[illegible]

T. D R C 3205
R·R·No 104-3·77

892 MAR/K
M77
19059

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடியது.

இஃது

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலவர்

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களாலும்

சங்கீதசாஹித்திய வித்துவாமிசராகிய

பொன்விளைந்தகளத்தூர்

இராமசாமிநாயகராலும்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

இராஜசேகரமுதலியாரால் - இயற்றிய

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனையுடன்

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈசுவர - ௵.

O-,892 MAR2R
M77

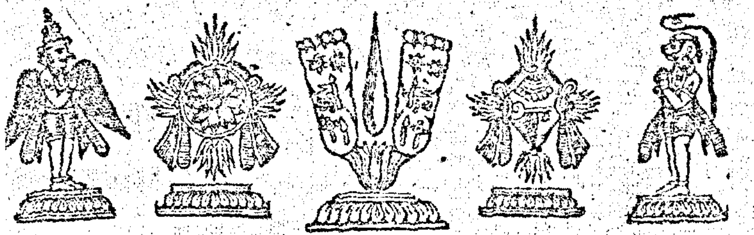

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

ஏர்கொண்ட நான்மறையின் பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழாச்செய்து தொண்டர்க்கீந்த
பார்கொண்ட குருகூர்வாழ் சடகோபமுனிவர்
பதமலரைப்பணிந்து திருச்சென்னைமேவுந்
தார்கொண்ட புயாசலன் ஒப்பில்லாவீரன்
சதுரன் அயன்றொழும் ராமச்சந்திரமாலின்
சீர்கொண்ட திருஅருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறவேன்மனமகிழ்ந்து நான்கூறுவேனே.

தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோதண்ட தீக்ஷா குருவே—பக்தர்களிதய
கோகனகமலர் மருவே.

அநுபல்லவி.

தாதன்பொமலர்ச்சோலை விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ்-ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே
பூதலமிலுன்னைப்போல்-ஆவிஉண்டோருக் காலே
போற்றும்பாகவர்க்கின்பந்தேக்கச்செய்தாய்பரி வாலே

புத்தமுதத்தினை நற்சுரருக்குமுன்
உற்றிடமிக்க அளித்திடுசற்குண
பூஜிதம்பெறு ராமசந்திர
னேசவுந்தர ரூபரஞ்சித
புகழ்மலர்மகள் தழுவிய அதிபுஜபல
மிருதுபரிமளமுறு துளவணிரவிகுல
புண்யகீர்த்திஅகண்ட பகிரண்டங்களைஉண்ட
திவ்யனேஅகண்ட புகழ்கொண்டபிரசண்ட (கோதண்ட)

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனை.

தசரதன் சுதனுதித்து.

தரணிமன்னர்மன் னவன்அதிபுஜபல (தசரதன்)
தகைமைவாய்ப்பஉயர் மனுநெறிமுறைகொடு
தருமயோத்திநகர் அரசுசெய்ரவிகுல (தசரதன்)
சர்ப்பராஜசய னத்தின்மீதுதுயில்
உற்றுவிறுபர வஸதுவானதொரு
தசமுகனால்இடர்படும் உயர் அமரர்கள்
நசையுடனேதுதி தாநாஉருவொடு (தசரதன்)
நார்புனீசனும்விண் சூரியனும்வேதனும்
மாமகவானும்அவன் பாலனுந்தேயுவுஞ்
சீர்அனுமான்சுக் ரீவனர்சாம்பவன்
வாலிஅங்கதனீலன் ஆய்வாவானவர்
வானரங்கள் ஆய்மண்ணினில் வந்திடச்செய்துமட்டி
தானவர்குலத்தைவிண்ணணிற் சேர்த்திடக்கங்கணங்கட்டி (தசர)

சங்குசக்கரமு மங்களத்தினில்மி
குந்தஅற்புத அனந்தநற்பலனும்
வந்துதித்திடநினைந்திடத்தரையில்
சம்ப்ரமத்தில்இல குஞ்சுமித்திரையின்
தன்னிடம்லட்சுமணன் சத்துருக்கனும்கைகேசி
யின்வயிற்றிற்பரத னுந்தம்பியர்ஆய்சனிக்கத்
தான்எண்ணிக்கோசலை வயிற்றிற்சித்திரைமாதம்
ஆனநவமிபுனர் பூசநக்ஷத்திரநாளில். (தசரதன்)
சந்த்ரவிம்பமுக முங்கிர்பைவளர்தரு
சின்றகன்களுநெ டுஞ்சிலைஎனுநுத
லுஞ்சிறந்தபவ ளந்தனைநிகரத
ரநதருந்தளிர் குண்டலம்அணிசெவி
களுநிலவெறிகமு கிணைநிகர்களமொடு
விரைகமள்துளவணிபுயமலைகளும்அலர்
கமலமலர்அனைய காமலர்களுநெடு
உலகம் அதனைஉ ணும் அழகியவயிறொடு
தாரணிமார்பும்வன் டாமரைத்தாள்களுஞ்
சாமளமேனியும் ராமநன்நாமமும்
தயங்க அருமறை உணர்புங்கவர்மிகு
ஜெயம்விஜயபல எனமங்களமொடு (தசரதன்)

தசரதன்சுதனு தித்து-தனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியை வதைத்து
விசுவாமித்திரனுடன் மிதிலைக்குச்செல்லும்
வேதச்சிரத்தில்நடம் ஆடும்சிர்பாதப்
இசைவுறப்பட்டள்வில் அகலிகைஎன்னு
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி இதுஅல்லாமல்மன்
இந்த்ரபோகசனகன்வில்லைகண்டு
துண்டமாகவொடித்தான் அதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு
கின்றவழி அதனிற் பரசிராமன்வில்மு
றிந்திடவேசெய்து சனகியொடயோத்தி
வந்துகூடிகல சுந்தனல் அரசி
ழுந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம் நொந்துவாடிடவர
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலர்க்
காவிரிதருசித்ர கூடபர்வதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
விரிதண்டகவன வழிகொண்டதில்அத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவன்கிருபைபெற
திட்டபின்புவி ராதன்இருகைஅற
முட்டவிண்டிட வேசெய்துசரபங்க
முனிவன்ஆசிர மந்தனிலேவழிற்
சனகியொடேய்தி இந்திரனபோனபின்
தண்டகாரண்ய வாசிகள்படுதுயர்
தன்னடனேர்இடர் தீர்தரஇனைஅற
கருணைகொண்டேஅந்த வனமதிற்பத்து
வருடம்பின்றுவரும் வழியிற்சுதிட்ட
மாமுனிவரய்கொண்டே அகஸ்தியன்றனைக்கண்டு
சேமவிற்சரங்கொண்டு துதித்தவன்றனைவிண்டு
சென்றுசடாயுஉற வாடப்பஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுகெஞ்சியபெரு
நீலிசூர்ப்பணகை காதுமூக்கரிந்து
சாலனர்க்குநிகர் ஆகப்போர்க்குவந்த
கரதூஷணத்திரி சிரசன் ஆதியரை
அரைநாழிகைதனில் மாவிநாடதனில்

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனை

அனுப்பிமான்உரு வாய்வந்தமாரீ
சன்கையாற்பிடித்திடவேபோன
தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
விரைவில்வந்துசீதையை நிலத்தினோடு
மேவஎடுத்துச்செல்லும் போதுசடாயுவின்
ஆவிஇனைவதைத் தசோகவனத்தினில்
அரியசிறையில்இட வேசானகிதன்னைப்
பிரியும்அதிகதுயர் ஆலேசினமன்னனிப்
பின்மதிக்கதந்தனைச் சொர்க்கம்ஏற்றிச்சவரி
சொன்னபடிதங்கொடு சுக்கிரீவனைத்தனது
சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிகுவாலிதனை.
முந்தவாட்டிவிக்ரம அனுமானைஅவனி
மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதனால் உள்வறிந்துகொண்டு
ஒப்பில்லாதவிஸ்வ ரூபங்கொண்டுமயேந்திரம்ஏறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத்தாண்டிலங்கையிற்சேர்ந்து
திடமுறுலங்கணியை முதம்படவிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கையெங்கும் தேடிக்காணுமப்பின்பு
காவலமிரும் அசோக வனத்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவட முகம்பார்த்திருக்கக்கண்டு
விஜயகோதண்டராம தூதன்நானென்றுசொல்லி
நகைதருங்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி
நாயகிசீதைதந்த சூடாமணிகைக்கொண்டு
தியகிங்காரன்வப தாயிரம்பேர்களொடு
செழித்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராக்ஷதசேனை யொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெய்பஞ்சசேன திபர்களும்அட்சதனும்
மடியநாம்பதுவெள்ளம் அரக்கரோடிந்திரசித்தன்
வந்துபோர்செய்யஅனு மந்தன் அந்தகளத்தைச்
சிந்துசிந்தாக்கிஇந்திர சித்தன்தேரை அழித்துச்
சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்கஅவன்
வலியப்பிரம்மபாசத்தால் கட்டராவணன்அப்போ
வாலில்நெருப்பையிட அந்தநெருப்பைலங்கையின்
மூலைக்குமூலை இட்டுக் கொளுத்திநீறுக்கிவிட்டு
உளமகிழ்கொண்டுமீண்டு வந்துசாமியைச்சேவித்து
அளிதிகழ்சூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு
அடல்மிகுத்தஎழுபது வெள்ளவானரப்
படையும்ஒப்பில்அதின் அதிபருமீடிய

பரிவொடுதென்கடல் அருகில்நிறைந்தபின்
சரணம்அடைந்துநின் துணைஅடிதந்தருள்.
சாமிஎன்றவி பீஷணன்றனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிகாதஞ் செய்தவருணன்மேற்
பொற்கணைவிடுத்தவனை வரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்கள் அதைக்கொடுவிரைவொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீளகடலலைகடந்து
மாதிரம்பயந்திடச்செய் ராவணன் இலங்கைதன்னை
வந்துமுற்றிகைசெய்து கொண்டுதம்பிஅங்கதன் மீதும்
முந்துவிக்கிரமஅனுமந்தன் அம்புயந்தன்னிலும்ஏறி
மூதண்டந்திகில்மேவி அதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனில்நாணேற்றிக்கொண்டுற
நூறாகடல்மெருவிட நெடுநீலம்அதுதனை
உருசுமைஎனத்தூறும் உரகன்உடல்நெளிய
உயர்மதிகதிர்வழிபிசகிட நெடுவரை
அயர்தரஉடு இனம்அதுதரையில்உதிர
அணிரதகஜபரி பரிசனவகைமிக
அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சொலி
அனல்கக்கிடும்அத்திரசத்திரமுழு
கனசக்கரம் நெட்டையில்பட்டயமொடு.
கதிர்வீசுங்கதிர்முத்தலை சூலங்
கதைவார்அஞ்சிலைகைக்கொடுதாளங்
காளஞ்சின்னந்தாரைகள்மத்தளபேரிகள்பலவித
மேளம்பின்னும்நாகசுரத்தொடுபூரிகைஒலிதர
வீரராவணன்தேரில் எதிர்போர்க்களத்தில்வந்து
சேரவேஅவன் சேனைவீரர்யாரும்போரில்முந்த
தியவச்சிரமுஷ்டி துன்முகன்சுபாரிசன்
மாயப்பிரகஸ்தன்கெட்டவன்மனங்கொள்நீசனை
வானரவீரர்கள்கொல்லராவணன் இவனைவெல்ல
சானகிமணாளன்வில்லில் சோனைமாரிஎன்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டு அவன்தேர்வில்லைமுறித்துத்
திகழ்மணிமுடிபத்தும் தரைமேல்உருளச்செய்து
திடமொடுசண்டைசெய்ய நாளைவா இன்றுபோவென்று
விடைதரமனம்நொந்து தனியாய்ப்போய்லங்கைசேர்ந்து.
வெற்றிசேர்கும்பகர்ணனை நித்திரையில்இருந்தெழுப்பி
அத்தருணத்தில்சண்டைக்கு விடுத்திடஅவன்களத்தை

இராமாயண ஒரடிக்கீர்த்தனை

அடுக்கராகவன் அம்பு தொடுக்கவேகும்பகர்னன்
நொடிக்குள் காலுங்கையும் போய்ப்படிக்குள்ளே முண்டமாகி
நொந்துபின்சாடிதனைச் சிந்தனைபேசி
இறந்ததைராவணனறிந்ததிகாயனை
அனுப்ப அவன்பரிசனத்திரளினொடு
முனைத்தலைவர்களுஞ்சமர்க்களம்அணுகி
முச்சிரத்தனையமஸதன் கும்பன்தேவாந்தகனும்
அச்சமற்றரணமஸதன் யமபனநராந்தகனும்
அனுமான்முதலோர்கையால் மடிந்திட அதிகாயன்
சினமாகிஇளையோனுடமர்செய்துமுடிவாகச்
செய்திதெரிந்திந்திர சித்தன்தேரிலேறி
வெய்யசரங்கள்மொய்க்கப்போரில்வீறி
விஞ்சுசுக்கிரீவன்பனசன்சாம்பன்அனுமன்
வஞ்சம்அற்றநீலன்முதலினோர்களதனையும்
வாட்டக்கண்டுலட்சுமணன்தன்வில்லினிற்சரம்
பூட்டஇந்திரசித்தன்ரதகஜபரிசனம்
புரவியாவும்அம்மாண்டுதானும்மிகமெலிந்து
இரவில்நாகபாசத்தைவைஅதனாலெநொந்து
இலக்குமணன்முதலோர்களத்திற்படுக்கராமன்
அக்கணமவ்விடமேவிதிகைத்துவருந்தும்வேளை
அடல்சேர்கருடன்வர நாகபாசந்தெரித்து
விடயாவரும்எழுந்து போரில்வீறிக்கதிக்க
மிதம்அற்றசேனைசூழ உக்கிரங்கொண்டுவெந்தெதிர்த்த
மதம்உற்றசூரியகேது வச்சிரதந்தன் பெரும்பக்கன்
மாலிசிங்கன்பேயன்பரிதிக்கன்னனையும்
ஆலம்அஞ்சுகந்திய சுருதிக்கன்னனையும்
ஆர்க்குங்கவித்தலைவர் மாய்க்கராமலட்சுமணர்
தாக்கமகராக்கன்னன் அக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன் அதைத்தெரிந் திந்திரசித்தனைவிட
வசைகொள்ளும் அவன்காம்பவந்துலட்சுமணனுடன்
வாதுசெய்யஇளையோன் அப்போதசரமாரிவெய்யன்
மீதில்எய்ய அதனால்அப்பாதகன்திரேகம்நைய
விண்ணில்மறைந்துதன் ஊரைச்சேர்ந்தருந்தி
பன்னிவெல்லயென்னி போருக்ககப்பனொடு
பாவிமகோதரனை ஏவஅவர்கள்களம்
மேவிபலத்துடனேராவில்அமர்புரிய
வீறும்அனுமான்தன்னால் அகம்பனநிகும்பன்சிரங்களுருண்டபின்
சீறும்மகோதரன்கைச்சரங்கள் அழுந்திடவருந்திஇளையவன்

திகைக்கும்வேளையில்இந்திரசித்தன் அங்குவந்துசேர்மித
மிகுந்தபிரம்மாஸ்திரம் விடுக்கதம்பி முதலோர்சாய்ந்திட
வித்தகஸ்ரீராமன்கண்டு மெத்தவும்ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமைஆக அன்றுஉத்தம் அனுமான்சென்று
செழித்தசஞ்சிவிபருவதத்தைக்கொண்டுவந்தபின்
பிழைத்தனைவரும் போருக்கெதிர்க்கஇந்திர சித்தெனனும்
பித்தன்மாயாசீதையை வெட்டிநிகும்பலையா
கத்தின்சாலைசேர அதைத்தெரிந்திளையவன்
கணைமழைபொழிந்தரக்கன் செய்யும்யாகமழித்து
கதனமதில்அவன்சிரத்தைக் கொய்துதேவர்துதிக்கச்
சாமிபாதநேரில்வைக்கராவணனறிந்தன்மேலமர்செயவிட
பூமிபாரமானதுஷ்ட மூலபலங்கள்ஓர்ஆயிரவெள்ளமும்
போரிலேறுதல்கண்டு வானர வீரரோடவேஒன்றியாகிய
ஸ்ரீராகவன்சண்ட மாருதம் ஆகிநீசர்கள்பஞ்சுபோலேகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரம் ஏவிஎங்கும்ராமனாகத்தோன்றிட
வெய்யர்யாரும் பார்க்குள்தாவிதங்களிற்றுங்களே மாண்டபின்
வேதனைசெய்யும் ஜாதககாதக
பாதகனாமகோதரன்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன் கைக்கணை தன்னால்ஆவிவிண்டு
மடியவேராவணன் தூர்ச்சுனம்மென்மேலுங்கொண்டு
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணனைப்பத்து சிரத்தையும்
விந்தைஅம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமீண்டும் மீண்டுமுளைக்க
வேளையிலேஇதமாகவிரதாபகு (அப்
ஞானவிபீஷணன்ஒதும்உபாயத்தி
னால்இளையதுபிரம்மாஸ்திரம்அதனைவிட்டு
ஆலம்அனையவிழிராவணன்நாபியில்வைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமயவர்முனிவர்கள் படுதுயரம்ஒழித்து
இளையவ்எழிற்சனகிதியினிற்குளித்தபின்பு
துணைவன்கவிப்படை விபீஷணனுங்கற்பிலங்கு
தூயசீதைதன்னொடுபுஷ்பக மிதிலேறிமுன்வினைமுற்றிலும்.
மாயவேசெய்கின்ற மகத்துவமானசேதுஅண்டையில்ஒப்பற
மாதேவம்கண்டு சீராட்டிஇறைஞ்சி திரும்பிமுன்வந்தவழிகளை
ஓதேவிககன்பொடுகாட்டி மகிழ்ந்துநடந்து பனைருந்தவ நிலை
நிகழும்பரத்துவாசன்மடத்தினிற்சேர்ந்தபின்இடத்துடன்அனுமானை
புகழும்பரதராஜன் இடத்திற்கேவிட நொடிக்குள்ளே அவன்போன

போதுசாமிவரவைக்காணே னென்று பரதன்
ஓதுந்தீயினில்விழப் போகக்கண்டுஅநுமன்
மோதிரங்கொடுபதருதோருபதவாழ்மனிமடம்வந்துசேர்ந்தாரென்றும்
ஆதரவுடன்சொல்லுங்கூறிபரதனிடம்விரைவில்விடைகொண்டுஅஞ்சனேய
அக்கணந்திரும்பிலோகரக்ஷகன் உன்னுடம்பேலோக்க ன்
ளைக்கனைம்முந்தி வந்தோர்க்கபயந்தக்கொண்ட வண்ணக்கூட
வைத்துவர்தம்பொசித்துப்புஷ்பகமதிற்கதித்து
சத்யபாதன்துதிக்கவுத்தமருகன்மதிக்க
தங்களமேவியஅயோத்திநகரில்வந்து
திகழும்மூவுலகம் போற்ற ஒளிசிறந்த
சித்திரமிருக்க சிங்காசனமீதில்
அற்புதம்உற்ற செந்தேன்மொழியாள்எம
தன்னை சிதையோ டமர்ந்துபெரிகையு
மன்னுதாளமிகு தங்கநாகசுர
வாத்தியம்ஒலிக்கவரு சுரர்மருமலர்கொடு
காற்றிசை இறைக்கவரு முனிவர்கள்மலர்முடி
நரபதிகளும்வா னரபதிகளும்பூ
சுரர் துதிசொலவே கவரிகள் அருகே
தூயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்கனும் வீசிட
நேயம்உற்றபரதனுட் களித்திடப்பேசியே
நீலவெறிதருசந்திரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகு அனுமந்தன்னைத் தன்னை அடிபிடிக்க
பகர்வசிஷ்டனால்மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜெகதலத்துள்ளோர் துதிபேசச்சேர்வைதந்த
தினதயாநிதியே அடியார்வனா
மேன்மையாய்த்திகம்வாழ்வரதாஉயர்
வேதாஅரி அனைமேவுவினோதா
தாரகாசுரர்முதலோர் துதிபாதா
சதுரனேசரா சாங்கனேத்தருஹரா
துதிசெய்ராஜசேகரன்தமிழ்க்கனுகூலா
சுமுகசுகுணசுந்தராங்ககுபிர்தய
விமலவிபவவிந்தையோங்கிடமிகுஜய.
கோதண்டதீக்ஷாகுருவே—பக்தரிர்தய
கோகனகமலர் மருவே

இராமாயணநாடகக்கீர்த்தனை

உதவிச்சிறப்பு

ஸ்ரீ சிற்றேரி
அருணகிரிமுதலியார்பேரில்
கருடப்பிரியா ராகம்–ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அருணகிரிவள்ளலைப்போலே இசை அடைபெற்றோர் இந்தபுவிமேலே

அநுபல்லவி,

தெருணமிருந்திடு ராகசிற்றேரிவள் ளுபகாரன்
அருளுஞ்செங்குவளைத் தாரன்–அற்புதம சேர்வீரன்
ஆழிசூழுலகம் ஏழும்மதித்திட உத்தம
வாழ்வுள்ள உயர் குலவதிலேக்கப்பெற்ற—அருணகிரி

சரணங்கள்.

சன்னைப்பாருருசலப் பண்புறுகவிருன்சொல்
திண்பெற்றாமகரட கம்பெருகப்புவிமேல்
தன்திரியத்தன் மதித்துப்-புலவர்களால்
கன்னைப்புகழ் சோதித்து-இசைதர்ளங்கள்
முன்னி னுடையோர்கள் அமைத்து-நற்சரஸ்வதி
என்னுமைஅச்சினிற் பதித்து-விளங்கச்செய்து
அத்திரம்தருனை யைத்தரும்அற்புத சொற்புகல்விற்பனம் உற்றிடு
சகன்மீதுமலர் விசயகந்தமாரன் (கொற்றவன
மாசிலாதபிரி புநிலைதமிகும்குபோன்—அருண
தேசமையுபசெங்கோல்வி லாசமாநடத்தும
ராசர்களுமபுகழ்ந்து பேசவாழும்புருஷ
திநகமா நயகெம்பிரன்-குணோநற்குபோர்டில்
தனிய விலகாரன-பலபாஷாப்பிர
சங்க வைய்யாரன-பலம்கொள்சது
ரங்கத் எவில்வீரன்-நினைவிசிஷ்ட
அத்துவிதப்பரி சுத்தன்எவர்க்கும்அனைக்கு நிகர்த்தமனத்தன்அனைத் (துல
காதிபனங்க சோதிமுடிபுனைநாயன்
வேதமும்துதிசெய் மாதவனைநினைக்கயன்—அருண
நலத்தினில்உயர்ந்தகன் லைத்தைஉற்றிடும்மங்கா
குலத்தில்அவதரித்து சலஞ்சனைம்உற்றமிரு

சக்கது — கைவிலாசன்-முத்துநாயக
வைத்தில்லை — இதயாலன்-மாதர்மகிழ்வி
சித்திரஜன் — இதவேலன்-செல்வம்நிறைந்த
நிக்கியன் — கனிவன்-மனநிலைநாம்
நிர்ப்பயமுடன்நிதிசந்சனாயிக்கவியப்பின் உரைத்துமதிக்கும்அருட்க
நீடுமேருவை — கவிபுயகத்தரன் — டன்
கடிவாதபுகழ் — உடையகந்தரன்—அருணகி

உதவிச்சிறப்பு

இ௸ - மன்றுடி

வெங்கடசுப்புராயபிள்ளைபேரில்

யோல்மெய்டு

தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

இப்போதே அழைத்துவா போடிசேடி நீபோய்,

நூப்பில்விரசாயிசெய்த — லப்பமன்னல்லாமுருக்கொ
டிப்புலிமில்வந்தநேனும் — சப்பராயமகிபனை—இப்

ஆவலுடன்பாடிவரும் — பாவலர்க்கருள்கானை
மாலைமுடனுடையோனை — கோலசிங்கமணியை—இப்

நீடியபுகழ்சேர்அயர் — பாடிவரான்ணைவன்அடி
காடிமனர்குழுதினை — பாடியகுருநாதனை—இப்

ஒங்குபுகழ்கொண்டமன்னி — பரங்கிபில்டிப்டிமானேஜர்
வேங்கடாசலசெட்டியார்பாங்கனைஇன்றீந்கென்முன்னே—இப்

முத்தமிழ்நூல்உயர்வு — பெற்றபுலவோர்கள்இடர்
உற்றசமையந்தில்அது — மித்துவெய்சகாயனை—இப்

ஆசுமதிகவிகுழும் — பார்கள்மேற்புகழும்வாழ
பூரியில்வாழ்ந்திடும்முன்னே — காரனைஉதாரனை—இப்

செல்வப்புரிமன்னவர் — கன்னயகுலம்உடைமன்றி
சென்னல்சூழ்சின்னதன்னில்வாழ் — உனைதடைத்தியோகனை—இப்

மாபாரிகளைக்கொண்டேதுப் — பூபாலனம்செய்தேவ
நீபாலன்லவாக்கந்த — கோபாலகுலமணியை—இப்

உதவிச்சிறப்பு

இ௸

அக்கம்மாள் பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

செய்தால்புலவோர்களுக்கேசகாயம் - செய்துகவிபெறதல்ஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்பேருளம்சேர் அக்கம்மாள்பேட்டைவாழ்
செயமுத்துவேங்கடா — சலசெட்டியார்குமாரா
மெய்யேஉருக்கொண்டெங்கனேன்னவந்த
வேங்கடாசலதீரா — ஓங்குபுகழ்கொப்பீர
வீரஅதிசையர் — மனம்மகிழ்மாரா
காரார்கரம்உள — கர்ன்றுவதாரா—செய்

சரணங்கள்,

தேயமிவைதனை எதயிவ்சிபசங்கள்
செய்தசகாயந்தன்னை — மதித்து-வணங்கி
சிறந்தகன்றாவின்அவன் இறந்தும்இராமலே
செய்தாளெபாயிரத்துள்ப் — பதித்து-பின்னும்

இதில்அருணகிரு நாதருக்குபகாரம்
செய்தாலைமகிழ்ந் — துதித்து-பிரபுட
தேவமகாராயனும் மேவித்திருப்புகழில்
திகழ்ந்திருக்கப்பெற்றான்பார் — கதித்து-காணும்

கோதிமொழிகள்ராக — வனைப்போல்மொழியும்சீலா
குணசிகாமணியென — எவரும்புகழும்மேலா
குணமில்பாமலோ — பெயர்பிரதிகூலா
குணம்உடையபுலவர் — குலபரிபாலா—செய்
சங்கையில்லாமல்அந்த கொங்கராயர்முன்செய்ச
காயத்திலும்அல்லவோ — நற்றார்-விசிபெத்தாரய்

சந்திரசூரியர் உள்ள அளவும்தம்புகழ்நிற்க
சயபாரதத்திற்பாடப் பெற்றார்-கார்போழ்சொரியும்
அம்கைஉடையதிரு வெண்ணெய்நல்லூர்ச்சடை
யப்பமுதலியாரும் கற்றார்-கம்பருக்குமுன்
அகம்மகிழ்ந்திட்டவேச காயம்செய்தேராமா
யணத்திலனன்றைக்கும்நிலை பெற்றார்-ஆதலினாலே
மங்களம்ஆம்செங்தோன்றி மாலைமருவுமமாயா
வைசியகுலம்இலங்க வங்கதித்திடும்சீபா
மதுரம்ஒழுகமிருது மொழிபகர்பூபா
வரும்இரவலர்மகிழ அருள்பிரதாபா
அழிவில்வேதங்கள்ஓதிக் கிழிஅறுக்கிட்டபெரி
யாழ்வாருக்கோர்சகாயம் புரிந்தா-பல்லாண்டில்
அகன்றஉலகிலோருஉள்ளளவும்செல்வநம்பியும்
அமர்ந்திருக்கின்றான்புகழ் விரிந்தா-எங்கும்நிறைந்த
வழுவில்மாயவன்பாலவாள் வலியால்மந்திரம்கொண்ட
மங்கையர்கோனுக்குமுன் பரிந்தா-சகாயம்
மகிழச்செய்தேபல்லவ ராயன்திருமொழியில்
வாழ்ந்திருக்கின்றான்நீபார் தெரிந்தா-இன்னமும்சொல்வேன்
ஒழிவில்லாமல்பல வோருக்களித்துச்சொர்ணம்
ஓங்குகவிபெற்றாரோ உலகிற்பிரபுக்கள்முன்னம்
உடல்பொருள்களனைவையும் நிலையிலைபின்னம்
உறுதிஇதுவேவேறு அறியிலைஇன்னம்—செய்
நவமன்மதனைப்போல்உருவம் இருந்தென்சௌபாக்கிய
நலம்இருந்தென்னென்னுள்ளம் வைத்தாய்-பாடும்
நாவலமைஉடைய் பாவலர்க்களித்துப்பா
நாம்கொள்வோம்என்றெண்ணம் உற்றாய்-இந்தப்
புவியில்இப்படிசெய்தேகவிகள்பெற்றார்என்றுன்தன்
புத்தியிலேனும்ஆலோ சித்தாய்-நீயும்
புகழ்பெறஎங்கள்மனம் மகிழ்வுறச்செய்தெங்களால்
புத்தமுதம்போலக்கவி பெற்றாய்இனிஓர்
சலிபில்லாமனிடர்இப் புவிமேல்இருந்துமின்ன
தனைகனகவைதுவா கனம்அரசபோகித்தென்ன
தரியினில்உதவிசெய் பவர்களில்உன்ன
அரசோஇனியவர்கள் ஈனப்புகழ்துன்ன—செய்

இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக் கவிராயரது சரித்திரம்

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயணத்தைக் கற்றும், பிறர்க்கு உரைத்தும், தமக்கேற்றியும், சபைகளுக்குப்பிரசங்கித்தும், சோணாட்டினை பரதசத்துருக்கன் அனுமச் சமேதராகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் இடத்தில் பக்தியைத் திடமாய உபாசனாபலத்தினால், அதைக்கீர்த்தனரூபம் ஆகிய ஓர் நாடகமாய்ப் பாடியதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலரும் ஆகி, நாடகக்கவிகளிற்சிறந்த இக்கவிராயர், பூர்வம்சைவத்திற்பிறந்து, சைவத்திருப்புகழ் கீர்த்திசிலோராய்ப்புலமையிருந்தும். தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியார் பிள்ளையும் அவரதுகற்புடைமனைவியான வள்ளியம்மாளும் புரிந்தசற்றதபுண்ணியத்தால்இவருக்கொருகங்கையும்தாயும் ஆகும்படி, சாலிவாகனசகம் ஆகோடசம்வந்தில, விஜயவருஷத் தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆக்வந்து உதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின் வழக்கத்திற்கு இசைய இவரது ஐந்தாம் வயதில், ஐந்தாம்மாதத்தில், ஐந்தாம்தினத்தில், ஒருதமிழ்ப்பள்ளியில் இவரை அமர்த்தினார்கள். இவர்தமது பன்னிரண்டிக்கு உள்ளசமானியக்கல்விகளை அறிந்தார், அவ்வளவில் இவரை ஈன்றெடுத்த தாயார் முன்னும்தந்தையார் பின்னும், சிவலோகப்பிராப்தி ஆனார்கள். இவரது தமையன்மார் மூவரும் வாலியர் ஆகையால் இவர்வாசிப்பின் விசாரணைமட்டிட்டதாயும், அதுவே இவருக்குத் துணைக்காரணம் ஆனதால், இவர் அவ்விடத்திற்கு அருகே இராஜேந்திர தருமபுரத்துச் சைவாதீனத்தை அடுத்து அதிலுள்ள தம்பிரான்களில் ஒருவரும் கிரந்தமும் தமது பதினெட்டிக்குஉள்ளே விதமாக்கற்றார்.

பின்னும் இவர் தமதுபதகொள்பமுறுகல் விசேஷங்கவிகளைக் கற்கக்கருதி அவ்வாதினத்தில் சில்வரில் சைவாசாரத்திற்கு உரியதாங்கள் பலவும் கிரந்தத்திலும் தமிழிலுங்கற்றார் தமது இருபத்தைந் தாண்டுக்குள் அந்நூல்களிற் பயின்றார் அம்மடத்தில் இவர்க்கும் பலபாஷைகட்கும் ஆசாரியர் பலர்க்குள்ளும் தமிழில் முக்கியஆசான் அம்பலவாணக்கவிராயர் என்பவர்.

அக்காலத்தில் இவரதுகல்விஅறிவையும்புத்தியின் கூர்மையை யும் விநயத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் உன்னிய அப்பண்டாரச் சந்நிதி யவர் இவரை தீர்த்தவழுக்கு இவ் ஆதீனத்தாருக்கு துறவியாக என்று இ வரைவிரும்பிய அதற்கு இவர் இசையாமல் ஸ்ரீராமாயண மிசையில்லாது, தசரதசக்கிரவர்த்திநந்தனம் இல்லறம்புரிவதிற்பா

டு துறவறம் பூணஇச்சித்தார் அவரது திருக்குமாரர்முதல் இல்லறம் பூண்டு பின்பு மனத்தால் முற்றத்துறவு பூண்டிருந்தார் மற்றைமகாரிஷிகளும் எப்பொழுதும் முன்னதோடுகூடிய பின்னதையே பூண்டிருந்தார்கள் என்று திருக்குறளிலும் இவற்றையேநோக்கி அறப்பாலின் முதற்கண் இல்லறமும் பின்பு துறவறமும் வகுக்கப்பட்டன. ஆதலால் அடியேனும் இவ்விதியையே கைக்கொள்ள நோக்குகின்றேன் என்று அதற்கு அக்குமரி அவ்வாறேசெய்யுமென்று ஆசீர்வதித்தது.

ஆயினும் இவர் அப்பொழுதே தமது விவாக காரியத்தில் பிரவேசிக்க இல்லை இவரது கருத்து விவாகம் வித்தியாநாசம் என்கின்ற பழமொழிப்படியேயாமேனும், தமிழ்க்கல்வியைச் சாதித்தலுக்கே ஒப்பிக்கப்பட்டும் இருந்ததால் இவர் பின்னதையே விடாதுமுயன்றார்.

இவருக்கு வயது முப்பதில் அபிஷேகக்கட்டளைக் கருப்பூரிலுத்தமதானத்தாரில் இவர் ஒரு குமரிக்கன்னிகையைமணந்து அப்பெண்மணியோடு தில்லையாடியிலேயே வாழ்க்கையில்தமது இல்லறத்தை நடத்துதற்குத் தனைக்காரணம் ஆகிய பொருள்களை ஈட்டுதற்காக ஒரு காசுக்கடைத்தொழில்செய்தார்.

ஆயினும் இவருக்கு மிகவும் சாவகாசம் கிட்டிடதால் அதுவரையில் தாம்கற்ற தமிழ்நூல்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திலும் சைவத்திலும் முன் அவதரித்த தெய்வப்புலவர்கள் ஆகிய பன்னிருவராலும் நால்வராலும் தோன்றிய திவ்வியப் பிரபந்தங்களும் திருமுறைகளும் வேதாகமப் பொருள்களைக் கொண்ட ஆகிய தமிழ்கள் என்றும் இவ் இருமதங்களுக்கும தமிழில் முதநூல்கள் என்றும் தமக்கு முன்னோர்கள் தாமே அமைத்தலால் அதுகளை ஒழித்து மற்றநூல்களில் உலகத்திற்கு உபகாரியும் உபயோகமும் ஆகி அருமையும் பெருமையும் உள்ள முக்கிய மாசாரம் ஆனவைகள் எவைகள் என்று அதநுட்பத்தால் உரையாற்று இடைக்காணப்புகுந்தார்,

அச்சோதனையில் இவர்கம்பநாட்டாழ்வாருடைய ஸ்ரீராமாயணமும் திருவள்ளுவர்நாயனாருடைய திருக்குறளும் மற்ற எல்லாத் தமிழ்நூல்களிலும் சிறிய கூரிய இன்சொற்களாலும், செவ்வியமதுரம்சேர்ந்த நற்பொருள்களாலும் சிறந்தஅரியபெரிய அதிகசாரம் உள்ளநூல்கள் ஆக நடுவுநிலைமையில் நின்று கண்டுகொண்டார் மேலும் தெய்வப்புலமைகளையுடைய மேற்படி இருவராலும் தோன்றிய இவ் இருநூல்கள் உள்ளும் முன்னது வேதமாதா ஆகிய காயத்திரி அர்த்தம் உள்ள இதியாசம் என்றும் பின்னது மனுமுதலியதருமநூல் அர்த்தம் உள்ள நீதி நூல்என்றும் இவற்றின் உண்மையைக்கண்டுகொண்டா

அதுமுதல் விசேஷமா இவ் இருநூல்களிலும் பயிலுகையில் மதுரைச் சங்கமபுலவர்கள் துதிக்க திருவள்ளுவமாலையில்,

வெண்பா,

எப்பொருளும்யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பியவள்ளுவர்தாம் செப்பவரும் - முப்பாற்குப்
பாரதம்சீராமகதைபழையமனுப் பன்மறை
நேர்வனமற்றில்லை பிற,

என்று இராமாயணம்குறளுக்குஉவமிக்கப்பட்டதைநோக்கினார் ஆதலால் இவர் கண்டுகொண்டார், முன்னதில சொல்லப்பட்ட இராமசரித்திரங்களே, பின்னதில் நீதிகள்போலச் சொல்லப்பட்டன என்னும், ஆதலால் நீதிகள் குறளிலும், அவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் ஆகிய நடைகளோடு, பகவத்குணானுபவமுமதோத்திரங்களும் இராமாயணமுழுதிலும் இருக்கின்றன என்றும்இத்திடக்கியானத்தால் இக்குறளிற்பார்க்கிலும் இவ்இராமாயணத்தில் அதிகமாகப்பயின்றும், பாராயணித்தும் அனேகவாறு ஆதித்தும் சபைகளில்பிரசங்கித்தும்வந்தார்.

இவ்வாறு நிகழ்கையில், இவர் தமது தொழில்முறைமைபற்றி பொன் வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டு, அக்காலத்தில் அவைநயமாகவிற்ற புதுவைக்குப்பயணப்பட்டார் அதற்குச்சீர்காழியாலபோகல் வேண்டுதலின் அவ்விடத்தில்ங்கு தருமபுரம் ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஒருமடத்தில் தங்கினார்.

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான் சிதம்பரப்பிள்ளை என்ற ஓர் கார்காத்தவேளாளர் தருமபுர ஆதீனத்தில இவருக்குச் சகலபாடி ஆன ஒருபாவலர் இவர் அப்பண்டாரச்சந்நிதி நியமனத்தால்இல்லறம் பூண்டகாலத்திலே அவரும் அக்குற்றவளைால் துறவுபூண்டு இதற்குக்கட்டளைத்தம்பிரானாகி அதைவகித்திருந்தார்.

ஆதலால் இவ்விருவரும் சந்தித்து தங்களில் இருந்த நெடுங்காலப்பிரிவின்பரிவு அகலத்தழுவி பலநேரம் குசலப்பிரசினம் பண்ணினபின்பு அவர் அமைந்து அறிவினையால் அக்குலத்தின்மேல அதின் முன்னையகட்டளை வருவாய்க்கு ஆகிலும் தாம் அதிகமே கண்டதற்காகத்தாமேபடிஎழுதுகட்டளைமாலையைஇவருக்குக்காண்பித்து அதற்கு இவரது ஒப்பம்கொண்டார், சீர்காழிக்கு ஒருபள்ளுப் பாடப்பிடிகைபோட்டேன், பலசோலிகளால் அதைநிறைவேற்றஎனக்குச்சாவகாசம்கிடைக்கஇல்லை நீரே அதைமுடியும்,எப்பொழுதும்இவ்விடம் விட்டு அகலாதேயும் என்று இவரைப் பிரார்த்தித்தார், அப்பள்ளின் பிடிகையைப்பார்க்கஎன்று அதை இவர்கையில் ஒப்பித்தார், இவர் அற்றை இராத்திரி மற்றைப்பொழுதிலேயே அதை முடித்துப் போட்டார் ஆம் அன்றுவிடியலில் அதையும் தாம் அவசியமாய் புது

வை மட்டும்போகவேண்டிய பயணச்செய்தியையும் அவருக்கு ஒப்பிக்கும்படி, அதுகளை அவர் அடியான் ஒருவன் வசமயனுப்பி அவருக்குப் பயணம் சொல்லிக்கொள்ளாமல தமது குறிப்பிட்டப்போய்ச் சில நாள்கள் அங்கையே தங்கி இருந்தார்,

அத்தம்பிரான் அன்று விடிந்தபின்பு, அப்பள்ளியின் முடிவைக்கண்டும இவரது பயணச் சேதியைக்கேட்டும ஆச்சரியப்பட்டு இவருக்குள்ளது பெரியவித்தையென்று நிச்சயஞ்செய்து இவரது குடும்பத்தை இவர்பெயராலே சீர்காழிக்கு அழைப்பித்து புதுவைக்குச்சென்ற உங்கள் எசமானும் இவிடம்வருவாரென்று அவர்களுக்குத் திடஞ்சொல்லி தாம் கட்டுவித்த அவ்வீட்டில் அவர்களைக் கிரகப்பிரவேசம்பண்ணுவித்திருந்தார்,

இக்கவிராயரோ தம் கனருக்காகத் திரும்புகாலில், வழிவரட்டால்சீர்காழிவந்து அம்மடத்தில் முன்போல இருந்தனர் அங்கு இவரைக்கண்ட சிதம்பரதம்பிரான் இவரோடுசமயாலிக்கையில்முன்புதம்மோடு சொல்லாமல இவர் புதுவைக்குப்போய்விட்டதைப்பற்றி இவரோடு சற்றுநேரம் சலித்தபின்பு தாம் இவருக்குளன்றொரு வீடுகட்டினதும் அதில் இவர்குடும்பம் குடியேறினதும் இவரோடுரைக்காமல் எச்சரியாமல் இருவரும் உலாவப்போகிறவர்கள்போல இவரை இட்டுக்கொண்டு அந்தப்புதுமனையில்நுழைந்தார் இவர் தமது சமுசாரத்தை அங்குகண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களாலேயே அவர்கள் வரலாறு தெரிந்துகொண்டு அவர்களோடுஅம்மனையில் குடிவாழ்க்கைசெய்துகொண்டு சீர்காழியில்தானே எந்நாளைக்கும் வீற்றிருக்கும்படி அத்தம்பிரானால் வேண்டப்பட்டு அதுவே இருப்பிடம்கொண்டார் ஆதலால் இவர் அன்றுதொட்டு சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் என்றுசொல்லப்பட்டார்,

அங்கு இவர் வசிக்கையில் அத்தம்பிரானுக்காகப் பலதனிக்கவிகளும் சிலசில்லறைப்பிரபந்தங்களும் புனைந்துகொடுத்ததும் அன்றி அசோமுகிநாடகமும், சீர்காழிஸ்தலபுராணமும் சீர்காழிக்கோவையும்பாடி அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ் தமக்காகவேபாடினார்.

அக்காலத்தில் சீர்காழிக்கு அடுத்த சட்டநாதபுரமென்கிற அக்கிராரத்திலிருந்துவெங்கட்டராமய்யர்கோதண்டராமய்யரென்றிருவர்பிராமணர்கள் சங்கீதவித்துவான்கள் இவரிடத்தில்சிலசில்லறைப்பிரபந்தங்களில்பாடம் கேட்டபின்தெய்வப்புலமையையுடையகம்பநாட்டாழ்வாராலேசெய்யப்பட்டிருக்கிறஸ்ரீராமாயணத்திலும் பாடங்கேட்டுக்கொண்டுவந்தார்கள் அவர்கள் இவரைப்பிரார்த்தித்தார்கள் இதுவரையிலும்தாங்கள்செய்தபலபிரபந்தங்களாலும்புராணத்தாலும்நாடகத்தாலுந்தங்கள்கீர்த்தியமெங்கும்குப்பென்றுபரவாமலிருக்கின்றதால்அதைஎங்கும்பரவச் செய்யத்தக்கமுக்கியப்பிரதானமுமாகிய, ஒருபிரபந்தத்தைத் தர்க்க ஆலோசித்துத்தாங்கள்செய்யத்தக்கதுள்ளது.

அப்பால் இவர்யோசித்தது இதுவெய்யே, இனிநமக்கும்உலகுக்கும் புத்திக்கும் முக்திக்குஞ்சாதனம் ஆகிறதுகதையைப்பற்றிப்பாடுவோம், அதுராமகதையேயன்னனில்ராமமந்திரம்பரப்பிரம்மத்தைக்குறிக்கிறது,தாரகப்பிரம்மமந்திரமென்கிறது,சாவித்திரிக்குஒருசுருக்கம்ஆகியது, ஸ்ரீமந்நாராயணன்பிரம்மாவுக்கும் பிரம்மாபரமசிவனுக்கும் பரமசிவன் பார்வதிக்கும் உபதேசித்ததுஇதுவே முக்தியென்கிற காசியில்யாவருக்கும் அந்தியத்தில் உபதேசிக்கிறது அக்ஷரவிலேபரப்பிரம்மம்சகாதனிலே அவதரிக்குமென்று அதைக்குறிக்கிற காயத்திரி (உசு) அக்ஷரங்களையுடைய எழுத்தண்டங்கள் ஆகியவைசேர்ந்தமே, எழுத்தண்டங்களும(உசக)கிரந்தம்ஆகி,ராமனைக்குறிக்கிறபுண்ணிய கதாநூபம்ஆய்,மகாரிஷியும்ஆதிகவியும்ஆகியவால்மீகிபகவானிலே அவதரித்தது இதுகாயத்திரி ஆதலால் அன்றே பிரமகத்திமுதலானசகலமகாபாதகங்களையும்போக்குகிறது அன்றியும் தெரிந்தோ,தெரியாதோதிருந்தியோதுனாமியோ, பக்தியோ, அபக்தியோ, தீவிலோகேகினைவுதப்பியோ, அன்வயத்தோடே அன்வயம் இன்றியோ பொருள்உணர்வோடேயாது இன்றியோ, ராமவென்ற இரண்டெழுத்துச்சகலமாத்திரமவரத்தக்க மாமா இந்தவசப்பில்இராமப்போரக்கதோமாஇடியாதே, மோராமா, காராமணிஆமா, சிராமா என்றுஇப்பேர்ப்பட்ட வசனங்களிலும் வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொன்றையேனும்வொருவர் தங்கள் அந்தியத்தில்உச்சரித்தால் முக்திபெறுவர்,அனேகர் இதைஉச்சரிக்கையில்-ரா-பாவங்களைத் திரட்டிவெளிப்படுத்துகிறதும அதுகளைமறுபடியும் உள்ளே நுழையாமல் வாயைமூடுகிறது இதுவல்லன்றோ முன்னைய பெரியோர்களில்.

நம்மாழ்வார்.

கற்பார் இராமபிரானை அல்லால் மற்றும் கற்பரோ
புற்பா முதலாப் புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே
நற்பால் அயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும்
நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்றநாட்டுளே.

என்றார் படிக்கில்ராகவன்சரித்திரம், கொடுக்குஞ்யோகமுமேதரித்திரமென்ற பழமொழியும்இருக்கிறதுமேலும்சக்கர ராமானுசமத்ஆசாரியர்கள் ஆகிய-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இந்தராமகதையைநியமமாகப்படித்தும் இரவெல்லையிலும் பாராயணித்தும் கேட்டும் வேட்பித்

தாம்இகபரசௌக்கியங்களை அடையவென்று தங்கள் சிஷர்களுக்குநியமித்தார்கள் அவர்களும்அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரம்இராமாயணத்தின் பலமகத்துவங்களையுமதமதுகலவிதிறைததகருத்தில்இவர்பிரியாளித்து இதையே நாடும்பாடத்தொடங்கித் தமதுகாலத்தைகழ்போதாப்போக்கத் திர்மானித்தார் ஆகிலும்இவர் இதைஎவ்வாருபமாப்பாடத்தக்கது என்றுமேலுமசிந்தித்த தாறுதனைத்தெய்வப்புலமை ஸ்ரீமத் கம்பநாட்டாழ்வார் திருவிருத்தங்களால் நிறைத்தார்பாலபாரதியார் திருச்சந்தவிருத்தங்களால்நிறைத்தார் பினனும் பலரும் பலவால்நிறைத்தார்கள் ஆதலால்நாமபெண்களும்பேதையரும்உணரத்தக்க வெளிப்படையும்வழக்கமும்ஆகிய செந்தமிழ்ச்சொற்களாலே ஓர்நாடகம்ஆகியகீர்த்தனரூபம்ஆக நிறைக்கக்கடவோம் என்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதெரிந்தமேற்படி இருவர்ஆகியதமதுபிரமணசிஷர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உதவியாகக்கொண்டு இக்கவிராயர்அதைத்தொடங்கி நிறைவேற்றினர் அதின் விவரம்ஆவதுஇவருக்குஇகதிலேவுஅங்கதாயபாரத்தில் தோன்றியதால் முதமுதல்அடைவெளியே புறப்படாஎன்ற கீர்த்தனையைஅதின் விருத்தத்தோடுமுடித்து அச்சிஷர்களுக்குக்கொடுத்தார்அதற்குஇராகமும்தாளமும்அமைத்துக்கொண்ட அவர்களாலும்அதை அவர்களிடத்தில்கற்றுக்கொண்ட மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்கு உள்ளே அது அங்குளஎல்லாம்பரவினதைக்கண்டு இராமாயணத்தில ரமபாச் சிலவிஷயங்களெடுத்துச் சிலகாலத்தில் சுருக்கமாய் நூறுகீர்த்தனைகள் அதனவிருத்தத்தோடுமுடித்தார்அதுகளுக்குஎல்லாம் இராகதாளங்கள்அமைத்தஅந்தப்பிராமணர்கள்சிவ்வெனறுசென்னப்பட்டணத்துக்குவந்துஅதுகளைஅங்கங்கேபாடிப்பரிசுபெற்றமறுபடியும்தங்கள் ஊருக்குத்திரும்பிப்போய் அதினால்தங்கள் கல்யாணங்களையும்நிறைவேற்றிக்கொண்டுதிரும்பி இக்கவிராயர்இடத்துக்குப்போய்நடந்தசெய்திகளைஅவருக்கு அறிவித்தார்கள்,

அதினால் இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும்விருத்தங்களும்பாடி முன்னதாகவேமுடிஅந்தம்பூர்த்தபெறக்கோத்தாற்றுபிரகாரமாமுடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்போனர் அதைஅரங்கேற்ற பூர்வத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார்தமது ஸ்ரீராமாயணத்தை அரங்கேற்றியஸ்தலம்அதுவே ஆகையால்அப்பொழுது அக்கோவில்முறையார்கள்சொன்னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஇராமாயணத்தைபூர்வாசாரியர்ஆகியஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருமுன்னர் பிராட்டியார்சந்நிதானத்தில்பெருமாளும்எழுந்தருளியிருக்கஅரங்கேற்றினர்அக்காலத்தில்பலதருமங்களில் பல அற்புதங்களை அவர் உலகத்துக்குநடத்திக்காண்பித்தார் அதைத்தானே நீர் கீர்த்தனைகளாகப் பாடினபடியால்அதைக்குறித்துப்பெருமாளுக்கு நியமித்தால் இந்நூல்அரங்கேறச் சம்மதிப்போம் என்று அதின்பேரில் இக்கவிராயர் தனியேநாள் இடத்தில் இருந்து ஒருகீர்த்தனையால் ஸ்ரீரங்கநாயகனைத்தோத்திரம்பண்ணினார் அது இது.

௯-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா-ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
என்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா

அநுபல்லவி.

ஆம்பல்பூத்தசைய பறவதமடுவிலே-அவதரித்த
இரண்டாற்று நடுவிலே—என்

சரணங்கள்.

க. கோசிகன்சொல்குறித்ததற்கோ-அரக்கி-குலையில்அம்புதெறித்ததற்கோ
ஈசன்வில்முறித்ததற்கோ-பரசு-ராமனுரம் பறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசன்பெண்ணுடன் வழிநடந்தஇளைப்போ
ஆசிலாதகுகன்ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
மிகராம்-ஆம்சித்திரகூடச்சிகரக்கல் மிசைகிடந்தஇளைப்போ
காசினிமேல்மாரீசன்ஓடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போ-ஓடிக்
களைத்தோ தேவியைத்தேடி - இளைத்தோமரங்கள்ஏழும்
தொளைத்தோ-கடலைக் கட்டி-வளைத்தோ இலங்கைஎன்னும்
காவல்மாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவணாதிகளை அடித்தவருத்தமோ—என்

உ. மதுரைமேலேவரும் கலையோ-முதலை-வாய்மகளைத்தரும்கலையோ
எதிர்எருதைப்பொருங்கலையோ- கன்றை-எடுத்தெறிந்தபெருங்கலையோ
புதனைஆனமுலை உண்டுபேயின்உயிர் போக்கிஅலுத்தீரோ (வோ
அதிரஓடிவருமகுருவிலாளைபரன் பாக்கிஅலுத்தீரோ
துதிசெய்ஆயர்களைக்காக்கவேண்டிமலை தாக்கிஅலுத்தீரோ
சதிசெய்காளிஙன்பல்காளிங்கன்மணிமுடி தாக்கிஅலுத்தீரோ-மருதம்
சாய்த்தோ-ஆடுமாடுகள் மேய்த்தோகோசகுருளைத்
தேய்த்தோ-கஞ்சன்உயிரைமாய்த்தோ அர்ச்சுனனுக்காச்
சாரதியாய்த்தேர் விடுத்தவருத்தமோ
போர்விலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ—என்

௩. பாற்கடலில்மெத்தவும்தானே-உம்மைப்பாம்பணையே அடுத்ததே
அடிமைகொள்வீர்என்னைத்தானே-செம்பொன் -அணிஅரங்கப்பெரு
நடுஉறைந்தருளும் பாதைசமைந்த தடுத்தாட்சித்தீரோ(யானே
விடஒன்றுதகாகாசுரனுக்கொருகண் விடுத்தாட்சித்தீரோ
கொடுமைகொண்டுமுதுகோபனைக்குத்துவில் கொடுத்தாட்சித்தீரோ
மடுவில்ஆனைமுன்ஓடிமுதலையை படுத்தாட்சித்தீரோ-அதுபோல
வாரும்-இருபைக்கண்டுமேயாரும்-மனக்கவலை
திரும்-நினைத்தவரம் தாரும்-தாருமெனசால
வட்சமேறிமை லட்சுமியுடன்பெரும்
பட்சம்ஆகவன்பை ரட்சியுமெனறுதிரும்—என்

இந்தக்கீர்த்தனைக்காகப் பெருமாள் திருவுள்ளமுவந்து இக்கவிராயருக்குச் சொப்பனத்தில், ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்போலவந்து, முன் ராமநாடகப்புலவர் முற்காலத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார்இராமாயணம்அரங்கேற்றவருகையில், நம் சடகோபனைப்பாடினையோஎன்றுபெருமாள்கேட்க அவர்நம்மாழ்வாருக்குஒரு அந்தாதிபாடினபின்புதான் அதைஅரங்கேற்றவியலித்தார், அவ்வாறேநீயுமஉனதுநாடகத்தில்நம்பெருமாள்பரிசனங்களைப்பாடினபின் அல் அரங்கேறும்என்றார். அவ்வண்ணமேபெருமாள்கோவில்தலையாருக்கும் சொப்பனம்சாதித்தார். இவராலே அதைப்பாடுவித்துக்கொண்டு இவரது இராமநாடகத்தைஅரங்கேற்றும்படியா அப்படியே அன்று விடிந்த பின்இருவரும் அச்சொப்பனங்களைஒப்பிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஆய், இவர் இந்நாடகத்திற்குத்தோடையம்பாடத்தொடங்கி நம்பெருமாள் பரிசனங்கள் ஆகிய அனந்தகெருடவிஷ்வக்சேனர் பஞ்சாயுதங்கள் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் அதில்அமைத்தார் ஆகிலும் அத்தோடையத்தில் இருக்கின்ற விநாயகரோ அக்கோவிற் பரிவாரத்தில் இருக்கின்ற ஒருவர் தாம்மேற்காப்புவிநாயகரோ, சேனைமுதலியார் பரிவாரத்தில் ஒருவர். இவ்விதமா இந்நூல்சிரங்கத்தில் பூர்வத்தில்தெய்வப்புலமைக்கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றியகம்பர் திருமண்டபத்திலே அந்தப் பங்குனி அஸ்தநட்சேத்திரத்திலேதானே, திருவரங்கத் திருமுற்றத்துஅடியார்கள் கோஷ்டியில்முதலில் அரங்கேற்றினர்அக்கோவிலாரால்பலமரியாதைகளோடுபல்பரிசுகளும்பெற்றார்

அப்புறம் இக்கவிராயர் தஞ்சாவூர்ச்சமஸ்தானாதிபதிஆகிய துளசிமகாராசாவின்சபையில்இந்நாடகத்தைஅரங்கேற்றவந்தார் அங்கேம்தஞ்சைக்கோட்டை சென்னப் பட்டணத்து நவாப்ஆகியமதார்மலக்கின்தவிடிருல் முற்றிக்கைஇடப்பட்டிருந்தது அச்சமையபேதத்தால்புதுவைநகரத்து ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் சபையில் இதை அரங்கேற்றவந்தார் அவர்தமக்குமிகவும்இஷ்டர் ஆகிய துளசிமகாராசா இதைக்கேட்டதற்கு முன்தாம்கேட்டல் கூடாதுஎன்றுஇவருக்குநாலுவெகுமதியும்செய்து, மணலிமுத்துகிருஷ்ணமுதலியாருக்குத்தகவுரைப்பத்திரிகையோடு இவரைச் சென்னைபுரிக்குஅனுப்பினர் இவர் இவிகம்சேர்ந்துஅவருக்குஒருசீட்டுக்கவிதை அத்தகவுரைப் பத்திரிகையோடு விடுத்தார்.

அது-இது-ஆசிரியவிருத்தம்.

சித்திதருகிறவல்லிபுத்திதருகிறவல்லிதேவர்கள்வணங்குவல்லி
தில்லைநாயகவல்லிசிவகாமவல்லிஇருதிருவிழிக்கருணையாலே
சத்தியவாசகனெனஅறும [illegible]
சகலபாஷாநிபுணமணலிமுத்துக்கிருஷ்ணசநாமீவாழிகண்டாய்
நத்துமலர்குவளைகாண்மதியமநீசெஞ்சாலிநான்கருவிமழைமேகமநீ
நளினம்நான்பருதிநீபிள்ளைநான்அன்னைநீநான் கவிஞன்வழுதிநீகாண்
சுத்தமுளராமாயணநந்தனைக்கொண்டுனதுசமுகமதுபெறவருகிறேன்
சொற்பொருள அறிந்தளவுசெல்லுவேன்கேட்கவேதுணைஆகவே
(ணுமநீயே

இதை அங்கீகரித்தமுதலியார், இவரைத்தம்இடத்துக்குஅழைப்பித்துதக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்கு இசைந்தார், அப்பால் இவர்ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி நாடகமாய் ஒன்றுசெய்திருக்கிறேன், அதையும் கூடவேதாங்கள்கேட்கஎன்றுர். அப்போது அவர்இவரைக்கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன் இருவர் பிராமணர்கள் இராமநாடகம் ஒன்றுகொண்டுவந்து இங்கேதீர்த்திந்தார்கள். அதுதானோஇது என்றுஇவர் அதுவும்நான்பாடியதுதான் அது ஒருசங்கிரகம் ஆதலால் அதைய விரிவாப்பிறகும்பாடினேன்என்றுர், முதலியார் அப்படிஆகில் இரண்டும் ஏககாலத்திலேதானே நடக்க என்றார், ஆகலால் அப்பால் இவர்தமதுநாடகத்தைப்பின்னும்பலதருக்களாலும் விருத்தங்களாலும் புதுக்கிவிரித்தார் முதலியார்சபையில இராமாயணப்பிரசங்கம் ஆரம்பித்தார், கூடவே அங்கங்கே இக்கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினர். ஆகலால் ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தில் முதலியாரால் பலமேன்மைகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றார் அதுகள இக்கவியால் அறியவரும்

ஆசிரியவிருத்தம்

கனம்தந்தாரகனகாபிஷேகம்தந்தான்
களங்கம்இல்லாக்கருப்பொருளைஅழைத்துத்தந்தான்
மனம்தந்தார்முடிக்குப்மோலைதந்தான்
வாணிபிகாதனத்திருத்திவரிசைதந்தான்
இனம்தந்தான்ராமகதைவர்க்கும்தந்தான்
எனைரமயணக்கவிஞன்எனப்பேர்தந்தான்
அனம்தந்தான்மணலிமுத்துக்கிருஷ்ணபூபன்
அகம்தந்தான்இருமையிலும்சுகம்தந்தானே.

இப்படி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானம் செய்யப்பெற்ற இக்கவிராயர், பம்பு லிங்கப்பசெட்டியார் குமாரர் ஆகிய தேப்பெருமாள்செட்டியாருக்கு ஒருசீட்டுக்கவிதை அனுப்பினர். அது இது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கனிகொண்டபஞ்ச லக்ஷணமும்ராமாயணக் கட்லேயுமுணர்ந்தபுலவன், கவிராசர்புகழ்கின்ற காழி அருணாசலக் கவிராயனெழுதும் ஓலை, மணிகொண்டமார்பின் கப்பமகிபாலகன் மகிழ்ந்தகுதன வணிகாதிபன், வருசீர்படைத்ததேப்பெருமாள்மகிபன இதை மனம் உவந்தினிதுகாண்க, அணிகொண்டதியாகேசர் வண்ணம் உரைசெய்ததும் அதற்குவெகுமதிசெய்ததும், ஏதுமக்குபகாரம் ஆனதும் இப்புவியில் அறியாதபேருமுளரோ, பலிகொண்டராமகீர்த்தனையும அப்படியேபரிந்து நீகேட்கவேணும், பாரிலோராயிரம் பிறைகண்டுநீ பொருள் படைத்துவாழ்ந்திடுகமாதே.

அவர்அப்படியே அதைக்கேட்டு இவருக்கு கனிசமானப்பிரேசமும் மரியாதைசெய்தார். பின்பு மதார்மலைக் நவாப்போடு சமாதானப்பட்டிருந்ததுள்சிமகாராஜாவையும், அப்பால் ஒருபஞ்சரத்தினமூலமா ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையையும் பின்புஉடையார்பாளைத்துத்துரைஆகிய, உவாக்கப்புடையானையும் பின்னும் சிலபாளையப்பட்டுத்துரைகளையும் இவர்கண்டு, இதை அரங்கேற்றி, பலவரிசைகளும்மெய்வரிசைகளும் அவர்களால் பெற்றார்.

இவ்விதத்தால் இவர் ஈட்டியபொருள்களைக்கொண்டுதம்குடும்பத்தோடு கலந்தபின், சிலவருஷங்கள் இருந்து சீர்காழியில்தானே விகாரி௵ ஆனிமீ வைகுண்டப்பிராப்தி ஆனார் இவர்வேஷத்தில்கொத்துத்தாழ்வடம் தலையிலும், வெள்ளைவேட்டி அரையிலும், தரித்து சைவப்பண்டாரங்கள்போல் இருந்தார் ஆம்.

இவர் தமது விவாகத்தின்பின் தில்லையாடியில் கஉ௵ வசித்து சீர்காழியில் உடு௵ வசித்தார், இவருக்குவயது ௬எ- இவர்தமது- சுய- ஆம்வயதில் இக்கீர்த்தனை பாடியது இந்த விகுவருஷத்துக்கு இதுபாடி-௱௫௵ ஆகிறது இவர்வைகுண்டபிராப் ஆகி-௯௫௵ ஆகிறது.

இவரதுசரித்திரம், இவரதுபேரும், இவர்குமாரர்கள் மூவரில் மூத்தவர்ஆகிய அம்பலவாணக் கவிராயருக்குப் புத்திரரும் இக்கீர்த்தனைக்குப் பிரசங்கியும்ஆகிய, சுப்புராயக் கவிராயராலும் பின்னும் அனேகராலும் நாங்கள் கேள்விப்பட்டபடிக்கு எழுதப்பட்டது.

அமைத்தவர்கருத்து.

இக்கவிராயர் நிச்சயித்தபடி, மகிமையுள்ள இந்த இராமயணகீர்த்தனை ஆகியபுண்ணியநூல், வெளிப்படை ஆனவழக்கச்சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும், இடையிலே அவ்வளவும் தெரியாதசிலர்வாய்களில் அகப்பட்டு, முடியஎழுத்தும் சொல்லும்பொருளும், அங்கங்கே சரணங்களும் வரிகளும்மிகுந்தும் குறைந்தும, இராகதாளங்களும்பேதித்தும, சிலவிருத்தங்களும் கீர்த்தனைகளும, சிலபுஸ்தகங்களிலே குறைந்தும், சிலவற்றிலே மிகுந்து, இப்படிக்குப்பலவிதங்களிலும் பிழைபாடுகள் ஆய்விட்டது. இதற்கு முக்கியகாரணங்கள், இத்தமிழ்ப்பாஷையின் நடையில் அக்ஷரங்களைத்தொடர்எழுத்தாகவா எழுதுகிற சந்திவழக்கமும், அவ் அக்ஷரங்கள் இயல்பாயே மிகுதலும்குறைதலும்மாறுதலும்அல்லாமல், வலிய அதுகளைமிகுத்தலும் குறைத்தலும்மாற்றுதலும் செய்கிற விகாரவழக்கமுமதாம். இச்சந்திகளும்விகாரங்களும், இன்னஇடங்களில் வேண்டத்தக்கதுகள் என்றுகற்ற இலக்கணப்புலவர்களில் சிலர் இன்னமும் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்,

ஆகையால் இந்தப்புஸ்தகத்திலே வாசிப்போர்களையும் பொருள்கொள்பவர்களையும், தடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள்ளாகிற சந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமா வேண்டத்தக்கஇடங்களிலே கொண்டும், வேண்டாத்தகாத இடங்களிலே விலக்கியும்கற்றவர்களுக்கே அன்றியும், மற்றவர்கள் ஆகியபெண்களுக்கும பேதையருக்கும் கூடத்தாட்டியாப்படிக்கவும், சொல்லும்பொருளும் அவர்களுக்கும் விளங்கும்படிஆகவும், சொற்களைப்பிரித்திருக்கிறோம், ஏனெனில், இந்நூலபடிக்கின்றவர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும்வேண்டத்தக்கவர்கள மிகவுஞ்சிலர், அதைவேண்டாதவர்கள் மிகவும்பலர் ஆகலால்பலருக்குப் பயன்படுவதையே முக்கியமா நாங்கள் வேண்டினோம். மேலும் எழுத்துநடை இல்லாதவர்களும் சங்கீதப்பயிற்சியில்லாதவர்களும்கூட, இதனைப்படிக்கையில் எகதேசவிருத்தனையும் எங்கெங்க கீர்த்தனையும, சந்தேகக்குறைய எழுத்துநடை அறிந்தும், சந்தநடை அறிந்தும் நடத்தும்படியா, அதுகள்தாமே அவர்களை நடத்திக்கொண்டுபோகத்தக்கதாக, அவ்வளவுபக்குவமாய்த்திருத்தபடி பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில்கீர்த்தனைகளும், விருத்தங்களும், நாலும், ஐம்பதும், ஆக க்காலாறுகூடலப்படி, பாகுப்பட்டபடியால், அப்பொழுதுக்கப் போது

எழுதிக்கொண்ட புஸ்தகங்களில். சிலவற்றில் கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களும் குறைந்து சிலவற்றில் அதுகள் இருந்தும் போய்விட்டதுகள், அவற்றுள் சிலபொருத்தம் இல்லாமலும் ஆய்விட்டதுகள், ஆதலால் நாங்கள் பலபுஸ்தகங்களைகொண்டு பரிசோதிக்கையில் பொருந்தாமை கண்ட இடங்களில், எழுத்துகளையும் சொற்களையும் திருத்தினதுமாத்திரம் அல்லாமல், தனிச்சொற்கள் சேர்த்தோம், விருத்தங்களை உடைத்துப்பொருத்தினோம், நூதனவிருத்தங்களும் பாடிச்சேர்த்தோம், கீர்த்தனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆக்கினதும் அல்லாமல், நூதனகீர்த்தனைகளும்பாடிப்பதிப்பித்தோம், இக்கவிராயரவர்களே பாடப்பட்டதுகளாகக் காணாமலும், கூறியதையே கூறியதுபோலக் கண்டதும் ஆகிய சிலகீர்த்தனைகளையும், விருத்தங்களையும், கழித்துவிட்டோம்.

இந்த இராமாயணகீர்த்தனையிலே நாங்கள் திருத்தியதுகளையும் கூட்டியதுகளையும், கழித்ததுகளையும், நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவரே அல்லாமல் பின்னும்தகுந்த சிலவித்துவான்கள், சிலபுலவர்கள், சில கவிராயமார்கள், சிலசங்கீத வித்துவான்கள், சில இராமாயணப்பிரசங்கிகள், சில கீர்த்தனைப்பிரசங்கிகள், போதாமைக்கு வால்மீகப்பிரசங்கிகள், ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம். யாவரோடும் ஆலோசித்தே செய்தோம், இதுகளைப் பார்க்கிறவர்கள் பொறுமையைவிட்டுப் பார்வையிட நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம், ஏனெனில்பொறுமைஉள்ளவர்க்குப்பொருளுண்மைதோன்றுது, என்றபழமொழி இருக்கிறபடியால், அப்படிசெய்வார்களாகில் அவர்கள் எங்களுக்குக்கொடுக்கும் வெகுமானமும் பரிசும்ஒருசபாசும்ஒருசிரக்கம்பமும் ஒருகரக்கம்பமும்தாம், இவையும்செய்யக்கோருதலர்கள் அநேகர்இருப்பார்கள்.

சங்கீதவரதையங்கார் என்கிற, இராமாயணகீர்த்தனைப்பிரசங்கிஆனவர், இதிலே நாங்கள் இராகங்களையும், தாளங்களையும், பரிசோதித்துநவரசங்களில் இன்னரசத்துக்கு இன்ன இராகமே சரி, இன்னதாளமேவேணும், என்று ஆராய்ந்து பதிக்கையில், அதற்கு கூட இருந்து எங்களுக்கு உதவிபண்ணினார்.

இதிலே அங்கங்கே கீர்த்தனைகளுக்குஇராகங்களும், தாளங்களும். நாங்கள் இன்னது இன்னது என்றுபோட்டிருந்தாலும், இராகங்கள் எங்களுக்குஅதுவேவசியந்தனை அல்ல. சுதிக்கியானம் லயக்கியானம் தெரிந்தமகாசங்கீதவித்துவான்கள்தங்கள் வல்லமைக்குத்தக்கபடி ஒருராகத்தைப்பலராகத்திலும் ஒருதாளத்தை பலதாளங்களிலும், பாடிக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தம்மைஇராமாயணப்பாற் கடலைஉண்டு
நம்பவரும்ராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியிலக்காழி அருணாசலமேகம்
இம்பும்உயிர்ப்பயிர்க்குப் பெய்துவினைகொய்ததுவே. (க)

மேல்காப்பு.

வழிபடுதெய்வ வணக்கம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆனைமுகனை அரன்திருமகனை
சேனைக்கோர்நாயகனைச் செய்யோனை - ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான். (உ)

க-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விநாயகசரணம் - ஜெயஜெய - விநாயகசரணம்

அநுபல்லவி.

அநாதரட்சகனே-கசமுகனே-ஞங்கரனேசிவசங்கரன்மகனே (விநா)

சரணங்கள்.

க அன்பிலாத — பேதையேனென்றுடை
அறிவுவிளக்கவேணுமோ — வருவாயே
என்குலதெய்வம் — நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக் — கனுக்கிரகிப்பாயே — (விநாயக)

உ. வானவர்பணி — வேழனே-கமல
வாக்குந்தந்துகாத்தருள் — சீமானே
நானுனதடி — பேணவே-ராம
நாடகத்துக்கருள்புரி — தலைவோ — (விநாயக)

ங. உண்மைஞானம் — தோற்றும்-உன்றன்
உதவியாலேநல்லபுத்திகள் — பெருகும்
நன்மையாய்இதம் — கனவும்-ராம
நாடகத்தைச்சொலநீ — முன்னிற்கவேணும் — (விநாயக) —

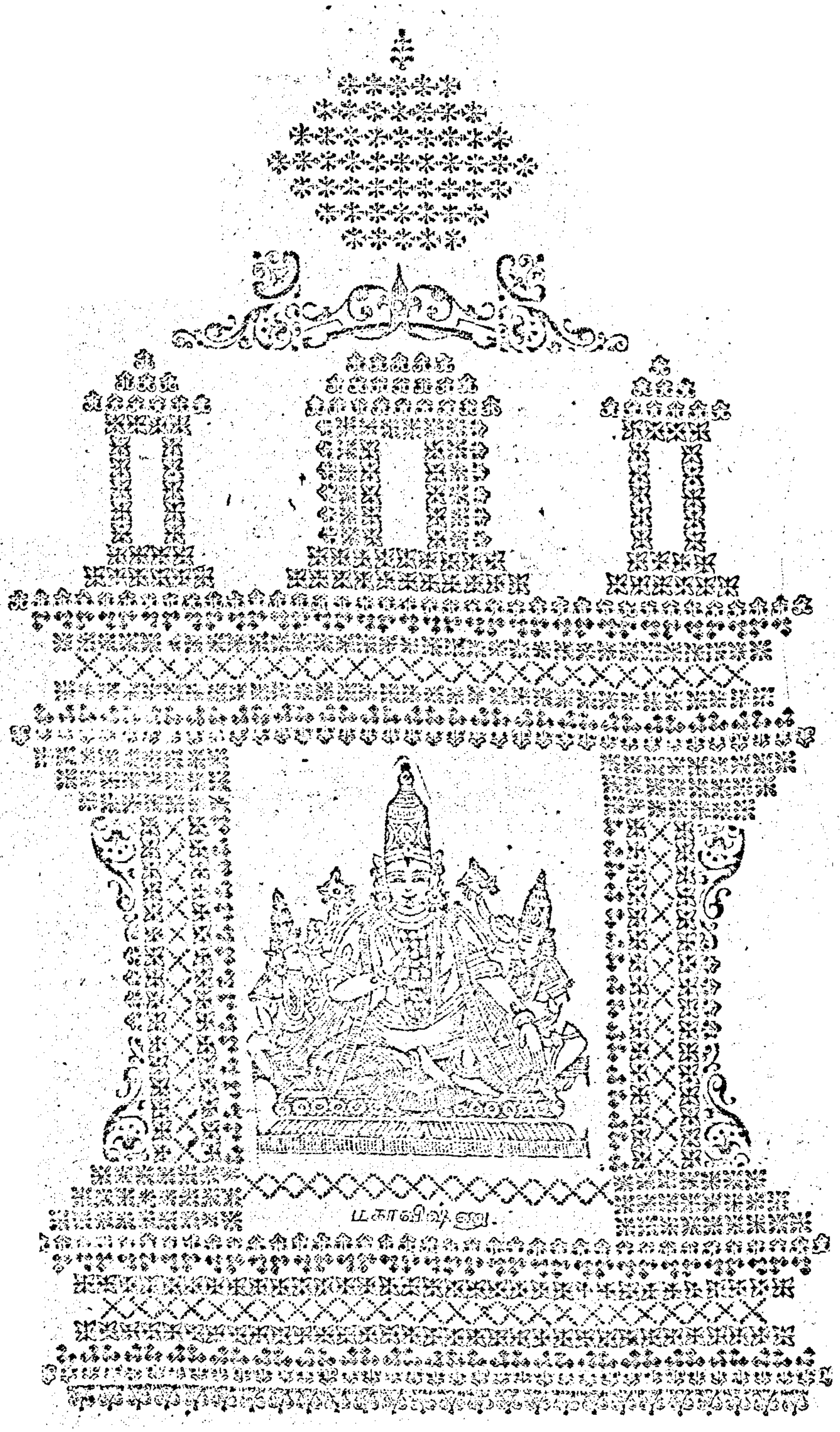

மகாவிஷ்ணு.

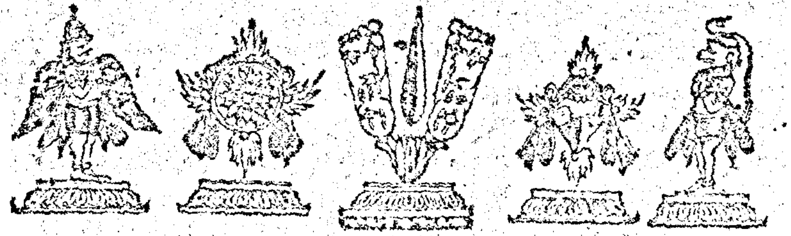

கல்ருக   குருவாழ்க குருவேதுணை.

இராமநாடகம்.

பாயிரம்.

உள்க்காப்புகள்.

ஏற்புடைக்கடவுள்வணக்கங்கள்.

அநுமார்தோத்திரம்.

நேரிசைவெண்பா.

கோதண்டதீட்சை குருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டவாறடியேன் செப்பவே-கோதண்ட
மாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே நற்கருணை
வாருதியே நீதுணையா வா. (க)

உ-தரு-கல்யாணிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

துணைவந்தருள்புரிகுவாய் - அநுமந்தா நீ
துணைவந்தருள்புரிகுவாய்.

அநுபல்லவி.

துணைவந்தருள்வாய்நல்ல   சொல்பொருளதுவுள்ள
இணைஞ்சிலாதவல்ல   ராமநாடகம்சொல்ல

துணை

---

* இந்தப் பல்லவியை இரட்டித்துப் பாடும்போது அநுமந்தா நீ - என்கிறதற்குப் பிரதியாக என்றனைக்குற்ற - என்றும்-என க்ருபைக்க-என்றும் சொல்லிக்கொள்ளவும்.

இராமநாடகம்.

சரணங்கள்.

௧. கண்டனாமிதோழமையை | விண்டேனோ-விண்டு
சுக்கிரீபன்தோழமையைக் | கொண்டேனோ-வெகு
திட்டமாகவனைப்போய்க் | கண்டேனோ-அவன்
செப்பியசொல் அமிர்தத்தை | உண்டேனோ-சுக்கிரீவன்
கண்டதும் அரசிருந்த
கண்டதும் அவனிருப்பும்
சட்டமாக்கினான்மாருதி
இட்டகருணையாருதி
தனை.

௨. அக்கடலிக்கில்தென்திசை | உகந்தேனோ-திரைக்கரைப்
அரியபினத்தினுரைப் | புகுந்தேனோ-அப்போது
தொட்டெமபூமியினைப் | பிளந்தேனோ-உயிரைப்
போக்கவேவிரமனம் | தளர்ந்தேனோ-சம்பாதி
எட்டவிலிருக்குமென்ன
இட்டவேவரமாற்றுப்
பட்டகதைச்சொன்னதும்பனே
முட்டிலாஅஞ்சனேயனே
தனை.

௩. உக்கிரமகவிஸ்வசொரூபம் | எடுத்தேனோ-மகேந்திரத்
துறைதந்துகடலைத்தாண்டி | விடுத்தேனோ-பொலாத
அக்கிரமலங்கனியைச்சேர்ப் | படுத்தேனோ-கற்பிரு
ஆழியைத்தேவிகையினில் | கொடுத்தேனோ-அதுபோல்
மிக்கவேசத்துக்கள்வாயால்
சக்கலோட்சதரெல்லாம்
அக்கவேசெயுங்குத்திரனே
முக்கியமாம்வாயுபுத்திரனே
தனை.

௪. தேவருடாமணிகையில்த் | தரித்தேனோ-சொன்ன
சேதிகளெல்லாம்அக்கி | கரித்தேனோ-தீ
பாவிராவணனிலங்கையை | எரித்தேனோ-ராமன்
பக்கல்வந்தற்புதங்கள் | விரித்தேனோ-இக்க
மூவுலகத்தோருந்தேவர்
கோவும்முனிக்கணமும்ய
சாவியசிரஞ்சீவியே
மேவியஞானாவியே
தனை.

பாயிரம்.

௯, அருமையாம்சஞ்சீவிமலையை | எற்றுனோ-பிம்ம
அஸ்திரவேண்டகளெல்லாம் | தீர்த்தோனோ-சீதையை
உரிமையாம்ராகவன்பக்கல | சேர்த்தேனோ-பாதம
உயிராவிருதுவனையேபோய்க் | காத்தேனோ-தவத்தில்
பெருமையார்முனிவிருத்தினில்
தருமராமனுடனுத்தின
இருமையாசஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறுமுபாயனே
தனை, உ)

பெருமாள்தோத்திரம்.

விருத்தம்,

அண்டர்தம்துயரம்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியம்சென்று சமுத்திரமணையாய்க்கட்டிக்
கொண்டிராவணன்னைமாட்டக் கோதண்டமதையிலக்கும்
புண்டரீகாக்ஷிராமன் பொன்னடிக்கமலம்போற்றி, (எ)

௧-௩௬-சௌராஷ்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி,

எனக்குன் இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திர
எனக்குன் இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்,

சரணங்கள்,

௧, எனக்குன் இருபதம் நினைக்கவரம் அருள்
இனித்தசரதன் தனக்குமகனெனும்
மனத்திலுடன் அவதரித்தமுனிவரன்
மகத்தில் அரக்கியை வதைத்தஅரசே
எனக்கு,

௨, கடுங்கையிலேஅக விகைக்குத்திருமைசெய்து
கடத்திச்சனகன்வில் ஒடித்துச்சனகிமைக
பிடித்துப்பரகாரமனுக்குமமதையைப்
பிரித்துகொள்வர் திருக்கும் அய்யனே
எனக்கு,

௩, தரிக்கும்முடியாசுயக்குதவிகதி
கடத்திலக்குசனுடன் அடுத்துசித்திரகூட
வெற்கருள்ச்சனதிபொ டிருக்கத்துவோவன்னல்
வணக்கம்செயமகிழ் குணக்குஞ்சரமே
எனக்கு

இராமநாடகம்.

௪, நடித்தபரதனும் ஒதிக்கமுடன்வரத்
தொடுத்தமிதியடி கொடுத்தரகுவேய
வடக்கிலஅவனையும் விடுத்துக்கிவிலே
வனத்திலவருமயிரா தனைக்கொண்றவனே
எனக்கு,

ரு, விடுக்கவியசடாயுவுக்குறவுகொலி
விடுத்துக்கொண்டபஞ்சவடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தருமகடை கொடுத்தகரனை
தனைத்திரிசிரர்முடி அவிதராகவா
எனக்கு,

௬, தனித்துவருமாரீசனைக்கொன்றொருகவந்
தனுக்காளிஅனுமனைக்கொண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலி தனைப்பொருதிலங்
கைப்படையைத் தரித்ததுரையே
எனக்கு.

௭, இருக்கும்அனுமன்வாங் குனைக்கநிசரர்
இருக்கைஅறிந்தபின் எரித்தகடலிலே
பெருகஅணைசெய்து வருக்கம்வருக்கமா
பெலத்தஅரக்கரைத் தொலைத்ததெய்வமே
எனக்கு,

௮, கொடியஇந்திரஜித்தன் பிரகஸ்தன்முதலாகக்
கொன்றுமூலபல வெள்ளஅரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்ணன் முடியும்ராவணன்
முடியுமபொடியாக விடுபுக்கவனே
எனக்கு

௯, வினைத்தம்பிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
இருத்திருபுஷ்பகரதத்திலேறிவந்து
தனத்திலுயர்தரும் அயோத்தியிலேமகா
தனத்திருக்குமரகு குலக்குமரனே
எனக்கு,

அபசாரக்ஷமம்.

விருத்தம்,

கனமானவரசர்மீகர்களோகம்செய்தார்
கம்பரும்ராமாயணத்தைக்கவியாச்செய்தார்
உனதாசையாலேநாடகமாச்செய்தேன்
உனதிஞ்ஞானம்யலன்உண்டாம்என்றால்

பாயிரம்.

முனிவர்சொல்லிய ராமமந்திரத்தை
மூவருக்குஞ்சிவ ராமமந்திரத்தை
வனவேடன்மராமரா என்றேமுத்தி
வழிகண்டான்அதுகொண்டே மொழிகின்றேனே. (இ)

...-த்ருவோதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயனோரகுராமனேஎன்சொல்அபசாரம்உபசாரமாக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி.

கையில்அகாதனன் ஏதேதுசொன்னாலும்
காக்கக்கடன்என்பிழையை நீக்கக்கடன்உன்பாரம்
ஐயனே.

சரணங்கள்,

க உள்ளத்தினையும் குற்றம்
இல்லாதவை சத்தம்
தெள்ளத்தெளியேன் மொத்தம்
செய்தேன்இதோ சுத்தம்
வெள்ளைக்கவி என்றும்-இனிமைப்
பிள்ளைக்கவி என்றும்-சொல்லைக்கல்லால
விள்ளாத் தருமோ-பழுதான
உள்ளாத் தருமோ-சாயித்
தள்ளாத் தருமோ-திருவுளம்
கொள்ளாத் தருமோ-அறியேன்
ஐயனே.

உ, நற்பொருள் நீதமும்
சுவர வேதமும்
வைப்புள்ள கீதமும்
வண்ணவி சோதமும்
ஒப்புத் தெரியேனே-அதிலுள்ள
தப்புத் தெரியேனே-இலக்கணச்
சொற்பிற் கறியேன்-உன்புகழ்
கற்பிக் கறியேன்-சொலவே
மெய்ப்பிக் கறியேன்-சாயி
ஒப்பிக் கறியேன்-எங்கள்
ஐயனே,

௩, உத்தமமுனி முன்னாம்
உரைக்கக் கம்பர்சொன்ன
சுத்தமிழ்தன்னைச் சின்னே

இராமநாடகம்.

நாடகஞ் — சொன்ன
வைத்திப்படி — கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திபிசகு — கொண்டேன்-என்சாமி
பித்துச்சால — மைப்போலே
சதிக்க — ஒருக்காலே
கத்திச்சொலும் — என்மேலே
சித்தத்தில — இரக்கமே

ஐயனே,

நூற்பெருமை.

விருத்தம்,

சதிர்பெறும்ராமகாதை சதகோடிபிரபந்தம்ஆகும்
அதிலோர் அக்ஷரம்சொன்னாலும் அருவினை போகும்என்றே
விதியினால் முனிவால்மீகி விளம்பியஉறுதிகொண்டு
மதியிலா அடிக்கமாத்திரம் வகுத்து நாடகம்சொல்வேனே, (க)

இ-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

மகத்துவம்உள்ளகதை ராமகதைஇதுவே-கேட்கவேணும்முனி
வகுத்தும்பலமனிதருக்கும்இதுபொதுவே

அநுபல்லவி,

மிகுத்தயிருந்தபுராணம் — சொல்லும்கதை
விரும்புமோமறையோர்க்கு — சொன்னால் அதை
அகத்தில் ஆக்கம்தருமே — இதுசொல்ல
அடிக்கடிசொல்லினும் — வெறுக்குமோ அல்ல

மகத்துவம்,

சரணங்கள்,

க. சேர்க்கும்பொருள்களில்என்ன இணைச்செவி ஏற்கும்பொருள்இது [மாத்திரம்
செப்பும்இம்பெருங்காப்பியம்இதன்று தெளிவதேகல்லருக்கதிர்
பார்க்குள்இதைஅறிபார்க்கெல்லாம் பிறந்தெடுத்தஉடம்பவித்திரம்
பக்தியால்இதுகற்றவர்க்குப் — பலிப்பதுராமசந்நோத்திரம்
தீர்க்கமாஇதைக் — கேட்டின்ப்ரோர்பெரும்
திருமணியில்வரு — வாமேதெவரும்
ஏர்க்கும்இதின்குணமும் — யார்க்குச்சொல்லவரும்
இசையாக்கனிச்ச — சகலமுந்தரும்

மகத்துவம்,

பாயிரம்.

உ. தருமசாசன்கைகேரும்போதினில் ஒருமையா அனைத்தருளுமே
சற்றேயடிக்கினும்புத்திரபாக்கியமும் சகலபாக்கியமும்அளிக்குமே
பெருகுகலக்கிரகமனகாதைப்பலனைப்பிரியாமுடன் வந்து கொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயுங்குணியமும் பிணிசெய்யாதபடியிருக்குமே
மாணசெனமி — மாதிதமக்கினம்
வருந்துவார்வருந்தாத — படியின்ன
அரியமருந்திது — ஆம்என்றேமுன்னம்
ஆதிசிவன்உமை — காதிலேசொன்ன [ம்

மகத்துவம்,

உ. சிலைமதனிற்கம்மையுமுனிமுகமபெருந்திவ்வியதெய்வகதிலைமு
தேவமாலியபானிமுதலாக — செய்யும்பலபலதானமும்
ஆயிரம்வருஷம்நேமமின்றவே — தாக்கம்முதல்க்கலேக்கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல்எனுமினக்தலும் — உதவும்அத்தனிதானமும்
சாயிகாத — முனிவன்சொல்லிலைவத்த
சரித்திரம்வால்மீகர் உரைத்தபடிகொற்ற
ராமன்அவதாரம்ஆம் — முன்னேமெத்த
நயம்கொண்டாதிச்சியம்என்றேமெற்ற

மகத்துவம்.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

முத்துமுதல்விலைஇல்லாமணிகள்பெற்ற
முதியகடல்ஆகின்றோர் அதிலேயமு
சற்றும்உதவாதமணியாம்மருக்கை
நான்போடக்களிப்பானசமுத்திரம்போலக்
கற்றவர்ளும்ராமசந்திரன்கதையைக்கேட்கும்
காதிலேநாடகமா அதனைச்சொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செய்தாலும்குணமாக்கொண்டு
கேட்டுவீர்என்கவி பாராட்டுவீரே.

இதுவும்அது.

அரன்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே
அந்நாள்செய்தர்ப்பணம்போல இந்நாள்இந்த
நரரும்அந்தக்கங்கையிலேதர்ப்பணத்தை
நடத்தமுத்திபெறுகின்றார் அதுபோல்ஆதிப்
பிரமன்முகத்தினில்வந்தராமகதை
பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விருத்தமிப்பதத்தாலேநானும்சொன்னேன்
மேலக்கொள்வீர்என்பிழைமுதிர்த்தாட்கொள்வீரே.

உ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலொருக்கலேனும் - பெரியோரே - பின்னேஉமக்கு நான்தானும்

இராமநாடகம்.

அநுபல்லவி.

மறைபுகழ்த்தாரக நாமிகதையின்னை
நகைகளுமறிந்தும் அறி யாமலும்நான்சொன்ன

பிழை.

சரணங்கள்.

ஆதியில்பிர்மதேவர் நாரதர்கோடிவிஸ்தாரம்
ஆதிகாவியமென்றிக்கதை மதித்தாரே
வேதயின்இருபத்துநாலாயிரம்ஆகும்
பிறகுவால்மீகர்சொலவே விதித்தாரே
போதாயனர்முதல்மாதவர்இக்கதையைப்
புகழ்ந்துவடமொழியால் துதித்தாரே
ஓதியகம்பர்பன்னீராயிரம்கவிஆக
உரைசெய்தமயிற்றே மதித்தாரே
காதலால்இவர்செய்ய நான்அநுக்கிப்பாலே
கருடன்பறக்கிற்கு கொசுவும்பறந்தாற்போலே
ஈடுதாருநாடகமா ஓதினேன்புவிமேலே
எட்டுமாண்டுந்தெரியா ஏழைநான்ஆசையாலே

பிழை.

வாரியைபெருவெள்ளம்பாயும்கடலிலே
வாய்க்காலும்பாயும்அன்றோ இல்லாமல்
யாவரும்கற்றோர்சொல்லைக்கேட்கிறீர்களும்
என்சொல்லும்கேளும்தமை இல்லாமல்
காவியமும்பஞ்சலட்சணமும்தெரியக்
கற்றஉங்களைப்போலே சொல்லாமல்
கேவலம்நான்இதைப்பாகவதர்படிக்கும்
கீர்த்தனையால்சொன்னேன் அல்லாமல்
தேவதேவராமன்பேரே உற்றது
தேடிஅந்தப்பேர்இந்நாடகத்தில் வைத்தது
நூலோர்டேகூடியநாருமகனும் பெற்றது
பாலேவினக்கும்அறிந்தேசொன்னேன் கற்றது

பிழை

திருத்தம்நாராயணாயநமசிவாயவென்று
செபிக்கும்மந்திரம்இரண்டும் மெய்தானே
உரைக்கும்மந்திரம்இரண்டில்இரண்டாமெழுத்திரண்டும்
ஒருராமன்ஆகவைத்த பெருமானே
அருளாச்செய்தகதைஇவைக்கும்ஆகச்சொல்லை
அறிவேனோசின்னம் சிறியேனே
பாப்பயாலேயும்சேர்க்கையும்குழந்தைகள்
பாச்சிசோச்சிஎன்றும் பாடினானே

பாயிரம்.

செவ்வருத்தம் இல்லாச்சொல்லால்உரைசெய்தாலும்தள்ளப்
போமோஉங்களால்ஆமேதிருத்திக் கொள்ள
ஆசைச்சொல்க்கொண்டமலைவுயிருக்குமெள்ள மெள்ள
அசைச்சொல்லும்முழுச்சொல்லாம்ஆசையால்இதில்உள்ள

பிழை.

மங்களம்.

மூலருக்கும்தேவியர்க்கும்தேவரோடு
முனிவருக்கும்முன்னிந்தக்கதையைச்சொன்ன
நாலருக்கும்தசரதற்கும்தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்கும்சீதையோடு
ஆவருக்கும்தேவருக்கும்அனுமான்மற்றோர்
ஆழ்வார்கள்ஆரியர்இம்மடைஅனந்தன்
மாவருக்கும்இதைப்படிப்போர்கேட்போர்க்கெல்லாம்
வளம்சொல்லும்ராகவன்மங்களம்சொல்வேனே. (௯)

எ-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு செயமங்களம் நல்ல
திவ்யமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

மாராபிராமனுக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம)

சரணங்கள்

க, கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கு கண்ணனுக்குமங்களம்
கோசலை குமாரனுக்கு வீரனுக்குமங்களம்
புண்டரீகத்தாளனுக்கு பூச்சகிரஆளனுக்கு
தண்டுளபத்தோளனுக்கு சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)

உ, கோவைமணிவாயனுக்கு மாயனுக்கு மங்களம்
கோதண்டகையனுக்கு மெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுகுணசீலனுக்கு சத்தியவிலாசனுக்கு
தேவர்அனுகூலனுக்கு தெசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)

ங, பிரண்டகாதனுக்கு வேதனுக்குமங்களம்
மாதனும்அன்பனுக்கு மூன்வனுக்குமங்களம்
சகலஉல்லாசனுக்கு தருமத்தகாசனுக்கு
அகிலவிலாசனுக்கு அயோத்தியர்வாசனுக்கு (ஸ்ரீராம)

பாயிரம்-முற்றும்.

சொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-விருத்தம்-சா-ஆக (௯) தருக்கள் (எ)

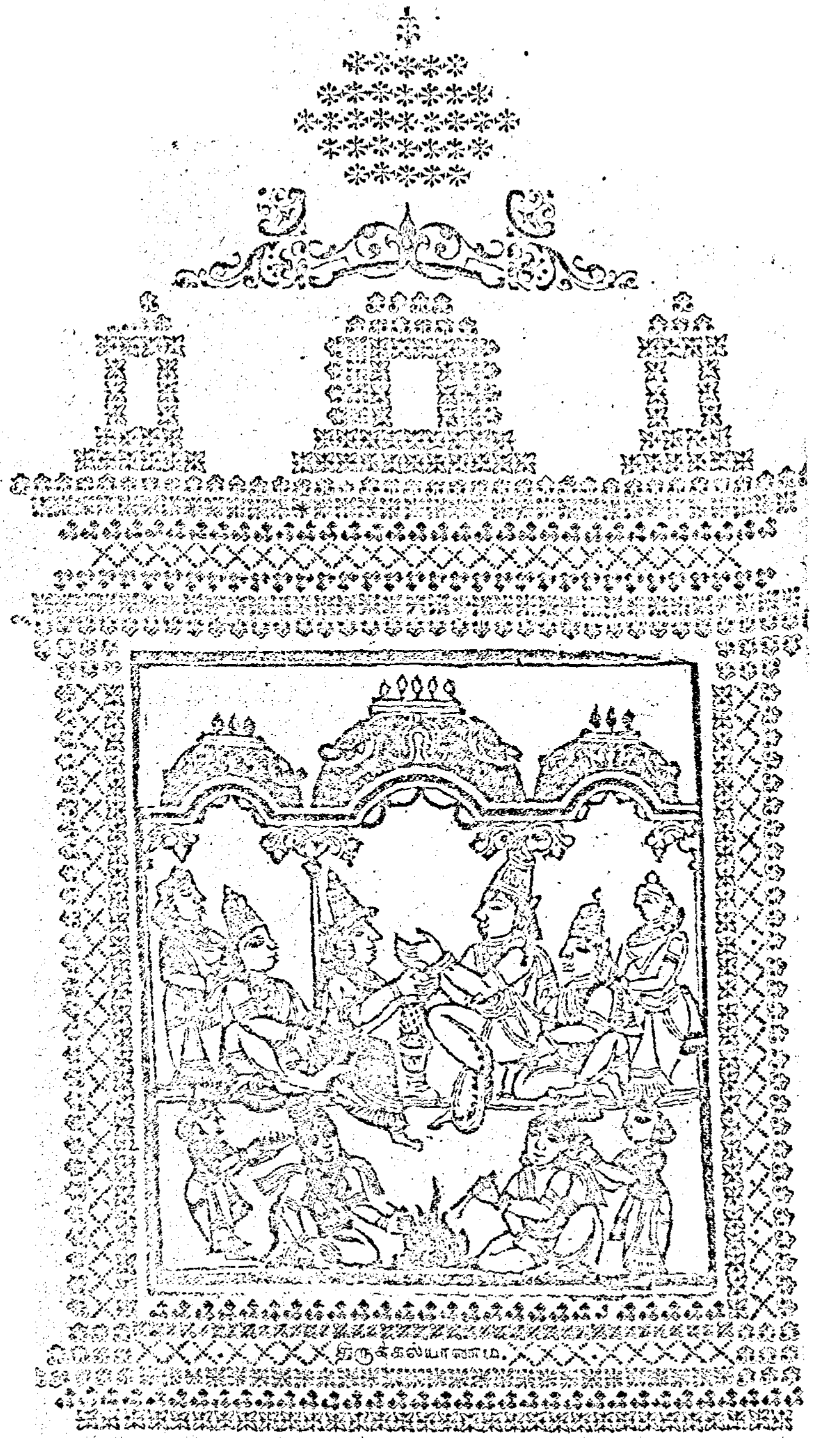

திருக்கல்யாணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

கடவுள்வணக்கம்.

விருத்தம்

ஆதிஆய்க்கிளைமுடிவும்ஆகி
அண்டபகிரண்டமுமாய்அனந்தமாகிப்
சோதிஆயினவெவ்வேறுருப்பையிட்டுப்
புகழ்பொறைகள்தருமன்னவைம்பொலிந்துலவை
நீதிசேர்அயோத்தியில்வாழ்தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினில்வந்துதித்தனைகள்
சோதியாயிராமன்நாடகத்தைச்
கபஞ்சொலவளமகிழ்ந்துதோடயஞ்சொல்வேனே (க)

க-தோடயம்-நாட்டைராகம் சம்பைதாளம்.

சரணங்கள்.

க, எவரும்வணங்கியராமன்-எனவும்மினைத்ததருந்ராமன்
நவிருதைக்கரசேயராமன்-நாடகத்தைச்சொலவே-ஆ-ஆ
கவளகெடிக்காதனைசாமி-கமலதிரியம்பகம்உளசாமி
பவனிவருசெகமுகசாமி பாதத்தம்துணையே-செயசெய

உ, துணிஉளபுசபெலாவனே-காண்முடிகொடிபடமோதுமால்
அனிகெயதகசரதராமநாடகம்துணைசெயவே-ஆ-ஆ
இனிதருபும்இருகாதுமேசா-நிசைமுகன்இசைபொருவில்வாழ்
மனைபிருசாஸ்வதியாதா மனாளனதுதுணையே-செயசெய

ங, கோதெநினைவர்தேட வொரு-கோசலியாள்விளையாடவரு
ஞானதிருபாசரரகைதை-நாடகமாசெலவே-ஆ-ஆ
வரசேவன்ஆம்பணாவசேருனி-மாருதிகீசருடாதிபதி
சேனையர்கோனுடனைபதின்மர்-சேவடிகள்துணையேசெய செய

ச, வாசவன்மாசகரொடுலோகாங்கிர-வாசிகள்பூசுரர்இவர்சாக்த
பூசிதர்கவனிடஆராய்க்க-புகழ்வாணிசெயவே-ஆ-ஆ
காசினியிதினில்பிதுறாடாத்த-காரயதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமரைமலரேனைதிருவடிகள்துணையே-செயசெய

௫, திருமகள்சானகிசேருமவாமன்செயமொடுகோசலம்வாழும்நேமன்
கருமணிமேனியர்ஆகும்ராமன்-கதையதனைசெயவே-ஆ-ஆ
குருநகையில்மேவியகாரிமாறர்-குணநிதிஆகியபராங்குசக்காரர்
மருளறுதேசிகர்மாசிலாதமலர்அடிகள்துணையே-செயசெய.

௬, மைக்கடல்வாய்விண்டுமொழிக்கவே-வைத்தொருபாணம்தூர்க்கமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தம்ஆம்-வித்தையதுசொலவே-ஆ-ஆ
பக்குவம்ஆம்அன்புகொண்டுவாழ்-பத்தனாஆரும்திறங்கள்சேர்
சக்கரகோதண்டம்தண்டம்வாள்-சங்கம்இவைதுணையே-செயசெய.

அரசியல்.

கட்டியம் - வசனம்.

அகோராசாதிராசன் மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசபரமேசுரன்-தேசசுரமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன்-ரணரங்கோதண்டன்
ராசகெம்பீரன்-கேசகம்பீரன்
பாஸ்கரகுலதீரன்-சிலாக்கியமுகவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி-வித்தையில்சரஸ்வதி
நயகுணசீலன்-பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்துரு-பொல்லார்க்குச்சத்துரு
சுசரிதகுணநேசன்-தசரதமகாராசன்
மனுநீதிகோணாமல்-சனவேதைதோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு-மாறுபடுபகைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்ய-எங்கும்முப்போகஞ்செய்ய
செங்கோல்முகம்சாயாமல்-வெங்கோல்முகம்பாயாமல்

அறுபதினாயிரம்வருஷம்பசுவும்புலியும்ஒருதுறையில்நீருண்ணராச்
சியபரிபாலனம்பண்ணின கீர்த்தியைச்சொல்லுகிறமார்க்கம். (௨)

விருத்தம்,

மகாராசன்அசமகாராசன்ஈன்ற
மகாராசன்மிகுசூரியவங்கிசராசன்
சுகராசன்கௌசலைகாயகிகைகேசி
சுமித்திரைஆம்தேவியர்கைதொட்டராசன்
மிகராசர்பணிந்திடஇந்திரனைக்காத்த
விசயதசரதராசன்அயோத்திவாழும்
செகராசன்ஒருவன்மனுநீதியானே
தேசம்எலாம்ஒருகுடைக்கீழ்ச்செய்தாண்டானே, (௩)

௨-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ராசாதிராசர்க்கும்-ராசனாந்தசரத-ராசனாஇருந்தானே.

அநுபல்லவி.

தேசதிலகன் அயோத்திநகர்க்கொரு
திலகன்ரவிகுல திலகன்ஆகவே—ராச

சரணங்கள்.

மந்திரதந்திரமும் வித்தைபலயுத்தமும்
மகன்களும்தினம் செழிக்கவே
வன்புலிமெய்பசுவும்ஓர்துறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரனதும்குபேரதனங்களும்
எவரும்பழித்தென்று பழிக்கவே
எங்கெங்கும்முப்போகம்விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி கொழிக்கவே—ராச

நாலுவர்ணஆசிரமங்களும்சொன்ன
தன்மைபூண்டு ஞாயமலே
ஈக்கும்வேறுள்ளஉயிர்க்கும்பயதுகள்
கடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆமிருகமும்பறவையும்
குழிகடக்க மேயாமலே
குடியில்ஆறில்ஒருகடமைகொண்டுசெங்
கோலின்முகம் சாயாமலே—ராச

மழமங்கையருக்கும்மறுமன்னவருக்கும்
மார்பும்முதுகும் கொடாமலே
வாளும்அஷ்டதிக்கும்தனதாக்
மன்னவிட்டடிமை எடாமலே
அறுபதாயிரமவருஷமும்வ
காதலத்திடம் விடாமலே
ஆரும்மனதின்விசாரத்தால்ஆ
ராய்ச்சிமணிமை தொடாமலே—ராச

சக்கிரவர்த்திமக்கள்வேண்டி வருந்தல்

விருத்தம்.

இருந்தகசரதராசன்கெடிசொலாய்ப்புவிஆண்டேன்
இனிமேல்இந்தப்
பெரும்புவியைஆள்வதற்கும்நரகத்திலேசேர்ப்பதற்கும்
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனேகுலகுருவேவசிஷ்டமுனியேபிள்ளை
அதைநாளங்காணே
வருந்தவந்ததெவ்வகையைமொழிஎன்றான்இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே (௭)

௨-தரு-அசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிள்ளைஇல்லாதபாக்கியம்-நான்-பெற்றிருந்ததென்னநிர்பாக்கியம்.

அநுபல்லவி.

வள்ளலேசெங்கமலநடைக்கன் ஒருகாலே
வசைகொண்டேன்தசரதன் நான்புவிமேலே
கன்னிஆனதுகெடு வாந்ததாலே
காய்உண்டோக. ண்டோ அதுபோலே-பிள்ளை

சரணங்கள்.

௧. மறுவில்லாதஇந்தருரிசவம்சம்இது
வளரும்வம்சம் ஆச்சே-இது
மழையேய்ந்தமறைந்தால்போலவன்
மட்டிலேநின்று போச்சே
அறுபதாயிரம் வருஷமும்வருந்தும்
அரசுதான்இனி ஆளக்கொண்டிருந்தும்
குறைவில்லாதஅந்த சஞ்சீவிமருந்தும்
கொடுக்கும்தெய்வமும்நீ தானேகிடைத்திருந்தும்-பிள்ளை

௨. பெருக்கக்கொண்டதல்லமன்
பெறவதொன்றும் காணேன்-மிகு
பிச்சர்போல்கெடுநாளும்உண்டஉண்ட
ஏச்சிலேஉண்ணல் ஆனேன்
விருத்தன்நான்இனித் தவமேசெல்ல
வேறும்அவ்வளப்புவி ஆளஆசிறப்பல்ல

இருந்தும்வாழைஆடி வாழைஆய்ப்புல்ல
இவன்மகன்இவன்ஆம் என்றுபேர்சொல்ல-பிள்ளை
மோக்கால்முத்தியும்வரும்பாதத்திலே
முத்தியுங்கூட வருமே-மேலே
சாயந்தால்உடம்பெங்குங்குளிருமே
தழுவஇன்பக் தருமே
வாய்ந்தபொன்னுலக களவும்போய்ச்சனி
மண்டலமும்நிறுத்திக் கொண்டேன்புவிதனில்
சந்திரனேன்இல்லையே ஒருபிள்ளைக்கனி
என்னவிதியென்ன வாசல்எனக்கினி-பிள்ளை

பெருமாள்சந்நிதியில்தேவர்கள்முறைபாடு

விருத்தம்,

மன்னவன்ஆம்தசரதபூபதிஇவ்வாறு
மக்கள்இல்லாத்துன்பத்தைவசிஷ்டனோடே
சொன்னஉடன்அந்தமுனிவனும்தியானித்தான்
சுரர்முதல்ஆனவர்கள்மகமேருமேலே
சின்னஅரக்கரைநடுங்கிவாழ்த்தும்போதா
சிறைக்கருடன்மீதினில்அச்சுதனும்வந்தான்
பொன்னின்மலர்அவன்பதத்தில்இறைத்தேகண்ணீர்
பொழிகின்றார்அரக்கர்துன்பம் மொழிகின்றாரே.

௩-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்ணால்இரங்கிப்பார் ஐயா-பார்த்துக்
காராவிட்டாலிஇனிமேல் ஆர் ஐயா

அநுபல்லவி.

அடைக்கலமானோம் வந்தோமே-நாங்கள்
ஆலைக்கரும்புபோலே நைந்தோமே-சாமி—கடை

சரணங்கள்,

௧. சொர்க்காதிபுவனங்கள் வாழ்ந்தாலும்-கொண்டு
நரகக்கும்பதற்னன் அமரர்கள்-மற்ற
பக்கம்இந்திரசித்தென்னும் பெருங்கோவி-ஆளப்
பண்ணிவைத்தானே ராவணன்பாவி

மைச்சுக்குள்ளே அகப்பட்ட — என்றுப்போலே-அரக்
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட — எங்கள்மேலே-உடா.

கடை.

ங. அளகேசன்புஷ்பகம் — தன்னைவிட்டான்-இலங்
கையிலேசூரியன்தேரும் — வரவொட்டான்-மெத்தத்
தளராஇந்திரனைக்கூட்டிச் — சிறையிட்டான்-அரக்கன்
சருவகொள்ளை அடிக்கத் — தலைப்பட்டான்
எளியோர்களைஇப்படி — என்றடுக்கல்-ஆமோ
கிளியைவளர்த்துப்பூனைக் — கிட்டக்கொடுக்கல்-ஆமோ

கடை.

ச. பாவிஅரக்கன்பேச்சே — மேலாச்சு-நாங்கள்
படைத்தபலங்களெல்லாம் — மேல்ப்பூச்சு-கல்ல
பூவையன்று அரக்கன் — கைவிச்சு-வெள்ளிப்
பொருப்பேஅறியும்இனி — என்பேச்சு
ராவணன்வதைக்கிறான் — எங்கள்மேல்என்ன-கண்டோ!
தேவரீரேளாவிட்டால்த் — திக்குத்திசையே-துண்டோ

கடை.

தேவர்களுக்குப் பெருமாள் அருளிப்பாடு

விருத்தம்,

இசையும்வானவர்கள்கூடி இப்படிசொல்லமாயோன்
அசையும்வாள் அரக்கர்தம்மை அகற்றுவோம்அஞ்சவேண்டாம்
தசரதன்மதலை ஆகித் தரணியில்வருவோம்நீங்கள்
திசைதொறும்கவிகளாகிச் சேருமென்றுரைசெய்வானே. (சு)

ரு-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் — திடுவீரோ-நீங்கள்
அரக்கர்பயத்தை — விடுவீரோ

அநுபல்லவி.

சேஷனாதியும்சக்கிரீவனும் — ஆகிக்
சங்குமூரிவனும்கதிரோனும் — போகி—அவதார

சரணங்கள்,

அநிலம்ஆனருத்திரன் — அங்கதன் அநுமசிலன்
அக்கினியேசேனைக் — கதிபன்ஆனநீலன்

சதுர்முகப்பிரம்மாவே — சாம்பவன்எனுங்காவலன்
தரும்உபேந்திரன்வாலி — தனக்குப்பாலன்-ஆக

அவதாரம்.

ட. சங்கரும்சக்கிரமும் — சேஷனும்பரிவாரத்
தம்பியர் ஆய்வரத — ஆனோரம்பூலோகத்
இங்கன் ஆனதசரத — ராசன்குறைபோகச்
சுதக்கரவருவோம் — எவரும்அதின்முன் ஆகப்-போய்

அவதாரம்.

ஈ. வானரவடிவாறும் — மானிடவடிவாலும்
தான் அல்லாதாக்கள் — சாகாதொருக்காலும்
ஆனபடியிதுவே — அனைவரும்புவிபோதும்
காணத்திருவிருப்பக்கு — காகுத்தனெம்மேலும்-வந்து

அவதாரம்.

பெருமாள் திரு அவதாரம்

விருத்தம்.

இவ்வகையாய்மாயவன்முன்னடக்கவென்று
என்னணிமுனிகலைக்கோட்டுமுனிவனாலே
அவ்வகை ஆம்புத்திரகாமேஷ்டிதன்னை
அயோத்திஅரசனைக்கொடுசெய்வித்தபோதில்
மைவளரும்பாம்பணைமேல்ப்பள்ளிகொள்ளும்
பரமனேதசரதன்செய்பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசேர்உலகெல்லாம்மகிழ்விக்கவான
விதிசெய்வான் அவதாரம்அதுசெய்வானே. (எ)

கூ-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

பரப்பிரம்மசொரூபமே ஸ்ரீராமன்ஆகப் பாரில்வந்ததுபாரும்,

அநுபல்லவி,

வரத்தினால் அரக்கரை வானத்தில் — ஏற்றவும்
வானத்தில்த்தேவர்கள் மலர்மாரி — தூற்றவும்—பரப்பிரம்ம

சரணங்கள்.

க. புத்திமுனிவன்கலைக்கோட்டுமாமுனி — தேற
புண்ணியயாகபலன்

சத்தியதசரதக்குமரனெனுமிராம
சம்பச்சூடலன்பிறை — வேற
சித்திராபாசம்கவிகடகம்
செழும்புனர்பூசம்தேன் — வேற
ஒத்தைக்கிர... கள்காலவரும்பதினொனறில்
உச்சத்திலுறவரும் — வற-ஆதி-பரப்
உ. சீர்ஆரும்லட்சுமணன் சத்துருக்கன்சுபித்
திரைவயிற்றில்நின்று — போ
பாரார்புகழ் கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பரதன்வந்துபுவி — சேர
ஆராலும்கொள்ளாத ஆனந்தம்மேல்கொண்டு
அம்புவியோர்இடர் — தீர
கார்ஆரும்குழல்வல்லி யிருக்குமேலான
கௌசலைகண்மணி — கூர-ஆதி-பரப்
ங. தேவர்முனிவர் பகைதீர்க்கோமென்று
சென்னியில்நுதமாய் — முடிக்க
பூவுலகத்துள வேதியரெல்லோரும்
புகழும்வேதாகமம் — படிக்க
பாவிஇலங்கையின்மேல் சூரியன்தேரிலுள்ள
பச்சைப்பரிபேழும் — நடிக்க
ராவணன்ஆதி இருக்கின்றராட்சதர்
எவர்க்குமிடுக்கண்கள் — அடிக்க-ஆதி-பரப்

கௌசிகர் ஸ்ரீராமனைக் குறித்துக் கேட்குதல்.

விருத்தம்.

மைந்தர்இவ்வாறுவந்து வசிஷ்டனாற்பெரும்பெற்றார்
அந்தநாள்விசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முன்வந்தான்
இந்நாள்என துவேள்வி ராமனால்முடியவேணும்
தந்திடஇராகவனை தாவென்றான்காவென்றானே.

எ-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

ராமனைத்தருவாய்-செகாச்சக-ராமனைத்தருவாய்.

அநுபல்லவி.

காமசம்பிசெய்யாதே-தசரதேந்திரா — இப்போதே—ராம

சரணங்கள்

க. ஆரண்யகம் — செல்வேனா
அரிமுன்னே — சொல்வேனா
இராஸ்யதப்பிறவிலேவிட்
டொவராய்ப்பகை — வெல்வேன்—ராமனை
உ. தாடகைப் — பாவி
கவிர்த்தாளென் — கேள்வி
பிடைவராமல்காத்தால்ப்
பிழைக்குமென் — ஆவி—ராமனை
ங. உம்பர்வி — சாரம்
ஒழிக்கஅங் — கோரம்
சம்பானைகொன்றுமே
தயவாய்இங் — கோரம்—ராமனை
ச. கோபத்தில் — ருத்திரன்
குருவிவை — மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனாலுன் — புத்திரன்—ராமனை

சக்கிரவர்த்தி அதைமறுத்தல்

விருத்தம்,

சொல்லிடுமுனிவன்சொல்லக் கூடித்தனன்தசரதேந்திரன்
இல்லிதுவேள்விக்காக்கச் சிறுபிள்ளைராமனென்றான்
சல்லியம்செய்யும் அந்தத் தாடகைதனைநான்கொல்வேன்
பல்பல ஆயிரம்கோடி பாரெனப்பாங்கேன்னப்பனே. (௯)

அ-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

ராமன்வருக்கு-இருக்கோ அவன்வர — வேணும்
நான்வருகிறேன் — காணும்

அநுபல்லவி.

பூமிஅரசனென்றுநான் — இருக்கிறேன்னசொன்னேன்
சாமிஅவன்வந்து — குழந்தைப்பிள்ளை-ராமன்

சரணங்கள்

௧. என்இந்த — க்ஷேத்திரம்-தாடகை
ஜெக்கெம் — மாத்திரம்
வானுளோர்கள்வந்து தடுத்தாலும் — அடிக்கிறேன்
நானேவந்துன்வேள்வியை — முடிக்கிறேன்—ராமன்

௨. பேயைக்கொல்வ — தரிதோ-காரியம்
பெரிதோவீரியம் — பெரிதோ
ஆயுதம்பிடிக்கறியாய் கேளாய்ஒரு — சொல்லே
வாயிலமுலைப்பால் மணம்மாற — இல்லை—ராமன்

௩. கலேஎன் — கொல்வாய் என்முன் ஒரு
காருமவாள் — கண்டாய்
அவளையும்படையையும் அடிக்கிறேன்பாராய்பாராய்
இவளுல்என்னளமுந்திரு — வாராய்வாராய்—ராமன்

வசிஷ்டர் தசவுரைத்தல்

விருத்தம்

இனமதில் அயோத்திவேந்தன் இதுசொல்லவிசுவாமித்திர
முனிவனும்கோபம்செய்தான் முனனின்றவசிஷ்டன்கண்டான்
உனதுமைந்தனுக்குமன்றோ யோகநாள்வந்ததென்று
கனமுடன்விரிதுச்சொல்லிக் காட்டுவான்கூட்டுவானே, (௧)

௬-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மோசம்வாராதையா-நான்சொன்னவார்த்தை-மோசம்வாராதையா.

அநுபல்லவி

தேசிகன்பின்னேராமனைக் கூட்டிவிடுவாய்சொன்னேனே—மோசம்

சரணங்கள்,

௧. உப்புநீர்மேகம்சேர்ந்தால் — உலகில்ப்பிரவாகம்
அப்படிஉன்மகனுக்கு — அடுத்ததேயோகம்-மோசம்

௨. மறுவுண்டோவசிஷ்டன்சொல் வார்த்தைக்குமாண்டோ
பொறுபொறுமுனைப்பானைப்பதைப்பாருமுண்டோமோசம்

௩. [illegible] — சொல்லுகேளைய
அதிக்குருவுக்குத்தக்கிம — [illegible]-மோசம்

கௌசிகர் இராமருக்கு நீதிசொல்லுதல்

விருத்தம்

முனிவசிஷ்டன் இவ்வாறுசொல்லவே தன்
முறைமையாய்ராமனைலட்சுமணனோடே
இனிதுடனழைத்துக்கூட்டிவிட்டான்மன்னவனுமென்று
இருவருமஸ்திரங்கொண்டார் வெளியில்பட்டணம
தனிகடந்தார்வேள்விக்காடுவரையுமவந்தானை
சாரியும்பென்னானகிலேக் காரமுனிவன் அந்த
நீதிவழிகதான்பொறுமையோடு நல்லராமா
கேளென்றான் இப்பொருளேகொள்ளென்றனே. (௭)

௭-தரு-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண் இவள் அல்ல — ராமா-தாடகை
வண்ணமங்கொண்டகமன் இவள் — ராமா

அநுபல்லவி.

மண்ணில்மெத்தவுமிரை — வைத்திகன்தீமை
கண்ணிலக்கண்டதுண்டோ — காருணைத்தம்பியோடு—பெண்

சரணங்கள்

௧. இந்தமாமுனிவர் — என்றொருபோர்தரிக்
கிருக்குமதாடக்கிவள் — பெருந்தமக்கதரிரி
அட்டகாசம்செய்தால — அத்துருபாகனிரி
அண்டகடம்னைக்கும் — இடிபுமேஅதிகா
எட்டுத்திசையிறுமுறுமு — முட்டுமேநுவன் அதனி
முட்டுறுவமிஷ்யுமினைக் — கட்டுமேதானிதனி
எட்டியும்பார்க்ககூடுமோ — கிட்டுறுவனிடனி
கிட்டுவாய்சொல்லுவேனுமோ — மட்டிலாய்பாவசன்மனி-பெ

௨. அதிசயம்குணமுருவோய — குணத்தாலும்அட்டும்
அதியோடுமுருத்தை அழித்ததுமஅழிக்கட்டும்
மானயாவனமேபோரிசொல்லுமுனிவர்க்குமபயந்துமட்டும
வறுவலன்மையுதன்னினத்தார்கள்நத்தையட்டும்

தூயதிசைஅனையெட்டும் சனநம்பாய்விழக்காட்டி
வாயில்நூறுபல்லிறுக்கி மேலடக்குவாளைகூட்டி
தீயகடைவாக்கினிபோலப் பாயுவாள்கைகளைநீட்டி
பேயையும்பிடித்தின்னும் பெய்யனவந்தலெள்ளாட்டி
பெண்.

௯. ஒருகுமரிஎன்றும்பெண்ணைப்பினக்தான்இந்திரன்அப்போது
ஒருபெண்கியாகியையயன ஒழித்தானேபுவிமீது
பெருமானேஇவள்அந்தப் பெண்ணெனவுங்கூடாது
பெண்ணென்றால்பேயும்இரங் குமேஅதிவளுக்கேது
இருடிகள்உடமனைமெக்கவுரிசைஎன்றகன்றிடுவோரோ
பெருமகம்செய்வோரைக்கொல்லவருகிறாள்இதென்னமுன்னோ
கிருதிஇவளைப்பெண்என்று கருதுகிறாய்என்னகண்டோ
ஒருகொடியில்கொல்லவேணும்குருமொழிதனக்குமரன்மோ
பெண்

தாடகைமுதல் ஆனவர்கள்வதம்.

விருத்தம்

செய்திகளைஇவ்வாறுரைக்கச் சிரமேற்கொண்டோகுராமன்
வெய்துலனைக்கிக்குருவிசுவாமித்திரன்சொல்லேவேதச்சொல்
மையமனனேமகம்காக்க வரிவில்வளைத்தான்தாடகையும்
எய்தபாணம்பட்டுருவி எழுந்தாள்மலைபோல்விழுந்தாளே, (௪௨)

௧௧-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-பொல்லாக்
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்

அநுபல்லவி,

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-செம்பொன்
முடியன்ராவணன்வெற்றிக்கொடிவிழுந்தாற்போல்-கொடிய

சரணங்கள்

௧, உணர்ந்ததேவர்துன்பம் மறக்க-காலன்
இருக்காலும்காறுதருகிகண்டு பறக்க
அரக்கர்ஆதிக்கங்கள இறக்க-நல்ல
அநுகூலகாலம்மெய்முனிவர்க்குப் பிறக்க-கொடிய

௨. முதண்டகோடிக்கப் பாலே-ஓசை
முழக்கவிசுவாமித்திரன்சாலேக்கிப் பாலே

கோதண்டபாணிஅம் பாலே-கில
குலைந்துபுரண்டலறிக்கொண்டேப் பாலே—கொடிய

௩. கடலேவஞ்சனைமேயம் தடுக்க-சுவாமி
காள்கொண்டுமுதல்பபலி அரக்கரைக் கொடுக்க
கடினசுவாகுபட்டுப் படுக்க-ராமன்
சினையாலேமாரீசன் கடலோட்டம் எடுக்க—கொடிய

அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்.

விருத்தம்,

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவர்சொலலக்
சகலபண்டங்களுக்கொடுத்தேமுனிவர்எல்லாம்
கூடவரக்கொளசிகையேமுதல்ஆம்தீர்த்தம்
கொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமம்சேர்போதில்
காடதிலேரகுராமன்பதத்தூள்சிந்தக்
கல்லுருவபோய்நல்லுருவாய்விளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையைஇவள்ஆர்என்னப்
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனிபகர்கின்றானே, (௪௩)

௧௨-தரு-ஆசாவேரிராகம்-ஆடதாளசாப்பு,

பல்லவி

தேவிஇவள்ராமா - கௌதமன்-ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி.

ஆவலின்றல்ப் பண்டு
மேவல்மனம் கொண்டு
அநகரம் காதிய
இந்திரன் கூடிய—தேவி

சரணங்கள்

௧, மாபதிவிரதக்கன்னைஅடக்கலை பெற்ற
மாமுனிகண்டுவெகுண்டுபயம் சுற்ற
கோபத்தினால்இடும்சாபமொழி மெத்த
கூறையிலேகுமபாறைவடி வுற்ற—தேவி

௨, வெம்மியமாமுனிகன்னிக்னதிரப் பட்ட
வேளையில்கண்டுபொறுமல்முனி இட்ட

அம்பொன்முடிதொட்டடிவரையும் — முட்ட
ஆயிரம்கண்அந்தவாசவனுக் — கிட்ட—தேவி

௩, ஞானத்திருக்குடன்ஐயனைப்போக் — கெந்த
கன்மையுள்ளமேலும்அறிவேன்இப்போ — இந்த
காலத்திலேஉன்றன்பாதத்தாலென் — இந்த
கல்லுருவம்நீக்கல்லைத்தாய் — வந்த—தேவி

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்

விருத்தம்,

இட்டமாம்விசுவாமித்திரன்இந்தச் செதியுரைக்கக்கேட்டுமனன்
உடனேகேட்டுமிதிலையிற்போய் ஒருமாளிகைமேடையிற்சீதை
மட்வாள்காணத்தகன்மேல் அந்த மயிலைத்தானும்ஸ்ரீராமன்
கட்கிள்வாய்வருசெந்திருவனைப்போல் கன்னியவிரகம்கொண்டானே (ஸ்ரீ)

௰௨-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஆரோஇவர்ஆரோ - என்ன-பேரோஅறியேனே.

அநுபல்லவி.

காருலாவும்சீர் — உலாவும்மிதிலையில்
கன்னிமாடந்தன்னில் — முன்னேநின்றவர்—ஆரோ

சரணங்கள்,

௧, பண்ணிப்பதித்தாற்போல் — இருக்குதுமுகம்-கூடப்
பாக்கியர்கள்இவரும் — அரைத்தனமும்
எண்ணைத்தாழும்மைத்தாழும் — பங்கயப்
பெண்ணைப்போலக்கண்ணில் — காணும்மங்கையர்—ஆரோ

௨, பாக்கியமென்பதிவர் — தெரிசனமே-அதிங்கே
பலித்ததென்னபுண்ணியமோ — மனமே
நோக்கும்விழியும்நீக்கமாய்இன்னமும் — பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்ககோக்கும்கொள்ளுமே — கண்கள்—ஆரோ

௩, சந்திரபிம்பமுக — மந்தாசே-என்னைத்
தாமேபார்க்கிறார் — நெஞ்சமே
அந்தகாலத்தொந்தப்போலே — உருகிறார்
இந்தகாலில்வந்துசேர்ந்தவை — தருகிறார்—ஆரோ

கௌசிகர்ஸ்ரீராமர் வரலாறு சொல்லுதல்

விருத்தம்.

மனதில்இத்தப்படிநினைந்து மன்னன்எழுந்துஅமைகம்செய்யும்
கனகமணிமண்டபத்தினிற்போய்க் காகுத்தனும்தம்பியும்இருக்கக்கண்டார்
அனையகாலத்திலவர்பெருமை அருமைதெரியவாய்என்றே
சனகனுரைக்கக்கௌசிகன்உத்தமப்பாணிவரம்விரிப்பானே

௰௩-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

ஆரென்றெண்ணுமோவேனேனும்-இவன்-அதிசயங்களைச்சொல்லக்கேளும்

அநுபல்லவி.

சூரதிருவன் ராமனெனும்பேரன்
கருணைநிரம்பி — குலகுமாரன்—இவனே (ஆர்)

சரணங்கள்,

௧, ஆதியில்தசரதன் புத்திரகாமேஷ்டி
யாகம்செய்யவென்று — தொடுத்தான்-வந்த
பூதம்கொடுத்தபாயசத்தைக்காலாகப்
பொன்னரசிசகலருக்கும் — எடுத்தான்-அதில்
சோதிகோசலைக்கொன்றும் கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்குரண்டும்பாக் — கொடுத்தான்-மூத்த
பேதைகோசலை இடத்தில்ராகவன்
பிறந்தான்என்கவலையை — விடுத்தான்-இவனே(ஆர)

௨. தலைநம்பிபரதன் லட்சுமணன்சத்துருக்கன்
தம்பியர்இவனுக்கு — நேயம்-மிகக்
கொலையாளன்சுபாகுவையும் சேனையையும்இவன்அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன — மாயம்-தான்
உலையாதென்வேள்வியை முடித்தானேஇவன்அப்பால்
உருண்டதேதாடகை — காயம்-மெத்த
மலைபோலேவந்ததும் பனிபோலேபோச்சித்த
மகாச்சன்செய்தசு — காயம்-இவனே(ஆர்)

௩. தாரத்தும்சாபம் அகலிகைக்குக்காலினாலே
துடைத்தானேஅவள்உடல் — மாசை-சொல்லும்
பெருக்கமென்னஇவன் பிறக்கவேஉலகெங்கும்
பிறந்ததேமங்கள — ஓசை-உங்கள்

பருத்தவில்லிவன்கைக்குப் பேறுமோபோதாதோ
பார்க்கவேணும்இன்றோர் ஆசை-இங்கே
வாச்சொன்னதும்லாக் கிடைக்குமோலவுவிலே
வகதாவேனீங்கள்செய்த பூசை-இவனே(ஆர்)

ஸ்ரீராமர் வில்வளைத்தல்.

விருத்தம்,

புங்கவன்ஆம்முனிவன்இந்தவாறுசொல்லப்
பொங்கிவில்லை அருமையிறுவிரப்போலே
அங்குவரும்படிசெய்தான் இதைதானெற்ற
ஆரும்என்றுல்மருமகனே ஆரும்என்றான்
செங்கமலமும்சனகனுடன்வின்னும்மன்னும்
திடுக்கிடவெல்லாரும் ராமன்கையால்
தங்கமுள்ள அத்தவில்லை வளைக்கத்
தொடக்கண்டார் இரண்டுதுண்டாய்விடக்கண்டாரே, (கஎ)

கஅ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வில்லைதாண்டாய்-ஒடிந்து-விழுந்ததேபாரில்.

அநுபல்லவி.

கல்வியாளராமன் அனகன் கையால்மிதிலையில்வாழ்சனகன்-வில்

சரணங்கள்,

க. சுத்திபெறும்முனிவோர்கள்மங்கள சோபனங்கள்பலகூற
பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் பனிமலர்மாரிகள்தூற
சித்தப்பிரமையாலேதால்இரு திசையானைகள்தலைமீற
சுத்தப்பிடி இடையாள்சானகிகாதல்என்னமனதுநிறைவேற-வி

உ. சிங்காரமாக்ரவிகுலமே ஜிலாக்கியமென்றொளிவீச
உங்காரம்செய்தாசர்எல்லோரும் ஒருத்தர்போலமுகம்கூச
இங்கேபெண்கைசெய்தவப்பலனை லபிக்குதென்றுபலர்பேச
செங்காதரன்அல்லாலொருவருக்கும்கிடைப்பதுண்டோதமகாப்பிரயாச-வி

ங. தருமாகமசாஸ்திரகோடிகளு சகலவேதங்களும்பாட
கருமாமுனிவிசுவாமித்திரன்சொல் மறைவில்லாதபடிகூட
ஒருகாலுமிந்தவாசகன்கிளை ஓர்க்கொளுமல்செய்மூட
நிரமாமுனிஇவன்னகோதண்ட இட்சாகுருஎன்றுகொண்டாட

மிதிலைக்குச் சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி

விருத்தம்,

தன்ஆதியவில்லைதான்முரிக்கபின்பு
கடைத்தூதர்களியானைஇலகாட்ட
அன்னவன்தானும்சாதனும்பானையேறி
அநுராஜன்கத்தோமியதும்படையுங்கூடத்
தன்படையுசக்கிரவர்த்திபிறவுமேசென்றான்
சனகசனகதுரங்கதனக்தேறுடே
என்ஆதியகளிப்பாகவுமேமேற்கொண்டே
எதிர்வந்தான்உடன்மிதிலைப்பதிவேந்தனே (கஅ)

கக-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ராசன்தானும்தசரதராசன் சனகமகாராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி,

வாசவன்புகழ்ராசத வேசன்கலியாணத்தை
வாசகமகனறிவித வாசகேசமடன்படி--ராசன்

சரணங்கள்.

க, கொட்டும்இடும்மிகமேளம்-அட்டம்இடும்தாளம்
எட்டியகுதிரையும்-கட்டியதேர்களையும்
இட்டமுள்ளராசரும-அட்டாளதேசரும்சூழ்
பட்டவர்த்தனர்இளைக்க கப்பனம்
இடிமுழக்கவரவாகக
வட்டவெண்குடையும்முடிகளும் துலங்க
மகாதோரணங்கள்புறைபுறை இலங்க
சட்டம்ஆனதிசை எட்டினமேலும்பகை
மட்டில்லாமல்கூட கட்டியம்போட-பெண்கள்பாட-கொண்டாட
ராசன்

உ, உச்சமாணிக்கத்தாலே-தச்சபல்லக்கின்மேலே
அச்சுதன்தாய்முதலா-மெச்சியதேவிமார்கள்
இச்சையால்முன்னேபோ கச்செய்தபின்னுகவே
பச்சைப்பைம்கிளிஒன்னவே பாங்கியர்
மொய்க்கக்கொண்டுதன்னவே
வச்சிரமானினை மலர்முகம் மின்ன
மன்னுமவின்னும்பன்ன அதிசயம் என்ன

உச்சிமீதுகரம் வைச்சுமன்னவர்கள்
எச்சரிக்கைபேச-கவரிவீச-வெகுவிலாச-உலாச
ராசன்

௩, மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்-சம்மத்துந்துமிபேரி
சத்தமேகம்போல்ஆர்க்க-அத்திசைசையிலேநின்று
சத்திரபதிகனகன்-செற்றிசேர்ஆகவர
முற்றியகடல்மேலே புகுந்த
மற்றொருகடல்போலே
பத்திஆகஇரு படைகளும் கலந்து
பார்த்தாண்டு ராசருமமுகம் மலர்ந்து
வெற்றிவிறிய புசத்திலேஅவனை
ஒற்றிஆனைத்துமாற்றி-மிருகதகீர்த்தி-படைத்தமூர்த்தி-அயோத்தி
ராசன்

ஸ்ரீராமர் பவனிவருதல்.

விருத்தம்

வந்ததசரதராசன்தன்னைமுன்னே
வந்திருந்தாரனுந்தம்பியும்போய்க்கண்டார்
அந்தஇருவருந்தாதை அருளைக்கொண்டார்
அரசர்இருவரும்பின்னேவரமுன்சென்றார்
பந்தம்உள்ளமித்திலைவீதியிலேதேர்மேல
பவனிவருமராமனைக்கண்டாசைகொண்டு
செந்திருவைநிகர்ஆனபெண்கள்பின்னே
செல்லுவார்மதிமயங்கிச் சொல்லுவாரே (௧அ)

கள-திபதை-சௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, சோதிசெடுக்தேர்மிதிலை வீதியினில்வரக்கண்டு
சுவாமிமுகம்காணவந்தார் வெகுமாதர்
பூதலந்தனில்இந்தஊர் மாதவம்என்னசெய்ததோ
புண்ணியன்இங்கேவந்தானென்றார் வெகுமாதர்
௨, ஆடகலோகத்தமுதை ஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
அய்யனைமொய்த்துக்கொண்டார் வெகுமாதர்
கோடைதனிலேதண்ணீர் ஓடைக்கண்டமான்கள்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்
௩, ஆழியும்வளையும்செம்பொன் ஓலையும்மாலையும்விட்டாள்
ஆடைவிடாமல்நின்றாள் ஒருமாது

கேழ்விமுறையில்லையோ சுவாமிஉன்முன்னேஅம்பாலே
கிழிக்கின்றான்மாரன்என்றாள் ஒருமாது
௪, பெருத்தமலைபோல்வில்லை ஒடித்தாயேசீதைக்காக
பெலத்தவன்நீயேயென்றாள் ஒருமாது
வருத்தமோமாரன்கையில் கரும்புவில்லைஒடிக்க
மாட்டாயோசுவாமியென்றாள் ஒருமாது
௫, கண்ணுக்கோருருவாய்ப்பார்ப்போர்கண்ணில்எல்லாம்தோன்றுமிவன்
கண்ணனேஆகும்என்றாள் ஒருமாது
மண்ணும்விண்ணும்கடந்தானைக்கண்ணால்வளைத்துக்கொண்டாளே
வைதேகியேபெண்என்றாள் ஒருமாது
௬, சாய்க்கொருவரையும்காணாள் சாமிதனையேகண்டாள்
தனியனோராமன்என்றாள் ஒருமாது
வார்த்தையும்உடைமைகளும்பூந்துகிலும்சோர்ந்தாள்உயிர்
மாத்திரமசோராமலநின்றாள் ஒருமாது
௭, இங்கேஉளம்புகுந்தான் கண்கதவினாலேமூடி
இறுக்குவேன்இவனைஎன்றாள் ஒருமாது
மங்கையரேஎனமனது வள்ளல்பின்னேபோச்சதல்லே
வரக்கண்டதுண்டோஎன்றாள் ஒருமாது
௮, தன்மருகன்ஆகநின்ற மன்னனைப்பெற்றசனகன்
தர்மவானஎனறுசொன்னாள் ஒருமாது
கன்மனதாக்காரன்இவன் தன்மகனுக்காகவில்லை
ஏன்வளைக்கச்சொன்னான்என்றாள் ஒருமாது

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்.

விருத்தம்

பாவையர்இப்படிஉருகப்பவனிவந்தான்
படையரசர்தசரதனும்பலரும்வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன்தம்பிமாரும்
மருங்கிருக்கராகவனும்இருந்தான்இப்பால்
தாவுபுகழ்வசிஷ்டமுனிவார்த்தைகொண்ட
சனகன்உரைகொண்டுமணிமண்டபத்தில்
பூவுலகில்தேவர்சிறைமீட்கவந்த
பொருளினாள்சீதையெழுந்தருளினாளே. (௧௯)

௰௩-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அன்னை சானகிவந்தாளே-ராசதிராசர்-அனைவருக்குங்காட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி.

கன்னிமார்களுக்காரா கணத்திலசந்திரனைநேரா
பொன்னின்ஒளியும்பூ மணமும்கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி மண்டபத்திலகடந்து-அன்னை

சரணங்கள்

௧. கந்தரப்பாதம்வைக்கவே ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில்மொய்க்கவே பூமிஆகிய
தனதாய்மகளுக்கெனவே விரித்ததேமாங்
[illegible]ளிர்போலெங்கெக்குமயின்னவே
[illegible]ந்தஅபூர்தமகண்ட இந்திரன்போலேதாகம்
[illegible]யராமன்முனனே சோனையர்கள்வாக
க[illegible]ர்க்கைவளைச் சோதியினுலோண்டு
கண[illegible]க்கண்கள்கொண்டுராமன் வடிப்பங்களகண்டுகொண்டு-அ

௨, வீராமன்னைநின்டியே கொடும்போதவன்
மென்னைபிடிக்கவேண்டியே அம்மன்கைஆல்
வாரிசமலர்விரித்துக் காட்டும்சூரியன்போல
மாணிக்கக்கங்கணம்தரித்து
சோராநடைகண்டு கேர்ஆகாமல்மெத்தத்
தவளும்அன்னங்கள்போலக் கவரிமங்கையர்சுற்ற
சிராமனைவிடுத்து ஆர்அருக்கும்தய்ய
தெய்வம்இவளென்றெண்ணிக்கைகள் அஞ்சலிசெய்ய- அன்

௩, சிவியகூடக்கல்மேலே பூரணச்சந்திரன்போல்
தெரிந்திட்டஒருக்காலே மாளிகைகூடி
தாவில்லாமல முன்னாலே தேவர்களசெய்த
தவம்வெளிவந்ததுபோலே
மூவுலகுபெறுத்தும் ராவணனுக்குப்பண்டு
முகந்தெடுக்கவந்த சித்திரவட்டினைக்கண்டு
தேடிஇவளென்றால் ராகவன்இந்தச்சின்ன
சிலையோடிப்பான்வேற மலையும்ஒடிப்பானென்று-அன்

௪, தெரிசனம்காணப்போகுமோ சொல்லன்றாலும்
சேஷனாலேயும்ஆகுமோ இந்திராணிமுதல்
அரிவையர்க்குமெய்யானுமே ராமனும்காண
அனந்தம்கோடிகல்வேனுமே
பிரமனமுதல்வானவும் பெற்றவனுக்குகல்ல
உருவினில்இனிவேறு உடமைகள்என்னசொல்ல
அருமையாஉலகிலக்கல் யாணதினத்தில்பெண்கள்
திருமங்கிலியத்தில்இடும் திருஆகியவங்கள்-அன்னை

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங் கொள்ளுதல்.

விருத்தம்

சீலம்கொண்டிப்படிவந்த சீதைமாதரோடும்சென்றான்
மூலமகொண்டகௌசிகனும் முகூர்த்தம்காணென்றுசொன்னான்
ஓலம்கொண்டவேதனமுதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டமும்தன்
கோலம்கொண்டராமன்மணக் கோலம்கொண்டான்கொண்டானே. ()

௰௪-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ராமசாமிகொண்டகோலம்-என்-றாலேசொல்லப்போமோ

அநுபல்லவி.

கோடிநிலாசன்முன் அனேக-கோடிமன்மதனேநிகர்ஆக—ராம

சரணங்கள்,

௧. பாதகடகம் சேர்த்தி-மருங்கினில்
பகம்பொன்ஆடை போர்த்தி-மார்பின்
மீதுபொன்நால் எற்றி-தன்காமமும்
விளங்கவே சாத்தி
சீதைஆசைஇது எனப்பாராட்டி.
தெரிந்தசந்திரசூரியர் அதைநாட்டி.
ஓதிமாறுகா நிலேஒளிகாட்டி-குண்டலங்கள்பூட்டி
ராம.

௨. சுமுகப்பட்டம் வரித்து-சுவாத்தின
தொங்கல்மாலை பரித்து-முடிமேல்
விமலமகுடம் தரித்து-பீதாம்பரம்
மேனிமேலே விரித்து
கமலமாமலர் ஆளானாரண

இராமநாடகம்.

கங்கணக்கண்டெசு   கைக்கனிப்புனை
அமுர்தகிரணச்சந்திரன்போல்முகக்காரா-யோகலயாகா
ராம.

௩. ஆகமீது   வன்னவன்னம்
ஆபரணங்கள்   மின்னா-பச்சை
மேகம்போலே   காந்தி-விளங்கும்
மேனியிலக்கலவை   சாத்தி
வாகுமகுட   கிரீடமுங்குண்ட
லங்களை   மணிவளையுங்கொண்டு
காகுத்தரே   பூசங்களிமண்டப-விசேதங்கள
ராம.

கலியாணச் சடங்கு செய்தல்

விருத்தம்,

சக்கிரபதியாகியதசரதன் இவ்வாறு
சனகன்றன்மனைவாசல்சேர்ந்தெய்தினான்
அக்கணமேதம்பியருங்கோசிகனுடனே
அரசர்களுந்தசரதனும்பக்கத்திலாரும்
திக்கிலுள்ளமுனிவருமேவிப்புகழ்
தனைகட்பெயல்மிசுப்பெருக்கிவிதிவேதம்வில்
முக்கியமடைமையாட்கெல்லாம்
முன்மணமேசருக்கல்யாணத்தாறுசெய்தாரே (௯௧)

உ-டி-இராகம்-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. கல்யாணவேதிகை   ஆடித்தார்-சனகன்
சொல்லியவாக்குதவையும்   படித்தார்
எல்லாருமானந்தம்   கூடினார்-ஆவர்
எக்கெங்கும்கட்டியம்   பாடினார்
௨. வாழைக்கமுகுகள்   கட்டினார்-கெடி
வாணம்மட்டம்பந்தல்   பூட்டினார்
ஆழிபோலேதிரை   அமைத்தார்-ஆலவ
காரமேந்திகை   கொடுத்தார்
௩. தானக்குத்தறைபடை   காட்டினார்-சந்திர
ஆலயக்கேக்கண்ணடை   காட்டினார்

சானுக்குச் சாலமாலை   தொடுத்தார்-தங்கத்
தாலமுங்கும்பமும்   எடுத்தார்
௪. பொன்னரிமாலைகள்   விக்கினார்-முத்தும்
பொன்னும்பவளமும்   தூக்கினார்
இன்னரிவீணைகள்   பாடினார்-மெத்த
கேளிக்கைமாதர்கள்   ஆடினார்
௫. பூரணகும்பங்கள்   பதித்தார்-முக்கிய
பூசுரர்வேதத்தால்   துதித்தார்
தோரணத்தால்வெளி   மறைத்தார்-எங்கும்
சொர்ணவருஷமா   இறைத்தார்
௬. மாணிக்கதீபங்கள்   ஏற்றினார்-நல்ல
வாடைகஸ்தூரிகள்   தூற்றினார்
ஆணிப்பொன் ஆடைகள்   சாற்றினார்-பனிநீர்
ஆகத்தெருவெங்கும்   ஊற்றினார்
௭. சந்தனத்தால்க்கோலம்   தீட்டினார்-பஞ்ச
தருவையுமன்றாக   நாட்டினார்
சுந்தரப்பாலிகை   கூட்டினார்-நறுக்
தூபமுந்தீபமும்   காட்டினார்
௮. பொன் ஆலவட்டமும்   பட்டமும்-திவ்விய
புஷ்பமுங்கந்தமும்   சத்ரமும்
தன்னாரவண்ணமாக்   கட்டினார்-எங்கும்
தங்கப்பொடிகளாக்   கொட்டினார்
௯. மத்தளம்மல்லரி   தாளங்கள்-பஞ்ச
வாத்தியம்நாகெச   மேளங்கள்
திக்கிகளாச்சக்கிர   வாளமும்-ஓசை
செவிடுபடுமேயண்ட   கோளமும்
௰. சனகனுந்தசரத   ராசனும்-வா
சவனுடனேஅன   கேசன்போல்
கலியாணசந்தோஷம்   மீறினார்-வந்து
கல்யாணமண்டபம்   ஏறினார்

கக. வெள்ளைவிடையினை	ஊர்ந்தார்-உமை
வேணிஅரன்வந்து	சேர்ந்தார்
வள்ளியுங்கந்தனும்	சேர்ந்தார்-மூத்த
மைந்தன்வல்லபையும்	சார்ந்தார்
கஉ. வேதனும்வாணியும்	கூடினர்-தே
வேந்திரன்இந்திராணியுங்	கூடினர்
மாதர்தேவர்மென்.	மேலே-அந்த
மண்டபம்சேர்ந்தாரிப்	பாலே
கஙு. மங்களம்ஆம்ராமச்	சந்திரன்-சூரிய
வங்கிசமணிஆன	சந்திரன்
கங்கைமுதல்தீர்த்தம்	ஆடினன்-மிகக்
கலைச்சலைகள்	சூடினன்
கச. மாலைமகுட	முகத்தணி-பட்டம்
வாகுவலயம்	சாப்பணி
காலணிகைவளை	பரித்தார்-பதக்
கங்கள்முதல்அலங்	கரித்தார்
கரு. தனதாம்பரதன்கை	நீட்டவே-மற்ற
தம்பியர்சாமரை	ஆட்டவே
கனகரதம்கண்டு	தாவினன்-ராமன்
கலியாணவேதிகை	மேவினன்
கசு. எப்பொருளும்பெற்ற	கோதையே-அவட
லட்சுமியும்ஆன	சீதையை
ஒப்பனைசெய்யவும்	தேடுமோ-என்
ஒருத்தனுலேசொல்லக்	கூடுமோ
கஎ, பூமியுள்ளோர்க்கெல்லாம்	ஆவியை-நல்ல
பூவைவெனும்சீதா	தேவியை
சாமிஅருகினி	லேதந்தார்-வசிஷ்
டருந்தருப்பைகொண்டு	வந்தார்
கஅ. முத்தானதண்டலம்	விரித்தார்-வேத
முறைபேசட்டுக்கெல்லாம்	தரித்தார்

உத்தமமந்திரம்	விளைத்தார்-முனிவர்
ஓமாக்கினியை	வளர்த்தார்
தானதருமங்கள்	ஓங்கவே-ரா
சுதர்போய்ப்பூமிபாரம்	வாங்கவே
வானவர்க்கின்பம	சுற்றவே-ஓமம்
வலம்கொண்டேமூன்றது	மெத்தவே
சல்லாபன்ஆகிய	கேசவ-சீதை
தன்னைஅருந்ததி	லேசன்
எல்லாருங்காணமுன்	னுலே-சொல்லி
சங்கதரனோமன்னை	மேலே
உக. அய்யனும்மைதபல்லை	பிடித்தான்-கவி
பாணைவிதியெல்லா	முடித்தான்
செய்யவனும்திரு	மாலும்-போலச்
சேர்த்தெழுந்தரேமென்	மேலும்

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம் வருதல் முதலியதுகள்.

விருத்தம்.

ராகவன்சீதையைப்பாணிக்கிரகணம்செய்து
சுற்றீவைவலம்வந்தான்சீதைபாதம்
மோகமுடன்பற்றிஅம்மிமீதில்வைத்தான்
முக்காலும்அருந்ததியுங்காட்டினன்பின்
ஏகமனதுடன்முனிவர்தக்கைதாய்மார்
எல்லார்க்கும்சேவித்தான்அப்பால்இன்பம்
ஆகவொருதன்மனையில்சீதையோடும
அமர்ந்திட்டான்அண்டமெல்லாம்சுமர்ந்திட்டானே. (உஉ

சோபனம்பாடுதல்.

இதுவும் அது.

மணம்உள்ளமலர்மாரிஅந்தவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்முனிவர்எல்லாம்
கனம்உள்ளஆசிர்வாதங்கள்சொன்னர்
காவலர்கள்பொன்மலர்கள்சொரிந்தார்தாய்மார்.

பணம்உள்ளகல்விசைபலவும்பந்தார்
பத்திஉள்ளபக்துக்களெல்லமெய்த்தார்
குணம்உள்ளசுமங்கிலிகள்அம்மேவந்து
கூடினர்சோபனங்கள்பாடினரே

௨௧-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராம-சுவாமிக்கும் சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அநுபல்லவி.

பூபன்தசரதமதிக்கும் சோபனம்
புண்ணியசனகபூபதிக்கும் சோபனம்(சோபனம்

சரணங்கள்

௧. தாமம்மேவியரதிக்குமரதிகந் தாணுக்கும்-சோபனம்
சீர்மகளஇந்திராணிக்குமஇந் திரனுக்கும்-சோபனம்
மாமதிபெருகும்வாணிக்குமஅவள் வாணுக்கும்-சோபனம்
தாமரைமலர்த்திருவுக்குமதாமோ தரனுக்கும்-தேவிக்கும்
(அரனுக்கும்-சோபனம்—சோபனம்

௨. நேர்வருசுமந்திரன்முதல்மந்திரி கேசர்க்கும்-சோபனம்
ஏர்பெறுவசிஷ்டன்கௌசிகன்முதல்ஆமயோகீசர்க்கும்-சோப
வார்முலைஅரம்பைமாதர்க்குமஎண்டிசை வாசர்க்கும்-சோபனம
சேவைசெய்துமகம்மகிழுமஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும்-ராசாதி
(ராசர்க்கும்-சோபனம்—சோபனம்)

௩. வருகௌசலைகைகேயிசுமித்திரைஎனும்தாய் மார்க்கும-சோபன
பெருகுபரதன்முதல்ஆகிய மூன்று பேருக்கும்-சோபனம்
ஒருமையாய்துசொன்னவால்மீகமுனிவர் இருமேவாருக்கும்-சோப
அருணாசலகவிநாடகம்இதுபடிப் பார்க்கும்கேட்கும்
(எல்லாருக்கும்-சோபனம்—சோபனம்

ஸ்ரீராமருக்கும் [illegible]ராமருக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்,

திருமகன்ஜானகிகல்யாணம்செய்து
செயமுள்ளதம்பியர்க்கும்விவாகங்கள்செய்து
வரும்வழியில்சகுனவிபரீதத்தினாலே
மலைபோலேமுனிபரசுராமனெனுகதாள்

பெருகுதசரதன்கண்டுநடுங்கும்போ
பிரசண்டகோதண்டகுருராமன்தானும்
ஒருவரும்நேர்இல்லையெனவிலைநேந்தி
உரம்சொல்வான்உடனேஉத்தரம்சொல்வானே. (௨௪)

௨௨-நீபதை-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. மண்ணில்அரசர்போலக் காணுகிறாயேஆசீர் ராமா
வாதம்ராகு
கண்ணில்வேதியர்போலத்தோனுகிறாயேகமலக் ராமா
காரம்பரசு

௨, காடுகைஎனும்பெண்மேல் சண்டைகொள்ளரசர்க்குத் ராமா
தான்விதியோ
வேடர்கள்தொடுக்கும்வில்லைப் பிராமணர்தொட்டதலை ராமா
விதியோபரசு

௩. ஆணல்பெண்கொலைசெய்வல் ஆமோஎனக்கிது ராமா
அடைவோராகு
தான்ஆகப்பெற்றெடுத்த தாயைக்கொலைசெய்தாயே ராமா
தகுமோபரசு

௪. தருமமானன்னைப்பெற்ற தகப்பன்சொல்படிசெய்தேன் ராமா
தாய்க்கொலையோ
குருவார்த்தைதடுக்காமல் காணும்செய்பெண் ராமா
கொலையோபரசு

௫. சொத்தைவில்ஒடித்தத்தை மெத்தமெத்தவெண்ணித் ராமா
துள்ளாதேராகு
கற்றவேதியன்என்று பொறுத்தேன்பொறுத்தேன்குறிக் ராமா
காதேபரசு

௬. அந்தவில்லைத்தாயே இந்தவில்லைஇக்கா ராமா
அடமாகு
இந்தவில்லைநாணேற்றினில் வைத்தஅம்புக்குவழி ராமா
எங்கேபரசு

௭. அம்புக்குவழியில்லை நான்பிராமணன்இனி ராமா
அனுக்கிரகம்செய்

ஸ்ரீ இராம நாடகம்.

பின்புதாக... ன்இரு பிறப்பன்உன்னோடேஎன்ன
பேச்சுபாசு
அ. சா. செயதபங்கள் எல்லாம்உன்சரத்துக்கே
தகதேனாகு
வந்தவழிபார்த்துக்கொண் டோடிப்போவதோஅல்ல
மார்க்கம்பாசு

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியைச் சேர்தல்.

விருத்தம்.

இன்னவகைசொன்னாககனைவாழ்த்தி
இனியதவம்செயப்பரசுராமன்போனான்
அனையவன்கைக்கொள்வடவில்லைவருணராசன்
அடைக்கலமாவைத்துவிட்டுராமச்சந்திரன்
மன்னவரும்தம்பியரும்தேர்மேலக்கொள்ளும்
வாஅருகேதாளும்மணித்தேர்மேலேறி-
மின்அனைசீதையுடனேசந்தோஷம
மிகவந்தான்அயோத்திமாநகர்வந்தானே.

பாலகாண்டம் - முற்றும்.

வசனம்-க, விருத்தங்கள்-உ௪, ஆக-உரு.

தோடையம்-க, திபதைகள்-௬, தருக்கள்-க௮, ஆ. உஉ,

ஆக-பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டம்-க-க்கும்-கூடிய

கொச்சகம்-க, வெண்பா-உ, வசனம்-க, விருத்தம்-௰ ஆ. க௪

தோடையம்-க. திபதைகள்-௬, தருக்கள்-உரு, ஆ. உ௯;

ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்

திருவடிகளே சரணம்,

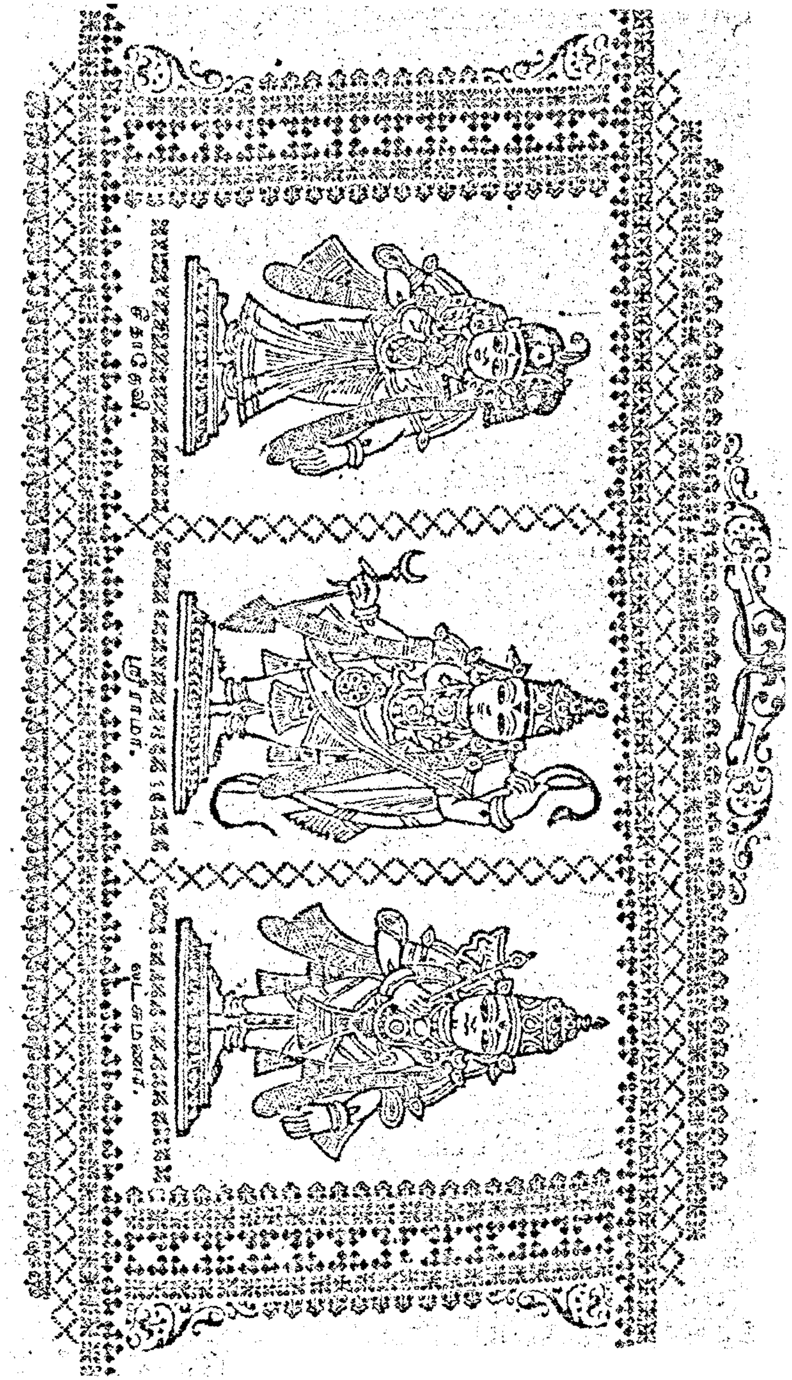

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்.

சக்கிரவர்த்தி முடிசூட ஸ்ரீராமனை வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

வனிதைமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமனென இருக்குங்காலில்
கனிவுசெறப்பரதனைச்சத்துருக்கனோடே
கைகையன்பால்விடுத்துசின்னாள்கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன்மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துறந்திடராகவனைக்கூவித்
தனிமகுடம்புனைனைவே அவனுக்கன்பாய்ச்
சாற்றுவான்தன்கவலை ஆற்றுவானே. (௧)

௧-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே - ராமா-இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே

அநுபல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும் மகனே-ராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தகும்நீ உத்தமனே-இந்த

சரணங்கள்.

௧. அறுபதினாயிரம்வருஷ காலம்-வாழ்ந்தேன்
அதிலேகாணுதலெலாம் கண்டறிந்தேன் இந்திரஜாலம
மறுவதமோஎன்காய ஸ்தூலம்-இனிப்
பார்க்கவேணும்என்கண்ணால்நீயாளுங்கோலம்—இந்த

௨. முடியாதமோகாந்த காரம்-இந்தக
முதுமையிலும்நானென்மனதிலிருக்கின்ன சாரம்
குடிதாங்கினக்கோர்உப காரம்-இந்த
குவலயந்தனைக்கொண்டுமுத்திகொடுப்பதுன்பாரம்—இந்த

௩. ஒருவன் அறுபதினாயிரத் தொகை-கன்னை
உதவிமுத்திகொடுத்தானே மகிரதன்முன்னோனை
இருநிலத்தில் அதுபோல்உன் னை-உதவ
எனக்குமுத்திதரஆள்வாய் இனிஇந்தப்பாரை—இந்த

௪. உள்ளத்தைஉன்றேடேசொன் னேனே-முன்னுள்
ஊழ்மகன்டதனவாக உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைகளிரத்தபெரு மானே-இந்தப்
பெரும்புவிகொள்ளமுத்தி பெறவேணும்நானே—இந்த

௫. மலர்க்கையால்பிடிப்பாய்செங் கோலே-என்தன்
வார்த்தைதடுக்காய்எனவே உரைத்தேன்ஒருகாலே
தலைச்சுமைதந்தானென்றென்தன் மேலே-சற்றும்
தாழ்வாய்எண்ணாதே இனித் தாங்காதென்னாலே—இந்த

௬. வழிவழிவருமுறை யாலே-இந்த
மண்டலத்தைஆண்டதுண்டு மன்னர்ஒருகாலே
சூழ்மதில்அயோத்தியைஅது போலே-நீயும்
சுமந்தாளவேணுமென்தன் சொல்வழியினாலே—இந்த

௭. குலத்தில்உள்ளகுறைஎல்லாம் வாங்கும்-உன்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம் மென்மேலோங்கும்
மலைக்குமலை அலவோ தாங்கும்-இந்த
மண்டலத்தைநீதாங்கினால் என்கவலைநீங்கும்—இந்த

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜர்கள்வருதல்.

விருத்தம்.

சங்கிலைஇப்படிமகனை இசையக்கூறி
இனியதசரதராஜன் கனிதர்சொல்லப்
பாங்குபெறுதேசராஜர்க்குராமன்
பட்டாபிஷேகம்இனைக் கறிவீரென்றும்
நீங்கள்எல்லாம்அயோத்திசேர வருவீரென்றும்
நினைப்பினால்தன்ஓலை அனுப்பிவிட்டான்
ஆங்கவரும்மிகமிகச் சந்தோஷமீறி
அந்தந்ததேசம்விட்டே அணுகினரே.

உ-தரு-மத்யமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தனரெங்கள்கல்யாண-ராமச-சந்திரன்திருமுடிகாண

சரணங்கள்.

க. அந்தணர் அந்தந்ததேசத்துள்ளோர்	கூடும்
மன்னனை இராமனைச் சொர்ண	முடிசூடும்
சந்திரிசூழ்வையாக் கண்டிட இதோ	கொண்டு
தம்தலைமேல்வைத்துக் கனகமணியிலே	ஒற்றி—வந்த
உ. அங்கர்சிங்களர் மாளவர்	சோனகர்
மராடர்கர்நாடமகதர்	குருதர்கள்
கொங்கணர்வங்கணர் குச்சரர்	மச்சர்
கலிங்கர்கலிங்கர் தெலுங்கர்	முதலார—வந்த
ங. சேரலர்சாளுவர் உற்கலர்	பப்பரர்
நேமியர்குந்தளர் சிந்தர்	அவந்திகர்
ஆரியாவிளர் விதர்ப்பர்	விதேகர்கள்
ஓட்டர்சௌராஷ்டிரர்கூராஷ்டர்	முதலாக—வந்த
ச. புண்டரீகக்கண் இராமனுக்கு	முடி
புனைச்செய்தால்இது காணப்பெற்றோம்	என்று
மனமெழும்பத்தம் தேசத்து	ராஜரும்
மன்முடிமன்றுக் கொண்டாடிக்	கொண்டாடி—வந்த

—————

திரு அயோத்தியை அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

தேசதேசத்தில்வந்த ராஜரெல்லாம்
தசரதராஜன்சமூகம் தனிலேகூடி
தேசமுடன்ராமனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட
நினைத்தபடிசெய்யவே மகிழ்ந்துகூற
ஆசகலும்அயோத்தியா நகரிலேயுந்தன்
ஆலயமெல்லாந்தாமிகன் அழைப்பித்தென்னைப்
பூசுரரும்ராஜர்களும் அதிக்குகொண்டே
பூரியமார்நகரம் அலங்கரிப்பாரே.

க-இராகை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க விசையதுந்துமி	அடித்தார் - நகரெங்கும்
தசரதன் அருளியமொழி	படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி	விடுத்தார் - வாசலில்
அசையும்விசையவேதனம்	எடுத்தார்
உ. பூரணகும்பம்	அமைத்தார்-தெருவெங்கும்
தோரணம்அழகுடனே	சமைத்தார்
வாரணம்	அலங்கரித்தார் - முனிவர்கள்
ஆரணம்முறைமுறை	ஆரம்பரித்தார்
ங. மாளிகைதொடுத்து	வைத்தார் - முத்துமாலைப்
மாளிகைபலபலமுத்து	வைத்தார்
ஆலயம்விளக்கு	வித்தார் - பூமலர்ச்
சோலையும்சாலையும்துலக்கு	வித்தார்
ச அத்திகள்	பொருவாரும்-வெள்ளிவட்ட
முத்துக்குடைபிடித்து	வருவாரும்
சித்திரம்	புனைவாரும் - சந்தன
கஸ்தூரிகளமத்தால்	நனைவாரும்
ரு. சிங்காரம்	எழுதிடுவார் - பரிமளச்
சந்தனத்தால்தரை	மெழுகிடுவார்
சக்கப்பொடிகள்	இறைப்பார் - மாவணைப்
பந்தல்இட்டந்தவெளி	மறைப்பார்
சு வானவர்	வந்துதிரிவார் - அடிக்கடி
மேனகைஊர்வசி	நடம்புரிவார்
கானவித்	தைகள்படிப்பார் - அநுதினம்
ஆனைகோயிலம்போல்	கதிபிடிப்பார்
எ அங்கே	எதிர்செல்லுவார் - இடம்காட்டி
இங்கேஇரும்இரும்	- எனச்சொல்லுவார்
சிங்கா	சனம் அணிவார் - கௌசலை
கண்கணாலேஇனை	அடிபணிவார்
அ. சடங்குகள்	செய்வாரும் - சமித்துகள்
இடம்படுதருப்பைகள்	கொய்வாரும்
உடக்கையாத்	திரிவாரும் - பொன்மழை
இடம்கண்டவர்க்கெல்லாம்	சொரிவாரும்

௩. சங்கையர் — கூடாட - வினையில்
அம்புருசாசர் — இசையாட
செம்பொன் — மவுலிசூட - ராமற்குச்
சம்பிரமமசொன்னமன்னர் — எழுந்தோட
௪. சலவரி — பேரிகாளம் - துந்துபி
மலவரிவெருமெ — கெசமேளம்
சொலமிய — அண்டகோளம் - இடியட
எல்லையுங்குமுறிடு — மேளம்
௫ இப்படி — கொண்டாடி - ராமனுக்கு
ஒப்பனைசெய்யவே — தெண்டாடி
அப்போது — கோப்பாடி - கூனியும்
வெப்புடனேவந்தாளே — குடிகேடி.

கூனி கைகேசியைக் கலைக்கவருதல்.

விருத்தம்.

அதிக்கிடும் அயோத்தியதனும் சொன்னமாமுடிராமற்கே
மதித்திடவேனுமென்று மன்னரும் ஆர்ப்பரித்தக்கண்டாள்
இதைக்கலைத்திடவேனென்று ராமனைவிடைவிடையாளே
கொதித்திடும்மனத்தாள் ஆன கூனியுந்தானும்வந்தாளே. (௪)

௩-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

கூனிவந்தாளே-பொல்லாத-கூனிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

மோசகாரமனஞ்செய்த பகைபரக்க — காய்ந்து
பூனைபோலிருந்து புலிபோலப் — பாய்ந்து—கூனி

சரணங்கள்.

௧. அதிக்குமோராமனுக்கு அரசொருக் — காலே
ஆர்கொடுக்கிறுர் அந்தை அறிந்தேன் — மேலே
கெடுக்கிறேனென்னான பரக்கடத் — தாலே
கிணறுவெட்டப்பூதம் புறப்பட்டாளப் — போலே—கூனி
௨. பூமிபாரதனுக்குத் தருமனை — உரைக்க
பூனைகைகேசிகள் மனமதைக் — கலைக்க
கிராமசேதிகளை கிலைக்கறியாய் — துலைக்க
தமிழையிருந்தலைக்கு மெருகுச் — சிரைக்க—கூனி

௩. கொட்டியமஞ்சபோலுடம்பெல்லாம் — தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்தவில்லைப்போல — வளைந்து
மட்டம்கட்டைகுட்டிவேபனென — குழைந்து
மழையமதைகளைஎண்ணிமுழுனைரு — கலைந்து—கூனி
௪. சந்தானகுயோப்புட்டிய — காவி
சனைபோலகைத்துத்திரங்கிய — தோலி
இந்திராதிதேவருக்கனு — கூலி
இலங்கைராக்ஷதர்கள்குடிக்கொரு — தீவி—கூனி

கைகேசி கூனியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்,

வந்தவொருகூனிமனை தெரிச்சலாலே
வல்லினுமடைகேகிகளைஎழுப்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்குமகுடமகுட்ட
எண்ணினானென்னுமொழிசொலவும்முன்னே
விந்தைமுகமலர்ந்துநவரத்தினமாலை
வெகுமானம்செயதிடவும் அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்தொடுகலைத்தகூனிதனைச்
சேதிப்பேனென்றுகைகேயிபேசினாளே. (௫)

௪-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலே-கன்னமிட்டொருக்காலே

அநுபல்லவி.

மாமாமேஉனக்கென்னடி — பேச்சே
மழுங்குமுவிப்பாலில்விழுந்தால்ப்போல் — ஆச்சே—ராமனுக்கு

சரணங்கள்.

௧ இந்தவார்த்தைசொன்னாய் — எனக்கெவர்கோடி
பிரம்மாதிகளுடைய — வரடி
இதுபோல — சீரடி
வாயாடக்தே — மாரடி
ஆரடி — எனக்குச்சரி—ராமனுக்கு

௨. மகாராமன்செல்வம் — தீர்த்தவனடி
நம்மைஎல்லாம் — காத்தவனடி
பட்டம்கட்ட — ஏத்தவனடி
நானுமேறில — மூத்தவனடி
அவன் — என்கண்மணி—ராமனுக்கு

௩. பரதன்பட்டம்கட்டாவிட்டால் — கட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் — கட்டியோ
என்பிள்ளைராமன் — எட்டியோ
கான்தானென்ன — மட்டியோ
வெட்டிப் — போடுவேன்உன்னை—ராமனுக்கு

இதுவும்கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல்.

விருத்தம்,

துங்கம்ஆம்அயோத்திஆளச் சொல்லியராமனுக்கே
தங்கமாமுடிகொடாமல் சடைமுடிகொடுப்பேனென்று
பங்கம்ஆம்கூனிமூன்றாள் பகையினாலேகைகேசி
மங்கையாள்எதிரேபின்னும் வார்த்தையால்கலைக்கின்றாளே (௧)

உ-பிரதை-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. ராமன்முடிசூடும்என்ற பேய்மதிஉனக்குவந்தது
ஏதம்மா என்ன-வாதம்மா — அடி
சீமாட்டி உன்பிள்ளையாதன்-காமாட்டி ஆனேனே என்ன
செய்கையே-அம்மா-கைகேயே

௨. உன்மகனைஊர்க்கில்லாமேலோ தன்மகனைமுடிசூட்ட
உன்னினாள்-கோசலை-எண்ணினாள் — அந்த
மன்னவனும்அவள்சொன்ன வார்த்தைகடவாமல்உன்னை
வாதித்தான்-ஏதோ-போதித்தான்

௩. கண்உள்ளபோதல்லவோகண் காட்சிஎன்பதறியாயோ
கண்ணியே-என்ன-உன்னியே — ஊர்க்கும்
பண்ணியபாவிகில்அல்லவோ புண்ணியம்தெரியும்அடி
பாவியே-என்தன்-ஆவியே

௪. ஜடம்விட்டஆயம்அடிச் சுடும்என்றுசொல்லும்வார்த்தை
உள்ளதோ-பெண்ணே-இல்லதோ — அதுபோல

சடமுடிக்குன்தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
என்செய்வாய்-எவரைக்-கெஞ்சுவாய்

௫. ஊருக்கோபால்வார்த்துன்பதுஉடம்புக்கோபால்வார்த்துன்பது — அடி
ஏதடி-செய்ல-தேதடி
ஆருக்கும்பெண்ணைமண்பிள்ளை அருமைதன்பிள்ளைஎன்ப
தறியாயோ-ஒன்றும்-குறியாயோ

௬. கவுசலைபிள்ளைக்குப்பட்டம் கட்டினால்உன்பிள்ளைக்கென்ன — பரதன்
கட்டுவாய்-எவரைக்-கிட்டுவாய்
தவசிஆச்சந்நியாசிஆயும் பரதேசம்போவதேல்ல
சமர்த்தடி-கோபத்தை-அமர்த்தடி

௭. சீர்ஆனகோசலைவிட்டுச் சிறுக்கிக்கும்சிறுக்கிக்குச்
செருக்காயோ-என்ன-வருத்தமோ — அடி
யார்யார்கையிலென்னென்னபட வேணுமோஅதெல்லாம்பட
லயித்ததே-தெய்வம்-சபித்ததே

௮. பலகாலும்உன்றுடேனதாய் பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே — ஐயோ
பாதகி-அடி-தோதகி
இலவுகாத்தகிளிபோலே போகவோசன்மம்உன்னைநம்பி
என்னவினேன்-வீம்பு-பண்ணினேன்

௯. நல்லோரும்தன்மகன்மேலேபோல் உன்மகன்மேலேகோசலை — அடி
வைகலானோ-பட்சம்-செய்வாளோ
கண்ணில்என்னைவேகிக்கும் பிடிவில்லான்வெய்யகாசுமனம்
கரிக்குமோ-அன்பு-தரிக்குமோ

௰. காயகணகோசலைபிள்ளை ஆளவந்தமன்னவரும் — ஊர்க்கும்
தன்மையே-சொல்வாய்-உண்மையே
தாய்கையில்பசும்பொன்னிலும்தன்கையில்பச்சிலைமேலாகும்
ஞையாலே-இதென்ன-மையலே

௧௧. என்னசெய்வேனென்றுநீ முன்னேகொண்டவரங்களும் — அந்த
இல்லையோ-தரச்-சொல்லையோ
மன்னவன்உனக்குச்சொன்ன வார்த்தைக்குசம்மதிசொல்வானே
வாங்கடி-இதுவே-பாங்கடி.

௰௨. ஒருவரம்பரதன்நாடாள ஒருவரம்ராமன்காடாள — இந்த
ஓதடி-இதே-சூதடி.
இருவரமும்கொண்டால்உனக்கு இகிசேர்ந்திடுமடிமக
ராசியே என்தன்னை-கேசியே

கைகேசிக்கும் சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

அந்தவகைகூனிசொல்லமனதிலேறாய்
அப்படியேசெய்வெனெனமானஞ்செய்து
கொந்தளகஞ்சோரவணிசோரமஞ்சமேல்
குப்புறவேகிடந்திடுங்கைகேசிதன்னை
வந்ததசரதராசன்கையால்த்தூக்கி
மலர்மேனிதடைத்தெனதுமானே தேனே
பைந்தொடியேயுன்குறைஏதெனப்பட்டேபோல
படிக்கின்றான்தசரதனும் அடிக்கிலன்றானே. (௬௭)

௭-இபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. இந்தஅலங்கோலமும் இந்தமனோதுக்கமும்
ஏனவந்ததோகைகை மின்அரசே-உன்தன்
சிந்தையிலென்ன சந்தேகம் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல்
தெரியச்சொல்லாய்கைகை மின்அரசே
௨. மருவுமலரும்போலப் பாலும்நீருபோலே
மானமனைத்தாண்டீரோ மன்னவரே-உந்தன்
கருவிழிமணிபோலக் கரிசனம்ஆகஎன்னைக்
கண்ணுண்டாய்க்காத்தீரே மன்னவரே
௩. காந்தநற்சொன்னகுறை இப்போதும்என்னஉன்னைக்
கைகழுவவிட்டேனோ மின்அரசே-நீ
பார்த்ததுகேட்டதிலும் எந்தவரம்ஆனாலும்
பரிந்துதருகிறேன்காண் மின்அரசே
௪. மற்றொன்றும்இல்லையாம் எனக்குமுன்னீர்கொடுத்த
வரமிரண்டுமேகேட்கிறேன் மன்னவரே-ஒன்றும்
உற்றதுசொன்னால்அல்லோ அற்றதுபொருந்தும்நான்
உள்ளதுசொன்னேன்காணும் மன்னவரே
௫. அந்தவரம்இரண்டுமே தந்தேன்இனிஉனக்கு
அட்டிசொல்வேனோகைகை மின்அரசே-உன்
மைந்தன்இராமன்ஆணை வார்த்தைபிரட்டியேன்
வாங்கிக்கொள்வாய்கைகை மின்அரசே
௬. முன்னொருவரம்பரதன் நாடாளமணிக்க
முடிபெறவேணும்ஐயா மன்னவரே-அதின்

பின்னொருவரம்ராமன் காடாளச்சடைமுடி
பெறவேணுமகாரும்ஐயா மன்னவரே
மலைபோலொருவர்செய்த வஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கைகை மின்அரசே அது
கலைப்பார்கலைத்தாக்கால் கல்லுங்கரையும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேகைகை மின்அரசே
கலைப்பார்கவசலை உமக்குஎனக்குவேறே
கலைப்பாரொருவரில்லை மன்னவரே - நீர்
சலத்தால்சொல்லுகிறீரோ சொன்னதேசொன்னதுகாண்
தம்மாதிச்சொல்ஐயனே மன்னவரே
மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டு இளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறையையல்லவேகைகை மின்அரசே-யாரும்
எத்தும்மநுவிக்கியான சாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைத்தபடியிதுவே மின்அரசே
மூத்தவன்இந்திரனோ மாயனோஅகிலாண்டம்
முழுதும்செலுத்துகிறான் மன்னவரே-வெகு
நேத்திஇதுமுன்சொன்ன வார்த்தையைவிட்டேசொல்நீர
நெறிகள்யோசிக்கல்ஆமோ மன்னவரே
ஆனைஇருந்தசொண்டு அரசாளும்மண்டபத்தில்
ஆடியாப்பிள்ளைபரதன் மின்அரசே-சிறு
பூனைஇருந்துகொண்டு புலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோகைகை மின்அரசே
ஆனையும்பூனையும் நீர்பெற்றபிள்ளை அல்லாமல்
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ மன்னவரே-நீர்
மானம்வைத்தால்போதும் அநுவும்மலையும்அந்த
வஞ்சனையுகான் அறிவேனே மன்னவரே
ஆயிரம்ஆனாலும் பெண்புத்தியையறிய
ஆராலும்முடியுமோ மின்அரசே-செல்லது
போயினதுபோகட்டும் ராமனைவனம்விட்டேன்
போச்சொல்லென்கிறாய்கைகை மின்அரசே
எதுக்குராமனை வனம்விட்டுப்போவென்றாய்
என்றுகேட்கவந்தீரோ மன்னவரே-கடுப்
பாதிக்குள்பரதனை வாசில்தங்கவொட்டாமல்
பண்ணிட்டாராத்திரியிட்டீர் மன்னவரே

௰௫. அவனும்சம்மதிக்கவே மாட்டான்வனம்போவென்றேன்
அநியாயஞ்சொன்னேனே மின்னரசே-உனக்கு
கவனம்இல்லையோஎன்ன காரணமோஇந்த
கபடம்பேசாதேகைகை மின்னரசே

௰௬. கவனமும்உன்கிறு காரணமும்இல்லை
கபடமும்பேசஇல்லை மன்னவரே-இன்று
விலனும்சம்மதிக்கவே வர்விட்டுப்போம்என்றேன்
என்னைதப்பிதம்சொன்னேன் மன்னவரே

௰௭, பூமியுந்தருகிறேன் பரதற்குப்பொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை மின்னரசே-என்
சாமியைஎன்உயிரா ராமனைப்பிரிந்தால்காண்
தரிக்கறியேன்கைகை மின்னரசே

௰௮, என்னுயிர்அவன்போனல் இருக்கறியாதென்றீர்
என்னசத்தியம்இது மன்னவரே-அவனை
சின்னம்சிறுவயதில் முனிபின்போகச்சொன்னீர்உம்
சிவநாக்குஎன்மேலதுன்பம் மன்னவரே

௰௯, கும்பிடுகிறேன்உன்தன் காலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபம்செய்யாதேகைகை மின்னரசே-நீ
எம்பெருமானைஎன்தன் கண்மணிராமனைஇங்
கிருக்கச்சொல்லாய்மாய்கைகை மின்னரசே

௨௦ தானம்கேட்கும்போதே என்சரீரம்உமது
தம்சரீரம்அல்லவோ மன்னவரே-நீர்
ஆரைக்கும்பிடுகிறீர் ஆர்காலில்விழுகிறீர்
அசலார்என்னென்னலாமோ மன்னவரே

௨௧, அடியில்விழுவோர்என்றும் அடக்கிஒழிக்கிறேகான்
அனந்தம்வார்த்தைசொல்லியும் மின்னரசே-சற்றும்
கடினமில்லாதபோலே நீசச்சிலையைபோட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ மின்னரசே

௨௨, காட்டுப்புறவுக்காகச் சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலும்கேட்டிலீரோ மன்னவரேஉந்தன்
விட்டுப்பெண்சாதிக்காக இந்தச்சகசமும்.
வேறுபோயோபோதுமபோதும மன்னவரே

௨௩, கண்ணுருடைக்கருத்தும்ராமன் கண்ணுனும்ராமன்
காப்பவனும்ராமனே மின்னரசே-காண்

என்னும்தெய்வமும்அவன் அவன்போனல்என்உயிர்போம்
இருக்கச்சொல்லாய்கைகை மின்னரசே

௨௪. எனக்குப்பொய்யாராது பொய்சொன்னல்தோஷம்என்றீர்
எங்கமேயால்சொன்னீர் மன்னவரே-காண்
வனத்திலப்போச்சொல்லும்என்றசொல்த்திருப்பிவிட்டால்அது
மெத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே

௨௫. ஆனல்ராமனை வனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதென்னடேகைகை மின்னரசே-அரும்
கானிலேராமனைப்போகச்சொல்லவிதுலும்என்
கண்கேட்டிலும்தருவேன் மின்னரசே

௨௬. காணகச்சொல்லவில்லை தெய்வம்சொல்லியதற்கு
நான்என்னசெய்வேன்காணும் மன்னவரே-ராமன்
போனாலும்காகத்திலே அவனுக்குவரும்
பொல்லாங்குஉண்டோசொல்வீர் மன்னவரே

௨௭. போஎன்றசொன்னவுடன் பொறிகலங்கினன்இவன்
போய்விடுமோகைகை சண்டாளி-காண்
ஆஎன்றுபோனபின்னை அள்ளிஇடுவாருண்டோ
கூறடிகைகேயி சண்டாளி

௨௮. இட்டாரம்கேட்கிறாய் ராமன்போனல்என்இவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி
கட்டியதாலிக்கயிற்றை உன்மகற்குப்பட்டங்கட்ட
காப்புகட்டடிகைகை சண்டாளி

௨௯. வாசமுனிவனஅந வசிஷ்டமுனிவோஉன்னை
வரமகேட்கிறேன்தாராய்என் தெய்வமே-அந்த
பரதன்வந்தால்அவன் உத்தரகிரியைசெய்யாமல்
பந்துசமரச்சொல்என் தெய்வமே

௩௦. அவ்வியர்முனிவர்அல்ல பகையாளிகள்அல்ல
அசலார்தருவர்அல்ல தெய்வமே-இரும்
கொண்டபெண்சாதியாலே தசரதன்மூழ்கிற
கூற்றுவன்ஆய்வதாமே தெய்வமே

௩௧. ஒளியாய்இருந்துகொண்ற பின்னைப்பழிக்குமோனி
உரைதசரதம்இதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியார்அடித்தால் வலியாரைத்தெய்வம்கேட்கும்
என்பதும்இதுதானோ தெய்வமே

கூஉ. பண்ணிட்ட எறும்புக்கா புருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிதன்பெயர இவள் அல்லோ — தெய்வமே-இந்த
மண்ணுலகுளத்தாரைப்பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்ளென்றுசொல்
லவும்பிரசுவருமோ — தெய்வமே (இம்

கூங. பிச்சுக்கலிபோனால்என்ன உயிர்போனாலும்என்ன
டக்கம்ஸ்ராமன்மாத்திரம் — தெய்வமே-அயோத்தி
பட்டக்குப்பதியாகிய இருக்கிறான்என்றுகாணும்
பாவிநான்பூமியிலேயே — தெய்வமே

கைகேசி ஸ்ரீராமனை வனத்துக்கு ஏவுதல்,

விருத்தம்.

சொன்றவன்போல்தசரதன்இப்படிபுலம்ப
கூற்றவன்போலக்கைகேசிராமன்தன்னை
நின்றநிலைக்கழைத்துவரவென்னவந்து
நெடுமனைவாசலுக்குள்ளேபுகுந்தபோதில்
என்னுடம்தாசன்சொல்லான்காணேசொல்வேன்
என்றீரேழ்வருஷம்ராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவம்செய்பரதன்உலகைஆள்வான்
செல்என்றாள்இதுவேந்தன்சொல்என்றாளே. (அ)

ஸ்ரீராமர் வனம்ஏகக் கைகேசியின் விடைபெறல்.

இதுவும் அது,

உளம்மகிழ்ந்தொருகைகேசி உரைத்தகாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கமில்லாதராமன் கானகம்செல்வானே
தெளிந்தபரதன்ஆளச் செய்ததேமேன்மையென்று
தளர்ந்திடாத்தாளைவாழ்த்தித் தாழ்ந்தவன்விடைகொண்டானே.(க)

அ-தருகுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

என்பாக்கியமேபாக்கியம் எனக்குண்டிந்தவிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

அம்பாகவனம்போக அநுக்கிரகம்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்

க. குழியில்ப்பயிர்தன்னைஎடுத்துக் கூரைமேல்நடவிட்டு
வழுவாணதன்மாற்றி வளர்க்கிறதுபோலே

கழுவும்இத்தராச்சியத்துக்குச் சூடிமணிமுடியமர்த்தி
தழுவும்முத்திராச்சியத்துக்குச் சடைமுடிக்கத்தாயே (என்)

உ. சொக்கரித்தபேர்எல்லாம் கூடத்தீப்பாய்வாரோ
பக்கம்உள்ளபேரணைக் காப்பாற்றவேப்பாரோ
சிக்கும்இந்தவலைகேகயித் தேவியாசுதந்திரம்
தக்கதவம்செய்யென்றநீ தயவுசெய்தாயே (என்)

ங. ஒருபிள்ளைராமன்பாரமேலோகாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளைபரதன்இந்த உலகம்தனைஆள
இருபிள்ளைகளுமக்கை இதபாரம்பெற்றாள்என்ன
வருசொல்லுமாய்க்கதென்ன மாதவம்செய்தேனோ (என்)

ஸ்ரீராமர் வனம்வருதற்காகக் கோசலைபுலம்பல்,

விருத்தம்.

இப்படிசிறுதாயானை இறைஞ்சியேஅனுமதிகொண்டு
மைப்படிவண்ணராமன் வந்துகோசலையாளுக்கு
அப்பிலாதடியாவெல்லாம் தான்சொல்லக்கண்ணுற்றுக்கேட்டு
வெப்புறும்பகப்போல்அன்னை விழுகின்றாள் அழுகின்றாளே. (௧)

கூ-திபதை-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, ஐயையோராமா-வனம்போகத்தெய்வம்சம்மதியாயோ-உன்னைநான்
எவ்வகைப்பிரிவேனோ-கண்ணே-செல்லுவதரியேனோ

உ, என்று நாயகமே-ரவிகுல மன்னவர்ராயகமே-ஆராவ்
உன்னையும்பெறத்தானோ-கண்ணே-என்னுயிர்போகத்தானோ

ங, கட்டிமணிமுடிபோச்சோ-கல்மேல - சடைமுடியாய்ஆச்சோ-கே (ட்க
உடல்பதறுதேமேலே-பனைமலிட-விடஉடைக்குதேமேலே

ச, காய்வாய்அயோத்தி பூமியை-காலல்பரதன்கொள்ள-ஆளட்டும்
நீவனம்போவானேன்-இப்படி-நீங்கியவாராயோ

ரு, கலியுகம்மேலிட்டதோ-சூரிய-குலமுறைபோய்விட்டதோ-நீஇந்த
நிலைமையின்படியல்ஆமோ-பரதன்-தலைமைகொண்டுடல்ஆமோ

சா, எப்படிதாம்சகிப்பேன் உனைப்பிரிந்து-எப்படிஇருப்பேன்-ராமா
எப்படிகண்விழிப்பேன்உயிர்கொண்டெப்படிநான்சகிப்பேன்-உயிர்

௪, பொன்அரைக்கச்சதோ-மேனியில் வன்னமும்மச்சத்தோ-வெயில்
பட்டால், என்னகுருதிப்பாயோ-கல்லும்முள்ளும -என்னருமைப்பிள்ளை
(ப்பாயோ
௫, நீசெலும்வனந்தானே -உன்றுட -னேசெலுவேன்நானே-என்னிட
ஆசைஎல்லாமறந்தேன்-இருக்கோ-கோசலைபெண்பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொளல்.

விருத்தம்

தாய்வருந்திட இவ்வாறு தளருவாள் தன்னைநோக்கிப்
பாய்வரும்பதினுல்ஆண்டும் பதினுலாம்ஐ அம்மா
நீவருந்திடவேண்டாம் நின்கிருபையால்கானில்ப்
போய்வருவேன்கேள்என்று போற்றவாள்தேற்றினானே, (௰௧)

௰-ஆ-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா-கோசலைஅம்மா
வனம்போய்வருகிறேன்அம்மா

சரணங்கள்.

௧, வனம்போய்வருகிறேன்நானே பெற்ற-மாதாபிதாவசனந்தானே
தனமகனிமந்திரமும்அது சகலதந்திரமும்அது
சத்தியமும்அதுபார் முத்தியும்அதுதானே—வனம்
௨, கானகம்நான்போகவேணும்-நீர்-கவலைகொள்வதால்குற்றம்நாணும்
காவிலம்பாதனுக் கல்லனென்னப்போமோ
தாய்இருக்கதசனைப் பொய்சொல்லச்சொல்லலாமோ—வனம்
௩, ஆதிகைதரிவீர்நீரும் - சகர் - அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்ப்படிதங்கள் உயிர்கொடுத்தாரேமுனம்
தகப்பன்சொல்படிக்குராம் தவம்செய்வதோகடினம—வனம்
௪, என்றவன்சொல்லேதம்கானே-பரசு-ராமன்தாயைவெட்டினானே
அன்றுபதினாறுபோய் வருவான்எனக்கண்டோ
அரசங்கனைப்போனன்றுல்இருவாய்க்கெதிர்வாய்டண்டோ-வன

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலைப்பற்றி லட்சுமண கோபம்

விருத்தம்.

சிந்தையைக்கைகேசிக்குக்கேற்றபடிராமன்வனம்
சுக்கிரீவமித்திராதேவர் [illegible]
இந்தமாமருடிச்சாமிக் கிடேதேன்றுப்போமென்று
அந்தமாலட்சுமணன்கள் [illegible] (௰௨)

௰௧-ஆ-கௌளிபந்துராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சகோதரா காமனன்-ஆனுலக்கிலக்கேன் [illegible] மருதம்
அனுபல்லவி
சேனைபோர்வந்தே எதிர்க்கட்டும்குறிக்கட்டும்
சித்திரக்கண்ணாயாலவென்று [illegible] [illegible]

சரணங்கள்.

குருட்டுச்சாக்கமிழிப்பிழைக்குலப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமேபாதக்கரு [illegible]
தாரணியில்சக்கரமும் மாவும்சரியான [illegible]
தாதனுமட்டு [illegible]
இரவியுமப்பலிபோலேனன்றேயெதிர்க்கமக்கள்
எவரும்பகைபுரு [illegible]
அரசிட்டசாமிக்குக் [illegible]
ஆட்டுக்குட்டிபோலே [illegible]
கொருக்குகாலிகைக்க [illegible]
[illegible] [illegible]
பகைக்காரர்தலைபறக்குமேபோகட்டும்
பகைப்பெரும்தடக [illegible]
இதற்குகாலேஆரைமாரபலோ [illegible]
என்பதெல்லாக்குக்கெள் [illegible]
வருக்கர்மடந்தையர் [illegible]
[illegible]
கட்டமென்றுமப்பசை [illegible]
[illegible] [illegible]
எட்டிப்பறக்காதும் [illegible]
இந்தப்பாதனுக்கேன் [illegible]

வெட்டித்தலைதலையா குவியாவிட்டாலென்கை
வில்லுமிலேயுவதுண்டோ வீரம்
பொட்டவயோத்திப் பட்டணமெல்லாம்வந்து
போர்கொடுத்தாலும்விட்டேனோஆர்தொடுத்தாலும்இங்கேநாம்(க

ஸ்ரீராமர் லக்ஷுமணர் கோபத்தைத் தணித்தல்.

விருத்தம்,

சினங்கொண்ட இளையோன் இக்கெதியே சொல்லும் ஓசை
கணங்கொண்ட ராமச்சந்திரன காதிலேவிழக்கண்டோடி
இணைகொண்ட தந்தைவார்த்தைக்கெதிரடன்போதம்பியென்று
மனமகிழ்ந்தேதந்திக்கோபமாற்றலான் ஆற்றலானே (௫௬)

௫௨-தரு-மோகனராகம் - ஆதிதாளம்,

பல்லவி

இத்தனைகோபமுங்கல்லாய் - வந்ததேதடாதம்பி இதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி,

தத்தையும்சுகமுண்டதன் புத்தியெல்லாம்வெள்ளை
தகப்பன்பேர்விளங்கிற பிள்ளை அல்லோபிள்ளை - இத்தனை

சரணங்கள்.

௧, இரும்போதாய்மயம் காட்டிலேபோய்த்திரி
என்னுடன்வாய்வருமோ நீ அதைப்பரிகரி
கரும்புகசப்பதெல்லாம் வாய்க்குற்றமேசரி
காலஞ்செய்ததல்லாமல் ஆர்செய்தார்அரிகரி - இத்தனை

௨, தகப்பனைச்சத்தியவாக்கியன் அல்லவென்றுசுழிக்கவோ
தாய்கொண்டவிரதத்தை முடியாமலழிக்கவோ
அகத்திலை ஆம்பரதன் செல்வத்தைப்பழிக்கவோ
அப்புறமுடனேக்கவிட பேரெல்லாம்பழிக்கவோ - இத்த

௩, உரம்அருங்கடம்செய்தாய் உனக்குநல்லதோஇதோ
ஒன்றும்பேசாதேகோட்டைக்குள்ளேபடைவெட்டலாதோ
அரசுபரதன்கொண்டால் நமக்கினிமேல்யாதோ
ஆக்கப்பொறுத்தாமக் காறும்பட்டும்பொறுதோ - இத்தனை

சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம.

அற்புதத்தம்பிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதம்வணங்கும்போது பூவைகைகேசியெனும்
அக்கலைமாதர்காட்டிய வாங்கிலட்சுமணனேன்
நேசர்பதிகொடும்போனவர் சுமித்திரைக்கூடவாமே.

௫௩-தெரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள், ?

௧. சித்தமாசூரி அத்தவனத்திலக்கொள்ள
பேருவேன்றென்வார்த்தை லட்சுமணா
இந்தவார்த்தையே மந்திரமாஅண்ணன்
அடிதுணைசெய்அடா லட்சுமணா

௨. அண்ணன்ராமனை வள்ளலேனென்றெண்ணி
சொல்லிவிரியாதே லட்சுமணா
கண்ணின்இமைபோலே என்னையெல்லாஞ்செய்து
காத்தருக்கத்திருடா லட்சுமணா

௩. வெம்பெரிய கானில்அரக்கர்வந்தால் அண்ணன்
முன்போய்நில்லடா லட்சுமணா
தம்பிகையலப் பணிக்கஞ்சாமல்ஞானசொல்
சகித்துக்கொள்ளடா லட்சுமணா

௪. அலைநீபுறப்பட்டாலும் அண்ணன் இருக்கமட்டும்
ஆராய்ந்தன்னசெய்யலிடும் லட்சுமணா
மலைமேல்இருப்பாரைப் பயப்படுவாய்போய
மாய்க்கப்பேசுதலாமே லட்சுமணா

௫. உனக்கொண்ட அண்ணன் எப்படிசொன்னாலும் அப்படி
வழிவேனடா லட்சுமணா
இலங்கன்றுபோலும் அறிவாதென்றுபோவை
எதிர்த்தொன்றும்சொல்லாதே லட்சுமணா

௬. தாயேசீதையுன் தகப்பன்ராமனிந்த
கானமேநாடா லட்சுமணா
ஆயாசப்படாதே உன்னெண்ணம்முன்னையெல்லாம்
ஆகச்செய்துவாடா லட்சுமணா

௭. பின்றுஞ்சிசைவயும் மாயுங்காலமேராமன்
பிறகேவந்தேனென்று லட்சுமணா

நல்லமாமனென்றுதேசெல்வம்பண்ணியதிருக்
கூத்துக்கென்செய்யலாம் லட்சுமணா
௪, கர்த்தன்தசரதன் சித்தத்திலேயென்றும்
கட்டளைப்படிதானே லட்சுமணா
புத்திரர்கள்செய்தால் அப்போதல்லோஎன்றன்
புத்திரனீபோய்வாடா லட்சுமணா

—⇒✳⇐—

ஸ்ரீராமர் பிரிந்திலக்குறித்துச் சீதைபிரலாபம்.

விருத்தம்.

மன்னாம்சிரங்கமாக்குக்க மதுதயானைஅனுப்பக்கொண்
டென்றும்சிரங்குமலட்சுமணன் றனைக்கண்டவேதுராமன்
நன்றாம்சானகிதனைப்பார்த்து நான்போய்வருவேனகேளு
மன்றும்பருவம்வனம்சென்றான் மாதாள்சீதைகலங்கினளே. (௰௫)

செஞ்சுருட்டி-ராகம்-ரூபகதாளசாப்பு.

பல்லவி,

எப்படி மனந்துணிந்தீர்தாசரதி-வனம்போய்வருகிறேன்
என்றுமிரைக்குமோ பூமி

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலும்பிரியவிடேன் என்றகைதொட்டீரே
ஏழைஅனாதைதனைமட் டாற்றிலேவிட்டீரே-எப்படி.

சரணங்கள்

௧. கரும்புமுறித்தாற்போலேசொல்லல் ஆச்சுதோ-ஒருக்
காலும்பிரியேன் என்றசொன்னசொல்லும்போச்சுதோ
வருந்திருக்கிறதேவரீர் வெல்ல
வார்த்தைபாலக்கொல்லாமல் கொல்ல
இருப்புமனதுண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப்போகிறேனென்று சொல்ல-எப்படி.

௨, அன்னைகொண்டவரம் உன்னைஎன்னைத் தள்ளவோ-நீர்
அழகுக்கோவில்எடுத்தது நிலம்ஒன்றிக் கொள்ளவோ
நல்லமேடைக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவன்மேல்அல்லோ நேயம்
என்னைவிட்டுக்கொண்டுபோவதோ பாரம்
இதுவோ உன்பின்னைக்கு வீரம்-எப்படி.

௩. காநகில்போய்இருக்கும்வனத்தில்போசொல்லவேணும்-அத்தை
காணமனதுக்கொவ்வுமோ நாஅதுகேட்பதகவல்லும காணும
சுந்தராட்சகனிருக்கும காடு
துணையில்லாமையாகிநல்ல காடு
காரிகைநானுலவாத வீடு
கல்லையும்தெரியும்என் பாடு-எப்படி.

ஸ்ரீராமர் வனம்போகலாம் புரசனங்கள் புலம்பல்.

விருத்தம்.

ஆவகளும்சீதைமனதுக்காமன்
அப்பவேவருகனனும்வெளியேபோகதால்
தேவர்களும்முனிவர்களும்சலவமுனொர்
செயராமன்லட்சுமணன்சீதையோடும
மூவர்களும்மாளிகையைவிட்டுக்கொண்டார்
முடியபோலவேயோத்திநகர்ச்செருவிலேயே
போவதுகண்டஅதில்ஆணும்பெண்ணும்
புலம்பிஅழுதார்கள்விம்மிட்டலம்பினுமே, (௰௬)

மத்தியமாவதி ராகமும் ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, அரசமணிமுடிவைத்துமேனேல்
வருகிறதுக்காகவும்பகலாலும்
அந்தக்கதைதுயர்நிறேவைத்து கொத்தரிலேபோகன்
மாவுரியுமணைமுடிமுடி
உடுதவேகாருமிருந்ததோயனைத்தங்கள்
வாயேவெயாதபோகவேமைம் மாதரிலேபோகவே

௨, அப்போதிக்குஅருணைமந்திருமனை
மெய்போவனம்போறல்கைக்கிளி
அறுதலையமெனைகல்லாமை தழுதாரிலேபோகவே
செய்யவின்செய்யக்கிப்பாதமே
வாகமேகெடுமனைக்குகெட்டுதக்கல்
இதிகொண்டவிருந்தபோமைமானமனைத்தாரிலேபோகவே

௩, கண்ணுக்குக்கண்ணதுகோகனைனை
எண்ணமும்எல்லாம்போச்சேராமனுக்குக்
காடேகநிமாயப்போகோவென்று கனைத்தாரிலேபோகன்

பஃறுளிதவம்இருக்கோதசரதன்
புண்ணியவான்ஆனால்ஒருதரம்
பழிகாற்சந்தமையாளோஎன்று பதைத்தார்சிலபேர்கள்

௪. சொல்லியவரம்தானென்றுகணவனைக்
கொல்லவேவழிபார்க்காள் அல்லாமல்
நாரதிஷ்டயாய்ப்பார்த்தாளோஎன்று நாடித்தார்சிலபேர்கள்

கல்உருகவும்புல்உருகவும்கண்ட
கைகேசிக்குத்தன்மகன்மாத்திரம்
கரும்போஇவன்வேம்போஎனமாம் கசிந்தார்சிலபேர்கள்

௫. முறைபோனன்னமூட்டப்பிள்ளையாகிலும்
மூத்தபிள்ளைஎன்றுசொல்லும்பழ
மொழிஆகிலும்ராமனுக்கில்லையோ வென்றழுதார்சிலபேர்கள்

குறையாமலேஇருக்கின்றகுடிய
குலத்திலேகல்லமாத்திலப்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடிஎங்கிருந்தாள்எனக்குலை குலைந்தார்சிலபேர்கள்

௬. மைஆர்கண்ணிஇளையவள்தோதக
வலையிலேசிக்கித்தலைமகன்ராமனை
மன்னவன்செய்ததென்னசொல்வோம்என்றுவைதார்சிலபேர் (கள்

கைகேசியும்பிள்ளையும்கூனியும்
கட்டாந்தரைஅட்டையைப்போல்மன்னனைக்
கட்டிக்கொண்டுஎப்புரைட்டுமெனக்கூடிகலைந்தார்சிலபேர்க

௭. சானகியென்றும்லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில்ஆர்இருப்பார்அவள்
தமக்கைஅல்லவோஇருப்பாள்எனத்தவி தவித்தார்சிலபேர்கள்

கானகப்புருவதும்முன்னேதசரதன்
வானகப்புருவதாமிலவாம்என்று
கனகானுக்கப்பலேர்போலவே பரிவார்சிலபேர்

௮. சத்தியமாராமனைவரச்சொல்லி
மற்றொருவர்க்குமுடிகொடுத்தான்இந்த
தசரதன்மெத்தகலவனேஎன்று தளர்ந்தார்சிலபேர்கள்

எத்தனைபேர்சக்ரைக்குவர்தாலும்
எல்லாரும்துணைஆவாரோராமனுக்கு
இளையவனேதுணைஇந்தவூரில்என்று இடிந்தார்சிலபேர்கள்,

௯. மணிமுடிவரச்சொல்லியமுகூர்த்தத்தில்
சடைமுடிவரச்சொன்னானேஇந்த
வசிஷ்டனைப்போலவிசிஷ்டன் ண்டோஎன்றுவைதார்சில
துணியுமோமணம்அடடாஉலாகிற (பேர்கள்
சோற்றிலேசஞ்சுகலக்கால்போலவே
தொடுத்தான்பழிகொடுத்தாள்கைகையென்று சொன்னார்சில
௰. பாவமும்வரும்பழிபுமிகவரும் (பேர்கள்
தீபம்இல்லாமனைபோலேஇந்த
பட்டணம்பாழ்போமேயென்றும் படித்தார்சிலபேர்கள்
ஸ்தாவரம்இல்லாஇளங்கொடிபோலவும்
பாய்மரம்இல்லாமரக்கலம்போலவும்
தாயைஇழந்தகன்றேபோலவும் தவித்தார்சிலபேர்கள்

சுமந்திரன் புலம்பல்

விருத்தம்

மானகர்இப்படிபுலம்பத்தேர்மேலக்கொண்டு
வழியில்ஒருசோலையில்போய்ப்பாடிச்சாமம்
ஆனதுஅவந்தவரோடாங்கியிட்டார்
அயோத்திபிலேநவர்போகவேணுட்கேனர்
தாயுருவமட்நிலையில்விட்டல்லவனை
தாம்மீண்டான்னைவப்பலரும்அங்கேஙிளவர்
என்இரவிருந்தாமதயவன்றாவமசொல்லி
எழுகென்றான்சமந்திரன்கொக்கழுகின்றனே. (௬௰)

௫௬-இபதைச்சாம்புசிரகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧, செகம்புகழும்ராமர்	சந்திரன்-போகாமல்நேனைத்
இருப்புவாய் அல்லோ	சுமந்திரன்-என்றன்
மகன்வருவான்	என்றிருப்பானே-ராசபுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல	இருப்பேனே
௨. ஊரில்என்னைக்கண்டபேர்	சொல்ல-தசரதனைக்
கோட்டம்பிட்டம்பாம்	அல்லோ-உன்பிள்ளைகளை
தேர்இறக்கிவிட்டேன்என்	பேரேறுமுகம்-அறியாத்
தேசத்திலேவிட்டேன்	என்பேனோ
௩. மக்களைவிட்டேபோ-	வந்தாயோ-என்றுஉடனே
மன்னவனும்உயிர்	வாக்தாலேஇப்போதுவான

தெற்கிலே நின்றல்லோ ... போருவேன் - எமன் விடுத்த
சேவகனைப் போலவல்லோ ... ஆருவேன்
௩. இன்னமுடனே கேட்க ... கவி - தசரதனுக்
கு குருவேயானவர் ... மேவி - நானிருக்க வார்த்தை
சொன்னவுடன் போமே ... ஆவி - இந்தப் பழியை
சுமக்க வல்லவனல்லவகேதேன் ... பாவி

ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு நீதியுரைத்தல்.

விருத்தம்.

மந்திரிக்கு மந்திரன் இந்தவண்ணமே கூறராமச்
சந்திரன் அவனை நோக்கிச் சகலமுந் தெரிந்த நீரோ
[illegible] சொன்னவார்த்தைகளை [illegible] செப்பல் ஆமோ
[illegible] தெளிவிப்பான் தெளிவிப்பாரே. (௫௬)

கரு - பைரவிராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சொல்லுஞ்சொல்லும் - காந்தாரமே - நில்லும் நில்லும்.

அநுபல்லவி.

கல்லாக்கிரி துருவபோல் ... இல்லைகாணும்
சகாதவனோ [illegible] ... போகவேணும்
அல்லவிர்கேடே ... சொன்னதல் விருப்பமோ
அனைகட்டதையெல்லாம் ... அனுமதித்தால் திருப்புமோ - சொல்

சரணங்கள்.

௧. விரப்பேசிக் கொண்டெழுந்த சேவகன்
வெட்டிமகனக்கண்டு புதுமை ... இடலாமோ
அருமைகளை வேதபகக்கென்று அலைந்து
அதுக்கெல்லாம் பயந்தச்ச ... படலாமோ
யாரும்காணும் பெற்ற தாய் சொல்லிரதத்தை
மறந்துபின்னொரு நீசகத்தை ... தொடலாமோ
சூரியகுலத்திலே பிறந்து அருள்கி முறை
தெரிந்த காரியத்தை அங்கே ... விடலாமோ - சொல்

௨. மன்னன் பரதற்கு நான் இருக்கிறேன்
[illegible] நாக்கிட்ட ... தேசாளன்றும்
பின்னும் அயோத்தியாபுக்கும் மன்னன்
பெரியவனியோடுறு ... தானென்றும்
என்னிடத்தில் வைக்க அன்புபோல் கைகை
இடத்தில் வைக்கவிட்டால் நாம் ... பொறேனென்றும்

அன்னைமார்க்கும் மன்னனுக்கும் பரிவுற
அன்பும் போய்விட்டதுவனை அரு ... வேனென்றும் - சொல்
௩. உலகிலே ஒருகன்மை செய்யமிலை
நூறமெத்தவரும் நூனை ... பல்அதை
இலையெத்தன்னலாமோ பல்பொய் வார்த்தை
நிற்குமே பின்னே வேறு ... உண்டோவதை
பலரும் தவிக்கின்றனர் காய்வெறும்
பழிக்கவேகால் வைக்கதேன் ... என்வகதை
மலைவிழுந்தாலும் தலைபோகாக்கவேணும்
மலைத்தவர்க்குப் பகன்பலுக்கு ... மோறிதைசொல்

ஸ்ரீராமர் நிலைநிற்க மந்திரவார்த்தை புலம்பல்

விருத்தம்.

விரமனையும் ராமன் உரைக்க மந்திரன் போல்மயங்கி
மீண்டதேர் வழிபலரும் மீண்டபோதேறி
[illegible] முனிவுடைய போய்க்கலே
உண்டிலேகன் [illegible] வேசமுண்டனென்றுன்
கண்ணிலே விழுந்த கொல்லை [illegible] போதும்
கெரித்த [illegible] போதும்
சிறுதவமகனைக் [illegible]
சிதறினன் [illegible] ஏனே. (௫௭)

[illegible]

கண்ணிகள்.

௧. இன்னமுந் [illegible] போய் பொன்னுரை [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... ராமா - ராமா
என்னை இந்தக் கோலத்தி [illegible] விட்டாய் போலே
எப்படித் தானிங்கு விட்டாய் ... ராமா - ராமா
௨. முடிக்கு முடியுடையோர் பார்க்கத் திருந்தேனே
போசமனைகே [illegible] ... ராமா - ராமா
உயிர்த் துயரவைகானோ பார்பார்க்க நாக்குமென்னமே
உனைப் பிரிய மலப்போனேனே ... ராமா - ராமா
௩. மனையிட்டனைகேதிராய் காலனைப் போலவே வைக்கதன்
வாறனைக் கொண்டாள் ஆய் போ ... ராமா - ராமா
வேலகுமுன்னிருவேனை காலம் குமுன் [illegible]
வினைக் கதிதனை [illegible] ... ராமா - ராமா

௪. அனைவேய்ப்பலவாக அம்மைகமுடிகுடும்
அலங்காரமன்னாகலம்பேன் — ரகுராமா
கல்றுன்றுநினைக்கநிதெய்வம் தான்றன்றுநினைத்தனையோ
கான்செய்கபாவம் ஈதோ — ரகுராமா-ராமா

௫. தாயுங்கிகன்றையுங்கி சற்புத்திர ... வளிக்குறுமகி
சகலபாக்கியமுமுங்கீயே — ரகுராமா-ராமா
கீயில்லாதடுசெத்தலை நிலவில்லாமுற்றம்போலே
... வெம்பாழுமடைந்தனையோ — ரகுராமா-ராமா

௬. படித்தாய்பம் ... சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண்டேன்
பாவினைகேளிஅப்போ — ரகுராமா-ராமா
அதைக்கடிக்கப்பாத்தா வினைசொல்லெடுக்கத்தப்பேல்லாம்
அயுகக்குலைவைத்தானோ — ரகுராமா-ராமா

௭. குன்றமருக்கரிக்குக் குவலயம்தன்னை ஆளும்
கோலமகாமுமுடியுமாக — ரகுராமா-ராமா
சமையுடன்தரித்துக் காட்டிலேபோனன்றேனே
சன்டாலன்னான்பெரல்லன்றோ — ரகுராமா-ராமா

௮. செகதலனக்கும்காவேலன் நிக்குத்தினையுங்காணேன்
செய்கானும் ஜினைகளேயன் — ரகுராமா-ராமா
அதல்லன்குலத்தினைன்அத்தாத்தில்கோல்வைத்த
அத்தகன்போல்முனைவன்அய்யோ — ரகுராமா-ராமா

௯. பாற்கலப்பமுதனைகொண்ணை உன்கையுமலன்கண்ணில்முன்னே
பறிக்கப்பட்டுப்போனதன்றோ — ரகுராமா-ராமா
மிகைக்குப்புல்முருவி ... முத்திரைத்தாற்போலே
கேட்கவனைகெடுத்தான் — ரகுராமா-ராமா

௰. சேவனைகலைக்கடைக்கடைமுடிசூட்டி
சிங்காசனமதைக்குறித்தனே — ரகுராமா-ராமா
...பட்டமிடப்பார்க்கத் தமனோகலக்கிநுற்போல்
அநுகுனைவைஅய்யோ — ரகுராமா-ராமா

௰௧. சற்பிரபோதத்துச்சென்றால் ஏருவிடையைமன்றோகல்
சாமோமன்றறியாதோ — ரகுராமா-ராமா
கற்றாய் அருகைக்குநால் கேட்டுத்தக்குருவனே
கஜைக்காககாட்டுக்குவிட்டாய் — ரகுராமா-ராமா

௰௨. குலத்தைவிளக்கவந்த மகனைக்கருப்பம்
கொண்டுதாயின்கொண்டது — ரகுராமா-ராமா
கலத்திலேசோறுதைத்த ...
கலங்கிப்பதுபோ — ரகுராமா-ராமா

௰௩. பரவும்அமுதமும் ... பனையாறுப்பிறந்திருக்க
பரிசாட்டுவேலைக்கு — ரகுராமா-ராமா
காயும்மிறக்குமதனைய ... செய்யக்கண்டும்
கன்றுமில்லபோலவே — ரகுராமா-ராமா

௰௪. விகம்கெருப்பைபப்போலே ... கோனையும் கானகம்
வெய்துறப்பெய்யவே — ரகுராமா-ராமா
கானகம்பூமி ... கோலைமுநீதமுத்தாகம்
காலம்பார்ப்போதகவுமே — ரகுராமா-ராமா

௰௫. பூவேலேவிருக்காமும் சரும்புபதியைவன்தன்
பொன்னுணியேனி அய்யோ — ரகுராமா-ராமா
மாமலைகம்தாயும் செழுகும்மயதுமுதாக்க
வழிகடைத்தவையோ — ரகுராமா-ராமா

௰௬. முதுக்கைவிதைகவிசெய்துன் அருக்கிரேதுறைங்கண்மை
முக்திக்கொல்லமாரும் — ரகுராமா-ராமா
பித்தித்தேருபாதக்கால் முதல்கொடுத்தாலும்
பெருக்கருக்கமனைபோதும் — ரகுராமா-ராமா

௰௭. இவையுருசெய்பொன்பெற்ற ...
இனையதிநோமகவே — ரகுராமா-ராமா
பதிசமிதக்கைகொடுத்த மாபுதிகாட்டிக்கம்
பார்த்தபோதையங்கோல்க — ரகுராமா-ராமா

௰௮. பார்த்தஞபயிபோலே மால்லைதறுமேனடந்தல்
மலமாம்முதற்றுடுனே — ரகுராமா-ராமா
காற்பெருகட்டம்நடுகவக்க சந்தேகோடிமுயக்கின்
கனைபெற்றுவிட்டுமுனே — ரகுராமா-ராமா

௰௯. நின்னைநான்கொண்டுபோய் ... வெற்றுமைநிறைபிடியல்
வெறுங்கூடைகையின் — ரகுராமா-ராமா
கள்ளைக்கைகொண்டில் காட்டுக்கொடுத்துவிட்டு
வெக்கம்போல்நிலவுமே — ரகுராமா-ராமா

௨௰. கண்ணும்இருக்கனையோ உருக்கம்அறிந்தனையோ
கைகளுப்பலத்தனையோ — ரகுராமா-ராமா
என்மனமுருகத்தனையோ என்றாலம்காலகமேபோலும்தல்
ஜாதகமுமாக்தன்னை — ரகுராமா-ராமா

ஸ்ரீராமரைக் குகன் தன்னூரில் இருக்க வேண்டல்.

விருத்தம்.

புலம்பியமன்னவன் இவ்வாறிடிந்துசிவன்
போயினன்வைகுண்டபுரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலம்சருமன்னவர் அவனை எடுத்தாரெண்ணெய்ப்
பெருந்தோணியில்இட்டார்இப்பால்ராமன்
கலம்தரும்லட்சுமணன்சீதையுடனேகங்கா
நதிஅடைந்தான்முனிவரோடும்கலந்தான்அந்த
சமயம்தனிலும்குகன்வித்ததோணியாலே
தாண்டினன்அவன் இருக்கவேண்டினனே.

௰௩-தரு-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேஇருங்காணும்-தரிசனம்தந்-தென்னைரட்சிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி

மங்கைஅம்மன்தாயும் ராமாநீயும்இந்த
வரிசைத்தம்பியும்அய்ய உருபந்தன்குகன்உய்ய—இங்கே

சரணங்கள்

௧. பூவுண்டுகனியுண்டு வாழ்உண்டுதேன்உண்டு
புனமாஉரிகளும் போர்வைஉண்டு
தாவுண்டுதட்டிஉண்டு கங்காநதிஉண்டு
தான்வேணபட்சணம்உண்டு நானேசெய்ரட்சணம்கண்டு-இ

௨. எட்டுத்திக்கிலும்செல்லுவேன்இமைக்குமளவில்கொல்லுவேன்
எதிர்த்தவரைவெல்லுவேன் வெற்றிசெல்லுவேன்
கட்டிக்காத்திருப்பேனே கண்இமைபோலேதானே
காலாலோட்டிடனதெல்லாம் கையாலேசெய்குவேன்-இங்

௩. வேதியரைமதிப்பேன் மற்றொன்றையும்குறியேன்
வினையமலக்கறியேன் நான்சிறியேன்
முற்றினும்வினையுங்கள் எனவேவிளங்கும்உங்கள்
முகங்கண்டால்பயமேது முத்திமோட்சம்உண்டாமே-இ

ஸ்ரீராமர் குகனைச்சிநேகங்கொள்ளல்

விருத்தம்.

தனதுபுகழும்குகனேஎன் தம்பிஉடனேதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாய் இச்சீதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்ன வரந்தால்காட்டில்இருப்பதல்லால்
உனதுகாட்டிலிருப்பாயோ உரைப்பாயென்றெதிர்ப்பாயோ. (௨௧)

௨௰-இராகம்-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டுக்கருகான
காட்டிலேஇருக்கலாமோ குகனே
கூட்டமெல்லாம் குவிக்கப்போயுடனே
கூடிக்கொள்ளலாமோ குகனே

௨. பதினாலுவருஷம்போய்காம்பல்லாம்திருமிக்கப்
பதியில்இருக்கலாமோ குகனே
மதிமோசமோ ஏவினாள்நிற்கிட்டு
வாசமில்லை யானாலும் குகனே

௩. உன்பதிசமயம்கண்டு உன்னுடன்இன்னதுஉடன்
உறவுமன்றுராசச்சே குகனே
மன்றுறசேதிவநதால் இந்தவூரைக்காக்க
எவர்உண்டுசொல்லுவாய் குகனே

௪. பொறுத்தவனைநான் முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொருப்புடனேகேளேயோ குகனே
குறைக்கப்போகாதே முதல்தோணிஇலுமிட்டக்
கேளுமிதானடசொல்லாதே குகனே

௫. ராமனபரதன் லட்சுமணன்சத்துருக்கனெனவே
நாங்கள்நான்குபேராம் குகனே
ஆம்உன்கூடேனே ஐவரும்பேர்ஆனோமேபேர்ஆனோம்
அதிகபலமாகும் குகனே

௬. குருவிரிஞ்சனிடமேலே பனைக்காய்ப்போல்புவிஞுனக்
குழந்தைபாதனே குகனே
அருகிலிருந்திருமேயே நான்இருந்திருப்போலே
அடிக்கடிபார்த்துக்கொள்வாய் குகனே

௭. உடன்ஜனம்தம்பிஇவன் உனதுமதனிஇவள்
உனதுதுணைவன்நானே குகனே

இடர்வன்பசிருப் பானன்றும்கின்றும்
இரக்ஷகாகவந்தாதே குகனே
அ, சந்தோஷமாகுமுன்னே கங்கைக்கரையேற்றினன்
தலையுங்காணவேற்றினை குகனே
சித்திரகூடத்துக்கு வழியெங்கேயென்றுதே
திரும்பவுன்றுப்பேசாதே குகனே

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூட வளங்காட்டல்.

விருத்தம்.

வரதன்ஸ்ரீராமன்குகனை யுத்தமனைத்தேற்றிப்பாத்துவாசக்
குரவன்அருமையாலேதம்பியுஞ்சீதையுந்தானுங்கூடிப்போகுவன்
பரமனொளிர்சித்திரகூடமலைசேர்ந்தான்முகமலர்ந்துபார்த்தான் அங்கே
காதல்தனைச்சீதைமுன்னேகீட்டியானமலைவளங்களைகாட்டலானே, ()

உக-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

பாராய்பெண்ணே-பாராய்பெண்ணே-பாக்கியசனகன்கண்ணே,

அநுபல்லவி

சீர்துகரைக்குசேர்ந்துநின்றுந்தச் சித்திரகூடமலைத்தலையேப்போலே,

சரணங்கள்

க, மாதவர்முனிவர்சொல் வேதங்களைக்கிளி
வாசிக்கையாற்றலைமேக்கும் படிப்பதும்
சேர்தும்பிகள்சோலையினில் பட்டைகளெடுத்து
குரங்குகள் ஆடிப்பதும்
ஆகவன்குயிலைப்போற்பகம்பாறைதனிபாய்ந்து
ஆங்கன்பகலைமபாகசோபேறி கூடிப்பதும்
வேதகம்இல்லாமல்-மேல்உயர்மேகத்தைப்
பெண்ஆனைகைபாலானை ஆனை பிடிப்பதும்(பாராய்)
உ, மூலமுனிவர்க்குமலைவரதப்படிபோலே
முடங்கியுடங்கிக்கொண்டுமலைநாகம் இடப்பதும்
காவில்அழுக்கராமல்-புல்லெல்லாம்கொம்பாலே
கருமபந்தி இடப்பதும்
கோசலஅயோத்தியில்இட்டகொடிபோலே
கோல்லூன்கிலிப்பாம்புத்தோல்பட படப்பதும்
வாலிப்பிடிகோபத்துக்குநதுக்கன்முனிவர்க்கு
மந்திகள்அக்கவேயுறிகாட்டி நடிப்பதும்(பாராய்)

௩, அருவிநீரைமொண்டுதெருக்கைபால்பாலைக்கு
அருந்தகைபெருங்கமண்டலத்தவில் விடுப்பதும்.
குருவிகள்நின்றுக்கற்றாழக்கிளுவைடத்தில்
சொல்லிப்போய் கொடுப்பதும்
பாவும்முருகுண்டதெளிவளர்த்தமேல்
பிசைந்தும்சிறகையசைப்போல் விடுப்பதும்
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூலுணைவைக்கும்
சிலந்திநூல்கொண்டுபோய்குரங்குகள் கொடுத்ததும்(பாராய்)-

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் பரதர்புலம்பல்

விருத்தம்

தாய்மலைவளங்களை அன்புறக்காட்டித்
தோகையுடன்சாமிலட்சுமணன்தான்செய்த
செய்பர்ணசாலையினிலிருக்கத்தம்பிபால்
செய்யுவனகோலையாட்டும்வடிவேடன்றலை
யையறிக்கடன்மிகடான்தாய்கையைகேலி
பகத்திவிட்டதுக்கடன்பரதன்விழித்தான்
அப்பன்பமக்கசதனசெந்தக்கோர்
அழுதுவின்றுன்அம்தழுதுவிழுகின்றனே. (உ௩.)

௨௨-இபனாடகத்தரும்-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

க, அரசேஎனையபோவவேப்பப்பவேனக்கே நடக்தாய்
உனைசேரும்விண்ணகவோடேகிநாடேனோ தொடுக்காய்
உ, முறையுடன்தன்னிலைப்புயரப்பக்குறையுமெல்லாம் தரியே
நிதிகேகொண்டுபோனதென்னமுறைகோகுமோ பேனே
௩, சக்கிரமுறைபார்த்துநீருமயக்கிவைத்தருமும்அல்லோமிறந்தாய்
பித்துநீசர்வைபத்திநோவைப்பத்தினைமில் மறந்தாய்
௪, அழுதவனுமுனைச்சமுறையனசொல்லட்டிடத்தென்றும் பொய்யோ
எழுகாப்போதிக்கமுதகெடுத்துமன்னர்தன்னம் அப்போ
௫, சிலாதகவலமேல்மாமுடிபொலிநிலையைக்கும் முனையோ
கலாமெல்செய்நீர்க்கோமகன்மைசொல்லானையோபுபல், முனைவோ
௬, அம்பரத்தனில்சம்பரகாசுவன்னமேசெய்ம் தனே
உன்பிரானவிராமனைத்தருவன்பெல்லாம்இது தானோ

எ. அய்யன்முனிவநிஷடன்விட்டகைதலையின் பேச்சே
மெய்யென்றிருந்தேனேநான்விழித்தேன்கள் வாச்சே
அ. என்னரிஞல்என்ன அண்ணா ராமன்இங்கிருக்கிறனே இக்கோம்
புண்ணியவானேஎன்கண்ணரிற்காணவேபெயமேஎன் விசாரம

பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வருதாபாம்ஒருவிதத்தால்பரதன்தேறி
மன்னவன்இறந்தாலும்என்ன அண்ணா ராமன்
திருமுகம்கண்டாற்போதும்எங்கேயென்முன்
தேசமெலாம்ஒருவரத்தால்உனக்கேசொன்னேன்
ஒருவரத்தால்அவனைவனம்போகச்சொன்னேன்
உன்னபடிஇருமெனவேபிள்ளைநீங்கப்
பெரியம்மன்இறந்தானென்றலைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகினன்கைகையைகொண்டாருகிருனே. (௧)

உக-தரு-கமாகராகம்-அட்டதாளசாப்பு.

பல்லவி

என் அடிபாவிகைகேசி - என் அடிசெய்தாய் - நீ
என் அடிபாவிகைகேசி - என் அடிசெய்தாய்

சரணங்கள்

௧. மன்னனைக்கொன்றன்னனன்னவும் போதவித்தாய்-இன்னம்
இன்னம்உன்மேட்டபாவிஎன்னை எவ்வடிகெடுத்தாய் (என்அடி)
௨. என்றுபாவிஉன்வயிற்றில் வீழ்வேகபேனா-நான்
அன்றுகாபேஅன்றுபேபென்று தொங்கேனே (என்அடி)
௩. அய்யன்ராமன்காயகிழவ்கு நிண்டல்ஆமோஉகாம்
செய்யும்பாவமுபசோறுப்பவாசிக்க நின்றல்ஆமோடி (என்அடி)
௪. உன்னைக்கொன்றன்பழிபைப் பின்னைத்தீர்க்கிறேன்-எங்கள்
மன்னவன்ராமன்வைவான்கான்-தென்னாரிப்பார்க்கிறேன் (என்அடி)
௫. இன்றைக்கல்லோகஞ்சுகொல்லும்-என்பதுபொய்யோ-நான்
நன்றும்அறியேனேஉனக்கென்செய்வேன் அய்யோ (என்அடி)

னைவன்பின்னேபேடீ போகல்லேவேனும்-நினி
ன்னையும்சென்றனும்டீ சகல்லேவேனும்—என்
தாமோகான்புவிஆளத் தாமோகண்டாய்-ராமே
வாமோகமுக்தமுக்க அமேயகொல்லாய்—என்
காயகன்ராமனுக்கினை செல்லப்போமோடி-நீ
ஆயிரம்கட்சந்திரம்ஒரு சந்திரன்ஆமோடி—என்

—————

பரதர் கோசலைதேவிக்குச் சத்தியங்கூறுதல்.

விருத்தம் ௭

கோவித்தபரதன்அத்தனைகைகையைவிட்டுப்புறம்கோசலையைக்கண்டா
சேவித்தான்கைகைசெய்கதிர்நிலேபோலவறுக்கத்தேவிகேட்டாள்
ஆவிக்கும்ஆவிஅண்ணன்ராமனைநீஅனுப்பினதாய்ப்போன்அதிகதேன்அதேல்ப்
பாவிக்கும்பாவியாய்விடுவேன்சத்தியங்கள்பண்ணுவேல (உ)

உச-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சேரும்கதியில்சேருவேன்அம்மா-இத்தாயத்துரோகம்
தெரிந்தால்அனுபவிக்கிறேன்அம்மா.

அநுபல்லவி

நீரதசெஞ்சுக்கு தெய்வமேசாட்சி
திரும்பத்திரும்ப என்னைக்காட்சி
ஒரிபேசப்பெரி போனவைதவன்
உண்டிவிட்டுக்கு சமயதுசெய்தவர்—சேரும்

சரணங்கள்

அப்பாவுக்கடன்னுரைகைக்குறைகெடுத்தவன் அபகாதகன்
அதத்தில்ஒன்றாயபுரத்தில்ஒன்றும்செய்யும்துக்குணபோதகன்
செய்தகுவிவித்தவன்நிலைகெடுத்தவன் பிரமகாதகன்
செய்யுமதுவனைக்குருவுக்கேசனையசெய்தவன் கோலபாதகன்
அப்பத்தித்தவைகெடுத்து உறாதவன்
அரசுடமைக்குப்பேயாய் பறந்தவன்
எல்அழித்துக்கொள்ளவே மறந்தவன்
கன்றக்குபாலைவிடாமல் கறந்தவன்—சேரும்

௨. நீர்த்தக்கரைப்பாவியும் கடுங்கோவியுட்செனத்துரோகியும்
செபதபவிரதனனும் பரஸ்திரீசென அநுபோகியும்
பூர்த்தியம்மறுபாவியும் அக்கியானியும் அவிவேகியும்
பூமிக்குச்சுமைஆகவந்த புகழ்இல்லாததேகியும்
வார்த்தையாலப்பேரட்டும் படுசோரனும்
தமக்குழிறசொல்லும் அசட்டாளனும்
தார்த்தவிர்த்திவிட்ட மிண்டாளனும்
சோற்றிலேகருங்கிடும் சண்டாளனும்—சேரும்

௩. ஆயகுலத்தில்லடை இல்லாமல் அம்மனைத்துட்டன் கடந்தவன்
அன்னைவார்த்தை தந்தைவார்த்தை குருவின்வார்த்தை கடந்தவன்
தேரும்கல்லோர்பெரியோரைக் கண்டெழுந்திராமல் கிடந்தவன்
இருட்டில்கிடக்கொடுத்தவன் இடம்கொடுத்தவன்பின்னைதொட
வெயில்வரைப்பகைத்து விண்டவன் (ர்ந்தவன்
வேட்டகந்தன்னிலே இருந்தாண்டவன்
சிறுமைசவடையைப் பயந்தகண்டவன்
செடியிலேதகில அறந்துக்கொண்டவன்—சேரும்

குகன் பரதர்சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்

சத்தியம்செய்தபடனைசந்துருக்கனோடே
தசரதன்செய்கடன்முடித்துக்கைகேயிராம
பத்திரனாதுறைப்பெண்ணைநெழுந்தாராரும்
படைகளும்காயாரும்வசிஷ்டமுனியும்சூழ
சுற்றுசட்டமுடிமுடித்துப்பரதன்கங்கைத்
துறைக்குவடக்கரைக்குவந்தான்வரக்கண்டாங்கே
இத்திசையில்ராமன்மேலப்பகைகொண்டனரோ
வழிகுள்ளெனகுகன்சீறினனே. (௨௬)

௩௫-தரு-காம்போதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னத்துக்குப்பரதன்படைவருகுது என்றிராமர்பாருக்கவட்டே

அநுபல்லவி.

மன்னவரைக்கூடிக்கொண்டு ராஜன்னைநலிகவிரைவாய்
வனத்தில்வருதாம் ஆரத்திப்பிடிக்கவந்தாரோ—என்னத்துக்

அழகெடுத்திருக்கைதனைப்பிடித்தாளுமன்ன
தேறமென்றுமாசீலம்நானெனைச்சொல்லியருளியதொரு
சொல்லேவேறு-சொன்னபடிக்கு
நில் வேலேறு-காப்பித்தனை
வில் வேலேறு-இலையாக
கொல்லவேறு—நன்னதுக்கு
ஆதரட்டிரங்மேலக்காசுளம் போடவந்துவோலே
முடிபதுமரதநிலரை மோசம்செய்யவந்தானே
முடி வேலேறு-மாறிதகொள்ள
மேடாவேலேறு-தலைதலையாய்
பழி வேலேறு-கொள்ள
ஆழி வேலேறு—என்னத்துக்கு
ஆனைகட்டிக்கலிலிதாய் எடுத்துக்கொடுத்தாம்போல்
என்னெதிர்த்துக்கொண்டார்என்ன இளைப்பொழுதுபொதுமா
இடி வேலேறு-மாறுப்பட்டமல்
அடி வேலேறு-வந்தமன்னவரைப்
பிடி வேலேறு-என்சொல்
முடி வேலேறு—என்னத்துக்கு

லட்சுமணர் பரதர்சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

நிடம்பெருகுருகன்தூலமாதெல்வணிலயம்
தெப்பிந்துமெரிக்கவசாம்பரதன்தூம்பால்
கடகதெல்லாமுகுகயக்குச்சொன்னுங்கனா
கதிவயநுராம்மேலைசிப்பாரத்துவாசன்
மடக்கவிலேதுவிப்பாரமிச்சித்திரகூட
மருவுவந்தனைதமேலக்ஷ்மணனும்கண்டுங்கே
தொடர்ந்துகொலைவரும்இவனைக்கொல்வேனென்று
அடித்திறுன்ராமன்முன்னேபடிக்கின்றனே. (௨௭)

௩௬-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

ஒருமொழியாத்திரம்காருமாயி - எனக்குத்தாரம்
ஒருமொழிமாத்திரம்காருமாயி

அநுபல்லவி

மாதன்சேனை இதுகாண்மாம் எதிர்ப்
பார்க்கத்தெரிந்தனை கவாபதி காதி
வாவிடுக்கவந்தான்கம்மையச் ஒதி
காட்டுமொருகைபார்க்கிறேனன்னைத் தேறி—ஒருமொழி

சரணங்கள்

௧. வஞ்சகம்பாதகஞ்செய்த கோரம்-இத்தால் அல்லாமல்
வாங்குமோபாணதுவக்கை வாரம்-கேளீர்இந்த
வஞ்சியும்நீரும்போய்ச்சற்றே தூரம்-இருப்பீர்இந்த
மட்டுமேசெய்திடும் உபகாரம்
கொஞ்சநேரத்திலே என்சிலைபூட்டி
குணக்கரும்கரிக்கு இணைஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிட்டமல்இந்தச் சேனையைக்கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் போல்மாட்டி
சஞ்சஞ்சுபஞ்சபஞ்சச எவர்களும்
கெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத்தொடுக்கிறேன்—ஒருமொ
வண்டிரும்தேரும் கப்பல்போல்ஆட-அதிலேரத்த
வாரிவெள்ளம் கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னர்
மண்டைகள்மலை மலைபோல்போட-பேய்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டு தலைகள்பந்தாட
அண்டோதபெரும் பட்டைகள்மென்மேலே
ஆடிக்காற்றில்விழும் சருகுகள்போலே
சண்டவாகளைகள் தொடுக்கிறதாலே
சிரிக்குசிரிக்குங்கே குலைத்தொருகாலே
விண்டுவிண்டுவிண்டுவிண்டு விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டதுண்டம் ஆக்கிறேன்—ஒருமொ
ஆள்அடிமை லட்சமனைத்தொட்ட-அம்புகள்பாய்ந்து
ஆனைமத்தகம் பிளந்துதொட்ட-அதில்முத்துபோ
வாளெல்லாம்மின்போல் புகுந்திட்ட-அந்தச்சேனையை
வாரிக்கொண்டு ரத்தம்கடல்மூட்ட
தேரும்தாரும்ஆயுத துடிதுடிக்கத்
துள்ளித்துள்ளிச் சிலகவந்தங்கள்நடிக்க
மூளைச்சேற்றில்விழும் எலும்புகள்வெடிக்க
மூக்கறுபட்டவர்க்கெல்லாம் குறளிகள்படிக்க

அயோத்தியா

பல்லவி
அடிக்கிறேன்—ஒருமொ

வாளிகூடகளிகூட
கூனிகூடதாளிகூட த்துப் புலம்பல்.

ஸ்ரீராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் கு,

விருத்தம்

இந்தவகைசொல்லக்கேட்டைக்குகேசக
சகேசுமேகேஅமோகக்குப்புபி
தந்திடவும்வனத்திடவும்வசதாயகல்ட
தம்பிபாதநம்மைவிரோதிப்பசேறு பாது
அந்தமதுவிடுவிடென்வைப்பனைட்டயங்கேடு
அனைவருமனைபாதவைக்குபணிந்து
தந்தைடனேநுஇடரோஎன்றுமகேட்டான் ம்.
தயக்கினைராமமயக்கிறனே.

உசே-நியனத-ஆண்டாகம்-ஆதிதாளத்தன

கண்ணிகள்

௧. மெய்யைகொல்லிறந்திட மெய்யைவிட்டுப்போனதே
மெய்த்தவனே-என்னைப்பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தவனை இப்படிகைகலக்கம்
கைவிட்டாயோ-என்னை-விட்டாயோ
௨. வீட்டில்இருக்குமுன்காட்டோல் என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ-என்னைமறந்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன்ஆவின் காட்டிலேபோனதென்ன
காரியமோ-இதுவிதியோ
௩. தந்தனிக்கும்பாதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையோ-பயம்-மாற்றுவையோ
எத்தனைகாரியத்துக்கும் என் கர்த்தன்இருக்கிறாய்என்றே
எண்ணினேனே-அவம்-பண்ணினேனே
௪. என்றும்என்உயிர்இருக்க உன்உயிர்மாத்திரம்
இறந்தாயோ-என்னை-துறந்தாயோ
கன்றுக்குத்தம்கன்றுதருந் தெரியாதென்றுசொன்ன
கதைஆச்சே-கல்ல-வதைஆச்சே
௫. இந்திரன்பதவிபோலே வந்ததுமுன்னேமுறை
இட்டானே-குறை-பட்டானே

அந்தரத்தேவெசனுறவும் டகம்

பூர்யகல்யாணி-தேசி-ஆதி

௩. என்றுராஜ்யபாரமிழந்தாய்இங்கேஇருக்க
இருக்காளும்-உன்-ஊர்
வன்னிநிலைகசுன்போல மார்புவகிறும்
வாய்ச்சுதலேபோ-பேசாளும்

௪. தன் அரியதாரவர்த்துரா எவனைப்பெயல்நுபின்னை
சதிதாரோ-தலை-ஆச்சுதல்லோ
பிள்ளைபெண்ணானைப்வாஞமையக்கெடுத்த
பேரவுடனேதன்றாரோ

௫. கண்ணில்எனமெமக்கு பெற்றவனைக்கொன்றுஎன்று
கடமெம்முன்னே-சேர்வெடுத்தேன்
வெண்மைய்நிறமுக்திலைனோக்காத்துக்கொண்டிருந்தபட்
பமைத்தாயோ-பலன்-கிட்டுமுன்னே (டம

௬. காநுபேர்சென்றுவரச்சே தாழிஉடைக்தாற்போலே
காட்டுபென்னைக்-கெடுத்தாயே
காலேன்னோயிறும் என்மேல்உன்மானம்எல்லாம்
காள்ளோ-பா-ராட்டினேயே

௭. வெக்கைத்ததுஉன் கண்ணிலேதைத்ததுபோல
தாயே-ஒன்று-இர்த்தாயே
ஆயனைக்கட்டுதள் ஊனிலில்வந்தாள்முகத்தின்
விழிப்பேனோ-ஆனா-அழைப்பேனோ
மதன்முகம்திருத்தி உச்சிமோர்ந்துஅழைமி
எப்போ,ஆர்-முத்தம்-கொடுப்பார்ஆர்

௮. மாமக்திரசாலையும் செய்கதனமும்முனி
வாக்காதோ-கவ்விடால் ஏல்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் காம்வந்தபணியும்ஆம்
புசபதனே-அய்யோ-தசாதனே.

ஸ்ரீராமரை விநயெடர்தேத்துதல்,

விருத்தம்.

அரசனோஎன்னைஇவ்வா றழும்இராகவனைநோக்கி
வாமுனிவரிஷ்டன்அங்கே மலர்க்கையால்கண்ணீர்மாற்றி
விரிநெல்லாவர்ஆறும் விதியினைவெல்வார்உண்டோ
புரவலாகேளாய்என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே.

அயோத்தியாகாண்டம்.

உ-அ-கரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாபு.

பல்லவி

ராமாநீயுமிப்படி-கேலெடுக்கல்-ஆமாஸ்வாமி.

அநுபல்லவி

பூமான்னனும்தசரதன் போனாயிறலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டிருநாதைப்பிள்ளையைப்போலே-ராம

சரணங்கள்.

கனிக்குதகன்னேர்
கையால்என்றும்நீரும்
நீஙொக்கபார்க்கில்
கீஆதியாருமன்டோ
துரைக்கலுறம்பேராரம்
நிலைக்கவேறும்நீசோம்
நிறுநகன்செய்யும்படபாரம்
உனக்கேன்நிக்கவிசாரம்—ராம

புண்ணியபாவம்
பூட்டோமாறுள்
எனைறும்நிலைவிரண்டிரும்
இரணடேபோறும்வினை
இசல்லாபோர்மான்தானைலவகி
அதிலபோட்டுவைக்கஇறி
உயிர்வினைக்கோறி
நிறுத்தபோகிகி—ராம

பெதவதன்முன்னவர்க்கும்
பிராணபயம்உண்டென்ற
அறபகாவிசமுண்டு
அதுவுமபோசசென்ற
அர்க்கபோசெரி
சொல்லுமேபெருந்தொகி
பாரிருக்கும்தனி
அறம்நுபோருவற்றேனி—ராம

ஸ்ரீராமர்முன்னே பரதர்புலம்பல்,

விருத்தம்.

அவனிலாக்குமைநீக்கவிருடைப்பேதக
அந்தபாலகாக்குழ்ந்தகைக்குனை
குலைநிலைவாட்செய்தாய்நேதாதும்
குனிந்தகைகாசநூழ்[illegible]
காலைஅவரைக்[illegible]
[illegible]
பலபொலைவதிக்கி[illegible]
படாலமும்புபாகப்பபாதுனோ.

உசு-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

க. மன்னவன்தன்னையுங்கொன்று உன்னையும்இந்தப்படி-
வைதாளையிழுக்குள்ளே — அலம்
செனித்தநாளல்லோ மாதவம்செய்யவேணும்
தேவாஉனக்கேன்இந்த — மாதவம்

உ. உறவுபோலிருந்து குளிபோலேகொட்டி-
உன்னையும்போகச்சொன்னளே — படுபாவி
மறுபடியுமக்ஞ் சக்கோரவும்சொன்னளே
வைத்திருக்கவேணுமோ — என் ஆவி

ங. உடன்ஆம்தன்னைப்பிரிக்க தந்தையுயிர்மரிக்க
உபாயம்சிரிக்கவாம் — கொல்லவேனோ
இடறிணாவிலே இடறும்ஸம்பத்தெல்லாம்
என்இடத்திலேதானே — கண்டேனோ

ச. அருக்தன்னையேயனைவராயேயை
தாசேநீபா — தேடியோ
பிரித்தன்னைப்போஎன்றுப் பழிகாரனோர்
பிள்ளைப்பிறக்கலோ — வாடியோ

ரு. உலகம்வல்லாத்தையும் நீஆளவேணும்பின்
ஒருவர்ஆள்முறை — வாக்குமோ
மலைக்குங்ம்பாரத்தை மலையேதாங்கவேணும்
மண்ணுங்கட்டுஎல்லா — தாங்குமோ

சா. ஆனைமேல்இட்டபாரம் பூனைமேல்இட்டாற்போலே
அரசாளுவதென்ன — கோலமோ
காவலிட்டிருக்க நான்போய்அரசிருக்கல்
கதைகேளாதுஉலகில் — காலமோ

எ. தன்னுடைம்தன்னைக்காக்கும் வேம்புபயிரைக்காக்கும்
தப்பிதமில்லைஇந்தப் — படிகளோ
உன்இனத்தன்னைநீப வந்தாகக்கருதினாலும்
நெஞ்சமாக்காஅதுசெல்லோன் — அடியேனோ

அ. தேவேந்திரனுக்கும் மறுப்பரிக்காவைத்த
செளதாமகாரான் — பூமியே
நீவேறெங்கொஞ்சமோ நீயேயாளவேணும்
நீஆளவேணுமென — சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

( ) விருத்தம்,

பரதன்இவ்வாறுகூறும் பரிந்துஸ்ரீராமன்தாமா
விரதம்உன்விட்டாய்இந்த விரதம்என்சொன்னாய்காண்போம் !
தாமுடன்பதினாலாண்டும் தவம்செய்யவேணும்நீபோய்
நிராமுடன்புவியாளென்று தெரிவிப்பான்விரிவிப்பானே. (உ௭)

௨௭-தரு-கருநாட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

இன்னம்பிறப்பில்லாதோலே என்னைஅழைக்கிறாய்உன்னை
என்னசொல்லுவேன்தாளன் — கண்ணின்மணியே.

அநுபல்லவி,

அன்னைதந்தவலிமையிட்டேன் தன்மையென்றுமகிழ்ந்தேனே
அவ்வடிமேயிக்கமல் இப்படியிருந்தானோ-இன்ன

சரணங்கள்,

க. வீப்பிதமமறமிட்டுச்ந்த வனம்விட்டுஇல்லையாமல்
வானத்திலைவைத்தபின்னும்என்ன — சொல்லோ
தேத்தியாய்ப்பதினாலு-வருஷமுட்டும்சொன்னவடி
நிலவொன்றுநிலைமைஎன்ன — சொல்லோ
புத்திதகப்பன்சொன்ன வார்த்தைகொண்டுநேயிதுவை
இசைந்தேனே அத்தான அறிந்தாய் — அல்லோ
முதலையும்தேவிதத்திலத் தகப்பன்ஆகச்சொன்ன
மெய்யினைகொண்டுவிளையே — இல்லை-இன்

உ. மந்தரைபோலப்பொய்யுரைத்து தகப்பன்மிகக்கேட்டுக்கொள்ள
மகன்இருந்தபட்டமகற்றிக் — கொல்லலாமோ
சத்தியமாவேதம்எல்லாம் சண்டைதேவம்என்னுமை
தாய்தகப்பனைஉரைகட்டு — தள்ளலாமோ
மத்தியாந்தவம்வனக்கும் புயிடைக்கும்பிதிதிருக்கவ்
மங்கலமாய்மங்கையிருந்து — அன்னையல்லாமோ
பெத்தவள்அல்லட்டுதப்பி நீசேர்த்தன்என்றுநிறைத்தேயே
பெற்றெடுத்தமெய்த்தாய்வார்த்தை — தள்ளலாமோ-இன்

ங. முன்ஆகாசன்சொன்ன பிசைஆகஅரசனுக்கு
முறையாலேதந்தேனென் — உரைசொல்லாமல்

இராமநாடகம்.

உன்றனும் என்றனும் சொன்னபடி நடக்கும் என்ன
உரைப்பேனை தசரதற்கு வசைவையாமல்
சின்னபிள்ளைகளாக பட்டணமும் பரிசனமும்
சேர்த்திட்ட [illegible] மேலே தெய்யாமல்
என் ஆசை தம்பி உன் நாட்டை ஆளட
எப்படி என் சொன்னதும் அப்படி நீ செய்யாமல்-இன்

பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

மதிகுலம் பரதன் இவ்வாறுரைக்கக் கேட்டான்
மாதவம் சம்மதிகொண்டான் பதினாலாண்டாம்
அதில் [illegible] என்று கொண்டான
அண்ணன் மிதிபடி கொண்டான் அனுப்பிக்கொண்டான்
நதி அயோத்தியிலப் புகுந்தான் நந்திகிராமம்
தன்னிலுன் மந்திரன் அதிகாரம் செய்ய
மிதியடிக்கு முடிதரித்தான் தெற்கே நோக்கி
விழிக்கின்றுந் தன்மதினையர் சழிக்கின்றனே,

அயோத்தியாகாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம் - கஉ.
தியல்தைகள்-மஉ, தருக்கள்-மஅ, ஆக-கவ.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-உ-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-க, வெண்பா-உ, வசனம்-க, விருத்தம்-கஉ, ஆக-கஎ.

தோடயம்-க, திவதை-மிரு, தருக்கள்-சஅ, ஆக-டுகூ

ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்
திருவடிகளே சரணம்.

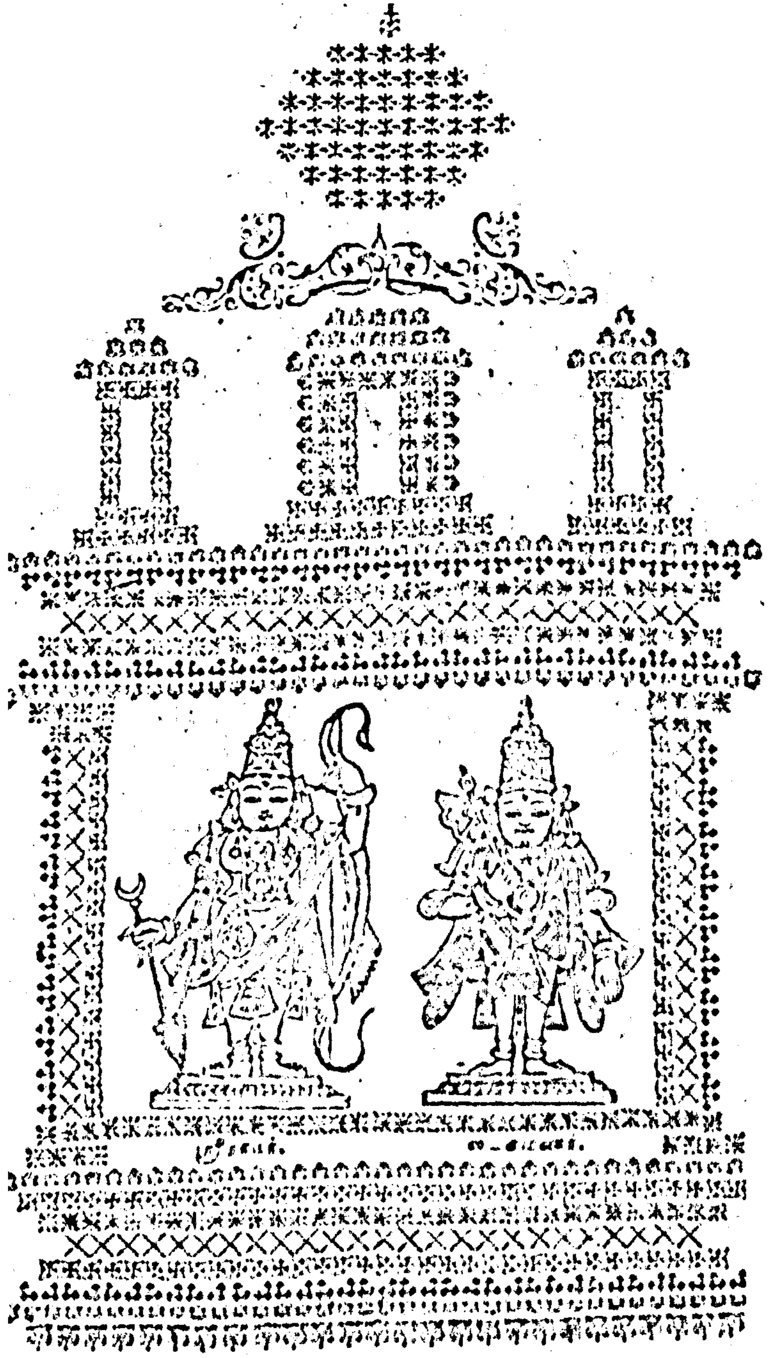

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகஞ்சேர்தல்.

விருத்தம்,

தவிமெறுதம்பியர்தாயர் மந்திரிமார்கள்
தொலமுனிவர்புரசனங்கள் குகன்மேனுறும்
மதிவுறும்அம்இருப்பிடத்தைக் கண்டுகொண்டார்
ஈரிருவர்தினம் சூழ்வாரென்று
சதினறும்சானகியின்றும் தம்பிமுன்றும்
ரான்வாசசித்திரகூட மலைக்கப்பாலே
உதையவரிவரும்வனிபோல் முனிவர்தவம்
தழிக்கின்றும் ஸ்ரீராமன் வழிக்கொண்டானே. (க)

க-இமைத-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

க. வழிகொண்டுராகவன் விண்டான் - அந்த
வழியில் அத்திரி முனிவரைக் கண்டான் - முனி
மொழியும் ஆசீர்வாதம் கொண்டான் - தந்த
நூல்கனிமிழ்க்கரு துண்டான

உ. அழுக்கில்லாதசொர்ணச் சாயை - ஆன
ஆடையணிகள்வெகு வாபே - அசைபு
செழிக்கும்சினைக்கொரு தாயைப்-போலே
செய்தாளேமுன அநு ஞாயை

ங. அதுகொண்டும்முனிவன் அவ் அந்தே - இடந்
தவமதிகொண்டவர் முன்னே - நல்ல
முதண்டகாரணியம் தன்னைக் - கண்டு
மூவரும்சென்றுபோ பின்னே

விராதன்வதையுந்துதியும்.

விருத்தம்,

பொய்கலந்தவிராதன் அக்கலனத்தேவத்தாய்
பூவையனையவனைத்தூக் கொண்டாராமன
மெய்கலந்தமதியும்தாறும போரசெய்தான
விட்டிலன்என்றவர்களோடும் விடுத்துக்கொண்டான
மைகலந்தசோரியிரு வேராறும்வெய்டி
மாய்ந்திட்டார்வதம்படலை அரக்கன்அப்போ
கைகலந்ததிவ்வியதேகத்தைப் பெற்றும்
சுதிசெலவாய்முன்ன துதிசெய்வான். (உ)

உ-தரு-பயிரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அரிவரர்தூர் - ... - அரிவரர்தூர.

அநுபல்லவி

அரிவரர்தூர்மாளிட்ச்போலே-ஆயிரமேதைக்கொண்டதாலே
ஒழிபோல்செய்தபிழைதன்னைக்-ஆயிரதோசகவாடன்னே — அரிவார

சரணங்கள்

க. எதிப்பாறுமனைவாக்கும்இப்பம் கொடுப்பாறும் தட்டுப்போதிலே
விதிப்பாறும்ஆழியிலேபோலே-மடுப்பாறும்தேடுவோர
நாட்டுவாய்-மிறைக்-காட்டுவாய்-உனைச்
சாட்டிமிலைப்பாபயபோல ஆட்டுவாய்உம்பமொழுவை-அரி

உ. தாய்அரியும்பிள்ளைகளைத் தாமையும்பிள்ளை அரியும்
நீஅறியும்உபிடனென அபுறியாதேன இப்போ
சாலமோ-இதெல்லாம்-போலமோ-உனது
காலமேல புடித்தகிளையைபோலேஅடிக்கப்போமோ-அரிவா

ங. ஆரம்பூமிமேல்உபந்தாய் ஒருகொம்பிறேலேகுக்காப்
சாரம்அதிருன்அனக்காப் பெருமேலமல்லமேலமைத்த
தாமோ-இவரால்-மோகமோ-உம்மாமில
ஏகமாய்இருக்கின்றவன்கோமேசெய்யாமோஉனக்கு-அரிவார

ச. உன்சாரசரம்எல்லாம் வல்லவேஉனாதமலர்ப்
பொன்னவில்லவத்தும்ஒருயர் பிள்ளைநீவந்து

ஞாயமோ-இதென்ன-மாயமோ-சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிமேலே கோபமுந்தோயாதா உன்னை — அதி

௫. வேதத்தின்மேலே வேதாந்த நாதத்தின்மேலே ஞானிகள்
யோகத்தின்மேலே மிஞ்சும் பாதத்தை என்மேலே வைத்தாய்
போகியோ-அடியேன்-இலாக்கியனோ-கருதிச்சொல
வாக்கியதேசுவாமி எனது பாக்கியமே பாக்கியம் உன்தன்னை- அதி

௬. ஏகனே சொல்வாயோ இந்த காய்கண்டதென்று கொள்ளாதே
நாய்கண்டு பொறுக்காதென ஈகண்டு பொறுக்குமலர்த்
தாமமே-பன்னிரு-காமமே-எவர்க்கும்
வாமனே அனுமதிதா ராமனே என்பொறுமையை- அதியார்

தண்டகவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடு முறையிடல்.

விருத்தம்.

தனிவிராதன் வணக்கி உயர்போனான்
சுவாமிசாபங்கன் ஆசிரமத்தில்போனான்
அதிலெதிர்கண்டிக்கிராமம் போனான் ராமன்
அருள்முனிதம்பதியோடனவிற்போனான்
கதிதரு தண்டகவனத்து முனிவர்தம்மைக்
கண்டுகனி அறுகையல் உண்டிருந்தான்
சதிசெயும்ராக்ஷதராலே நொந்துசீவனை
தரிக்கிலமுறா அவர்கள்கைவிரிக்கின்றாரே. (௮)

௨-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

ராமா-பிரசாந்தசக்கிர — ராமா ஆசீர்வாதம்
பூமிச்சுமைதீர்க்கும்தர்ம — புத்திரா ஆசீர்வாதம்

அரக்கர்கையாலே நொந்திடும் — ஆலைக்கரும்பெனத்தானே
நெருங்கிடைஞ்சல் வருத்தமொழிய — நிறைக்கப்பட்டோங்கண்ணே

விழல்வனராட்சதநெருப்பால் — வெந்தும்புகைந்தும்கருகாலே
மழைமுகமண்டுமேம்பரிபோல் — மகிழ்ந்தோம் நீ வரவாலே

புராசெருக்குராட்சதரால் — பூனைகளாய்ப்போனோமே
அலைகடல்வாரிவந்தோம் — ஆனைகள்போலானோமே

---

௫. வல்லதசரதன் மகனே — மனக்கவலைதீராதோ
என் அளவு இருக்கின்றார் — எங்கள் முகாமிராமா

௬. மஞ்சுபறக்கும் அப்பா — வடியும் அவலேநாருநேசம்
நெஞ்சுபறக்கும் மறக்கு — கிலேசமேன்றுலேசம்

௭. உத்தமனே அரக்கரையே — சோதிப்பிநின்னெறியாமோ
இத்தனைபேர்செய்யும்தலங்கள் — எனைப்பெறுவாயோ

௮. புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டில் — புருஷிம்மைக்கண்ணனாமே
கலிக்கிராட்சதர்திரியும் — காய்ந்தஇருக்கின்றோமே

௯. இயற்கைநூலேதரக்கர்களால் — இறக்கவிட்டோம்பேராயம்
மரிப்பினில்வாள்கட்டிக்கொண்டு — மறைக்கவிட்டோம்பெற்றோம்

௰. உக்ராமஞ்செய்தஅரக்கர் — உனிலனைப்படுவாரோ
இங்கேஇருக்கிலஅவர் — எட்டியும்பார்ப்பாரோ

ஸ்ரீராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயமீதல்.

விருத்தம்,

தருக்குளும்மலேயுர்சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோர்சொல்
வருத்தமுஞ்செறிவைக்கேட்டான் வனத்திலேராமன்கேள்
செருக்கிவேதயக்கஞ்செய்வீர் தேவரிகேளும்ஞானா
இருக்கிறேன் அரக்கர்தம்மை இனிமேல் கொல்வேனே. (௯)

௩-தரு-கல்யாணிராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள் சக்தியாகவே-தண்டகாரண்யவாசிகளே.

அநுபல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள் உங்கள் — ஆசீர்வாதம் தயை
அப்புறமாட்சதர்க் — குண்டோ கையிலக்கமோ
செஞ்சாபருதம் — போலேகொடுக்கிறேன்
வஞ்சாக்கமறக் — கோடி அடிக்கிறேன் — அஞ்சா

சரணங்கள்.

௧. கண்டோரைக்கொல்லுவேன் — கொல்லாமல்-விடமாட்டேன்
கருத்தறிந்தவர்கள் — சொல்லாமல்
மண்டிஎதிர்த்தவன் — வில்லாலே-காலில்
வந்தவர்களென்றோர் — அல்லாமல்

இராமநாடகம்.

எண்டிசைமேல்அவ	...லேஆனமட்டும்
ராட்சதசேனைகள்	வந்துபோராடட்டும்
அண்டமிரண்டும்	ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறமேயானாலும்	என்கணைபோய்எட்டும் — அஞ்சா
௨. அர்ச்சனையாலே	பகவாலே-தங்கள்
ஆவிகொடுத்தவர்	விண்மேலே
முக்கியதேவர்க்கும்	அப்பாலே-சொல்லும்
மூர்த்திகள்ஆவார்	அதனாலே
இந்திரன்ஆனதேவன்	வந்துதடுக்கிறேன்
என்றாலும்ராட்சதர்	போரில்அடிக்கிறேன்
சக்கரகோதண்ட	வாளிவிடுகிறேன்
சூரியனைக்கொண்ட	மணிபோல்ஒளிக்கிறேன் — அஞ்சா
௩. மங்கியேகாயார்	கிலப்திற-முடி
மனமென உயிரும	தடுமாற
எங்கள்பாதமும்	வேசார-ரான்
என்வந்தேனென்செம்மம்	சடைற
உங்கள்பணிவிடை	காணைமொறுக்கிறேன்
உக்கிரகோதண்டத்தில்	நாணிஇறுக்கிறேன்
எங்கெங்குமென்கணை	ஏரலேபொறுக்கிறேன்
ராட்சதருண்டெல்லாம்	வேரோடறுக்கிறேன் — அஞ்சா

ஸ்ரீராமர் பஞ்சவடிதீரத்தைக் காணுதல்.

விருத்தம்,

அருள்முனிவர்க்கிடைவகை தேற்றித்தண்ட
காரணியத்தனில்வந்து வருஷம்நீக்கி
வரும்வழியில்வசிஷ்டமுனி தவமும்கொண்டு
அகஸ்தியமுனிவரனை வணங்கி அன்னான்
அருளையும்பராமரித்த கணையும்கூடும்
சங்கையிலாதேதரித்த துங்கராமன்
பரிவுதம்பியும்சனகி தாமும்செல்லும்
வடிகொண்டான்திருபஞ்ச வடிகண்டானே,

ஸ்ரீராமர் சடாயுவைக்கண்டு பஞ்சவடிதங்கல்.

விருத்தம்.

அகஸ்தியமுனிவனை அனுப்பிக்கொண் டக்கவழியில்சடாயுவனும்
தசப்பன்உவாகொண்டவன்காட்டத் தருநீர்க்கோதாவிரிதாண்டிச்

ஆரணியகாண்டம்.

...திருமேயோன்செப்பபர்ண சாலைதனிலேசனகியுடன்
...தார்பஞ்சவடியில்உடன்சேர்ந்திருந்தாள்ராமச்சந்திரமூர்த்தியே(ல
௩-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

...னோராமச்சந்திரன்-பஞ்சவடியில்-இருக்கானோராமச்சந்திரன்

சரணங்கள்

...தானோராமச்சந்திரன்	[illegible]
	[illegible] — இருக்
...தாராட்சதர்கூடி	[illegible]
தர்கள்பரிபார்த்து	[illegible] — இருக்
...மகிழ்ந்து...	[illegible]
...முனிவர்சோகம	[illegible] — இருக்
...கையில்அம்புபோக	[illegible]
...தாராட்சதர்கூட்ட	[illegible] — இருக்
...கபோர்துய்பமுட்ட	

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமனைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்

[illegible]
சூர்ப்பநகை [illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

௩-[illegible]-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௩. ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திர ராசனுக்கோர் ஆயிரங்கண்
என் ஆச்சே-இவற்கிரு-கண் ஆச்சே-இவனைப்
பேசினுல்லை சாயிஇவன் கேசவன்தானோ நானென்றும்
பிரியேனே-ஆரோ-அறியேனே
௪. புந்தியிலன்னதான இவன் செங்கனிவாய்க்கொப்புச்சொல்லப்
போகுமோ-இசர்-ஆருமோ-ஐயோ
அந்தவார்த்தையைத்தப்பிப்பெற்ற இந்தப்பால்ப்புவளம்நப்பென
ருச்சே-உவன்-பேச்சதே
௫. முடிவைத்தகுழல்ச்சடையாமுடியாவிட்டால்ப்பெண்களெல்லா
முடியார்சோ-பவம்-முடியாரோ-இவன் (ம்
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனி புளகித்தால்ப்போல் அல்லோபுல்
அரும்பினுள-மெத்தவிரும்பினள (லே
௬. மாவுரிசேர் இடையினாம் பாமனைத்சோரதென்ன
மாயமோ-இது-ஞாயமோ-சக
திரல் இவன்முகம் என்றாலும் வாவா அதுக்கும்கலை
தேயுமே-களங்கம்-தோயுமே
௭. தவம்செய்ததாமரைப்பெண்ணும் செவம்செய்கிறாள் இவன்மார்
பாடே வாவந்து-கூடவோ-ஐயோ (பை
தவம்செய்யவந்தானோ ரான்முன் தவம்செய்ததற்காகக்காட்சி
தந்தானோ-தேட-வந்தானோ
௮. எதுக்கு இவன் இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனை மோசம்
இட்டானோ-மதி-கெட்டானோ-இவன்
காலில்தானைக்கொவ்வா இந்திரன் மேலுலகை ஆள்வதென்ன
காமமோ-இது-தாமமோ
௯. எடுத்திவன்கைத்தாக்கரம் அடிக்கால்பூசையண்ணூர
இருபானோ-என் அரு-வருப்பான-என்கழுயா
விடுக்கவன் அல்லவே பொன் கன் குச்சுக்குப்பொய்மட்டுப்
பேரறுமோ-அசிகம்-காணுமோ (பார்க்க
௰. தப்பில்லா இவனைச்சேர இப்படிபிரம்மா எனக்குத்
தந்தானோ-இவனும்-வந்தானோ-ஓகோ
எப்படியாகிலும் இவன் பொற்புயம்தன்னைச்சேராமல்
இருப்பேனோ-ஆவி-தரிப்பேனோ
௧௧ இசைவிதம்பன்னைமாச்ச செந்திருப்போல்மாயவேஷம்
இட்டாளே-நாணம்-விட்டாளே-நல்ல

ஆரணியகாண்டம்.

பைங்கொடி ஆய்ச்சூர்ப்பநகை வந்து ராமச்சந்திரன்முன்னே
படர்ந்தாளே-இட்ட-நடந்தாளே

ஸ்ரீராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகைவருதல்,

விருத்தம்.

அட்டிசொல்லாதன்னை உணா கொண்டு ராமன்
ஆனைவருகிறவழியைப் பார்க்குமிங்கக்
குட்டியைப்போல் அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன்இருந்த சாலைமுன்னே
கட்டிஇடும்பினியுள்ளே அடங்கிடாத
காலம்வரவெளிவந்தாற் போலேபொல்லா
மட்டி இராவணன்குடியை நாசம்செய்யும்
வகைவந்தாள் எனச்சூர்ப்பநகைவந்தாளே. (௮)

சு-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வந்தாளே-சூர்ப்பநகை-வந்தாளே

அநுபல்லவி

வந்தாளே மன்மதசரகோடி வடிவுள்ள ராமன்மேன்மயல்மிகநாடி
பந்தமுல்லை சூடி பஞ்சவடியைத்தேடி
பாவம்செய்யும்கிழமோடி ராவணன்குடிகேடி—வந்தா

சரணங்கள்.

௧. ராவணன்குபேரனுக்கும் தங்கை - பகையில்லாத
கன்மைதானைக்கொண்டுவந்த நங்கை
தேவரீருக்கிவள்பெண் டல்லவி
சீதைக்குத்தெரியுமே நாட்டுச்சோலி
ஏவலுக்கெளியவள்கான் அனுகூலி
என்றுசொல்லிஅரக்கனைத் துடைகாலி—வந்தா
௨. மானிடப்பெண்கொண்டீர் என்னகண்டோர்-என்னுடன்
மருவிவாழ்ந்தால்உமக்கும் பயன்உண்டோ
ஆறுமுகன்னைபாவி கருப்புவில்லி
ஐங்கணையின்க்குதே என்உடல்கெல்லி
சேவைவிலைசெய்வேன் நான்காமவல்லி
நிரப்பேய்ப்பால்குடிப்பதோ உமக்கென்றுசொல்லி—வந்தா

௩. எதிரிலேவந்ததேஉமது — யோகம்-நாம்
இருவோரும்இசைந்ததேகாந்தர்வ — விவாகம்
சதிசெய்யேன்உமக்கும் — எனக்குமேகாசி
சம்மதிஆனதேநல்ல — முகூர்த்தவாசி
கதகதென்தெரியுதே — காமாக்கினிவீசி
கட்டிக்கொள்ளுமென்று நில்லுமுல்லும்பேசி—வந்தா

ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை மதித்தராகவனும்நோக்கி
அந்தமானிடவர்வெனை றோ ஆம்கைபபோஅழியோம்என்றும்
தொந்தமாதவந்தேர்கான சொல்அதிக துரைப்பாள்என்றும்
நந்தவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசமனிதிர்சொல்வாளே. (௬)

சஃ-இப்பதை மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த
சேதிஎன்னசொல்வாய் — பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றுனை
கொண்டுபோகவந்தேன் — என்கோவே

௨. ஆசைவில்லின்மேலோ மாவுரிமேலோநின்னும்
அருங்கனிமேலோசொல் — பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேல்இல்லை மாவுரிமேல்இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு — என்கோவே

௩. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் — பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவசிஷ்டர் அருந்தவில்லையோ
அவர்தவசிஅல்லவோ — என்கோவே

௪. தவசிஆனதுசெய்தாலும் பிரம்மகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலம்என்குலம் — பெண்பாவாய்
இவைஅவைஎன்பதென்ன காமுகருக்குக்கண்டு
இடத்தில்என்பதுபொய்யோ — என்கோவே

௫. உன்வீட்டில்அண்ணன்ஆனராவணன்அறியாமல்
உன்னைப்பிடிக்கலாமோ — பெண்பாவாய்

என்வீட்டில்அண்ணனும்நான் உன்னவள் ஆனபின்பு
இசைவுதநகையமில்லை — என்கோவே
தன்வீட்டுவிளக்கென்று முக்கும்இதுபோர்உண்டோ
சருதிஅல்லவேஅது — பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன்ஆனால் அரக்கர்உறவும்உண்டாம்
இந்திரபட்டமும்பெறுவேன் — என்கோவே
அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்
அருந்தவம்பலித்ததே — பெண்பாவாய்
பெருக்கமென்னசொல்ல என்சுகம்பெற்றபின்பு
பெரும்பாக்கியம்வேறும்உண்டோ — என்கோவே
தவசிகளுக்கெல்லாம் காட்டுக்குள்காட்டினில்
தவசேபெரும்பாக்கியம் — பெண்பாவாய்
தவசிதவசிஎன்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிட்டிடலாமோ — என்கோவே
தனிஆகஉன்னைநான் கைப்பிடித்தாலஉன்தன்
சாதியார்என்செய்வாரோ — பெண்பாவாய்
தனிஆய்முருகன்வள்ளி கைப்பிடித்தானேஅந்த
சாதியார்என்னசெய்தார் — என்கோவே
அநியாயகாரியத்தைப் பயம்இல்லாமல்செய்தால்
ஆர்க்கும்சம்மதிஆமோ — பெண்பாவாய்
இனிஇருவருமறைந்தால் ஒருவர்க்கும்பயம்இல்லை
எவர்க்கும்சம்மதிஆமோ — என்கோவே
ஆனால்மனுஷகணம் ராட்சதகணத்தோடே
ஆகுமோகூடுமோ — பெண்பாவாய்
நான்ஆனாலட்டேனும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதசங்கைஇல்லை — என்கோவே
சங்கைஎன்னென்றாயகு போனும்உனக்கொரு
தமையன்என்றாய்அல்லோ — பெண்பாவாய்
தங்கைஆனாலும்என்ன தமையன்ஆனாலும்என்ன
சந்தேகம்உனக்கென்ன — என்கோவே
அங்கவன்பகைவந்தால் சங்கரன்பகைவரும்
எங்கும்பகைஆகுமே — பெண்பாவாய்
திங்கள்முடியுமாலும் நான்முகனும்நீஎன்றன்
நிழலுக்குக்காணுகின்ற — தென்கோவே

௰௪. திருக்குக்கண்டாலும் ஒருத்தி இருக்கவேதே
 தேனைவன்னசொல்லாய் — பெண்பாவாய்
மட்டிச்சொன்னதென்னையோ பெருமாமகற்றிய
 வன்னிவேறன்டோ — என்கோவே

௰௫, விட்டிடுமோ என்றுப் விளையாட்டுப்பூசல்இது
 வினைப்பூசல்ஆகுமே — பெண்பாவாய்
தட்டுகலைசொல்லி என்னைப்பயம் உறுத்தி
 தடுத்துவிட்டிடல்ஆமோ — என்கோவே

ஒட்டாரம்கட்டாதே இளையோன் அறியாமுன்னே
 ஓடிப்பிழைத்துப்போவாய் — பெண்பாவாய்
அட்டாதட்டிகள்பேசி அகற்றுகிறையோகல்ல
 தாகம்பார்க்கிறேன் — என்கோவே

சூர்ப்பநகை தன் உறவை நினைந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

வாதாடும்சூர்ப்பநகி தன்னைநோக்கி
 மணிவண்ணான் எனக்கிந்த மனையாள்சீதை
போதாதோ ஊர்உனக்கு இலங்கைவாளோர
 புறங்காக்கும் தம்பிக்கு மனையாள் இல்லை
நீதானே போனவிடம் சீதைமேலே
 நேர்வானோ லட்சுமணன் கூர்வாள் ஏந்தி
காதோடு மூக்கரிந்த பின்னும் பல்லுக்
 கருகுவாள் உறவை நினைந் துருகுவாளே. (௫)

ரு-நீலாம்பரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧, அருமைப்பிறப்போ அண்ணா — ராவணனே-என்னை
 அருமைத்தங்கைச்சிஎன்ற — ராவணனே-உன்தன்
கருவிழிபோலேகாத்த — ராவணனே-என்தன்
 கல்ராவிஎன்னசொல்வேன் — ராவணனே

௨. சிங்கத்திருக்குகுட்டி — வசம்ஆமோ-உன்தன்
 செல்லத்தங்கையை ஒருவர் — தொடப்போமோ-என்னை
அங்கப்பழுதுமனிதன் — செய்வானோ-செய்தும்
 அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்தும் — உய்வானோ

௩, உனக்குருவிஉசாப் — பறந்தாலும்-அது
 உசக்ககருடன்ஆமோ — ஒருகாலும்-இந்த

பார்க்குள்ளே மனிதர் — இருந்தாலும் உன்னை
 பாதத்தாருக்கொப்பாரோ — எக்காலும்

௪. எட்டுத்திக்கும் உன்பேரைப் — பழித்தானே-மனிதன்
 என்னையும் கொண்டைபைப்பிடித் — திழுத்தானே-அய்யோ
கிட்டிச்செவிஅரிந்து — முடித்தானே-உன்னைக்
 கிள்ளுக்கீரை ஆகவே — நினைந்தானே

௫. தன்னைகும்பகர்ணனுக்கே — மேவாபோ-என்றும்
 தூக்கப்பேய்பிடித்ததோ — ஆவதேயோ-அடா
பிணமேகாதுக்ஷேணு — வாரீரோ-நான்
 பெண்பிறந்துபட்டதைகீர் — பாரீரோ

௬. அத்தைமருகன்என்ப — நினைந்தானோ-பிரம்
 அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் — அறியானோ-இந்திர
சித்தேனன்போல உன்தன — முன்போச்சோ-தேவேந்
 திரனைச்செயித்ததெல்லாம் — விழல் ஆச்சோ

௭. குட்டிமனிதன் என்னை — வதைத்தானே-என்தன்
 குலகலங்கிடவேபோட் — டுதைத்தானே-மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன் அண்ணன் — பிரிந்தானே-இவனை
 ஏவிவிட்டு நியான்போல் — இருந்தானே

௮. இந்திரசந்திராதியர்கள் — பணிகேழ்க்க-உலகில்
 எங்கெங்கவீரர்களும் — முடிதாழ்க்க-வந்து
பந்தியிருக்குமஉங்கள் — சபைகேரோ-மூக்குப்
 பறிபோய்நான்வருவேனோ — துரைமாரோ

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமருக்கு மீளவும் இதமுரைத்தல்,

விருத்தம்.

பேய்வடிவாம்அரக்கி இந்தப் படிஅழுதாள்ராமன்இடம்
 பின்னும்வந்தாள்
தேவகீ அறியாதோ இளையவன்இப்படிசெய்தான்
 செய்தால்என்ன
கோலம்உள்ள இடத்தில்அல்லோ சந்தோஷம்உன்மீன்என்னைக்
 கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவதுமெத்தவும்உண்டு கேள்என்பாள் மறுவிஎன்னை
 ஆள்என்பாளே, (௰௧)

ரு-௯௫-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

என் உருவினில் கொஞ்சம் கொய்திர்எனக்கென்ன தாழ்ச்சி நீர்செய்திர்

இராமநாடகம்

அநுபல்லவி

அன்னியன் ஆகஎன்னைப் பிரியவிடாமல்-என்
அழகுகண்டொருவர் கண்ணேறுபடாமல்—என்

சரணங்கள்

௧ நம்பிப்படையில்ப்போனாலும் வடுப்படாமல்உம்மை
நானேகும்மந்துகொள்ள வெட்டவோ-ஆரும்
திக்கிடவேஉம்மை எதிர்த்தபேர்தலைகளைத்
திருமிமலைமலையாக் கொட்டவோ-கல்ல
குத்தனத்துக்கிவள் ஆரும்ஆகாதென்று
கும்பநின்னைமுட்ட முட்டவோ-கேட்டால்
இருப்புசிலைக்குக்கொஞ்சம் மூக்கிலனுககுக்கொஞ்சம்
என்றெவர்க்கும்சரிக் கட்டவோ-எல்லனி—என்
௨ குற்றம்போலேசெய்து குணம்செய்திரன்னைக்கோட்டிக்
கொள்ளும்காமப்பேயைக் கொல்லவோ-நல்ல
பத்தினி ஆகின்றி சாமவக்காய்கனிகளைப்
பறித்துக்கொண்டுவாச் சொல்லவோ-உமது
அல்தப்பட்டபோதே சொந்தம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைவேரோடும் கெல்லவோ-நல்ல
புத்திபன்னினைவைத்துக் கொண்டிப்போகயும்பால
புறம்போகல்ஆகாதென் றலைவோ-சாமி—என்
௩ பதிக்குப்போகும்போது சிதைக்கும்மேலான
பருவப்பெண்ணென்றுன்னை நிற்கல்-ஆம்
கதிக்குப்பழுதுகண்டால் ஆடல்காதலினாலும்
கண்டித்தோம்என்னுடைய பிக்கல்ஆம்-நல்ல
திருக்கண்ணகான்முட்ட கனைந்தாக்கிலும்இல்லை
எனக்கும்அப்படியேமெய்ப் பிக்கல்ஆம்-சாமி
அதுக்கல்லஎன்றாலும் அரக்கர்மாயைகள் அறிந்
தவளானவேகிட்ட லைக்கல்ஆம்-என்றே—என்

சூர்ப்பநகை கரனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்

பன்னியசூர்ப்பநகைஇந்தப்படிக்கேசொன்னாள்
பாராமல்ஸ்ரீராமன்அறுத்திவிட்டான்

ஆரணியகாண்டம்.

அந்நிலையேமூக்கறைச்சிமூளி ஆகி
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
பின்னேஒன்றுல்லப்பட்டநில்லேயுங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதானென்று
மின்னிலேவேல்க்காரன்காலில்மரம்போல்ச்சாய்ந்து
விழுந்திட்டாள்அவன்கேட்கமொழிந்திட்டாளே.

௬-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பட்டபாடுகேளாய்-கரனேநான்-பட்டபாடுகேளாய்

சரணங்கள்.

க. பட்டபாடுகேளாய்-பலைத்ததோளாய்-பிடித்தவாளாய்
குட்டிமனிதன்என்னைக் கட்டி இழுக்கப்பின்னை
வெட்டிப்பாம்புபோலே ஓட்டி அண்ணனாலே—பட்ட
௨. எற்குப்பெண்ணைக்கண்டே-அண்ணனுக்குண்டே-என்றகொண்
டாக்கிப்போனேன்பெண்டு காக்குமனிதன்கண்டு (டே
மூக்குகாதும் ரண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டே—பட்ட
௩. திருத்தம்புனைகுரார்-இரண்டுவீரர்-நாலுதாரர்
அரக்கர்வேர்களைந்து நருக்கவே நினைந்து
இருக்கிறார் வந்து ஒருத்திப்பெண்பிறந்து—பட்ட
௪. பங்கம்இன்னமேனுமோ-காதுகோணுமோ-மூக்குகாணுமோ
லங்கைஆளும் வில்லி தங்கைஆன செல்வி
மங்கையர்க்குநல்லி உங்கள்பேரைச்சொல்லி—பட்ட

கரதூஷணத் திரிசிரர்களின் வதம்.

விருத்தம்

காதகிசூர்ப்பநகைஇத்தப்படிக்கோடாலிக்
காம்புகுலத்துக்கேடென்றால்போலப்
பாதகன்ஆம்கரன்நல்ஆனவர்க்குச்சொல்லிப்
படைக்கடலைமூவிட்டப்பாலேநின்றாள்
சாதகன்ஆம்ராமச்சீரன்சாலைநீங்கிச்
சண்டகோதண்டத்தவலைத்தம்பாலே
ஓதஎளவும்அரக்கர்உடைசூர்த்தம்கன்னில
ஓட்டினன்தருமம்நாட்டினனே (௰௩)

எ-கரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அடித்தானேரகுராமன்-கோதண்டமேந்திக்கை-பிடித்தானேசெயராமன்.

அநுபல்லவி

அடித்தானேரகுராமன்-முடுக்கானக்ராமன்
அனுப்பினபினுங்கு-முனைத்தலைவனைஆங்கு
அரக்கிகன்காட்டியே-பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலேஒன்றுத்-கைப்பிடித்தகோதண்ட
அய்யன்கைக்கிவ்வாரி-எய்கின்றசரமாரி
அதினால்உரைக்கரும்-பதினால்அரக்கரும்
அலைகடல்போல்எழத்-தலைதலைஆய்வீழ
ஆனைபடுமுடிய-சேனைக்கடல்வடிய—அடித்

சரணங்கள்.

க. கரிகள்பலவுஞ்சுற்ற-பரிகள்-அதிலும்அத்த
கட்டியதேர்களும்ஒத்த-கட்டளைவீரரும்மெத்த
கருந்துகளைஅனைந்து-பெருங்கடல்போல்வளைந்து
காருத்தன்சாலையைப்பற்றி-மேகத்தைப்போலவேகத்தி
கங்குகங்காய்முனைதரப்-பொங்கிஅங்கேவரவக்
கரிகாணுவராப்பதினாலாயிரக்
கணகத்தே ரெர்டும்கூடி-கதிரவனைப்
பனிமொய்த்ததெனமுடி-ராமனைமொய்த்து
காரனும்தூஷணன்திரி-சிரனும்வரஅரக்கி
களிப்பாகக்காட்டினளே-ஈமனும்பசி
இளைப்பாறமூட்டினளே-அத்தைராகவன்
கண்டானேதம்பியைக்கொண்டாலோஒருப
கார்த்திரு சனகிதன்னை-இந்தச்சனகியைப்
பார்த்திருபனையும்என்னை-என்றுகாவைக்
காதண்டஇழுத்துமுனைக்-கோதண்டமெத்துமழைக்
கற்கடகச்சந்திரன் போலே-சரமாள்
உக்கிரம்கொண்டு விடலாலே-வல்லரக்கர்கள்
கரம்அறுந்தவர்களும்-சிரம்அறுந்தவர்களும்
கண்டம்கண்டம் ஆனபேரும்-துண்டுகள்போலே
துண்டம்துண்டம்ஆனபேரும்-பக்கிக்கட்டும்
கவசங்கிழிந்தோரும்-துவசங்கிழிந்தோரும்
கடைவாய்கிழிந் தோரும்-பிழிவந்த

குடைபோய் அழிந்தோரும்-கணைதொடுக்கும்
கைச்சிலை ஆனதும்அற்று-வச்சஆயுதமும்அற்றுக்
கையைக்கையைப்பிசைவாரும்-குற்றுயிர்ஆகிப்
பையப்பையஅசை வாரும்-நெற்றிபிளந்து
சுத்தும்பரிகளும்தலை-சுற்றும்பரிகளும்ரத்தம்
கக்கும்பரிகள் அனேகம்-குடல்அறுந்து
முக்கும்பரிகள்அனேகம்-மதயானைகள்
கைத்தலம்பிளந்துபெரு-மத்தகம்பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும் பிளந்து-செருப்புப்போலும்
கேத்திரங்களும் பிளந்து-மலைமலையாக்
கதறுண்டுசிதறுண்டு-மதகுஞ்சரம்உருண்டு
காடுகளாவிழுந்ததுகள்-கண்ணுக்கெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள்-இவைஅறிந்து
கடித்தானேஇருப்பல்லைப்-பிடித்தானேஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரசன்-ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானேகுணமுரசன்-பாய்ந்தவன்தூர
கதத்தையும்வறிவந்த-ரதத்தையும்அய்யன்அவன்
கைச்சிலையும்முறித்துவிட்டான்-அவனுடைய
முச்சிரமும்தறித்து விட்டான்-அவன்பிறகே
காத்திருந் ததிராலே-எற்றவர்களைமேலைக்
காட்டில்பஞ்சுகள்போலே-தூற்றிவிட்டொருகாலே—அடித்
வெற்றிராமன்தொடுத்தொடு-அஸ்திரங்கள்படப்பட
விட்டில்ஓடுவாரையும்-காட்டில்ஓடுவாரையும்
வில்லைவிட்டறிவாரையும்-கொல்லையில்பறிவாரையும்
விலக்கம்கொண்டவரையும்-கலக்கம்கொண்டவரையும்
விருத்தம்செய்தீரென்றும்-ஈரற்கஞ்சினீர்என்றும்
விசைகொண்டதூஷணன்-வசைகொண்டபாஷணன்
விசையத்தேர்மூட்டினனே-சக்கரம்போலே
திசைஎட்டும் ஓட்டினனே-ஓட்டிஎதிர்த்து
விட்டவிட்டகணைகளும்-தொட்டதொட்டகணைகளும்
வெடிபடநீக்கி னனே-ராமன்அம்பாலே
பொடிபொடி ஆக்கினனே-பிறகேவந்த
மேல்ப்படைகளும்இரண்டு-கால்ப்படைகளும்திரண்டு
வெகுவாகக்குவித்தாரே எல்லாரும்ஒரு
முகமாக மிதித்தாரோ-மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர்-கட்டும்கட்டும்என்பார்சிலர்
மெல்லும்என்பார்சிலபேர்-நரன் இவனைக்
கொல்லும்என்பார்சிலபேர்-அரக்கர்விட்ட
வேல்ஒடிந்துகால்ஒடிந்து-கோல்ஒடிந்துதிரப்பெரு
வெள்ளத்தில் மிதப்பாரும்-ஆனைவிழுந்த
பள்ளத்திலப்பதைப்பாரும்-கதிகலங்கி
மெத்தஉள்ளம்கெட்டுநொந்து-ரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார்அநேகம்அரக்கர்-ரத்தவெறியால்
அழிந்தார்அநேகம்அரக்கர்-தூஷணன்கண்டு
விளைத்தானேசெருவில்லை-வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே-ராகவன்அதைத்
தடுத்தானே கணையாலே-அதின்பிறகு
விடுகணைபொடிபட்டு-ஒருகணைசடுதியில
மெய்த்தருணையோடுதொட்டானே-சாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபட்ட விட்டானே-ரகுநாயகன்
மீறிஅவன்ஏறிவரு-தேர்தனிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையை எய்து-குதிரைகளைக்
கொட்டினானேதலைகள்கொய்து-கொய்ததல்லாமல்
வில்லும்துணிந்திட அவன்-சொல்லும்துணிந்திடத்தேரை
வேறுவேறுநொறுக்கினானே-அவன்கைகாலைக்
கூறுகூறு நறுக்கினானே-நறுக்கினபின்
பின்னும் அவன்எதிர்ஆகப்-பின்னும்ஒருகணைபோக
விரல்ஒத்துத்தொடுத்தானே-தூஷணனும்
சிரம்அற்றுப் படுத்தானே-அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில்அமரரும்-மண்ணுலகில்முனிவரும்
வெருளஅன்பம்பரிந்தாரே-வாழ்த்தோடுபுஷ்ப
வருஷங்கள் சொரிந்தாரே-அரக்கர்பட்ட
வெற்றிநல்லோர்தொடுக்க-ரத்தவெள்ளமெடுக்க
விசையமங்களம் பாடத்-திசைஎங்கும்கொண்டாட—அதி
தத்திவரும்பரிகளும்-சுற்றிவரும்கரிகளும்
தாவிவரும்பெருந்தேரும்-சேவகம்பேசியபேரும்
தளகர்த்தவீரரும்-வளம்மிக்கசூரரும்
தண்டேனஎதிர்வரும்-மண்டியசேனாதிபரும்
சாரிசாரிஆகவந்தார்-போரிலேமிகமுனைந்தார்
தம்பிதூஷணன்பட்ட-புண்பாட்டமுட்ட

தனல்போல சிவந்தானே-சாதிலிங்கம்போல்
இலைக்கண்களைசிவந்தானே-சிவந்தபின்பு
தாக்கியபுலியைஒத்து-மூக்கிலேவிரலைவைத்து
தாழ்ச்சிறுதனைநொந்தானே-நொந்தபொல்லாத
ராட்சதகரனும் வந்தானே-வந்துகற்றிலும்
சதுரங்கதளத்தோடே-ரணரங்கம்அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக் கண்டான்-மனிதன்இவன்
அம்எனமனதில்கொண்டான்-சேனைகள்விட்ட
சக்கரம்இருப்புலக்கை-கப்பணம்முசண்டிபிண்டி
சஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-குவித்துவிடும்
அஸ்திரம்சூலாயுதங்கள்-பொடிப்பொடிப்பொடியாத்
தறிபட்டும்முடிபட்டும்-விலக்கச்சிலைவளைத்
சாய்த்தானே சரதாரை-நாயகன்
தேய்த்தானேவெகுபேர்வரும்அரக்கர்
தலையைச்சிலையைரத்தின-முடியைக்கொடியைவெட்டிச்
சரித்தானேசிலகணையால்-அடிவயிற்றை
எரித்தானேசிலகணையால்-இரைக்குவந்த
சாகினியும்டாகினியும்-காளிகளும்கூளிகளும்
சதர்கூடிப்பார்த்தாடுமே-கைகொட்டி அதுக்
கெதிர்ஆக்கூத்தாடுமே-படைகள்எல்லாம்
சரியானதுகண்டு-கரன்ஆனவன்முனைந்து
சாலுசங்கள்செய்தானே ஒருநொடியில்
ஆயிரம்அம் பெய்தானே-எய்ததுகண்டு
சற்றுநேரத்தில் அய்யன்-அத்தனைக்கத்தனைவிட்டுத்
தவிடாக ஊதினானே-பின்னையும்சில
அவன்மேலேமோதினானே-அரக்கன் அங்கே
சாதித்தகணையாலே-ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும்ஒடித்தானே-தவமுனிவர்
மனதையும் மடித்தானே-ராமனுக்குத்
தடத்தில்பரசுராமன்-இடத்திற்பறித்தவில்லைத்
தநியினில் எடுத்தானே-வருணன்அங்கே
உதவியாக்கொடுத்தானே-கொடுக்கஒரு
சரத்தாலேரகுவீரன்-வரத்தாரைபயம்எல்லாம்
தனித்தானே உளந்தனிலே-கால்சிரத்தைத்
துணித்தானேகளந்தனிலே-இப்படி அந்த

சனஸ்தானவருக்கத்தில்-மூனைத்தாளைமுகுர்த்தத்தில்
தான்ஒருவனும் ஆக-வானவர்துயர்போக—அடித்

சூர்ப்பநகை ராவணனேடே முறையிடல்.

விருத்தம்.

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முன்போலச்சாலையிற்போய்இருந்தான்இப்பால்
இடிகுரல்ச்சூர்ப்பநகிசென்றாள்இலங்கைதன்னில்
ஏறப்புமழுதிடராவணன்முன்விழுந்தாள்
அடிவராலாறுகள்என்னஉன்னைஇந்த
அவமானம்செய்ததென்னஅவர்ஆர்என்ன
கெடிஅரக்கன்குலம்முழுதும்வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றார் ... சொல்லத்தொடுக்கின்றாளே. (௰௭)

... திபதை-தோடி ராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. கண்டேன்கண்டேன்அடா அண்ணேஎன்
காட்டுகிறேன்பஞ்ச வடியிலே-யார்க்கும்
அண்டாகார்இருக்கிறார் அவர்க்
கவரோகிகர்இந்தப் படியிலே

௨. தருமசீலர்ஆம் அயோத்தி
தசரதமகாராசன் பாலர்ஆம் அவர்
விருதுகட்டிஅரக்கர் தங்களை
வேர்அறுக்கவந்த காலர்ஆம்

௩. நீதம்தெரிந்தவர்ஆம் அவர்கைக்கு
நேத்தியாஇருவில் அமைந்ததாம்-அதில்
கோதண்டம்அரக்கர் சிவனைக்
குடிக்கவேணும்என்று சமைந்ததாம்

௪. ராமலட்சுமணர் வடிவெலாம்என்
னாலேசொல்லிமுடி போகுமோ-அந்த
காமராசன்வடிவும்அவர்
காலில்த்தூளுக்கிணை ஆகுமோ

௫. கிட்டிப்போய்ராமனை என்கைக்
கேளியிலேமையல் கொண்டேனே-அங்கே
திஷ்டிப்பிரியம்ஆனபெண்கள்
சிகாமணிஒருத்தியைக் கண்டேனே

௬. ... சாரமும்அவள்செவப்பும்
கொட்டிட்டுக்கொள்ளல்ஆம் அல்லவே-நான்
இந்தவயதினிலேஎன்கண்ணால்
எங்கும்கண்டதில்லை அல்லவே.

௭. மன்னாஉன்னால்நான்அவளை
வாய்க்கடங்காப்பிடியாப் பிடித்தேனே ஒரு
சின்னமனிதன்கையால்என்தன்
செவியும்மூக்கும்போக்கடித் தேனே

௮. அந்தோஎன்னாலேபதினால்
ஆயிரம்தேர்க்காறரும் மூண்டாரே-எதிர்
வந்தார்கரன்முதல்ஆனோர்அந்த
மனிதனாலேகால மாண்டாரே

௯. செப்புச்சிலையும்அல்லஅந்தப்பெண்
செய்பொற்சிலைவார்த்தாற்போல் இருக்குதே-நான்
ஒப்பெய்க்கும்காணேன் அவளே
உனக்காம்என்மனம உருக்குதே

௰. தாவிப்பிடித்தேனெனக்குமெள்ளத்
தப்பிவிட்டாள்வக தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
சீவனை ஆகிலும் கொடுப்பாயே

சூர்ப்பநகி ராவணன்முன் சீதையைவர்ணித்தல்.

விருத்தம்.

கன்னம்அறநகதனக்கென்றும் காணும்போறனென்றும்இங்கே
பன்னல்ஆமோவிடுவிடுநீ பார்த்தேனென்றபெண்ணவளைச்
சொன்னஉடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதடியேசூர்ப்பநகீ
இன்னம்ஒருகால்ச்சொல்என்றான்எடுத்தாள்சொல்லத்தொடுத்தாளே

அ தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

காணவேணும்லட்சம்கண்கள்-சீதாதேவிதன்
காலுக்குநிகரோபெண்கள்

அநுபல்லவி,

சேனைவகெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்கும்கீர்த்திநாட்டித்
திரி... ராவணா உன்தன் இருபதுகண்போதுமோ—காண

சரணங்கள்

௧. குவளைவிழிகளோ — ரானம்-அவள் தன்வார்த்தை
கொண்டால் அது வேகல் — பரனம்
சுவரத்தினதங்கத்தோடு — நடையிலே அன்னப்பேடு
அவனிமேல் இல்லை நீடு — அவளுக்கவளே சோடு—காண

௨. தங்கக்கொடிபோல் — இடையுஞ்சிவிலகிர்ந்து
சாயந்தபின்னயில் — சடையும்
இங்கிதமிருதுவாக்கியும் இவளைதேவதாயோக்கியம்
மங்கையர்களுக்குள்ளே சிலாக்கியம்வாய்ச்சால் உன்னதேபாக்கியம்—காண

௩. தவமுனிஒருத்தன் — பெண்டு-அதனுக்கேற்ற
தம்பிஒருத்தன் அங்க — குண்டு
அவளை நல்லஐஸ்வரியம் — அவளை நல்லகாம்பீரியம்
அவள்வந்தால அல்லோவீரியம் அப்போமுடியுமுன்காரியம்—காண

மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்

கடுத்ததங்கைஇதுசொல்லச் சீதைமேலே
கருத்தாடக்காமப்பேய் தலைக்கேற்ற
உடுப்பதுவும் உண்பதுவும் மறந்தான்சிந்தை
உலைமெழுகானான் அரக்கன் அம்மாரனைநீ
அடுத்தெதன்க்குராமன் மனைவியைத்தாவென்றான்
அதுகேட்டவுடனே காராசம்காய்ச்சி
நடுச்செவியில்வைத்தால்ப்போலே மாரீசன்
நடுக்கின்றான் ராவணனைத் தடுக்கின்றானே. (௪௯)

௬-தரு-தசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

என்னபுத்திநினைத்தாய் அடா-ராவணா-என்னபுத்திநினைத்தாய் அடா

அநுபல்லவி

பின்ஒருத்திஅல்லராம மன்னவன்தேவியைச் — சொல்ல
அன்னவன் அம்பிங்கேசெல்ல உன்இனத்தையெல்லாம்கொல்ல—என்

சரணங்கள்

௧. புள்ளிப்பொறி — வாலாலே மூங்கில்எரிந்து
வெள்ளிச்சாம்பல்ஆனால் — போலே
கொள்ளிஆய்வந்தாள உன்தங்கை அள்ளிராமன்கணைஇங்கே
தள்ளிவிடும்முன்னே தலை — துள்ளிவிடுமேழுக்கு—என்

௨. இந்தமதியன்னல் — ஆமோ-பரதாரத்தைச்
சிந்தையிலும்எண்ண — ஆமோ
முன்கொருத்திஆசைஇட்டான் சந்திரனும்பழிப்பட்டான்
வந்தகலிகையைத்தொட்டான் இந்திரனும்மகிமைகெட்டான்—எ

௩. உத்தமிசீதையை — உன்னதே-உன்னினால் அவன்
சற்றிலேவிடுவான் — என்னாதே
புத்திரர்தலையும்சேர்ந்த மித்திரர்தலையும்ராம
பத்திரன்அம்புகொய்யும்கொய்யும்சித்திரவதைசெய்யும்செய்யும்—எ

௪. துப்புளவிராதன் — இறந்தான்-ராமன்அம்பாலே
அப்படிகானும் — பறந்தான்
இப்படிவராதேகாடிதப்புவதல்லவோமோம
செப்பினேன்உள்ளதுதேடிக்கைப்பொருட்குமனக்கல்லனடி—எ.

௫. வேலைஇல்லாவேலை — எண்ணினாய்-சின்னம்சிறிய
பாலர்கள்யோசனை — பண்ணினாய்
கோலம்ஆனசீதையென்று சாலம்ஆய்அடங்கிஇன்று
காலன்வந்ததைத்தேராமல் மூலகாரணம்பாராமல்—என்ன

௬. வேதனையும் — சூதும்வாதும்-சொன்னாயேஇந்தப்
பேதைமதி — போதும்போதும்
சீதைஎன்னம்மென்னத்தானே வாதைஉண்டாகுமோனே
மாதுலன்உனக்குநானே ஏதுஅறிந்துசொன்னேனோ—என்ன

௭. பைந்தொடிசீதைபேர் — சொல்லாதே-சொல்லாதேஅது
எந்தவிதத்தாலும் — பொல்லாதே
வந்திடுமேராமபாணம் என்தன்உரையேபிரமாணம்
என்தலைக்குப்பாயும்பொய்யோ உன்தலைக்கும்பாயும்ஐயோ—எ

௮. முன்னம்விஸ்வாமித்திர — ருவேல-யாகசாலை
தன்னில்வந்துநமன் — போலே
அன்னையும்கொன்றான்சுவாகு தன்னையும்கொன்றான்அவனை
உன்னஅதிர்எடுக்குதே இன்னம்நடுக்குதே—என்ன

லட்சுமணர் பொன்மானைப் பொய்மான் என்றல்.

விருத்தம்.

இசையமாரீசன்இந்தவார்த்தைசொன்னான்
ராவணனும்சீறினான்பொன்மானாய்ப்போய்

ஆசையவேசீதைவிழிக்கெதிரேநின்றாள்
அவளும்ராமனைப்பிடித்துத்தருவாயென்றாள்
பசையினால்லட்சுமணன்பொய்மானென்றான்
பாராமல்நான்இதனைப்பிடிப்பேனென்று
விசையாகவன்நடந்தான்வனையவரையை
மெல்லுவான்தம்பியின்னும்சொல்லுவானே. (௭௭)

ஏ-திபதை-தன்னியாசிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

க, வர்ன்னமானும் அல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
மாயமானனே — சாமி
பின்னைத்தெரியும்இது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால — நேமி

உ. பார்த்தமான்நல்ல இந்தமான்மடிப்ப
பண்ணவந்த — மானே
கூத்தாப்பார்க்கப்போன இடத்தில்பேய்பிடித்தாற்போல
குலையுதென்மனம் — தானே

௩. ஊழியம்செய்கிறநான் இந்தமான்சந்தேகமானஎன
றுள்ளதுசொன்னேன் — அய்யனே
ஏழைசொல்அம்பலம்ஏறுமோகட்டளை
இட்டபடியே — செய்வேனே

௪. மானோமாயம்இது தானோஅம்மைமனக்கு
வந்தால்சொர்ன்ன — மன்றோ
ஏனோபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறீர்.
என்னகாலப் — பிழையோ

௫. அந்தஅன்னைசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் — ஆனானே
இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோஅண்ணனுக்கு
ஈதென்று — தெரியேனே

௬, அப்போதுவேள்வியில் வந்தமாரீசன்என்றே
அயிர்க்கிறேன் — நீதூராய்
தப்பிதம்சொல்லறியேன் அப்புறம்சித்தத்துக்குச்
சரிப்போனபடி — பாராய்

லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேற்றல்,

விருத்தம்.

உறும்கருமம்தம்பிஇதுவண்ணம்சொன்னான்
உத்தமன்ராமனும்அந்தமான்பின்னேகிக்
குறுங்கணையால்எய்தான்மாரீசன்விழும்போதில்
கூக்குரல்இட்டான் அதனைச்சீதைகேட்டாள்
இறும்கணவன்குரல்இதைப்போய்அறிநீஎன்றாள்
என்னஅன்னேஅண்ணனையென்சொன்னீர்இந்த
வெறுங்கவலைஎன்னலட்சுமணன்துன்பம்
விடச்சொல்வான்மாதுநங்கையைத்தேறிடச்சொல்வானே. (௭௮)

ரு-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணினீர் — சும்மா-இத்தை
அறிந்துசொன்னீரோஅறியீரோநீர் — அம்மா

அநுபல்லவி

ஏராதவார்த்தைஇது வசையோபொக்குமே-போரில்
எண்டிசை அதிரும் அண்டிஎபடைவுடன்
மண்டினாலும்என்அண்ணன் கண்டுவீரல்ப்போதாதோ-ஆர்என

சரணங்கள்.

க, விந்தைஆகவெண்ணெய்க்குப் — பல்லுமுளைத்தாற்போலே
மிஞ்சிராட்சதர்அண்ணன் — தன்னைவளைத்தால்
வந்தராமன்அதுகண் — டேக்கிஇளைத்தால்-வேறே
மந்திரம்என்னஒரு — தந்திரம்என்னவானில்
இந்திரன்கதிப்பானோ — சந்திரன்உதிப்பானோ—ஆர்என்று

உ, ஆதிருத்திரன்வில்ஒருவர் — ஒடிக்கப்போமோ-இத்தை
அறிந்தும்பெண்புத்தியால் — உம்சித்தம்நோமோ
வேதையாய்என்னையும் — சோதிக்கலாமோ-நல்ல
வேதண்டமெனப்பெருங் — கோதண்டம்தன்னைஅண்ணன்
காதண்டம்வளைக்குமுன் — மூதண்டம்பிளக்குமே—ஆர்என்று

௩, பண்ணினமாயையாலே — அந்தமாரீசன்-மானும்
பருவத்தில்அங்கேஓலம் — இட்டானேநீசன்
என்னுடைத்துன்பம் — எதுக்கிருக்கிறேன்தாசன்-அவனை
எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன்உடனேசெற்றிக்
கண்ணன்உடனேகூட்டிஅண்ணனையும்என்னுடமல்—ஆர்என்

சீதைக்கும் ராவணசந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

மெள்ளவேதுனையோன் இந்த விதம்சொல்லிகேட்டான்பின்னே
கள்ளம்ஆம்தவசிஆகிக் கடுகிராவணன்தான்வந்தான்
வள்ளலேவாருமென்றாள் வஞ்சனை அறியாள்சீதை
உள்ளமாமுனிவர்என்றே உரைக்குறாசொல்லுவாளே (௧௬)

அடிப்பதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. வாரும்என்றுடனே ராவணசந்நியாசி
வந்தகண்டானேஅந்த காளே
ஆரோநீஎன்று வஞ்சகன்கேட்கவே
அன்னைஇதோசொல்லு வாளே

௨. தசரதன்பாலகன் தம்பியுடனேபெற்ற
தாய்சொல்லவந்தான்இந்தப் பூமி
இசையும்சானகிஎன்பேர் காகுத்தன்மனைவிநான்
இங்கேஇருக்கிறேன்என் சாமி

௩. இந்தவனத்திலேமெத்த பழுத்தபழம்போலவே
எங்கேவந்தீர்தேவர் ஆயே
வந்ததுசொல்லுகிறேன் சந்தோஷம்ஆகச்சற்றே
மனதுவைத்துக்கேளாய் நீயே

௪. போரில்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன
பிரம்மதேவனுக்குகொள் போரன்
ஆரும்அசையாத கயிலாசமலைதன்னை
அசைத்துப்பிடுங்கினகெம் பீரன்

௫. அமைந்ததேவரையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால்அந்தமக ராசன்
சுமந்ததலையும்கும் மாமோத்திரிப்
துரைத்தனஞ்செய்யும்இலங் கேசன்

௬. நலங்களினாலே அந்த இலங்கைக்குச்சொர்க்கமொரு
நரகம்போல்க்காணும் மாதே
இலங்கையைவிட்டுஆமோ என்னகாலமோநான்
இங்கேவந்தேனேஇப் போதே

சினமிக்கமுனிவாளும் மிகுந்தாளும் அந்தச்
சிவன்கையில்வாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியபெண்கள் மாணிக்கமொன்றுதேடி
வருந்துகிறான்இவ்வீடு மானே
விராதிவிரன்அஷ்டதிக்கெசதந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்தவச்சிர ஆமன்
ஓரான்காணியா மூன்றுலோகமும்காக்கும்
ஒருத்தன் அரக்கனக யோகன்
மூன்றுலோகமும்காக்கும் அரக்கனென்றீர் அவன்
மூவுலகுங்களும் நானோ
கொண்டெறியவந்தானே ரகுவீரன்என்றுசொல்லக்
கேளீரோஎங்கள்பெரு மானோ
பெருமாள்பெருமாள்என்றமனிதன்வந்தரக்கரைப்
பிடுங்கிஎறிவான்என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசலக்குட்டிவந்து சிங்கம்தன்னைஅடித்த
உவமைபோல்ஆச்சுகாணும் கண்ணே
உவமைஎன்றீர்காணும் பதினாலாயிரவரும்
உருண்டாரேமனிதனால் அய்ய
இவர்ராவணன்போல்இரு பதுதோளர்அல்லாமைபால்
இறந்தார்மனிதன்கொலை செய்ய
ஆயிரந்தோள் இருந்தமகார்த்தவீரியன்தன்னை
அடித்தான்மனிதன் அல்லோ முன்னே
தாய்இதுசொன்னஉடன்சந்நாசிவேஷம்விட்டுச்
சண்டாளன்எழுந்தானே பின்னே
தீமுகன்ஆய் அரக்கன் ஆகாதவார்த்தைசொல்லச்
செவியில்க்கைவைத்தேஅந்த தேவி
ஓமபிண்டத்தமுதை நாய்இச்சைபட்டதுபோல்
உரைத்தாய்என்னடாஅட பாவி
நின்றயிலைக்கேதப்பி ஓடிஅப்புறம்போடா
ரெகுவீரன்பிழைக்கவிட் டானோ
என்றஉடன்சீதையை நிலத்தோடேதூக்கிவஞ்சன்
எடுத்துத்தேரினில்இட் டானே

சடாயுராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்

தேரினில்இப்படிசீதைதன்னைக் கொண்டுபோம்அளவில்ச்சிறிவந்து
போரினிலஇராவணனைபத்துமுடியும் தெறிக்கப்புடைப்பேன்கண்டாய்
பேரியல்சீதையைவிட்டாலப்பிழைப்பாய்இல்லாவிட்டாலப்பிழையா
யென்று, வீரியமாச்சடாயுவந்துகிளம்பினன்புத்திசொலவிளம்பினனே

௩௪-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விடுவிட்டாசீதையை — விடுவிட்டா-ராவணா
விடுவிட்டாசும்மா — விடுவிட்டா

அநுபல்லவி.

சுடுநெருப்பிவளாலே — அடியோடேவேகாதே
சுருபத்தைத்தெரியாமல் — நரகத்தில்மூழ்காதே
அடாசொன்னேன்சொன்னேன் — நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல — நாசம்ஆய்ப்போகாதே-விடு

சரணங்கள்,

க. என்செய்தாய்இவளை நஞ்சமென்றெண்ணாமல்
வழைஎளிமையாக் — குறியாதே
என்தாய்இவள்மனம் நொந்தால்இருப்பாயோ
என்தன்வார்த்தைகேள் — முறியாதே
கொஞ்சஅரக்கர்மான் குட்டிஎன்றராமன்
குட்டிச்சிங்கமென்றும் — அறியாதே
குதிக்கிறாய்உங்களை வதைக்கவந்தாரே அவன்
கொல்லவரும் யானைமுன்னேகல்லு கல்விட்டெறியாதே—விடு

உ. கர்த்தர்மூவருக்கும் கர்த்தன் ஆகும்இந்தக்
காகுத்தன்என்றுசொன்ன — ஊடுவேன்
கையாலேநீ எய்வதெல்லாம்சிறைக்
காற்றிலப்பஞ்சுபஞ்சாய் — சாடுவேன்
பத்தினிதன்னை இங்கே வைத்துப்போடாஅவன்
பக்கத்தில்தானேகொண் — டோடுவேன்
பார்அடாஇல்லாவிட்டால்க் கூர்ஆனகத்தாலஉன்
பத்துத்தலைகளுங்கிள்ளிப் பத்துத்திக்கிலும் போடுவேன்—விடு

கைக்குள்ளேமடக்கி இக்கணமேநான்ஒரு
மிக்கஉறிஞ்சுவேன்உன் — தலைமூளை
கருங்காக்கைகளுக்கும் நமனுக்குமுன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேன்பார்அடா — இவ்வேளை
முக்கணனைவரம்பெற்றும் அக்கிரமஞ்செய்தால்அது
தக்குமோகேட்டல்ல — வோநானே
முன்னே கெட்டுப்போவாய்சீதை தன்னைவிட்டுப்போடாதேவர்
முடிகொடுத்தவர்எல்லாம் என்கெடுக்கிறாய்முட்டாளே-விடு

சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்

பொறுத்தான்இந்தப்புத்திசொல்லப் பொல்லாஅரக்கன்கொள்ளாமல்
வெறுத்தான்அதற்கப்புறம்தேரை விடுப்போதினிலேநெடுந்தூரம்
குறித்தேபோனகுமாரர்வந்து கூடுமளவும்இவனை இங்கே
மறிப்பேனென்றுசடாயுவும்வாய்மடித்தான்சண்டைபிடித்தானே (உக)

௩௫-தரு-மத்தியமாவதி-ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே-இடித்தானேசடாயுராசன்
கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே

அநுபல்லவி

பத்தச் — சிரத்திலும்-தாளிலும் — தோளிலும்
வெற்றிக் — காத்திலும்-மாரிலும் — தேரிலும்
தத்தித்தத்திப் — பறந்-தெத்திஎத்திக் — கையால்
குத்திக்குத்தி — எங்கும்-சுற்றிச்சுற்றி — மூக்காலே—கொத்தி

சரணங்கள்

க, ஆலகாலம்போலேசீறி -எதிர்த்-தேறிஉடம்பெங்குங்கீறி
கோவாகலத்தேரைமறித்து-அச்சை-முறித்துப்பத்துமுடியுமறித்து
காலாலும்கையாலும் — யேலேகிள்ளிக்கிள்ளி
கண்டகன்காளைந்து — குண்டலமும்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் — வாலால்விழத்தட்டி
விணைக்கொடியையும் — தூணியையும்வெட்டி—கொத்தி

ஈர்ஞழ்கனை அவன்கொடுத்து-விடத்-தடுத் தக்கவசத்தையுங்கெடுத்
தோரப்பின்னூறம்பைப்பூட்டி-விட-மாட்டிச் சிறகால்விழக்காட்டி (அ
போராடக்கண்கண்டொரு — சூலம் அவன்போட
புனையாமலேஅது — சிதறிஅப்பால்ஓட
கூர்ஆனமூக்காலே — பாகனைமடித்து
கொல்லுவேனென்றலவன் — வில்லையும்ஒடித்து—கொத்தி
மோதும்அவன்தெண்டால்சாய்ந்து-களை தீர்ந்துகுதிரைகளைப்பா
ய்ந்தகனைவிழத்தாக்கிக்-களை-ஆக்கிமணிரதத்தைப்பேர்க்கி (யந்து
குகிவன்செய்கிறான் — என்றறியப்பட்டுமே
தோழன்மருமகன் — என்கிறதைத்தொட்டுமே
காதகராவணன் — மோதிஅறவெட்டும்
கத்தியினால்சிற — கற்றுவிழும்மட்டும்—கொத்தி

—×—

சடாயுவிழவே சீதைபுலம்பல்,

விருத்தம்.

அடித்தகம்சடாயுராசன் அவனிமேல்விழுந்தான்சீதை
கொடிக்கொருகொழுக்கொம்பில்லாக் கொள்கைபோல்ஆனாள் இந்த
முடித்தலைபத்துள்ளானை முடிப்பதார்எனவேஅச்சம்
பிடித்தனள்வடித்தகண்ணீர் பெருகினாள்உருகினாளே. (௨௨)

௬௨-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்செய்வேன்சீதை-நான் இனிமேல்-என்செய்வேன்தெய்வமே

அநுபல்லவி,

என்செய்வேன்மான்பின்போன — இருவிரும்வாரீரோ
வஞ்சகராவணன்செய்-வகைமோசம் — பாரீரோ—என்

சரணங்கள்

௧. எய்தும்வீட்டினில் இருளன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் — இல்லைநானே
மையலாளென்னைப் பிரிந்திடச்சனிபோலே
வந்ததே — பாழ்மானே
கையினால்பிடியும் என்றதல்லாமல்நான்
கண்டேனோ — பலன்தானே.

அய்யய்யோஉன்றன்மனத்தில்இன்றுமன்னவர்
அம்பலம் — ஆனேனே—என்
௨. ராவணன்கெலிக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்து — என்னதொல்லையே
ஆ போது இவன்குடிகெட்டகாலமோ
அ வேன் — சாமியில்லையே
வாசலைமே அவருக்குச்சொல்ல
மாட்டேனோ — என்சொல்லையே
என்னை கேட்பார்இல்லையென்னை
எதிர்த்திருப்பார் — இல்லையே—என்
௩. பூட்டும்வில் இளையோனை இதிப்புசொல்லிப்
போபோ — என்றேனே
தாடிசாவனைசந்நியாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் — நின்றேனே
விட்டிலேபுகுந்தேன் அந்தமாயனை
விதியோலே — நின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்தேன் இந்தமாயனைக்
கண்முன்னே — கொண்டேனே—என்

—※—

ஸ்ரீராமர் சீதைக்காகத் தம்பியோடு இரங்கல்.

விருத்தம்,

இஷ்டமுள்ளசடாயுக்கிவ் வாறுசீதை
இராவணவனுடன் அரக்கன் இலங்கைசேர்ந்தான
மொட்டவிருந்துஆசோகவனச் சிறையிலவைத்தான்
முன்போனதம்பிதனை அண்ணன்கண்டான்.
பட்டபாடுங்களெல்லாம் அறிந்தான்வந்து
பன்னசாலையையுஞ்சீதையையுங்காணான்
வட்டமலர்முகம்வாடித் தேடித்தேடி
மலங்கினான்ஸ்ரீராமன் ஏங்கினானே. (௨௩)

௬௩-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

உத்தமிசீதையைப்பிரிந்தேன்உனதுபுத்தியையறிந்தேன்
சத்தமெல்லாம்அறிந்தேன் — தம்பி-லட்சுமணா

௨. கட்டிவைத்தபுதையலைக்கல்லெடுத்தவன்போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனான் ஐயோ — தம்பி-லட்சுமணா
௩. நன்மைசெய்யவந்தோம்இதுகன்மம்ஆய்விளைந்ததோ
தன்மம்என்னதானம்என்ன — தம்பி-லட்சுமணா
௪. தேரோடேபாரோடேதூக்கித்தீண்டாமல்தெற்குவழியே
ஆரோகொண்டுபோனான் இத்தை — அறிவாய் லட்சுமணா
௫. கலங்காதேபோர்கவலைதீர்க்கலாம்இந்தக்கவலைஏற்கத்
தலையெழுத்துவந்ததல்லோ — தம்பி-லட்சுமணா
௬. உண்டானால்இப்போதேநேரோடிட்டமாஓடினால்சீதையைக்
கண்டாலும்காணலாம்வாவென் — கண்ணே-லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலேவிழுந்து இரங்கல்.

விருத்தம்,

இவர்இப்படியேசனையண்ணி இருபோசனைதூரம்போனார்
எதிரேவிலஒன்றுகண்டார் இற்றுக்கிடந்ததூணிகண்டார்
கவசம்கிடந்ததொன்றுகண்டார் கண்டார்சூலம்கொடிகண்டார்
கடுந்தேரொடுசாரதிமுடியைக் கண்டார்இந்தப்படிதோற்றே
அவசம்பிறக்கராவணனை அடித்துத்துரத்தும்இடம்கண்டார்
அவன்ஆயுதங்கள்ஒடிந்தஎல்லாம் அங்கேகண்டார்பிறகிவற்றின்
விவரம்கண்டார்ராமன்வந்து விழுந்தசடாயுவினைகண்டான்
வெள்ளியமலைமேல்கருமலைபோலவிரைந்தான்விழுந்துகனைத்தான்

௧௪-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதி காணவோவந்தேன்-சடாயு ஐயா
இதற்கோநான் பிள்ளைபிறந்தேன்

அநுபல்லவி.

தந்தசப்பனைக்கொல்லச் சமைந்தேன் அதென்னசொல்ல
இந்நாள்உன்னையும்கல்லஎமன்போலேகொன்றேன் அல்லோ—இந்த

சரணங்கள்,

௧. வண்ணம்ஆம்சீ — தையைநீக்கினேன்-நானும்ஒருசே
வகன்போல — வில்லும்தூக்கினேன்-ஐயா இப்போதென்
கண்முன்னேஉன் — னையும்போக்கினேன்-மாயீதேடிக்
கைவிட்டோன்போல்என்னைஆக்கினேன்-நான்என்னசெய்வேன்

என்னினைஎண்ணம்எல்லாம்போய் இனக்காரம்ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும்அல்ல ஆணும்அல்ல பெருமரம்போல்வளர்ந்தேன்-இந்த
௨. வையகம்தன்னையும் — விடுத்தேன்-வனத்தில்வந்து
மலைபோலேஉன்னை — அடுத்தேன்-தம்பியைசானகியை
ஐயப்போகேளாமல்த் — தடுத்தேன்-என்புத்திகெட்டு
...தியாயத்திலே — மடுத்தேன்-கபடம்செய்த
பொய் அரக்கனைக்கொல்லாமல்-புறம்போய் அல்லோகெடுத்தேன்
கையில்ஆகுமவன்போலக்கண் — டோர்வழிக்கடம்பெடுத்தேன்-இக்
௩. என்உயிரைப் — போக்கடிப்பேன்-புவியிற்குரான்
இசைந்ததெய் — வமடிப்பேன்-அண்டங்கள்எல்லாம்
சின்னபின்னம் — ஆக்கிடிப்பேன்-இதயார்த்திருந்த
தேவரையும் — ஆவிகுடிப்பேன்-என்தனுடனே
நான்ஒன்றுசொன்னவீரம் — முடித்தாய் அல்லோஇக்கோரம்
என்னால்உண்டோஉபகாரம் — எதுக்கெடுத்தேன்சரீரம்—இந்த

ஸ்ரீராமர்கோபத்தைச்சடாயுஆற்றுதல்.

விருத்தம்,

மதிமுகசானகியை இராவணன்தம்பிவந்த
வரலாறெல்லாஞ்சொல்லமனதுனும்வின்னும்
கொதிஎடுக்கச்சீதைதனை எடுத்தான்உன்னைக்
கொலைசெய்தான் அரக்கன் அவன்குலத்துவாரி
அறுமிடக்கஉன்கொலை பார்த்திருந்ததேவர்
அனைவரையும்மடிப்பேன் என்றுராமன்சீற
இதுஉனக்குமுறைமை அல்ல மகனேஎன்ன
எற்றுவான்சடாயுமன்னன் ஆற்றுவானே. (௨௫)

௧௫-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாநீஇந்தக்கோபம் செய்யல்ஆமா
இருந்தலோகமடுக்க வேணும்ராமா

அநுபல்லவி.

தூயிடஉன்சீதையை — ராவணன்கொண்டுபோய்விட்டான்
போரையில்சண்டைபோட்டுப்போச்சுதென்சிறையாட்டாய்
ஆம் அவனைக்கொல்லாமல் — நாம்விடுவோமோசண்டாய்
அரக்குலத்திலேசத்தாலே — வைத்திடம்ஆச்சுதுக்காலே-ராமா

இராம நாடகம்.

சரணங்கள்.

௧. இன்பம் வருவதும் துன்பம் வருவதும்
எடுத்த உடற்குறியிலே — வரம்தானே
சம்புவான சிவனைத் தானும் தலையோட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண்டு — இரந்தானே
அம்புவியைப் படைத்த பிரமதேவனும்
அறப்புண்டானே ஐந்து — சிரம்தானே
கம்பும் சந்திரனும் சூரியனும் பாம்பாலே
கடிக்கிறார் இன்னமின்னும் — தாம்தானே
உன் பிழையும் இத்தனை — ஒத்ததல்லோ ஆகையாலே
அம்பினால் இராவணன் தலை — அறப்பாய்ப்பின் அதன்மேலே
தம்பியின் பெண்களோடே — தாழ்ந்தினி ஒருகாலே
வையதராம் அரக்கர்குலை வேளைசெய்யும் தேவர்மேலே-ராம

௨. சேனை இந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும் உயிரினை
செய்ததனைத் தந்தை — உபகாரம்
ஆனைகெட்டவன் குடத்தில் தேடினாற்போல்
அலைவெறுத்தால் உன் — டோசாரம்
ஏனராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்
எவிடத்தில் வைத்தானோ — இந்நேரம்
போனதிசைதேடி அவனைவேர் அறுத்துப்
புண்ணியத்தைக் காட்டுவ — தன்பாரம்
மானினைத் தொடர்ந்து பின்னே போனதென்ன அலங்கோலம்
போனதனால் வந்திருந்த — சானகிபிரிந்த இலம்
சானகிபிரிவாக்கா — ஆனவர்க்கு ஏகாலம்
ஆனதனால் தேவருக்கு — நீநினைப்பாய் அனுகூலம்-ராம

௩. வெள்ளிவெண்மதி வளர்வதும் தேய்வதும்
விதியின்பயன் அல்ல — வோ ஆமோ
உள்ளதொருவர்க்கு நிறைவதும் குறைவதும்
ஊழின்படி என்ப — தறிவோமோ
தெள்ளித்தெளிக்கவன் என்னை உனக்கினி
தெரியச்சொல்லுவார் — எவர்தாமோ
கிள்ளிஎறிகுவாய் ராட்சதச்செடிகளை
கேதம்வேண்டிப்படி உன் — மனம்கேமோ

ஆரணிய நாடகம்.

ஆள்ளுரமுத்திரம் போக்கினால் கொள்ளுமோ இணைறனேகம்
வள்ளலே உன் முன்னேலங்கைக் கள்ளர்கட் கெங்கே திர்வாகம்
என் அளவுநீ முனிந்தால் அன்னுப்பொடி ஆமே லோகம்
மெள்ள இருந்து அபயத்தைத் தன்னுவதல்லோ விவேகம்-ராமா

சீதையின் பிரிவாற்றுமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

பொறை அடையத்தந்தை இந்தபுத்திசொலவிப் பாமபுதம்போகக்கண்டான், பிறகு பம்பி இடக்கண்டானே சாமிசடாயுவுகருள் விதியும் கண்டான், கறைஇருந்தம்வரக்கண்டானே சீதைமுகக்கமலமதன் றமகாணுன் ஆகின், மறைவுசெய்தார் ஆர்எனவே தியங்கினான் ஸ்ரீராமன மயங்கினானே. ()

ம-நீபனை-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧ நல்லோர் பெரியோர் என்னை — வசையும் சொல்லலாச்சே
கடுகாட்டில் என்னைத்தெய்வம் — அகலக்கொண்டுபோச்சே
பொல்லாராவணனைக்கண்டு — கலங்கினாளோ பேதை
பூனைகண்ட கிளிபோலே — புலம்பினாளோ சீதை
௨. ஆரும் இல்லாத காட்டில் — அதட்டினானோ பாவி
அய்யோ நினைக்க நினைக்கப் — பதைக்குதே என் ஆவி
வாரும் வாரும் என்றென்னைக் — கூவி இளைந்தாளோ
வழிமேலே கண்ணை வைத்துப் — பார்த்துக்களைந்தாளோ
௩. விட்டபர்ன்னசாலை என் — றெண்ணி இருக்கேனே
விதிமோசத்தாலே தம்பி — விட்டுப்பிரிந்தானே
காட்டமலையேனவன் — கலைகடுக்கிரோ
கண்ணுட்டி போனவழி — காட்டிக்கொடுத்திரோ
௪. துளிர்த்தமான் குட்டிவந்தென் — முன்னேவிளையாடுதே
சொன்னேனே தம்பி அதை — உண்மை என்றெண்ணாதே
வெகுத்த தெல்லாம் பாலென்றே — எண்ணி அடுத்தேனே
வீட்டுவிளக்கைவெட்ட — வெளியிலவிடுத்தேனே
௫. அங்கலாய்ப்பானே சீதை — கண்ணைகனைப்பானே
அரக்கர்க்குப் பயந்தாள் என் — றென்னைநினைப்பாளோ
சிங்காரவேட்டை ஆட — வினைபோயினேனே
சிறகுபறிகொடுத்த — பறவை ஆகினேனே

௬. தனிக்காட்டுருஷமைப்போலே — பூணுந்தவிராம்
தாரத்தைரட்சியாதான், — வீரமென்னவீரம்
அணைப்பானேசிறகால்என் — றெண்ணம்எண்ணினேனே
அய்யோசடாயுவுக்கும் — பாவம்பண்ணினேனே

கவந்தன்வதையும் ஆதியும்.

விருத்தம்,

சானகியை இந்தவண்ணம் நினைந்து ராமன்
தனிமையிலே தம்பியும்தண்ணீர்க்குப்போனான்
போனவிடத்ததோருகிமுக்கரிந்துமீண்டான்
புனிதர் இருவரும்கவந்தன் கைக்குள்ஆனார்
ஆனபிறகவன் உயிரைமுடித்தார் அந்த
அரக்கனும்அந்தகத்திலேதேவன்ஆகி
ஈனம்இல்லாப்பரமபதம்தனிலேஏறச்
செல்லுவான்சாமிதுதிசொல்லுவானே. (௨௭)

மக-நியதை-முகாரிராகம்-அட்டதாளசாப்பு

கண்ணிகள்,

௧ ஆதியும்ஆகி அந்தியும்ஆய்இந்த
அகிலம்எங்கும்நிறைந் — தாயே
பேதகம்இல்லாமல் அனந்தளிர்உள்ளே
பின்னை ஆகிஉறைந் — தாயே
௨. உன்தன்பதத்தைவேண்டித் தவம்செய்வார்கள்இந்த
உலகத்திலேஉள்ள — ஞாயம்
எந்தப்பதத்தைவேண்டி நீதவம்செய்யவந்தாய்
ஈதென்னகணகாட்சி — மாயம்
௩. மூலஆனதும்இல்லை கெர்ப்பக்குழியும்இல்லை
மூளைத்தாயேஒரு — தூணில்
மலைவாய்உலகத்தோர் பிறந்தான்பிறந்தான்என்பார்
வாய்க்குண்டோஎன்வார்த்தை — வீணில்
௪. என்னையேஅறியாத அரக்கன்என்றுயேநீ
இரண்டுசெய்தபிறி — வேறோ
உன்னைநீதானும் அறியாயோசாமிநான்
உன்னைஎப்படிஅறி — வேனோ
காட்டுவானும்நீயே காணுவானும்நீயே
சற்றுயேஇந்திர — சாலம்

ஆரணியகாண்டம்.

போட்டுவிட்டுத்தேடித் தவிப்பார்போல்த்தவிக்கிறாய்
போதும் பாராமம்இந்தக் — கோலம்
௬. சூரியகாந்தக் கருநீயத்தைக்கொண்டதை
சூரியனைப் பணிவது — போலே
சூரியனைஉன்றன அனுக்கிரகங்கொண்டோன்
அறிந்தவன்ச்சொல்வேன் — என்றேலே
௭. எனதுசாஸ்திரத்தாய் அதுபோலச்சவரிஇங்
மறவொக்கண — வேணும்
தனதவன் சொல்லுவாள் சும்மா இருந்தால் ஒன்றும்
சாதிக்கல் ஆமோ சொல்லாய் — காணும்
௮ இப்படி அவன்சொன்ன படிபேசுக்கிரீவனைச்
சேரு அவனை உடனே — செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமேசனையைக்
கணத்தில்க்கண்டுவாச் — சொல்லு
௯. தடுக்காமல்க்கேளாய்ஓர் சிற்றுள்ளட்டாருக்குக்
சரி அல்லோ அறியாயோ — நீயே
இடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோ பரமுனிகாரியம்
சிதறுதென்வார்த்தை — ஆராயே

ஸ்ரீராமர் சவரிக்குமுத்தி அருளி அப்பால்ஏகல்.

விருத்தம்.

மத்தியாக்கவுக்கன் இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்ப்போனான்
சத்தியராமன்தம்பினே சவரிஆசிரமத்தில்ப்போனான்
அத்தினை அருமையுமொண்டான அவள்உபசாரம்கொண்டான் [னே
முத்தியும்கொடுத்தான்செம்மொழிகொண்டானே வழிகொண்டா

ஆரணியகாண்டம் முற்றும்.

விருத்தம்-உ௬.
திபதைகள்-மக, தருக்கள்-ம௫, ஆக-உ௰
பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-௬-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-க, வெண்பா-உ, வசனம்-க, விருத்தம்-௯க, ஆக-௬௫
தோடையம்-க, திபதைகள்-உ௬, தருக்கள்-௫அ, ஆக-அ௫.
ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகனார்
திருவடிகளே சரணம்

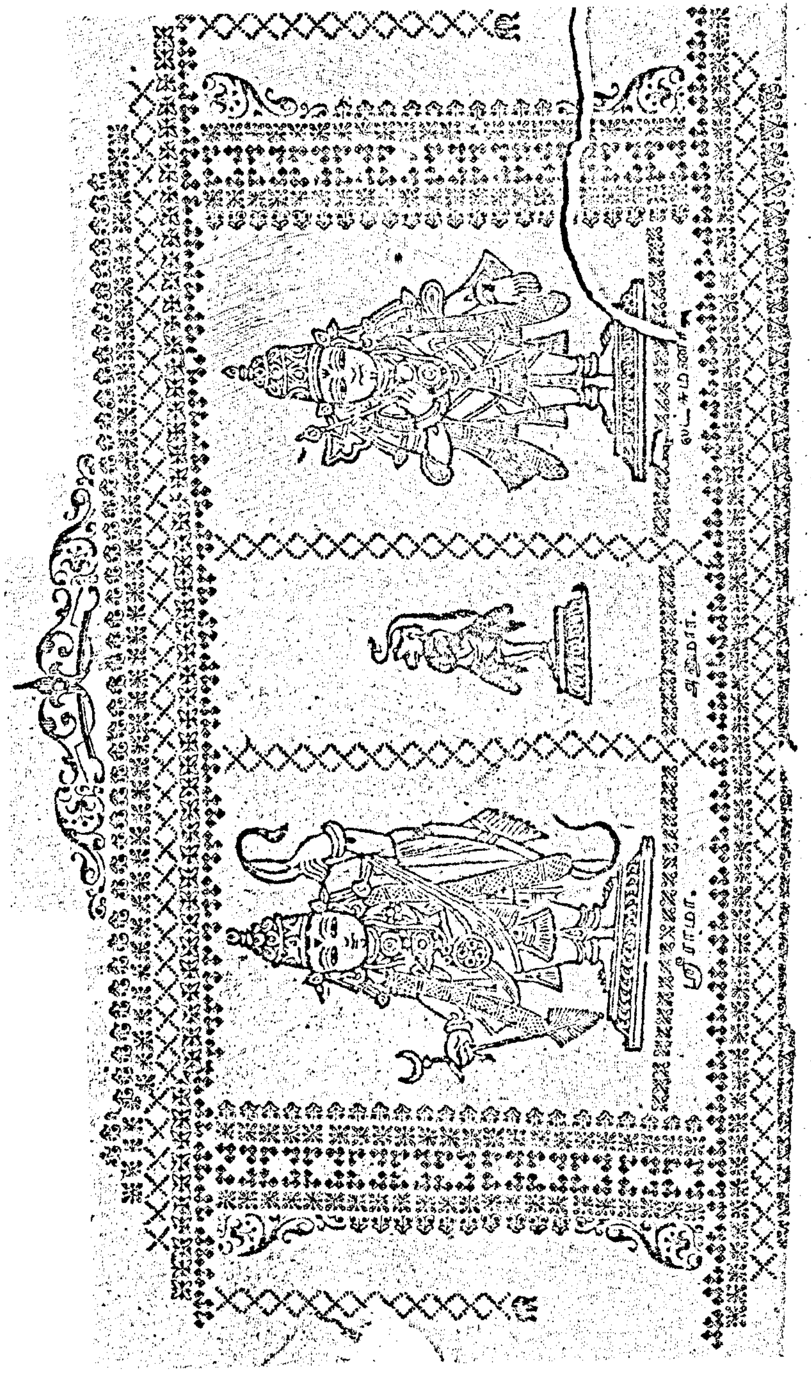

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நாலாவது

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

அனுமார் மறைந்து நின்று யோசித்தல்.

விருத்தம்.

சவரிசொன்னவழிபிடித்து ராமனும்தம்பியும்நடக்கத்
  தான்கண்டேகலிக்
கவலைசொன்னசுக்கிரீவன் விட அனுமான்மறைந்துநின்று
  கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவர்வரிசிலையர் புரிசடையர்இளங்குமார
  சாபசிலர்
இவர்எவரோஎன்றுசொல்லி நன்னுவான்யோசனையால்
  எண்ணுவானே. (க)

க-திபதை-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

க. இன்னார்இனியார்என்று தெரியேனே-புண்ணியம்
என்னசெய்தேன்இவர்கள் பார்த்தேனே
உ. இந்தகளங்கண்ணின்முன்னே உதித்தாரோ-வந்து
கங்கைஉதித்தாற்போலே குதித்தாரோ
ங. கனைப்பருவத்திற்குக் காட்டித்தாரோ-இவர்
வேளைக்குத்தக்கவேஷம் கொண்டுவந்தாரோ
ச. தேவர்க்கும்தேவர்இவர் என்றுசொல்லவோ-அவர்
மூவர்இவர்இரண்டு பேர்கள்அல்லவோ
ரு அசங்காதபலமுள்ள சிலாக்கியவான்கள்-இவர்
பதும்புல்த்தேயநடவா பாக்கியவான்கள்
சா. எல்லாவல்லமையும் செய்யஉரியோர்-இவர்
கல்லாக்கலைகள்எல்லாம் கற்றபெரியோர்
எ. பிராணசஞ்சீவிபோலே ஒன்றைவிடுத்தார்-தங்கள்
திராணியால்அதைத்தேடி இங்கேஎடுத்தார்

௮, அடைவானமும்பிள்ளை [illegible]றுகிறோ-இவர்
உடலும்கிழலும்போலக் [illegible]கிறோ
௯, விளக்கிலும்தும்பும் கைக்கொண்டப[illegible]டயோர்-இவர்
இளைத்தபேனாக்கை நாக்கும் எண்ணம்[illegible]டையோர்
௰, கல்லும்மரன்றும்மலர்கை [illegible]ர்போலே-இவர்
செல்லக்குளிருதையோ [illegible]ழிமேலே
௰௧, குவடும்காயம்செடிக [illegible]ம்ப[illegible]தே-அய்யோ
இனைக்கண்டுபோமகன் [illegible]னிசெ[illegible]யுதே
௰௨, பறவைகளும்கரைந்து முகம்வாந்தே-இவர்க்கு
சிறைவிரித்துமேலேபந்தல் போடுதே

அநுமார் ஸ்ரீராமருக்குவாலா[illegible]றுகூறுதல்

விருத்தம்

மாசகலஇந்தவண்ணமசன்னசீர்சின்ன
வன்னிவடிவுடன்னின்றுன்னீர்ஆர்பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன்அநுமான்என்பேர்
பெருமலையில்வாலியினுல்சுக்கிரீவன்
ஆசகலஒளித்திருப்பான்தேவரீரை
அறிந்துவாஎன்னைவிட்டானவந்தேன்என்ன,
காசாதிசுக்கிரீவன்எங்கேஎன்று
தான்சொல்லவணங்கிஅநுமான்சொல்வானே,

க-தரு-சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சுக்கிரீவன்போக்கைசொன்னைபோதேஅவன்
சுகுர்தம அல்லவோ சுகுர்தம

அநுபல்லவி

தக்காலத்திலே பாலால்முலைவிம்மத்
தாயாதனவன்பிள்ளைபேர்சொல்லிஅழைத்தாற்போல்—சுக்கிரீ

சரணங்கள்

க, பட்டமரம்துளிர்க்கும் உங்கள்வசனத்தாலே
பரிந்தோசுவனுக்குப் பயமுண்டோஇனிமேலே
வெட்டிவாலிஎனும் கோடைகொண்டொருக்காலே
வெதும்பியபயிர்க்கொருமேகமிஇனார்தாற்போலே—சு

௨, படைத்தபுவியுஞ்சொந்த மனைவிதன்னையும்விண்டு
பதைக்கிறுன்செடிஇல்லாக்கொடிபோலவேதுவண்டு
அடைக்கலந்தந்தால்உமக் கனந்தம்பலன்கள்உண்டு
ஆர்க்குகிடைக்கும்உங்கள்அருமைக்கனிவாய்கொண்டு-சுக்கி
௩, பலம்மிக்கவாலிஎனும் தழிதும்புக்காளையிலே
பருத்திப்பட்டாப்பாடெல்லாம் பட்டோமேகிளையிலே
மலைஇற்றம்பிரிலே தொங்கிமவேளையிலே
வந்தீரென்னதவம் செய்தோம்முன்னாளையிலே—சுக்கி
௪, கோரசரிலிவிடுக்க வந்திர்இன்றென்னசத்தை
கொண்டஎங்களைஆண்டு கொள்வதும்மதிப்பங்கே
ஆர்என்றுகேட்கில்உம்மை என்னசொல்வேனோஅங்கே
அடியேனும்அவனுலே அனுப்பவந்தேனோஇங்கே—சுக்கி

அநுமார்தேற்றச் சுக்கிரீவன்சரண் அடைதல்

விருத்தம்

அநுமான்இப்படிசொலலஅயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்ததுமுதலாச்சிதைபோன
மனவேதைகடையாகநடந்தவாறே
வருந்திஇளையோன்சொல்லஅறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவரூபம்காண்பித்தான்
கவிக்குலவேந்தனையும்காண்பிப்பேன்என்று
தன்தாம்தன்அரசன்உடனேபோய்எல்லாம்
சாற்றினன்அவன்கவலைமாற்றினனே, (௧)

உ-இபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

க. குணச்ப்பிரம தீரர் ராமலட்சு
மணர்என்றிருவீரர் அவர்தம்மை
மணமாஅடுத்தவர்க்கு மறுசுகம்தேடுமோ
சுநுமாம்ஆகிலும்விட்டுப் பிறியவும்கூடுமோ
உ, கண்டேன்கண் டேனே ஆநந்தம்
கொண்டேன்கொண்டேனே நல்ல
புண்டரீககண்ண வேதாந்தமூர்த்தவன்
மண்டலீகஅர வேதம்பிவாய்த்தவன்

௩, சத்துருவென்பதுரைத்தோர் விசுவா
மித்திரனைக்கூட்டிப்படைத்தோர் வெகு
வெற்றிமருவுகீர்த்தி மேவியகுணசீலர்
வித்தொறுந்தஅயோத்தி தெசரதராசன்பாலர்

௪, குரங்கத்தாடகைமேலே அம்புபோட
முடிபட்டமரம்போலே விழுந்தாளே
அந்நிலைக்கடனந்த அகலிகைஎழுந்தாளே
சந்திக்குளக்கௌதம சாபமுந்தீர்ந்தாளே

௫, ஒடிக்கிறதிக்கிச் சொன்னாலும் ராமன்கீர்த்தியை
அடக்கப்போகுமோ என்னாலும் மிதிலையில்
விற்குடையுருத்திரன் தடக்கையில்அறிந்தானே
எடுத்தாற்போலெடுத்தானேமுடித்துவிட்டெறிந்தானே

௬, ராமனைமீறவேற்றி பரசு
ராமன்விகரமமாற்றி அயோத்தி
கோமுடிதன்னைராமன் கொடுத்தானேதம்பிக்கங்கே
நாமனைல்லாம்கண்டேற நடந்துவந்தானேஇங்கே

௭, முன்னேவிராதன்மடித்தான் ராமன்அம்பாலே
பின்னேகரனும்மடிந்தான் இதுஅல்லாமல்
வன்மாரீசனுக்கும் வாளிதொடுக்கலாச்சே
பொன்மான்செத்ததுடம் புல்லுமுளைத்துப்போச்சே

௮. எடுப்புள்ளபெரியோரே கவந்தனை
அடித்தாரேதிர்மேரே இவரே
அடுக்கோக்கினற்றிலே அமுதம்எழுந்தாற்போலே
கிடைத்தாரேஒருவர்க்குக் கிடைக்குமோஇப்பாலே

௯, அலைவாய்த்தருப்பொன்னவே நித்தமித்தம்
மலைபோல்விசாரமதின்னவே மெத்தமெத்த
பலநாளிலும்பட்ட பாடெல்லாம்விண்டோமே
நலம்ஆகவாலிக்கொரு நமனையும்கண்டோமே

௰. ராசன்மகனே என்டா பலபல
யோசனைபண்ணவேண்டா வரமதரும்
ஈசன்உன்பக்கில் இருந்தானேஇருந்தானே
மூசனைசெய்தாய்என்றிப் போதல்லோதெரிந்தேனே

௰௧, சுகம்கண்டு மேவல்ஆமே அவர்மலர்
முகம்கண்டால்ப்பாவம்போமே சுக்கிரீவா

புகுந்தவர்சேவைகாணப் புத்திமுத்தியுந்தரும்
இகம்பரம்இரண்டிலும் எதுநினைத்தாலும்வரும்
இக்கதைஅன்றுவிழி அனுமான்சொல்ல
சுக்கிரீவன்மனம்தேறி பிறப்பட்ட
அக்கணமஒருமன தாகவேதுணிந்தானே
மைக்கடல்வண்ணரா மனைவந்துபணிந்தானே
பணிந்தவன்தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகண்கிருபை பூர்த்து சுக்கிரீவா
பிணைக்கும்வாலிக்குவில்லுபிடித்தேனென்றறிந்தானே
இணக்கும்உன்னைச்சேர்ப்பேனென்றுகைகொடுத்தேனே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லுதல்.

விருத்தம்

சரண்எனஇப்படியேசுக்கிரீவன்சொல்லச்
சாமிஅபயம்கொடுத்தான்அனுமான்தானும்
முரண்உளவாலிக்குப்ஓர்அரக்கனுக்கும்
முன்புசண்டைவரலாலேதம்பிதன்னை
ஊரன்அழித்துமண்ணையும்பெண்ணையும்கைக்கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான்இவன்இங்கேஏதுங்கினான்உன்
பரம்எனவேதாரம்கொடுத்ததையேஎண்ணிப் (௪)
பாவிப்பான்ரகுராமன்கோபிப்பானே,

௯-திபதை-தோடிராகம்-ஆடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧, சுக்கிரீவாஉன்மனக் கிலேசங்கள் தீரடா
எனக்கேஆம்அது
இக்காலத்தில்முடிக் காம்வாலியை பாரடா
வைக்கேன்நீஅது

௨, பெருவாலிக்குள தலைசாயக்கனை தொடுக்கிறேன்
பிசகாதப்படி
அரைநாழிக்குள்ளே முடிசூடிப்புவி கொடுக்கிறேன்
அரசாளக்குடை

௩, துடுக்காமனைவியை எடுத்தான்எனஉரை நேரமே
கொடுத்தாய்அவனைஇங்
கெடுத்தேஅவன்முடி பொடிக்காவிடில்வில்லை சாரமே
எடுத்தாவதில்லென்ன

௪, உடைந்தேசரன்என அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட வேணுமே
கடும்போரினிலேகை விடும்போதில்இந்த
உடம்பால்என்பலன் காணுமே

சீதை ஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்,

அன்னைஇராகவன்சுக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாலிசோதனைக்குவேண்டி
வன்னமராமரம்ஏழும்அம்பாலெய்து
வழியிலேதுந்துபிதன்எலும்பைக்கண்டு
திண்ணன்எனும்தம்பியினால்கிளப்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம்சீதைமுடிந்துபோட்ட
துன்னெனும்ஆபரணங்கள்காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றான்சாமிகுறைபடிக்கின்றான், (௫)

௪-திபதை-கன்டாராகம்-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்

௧, நினைறதெரிந்த குலமடந்தையர் தங்களைக் கொண்டரோ-இல்லையே,
கணவன்இருந்தும் உடைமைஎறிந்த பெண்களைக் கண்டரோ
௨, அரசிலேமணி முடிசுமந்தல கம்கொள காடினேனே-ஐயையோ
சிரசிலேசடை முடிசுமந்தொரு வெண்பழி சூடினேனே
௩, தசரதன்தபசுகள்புரிந்தல ரும்பாலன் ஆனேனே-ஐயையோ
மிசைபடும்கவை உளகரும்பில் வெறும்சூ ஆனேனே
௪, வாரிதிதந்தவர் கங்கைஅழைத்தவர் மரபில் வந்தேனே-ஐயையோ
பாரினைஆளும் ரட்சணைசெய்யப் படாமல் மெலிந்தேனே
௫, மங்கைகளைப்பார்க்க நான்முகச்சோலைக்கு மாற்றிட்டுத் தீர்ப்பேனோ-ஐயையோ

அங்கிக்கும்பார்த்தேன்வனமார்த்தேன்இனி ஆர்முகம் பார்ப்பேனோ
௬. விண்பணிஇனதுக்கர்என்னைபேய்வர் பெல்லாண்டு நிந்தானோ-ஐயையோ
ஆண்பிள்ளைஅல்லவாஎன்பெண்பிள்ளைஎன்றுஇனி அனியன நிந்தானோ
௭. அவனுக்குகர்துபடன்னக்கவனும்பூட்டும் ஆரக்கன் நுன்பேனோ-ஐயோஅவன்
பவளக்கனிவாயும்முத்தகையும்கான பரிந்தென்று காண்போனோ
௮. பணிஇஇலங்கிதுசனகிஅக்கம்பி னைத்திடச் சேர்வேனோ-ஐயோஅவன்
குணமெனத்தெரியமலர்முகம்கண்டு கண்கனி கூர்வேனோ
௯. குலம்தரும்கொடியுடன்தவம்செய்து போந்தேன் என்பேனோ-ஐயையோ
இலங்கையில்விட்டுவெறுங்கையாயவந்து சேர்ந்தேன் என்பேனோ
இல்லாளைவிட்டுவெல்லாண்மைபேசி இன்னம்இ ருந்தேனோ-ஐயையோ
புல்லாளைச்செய்துகொல்லையிலேவைத்தால் போலேவு ருந்தேனோ

ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்கிரீவன் அனுகூறுதல்

விருத்தம்.

இக்கவிதம்ஆகராமச்
சந்திரன்மனம்நோரும்வேளை
தொக்கமஉனசுக்கிரீவ
னுக்குஅனுசெப்புவானே

௰-தரு-சாட்டை-குறிஞ்சிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கு-இக்கவிசாரம்-ஏதுக்கித்தனை தூரம்

இவிடத்தில்-சாமிஉனக்கு-என்று வருவித்த ஏதுக்கித்தனை தூரமென்று இட்டு இராமருந்தப்பாடிக்கொள்ள,

அநுபல்லவி.

போதும்பிரம்மாண்டம்அப் புறமும்போய்வருகிறேன்
இனியனைக்கொண்டுவந்து சேர்த்தநிலைதருகிறேன்—ஏதுக்

சரணங்கள்.

க. தருமசாரமயாய்த்தாய்த்துங்குமின் இம்பைத்
சம்பிரமே எதிர்த்தாய்-சாமி
கருதினைதருவேன் எம்பலன்உன்பலன்
கழுக்கிவே அதிர்த்தாய் ராவணன்
இருபதுத்தோளும் உன்பெருங்கணைபோலே
இருக்கிறேன்தருகிறேன் தேவியைக்கைப்பேலே—ஏதுக்

உ. மின்பாணிகாட்டிடஎனக்குதான்இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருமிகவிலையைநீக்கவேணுமம்மா
நேரம்பா சாட்டினேன்-சாமி
என்குறைமுடிக்கிற தென்னைஇதக்குமுன்னே
உன்குறைமுடிக்கிறேன்அருமிபிஷத்திலச்சொன்னேன்—ஏதுக்

௩. சுத்தர்ஆதியமுவர்க்கும்தேவர்களும்
குழுமோ பகைக்கூட்டப்-என்பகை
மெத்தஉண்டேரும்வெற்றியுமதரும்இனி
மேலென்ன முக்காட்டம்
உம்தனிதையடைத வுகிறேன்இனுமிதானம்
கற்றுக்கற்றுச்சொல்லினென்னகாரியம அல்லோபிரதானம்—ஏதுக்

ஸ்ரீராமர் வாலிநிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

ராமனே இந்தப்படிசுக்கிரீவன்தேற்ற
கல்அநுமான்வாலியைக்கொன்றிப்போதிக்கக்
கோமகன்சுக்கிரீவன்முடிசூட்டுமெல்லாம்
கூடுமென்றுசொல்லியும்அங்கிசைக்தான்அப்பால்
பூமகனவாலியுமதம்பிதானுமசண்டை
போட்டையிலேஅய்யன்அம்புபோடச்சாய்ந்து
பேய்முகறேய்வாயில்வந்தெல்லாம்வாலி
பேசுவான்ராகவனைஎதிர்யானே.

௩-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

என்இந்தமதிகுறித்தாய்-மறைந்துவாலி-எமக்கென்மேல்என்னெறித்தாய்

அநுபல்லவி

மானபூஷணன்அன தசரதன்உன்னைப்பெற்று
வரக்கன்தந்தது நல்லதாய்
குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாய்—என்

சரணங்கள்

க. நார்க்குமவானரர்க்குமஉனை டோதெரிந்தம்-முன்பின்
ஞாதிவழக்குண்டோசொல் அநுபந்தம்
ஆக்கன்அழிவுசெய்தால் பலவந்தம்-ஆகி
ஆயுதமுமஇல்லானை அடிப்பதோஉனசந்தம்
அதுவும்அல்லாமல் ஆண்மைசொல்லாமல்
எதிரில்நில்லாமல என்னைவெல்லாமல—என்
தொலைத்தாயே-அந்த
உ. வலியமரங்களேழும் கிளைத்தாயே
வலிமைஇருந்தஎனக் புளைத்தாயே-நமக்
கலிராசன்போல்வந்து காறுமல்லனைத்தாயே
கட்டில்மறைந்துவிப்பிலச்- கபடம்உனைப்பெற்ற
காரியம்இதுசுத்த துலக்குமஅடிபித்த—என்
சூரியகுலம்மெத்த ராகு...தன்

௩. தன்மம்வளர்க்கவந்த நீஆமா
தனக்குமுத்தபிளனை மிக்கபோமா-வாலி
உன்மனதுதானென்ன
உயிரைக்கொண்டபாலசிதை ஒழிந்தயாபோமா
உனக்குஞாயமோ உபாயமோ
எனக்கபாயமோ என்னபாயமோ—என்

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர் விரித்தல்

விருத்தம்

இன்னனவாலிசொல்ல இராகவன்அவனைநோக்கி
மின்னையுமகொண்டாய்தம்பி மேதினிதனையுங்கொண்டாய்
பின்னையுமகொல்லவும்ம பிடித்திட்டாய்அதனைகொண்டே
உன்னைநானகொலவுமேதோ உனாஎன்றுஉணர்என்றுவே.

௪-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

வடிப்பம்வடிப்பமாப்பேசிக் கொள்ளாதே-அடாவாலிஉன்
வாலைமூடடா வண்டாதுள்ளாதே

அநுபல்லவி.

கடந்தபாசமெல்லாம் ஆயிரம்
கால அரைக்கால்ப்பணம்அடாகவை கட்டடா—வடிப்

சரணங்கள்

௧. பில்ந்தனிலேநீ புகுந்தபோதில்உன்
பின்பலனாய்இவன் தொடர்ந்ததும்
பேய்அறைகிறாய்ப்போலே நீ அறையஇவன்
பின்வாங்கிக்கொண் டிடைந்ததும்
தலம்தனிலேஅப வாதம்ஆகத்தம்பி
தாரத்துக்கும்உனக்கும் நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீ எருமலேமேலே
தப்பித்தவறிஇவன் அடைந்ததும் சொல்லாமல்—வடி.

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரம் குரங்குருப்பநீ
வகையும்தொகையும்சொல்லி நிறைக்கிறாய்
மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்
வார்த்தைகள்என்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தம்பி தாரம்என்றறிந்தும்
முறைபிசகிநிறை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவா ய்குகிறாய்அடா
முழுப்பூசினிக்காயும்சோற்றிலே மறைக்கிறாய்—வடி.

௩. அம்பும்கையுமா எதிர்நின்றால்உன்தன்
அப்பம்என்றலருவாய்நாம் அடிக்கு
ராகிலும்கொந்த பேராகிலும்அடுத்
தாரைக்கெடுக்கல்ஆமோஎன் குடிக்கு
தம்பித்துரோகிஉன்னைச் சித்திரவதைசெய்யத்
தருமோகான்பிடிதத பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும் பாவத்துக்குப்புறம்பும்ஆய்
சாத்தாலேசொல்லத் தொடுத்தேன்இந்தப் படிக்கு—வடி.

ஸ்ரீராமனை வாலி வரம்கேட்டுக் கொள்ளல்.

விருத்தம்

மறைமுறைதாரமன்இந்த கூறுசொல்லவாலியுச்சம்
மதிந்தானஅப்பால்
பழையதொருக்கினைவுகொண்டான் அபிநும் அரியாமனும்கான்
பதறிச்சொன்னேன்
தழையும்மகன்சுக்கிரீவன் அநுமன்உனதடைக்கலம்என
சாமிஎன்றான்
மறைபொருப்பாய்எனைச்சொல்லிக் கூசுவானமனுஜென்று (௬)
பேசுவானே.

௫-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிரகுராமா-இவர்கள்உன்-தஞ்சம்ரகுராமா.

அநுபல்லவி,

ஆம்இவரால்எனைக்காலும் ஆகிலும்ராசாங்கம்வேணும்
நேமாத்திரம்வெல்ல நினைத்தால்க்காரியம்அல்ல—சாமி

சரணங்கள்,

௧. எனது மகன் அங்கதன்தான் உன்துபனைகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உடேட்ஜைசஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அநுமந்தன்உன்தன்கோதண்டம் எனவிசயங்கள்காட்டுவான்
அந்தராவணனைஎன்போலத் தொங்தொம்தொங்தொம்என்றாட்டுவான்
சாமி.

௨. அந்தத்திலஉன்தனைக்காணத் தந்தானேஇதுஅல்லாதே
அநித்தியம்தனக்கும்நித்தியம் எனக்கும்தந்தானே இப்போதே
என்தம்பிசுக்கிரீவன் பின்முதகதாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேலேதொடுத்தஅம்பை எடுத்தவன்மேலேதொடாதே
சாமி.

௩. கெடுத்தவமனதோஎன்சிவன் விடும்போதுகண்டேன்உன்காட்சி
நினைக்கொறுப்பாமபதம் எனக்கல்லவோகாணியாட்சி
அடங்கலும்மாட்சிக்கவந்த தொடங்கினைநீர்வசாட்சி
ஆளில்லாப்படைவெட்டுமோ அய்யாஉனக்குள்ளேதாட்சி
சாமி.

வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இன்னவாறுசாமிதன்னை இரங்கிவரங்கொண்டிடும்வாலி
பின்னைஇளையசுக்கிரீவன் பெருமாமுகத்தைமிகநோக்கிச்
சொன்னேன்இதுநீகேள்என்றன் சுவாமிராமன்இவன்பணியை
என்னேரமும்செய்எனஅவனை இரந்தான்தனக்கோர்வரந்தானே (ல)

௬-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதிதேவனே - ஸ்ரீராமன்என்-றதிசுக்கிரீவனே.

அநுபல்லவி.

வேதசாஸ்திரபுராணம்எல்லாம்கூடி
விரிப்பதும்இவனேசொல்லத் தரிப்பதும்இவனேஅல்ல—ஆதி

சரணங்கள்.

௧. அன்றுஉடன்இவன் கையில்விழமுத்தி
ஆகுமே நித்தியம்-பணி.
விடைசெய்தால்க்குறைஉண்டேஉனக்கிது
வேஅல்லோ பத்தியம்-வேறே
தொடரும்தெய்வங்கள் என்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்வதேதி மித்தியம்-ஒன்றும்
தடைஇல்லாபிரம் மாதிகிர்த்தியம்எல்லாம்
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன்சத்தியம்—ஆதி
௨. மதிஆசுகொண் டதில்மதம்கொண்டு
மயக்கம் பண்ணாதே-எங்கும்
எதிர்இல்லாஎன்னைக் கொன்றான்இவன்போலே
ஈடு நன்றோதே-ஐயன்
உதவியைஅடிக் கடிஎண்ணவேணும்
ஒழிக்க ஒண்ணாதே-நன்றி
சிதறிஇவன்ஓர் மனிதன்ஆம்என்று
இருக்காதபுத்தியை ஒருக்காலும்எண்ணாதே—ஆதி
௩. அகலாமல்அனு காமல்ச்சாமியை
அனுதினமும் சுற்றி-இவன்
மகிழ்வாகஇட்ட வேலைகள்செய்து
வருவாதே பத்தி-இத்தை

இகழாதுகொண்டால் இறுவேகித்தி
இதுஅல்லோ வெற்றி-சொல்லி
உறுகுவதேல்இனி சகலபாக்கியமும்
உருவாய்பரமபதமும் பெறுவாய்திருவேபுத்தி—ஆதி.

வாலிஇறந்தபின் தாரைபுலம்பல்

விருத்தம்.

வாலிஇந்தவரங்கொண்டு வளர்வைகுந்தபதம்சேர்ந்தான்
வேலின்நெடுங்கணைஉளதாரை மின்னல்க்கொடிபோலேகணவன்
பாலில்விழுந்தாள்வானரர்பதியேகெதியார்எனக்கென்று
மேலில்விழுந்தாள்நெடுமூச்சு விடுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே(மக

௫-திபதை-கெண்டாராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

௧. மன்னவனேஎங்கள்வாலியேகல்லவானர பூபதியே
இன்னவேளைஇந்தமரணம்உனக்கென்று இருந்ததோதலைவிதியே
௨. இறவாமருந்தையும்தருவாயேநீஎப்படி இறந்தாயோ
மறவாதேசிவபூசைசெய்கின்றவழிபாடு மறந்தாயோ
௩. ஆனைக்கும்அடிசறுக்கும்துள்ளிவிழல்ஆகா தென்றேனே
சேனைத்தாரையேநான்உன்னைக்கொடுத்திங்கேதெருவிலேநின்றேனே
௪. என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாய்ந்தகணை என்மேலேபாயாதோ
உன்உயிர்நான்ஆனால்உன்உயிரோடேஎன்உயிர்கூட மாயாதோ
௫ விந்தமணிதன்கைக்குநீயும்விழுவாயோவேறொருவாலிஉண்டோ
என்தன்உயிர்இன்னம்இருக்குதேஐயோஎன்னைப்போல்நீலிஉண்டோ
௬, மறைந்துராமன்கணைதொடுக்காமல்உன்மேல்வழக்குதொடுத்தாலே
குறைந்திடாக்கடல்கடைந்தமுதமும்நீகொடுப்பாயே கைமேலே
௭. செய்நன்றிஅறியாரோகாலதூதர்என்னதேவரோ மறுபேரோ
ஐயையோஅவர்க்கமுதம்உன்னைப்போல்ஆர்இனித் தருவாரோ
௮ நான்அடிஉன்தன்பிராணநாதன்என்றநம்பிக்கை பொய்யோமோ
வானரமங்கையர்மேல்ஆசைகொண்டென்னைமறந்துவிட்டோடல்ஆமோ
வன்னமேருமுதல்மலையில்உன்கால்வைத்தவடுவுகள்-இனிப்போச்சே
நின்னைமறந்தம்புபோட்டராகவன்நீதிக்கு வடுவாச்சே
௯. மருந்தமுதுதந்தசாமிவந்தான்என்றுமகிழ்ந்து தேவர்கண்டாரோ
விருந்தமுதுசெய்யவாஎன்றேஉன்னைவேண்டிஎதிர் கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவனுக்குராசநீதிகூறுதல்.

விருத்தம்

கொம்பனையாள்தாரைஇவ்வாறகன்றுள் அங்கதன்ஐயன்கூர்வாள்க்கொண்டான், தம்பிஇளையவன்கையால்முடி சூட்டிசுக்கிரீவன்தரித்துக்கொண்டான், பின்புராமன்இருபதத்தினில்வந்தவன்பணிந்தான்பிறகுசாமி அப்புவியைஆளும்வகைதெருளுவான்புத்திசொல்லிஅருளுவானே.)

எ-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அரசுசெய்வதென்ன-எறிந்துபோட்ட-தல்லடாசுக்கிரீவா

அநுபல்லவி

நிருபன்என்றபோதே — செறுவம்வேந்தர்களும்
நெருப்பாறும்மயிர்ப்பா — லமுமாகட்கவேணும்—அரசு

சரணங்கள்

க, கோலமன்னவருக்குச் — சதுரங்கம்-செம்
கோலைப்போலேதருமோ — உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்கும்உள்ள — ஆதங்கம்-தீர்த்து
நடத்தவல்லவன்அல்லோ — துரைசிங்கம்;
ஆலகாலதுஷ்டர் — உறவென்றுதள்ளாதே
அனுமானைப்போல்உத்த — அமைச்சனைவிள்ளாதே
காலம்தெரிந்தபெரி — யோர்களைத்தள்ளாதே
கால்போகாஇடத்திலே — தலையிட்டுக்கொள்ளாதே—அரசு

உ, மங்கையர்களுடனே — சூழ்ச்சி-கொண்ட
மன்னர்க்கவமானம் — காணியாட்சி
எங்கள்இடத்தில்அந்த — அத்தாட்சி-போதும்
இதைவிடஇனிவேறு — நேர்சாட்சி
உங்கள்வாலியும்மங் — கையால்முனைசிந்த
உருண்டானேஅதிக் — தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கேணினால் — எங்கும்கோளும்அந்த
தேசத்துநன்மைநன்றாய — ராசருக்கல்லோஇந்த—அரசு

ங, பன்னின்நிமையினால், — ஒருகூனி-என்னைப்
பரதேசிஆக்கினாளே — அவதானி
என்னைஎளியவனா — அதுபோல்நீ-சரியா
எதிரிட்டுக்கொண்டால்அது — வேதனி

உண்மைஆகஇன்னம் — உறுதிசொல்வேன்இப்போது
* ஒருத்தர்செய்உதவியை — மறக்கில்அதுவேதீது
மண்ணில்இருக்குமா — வழக்கோரம்சொல்லொணாது
மயிரைப்பிளந்துவிவ — காரங்களைஆதா—அரசு

ஸ்ரீராமர் கார்காலம் சீதையைநினைந்துஇரங்கல்

விருத்தம்

மாமகுடம்புனைந்தசுக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
மதிசொல்லிமதங்கமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலம்எல்லாம்இருந்துசீதை
எண்ணத்தால்ரகுராமன்வண்ணம்மாறிக்
காமலர்ச்சோலையுமயிலைக்குயிலைமானைக்
கானகத்திலேபார்த்துவிரகாக்கிலியாலே
வேழமுருகுவெண்ணெயைப்போல்கனார்ந்துசிந்தை
விலங்குவான்தனியேதான்கலங்குவானே, (௰௩)

கூ-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

பொன்
மான்காள்பழிகொண்டீர்
மான்உருவாய்என்னை வந்துகெடுத்தீர்
நான்அறியாவித மங்கள்கொடுத்தீர்
இரு
க்கான்காள்வழிசொல்லீர்
கண்ணைவிட்டுத்திரி வாருண்டுயிர்போலப்
பெண்ணைவிட்டுப்பிரி வார்களும்உண்டோ
சொல்ல
உ, மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீர்
வாய்இல்லையோஉங்கள் சாயலைநேர்தரு
சேயிழைஆனவள் போயசெவ்வாறு
சொன்னால்க்
குயில்காள்ஒன்றுகூறீர்
குற்றம்உண்டோஎன துக்கம்ஆகிய
பத்தினிசானகி எத்திசைபோனாள்
ஒரு
ங. கிளிகாள்உரையீரோ
கேள்விகேளீர்படு பாவிகளேஎன
தாவியைநேர்தரு தேவியாரோ
உங்
அளிகாள்கிருபைஇல்லையோ

தாடகிதிர்.யிரோடியிர் ஆனவள்
ஓடுகையால்உயிர் வாடுகிறேனே
காலமேஅவகாலமே
காதலி ஆகிய சீதைபிறிந்திட
நீதுணை ஆகிய தோதகம்வதோ
கோலமேஎன்னகோலமே
கொச்சையும்ஆய்மிகு லச்சையும்ஆய்உயிர்
வைச்சிடவோஇனி லட்சுமணசொல்

ஸ்ரீராமனை லட்சுமணர் தேத்தல்,

விருத்தம்

வெம்பியேராமன்இந்தவிதம்சொல்லிஇரங்கும்போது
எம்பிரானேஎதென்னஎதென்னகோலம்சாமி
உன்பெருமையைநீகாணாய்உருகுறாய்என்றுசொல்லித்
தம்பிதான் துன்பமெல்லாம்தணிவிப்பான் தணிவிப்பானே,

அ-தரு-யது கல்யாணிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சாமிஎனையா இந்தவேளை சாமிஎனையா

சரணங்கள்

க, பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் ஆதாராமா
நீமனதில்இப்படி நினைந்திடல்லாமா—சாமி
உ, சங்கைஎன்னஉனக்குச் சமானம்வேறேதோ
உன்கையில்க்கோதண்டம் ஒன்றும்போதாதோ—சாமி
ந, அடிப்பாரோராட்சதர் அதிகமோஆடு
கடிக்கும்என் றறிஎறி கலங்குமோசாமி—சாமி
ச, உன்மகிமைஅறியாய் உருகிறாய்இங்கே
பிர்ம்மாதிதேவர்க்கும் பிழைப்பினிஎங்கே—சாமி
ரு உதவிசெய்வோர்க்கிடை பூதண்டோகாணும்
பசாறிருந்தல்லோ படுத்திடவேணும்- -சாமி
சா அனுமாதிகள்பலம் அறியாயோசாமி
நினைவுநீக்கலுமிறைல் நிற்குமோபூமி—சா

எ, சொன்னவேசனைக்குறைஇல்லை எங்குஞானிபோக
அங்கங்கிசைவுமனாள் ஆச்சரியமோதே—சாமி

சுக்கிரீவன் தாமதத்தால் ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்.

விருத்தம்,

மதிமான் அனைதம்பிஇத்த வகையேசொல்லசமச்சந்திரன்
இதிலெதெளிந்தேசொன்னதேபோல் இருக்குமிடமளவிட்டகானேரி
சதியால்கமுக்கிரீவன் சாற்காலமும்போய்வாக்கானேன
விதியாலஅவனை அதமாக்க விட்டிரான்கோபமனநித்தானே,

கூ-தரு-பூசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருமென்றேனோ சாமே-சுக்கிரீவன்-மனதைஅறிந்தாராய்தம்பி

அநுபல்லவி

திருடுசொன்னால்அவன் கூலந்தன்றமுகமாமேற
சித்திரந்திமயக்குரயக வைத்தாற்தடுத்தேவே—வரு

சரணங்கள்

க, தருணத்தில்உதவியை மறந்தானோநம்மோனா
தன்னிரும்பாக்காலபிறை பொழுதும்அல்லவோவிடுமோ
மாபுத்துச்சற்றேஇன்னம் பார்த்தவேனுமோபவமோ
வாலியைக்கொன்றஅம்புபோல் ஆயிரம்அம்புஉள்ளதே-வரு
உ சாத்தாவேஅவயம் சொடுத்தவனதமகனவைத்
கைகயிலசாசனைத்திடு நேவத்தோமேஇன்னே,
சாற்காலம்போனஉடன் வருமேறென்னாறுசொன்னா
சத்தியம்மறக்கலாக் நித்தியமகவேய்தாலஎன்ன-வரு
ந, அரிபாசமங்கள் வொணோத்தரமனமில்லை
அறிவாயோஅறியாயோ எக்கமேசன்றுசொல்லை
ஒருமசகம்இவனை அடிப்பதற்கென்னசலனை
உண்மையாளக்கன் சம்மதமொரியநிகலை-வரு

சுக்கிரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

கொச்சகம்,

சாமிஇத்தப்படிஉரைக்கத் தம்பியும்கிஷ்கிந்தையில்போய்
ஆம் அனுமான்தாரைபக்கே டதொர்ச்சனு அவரவே

சோமகன் சுக்கிரீவன் இளங் குமாரன் வரவறிந்து கேட்டேன்
மாமதுரன் மிண்டன் றவனை வான் சொல்லிக் களையானே.

இ-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மறவேன் உன்னாற் கெட்ட - இறைவா

அநுபல்லவி,

புதுமைகாண் பாவி சுக்கிரீவன் எய்த
பூமிதந்தானுக்குஞ் சாயித்துரோகஞ்செய்த — மற

சரணங்கள்,

௧. கயாமின்றந்தன் கூலிக்குநீதட்ட
தொட்டதும் விட்டதும் காண் அறிவேனப்பட்ட
பாய்மரன் ஆயுனைக் குடித்தே விட்ட
வஞ்சமாய பாதகன் ஆணைகடைகெட்ட — மற

௨. பித்தாம உடம்புக்கு மத்தாம் புறப்பட்டும்
பெண்ணென்றும் தாயென்றும் தெரியாமலேயிட்டும்
குத்திரம் ஆம்கர சத்தினிலே இட்டும்
குடித்தவன் அடித்தவன் எடுத்தவனுஞ் செய்யும் — மற

௩. குன்றுதவாலியை வென்றபின் தேனே
கோதண்ட இராமா குருவாய்ச் சிறந்தேனே
ஒன்று அவன் செய்த நன்றி மறந்தேனே
உன்னைக் குடித்தேனே என்னை மறந்தேனே — மற

௪. வையகம் சுத்து மதிதக்கவனாலே
வைத்தாயோ என்றும் வைத்தாய்ப்பதியானே
ஐயையோ கான் சொன்ன காலம் சற்றேநீ
ஆகாமல் போனேனே ஓ கேசக்கட்டளை — மற

லட்சுமணர் சுக்கிரீவனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

மன்னவன் ஆம் சுக்கிரீவன் மதுவினுண் மயக்கிவிட்டோன்
என்னவே மறுக்கவந்தான் எதிர்கண்ட தம்பிசொல்வான்
சொன்னநாள் தவறி இக்கு நடக்குநீ செய்ததிங்கே
இன்னமும் தெந்த கோபம் எழுமென்று மொழிகின்றனே (வெ)

ம-தரு-செளராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமிதுகாணே-சுக்கிரீவனே காண்-வந்தகாரியம் இதுகாணே.

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியம் இது வாலியைக்கொன்று அப்போது
வனத்திராசனாக்கினது மழைகாலம் போய் வருமென்றது
தம்பிநாளை ஆதி அடைக்கலங்கள் முடி இ-ரு நாதை ... [illegible]

சரணங்கள்.

௧. அபயக்கன சரிபெருக்க — இருக்க - அநுகண் டென் இத்துணை டுக்க
ஆமேத்துரைவிற்கனால் — பெருக்க - அச்சுயங்களகள் நெருக்க [க
சயிப்பிடித்தேன் - அடைத்தகளவித்
வந்துமை — ஆர்த்தித்தேன் - வனராசனாக
சுக்கிரீவ — முடிதத்தேன் - தாரையைக் கண்டு
[illegible] — [illegible] தாரத்தைக் கொடுத்தேன் - அவன் சொன்னது
சன்னையில் ஆரியம் கொடுப்பேனு — ராம - போனுக்கே என்ன போ
டி வித்தேதாவருவர்ளை இனி இந்தவிசாரம் - என்றன் பிறகே
தம்பியான் அநுமனும் வந்தார் அந்தநேரம் - பராக்கும் அடி வை
உடங்கள் உத்தமசேனையும் ஏற்று வசாரம் - நீ தும் மெய்போ
என்கோமான் மவாக்கை — தொட்டவர் - இதுமாசம் தவனை இட்டவர்
ஏன் சாஞும் மாராபஸ் — விட்டவர் - எப்படியென வு — கொட்டவர்
கித்தம் ஆகிய - வக்கணம் ஆயிப - விசுவாசத்தீர் செய்த - சபனையை அறிய
வந்த

௨. அந்தியிலட்சமிக்கும் அக்கினி - ஆதிப — வைதீகன்னை
அதலவிட்டசாயி — தக்கினி - அதிர்தும் அன்றுவேலியின்னை
விட்டேபுது — முனைத்திசை - சொன்னதாருமுயக்
தொட்டாமலுந்தா — முனைத்திசை - கட்சதர் இனம்
கெட்டாகவா — முனைத்திசை - தேவலோகமெல்லாம்
கொட்டாகவி — முனைத்திசை - இந்தசாயிகதும்
எட்டுமலைசாலிகள் அநுமான் அங்கே சேரும் - பிரமனிருதேவர்
மட்டும் இயங்கு இமைசாட்டுமாலிகள் வீரவலவரும் - வாட்டுமெங்கக்
குட்டுமென் நோக்கிக் குட்டுகள் ஆக்கு வென்மாறும் - பிறசாதிரும்
சட்டமான் தானந்தடை நோக்கி வாரு - அது கொட்டமை
அட்டிசெய்வாமினை பட்டுவடிக்கவே மனுராசன் பம் கட்ட
ராகமணி முடி இட்டுமண்டலங்க ளக்கப் பட்ட
எம்பிறமட்டுகள் ஆகும் - சட்டமடம்சனை வெட்டுபடுவென்று
வந்த

௬. கர்த்தன் உன்றன் உத்திட்டம் - என்றன்பதேனோ அதிருஷ்டம்
எங்களிற்கிருந்தால் இந்தப்பட்டம் - காணுமோ இந்தக் கஷ்டம்
புத்திரா உனக்கோ போச்சே - ஐயனைப்பயிரில்
வைத்தும்காவை உண்பதாச்சோ - ஐய்யய்யோ உங்கள்
பத்தினிஎலாம் மேலப்பூச்சோ - சகாயத்துரோசம்
கற்றவைக்கறித்தினை பேச்சோ - என் ஐயனை ... [வே
உத்தமனுக்குத் துணையாற் ... ஒருவனைக் கொண்டு - கோதண்டம் தன்
சத்தேவிலே ... செத்தானோ ... - அவனைக் கொன்ற
அஸ்திரம்போல் இன்னம் அஸ்திரம் ... தைக்கிறதும்
இந்தவினைதீர் செய்ததென்ன இவைகள் ... - காரியம் கொள்ளச்
சாற்றினீரே பிரியமால் - ஐசுரியத்தை அறியாமல்
சொன்னதுனைக ... நம் அறியாமல்
சத்தியமே சொல ... - முற்றிய ... இடத்தனி
வந்த [யோகனை

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்.

விருத்தம்,

அடல்சோதரப்பிறந்த சொல்ல அறிந்தேன் அடியேன் புத்திரன்
உடனே சுக்கிரீவனை சாமி ... தம்மைக் கண்டே
விட்டே போனதாக்கில் வீரசோதனை அணியாய்த்
கடல் போல் வந்தார்களைக் ... படைத் தொகை கொண்டிரே, (ம அ)
எ-இசைத-பங்கைதொனிகைதாளம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧. சதவலிப்படைசன்னது — ... கோடி - சதே
... படை ... — யிரம்கோடி
... — ஆயிரம்கோடி - இந்த
... இடபனது — யிரம்கோடி

௨. மனசன்மனடசன் ... — ... யிரம்கோடி - இவன்
படைகளும் ... — யிரம்கோடி
அனுமன் ... — யிரம்கோடி - போரில்
அட ... படை ... — யிரம்கோடி

௩. ததிமுகன்படை ... — யிரம்கோடி - வல்ல
சாம்புவான் ... — ... கோடி
மயிந்தன் ... — யிரம்கோடி - அந்த
மயிந்தனை இருபது — யிரம்கோடி

௪. கேசரிபடை ஐம்பது — யிரம்கோடி - மிக்க
கெவையடசன்படை — ஆயிரம்கோடி

வினதன்றான் இருபது — ஆயிரம்கோடி
விருபாட்சன் ஐம்பது — யிரம்கோடி
௫. குமுதன்படை ... — ஆயிரம்கோடி
கட்டுப்படைகள் ... — யிரம்கோடி
சுருசப்படை இந்தப்பட — கூடிக்கூடி
சாமிக்கணையெழுந்தானே — கொண்டாடி

சாம்பவந்தன் அனுமாரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்,

மிக்கானசுவிருபத்தனின் எல்லாம்
... சாமிக்கண்டான் சுக்கிரீவன்தான்
தெந்... சொல்லாமன்தானும்
... சொலித்து ... போற்றான்
பிக்கானில்லைக ... கூடி ... தேடிப்
பிலம்புகுந்துகட்டு ... சொல்லாலே
கைசகாமையோக்கிரம் சேர் அனுமான் தன்னைக்
கதிசெய்வானைசாம்புவானும் துதிசெய்வானே.
அ-திசலைத-சொரு ... ராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. ஏதுகாணும் சும்மா அறிந்தாம் அறியார்போல
இருக்கிறீர் ஐயா
ஓதுமேன ... இருக்கலாகாதே
போமோவாதாசன்.

௨. காதலாகல்ல ... பிறந்தாக்
... கண்டவர்
இதை சேதிசம்பாதியாயிறன்
தெரிந்துகொண்டோமே

௩. துணியுமேன் உமக்கிலக்கைதான் என்ன
தாமோகடல்
அணுவும் மகமேரு ஆகும் மேருவும்
அணுவாம் உமக்கென்ன.

௪. வருத்தம் என்இலங் ... டிட்டவானால்
மாட்டி இழுத்தாலும்
இருக்கவனைபேச ... இருக்கத்தி
தேடுவோமோ ...

௫. ஒருத்தர் ஆயிரம் தேவன் ...
உமக்கென்னே ...

இராமநாடகம்.

௬. சூழ்ந்தக்குழக்கையில் சூரியன்சேர்விலே
குகையெதிர்கொண்டு — தாவினீர்
வாசவன்கைவச்சிராயுதத்தால்ஓர்வால்
மயிரும்டிராத — வீரரே
தேசம்மேலெந்த ஆயுதங்களாலும்
சிந்தைக்கலங்காத — சூரரே
௭. இயற்கையாலெந்த வேஷம்எடுக்கிறும்
எடுக்கவேவல்ல — தேவரே
செயித்திடாதவன் சேந்திரியங்களையும்
செயித்திடும்மாறு — பாவலரே
௮. இதம்சுக்கிரீவன் ஆக்கினைதெரியுமோ
உயிரைவைப்பானோ — [illegible]யே
காதுக்கிடுவது மகத்துக்குமெங்கள்
களைசட்சிப்பீர்இந்த — வேளையே
௯. எட்டுத்திக்கின அப்புறத்தினிலேலங்கை
இருக்கினும்பாய்ந்து — கூடுவீர்
கொட்டைப்பாக்குப்போல் எட்டுமெல்லையும்
தொட்டெடுத்தவிரோ — பாடுவீர்
௰. அமைத்தசாமியோ இரத்தைப்பிடித்திரோ
ஆர்க்குண்டிந்தஅதி — காரமே
உமக்கில்லாப்பொறி எமக்குவந்ததோ
உரைப்பதேனைய — சாரமே

அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

விருத்தம்,

பாட்டில்உரைக்கும் அக்கதன்மூன்பாத்தசாம்பன்துதிசெய்யக்
கேட்ட அனுமான்மிகநாணிக் கேளீர் அடியேன்தனைப்பொருட்டாக்
கூட்டிநீர்வுதல்ஆலகமேரமான் அருளால்உமகாளும்
ஈட்டும்சிறையாக்கடல்கடப்பேன்என்றுன்புலவேவென்றானே. (௧)

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் - முற்றும்.

விருத்தம்-௱௬, கொச்சகம்-௧, ஆக-௨ம.
திபதைகள் - ௮, தருக்கள்-௰, ஆக-௰௮.
பாயிரம்-௧-க்கும், காண்டங்கள்-௪-க்கும்,கூடிய
கொச்சகம்-௨, வெண்பா-௨, வசனம்-௧, விருத்தம்-௩௱, ஆக-௩௱௫.
தோடையம்-௭, திபதைகள்-௧௮, தருக்கள்-௬௯, ஆக-௯௪.
ஸ்ரீ சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்,

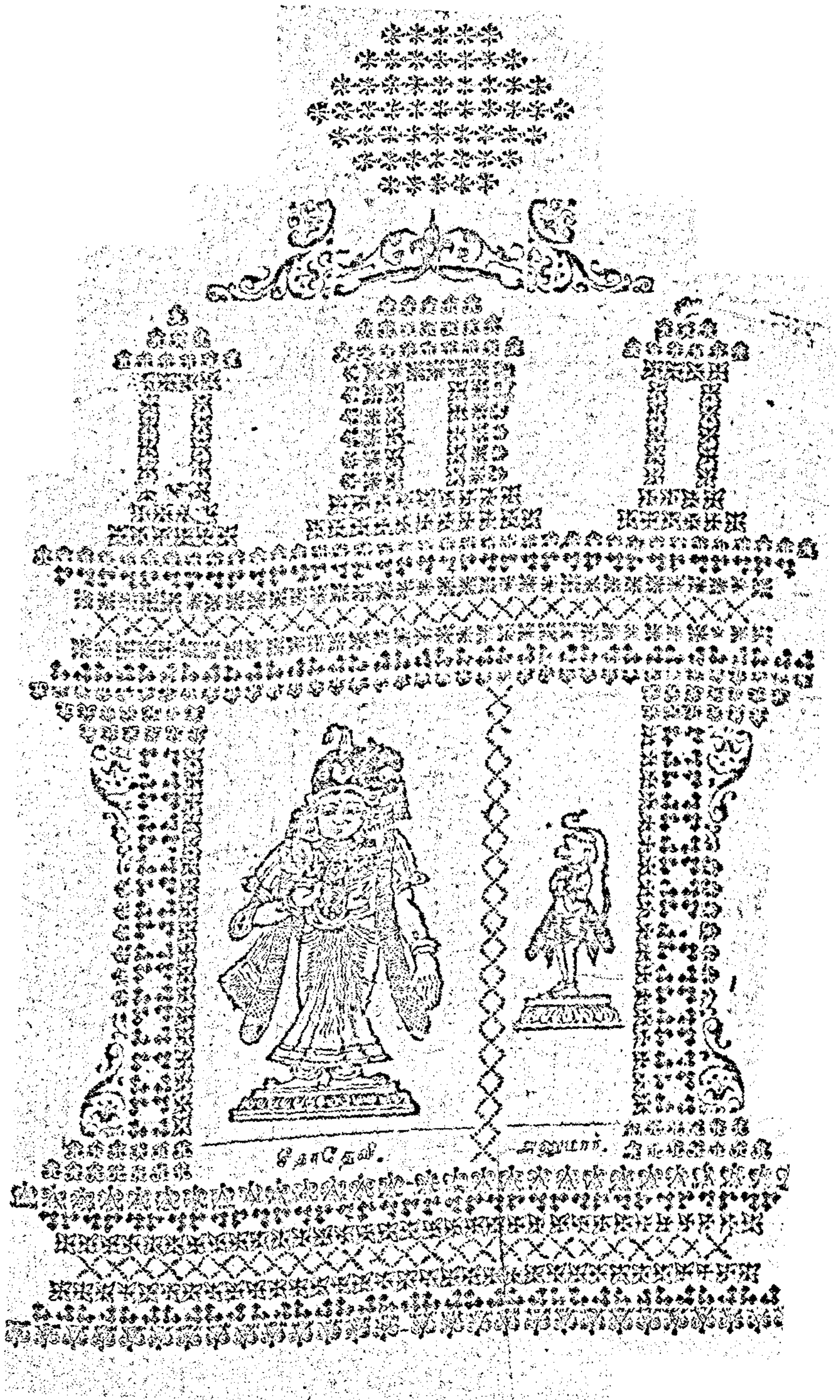

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமாயண

சுந்தரகாண்டம்.

அநுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்.

விருத்தம்.

பாய்ந்திடுமிதுபின்னை ஆம்பெருமை [illegible]
காய்ந்திடுகின்றிராய்த்தலை [illegible] கடல் [illegible]
கொய்ந்திடவடவரை [illegible] அநுமான்
சேர்ந்திடுமேகம்மேல்திரள் [illegible] அனைத்தும் [illegible] பாய்ந்தனனே,

௧-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

பாய்ந்தானே அநுமான்பெருந்திரைகடல் பாய்ந்தானே அநுமான்

அநுபல்லவி.

மாய்ந்தொருமுவல | சேர்ந்திராவணன்
மாய்ந்திடமேவு | ராக்கதன்எனவே—பாய்ந்

சரணங்கள்

௧. தேவராகவும் | பூதிதனெனும்
வாசகம்தூண்டு | கேசம்விடாமல்
மோசமிலாசார | ராசமதாய்விட
விசியவாலனம் | பாசமதாகப்—பாய்ந்

௨. வட்டகெடிக்கட | மூட்டவாயிரு
கட்டுகனைத்திடு | திட்டிசன்தெரிய
கெட்டைகெட்டிகிரி | எட்டும்அதிரும்பொடி
பட்டுதிரும்படி | கட்டளையாகப்—பாய்ந்

௩. எடுத்தொருராகவன் | கொடுத்தகைமோதிரம்
இடுக்கியகாதிலே | மடல்க்குள்ளே அடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர் | கடுத்தமேல்விழுந்
இடிக்கினைஆவெ | நிடிக்கெகஓடப்—பாய்ந்

௪. அண்டர்கள்முனிவர்கள் | கண்டதிசயமொடு
மண்டியமருமலர் | கொண்டனர்பொழிய
விண்டலராவிசயி | மண்டலம்இருசிற
குண்டலம்எனமுக | மண்டலம்அசைய—பாய்ந்

௫. சுமந்திடுதாய்உமா | சுமந்தவன்ஈர்அடி
சுமந்தவிசுவரூபம் | சமைந்ததினாலே
அமிழ்ந்தியகடலபடு | இமிழ்கிலகிலம்நிமி
இமிழ்கிலம்விசையினில் | மிதந்திடமேலே—பாய்ந்

௬. அந்தமலேயிலுள | தந்திகரடிபுலி
சொந்தந்திசைதிசையி | நிந்தவெருள
முந்துகொடிமுடியி | எந்துபளபளென
உந்தினொ அடிகளை | உதைந்துகிளம்பி—பாய்ந்

—×—

இலங்கணி வதை.

விருத்தம்.

வாரவிவ்வுருபமுடன்பாய்ந்தான்வார்த்தை
மைந்தாகற்குரைத்தான்மத்தியில்அங்கார
தாரையுமாக்கிகுடல்பிடுங்கிக்கொண்டான்
தலம்குலுங்கஇலங்கைமுன்னேகுதித்தான்அங்கே
காரம்உள்ள அரக்கிஇலங்கணிதான்ஆல
காலம்எனவுமவாசல்க்காவல்க்காறி
ஆரடா என்றதட்டிவந்தாள் அநுமான்கையால்
அறைகொண்டாள்கொண்டளவேதரைகண்டாளே. (௨)

௨-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இலங்கணிமடிந்தாளே-அநுமான்கையால்-பலம்கெட்டுமுடிந்தாளே,

அநுபல்லவி.

சலம்கொள் ஈரிரண்டு தலையும்விரித்துக்கொண்டு
அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு அலறிஉளறிப்பண்டு—இலங்

சரணங்கள்.

௧. பதைப்பிறுலேனட்டுக் | கையும்பறக்கவிட்டுப்
பாரமலேபோல்எழுந் | தாரவாரமிட்டு
டுக

அத்தி அதட்டி ஆயுதம் எல்லாம்தொட்டுத்தொட்டு
அத்தனையும்பொடியா அனுமான்கை அடிபட்டு—இலங்
௨. பிடிபடாமல்இந்த ஊர்காத்திருந்தேன் ஆதிப்
பிரம்மாஉரைத்தபடி ஆச்சுதேஎன்சேதி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்போ கிறேன்உனக்கினிமீதில்
ஆட்டுக்குட்டிகளிந்த அரக்கர்படைஎன்றோதி—இலங்
௩. ஆரும்எதிர்த்திடாத என்னைகொடிக்குள்ச்சீறி
அடித்தாயேஉன்னைஎதிர்ப் பாரில்லைமனந்தேறி
மாருதியேநமஸ்க் காரம்என்றுகூறி
வணங்கிவட்டக்குக்கோட்டை வாசல்க்காவல்க்காரி—இலங்

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்.

விருத்தம்.

மோதும்இலங்கணியைராவணன்படைக்கு
முதல்ப்பலிஆகக்கொடுத்துமுகூர்த்தம்கொண்டு
மாதவன்ஆகியராமன்பர்தம்தன்னை
மனங்கொண்டுராட்சதர்மேல்ச்சினங்கொண்டப்பால்
தூதன்அனுமான்மாடகூடம்சோலை
குளிகைமாளிகைஎல்லாமசுற்றிச்சுற்றி
நாதன்உளம்மகிழ்ந்தருளுஞ்சீதைதன்னை
நாடினன்இலங்கைஎங்கும்தேடினனே, (௧)

௧-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தானே-சீதா-தேவிதன்னை அனுமானே,

அநுபல்லவி

ஆடிப்பறக்கின்ற காற்றும்நுழையாத
அலங்கக்கொத்தளம்தங்கும்இலங்கைப்பட்டணம்எங்கும்-

சரணங்கள்

௧, வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
மலர்ச்சோலையும்சா வடிகளும்
தோரணமேடையும் பூமலர்ஓடையும்
துலைகளும்தலைவாசல் படிகளும்

தேர்அடிகளும்சொர்ன்னப்போர்அடிகளுஞ்செந்நெல்ச்
சேர்அடிகளும்மதில் அடிகளும்
ஓனாவினாபுருதாவளிகளும்தொளிகளும்
கெடிகளும்சொடிகளும் கொடிகளும்
நாரியர்காவல் இருக்கும்சிறைகளும்
நாடகசாலையும் நவரத்தின அறைகளும்
ஏராளமாக்கோலம் எழுதியதறைகளும்
ஏகாந்தஸ்தலமும் தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்
இடுக்குகளும்இருட் டொடுக்குகளும்உறி
அடுக்குகளும்மூலை முடுக்குகளும்பாய்ந்து—தேடி

௨, மலைநிகர்ஆகிரீஉப்பரிகைகளும் திரைகளும்
மாடமும்கூடமும் புரைகளும்
பலப்லபுரவியின்வெள்ளமும்பள்ளமும்
பாதாளம்செல்லும் நடைகளும்
கொலைசெய்யும்அரக்கர்கள்கிடைகளும்நடைகளும் களைகளும்
குங்குமநீர்ஆற்றங்
கலம்உள்ளசந்தியும்பந்தியும்நாற்பத்து பிறைகளும்
நாலுலட்சம்வீதி அகழியும்கேணியும்
அலைகடல்ஆகிய அரக்கர்தம்காணியும்
ஆயிரவெள்ள உயர்ந்தஅட்டாணியும்
தலைஎடுப்பாக ஒத்தநிட்டாணியும்
சத்திரச்சாலையும் மடத்திலும்பெண்கள்செய்
நடத்திலும்முனிவர்கள் இடத்திலும்போய்ப்பாய்ந்து தேடி
நடத்திலும்புகைபோகா

௩, மைந்நாகமலைபோலேதூங்கும்கும்பகர்ணன்
மனையிலும்சூழ்ந்தகொட் டகையிலும்
பொன்ஆரமணிமார்பன் இந்திரசித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலும்குளி கையிலும்
மெய்ந்நாளும்பேசும்விபீஷணன்வீட்டிலும்
வீட்டில்ஒமகுண்ட வகையிலும்
பின்அதிகாயன்அட்சன்தேவாந்தகன்
பேர்ஆனமாட மாளிகையிலும்
வன்னக்கிளிகள் வளர்பஞ்சரத்திலும்
வானவர்தானவர் பணிநகரத்திலும்

அன்னமண்டோதரி	வாழும்சரத்திலும்
அவளும்அரக்கனும்சேர்	அந்தப்புரத்திலும்
அணிஇன்னவேதொத்தி	அணிஅணியாஏற்றி
அணைகள்எல்லாம்தத்தி	அனுஅனுவாச்சுற்றி—தேடி

அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்

இலகும்அரக்கனையும்மண்டோதரியும்கண்டே
  இவளோசானகிஆவாள்எனஉள்ஏங்கி
நிலைகலங்கிமுகத்தொழுகுகோட்டுவாயும்
  நெடுமூச்சும்கண்டிவள்ஓர்அரக்கியென்றே
மலர்விழியில்அறைந்துகாதினிலேகையை
  வைத்துடனேஅரிசரிஎன்றுசொல்லிப்
பலபலயோசனைஅனுமான்எண்ணிஎண்ணிப்
  பாவிப்பான்ராவணன்மேல்க்கோபிப்பானே. (௪)

௪-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

இந்தராவணனைக்-கண்டும்சும்மாப்போனால்- என்னஅனுமான்நானே

அநுபல்லவி

அந்தராமத்துரோகி	இவன்பலம்குறியேனோ
ஆத்திரார்கிழித்தால்ப்போல்க்	கிழிக்கசான்அறியேனோ—இந்த

சரணங்கள்

௧, புவிஅடங்கலும்	கிட்டவே-மண்டோதரி
புலம்பும்ஓசை	முட்டவே-கண்டவர்கள்
எவரும்கெக்கலி	கொட்டவே-வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப்	பொட்டவே-கட்டி
இறுக்கிறேன்தோள்ஒடிய	முறுக்கிறேன்தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்தேங்காய்போலே	நொறுக்கிறேன்அல்லாமல்—இந்த
௨, பன்னகசாலை	விட்டுத்-திருட்டுவேஷம்
பண்ணிஇலங்கை	மட்டும்-கொண்டுவந்தேன்
அன்னையைச்சிறையில்	இட்டு-வைத்தஇப்பாவி
அரக்கன்என்எதிர்	பட்டும்-கண்ணெதிரில்
அடிக்காமலும்கைகளை	ஒடிக்காமலும்நெஞ்சிலே
இடிக்காமலும்என்கோபம்	முடிக்காமலும்போவேனோ—இந்த

௩, காலனுக்குப	கடாரம்-ஆகுமேதேவர்
களுக்கும்உண்டாதி	காரம்-விறுதாவாய்
மேல்இனிஎன்வி	சாரம்-சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே	நேரம்-இப்போது
வெல்லவேணும்இவனைக்	கொல்லவேணும்என்பேனைச்
சொல்லவேணும்பிறகு	செல்லவேணும்அல்லாமல்—இந்த

அனுமார் சீதையைக்காணாததால் இரங்குதல்

விருத்தம்

மாதரசைத்தேடஎன்றுதான்ஆக
  வந்தஇடத்திந்தராவணனைக்கொன்றால்
பேதம்ஆம்இவன்உயிரைவாங்கவிரான்
  பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
போதுளதாமரைஇலைமேல்த்தண்ணீர்போலப்
  புதையல்இழந்தவர்போலஅனுமான்எட்கிச்
சீதைதனைக்காணமல்ராமமந்திரம்
  செபிக்கின்றான்வெளியில்வந்துதவிக்கின்றானே, (௫)

௫-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

௧, இந்தஇலங்கைநகர் எழுநூறுயோசனை	
எங்கெங்கும்போய்த்தேடி	னேனே
கந்தமலர்க்குழலாள் என்தாய்சீதையை	
கண்ணிற்காணமல்வாடி	னேனே
௨, மாராஇடம்இல்லை தாய்ஆம்சீதையைப்	
பாதகன்செய்ததென்ன	சூதோ
சிராகெஞ்சுக்குத் தெய்வமேதுணைநான்	
செய்யும்வகைதான்இனி	ஏதோ
௩, அம்பர்ஆகும்இந்தவஞ்சனைஅரக்கர்செய்	
அதர்மம்தானேமெய்	தானோ
எப்படிஆகிலும்தர்மமேதலைகாக்கும்	
என்பதெல்லாம்பொய்	தானோ
௪, நாடிச்சேதிகொண்டு வருவான்என்றுசாமி	
ராமன்சொல்வான்என்தன்	பேச்சே
தேடிவருவேன்என்று விருதுகூறிவந்து	
செடியிலேறுமைந்தால்ப்போல்	ஆச்சே

௫, மேட்டுக்குப்பையைப்போலே இலங்கைபட்டணமனைத்தும்
வேருடனேகெல்லு வேனே
காட்டும்என்தாயையென்று ராட்சதப்பயல்களைக்
கைப்பால்ப்பிசைந்துகொல்லு வேனே
௬, விலம்காமல்த்தவளை சொல்லியுந்தநாள்எல்லாம்
வினைதிரிந்துகுறைத் தேனே
சலம்தனிலோஇந்த நிலம்தனிலோநாக
தலம்தனிலோமறைத் தானே
௭, உலகில்எந்தக்காரியமும் ஒருகரம்ராமாஎன்றால்
உடன்கூடும்என்னும்அல்லோ வேதமே
பலதரம்ராமாஎன்றும் எனக்கிந்தக்காரியம்
பலியாததென்னவி கோதமே
௮, ஆனைதன்பலம்தன்னை அறியாதுபோலேதேவி
ஆர்ஆனைக்கைகுவிக்கி றுளோ
பூனைமுன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎன்தாய்
புலம்பிப்பரிதபிக்கி றுளோ
௯, வாதைப்பட்டரக்கர் முட்டைப்போலேநசுங்க
மலைமலையாய்ப்பிடுங்கிச் சாடவோ
சீதையைக்காட்டும்மேட்டும் கிடஎன்றுராவணனைச்
சின்மயிலேவாலிபோலே போடவோ
௰, ஏதோஎன்றிருக்கும் ராகவன்முகத்திலே
எப்படிப்போய்விழிப் பேனே
மாதாவைக்காட்டென்றிக் கேஇந்தராவணனை
வாலாலேமாட்டிஇழுப் பேனே

அநுமார்சீதையைக்காணுதல்.

விருத்தம்

கொண்டல்வணும்அநுமான்இப்படிகலங்கிக்
கோல்இழாக்குருடன்னநின்றுன்முன்னே
மண்டியதோர்அசோகவனம்கண்டான்தாவி
வந்ததில்ஓர்மாத்திருந்தான்அந்தவேளை
அணைடரியஒருமுலையர்பத்துக்கையர்
அரிமுகத்தர்பரிமுகத்தர்அனேகம்பேர்கள்
கண்டகவல்அரக்கியர்கள்நடுவிலேஓர்
கருக்கண்டான்சீதைதிருஉருக்கண்டானே.

௧-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீதையைக் கண்டானே அநுமான்-செடிமேல்நின்று
சேவையைக்கொண்டானே அநுமான்.

அநுபல்லவி

ஆதவன்காணுக இலங்கைத்தொடுவிலே
அரக்கியர்என்கிற புலிக்கூட்டம்நடுவிலே—சீதை

சரணங்கள்

தாய்இவள்தாய்இவள்
தனக்கும்இவள்மெத்தம
நிலையுமக்கும்இவள்
தெய்வங்களுக்கும்இவள்
சாயுஞ்சந்திரசூரிய
தனிஆம்தருமமும்
ஏய்அடையாளம்கண்டேன்
என்றுசெல்லரித்தாலும்
தேவிக்கும்தாய்என்பார்
திடத்தையும்வென்றுள்
பாவிஅரக்கர்க்கிவள்
பார்க்கப்பெற்றுள்இலையே

நிலைவரமே-சாபி
ஞேகரமே
சரிதிரமே-தெய்வ
மீசரமே
வம்சமும்பெருக்கும்
இனிமேல்அல்லோசெருக்கும்
அஞ்சேன்ஒருவருக்கும்
இருந்தியத்தேஇருக்கும்—சீதை
அல்லோபூமி-அவள்
இந்தஅபிராமி
காலநேமி-இவளைப்
பார்சாமி-என்று

௨. பூவிளந்துகில்மேல்
புனல்தானேபுலைக்
சேவலைத்தேடும்இளம்
திகைத்துத்திகைத்துவாட
இருவிகட்குமகிமை
ராமமூர்த்தி
சருகுபோலேவற்றிப்
தான்செய்யும்தவமே
ஒருசூரியன்முன்னே
உவமைகொள்பாள்அரக்கர்
திருவேஇவள்அந்த
செயம்இனிசாமிகாரியம்

அமுதமுதமொய்த்த
தடஅனலாலேவற்ற
பெடைபோலேமெத்த
முகத்திலேமுகம்வைத்த—சீதை
என்னகண்டு-இவள்
வைத்தைக்கொண்டு
பொறுப்பைவிண்டு-அம்மை
மகிமைஉண்டு
மதிபோலஇந்தவல்லி
ஒழியஎவர்க்குமல்லி
அரியேகோதண்டவில்லி
பயம்இல்லைஎன்றுசொல்லி—சீதை

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்.

விருத்தம்,

அனுமன் இந்தப்படி சீதைதனை மரத்தில் இருந்து கண்டான்
அப்பால் அந்த
வனிதையும் தாமரை இலைமேல் தண்ணீர் ஆய்த் திரிசடை தன்
வதனம் பார்த்தாள்
கனம் உள்ள என் சிறை நீங்கிச் சாமி முகம் தனைக் காணக்
கடவேனோ நான்
உனது மதி என்றே உருகுவாள் அம்மை சொல்லி
உருகுவாளே.

எ-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

க. அய்யோ நான் ஒரு பெண் பிறந்த கதையை
ஆருடனே சொல்லுவேன் — திரிசடையே
தெய்வமும் நீ பெற்ற தாயும் நீ அல்லால் வேறு
திக்குண்டோ கேளாய் அம்மா — திரிசடையே

உ. மங்கைமார் கொண்ட கணவனைப் பிரிந்த சல்
மனோ நிலும் இருப்பாரோ — திரிசடையே
எங்கெங்கும் வசை ஆச்சே கேட்பவர்
என் என்று பழிப்பாரோ — திரிசடையே

ங. கட்டிலே இந்த இலங்கை இருக்குதென்று
காகுத்தர் அறியாரோ — திரிசடையே
தொட்டு மென் சேதி அவர்க்குச் சடாயுராசர்
சொல்லாமல் இறந்தாரோ — திரிசடையே

ச. துணை ஆக வைத்த கொழுந்தனை அவர் பின்னே
ஓடிப்போகச் சொன்னேனே — திரிசடையே
கணவனார் மெத்த கீலி இவள் என்றென்னைக்
கைகழுவிவிட்டாரோ — திரிசடையே

ரு. ருத்திரம் செய்து ராவணன் இவன் என்னைக்
கொண்டு வந்தான் அல்லோ — திரிசடையே
இத்தனை நாள் அவன் தின்று விடுவான் என்றே
எண்ணித் திரும்பினாரோ — திரிசடையே

சா. ஆரிலா அந்த நாடு கோட்டைக் குதென்று
ஆலோசனை செய்து — திரிசடையே
பரதனும் தாய்மாரும் வந்து அழைக்க அவர்
பதியிலே போய்விட்டாரோ — திரிசடையே

சனகராசன் வில் ஒடித்தவன் முன்னே நீங்க
கடந்தோனை என்று காண்பேன் — திரிசடையே
கணமுடனே பரசுராமன் வில்லைப் பறித்த
கைகளை என்று காண்பேன் — திரிசடையே
வைத்த போதிலும் கைகை பின்னே அந்த அரசு
வாங்கிய போதிலும் — திரிசடையே
சித்திரச் செந்தாமரை மலரைப் போலே மலர்ந்த
திருமுகம் என்று காண்பேன் — திரிசடையே
கொழுந்தன் என்றும் குகனுக்குத் தோழன் என்றும்
கூறினதும் பொய்ப்போமோ — திரிசடையே
கொழுந்தும் செல்லும் வீரா தன் அதிசய மனமகிழ்ந்த
இரக்கமும் போய்விட்டதோ — திரிசடையே
காதூஷணர் பதினாலாயிரம் தேரும்
கணத்தில் பொடி செய்தாரே — திரிசடையே
சரவேகமும் கையும் மெய்யும் என் திருவிழி
தம்மில் நிற்கின்ற அய்யோ — திரிசடையே
வல்லபேருக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்று
வழக்கச் சொல்லைப் போலத் — திரிசடையே
புல்லினால் காக்கை கண் கொண்டோர் கண் கொடுத்த
புண்ணியனைக் காண்பதென்றோ — திரிசடையே
சற்றும் வைத்துப் பாராமல் பாவி ராவணன் வார்த்தை
தனல் போலே உறைக்கிறதே — திரிசடையே
பத்துத் தலையும் பனங்காய் போல் விழுந்து உருளப்
பார்ப்பதென்னாளோ நான் — திரிசடையே
பாயும் கைகளும் என்னைப் பார்க்கும் கண்களும் இந்தப்
பழிவார்த்தை சொல்லும் வாயும் — திரிசடையே
பேயும் பெருங்கழுகும் நாயும் நரியும் பிச்சுப்
பிடுங்கித் தின்னக் காண்பேனோ — திரிசடையே
குடிமகன் இந்திரசித்தன் கொழுந்தனால் பட்டான் என்ற
கூக்குரல் என்று கேட்பேன் — திரிசடையே
அடி அற்ற மரம் போல் மண் மேல் தசராவணன் முன்
அலறி விழக் காண்பேனோ — திரிசடையே
பேய் ஆம் அரக்கனையும் சேனைகளையும் என் தன்
பிராணநாதர் கொல்லாரோ — திரிசடையே

தாயேஎன்அப்பன்வீடு பாற்கடல்போலேபொங்கித்
தழைக்ககாண்பேனோ திரிசடையே
இடதுகண்துடிப்பதும் இடதுதோள்துடிப்பதும்
ஏதோஅறிகிலேனே திரிசடையே
இடதுசெவியில்ஒரு வண்டுவந்தூதக்கண்டேன்
என்னசொல்லடிஅம்மா திரிசடையே
வந்தசாமிமுன் நிலையில்என்கைதொட
வரக்கண்டகுறிஇவை திரிசடையே
அந்நாளில்குறி இந்நாளிலும்கண்டேன்
அதிசயம்ஏதோஅம்மா திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத் திரிசடைகனநிலை உரைத்தல்

விருத்தம்.

கோதைசமனமகிழ்ந்திந்தக் குறிகுணங்கள்சொன்னளவில்த்
தாதவன்இப்போதுனக்கோர் சுபவார்த்தைசொல்லுவன்காண்
காதலியேயானும்நல்ல கனவுகண்டேன்கேள்எனவே
சீதைமனந்தேறியிடத் திரிசடையும்சொல்வாளே. (அ)

௫-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்கனவைக்கேளாய்அம்மாசானகிஅம்மா-என்உனக்குக்கவலைசும்மா,

அநுபல்லவி

மங்களம்உனக்குண்டாமே வல்அரக்கன்வாழ்வுபோமே—என்

சரணங்கள்

௧, சுந்தரிமண்டோதரிவெ றுந்தலையைச்சீவினள்
அந்நியத்திலேஅவள்வி ழுந்தழுதுகூவினள்
இந்தமன்னன்வீடுவிட்டெ ழுந்தொருபெண்தாவினள்
என்தகப்பன்வீட்டில்அவள் வந்துகந்துமேவினள்-என்

௨, பூவுகள்எல்லாம்கரிக ளாக்கருகவும்கண்டேன்
கோவில்கள்எல்லாம்மெழுகுபோல்உருகவும்கண்டேன்
பேய்வனையும்நரிகளு மேபெருகவும்கண்டேன்
ராவணன்என்னெய்த்தலையோடேவருகவும்கண்டேன்-என்

௩, பத்துமுடிராவணனைத் தொத்துடனேகொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமரர் சொஸ்தமொடுசெல்லவோ
உத்தமிஉன்பத்திநிம கத்துவம்என்னசொல்லவோ
நித்தமும்இலங்கைக் கனர்த்தமென்பதல்லவோ-என்

சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறைநீர்த்தல்,

விருத்தம்

திரிசடைஇப்படிசொல்லச்சனகிகொஞ்சம்
தெளிந்தனளில்இதுகல்லவேளைஎன்றே
மாமஉறையும்அநுமானும்குறுதம்போதில்
மருடம்ஒருபத்தும்மின்னமாதர்ஆட
அருகினில்கட்டியம்போடஅந்தரவில்
அரக்கன்வந்தான்அருந்ததிக்கும்தெய்வம்ஆகும்
கருணைவல்லிசீதைதன்னைகாணவேதோ
கரைக்கின்றன்பலகெஞ்சிஉரைக்கின்றனே, (௯)

௬-பதம்-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧, என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான்
என்னசெய்வேன்மிதிலை அன்னமே
மன்மதன்கணையாலே பட்டுவிழுவேன்என்று
மலர்அயன்வகுத்தானோ முன்னமே

௨, அன்னமனையும்விட்டுப் பெண்களையும்காமன்
அம்பால்எய்யவும்சிந்தை நோகவோ
திங்கள்சுடவும்பனி அன்றில்சுடவும்விஷம்
தென்றல்சுடவும்வெந்து போகவோ

௩, ஆலைக்கரும்புபோல வேலைத்துரும்புபோல
ஆசைவலையில்சிக்கி மாயவோ
மாலைக்கும்காலைக்கும் ஊணுறக்கம்இல்லாமல்
வரவரநானுக்குநான் தேயவோ

௪, அந்நாளும்செல்லுமேனோ சொக்குசொக்குபோனேனே
அநுக்கிரகம்நீசெய்ய வேணுமே
சந்தோஷம்ஆகப்பாராய் என்தன்கவலைதீராய்
சாஷ்டாங்கதெண்டன்இட்டேன் காணுமே

௫, மறக்குமோஉன்தாசை வார்த்தைநன்றுளாயோ
வாரோர்பழிக்கின்று கூசியோ
பிறக்கும்பிறக்கும்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணன்ஒர்
பெண்ணால்இறந்தான்என்று பேசவோ

௬- மதியும்உனைத்தெனது விதியும்உனதுசொன்ன
படிகேட்பேன்அடிமை ஆகுவேன்

இதிலேவரைபடாமல் தயைபாராய்கதிதாராய்
எங்கேநான்இனிப் போகுவேன்
௭, வான்ஆறும்தேவரும் மூவரும்தினம்வந்து
வணங்கும்என்கவலையைத் தீர்த்திடாய்.
நானேஉன்னைப்பணிந்தால் பதினல்உலகுக்கும்நீ
நாயகிஆம்அல்லவோ பார்த்திடாய்
௮, கன்னும்கருத்தும்நீயே மன்மதன்செய்யும்போரைக்
காட்டிஇம்நல்லசெம வாதையே
என்னம்தப்பிப்போனேனே நாயிலும்பேய்ஆனேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்லாய் சீதையே.

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்

மின்டாளன்அரக்கன்இந்த வீண்வார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாள்சானகியும்என்தன் காகுத்தர்சரத்தினலே
உண்டானதெலலாம்தோற்க ஊழிவந்தடுத்ததையோ
சண்டாளனக்கோபித்துத் தள்ளுவாள்விள்ளுவாளே,

௭-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏர்க்குமோபோடாஅட ராவணா-ராட்சதப்பதரே

அநுபல்லவி

காட்சியாஎன்னைப் பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சிஆம்பழி ஏர்க்காதே-உன்
வாழ்ச்சிவீணிலே போக்காதே-அர
சாட்சிஆனதைத் தோர்க்காதே-அட—ராட்சத

௧, கிளைக்கும்மூன்றுலோகமும் செலுத்தும்உன்கோலும்உன்தன்
கீர்த்தியும்என் தொலைக்கிறாய் கெறுவத்தாலே
வெளிக்கபகீர்த்திஆகப் பாவபுண்ணியம்பாராமல்
விறுதாவில்என் குலைக்கிறாய் ஆகாசமட்டும்
அளக்கும்இருப்புத்தூணைச் செல்லரிக்குமோஇத்தை
அறியாமல்என் மலைக்கிறாய் அக்கினிதன்னில்
குளித்துத்தவங்கள்செய்து பெற்றவரத்தைஎல்லாம்
கொஞ்சத்தில்என் கலைக்கிறாய் அடசண்டாளா
வளர்த்தியவார்த்தைகள் படியாதே-தனல்
ஒளிக்கமுன்தானையில் முடியாதே-என்னை

இளக்காரமாக்கிட்டத் தாடியாதே-எரி
விளக்கினில்பூச்சிபோல் மடியாதே-அட—ராட்
௨, காயத்துடன்பிறந்த கவசகுண்டலமும்
காதும்அறக்க விடுத்தாய் வெளிநில்லாதென்
தாயவர்க்குறுதிஅக்க மாயமான்பின்னேதிருட்டு
நாய்போலப்பதுங்கி அடுத்தாய் நமன்போலுமஉன்
தீயருபத்தைஅக்கணம் மூர்ச்சைஆய்ப்போனனென்னைத்
தீண்டாயமன்னுமேஎடுத்தாய்கொல்லேனென்றுனமேல்ப்
பாயும்சடாயுவாலே புனைவாய்எலிபோலஉன்
பசிவெல்லாம்பறி கொடுத்தாய் அடசண்டாளா
தாய்இவளெனமகம் அறியாதோ-போடா
பேயேஇம்மாத்திரம் தெரியாதோ-என்னைத்
தீயுரைசொன்னாக் கெரியாதோ-பத்து
வாயிலும்பூவாச் சொரியாதோ-அட—ராட்
௩, குதிக்கிறுப்சும்மாய்போமோ இப்பாவமின்னுக்கொன்று
கோடிஆய்வந்து வாய்க்குமே உன்செல்வம்எல்லாம்
செதுக்கிறமரம்போல்என் பொறுமைஆதர்ம
தேவதைதானே தேய்க்குமே உன்குலம்தன்னை
மதிக்காஎபடியைக்கூடி இலவும்இப்பாடீலப்போலஎன்
வயிற்றெரிச்சலே தீய்க்குமே என்பிராணநாதர்
விதிக்கும்பாணம்உன்தன் தலையைப்பனங்குலைபோல்
வெட்டிவெளியில்சாய்க்குமே அடசண்டாளா
அதுக்குன்னேதுள்ளிச் சாகாதே-இந்த
பதைப்பினுல்ஒன்றும் ஆகாதே வாய்
மதத்தினுல்கெட்டுப் போகாதே-நானோக்
கொதிக்கும்நரகத்தில் மூழ்காதே-அட—ராட்

சீதாதேவி தனியே புலம்பல்.

விருத்தம்.

சானகிஇப்படிவைய அரக்கன்சீறித்
தானகத்தான்அரக்கியரைக்கலைக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டுஎமனும்இவனைஇங்கே
அடிப்பென்என்றகையோங்கினான்அப்பால்த்
தான்ஒருமந்திரம்செபித்தான்மாதர்எல்லாம்
சம்போலஉறங்கிவிட்டார்அந்தவேளைக்

கர்ணகத்தில் இளங்குழந்தைபோலேசீதை
காங்குவளர்தனியேதானிருக்குவாளே. (௯௧)

௪-திபதை-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. தேற்றுவார் இல்லை ஆற்றுவார்இல்லை தெய்வமேஎன்னசெய்குவேன்
எற்றும்அரக்கியர்வார்த்தைஇடும்பைவிட்டெந்தநாள் இனிஉய்குவேன்
௨. சொந்தவீட்டிலேஇருஎன்றசாமியைத்தடுக்குசொல்லிஎழுந்தேனே
அந்தவினைக்கிந்தஇலங்கையிலேபொல்லா அருஞ்சிறையில்விழுந்தே
௩. தம்பிமார்அன்னைமார்எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில்அவர்க்கிங்கேவாமகம் என்வருமேவாரதே
௪. நிறைதவசுக்குக்குறைஇவள்என்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையர்ஊரிலேசிறைஇருந்தஎன்னைப் பரிந்துகைதொடுவாரோ
௫. தாழ்வுசெய்தேனோதெய்வமேஎன்தன்சாமிநெஞ்சைஉருக்காயோ
பாவிஉயிரேஎன்சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும்இருக்காயோ
௬. எதனால்இவர்அரக்கியர்களோ இந்தப்பேரிடுவானவனே
பிரியவும்இன்னம்இருந்தேனே நான்அல்லோஅரக்கிதானே
௭, தசனகனும்இந்தவினைகண்டு தன்உயிரும்பிழைப்பானோ
அந்தஇளையகொழுந்தனும்என்னை அருமைசொல்லிஅழைப்பானோ
௮, புல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும்இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார்சொல்லும்வசைக்கெல்லாம் ஒருதோதகிபெண்பிறந்தே

அநுமார் ஸ்ரீராமரைவர்ணித்தல்.

விருத்தம்

அன்னைஎனும்சனகிஇவ்வாறழுதுவாடி
ஆவிஇனிவைத்திரேன்என்றுபிராணன்
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ்செடிக்கீழ்வந்தாள்
சாமிஅனுமானும்முன்னேவணக்கிக்கண்டு
என்னைதசரதராமன்தூதன்னேனே
எங்கெங்கும்தேடினேன்அனுமான்என்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவந்தேன்சாமிரூபம்
சொல்லுவேன்என்றெடுத்துச்சொல்லுவானே, (௯௨)

அ-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

அந்தராமசவுந்தரியம்என்னால்அறிந்துசொல்லப்போமோஅம்மா,

அநுபல்லவி.

கந்தமேவும்அரவிந்தமலரும்அவர்
காலுக்குநிகர்ஆமோ கைக்குக்காந்சொல்லப் போமோ—அந்த

சரணங்கள்

௧. உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்
உடையஅட்சயதூணி ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்குமெட்டுத்
திசைஆனைத்துதிக்கையும் நேர்க்குமே
வரிந்தமரவுரி இடையும்நடையும்கண்டோர்
மனைதனைல்லாம்உருக்கி வார்க்குமே
தாம்தாமாஉல் இருந்தவயிற்றுக்குச்
சரிசொல்லக்கூடுமோ ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கினை பூமிஅகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் இளங்கமுகேபூணும்
பாந்தபுசங்களுக்கு மேருமலையும்நாணும்
பார்க்கப்பார்க்கப்பசிறு பிரம்மகற்கவேலையும்—அந்த
௨. அதிசெயப்உடன் பளபளென்றிலகுகண்
ணாடிநிகர்த்தக போலமும்
மதிகள்ஒருசத கோடிக்குமேல்ஆன
மங்களமலர்முகக் கோலமும்
கதிஎன்றடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியும்தரும்
கருணையனவி சாலமும்
குதிகொள்ளும்பவள வாயும்சிறுநகையும்
குருமந்தகாசவி லோகமும்
புதுமலையினில்விழும்பொன் அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினிலப் புரளும்முப்புரிநூலும்
எதிர்இல்லாதகோ தண்டமும்ஒருகாலும்
எழுதவேணும்என்றால் ஆமோமன்மதனாலும்—அந்த
௩. பெருத்தகாமனை இலைபோலேஒளி
பெருகியமேனிச்சின் காரமும்
வரித்தசிந்தூர ரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவில்த் தாரமும்
பரித்ததிருமுடி வேணியும்வேணியில்ப்
பகர்ந்துளவமலர் ஆரமும்

தரித்திருவாழி கொடுத்துன்சேதியைத்
தனியேஎன்னுடன்சொன்ன சாரமும்
திருத்தீச்சொல்லவெகு வாய்இல்லைஒருவாயே
தெரிந்துதெரியாமலும்சொன்னேன்நீபொறுப்பாயே
ஒருக்காலேஉண்டவர் மகிமைநீஅறிவாயே
உனக்குத்தெரியும்வேதம் தனக்குந்தெரியுமதாயே—

சீதாதேவி லட்சணியைத்தெரிசித்தல்.

விருத்தம்

நாட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமற்குள்ள
அம்குறிஎல்லாம்சொன்னான்நாடுவிட்டுக்
காட்டிலேநடந்ததுவும்சுருக்கச்சொன்னான்
காதலாகமலம்போல்அனுமான்பின்னை
ஆட்டிவிடும்பசியாலேவிழுந்தோர்கையில்
அண்டர்உலகத்தமுதம்வந்தாற்போலே
நீட்டினான்திருவாழிஅதனைக்கண்டாள்
நிசங்கண்டாள்சீதைபரவசங்கொண்டாளே,

கூ-தரு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

கொண்டாளேசாமிமோதிரம்-கண்டாளோ-சீதை

அநுபல்லவி.

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரந்தனிலே
என்அனுமானிட பொன்இருகரத்திலே—கொண்

சரணங்கள்

க, கந்தமலர்க்குழல் மேலேசூடிக்
கண்ணுக்குக்கலந்தன ணிர்விட்டு
நாணைக்கிடைத்ததே கார்த்திகைப்பிறைபோலே
கண்டிட்டேனென்று முறைபட்டு
அந்தராமமந்திரம்எழுதிய
அடையாளமோ திரம்தொட்டு
அனோக்காபுலைமேல் இணைத்துடம்பிலே
அட்டிகாமகிழ்ச்சிகொண் டடிக்கடிமுத்தமிட்டு—கொண்
உ, எரிந்தபசியால் வருந்தும்நாகம்முன்
இழந்தமணிதனை அடைந்தாற்போல்

எதிலேமேல்வராதென்றொழிந்தவர்
எரிக்கவுடமையைக்கண் டெடுத்தாற்போல்
பெருந்தனையிழந்துகால்மேலேநின்று
பிள்ளைபெற்றமலடி படுத்தாற்போல்
பின்னுமுன்னுமதோன்றும்சுவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குதெய்வம்கண்கொடுத்தாற்போல்—கொ
ங, சிந்தாகுலம் விண்டேனேஉன
திருவாக்கல்லவோ குறைஆற்றி
தீயராவணப் பாவிவனத்திலேதைத்
தேடிவந்தாயேஎன் மனந்தேற்றி
தந்தாயேஎன் சீவனைஉனக்கினித்
தருவதென்னவிதற் கெதிர்மாற்றி
தாயும்தந்தையும குருவும்தெய்வமும்
சகலமும்நீயேஎன் றனுமானைவாழ்த்தி—கொண்

அனுமார் சீதைபிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள்

அவளுக்குவிவரித்தல்,

விருத்தம்

அன்பிதிருவாழிஇலங்கிழந்தசீதை
கடலபோய்தவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டக்
கொண்டுமகிழ்ந்தாள்பின்னுமனுமானோநான்
கோனுமல்மானுக்காகெடுந்தூரத்தில்
மன்னிராகுவீரன்போய்மீண்டவாறும்
வந்திளையோன்உடன்கலந்தவாறும்நீதான்
பண்பெறுகியவாறுமசொல்வாயென்ன
பகர்கின்றான்அவள்குறையைமுடிக்கின்றானே. (௰௪)

௰-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

கேள்அம்மாசொல்வேன்முன் உள்ளதெல்லாம்கேள்அம்மாசொல்வே(ன்

அநுபல்லவி

நீளமான்ஆனமாரீசன்மறைந்தின்றடனேஉயிர்கொன்றடனேவழி
யீனவேராகுவீரன்வந்துசேர்ந்தபின்—கேள்
க, இளம்பிரிந்தமான்போலே என்தாயேஉன்னைநாடி
உணுமகனிகளும்சோப்பாய் உலைவாய்மெழுகாவாடி.

அனந்தகாடும்மலையும் ஆறெங்கும்தேடித்தேடி
தனம்தனியேபுலம்பித் தம்பியாலுயிர்கூடி
வனந்தனில்வந்தாச காயுவினுல்மதிதேறவே-ராவணன்
முன்னந்தவெல்லாம்சொல்லி அவன் உயிர்போனகப்ளறவே-அந்நேரம்
சிவந்துகவந்தனை வென்றுசவரிமொழிகூறவே-உன்தன்னை
நினைந்துநினைந்து வானதுபோய்த்தமொறவே-நாயேனும்
பணிந்திடவேதன தடியருள்ஜக்கிப்
பணிகளும்மணிகளும் வகைவகைநோக்கித்
துணிந்திடும்வாலியை மாட்டினென்றுனேனா
சுக்கிரிவனைமுடி சூட்டினன்பின்னே—கேள்

உ. அதிரெறாதர்தம்மை அந்தந்தத்திசையில்ஏவி
தெரியேதெற்குத்திசைக்கு நீபோஎன்றென்னைக்கூவி
பொறிஆரும்மோதிரமதைப் போட்டதுகந்துதேவி
குறிகுணமெல்லாம்சொல்லக்கொண்டுதென்திசைதாவி
முறைமுறையேவெகுதேசமெல்லாம்அலைந்தெட்டினேன்-என்னோட
பிறருசெல்வாவா ராதிரும்என்றுதட்டினேன்-அந்நேரம்
தரையில்இருந்தாகாசம் அளவும்போய்முட்டினேன்-மயேந்திர
பறுவதம்மேல்நின்றுபாய்ந்து லங்காபுரிகெட்டினேன்-கோட்டைக்குள்
குறுகுறெனநடக் கிறவேனையிலதிர்
கொண்டிடுமலங்கனி தொண்டையும்மண்டையும்
தெறிசிறனநெரித் திடவேஉவர்விட்டு
நீங்கினள்ஆவியை வாங்கினென்நானே—கேள்

௩, அகலும்இலங்கைஎல்லாம் அணுஅணுஆகச்சுற்றித்
தகைசேரும்மத்திட்ட தயிர்போலவேஎன்புத்தி
நிசமும்வேனையில்ராம நேசம்வநததுபற்றி
மகிழ்வேகான்அசோக வனத்தில்வந்தேனேற்றி
வகைஉடனேராவணன் வந்துன்எதிர்படித்ததும்-சண்டாளா
அகலநில்லடாஎன்றுநீ வாய்மேல்அடித்ததும்-அம்மாஉன்
முகமலர்மேல்இருகண்ணால் முத்துகள்வடித்ததும்-அடியேன்
சகலமும்அறிவேன்உன இடதுபுறம்துடித்ததும்-இதெல்லாம்
பகலவன்முன்பனி ஆய்விடும்மெய்யே
பாவிஅரக்கர்கள் வாழ்வதுபொய்யே
செகம்முழுதிலும்ஒரு திருவுளமேமொது
தென்மொழியேஅடி யேன்வரலாறிது—கேள்

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

சொல்லிஇந்தவகைஅனுமான்பின்னும்என்தன்
தோள்மேலேஏழுந்தருள்வாய்அங்கேபாய்வேன்
அல்லதிலங்கையொடெடுப்பாய்எனினும்செய்வேன்
அரக்கரைவேர்பிடுங்கெனினும்கணத்தில்செய்வேன்
பல்அரக்கர்சிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினன்என்
றெல்லவரும்சொல்லப்போகேன்தாயேசீதை
எதென்றன்இதற்குவகைஓதென்றனே, ([illegible])

அனுமாரைச் சீதாதேவி மறுக்கேட்குதல்.

விருத்தம்

எண்ணிஅனுமான்இந்தவார்த்தைசொல்ல
எனைஒருவரும்தொடப்போகாதுகண்டாய்
மண்ணதைத்தொட்டாக்கன்எனைஎடுத்தான்கண்டாய்
வலியகோதண்டபதிஅவர்போர்கண்டாய்
நண்ணிஎன்தன்சிறைஅவரேமீட்டிடாமல்
நகைத்தாதன்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனைநெஞ்சம்
களிக்கின்றசீதைகனிந்துரைக்கின்றாளே. ([illegible])

௰௪-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

இம்மாத்திரம்செய்வாய்அனுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரம்செய்வாய்அனுமானே.

அனுபல்லவி.

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோஷம்உன்மேல்தன்மேலே—இம்மா

சரணங்கள்

௧, வேடிக்கைக்கோபிடித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தஊர்
ஈடோஇதெல்லாம்ஒரு சில்லு-கான்சபித்தாலும்
காடாதோஇலங்கைக் கல்லு-துணிந்தவர்க்குப்
பாடோபிராணன்என்னஓர் புல்லு-அந்நாதிப்போட்டுக்
கூடுமாத்திரம்இருந்த கெல்லு-போலேஆனேனே

ஓடிப்போய்ச்சாமிமுன்னே　　நில்லு-அவர்உடனே
கூடவேஅயோத்திக்குச்　　செல்லு-என்னைஎங்கென்று
தேடும்மாமிமார்க்குநான்
தென்னடன்இட்டேனென்று　　சொல்லு—இம்மா

, குருவார்த்தைஆகஉன்மேல்பாரம்-போட்டுச்சொல்லுகிறேன்
திருமாதம்மிற்கும்என்　　சரீரம்-கல்யாணம்செய்த
பெருநாளில்என்மனை　　விசாரம்-அறிந்தாகையேல
பாவசம்சொன்னோ　　விஸ்தாரம்-அத்தனைநடப்பிராவ
வருவார்அல்லோ　　இத்தனைநாளும்-என்றிருந்ததைக்
தெரியாமல்வாக்குப்போம்அங்கோரம்-நீயும்கூடப்போய்
அருகேநான்சொன்ன　　உபசாரம்-சொன்னபின்கன்னைக்
கனைகண்டால்சினைதகட்டலும்
கழிக்கச்சொல்வாய்　　உபகாரம்—இம்மா

, ஆகியில்பொன்மானுக்கா　　வாது-சொன்னநன்டம்த
வேதைபொறுக்கச்சொல்　　என்மீது பெண்களுக்கெல்லாம்
பேதைமைஎன்பது　　மீறாது-அதுசொன்னபடியே
வேதன்சொன்னசாபம்　　பொல்லாது-என்னைராவணைப்
பாதகன்அணுக　　கூடாது-என்றுதிரிசடை
மாதாஉரைத்தாள்பயம்　　ஏது-என்றிருந்தாலும்
மேதினிவாய்மூடப்　　போகாது-ஆகையினாலே
சீதாராமன்என்பேனைச்
செலுத்தச்சொல்வாய்　　இப்போது—இம்மா

அனுமார்சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறுதல்,

விருத்தம்

வடித்துவடித்தன்னை இந்தவார்த்தைசொல்ல
மாருதியும்நகைசெய்தான்விழல்கூளத்தை
இடிப்பதுபோல்அரக்கர்தம்மைஇடிக்கச்சேனை
எழுபதுவெள்ளமும்சேரும்எனதுதோள்மேல்
அடித்தலம்கொண்டென்சாமிசேர்வார்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேல்ச்சேர்வார்அவர்அம்பாலே
பொடிப்பொடிஆய்ராவணனும்தகப்பில்ச்சேரும்
போரும்வரும்பாரும்எனப்புகலுவானே,　　(௫ஏ)

௰உ-தரு-சாரங்காரகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எட்டுகோணியிலேபாரும்-அம்மா-ராவணன்பேரும்இனிஎவரும்

அநுபல்லவி

இஷ்டகாலம்வந்த　　இரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலோமர்　　இடத்தினில்ச்சேருவீரோ
முடியாதவானராக்கை　　தொட்டேகல்லாலஎறிந்து
மூட்டர்கள்துஷ்டர்கள்　　கொட்டபவிஷ்டர்கள்
இட்டிகெட்டுகள்　　ஓட்டுகள்கெட்டபின்
கட்டியபொய்கள்　　தொட்டுநடபட்டும்—எட்டு

சரணங்கள்,

௧. மலர்தலைஉலகெல்லாம்　　வாழ-மண்மேல்
மண்மேதரிஅறி　　விழ-என்றும்
அலைகையும்காயும்வந்து　　சூழ-காவல்
ஆரக்கியர்உனதுமேல்
எட்டிகள்போலே　　தாழ
அந்தரத்துமி　　இந்திரன்அறைந்திட
என்தன்முருந்தன்கே　　பீர்தளம்வந்தபின்
உன்தன்வருந்திய　　நிர்கைமகிழ்ந்திட
இந்தஇலங்கைஅ　　பூந்திடம்விருந்தையை—எட்டு
　　மேலே-மிதக்க
௨. ஆகாராட்சதப்பிரேதம்　　போலே-அதிலே
ஆகுமோதகம்கடல்　　ஒருக்காலே-மாதர்
காகங்கள்மூழ்கி
கண்ணீரால்அந்தரத்தும்　　அப்பாலே
கழுவிப்போமே　　நான்குதலங்களும்
கங்கிலும்வங்கிலும்　　டங்கொள்அரங்கிலும்
மங்கயர்தங்கிட　　எங்கிலும்எங்கள்கு
அங்கிலும்இங்கிலும்　　மங்கலங்களை—எட்டு
ரங்குநெருங்கி　　சாட-குரங்கால்
௩. ஆனைசேனைகளோநான்
அரக்கர்தலைஎல்லாம்பற　　தாட-இருவர்
போனவழிபோகாமல்　　ஓட-இந்தப்
பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை

எல்லாம்தம்பியைக் கூட
புத்திரமித்திரக ளத்திரஜனத்தவர்
சுற்றிவயிற்றில்அ டித்துவிழத்தலை
பத்துமுகரித்திரள் தத்திஇழுத்திட
வித்தகன்அஸ்திரம்அ றுத்திடும்வெற்றியை—எட்டு

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளம் ஈதல்.

கொச்சகம்

உன்னித்தான் அனுமன் இந்த உறுதிசொல்லமனம் துணிந்தாள்
வன்னமுள்ள அணிசூடாமணிகொடுத்தாள்சாமி அவள்
என்னசொன்னாள்எனக்கேட்டில் எதுரைப்பாய்எனச்சீதை
சொன்னபடி அடையாளம்சொல்லுகின்றுசொல்வானே, (௰அ)

௰௩-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்,

பல்லவி

அனுமானேசாமிக்கிந்த அடையாளம்சொல்அய்யா,

அநுபல்லவி

சனகிஇலங்கையில்ச்சிறையில்த் தன்உயிரைத்தானேநின்று
மனமதில்சாமாமூர்த்தி வனம்செய்திருக்கிறாள்என்று-அனு

சரணங்கள்

௧, உலகறியாகனைவிட்டுக் கோட்டைவாசல்கடக்குமுன்னே
ஊருக்குவனம்எங்கேஎன்று நான்கேட்கவே
தொலைதூரம்வழிநடந்தால் சமர்த்திநீஎன்றுசொல்லித்
துளிர்ஆனவர்மலர்க்கு குளிர்கைசெய்வாரோ-அனு
௨, தாழ்வில்லாநகர்நீங்கி வருகிறபேர்எல்லார்க்கும்
தனித்தனியேதுணிவுசொல்லி அனுப்பினார்பொய்யே,
சூழும்அந்தவழிநடுவே வேள்விசெய்யவேணும்என்று
தொடங்கும்வேதியன்ஆசை அடங்கப்பசுகொடுத்தார்அய்யோ
௩, கனம்ஆனகங்கைக்கரை வனவேடன்முன்னெங்களைக்
காட்டிஇவர்ஆர்என்றுநீ கேட்டாயேகுகனே
உனதுதம்பிஎனதுதம்பி உன்கொழுந்திஇவள்நானும்
உன்ஆசைத்தோழன்என்று சொன்னீரேமகனே-அனு
௪, உளத்தில்மறுமாதர்போற் குறிக்கேனென்றந்தரங்கம்
உரைத்தார்என்சாமிக்கது கருத்தில்உண்டோதானே

வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சிஇல்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர்உடன்பத்திரமாச்சொன்னேனே—அனு
ஒருகாலமென்பேசப்பாயத்தகாக்கைதன்னைகோக்கிப்புலையில்
ஒருகணைவிட்டார்அதென்ன தெரியாதபேச்சோ
சர்வபாணம்அதுவிழ இருவிழிக்கும்ஒருமணியாக்
காகம்கொடுத்தாரோஅந்தமானமும்தான்எங்கேபோச்சோ—அனு

—×—

அனுமார் அசோகவனம் அழிக்குதல்.

விருத்தம்.

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைமைகொண்டான்அனுமன்தன்னிறைகொண்டங்கே
இந்தித்தான்ராமபட்டமணவாளங்கள்
சேனைஉடனேகொண்டுவருவேன்வந்தால்
பந்தித்தாவணனும்படையும்காலன்
படைக்காவார்தாயேநீபாரென்றோதி
வந்தித்தான்அச்சுடாமணியைக்கொண்டான்
அழிக்கொண்டான்அசோகவனம்அழிக்கின்றானே. (௰௯)

௰௪-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடித்தானே-அசோகவனம்தன்னை-முடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

அடித்தானேஅரும் காய்கனிகளைகளை
ஒடித்தானேஅனா கொடிக்குள்விகளையும்
பிடித்தானேஅந்த ராவணன்கீர்த்தியைக்
குடித்தானேகையைக்கொட்டித்தொடைதட்டிக்கொண்டு—அடி

சரணங்கள்

௧, ஆடச்சேயும்அசையச்சேயும் சிலமரங்கள்-கைகளை
அடித்தனா
மூடச்சேயும்முழக்கச்சேயும் சிலமரங்கள்-வேர்பிடுங்கிச்
முறித்தனா
சாடச்சேயும்தாவச்சேயும் சிலமரங்கள்-கொண்டாட்டம்
தறித்தனா
பாடச்சேயும்பாயச்சேயும் சிலமரங்கள்-வெகுவெகு
பறித்தனா
கோடானுகோடிகளாக்கொம்பும்கொடியும்ஆக சிலமரங்களைப்பெருகிய
குறைத்தான்

நீடாழிமுகட்டிலே அண்ணைபோலே கிடக்க
 நிறைந்தான் சிலமரத்தை-தேவர்கள்
வாடாமல் ராட்சதர்கள் பாராமல் வெளியெங்கும்
 மறைந்தான் சிலமரத்தை-வாரிவாரி
எட்டாகூடமாலங்கைத் தெருக்கள் தெருக்கள் எல்லாம்
 இறைந்தான் சிலமரத்தை-இப்படி
பேடென்றும் காடென்றும் தெரியாமல் மூடிய
 விசைகொண்டெறிந்தமரம் திசைதிசைபோய்ப்படிய
மாடங்களும் அரக்கர் கூடங்களும் இடிய
 மதின் இலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடிய—
௨. அடிக்கடி மரம் நொடிக்கும் ஓசையில்
 அண்டமும் வயிறுளைக்க-அதுகண்டு
எடுத்த ராட்சதப்பெரும்படைக்கடல்
 எங்கெங்கும் ஓடிக்களைக்க-சினமுடன்
கடுத்த ரதகசதுரகபதாதிகளைக்
 காலனும் கண்டுகளைக்கத்-திசைதிசை
திடுக்கெனக்கருந்தூளி செந்தூளி ஆகச்
 சேடனும் முடி இளைக்க-வந்தளவில்
தடுக்காமல் மரத்தின்மேல் மரங்களாவிட்டெறிந்து
 சதைத்தான் சிலபடையைத்-மரம்பிடுங்கிச்
பொம்மெனப்பள்ளத்திலே பிணம்பிணமா அடித்துப்
 புதைத்தான் சிலபடையைத்-தேர்களை
ஒடுக்கி மளமளவென நொறுக்கி நொறுக்கி விழ
 உதைத்தான் சிலபடையை-மீன்குலம்
வெடுக்கெனவே விழுங்கக் கடலிலே தூற்றி
 விதைத்தான் சிலபடையைக் கையினாலே
அடித்தவர் ஆயுதத்தைப் பறித்துப் பற்றிபற்றி
 அழுகல் வெற்றிலைப்போலே குழைய எற்றிஎற்றி
வடிப்பாவாலாலே சுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
 வயிற்றுக்குடல்கள் எல்லாம் வாயில்வரக்குத்திக்குத்தி—அடித்
௩. அந்தசமயத்துக் குமாரர்கள் வாய்த்ததே
 அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம்-என்றே சொல்லப்
பதியில் இருந்த தேவருந் தாருகம் முதல்
 பறவைகள் ஆட்டபாட்டம்-மன்னடைகளைக்

சிதறத் தேங்காய்ப்போலே உடைத்தும் சாமிக்குண்டோ
 சிறிதாகிலும் வாட்டம்-ராவணன்
கதியில் அனுமானுக்கு கவியாவளர்த்தானே
 தன்னுடையப்பெருந் தோட்டம்-அங்கங்கே
குதிரைபோல் ஆனைவிழத் தேர்மலைபோல்விழக்
 குழிந்தத்தே பெரும்பள்ளம்-பள்ளத்திலே
எதிர்மும் ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
 எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம் பசிபோகக்
கதி இல்லா நரிகளும் நாயும்பேயும் உண்டு
 களித்ததே தங்கள் உள்ளம்-குர்க்கென்று
விதிமோசம் ஆகவந்தோம் நமக்கினி எமன் என்ன
 விட்ட தாக்கர் கள்ளம்-கிடைக்காத
புதுவிருந்தினி என்று மெத்தமெத்தவேதாள
 பூதங்கள் கட்டியிடப் பிணநாற்றமும் மூள
எதிரெதிர் அரக்கியர் அழுகைக்குரல்கள் நீள
 எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களும் மாள—அடி

சம்புமாலி வதை

விருத்தம்

கொடிகொண்டவனும் அந்தக் கிங்கரர்களும் போய்மாள
முடிகொண்ட அரக்கன் கோபம் மூண்டிட எழுந்தசேனை
வடிகொண்ட கடல்போல்பட்ட மங்கிடுங்கிடும் இருப்புக்
தடிகொண்ட அனுமான் கையால் சம்புமாலியும்பட்டானே. (௨௪)

மிரு-கரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானே சம்புமாலி-அனுமான் கையால்-மடிந்தானே சம்புமாலி

அநுபல்லவி

அடங்காக்குரோதன் விடும்துணம் உள்ளானதன்
நெடுங்கிரின்னமண்டு தடங்கையால் அன்றுகொண்டு
மடங்கியவாயிலே முழங்கியகுடல் எழ
தொடங்கிய உதிரமும் குடங்குடமாவிழ —மடி

சரணங்கள்

க. நருக்குவேன் இதாரு குரக்கெனத் திர்ப்பட்டு
செருக்கனத்தினிலவதி பெருக்கவேசனைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை நெருக்கி நெருக்கி இட்டு
இருப்புலக்கையினாலே அரைக்கக்கொடுத்துவிட்டு—மடி

௨. நீலப்பெரியகடல் மேல்இட்டமிருதகைக் — போலத்திரண்டுமொய்த்து கோலிப்பொருதலைத்து
சோலைக்கரும்புகளை வாலுக்குமனுமந்தன் — ஆலைக்கிடுவதொத்து காலுக்குமழைப்பித்து — மடி

௩. மோதிவரும்படையை மாதர்அழுதழுது — எதும்விட்டமல்க்கொலை வீதிஎங்கெங்குஞ்செல்ல
பாதகராவணன் காதர்குரங்கிதுபோல் — காதினில்இடவல்ல லாதென்றலறிச்சொல்ல — மடி

பஞ்சசேனாபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை.

விருத்தம்,

பாய்ந்தசம்புமாலிஇந்தவிதத்தில்பட்டான்
பஞ்சசேனாபதிபெரும்படையும்மாண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்களையும்கணத்தில்உள்ளே
தோரணகம்பத்தில்இருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தகினத்துடன்பன்னீராயிரம்பேர்
காதலரும்நாலுலட்சங்காளைமாரும்
எய்ந்தபடைகளும்கொண்டசதனும்போர்மேல்
எதிரன்மாருதிமேல்ச்சீறினனே (௨௧)

௰௩-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

வந்தானேராவணசுதகன் — அனுப்பஅக்ஷகன்மிகுத்திடப்படை
தந்தானேதோரணகாலின்முன் — மிகச்சமுக்கிரம்வளைத்ததொப்பென
மதகரிகள்பரிகள் — ரதநிரைகள்வரவும்
வருகவருகவென — ராகவதூதன்
கண்டானேஅண்டகடாகமும் — வெடித்திடக்கடுகடுத்தகெர்ச்சனை
கொண்டானேகொண்டிடிபோலவேகுதித்தரக்கரைஇருப்புலக்கையில்
அடிகள்முடிகள்பல — கொடிகள்தடிகள்பொடி
பொடிகள்பட்டசிதறி — வாலனைக்கவீசி
கவிழ்த்தோடியுமவாரிஅடித்தும்தெரித்தும்விக்கிடமுறித்தும்வீரர்கள்
தலைக்கேகல்லேமோதிகெரித்தும்சரித்தும் அப்படைதொடுக்கும்வாளிக
தவிடுபொடிகளபட — உதறிஉதறிஎறி ள்
சருகும்உமியும்என — வுதிரியபோது
காலால்உதைபட்டபேர்சிலர் — கடிக்குளேசிலர்பிடிக்குளேசிலர்(லர்
தோளால்அணைபட்டபேர்சிலர்தொடைக்குளே சிலர்இடைக்குளேசி

கரம்அற்றபேர்களும் — சிரம்அற்றபேர்களும்
கதிஅற்றபேர்களும் — ஆகியேவிழ
அறைவான்ஓர்அறைக்குளேபல — கோடிவீரர்கள்வீரர்மேல்விழ
எறிவான்ஓர்எறிக்குளேபல — கோடிதேர்கள்தேரின்மேல்விழ
அதிரதர்மகாரதர் — சமரதர்சிதறிட
அதலகுதலமொடு — சேனைகள்மாளக்
தெரிந்தானேஅட்சதன்வாதிய — செம்புபோலவேரண்டுகண்களும்
எரிந்தானேஅக்கணமேசெல — அம்புமாரிபிரசண்டம்ஆகவே
தெறித்தனுமன்உடல் — இருக்கும்மயிர்முனை
முற்றக்கில்மறையவும் — அந்தமாருதி
தலையேலும்தோளிலுமமார்பிலும்முகத்திலும்கொலுவிருந்ததோரணை
நிலைமேலும்தாளிலும்வாளிகள் — தொடுக்கவும்குலைகுலைந்தராகவ
சரணம்அதைமனதில — ஒருமையொடுகருதி
விறல்விறெனவிசையில் — ஓடிவந்தெதிர்
அடுத்தானேஅட்சதன்எறிய — ஆயிரம்பரிதத்தைஓர்கையில்
எடுத்தானேவிட்டெறிபோதினி — லேஇறங்கிமுன்எதிர்க்கவேபிற
கவனஇவன்அறைய — இவனைஅவன்அறைய
அவன்இடுகவசமும — வில்லும்வாளியும்
ஒடித்தானேபல்லெல்லாமுகுன்டலம் — உதிர்ந்திடச்செவிகலங்கஓரடி
அடித்தானேகையினில்அங்கவன் — நெடுங்கழுத்தினைமடங்கமாருதி
உதறவருபடைகள் — சுதறிருதனமுது
குறைபடஉரைபட — ராசவீதியில்
நிலத்தோடேதேயஅரைத்துக் — கரைக்கஅட்சதன்மாயவேசிலர்
தலத்தோடேருபமறைத்துப் — பாகள்ஆமெனமேய்குவார்சிலர்
நிணத்திலேசிலர் — பிணத்திலேசிலர்
கொளித்தபேர்சிலர் — ஒளித்தபேர்சிலர்
வண்டாமெறைத்தபேர்சிலர் — மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபேர்சிலர்
மண்டோதரிமுன்பினிலேஅடி — சாய்ந்தமரம்எனவிழுந்தபேர்சிலர்
மலைந்தபோரினில் — ஒழிந்தனாதவர்
இலங்கைநாதன்முன் — விழுந்தபேர்சிலர்

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்

வீரர்அம்அரக்கரும்அட்சதனும்இந்த
விதம்அனுமான்கையாலேஅதம்ஆய்ப்போனா

ஜம்பமாய்த்தரு தரும்ராவணன்முன்னொடி.
உன்மகனும்மாமன்னுலகம்உற்றானென்றார்
நாரடர்னைக்குரங்கைக்கிழிப்பேனென்று
நம்புதுவெள்ளம்சேனைஉடனேவந்தான்
ஆர்அடாகுரங்கேநீஆர்அடாஎன்
றதிர்கண்டான்இந்திரசித்தெதிர்கொண்டானே.

அனுமார் இந்திரசித்தோடுபொருதல்.

விருத்தம்

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோ டெழும்பின அரக்கர்சேனைக்
கதிர்கொண்ட உகாந்தகாலில் கடலெனவளைப்பக்கண்டான்
மதிகொண்ட அனுமானகையில் வல்இருப்புலக்கைகொண்டு
குதிகொண்டான்எமனைப்போலே கூடினுஞ்சாடினானே (௨௧)

ஸெ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அனுமந்தன் அடித்தானே-இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்து துடித்தானே

அநுபல்லவி

அனுமந்தன்அடித்தானே முனைகொண்டுபிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு—அனு

சரணங்கள்

௧. கட்டுமென்றபேனையும்-கிட்டுமென்ற பேனையும்
கறுவிவந் தோரையும்-மொறுவிவந் தோரையும்
கைப்படைபோய்மாள உதைத்தான்-சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்ஆக வதைத்தான்-நிரைநிரையாக்
கரிகள்மேல்ப் பரிகளும்-பரிகள்மேல்க் கரிகளும்
காலாள்மேல்த் தேராளும்-தேராள்மேல்க் காலாளும்
கண்பொறிகலங்க இறைத்தான்-சிலபேர்களை
மண்களில்அழுந்த மறைத்தான்-கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை-வாலால் அனேகம்பேரைக்
கையால்ச் சிலபேர்களை-மெய்யால்ச் சிலபேர்களை
கசக்கிஅழுனைகள் பொழிந்தான்-கரும்புபோலே
நசுக்கிச்சாறுகள் பிழிந்தான்-அரக்கியர்க்குக்
கணவனைக் குமாரனைத்-துணைவனைத் தெரியாமல்க்
கதையில் அடித்தடலைச்-சிதையப் பொடித்துப்பெரும்

காற்றில்ப்பஞ்சென றைந்தான்-சிலரைத்தென்காரைக்
கீற்றுக்கீற்றாக மோதினான்-என்றுநங்கோர்கள்
காம்அற்றும் சிரம்அற்றும் உரம்அற்றும் வருமாத்தம்
கண்டிடம் எல்லாம்புரள-மன்னவன்-மன்னவை ஆயிடுமே—அனு

௨. முட்டிவரும் சேனையும்-கிட்டிவரும் சேனையும்
முடுகிவரும் சேனையும்-கடுகிவரும் சேனையும்
முன்கையால்வாரித் தூக்கினான்-தரையில்மோதிச்
செங்கல்பொடிபோல் ஆக்கினான்-ஆனைப்படையை
மொத்தியும்குத்தியும் வாலால்-சுற்றியும் எற்றியும்வாரி
முட்டும்பூச்சிபோல் மடித்துக்-கூட்டம்கூட்டமாஅடித்து
முட்டுமுட்டா அடிக்கினான்-கோட்டையும்லங்கைப்
பட்டணமும் கடிக்கினான்-அங்காவீதி
முகப்பும் கோபுரங்களும்-வகுப்பும் சாலைகளும்
முத்துமாடங்களும் தேய்ந்து-சித்திரகூடங்களும் சாய்ந்து
முடியவீசி நொறுக்கினான்-கோடைகாலத்தில
இடிபோலவே உறுக்கினான்-அடித்தடித்து
மூலையும் குதிரைமலர்ச்சோலையும் குதிரைகட்ச்
சாலையும்குதிரை அலை-வேலையும குதிரைஆக
முறைமுறையாச்சாய்த்து விட்டான்காலால்எற்றிக
தரையிலேதேய்த்து விட்டான்அரக்கர்தலை
மூளையும்சதையும் வள்ளைக்-காளியும்கூளியும் உண்ண
முழுதும்பேய்க்குலம் ஆடக்-கழுகும்காக்கையும் பாட—அனு

௩. அங்குசமும் தோட்டியும்-சங்கிலியும் ஈட்டியும
அன்திரமும் சூலாயுதமும்-சஸ்திரமும் வேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுத்து மொய்க்கவே-அதெல்லாம்ஐயன்
பெருத்தபுயத்தில் தைக்கவே-தைத்ததையெல்லாம்
அழுத்ததோரணம் மேலே-குழந்தைச்சூரியன்போலே
அட்டகாசமது பண்ணி-இந்தடாகவலை —எண்ணி
அமரிலே மதித்தானே-பட்டவையெல்லாம்
உமிபோலே உதிர்த்தானே-ராவணன்மகன்
அடுத்தபடை களிலும்-விடுத்தகணை களிலும்
தொடுத்த படைகளிலும்-பிடித்தவன் மேலப்பட
அள்ளியே தெறித்தானே-சிலபடையைச்
கல்போல் முறித்தானே-அரக்கியர்கள்

அழுவாரும் தெய்வத்தைத்தொழுவாரும் விழுவிட்
டெழுவாரும் அரக்கன்முன்-விழுவாரும் தலைவிரித்
தலங்கோலம் ஆனரே-எல்லாரும்பேய்க்
குலம்போலே போனரே-இந்தப்படியா
அடிப்போம் குரங்கைக்கட்டிப்-பிடிப்போமென்னவேகிட்டி
ஆர்ப்பரவத்துடன் வந்த-ஊரப்புவெள்ளமும்பிந்த-அனு

அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்.

விருத்தம்.

அனுமான்பின்னையும் இந்திரசித்தன்பெல்லாம்
அடித்துவில்லையொடித்துச்சாரதியைமாட்டி
மனம்அழுந்தேரையும்விசிமரத்தாலமோதி
மன்னுடைகலங்கிட அடித்தானை அரக்கன்அப்பால்க்
கனம்அனபிரம்மபாசத்தைவீசிக்
கட்டினன்ஐம்பதினாயிரம்பிசாசர்
இனம்ஆகஇலங்கையில்உள்ளோர்கண்
டேசுவார்மாருதியைப்பேசுவாரே (௨௫)

௫-திபதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, வந்ததுகுரங்கு வந்தஇந்திரசித்தன்
தலைவிமாட்டினன்பார் சிலபேர்
இந்தவூருக்கெமன் ஆகக்கோலம்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுவென்பார் சிலபேர்
௨, வினைக்குரங்குவந்த தெனச்சொல்லிரானன்னகை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருக்கையாலே சமையத்துக்காச்சுதிந்த
சந்துருகாலந்திரம்என்பார் சிலபேர்
௩. அந்தச்சிவனே சீதைக்காக இலங்கைதன்னை
அழிக்கவந்தானென்பார் சிலபேர்
தந்தையைஅண்ணனை மகனைக்கொன்றபழி
தந்துபோமோஎன்பார் சிலபேர்
௪. மனையாளைக்கொன்ற இவனைக்கொன்றுல்லழிய
வாங்கோம்மகிழியேம்என்பார்

கனை ஆம்பாசத்தால்முகத்தில்வாட்டம்இல்லை
கபட்டுக்குரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்
௫, அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால்இலங்கைநகர்க்
கனர்த்தகாலமென்பார் சிலபேர்
நகத்தால்கிள்ளுவதைக்கோடாலியால்வெட்ட
நமக்குமுடியுமோஎன்பார் சிலபேர்
௬. இக்கேஇந்திரசித்திதைப்பிடியாவிட்டால்இன்னம்
என்னென்னசெய்யுமோஎன்பார் சிலபேர்
தந்தைசூழ்க்குப்போனதகப்பனுக்குமூக்கு
நாதானேமகன்என்பார் சிலபேர்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்

புனைசேர்அரக்கர்இவ்வாறுமுறையிட்டலரச்சேனைகற்றில்
இனமஆய்வனைக்கமலைபோலேஇலங்கைஅழித்தகுரங்கிதென்றே
அனுமானதனைக்கொண்டிந்திரசித்தன் உங்கேவிட எங்கேஎன்று
புனைமாமுடிராவணன்கண்டுபொங்கான்கொலுவில்இருந்தானே

௬-அ-கரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு,

பல்லவி

வீரசூராவணன்கொலுவீற்றிருந்தானே.

அனுபல்லவி.

போராதர்த்தினைசிங்கா சனம்மேலேசொர்ன்ன
பீடத்தில்மைநாக மலைபோலேதுன்ன
சாருகபமசேர்பத்து சூரியர்களென்ன
தலைப்பத்திலும்பத்து ம[illegible]ங்களமின்ன—வீர

சரணங்கள்

௧. நடம்ஆடும்ரம்பையும் ஊர்வசியும்அபி
நயம்காட்டிமயில்போல்உ லாவ
கடல்போலேமேள தாளங்கள்அண்டக
டாகமட்டும்சென்று தாவ
அட்டாஇந்திராகடா சந்திராவாடாஎன்
றவசரர்க்காரர்கள் கூவ
வட்டவாககிளிஆன விரகக்கிளிநீர
வந்துமேகமபனிநீர் தூவ

117658

கட்டிமணிமண்டபம்அண்ட கூடம்அதைத்தொடவே
தொடைநடுங்கிஅசுரர்எல்லாம் கெடுமூச்சுவிடவே
முடிகளொடுமுடிமோதி அடிஇணைபுண்படவே
மூவுலகத்துள்ளோரும் சேவடிகும்பிடவே — வீர

௨. எப்போதென்றுமுகம் திரும்பியவாக்கெல்லாம்
ரிஷிகள்வந்துகலை நீட்ட
தப்பாஎட்டானைக்கொம் பொடிந்ததுபதினாறு
சந்திரன்போல்மார்பிலே காட்ட
வைப்பாகியநாகராசர்க்கள்மாணிக்க
மாலைகொண்டிடமேலே சூட்ட
வெப்பானார்முகன் முதல்ஆனமந்திரிகள்
விநயயோசனைகள்பா ராட்ட
முப்பத்துமுடிகோடி தேவரும்கொண்டாட
முதல்ஆனதுமபுரு நாரதர்கீதம்பாட
கற்பகம்மென்மலர்மாரி குப்பைகள்போலேபோட
கட்டியம்சொல்ஓசைதிசை எட்டிலும்மேலோட — வீர

௩. இனம்ஆம்மேகங்கள் புகைபோலதுங்கிக்கொண்
டிணைச்சலஇடையிலே கூச
புனைமாமுகலட்சுமி கரம்துடைப்பார்போலப்
பூவையர்கவரிகள் வீச
என்னகாரணம்என்னைப் பார்த்தான்வார்த்தைசொன்னான்
என்றியக்கர்சந்தோஷம பேச
தினம்ஊழியத்துக்கு வரும்தெய்வப்பெண்களைச்
சிறுக்கியர்போல்அரக்கியர் ஏச
முனைபெறும்அட்சதன்வீழ்ந்த மனவேதைகூடி
மூத்தமகனைசெயித்துவந்த கீர்த்தியைக்கொண்டாடி
அநுமான்வருகிற வார்த்தைதன்னையோநாடி
அடிக்கடிச்சிந்தையை எண்ணித்துடித்துட்டன மனம்வாடி — வீர

———

அநுமானை ராவணன் வினவுதல்.

விருத்தம்.

இருந்தராவணனைமுன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப்
பெருங்குரங்குருவாய்வந்தாய் பிரமன்மால்சிவன்விட்டாரோ
வருந்திவானவர்விட்டாரோ மனத்துளகபட்டைஎல்லாம்
தெரிந்திடவிட்டாரென்று சீறுவான்கூறுவானே.

௰௬-தரு-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரடாகுரங்கே-இங்கேவந்தநீ-ஆரடாகுரங்கே,

அநுபல்லவி

ஆரடாகுரங்கேஅறிவாயோலங்கை
வாரசிங்காசனம்போல்வால்விட்டென்னிலும்மேல்இருக்கிறாய்
ஆரடா.

சரணங்கள்

௧. அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவணிக்கார் நிறுத்தியில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ விசிறிந்தநீ — ஆரடா
௨. கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும்சேனாதிபனையும்கொன்றுருக்காலே
பிச்சைசெய்வென்னென்று கட்சிஉடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ — ஆரடா
௩. நிந்தனைசெய்து நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தன்உன்னோடே எதிர்த்ததென்னகல்காட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லால்க்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீ — ஆரடா
௪. மறைந்தொருகர்மம் வகுத்தசெர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும்அதற்குமுன்கொல்லதர்மம்
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாநிசம்
சொல்லடாபொய்ச் சொல்லடாநீ — ஆரடா

———

அநுமார் ராவணனுக்கு விடையும்மதியும் கூறல்.

விருத்தம்

அடல்இராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
அரன் அயன்மால்விடுக்கவந்தேன்அல்லகண்டாய்
மடமயிலர்சீதையைத்தேடிவந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்தில்உனைக்காணவேண்டிஉன்னூர்
இடம்உடையஅசோகவனம்அழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்றாதுவன்நானேநீபிழைக்கக்

கெடல்அரியபுத்திகேள்கண்டாய்என்றே
இளம்புவான்அனுமன்எதிர்விளம்புவானே.

உ௰-தரு-மோகனராகம்-அடதாள்சாப்பு.

பல்லவி.

ராமசாமிதூதன்நான்அடா-அடாராவணா
நான்அடாஎன்பேர்அனுமான்அடா

அனுபல்லவி.

மாமலர்தலைவாசனும்கயிலாசனும்ரிஷிகேசனும்
மறைந்துநின்றுதந்தநான் அல்லடா
புறம்பேநின்றுவந்தநான் அல்லடா—ராம

சரணங்கள்.

க. கொடித்தவரமும்தனமும்கனமும் வீணிலேஎன்போக்கிறாய்
குடிக்கும்பாலை அய்யையோகமர்வெடிக்குளேஎன்வார்க்கிறாய்
தடுக்குடன்பரஸ்திரிசனங்களைத்தொடர்ந்தேன்பழிவர்க்கிறாய்
தூக்கிஎறவிட்டேணியைவாங்கும்தூர்த்தர்வார்த்தையைக்கே
தடைபடாமல்என் அய்யன்கால்மீதே (ட்கிறாய்
சரணம்என்றால்பிழைப் பாயேஇப்போதே
அடக்கஉன்தாரம் அல்லடாசீதை
அவன்இவன்விடு வந்தான்என்றுதே—ராம

உ. காலமும்பலமும்தெரியாமல்க் குதிக்கிறாய்என்னமாயமோ
காமத்தாலேதர்மபுத்தியைக் கடக்கிறாய்இதுமாயமோ
சாலமோகேடுகாலமோஅடா உனக்கும்தெய்வசகாயமோ
தங்கைமூக்கறுப்புண்டதல்லவோ சண்டாளாஇதுஞாயமோ
வாலியும்போனான் உன்னைச்சிறைவைத்த
வாலும்போய்விட்ட தஞ்சாதேமெத்த
சிலராகவன் அம்பால்அவன்செத்த
சேதியைநீஅறி யாயோடாபித்த—ராம

ங. நீதம்திருந்தும்வேதம்தெரிந்தும் பாதகங்களைச்சூழ்கிறாய்
கெடுமதிகன்னுக்குத்தோன்றாமல் படுநரகத்தில்மூழ்கிறாய்
மாதர்மோகத்தாலேநுவண்டு தாழ்தலைத்தாழ்கிறாய்
மயக்கமோகைக்குள்விளக்கைப் பிடித்துக்கிணற்றிலேஎன்வீ
ஆதிமூர்த்தி தானேஉத்தண்டம் (ழ்கிறாய்
ஆகவந்தான் அரக்கனாமண்ட

சீதையைவிட்டுப் பிழைஅடாகண்ட
சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்ட—ராம

—X—

இதுவும் அது

உக-தரு-ஸாவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பிழைக்கஎன்றால்வாடா-நான்சொன்ன-பேச்சைக்கேள் அடாமூடா.

அநுபல்லவி.

பழிக்கெல்லாம்நீதானேஆளாபடைத்துக்கொண்டாயேசண்டாளா-த
பிழை. (ப்பிப்

சரணங்கள்.

க. வேதன்முதல்விண்ணோர்கள் குறைநீங்க-ஆதி
விஷ்ணுவேபுவனம்எல் லாம்தாங்க-ஒரு
கோதண்டராமன்எனும் பேர்ஓங்க-வந்து
குதித்தானேசாத்தால்உன் உயிர்வாங்க
ஆதவன்முன்இருள் இடுமோ-மூட
வனுக்குக்கொம்புத்தேன் எட்டுமோ-அந்த
சீதைஆம்தெய்வம்உனக் கொட்டுமோ-இந்தத்
திருட்டுப்புத்திதலைக் கட்டுமோ-தப்பிப்—பி

உ. வினைசெய்தற்குச்செய்யும் வகைஏதோ-ராயன்
விடும்கணைஒன்றுனக்குப் போதாதோ-மிக
இனிதாநான்சொல்லுவதெல் லாம்தீதோ-சற்றும்
இரக்கம்இல்லாதஉன் உடன்வாதோ
உனதுதங்கைகொங்கை போய்அடா.
உனக்கிதன்மேல்என்ன வாய்அடா-அந்
சனகிஉலகுக்கெல்லாம் தாய்அடா-அவளை
தானேஉன்குலம்கெடும் இய்அடா-தப்பிப்—பி

ங. புவிமேல்உன்னைவென்ற கார்த்தவீரன்-பிழைப்
புடைத்தானேபரசுராமன் எனும்சூரன்-எதிர்த்
தவனையும்வென்றாகு குலதீரன்-தேவி
அவளைவிட்டால்நீலங்கைக் கதிகாரன்
தவறில்லாவரத்தொ டகஸதியமுனி-முன்னம்
தந்தவில்லுக்குன்சேனை வெய்யில்ப்பனி-அங்கே

எவர்களுக்கும் ஏழை ஆனவனி-தான்
எனக்குமிஞ்சும்வானார் ஆனேகர்னி-தப்பிப்—பி

—

அனுமாரைக்கொல்லாமல்ராவணனை விபீஷணர்விலக்குதல்

விருத்தம்

போதரவா அனுமன்இந்தப்புத்திசொல்லப்
பொங்கியவாள் அரக்கன்விழிப்பொறிகள்சிந்தி
நீதிவசனம்குரங்கே நீயோசொல்வாய்
நேத்திஇதுநேத்திஇதுஎன்றுசீறிப்
பாதகரால்இவனைவெட்டும்என்றான் அங்கே
பணிந்துவிபீஷணன் அண்ணேன்பாவம்கண்டாய்
தூதனைக்கொல்லுவதென்றுஞாயம்சொல்லித்
துலக்குவான்ராவணனைவிலக்குவானே

௨௨-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இவனைக்கொல்லுவேன்என்று நீஎழுந்தது மெத்த
இகழ்ச்சிஅடா அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

தவம்தானேயிருந்த இலங்கேசனே அந்த
சாதிமனிதன்சொந்த தூதுவன்என்றுவந்த—இவனை

சரணங்கள்.

௧. துசம்கட்டும்கீர்த்திக்கு அழிவுவந்ததிப்போதே
தூதனைக்கொல்வேன்என்று துடிக்கிறாய்என்னருதோ
கொசுகைப்பொருட்டாஎண்ணிக்கருடன்எதிர்ப்பதேதோ
குரங்கைஎதிரிட்டாலப்புறம்எங்கும்நகையாதோ- இவனை
௨. அந்நாள்நம்தங்கையைக் சொல்லாமல்காதாமே
அவர்பலம்வெளிஆக அனுப்பினதறிந்தோமே
இந்நாள்நமதுபலம் . வெளிஆம்என்றெணிநாமே
இந்தக்குரங்கைக்கொன்றால்எங்கெங்கும்வசைஆமே-இவனை
௩. பொறுக்காக்கோபம்வந்தாலும்குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி
புலிபசித்தாலும்என்ன புல்லைத்தின்னுமோநற்றி
அறிக்கைசெய்தேன்இனி நீயேஅறிவாய்புத்தி
ஆக்கினைசெய்தப்பால்இதைஅகற்றலதுவேவெற்றி-இவனை

அனுமார் வாலில் தீச்சுடாமல் அக்கினியைச் சீதை வேண்டல்.

விருத்தம்

தம்பிவிபீஷணன்சொல்ராவணனும்கேட்டான்
தையலார்தாமேயிலேகயிறில்லாமல்
வம்புபடுகயிறெல்லாம்முறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேகிழிசுற்றித்தீயைஇட்டான்
முன்பிருநூறுயிரம்பேர்இழுத்தோர்விழ
முனைந்தெழுந்த அனுமந்தன்தனைதொடாதே
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாய்நெருப்பேஎன்று
போற்றுவாளசீதைசொல்லிஆற்றுவாளே.

௨௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அக்கினிபகவானே-வருத்தாதே-அனுமானை நீதானே

அநுபல்லவி

திக்குவேறில்லைநீயே திக்குபுகைசேர்ந்தால்
தைக்குண்டோஉபசாரம் காக்கஉனதுபாரம்—அக்கி

சரணங்கள்

௧, இத்திசைவந்தானே-என்பிராணே சன்னை-முத்திரைதந்தானே
சத்தியம்ஆகச்சர்வ சாட்சிநீதானே ஆனால்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் பத்தினிநானேஆனால்—அக்கி
௨, விவரித்துள்ளதுசொல்லவோ- உனதுமித்திரன்-தவபுத்திரன்இவ
(ன் அல்லவோ
கவலைஅரக்கர்இரு கண்ணுக்கெல்லாம்நெருப்பாய்
இவனுடைவாலுக்குமாத் திரம்மலர்போல்இருப்பாய்—அக்கி
௩. தன்மத்தைக்குறியாயோ-ராமதூதன்என் -றின்னமும்அறியாயோ
முன்னாள்என்சாமிகையை உன்னால்அல்லவோதொட்டேன்
இன்னாளும்நான்அவரை இணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன்—அக்கி

அனுமார் இலங்கையைக் கொளுத்தல்.

விருத்தம்.

கோதையிலேகசங்குகின்றமலர்போல்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறுபுலம்பிஏங்கி
வாடையிலேஅக்கினியும்பயந்துசெம்பொன்
மலர்போலவேஇருந்தான்நாலுதிக்கும்

ஆடரங்குஞ்சாலையும்மூலைகளும்தோப்பும்
அரசிருப்புந்திண்ணைகளும்படுக்கைவீடும்
மாடமும்கூடமும்இலங்கைஎங்குமவாலை
வளர்த்தான்அனுமந்தன்கொளுத்தினானே.

உச-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பற்றிக்கொண்டது அனுமான்இட்ட அனல்
சுற்றிக்கொண்டதுஇலங்கையை

அநுபல்லவி

வெற்றிப்பெண்சானகி — உறைமரம்ஒன்றும்
விட்டுநீங்கித்திசை — எட்டும்முழங்கிமூட்டி—பற்றிக்

சரணங்கள்

க, எடுத்தபொற்கோ — புரங்களும்-மலர்
படுத்தபூஞ்சப் — பரங்களும்-எரி
அடுக்களையும்தா — வரங்களும்-சுவர்
கொடுத்தமணிஉத் — தரங்களும்
உன்னத — உப்பரிகையும்-தங்கத்தாலே
மின்னியகொடி — வணையும்-ஆனைசேனை
மன்னும்விமானத் — தொனையும்-நவரத்தினப்
பொன்அறைகளும் — குடையும்-திருகிகெனக்
கொண்டல்கொண்டலாப்புகை — ஏறவே-அத்தைக்
கண்டவர்சிவன்விட்டு — மாறவே-அவர்
பெண்டுபிள்ளைகள்பழி — கூறவே-பெண்கள்
கொண்டைகள்எல்லாம்சுறு — நாறவே
உருவங்கள்தாறுமாறுப் — பருவங்கள்வேறுவேறு
அருகெங்குங்கீறுகீறுத் — தெருவெங்குங்கீறுகீறு—பற்றி

உ. மூதெயில்வளைந்து — சொலிக்கவே-படும்
வாதைகண்டமரர் — சலிக்கவே-சொல்லும்
வேதசாஸ்திரங்கள் — தெலிக்கவே-எங்கள்
சீதைசொன்னபடி — பலிக்கவே
சாகரங்களும் — குறைய-புகைப்படலம்
ஆகாசமட்டும் — நிறைய-பாதாளத்தில்
நாகருங்கூட — இறைய-ராவணனும்
மேகத்தித்தில் — மறைய-இலங்கையிலே

கிணற்றுநீரும்சுண்டி — வற்றவே-செத்த
பிணந்தின்வெடிநாற்றங்கள் — சுற்றவே-வாலை
வணக்கிஎழுந்தெழுந்து — மெத்தவே-செக
தணல்ப்பொறிஆகஅய்யன் — எற்றவே
பூரவினெல்லாமடவிய — நிருதர்எல்லாம்அவிய
எரிஎரியக்கவிய — கரிகரியாக்குவிய—பற்றி

௩, கைக்குழந்தைகளைப் — போடுவார்-பெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட் — டோடுவார்-புகைச்
சிக்கினிலேதள்ளா — மாடுவார்-ஒரு
மிக்கஅரக்கியர்கள் — வாடுவார்
மலர்ச்சோலைபொரிந்த — தென்பார்-ராவணன்
கொலுக்கூடம்எரிந்த — தென்பார்-வீட்டின்மேலேவியா
நிலத்தோடேசரிந்த — தென்பார்-வெட்டவெளியாத்
தலைக்கடைதெரிந்த — தென்பார்-தவிதவித்து
வேலைக்குள்ஒடிவிழச் — செல்லுவார்-பெண்கள்
மூலைக்குமூலைவாயை — மெல்லுவார்-அனல்
மேவிட்டிடமக்குமி — கெல்லுவார்-அனுமான்
வாலுக்குதெண்டன்என்றுசொல்லுவார்
மாடகூடம்அனேக — கோடிகோடிநீறாக
மேடுமேடாகிப்போக — காடுகாடாகிவேக—பற்றி

வான்ரவீரர்கள திரும்புகாலையில் மதுவனம் அழித்தல்,

விருத்தம்

அக்கினியைஇலங்கையில்இவ் வாறிட்டுச்சீதைதிசை
அறிந்துபோற்றி
மைக்கடல்வாய்ம்நாகம் தனைக்கண்டான்சேனைகளை
வணங்கிக்கண்டான்.
புக்கதுசொல்அனுமானும்அங்கதனும்சேனைகளும்
போய்ச்சுக்கிரீவன்
தக்கமதுவனம்கண்டு நிலைப்பட்டார்மதுவைஉண்ணத்
தலைப்பட்டாரே

ஒரு-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வானரவீரர்எல்லாம் — பாய்ந்தார்மேமது
வனம்எல்லாம்கொள்ளைஇட்டு — மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி,

வானும்சூரியப்க வானும்தெரியாத்த
வானத்தினில்மிகுந்த தேனுமகனியும்சிந்த—வானர

சரணங்கள்

௧, நிரைதரைமாக கனியும்-ஆ
சினிபழுத்த தேக்கனியும்-தேன்
உருகுதலிப்பூங் கனியும்-சுவை
ஒழிபடாவிளாங் கனியும்-கையால்த்
திருத்திருகிப் பறிக்கத்-திசைதிசை
பெருகிப் பெருகிச்செறிக்க-வழிமேல்
வரும்இளைப்பெனும் வந்தடைக்கவே
இருவிலாப்பற முப்புடைக்கவே—வானர

௨, வாயிலேஅளிப்பார் சிலபேர்-தேன்
வாயிலெறிப்பார் சிலபேர்
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்-கடை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்கள்மொய்த்தால்ப் போலே-மொய்த்து
இரைச்சலிட் டொருக்காலே-பெரு
வாயிலேமதுவைவழியக் குகட்டிக்கொண்டு
ஓயின்றவைஉறுமி அதட்டிக்கொண்டு—வானர

௩, இந்திரனைவாலிக்கிட்ட தோட்டம்-இப்ப
இதிலேசுக்கிரீவர்க்கு நாட்டம்-என்று
வந்துபுகுந்துகடல் ஓட்டம்-போலும்
மதுவைஎல்லாம்குடித் தாட்டம்-செய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன்எதிர்க்க-அவனை
அடித்தானேஅங்கதன் பதைக்க-சொல்லும்
எந்தஆணை ஆக்கினைக்கும் நில்லாமலே
தந்தம்இச்சைபில்த்தடை இல்லாமலே—வானர

சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்

இப்புறம்ராமசாமி தெற்கில்போனபேரை
எப்படிகாணுவேன் எனக்குறைகூறுவரனே

௯-வது-ஆஹிரிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.—

௧. திக்குத்திக்காச்சீதையைத் தேடிசெக்காரோ-எந்த
திக்கிலும்காணுமலஎங்கே வாடிவந்தாரோ
௨. தெற்குத்திசையிலப்போனோரைக்காணேனேகணுலே-அடா
சுக்கிரீவாஎன்னதுக்கின்னம் இருந்தேன்மண்மேலே
௩. கண்ணிச்சீதைஇறந்தாளோ என்னபட்டாரோ-இந்தை
என்னசொல்வோம்என்றுசீகன் தன்னைவிட்டாரோ
௪. நாள்க்கணக்கைஎண்ணிஎண்ணி ஏக்கம்ஆனாரோ-உன்தன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதலை நோக்கப்போனாரோ
௫. மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் தேடுகின்றாரோ-சிறையில்
வைத்தஅரக்கரோடேபோர் ஆடுகின்றாரோ
௬. தென்முகமேமுகம்ஆக இன்னமசெலவாரோ-இங்கே
என்முகத்திலச்சீதைசெதி என்னசொல்வாரோ
௭. தன்வரவுயார்க்கும்என்னைத் தளரப்பார்ப்பானோ-அனுமான்
என்வயிற்றில்என்றுவந்து வாலைவார்ப்பானோ
௮. கவலைஎன்அனுமானஇருக்கக் காரியம்போகுமோ-அய்யோ
அவனலஆகாதகாரியம்பின் ஆரால்ஆகுமோ

—————

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் யிருப்புகூறல்.

விருத்தம்,

கண்டேனோலமனம்சுழல இந்தவண்ணம்
மடலேபோலச்சுக்கிரீவ னுடனேசொல்லிக்
கொண்டேதென்முகத்திலே முகத்தைவைத்துங்
குறித்தார்அவன் இருந்த சபைக்குமுன்னே
கண்டேஅங்கதன்முதல்ச் சேனைகள்பின்செல்லப்
பறந்துவந்துராக்குவித்துப் பணிந்துக்கண்டேன்
கண்டேனசீதையைஎன்று கூவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான்அனுமன்வந்து குதிகொண்டானே,

௨௯-வது-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேன்-கண்டேன்சீதையைக்-கண்டேன்ராகவா

அநுபல்லவி,

அண்டரும்காணுத இலங்காபுரதிலே
அரவிந்தவேதாவைத் தரவந்தமாதாவைக்—கண்டேன்

சரணங்கள்,

க. காவிவிழிகளில் — உன் உருவெளிமின்னக்
கனிவாய்கனிலேஉன் — திருநாமமேபன்ன
ஆவித்துணையைப் — பிரிந்துமட அன்னம்
ஆறுலகேன் — சொலவதென்ன
மூவைததிரிசடை — சித்தம்சிக்கசொன்ன
புத்திவழியேதன் — புத்திநிலைமனைப்
காவி அரக்கியர் — காவலைசிறைதனைப்
யஞ்சுபடிக்கம — முஞ்சித்திரமஎனக்—கண்

உ. பனிக்காலவாரிசம் — போலநிறம்கூசிப்
மகலஓநயுகமஆகக் — கழித்தளேபிரயாசி
மினைத்தங்கோரவனை — அங்காள்வரசசிசி
விலட — என்மேறசி
தனிததுத்தனஉயிர்தன்னைத் — தான்விடமகராசி
சாரும்பொழுதசாணும் — சமையமிதேனைசி
இனித்தாமதம்செய்யல — ஆகாதெனநிடர்வீசி
ராமராமராம — ராமனைநெறிபேசிக்—கண்

ஙு. அடல்சேரும்வாலிவை — வாலுலகிலேகூட்டி
அவனிமைச்சுக்ரீவன் — ஆளமுடிசூட்டி
உடவேகீதாதுபோ — என்றசொலஅமுதூட்டி
உன் எழில — பாரட்டி
விடவந்தஅனுமந்தன் — நான்என்றசிராட்டி
விவரம்சொலலஉயிர்கொண் — டிருக்கிறுளேமாட்டி
இடமாலட்சுமனைன்செயத — மார்னைசைடேசீட்டிலத்
தேவாதிதேவாஉன் — திருவாழிகனைக்காட்டிக்—கண்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவி சூடாமணிகண்டு மகிழ்தல்.

கொச்சகம்,

மணி அனுமான் இதுசொலலிப் பாவைஉதவியசூடா
மணி அடையாளமகொடுத்தான் வள்ளேபிராகவன்கண்டேன்
அணிட்டலம்புளகித்தான் அகம்குளிர்ந்தான் முகம்மலர்ந்தான்
அணியும்அந்தமணிவாங்கித் துதித்தான்சம்மதித்தானே.

உஎ. தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாய்பு,

பல்லவி,

சூடாமணிகண்டோதே-சாமிக்குவந்த-கவமேஅனேகசகம்

அநுபல்லவி,

வாடி அனுமான்சொல்ல — ஆடமுட்டமுட்ட
வாடிச்சீதைஅம்மை — சூடிவாவிட்ட—சூட

சரணங்கள்,

ச. அமலயாமணிகண்டு — வாக்கினன் - உயிர்செய்
அமர்தசஞ்சீவிபோலத் — தாங்கினன் - சீதை
கமலக்கைபோலபிடிக் — தோகையினன்-கண்ணில்
கதிர்கண்டபனிபோல் — நீங்கினன் - கண்டு
கண்டுராமன் — ருசியாகலான் - மேலவரும்
எண்ணக்கூறும் — தெளிக்கான்-அந்த (சூடா)

ரு. மடித்துவாயிசற் — கடித்தான்- மேனி
மயிர்ப்புளகம — பொடித்தான்-வேலவை
பொடிகத்தழிப் — அடித்தான்-அனுமான்
புதியிசொலலிப் — மடித்தான்- சேனையப்
போர்க்குசசெலலும் — எனறுன்-அடிக்கடி
சோகச்சொலலும் — எனறுன்-இப்படி (சூ)

சு. அரக்கர்சூழ்இநல்எலலாம் — ஓடவே-தாமம்
அவபிரியனாக்கு — கூடவே-சக்தி
விரிகதரசமையபாமிகம — பாடவே-தேவர்
விகமபுமலர்எதும் — சூடவே-வாவர
மேனி — மாரிக்கவே-துரக்கா
வானி — பூரிக்கவே-அந்த (சூடா)

ஸ்ரீராமர்தென்சமுத்திரக்கரையைக்காணுதல்.

விருத்தம்,

இந்தவண்ணம்சாமிமனமகிழ்ந்துதேவி
இலங்கையைப்போய்பார்த்திடவேசேனைகூழ
அந்தஅனுமான்மேலேகாணுமதம்பி
அங்கதன்தோள்மேலுமஎழுந்தருளிச்சென்று
தொங்குஉள்ளடைகதலைவாமனைவும்பின்னும்
சூழ்ந்தவரசசுக்ரீவன் அருகேவர
மூந்துவழிகாட்டிடராமசந்திரன்
முறைகொண்டான்தென்கடலின்அறைகண்டானே,

சுந்தரகாண்டம் முற்றும்.

விருத்தங்கள்-௩௨, கொச்சகம்-௯, ஆக-௪௧.
இபனைகள்-௯, தருக்கள்-உஎ, ஆக-௩௬.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டம்-ரு-க்கும் - கூடிய
கொச்சகம்-௫, வெண்பா-உ, வசனம்-க, விருத்தம்-௯௪உ, ஆக-௯௫௦
தோடையம்-க, இபனைகள்-௮௭, தருக்கள்-௱௯௩, ஆக-௨௮௧.

☞ சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்.

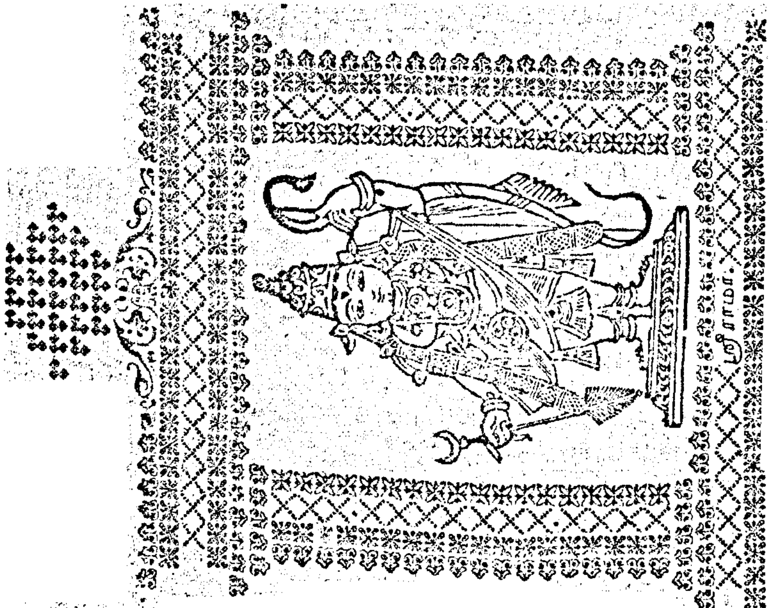

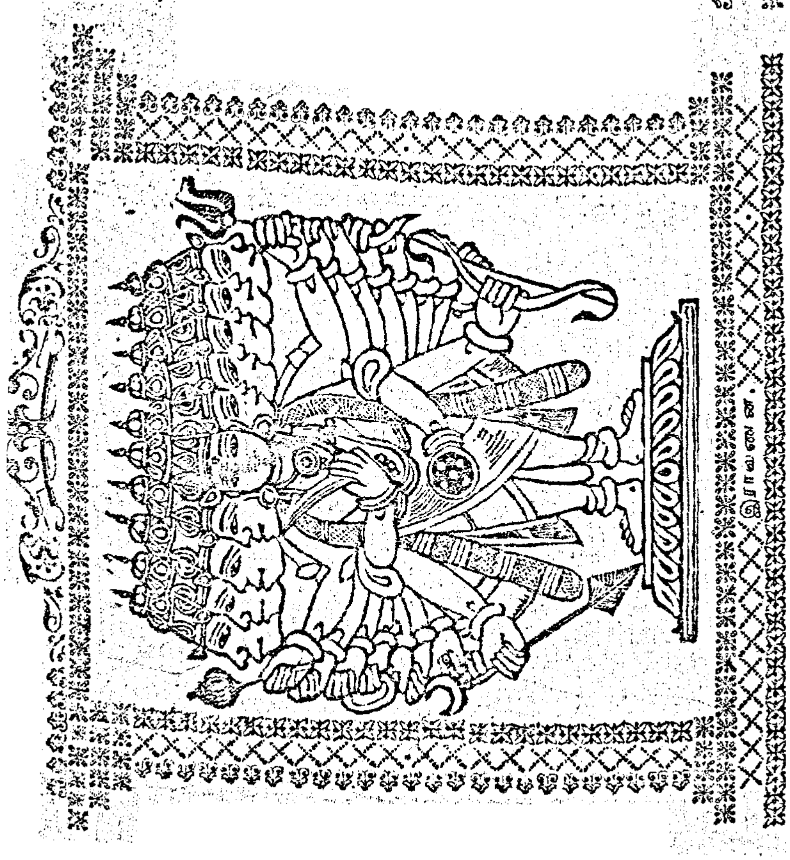

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆறுவது

உயுத்தகாண்டம்.

அனுமார் மீண்டபின் ராவணன்கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்,

ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்டயோகத்திலகந்தோன்
அருங்கடலவாய்பெருங்கவிகள்உடன்இருந்தான்
மூலஇலங்கையைமுன்போல்விசுவகர்மமா
முடிக்கஅந்தப்படிக்குராவணனுமகண்டான்
வாலிதும்காலிதும்அனுமான்இந்தியாலும்
மாண்டராக்ஷதர்போகஅந்தவரில்
மேல்ஊராக்ஷதருக்கும் அரக்கனமொல்லா
வினைசெய்வான்மந்திராலோசனைசெய்வானே, (௧)

க-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்,

௧. வாரும்வாரும்பாரம்பரிய மதியந்திரிமாரே
யாரும்யாரும்ராவணனெனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே
௨. அரிஅயன்கூடப்பயப்படுமிலங் காபுரித்தெருமேலே
சரிகரியாசுருவியக்குவியக் கண்டோமேருக்காலே
௩. இக்கேகட்டகூடாறுஇலலையே இலங்கையிலனேகுசாரும்
கன்னுகமாரகொண்டையெகிடச்சுறு காறநின்றழுவாரும்
௪. மனிதர் அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனியென்னவெறுமி இனிஎன்னசத்திஇனி என்னகொண்டாட்டம்
௫. என்னராவணன்சொலச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
கன்னிக்குரங்குமெகாசுரும்பகைபோமக்கெனஞ்சோனேபிரகஸ்தன்
௬. ஒருவர்க்குஅக்குமானேலட்சமானே உடனே அவன் அண்ணன்
இருவாநலையுமகொண்டுவருவேன் எனமுறேபுகைக்கண்ணன்
௭. காணையும்..............லை கானலலோ அனுமந்தன்
அரிசமானமேப்போகசொன்னான அசொன்றேனவச்சிரதந்தன்

௮, இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென் றேவினுனென்கோனே
அவன் அவனபலம்தெரியலாகுமென் றுன்மகோதரன்தானே
௯, நாமேதின்கிறநரனும்குரங்கும் நம்மைஎதிர்க்கலாச்சே
மாமோசம்இதென்றுஎண்ணுமன் வருத்தானேதன்பேச்சே
௰, முட்டனுக்குத்தன்புத்திநாலிலும் முற்றிலும்செம்மைபோலே
துட்டமந்திரிகள்வாயில்வந்தது சொன்னூரேஒருகாலே
௰௧, சூரியகேதுபிசாசன்முதலோர் சொல்லியும்அந்தவேளை
காரியம்அல்லஎன்றுரைக்கிறுன்கும்பகர்ன்னனென்னும்அக்காளை

கும்பகர்ன்னன் ராவணனுக்கு ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்,

படமெடுமந்திரிகள்இங்கியம்பசொன்னதெல்லாம்பரிந்துகேட்டே
உடலமறக்கோராவணனுயசிறியார்கைச்செம்பொன்போலஉச்சாகத்தா
கடலகடந்துயோராடவினைந்தளவில அமைச்சர்களைக்காய்ந்துபின்பு [ல
திடமஉடையகும்பகர்ன்னனைகூறுவான அண்ணனைமுன்னேசிறுவனே

க-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

கேத்தி இதுவெகுகேத்தி அடா அண்ணேன் - மந்திராலோசனை
கேத்தி இதுவெகுகேத்தி அடா அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

ஏற்றகும்பகர்ன்னன் என்சொல்லைவிழ்க்கிருய்
எடுப்பாவைதிர்த்தியைத் துடுக்காலேதாழ்க்கிருய்
சூத்திலஅடிக்கவேபலனுபோச்சுதென்ற
சொல்லைப்போலேத்திக்க ஆர்தகாசொல்கேழ்க்கிருய்-கேத்தி

சரணங்கள்,

௪, தேட்டம்ஆம்அசோகவனம அழிபட்டபோதே
தேவருக்குபஉனது பயம்போச்சு
வாட்டமஆம அரக்கர் தலைகள்உன்முலேதெரு
காலுபுறமும்உருன டிடல்ஆச்சு
வீட்டுப்பெண்கள்கைக்க ஒருத்திகாலடியினில
விழ்கிறுய்இதிலுமஉன் டோவச்சு
கோட்டைமுழுதும்எரிக் கோட்டைசெய்தகுரங்
குக்குக்கும்மனிதர்க்கும்பயந்தோமெனும்பேச்சு—கேத்தி
௫, விதம்விதமாய்ப்பெற்ற விசயசாம்அய்யய்யோ
விசாக்கிலிபிலே கருக்கிருய்

மதிமோசமோஉன்தன் விதிவசமோசொன்னால்
மனதுகொள்ளாமல் அரு வருக்கிருய்
அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆயிரமும்தெரிந்தும்
அறியாமலேசெல்வம் செருக்கிருய்
மிதிலைப்பெண்கற்பால்இந்தப் பதிவெந்ததல்லாமல்
வேறொருக்குரங்குவெந்ததெனவேறுநீஎண்ணிஇருக்கிருய்—கேத்தி
௬. கருமலைபோலஇந்த நிருதரைக்கண்டால அந்த
காலருத்திரனுக்குமடன் டோவீரம்
இருகால்இதோ புறப்படுகிறேன்என்றுன்
எவ்வளவவரிட ஆரவாரம்
மருவுடனசீதையை விடுவதுவேஎல்ல
மாற்கம்இல்லாவிட்டால இக்கோரம்
ஒருமிக்கவேபோய உனக்காச்சேனக்காச்சென்று
ஒருவையாமல்இங்கே குமுறுதக்குமவிசார—கேத்தி

விபீஷணர் இந்திரசித்தைவிலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்,

கும்பகர்னன்இந்தமொழி சொன்னபின்பு
குறித்திந்திரசித்தொழுக்கான வனுவகையில்
வெம்பும்பிரமமாஸ்திரமும் நாகபாசம்தானும்
விண்ணோமோபின அதைநீ காணமாய்என்றுன்
வம்புசொன்னும்பயலேநீ பேடாகாளை
வருங்காரியம்அறியாய்என் றவனைத்தள்ளித்
தம்பிவிபீஷணன் அண்ணா உனக்கிதெல்லாம்
சதிஎனறுணைகேட்டாய்என் மதிஎனறுனே,

உ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ராகவன்மனைசாவனுஒருசாலும்நமக்காமோ
அண்ணேன்பழிசுமக்காதே

அநுபல்லவி.

ஏகன்ஆய் அந்தமூலருந்தசரத ராமன்என்றும்வந்தாரே அந்த—ராகவ
நாமஎங்கேபோவோம்.

சரணங்கள்,

௪, அலைகடல்சூழ்இலங்காபுரிநகர்மேலே வந்தொருக்காலே
அவனுந்நாட்டுந்தா மனைகள்மலைகள்மேலே மண்டினத்தாலே

அலைந்தோம்-மெத்த உலைந்தோம்-மேனி
குலைந்தோம்-நிலை கலைந்தோம்-என்றுதேவர்
காலமே ஓலமே-செய ஆதி
மூலமே கோலமே-ஆகியங்கு
கிளையும்விளையும் மூளையுங்களையவே
வலக்கைதந்து நிலத்திலவக்கவதரித்த—ராகவ
௨, பாதகிதங்கையால் சீதையைவிழைந்தாளே அடசண்டாளா
வன்னகசாலையோடென் இருமருதெள்ளால பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய்-ஆசை தொடுத்தாய்-கன்மை
விடுத்தாய்-குடி கெடுத்தாய்-அவளொரு
தாயடாதாய் அடா-நமக்கொரு
தீயடா தீயடா-சிறைமேல்
எத்தாய்வைத்தாய் பித்தாய்செத்தாய்
சனிஇல்ல உனையேகொல்லவந்தவன்—ராகவ
௩, மேதகுகார்த்தவீரியன்முன் எதிர்இட்டாய் விருதுவிட்டாய்
வேதவதிசொன்ன சாபத்தில அகப்பட்டாய் பிழைக்கவிட்டாய்
மதமோ-உனக் கதமோ-எந்த
விதமோ-லங்கை சதமோ-இந்தநீ
சூரரும் வீரரும்-உனது
மாரரும் போரும்-உன்னுடைய
முடியுங்கொடியும் கொடியும்மடியும்முன்
சீதையோ வாதைதீரும்உள்ளது—ராகவ

விபீஷணரை ராவணன் சீறிக்கூறல்.

விருத்தம்,

உதிக்கின்றகதிரோன்முன்னே ஒளிக்கும்மின்மினிபோல் அல்லால்
கொதிக்கின்றஎன்முன் அக்கக் குரங்கொடுகூர்என்செய்வார்
எதிர்க்கின்றசொல்என்சொன்னாய் என விபீஷணனைப்பார்த்து
கதிக்கின்றஅரக்கன்மல்லைக் கடிக்கின்றான்பிடிக்கின்றானே,

௩-தரு-கௌரியந்தராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

போதும்போதும்இந்த புத்திவிபீஷணா
போதும்போதும்சொன்னது போதும்அடா

அநுபல்லவி,

ஏதடாஉனைப் பட்டுகட்டுமோ
எவினையக்கண்டிருந்து எங்கிக்கிடக்குமோ

நாதன்ஆனநானே உன்சொல்லைக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டே கடல்ஆழம்பார்ப்பது(போது)

சரணங்கள்.

௧. உலகும்அரசும்போய்-வெள்ளாட்டியால்காட்டில்
ஒதுங்குண்டராமன்என்னோடெதிர்ப்பானோஅவன்கூட
விலகிடமாயம்செய்து-குலமங்கையையெடுத்து
மேடுங்காடுந்திரிய விட்டேனெங்கும்தேட
பலருக்குந்தெய்வம்என்றாய்-இந்திரன்சிறைபட்டநாள்
பாலனோஇவன்என்னோடேலாதோசண்டைபோடக்
கொலைசெய்யும்அரக்கரை-மனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெரிவில்லவசி விற்றால்வில்லோமோமோட(போது)
௨. தப்பானவாலிமுன்னே-எதிர்த்தவர்பலமேபோமே
தோர்வையோஆர்க்கும்அது-சாபம்என்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர்முன்-எனக்குப்பலம்இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோடெடுத்ததென்னபொய்போமோ
அப்பாநான்இருக்கவும்-என்னோடேநீபிறந்தும்
அந்தநரர்க்குஞ்சிஉன் — சிந்தைஇப்படிவேயோ
குப்பைக்கீரைகிளைத்துக்-கப்பும்கவடும்ஆகிக்
கொழுத்தாலும்கப்பலுக்குப் பெருத்தபாய்மரம்ஆமோ-போது
௩. அரன்அயன்தந்தவரம்என்றாய்அவனைக்கூட
அடிக்கஎனக்குவரம்கொடுத்தார்பொய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுத்தால்-அரண்கிற்குமோயிந்தப்
பஞ்சைவார்த்தைவிட்டால்என்தன்கோபம்பொல்லாதே
அருகேகள்ளனும்ஆகி-விளக்கும்பிடித்தாயோவர்
அழித்தகுரங்கைவிட்டென்றுரைத்தாய்அதுஅல்லாதே
இரணியன்மகன்அந்த-இரணியனைக்கொன்றாற்போல்
என்னைக்கொல்லநினைத்தாய்-இனிஎன்முன் நில்லாதே-போது

சரணம் அடைந்த விபீஷணரைக்குறித்து ஸ்ரீராமருக்கு அநுமார் கூறல்.

விருத்தம்

என்றுராவணன்இந்தவார்த்தைசொல்ல
இரங்கிவிபீஷணன் அண்ணனென்னுவார்த்தை

உ-மி

ஒன்றமேபிசகாதென்றெழுந்தவ்வுரை
ஒழிந்துவானரகசேனைக்கொழுந்தின்முன்னே
யென்றாகவசரணமென்றவார்த்தை
சீராமன்கேட்கமயிர்க்குப்போய்ச்சொன்னான்
அன்றாகவன்பலர்யோசனையுமகல்மோன்
அதுபோதில்அனுமந்தன்இதுசொல்வானே.

௪-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இந்தவிபீஷணன்மீது-சமுசயம்-இத்தனை யோசனைஏது.

அநுபல்லவி

அந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேன்இவனைமுன்னே
சந்தேகம்இல்லைசாமி தாசன்அனுமான்சொன்னேன்—இந்த

சரணங்கள்.

௧. சொல்லும்புராணவேத சாத்திரம்-இவன்
செய்வதுதேவதா தோத்திரம்-பல
கல்விகேள்விக்கெல்லாம் பாத்திரம்-கள்ளம்
கபடறியான்அணு மாத்திரம்-இதை
அல்லாமல்இவன்வீட்டில் அடுத்தபோதில்அநேகம்
கல்லநல்லசகுனம் நான்கண்டேன்அநுயோகம்—இந்த

௨. சாந்தகுணத்தாலும் கன்றும்-இவன்
உனைநினைந்தன்பைத் தன்றும்-கண்டால்
எற்றவன்என்றுகீர் கொன்றும்-கல்ல
இவ்விதவானவர்க் குன்றும்-இவன்
நேற்றுராவணனன்மேல் நீட்டியகத்திவெட்டைத்
தீர்த்துவிட்டேனெனக்குச் செய்தான்பிராணபிரதிஷ்டை—இந்த

௩. மூவர்க்கும்கூடாத வெற்றி-கூட
முடிப்பதல்லோஉத்தம சக்தி-சிறு
கூடத்தைக்கல்லேந்திகடல் ஒற்றிப்-போன
கொள்கைபோல்ஆச்சே இந்தப்பெற்றி-சாமி
தேவிக்கும்பெண்ணைக்கொண்டுதம்மைச்சொல்லிவருகின்றான்
ஆவத்தையிருலேவந் தபயம்அபயமென்றான்—இந்த

விபீஷணர் சரணாகதத்தைக் குறித்து ஸ்ரீராமர் கூறல்.

விருத்தம்

தொட்டாஅனுமான்இந்தவண்ணம்
சொன்னமொழியும்கவித்தலைவர்
இட்டாஉரைத்தவாய்மொழியும்
இரண்டுமொழியும்மனம்கொண்டான்
உடனேஅபயமென்றவருக்
குயிர்ஆனாலும்கொடுப்பதுவே
கடன்ஆம்எனஎல்லார்க்குமனம்
கரைப்பான்ராமன்உரைப்பானே.

௫-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சரணம்சரணம் என்றானே - காலாதேவிப்டால்
திரணம்அல்லதோ நான்தானே

அநுபல்லவி.

அரியவிபீஷணன்அங்கே அரக்கன்ஆனாலும்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டு-சரணம்

சரணங்கள்

௧. ரவிகுலத்தினில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
தவசிகட்குரை தந்தேனே
சிவிராசன்புறவாலே தேகமாந்தானேமன்மேலே
கவலையால்இவன்ஏதோகொந்து கதறிக்கொண்டிங்கேவந்து
சரணம்

௨. பெற்றசடாயுவும்மாய்ந்தானே மருமகங்கா
உற்றபோரில்ஓடிமாய்ந்தானே
கத்தும்யானைஓசைகண்டு கத்தானேமாயனபண்டு
சத்துருராவணன்தம்பி தான்ஆனாலும்என்னைநம்பி
சரணம்

௩. சங்காஅபயம் என்றானே-மார்க்கண்டன்அவன்
போக்கியேகாலனை வென்றானே
வந்தையேஎதென்னவீரியம் மாருதிசொன்னதேகாரியம்
அங்கவன்வந்தென்னைமேவ அழைத்துவாபோசுக்கிரீவ
சரணம்.

சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்.

என்னரகுராமன்உரைப்படிவாரும்சாமிஇடமெனச்சுக்கிரீவன்
சொன்னவைகவியனன்கேட்டுப் புளகித்தான்கண்களில்நீர்சொரியவின்
பின்னேஎனும்சீதைதனைப்பிரிவித்தபாவிஉடன்பிறந்தபாவி (முன்)
என்னையும்வாஎன்றாரோசாமிஎன்றேதொழுகின்றான்எழுகின்றானே.

௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னையும்வ ரச்சொன்னாரோ-ரகுநாயகர்
என்னையும்ராட்சதன்என் றன்றோ

அநுபல்லவி

அன்னை ஆம்சீதாதேவியைக் கொண்டுபோனபாவி
கூடவேபிறந்த சண்டாளன்ஆகிவந்த—என்னை

சரணங்கள்

௧, நெஞ்சில்கிருபை இதுதானோ - சாமிஎன்னினை
நின்றான் அறிவேனோ - பாவங்களுக்கு
அஞ்சினன்என்றசொல் உண்டோ - அடிமைகொள்ளல்
ஆம்எனமனது கொண்டோ - பாதங்களுக்குத்
தஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ - ராவணன்செய்த
வஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ - சிவனார்உண்ட
நஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ - இவன்எம்மாத்திரம்
கொஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ—என்னை

௨, மந்தர கிரியாலே - குழம்புகடல்
வானோர்க்கமுதம் முன்னாலே - சந்தோஷம்ஆகத்
தந்ததே ஒருகாலே - என்னசெய்தாலும்
சகிப்பார்கல்லோர் இதுபோல - ஆகையினாலே
என்தன்பிறவியும் தீரும் - இலங்கையிலே
வந்திடுமேசூரியன் தேரும் - அரக்கருக்கு
அந்தம்முத்தியும் சேரும் - நிலவரமா
சந்தேகம்இல்லை இதுபாரும்—என்னை

௩, கண்ணீர்ஆறாய் பெருகுதே - சாமிசொல்கொண்டு
காதில்இன்பம் வருகுதே - நெஞ்சம்உடம்பும்

வெண்ணெய்போலே உருகுதே - மயிர்க்கூச்செட்டு
மேனிபுளகம் தருகுதே - தாயைவிட்டென்று
எண்ணிகான்சொன்ன விசாரம் - என்றமல்அவன்
பண்ணினானே ஓட்டாரம் - அதனால்இந்தப்
புண்ணியனைக்கண்டேன் இந்நேரம் - இதுஎனக்கு
அண்ணன்செய்த உபகாரம்—என்னை

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருடைய தெரிசனம்செய்தல்.

விருத்தம்

பத்திவிபீஷணன் இவ்வாறுருகி அடிக்கடிமன்மேல்பணிந்துவந்தான்
அத்திமுன்னேகூவவந்த ஆதிமூலப்பரனே அமரர்கூவ
சித்தியமோகலண்டபதினைவந்தான் என்குறையைநீக்கவந்தான்
சத்தியம்ஆமெனத்தேறிமனம்கொண்டான்ராமதரிசனம்கண்டானே.

௭-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ராமனைக்கண்ணாரக் கண்டானே-விபீஷணன்கை
மாமுடிமேல்வைத்துக் கொண்டானே

அநுபல்லவி,

காமனும்செந்தாமரைப் பூமனும்பணியாக்
காதலாயிர நாமனைக்கோதண்ட—(ராமனை)

சரணங்கள்,

௧, மெள்ளம்ஆனவாரா வர்க்க - நடுவேதம்
மேருமலைபோல்அருகே நிற்கப் - பூணில்லா மார்பம்
புள்ளிவில்போடாதமேகம் ஒக்கத் - தோள்வளைநீங்கிப்
பூட்டில்லாமந்தரம்போல்ச் சோபிக்க - மூன்று லோகமும்
கள்ளர்அரக்கர்தினம் கிள்ளிக்கிள்ளிஅருந்தக்
கொள்ளைகொடுத்தமரர் துள்ளித்துள்ளிவருந்த
வள்ளல்ஆகிமுறை உள்ளபடிதிருக்கப்
பள்ளிஅரவணையைத் தள்ளிஎழுந்திருந்த—(ராமனை)

௨, தருமம்ஆகரூபி சரித்தானைப் - பிரசண்டகோ
தண்டமும்அண்டமும் பரித்தானைத் - தாமரைபூத்த
கருமுகில்போல்அவ தரித்தானை - மாஉரியைக்
கச்சைபோல்வச்சு வரித்தானைச் - சனகன்கன்னி

இருவிழிவிழும்உள்ள கருமணி எனவந்த
திருஉருவினில்ஒளி பெருகிடத் தாய்மூந்த
விரதம்கொடுத்தமுடி சிரசினில்க் கொண்டுமெசாந்த
அரசன்கொடுத்தமுடி பாதனுக் கன்றுதந்த-ராமனை

௩. பூமிதனில்அடிக்கடி விழுந்து - சூரியனைக்கண்ட
பூமலர்போல்முகப்பிரபை சூழ்ந்து - ராகவகுல
ஆண்மைஎல்லாம்வரவரத் தாழ்ந்து - சாமிகடைக்கண்
ஆநந்தசமுத்திரந்தனினில்ஆழ்ந்து - சுந்தரஉள்ள
காமனைஉதவிய மாமனைத் துளசியந்
தாமனைத்திருமுகச் சோமனைப் புசபல
வீமனைச்சரணி வாமனைத் தேவர்கள்
ஆம்அனைவரும்பணி பூமனைத் தசரத-ராமனை

விபீஷணர் ஸ்ரீராமனைச் சரண அடைதல்.

விருத்தம்.

வசமுடன்இப்படிகன்மொல்வர்அவ
மந்திரிகள்வரவிபீஷணனும்வந்தான்
நேசமுடனேராமச்சந்திரன்சந்நிதிக்கு
நேர்ஆகவரவரக்கண்ணீர்அருவி
அசையும்உடல்நடுக்கிதிப்யன்பதத்தில்விழுந்தான்
அயோத்திராமாசரணம்என்னைக்காப்பாய்
தசரதராமாசரணம்சரணம்என்றேதோத்
திரம்சொல்வான்அதிலேஉத்தாம்சொல்வானே.

அ-கரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி

ராகவனேசரணம்ரகு ராமாஉன்சரணம்
நம்பினேன்விபீஷணன் உன்செம்பொன்அடிசரணம்

அநுபல்லவி.

ஆகாதான்உடன்பிறந்த பாவம்தீர்த்திந்நேரம்
அபயம்உனக்கபயம்என்னை ஆள்வதுனின்பாரம்-ராகவ

சரணங்கள்

௧, பணத்துக்கொருஅம்புகொண்டு-பாழில்எய்தால்போல
இணக்கம்சொன்னேன்என்புத்தியை-எறிந்துவிட்டான்சாமி

குணம்கெடுக்கரய்வாலைக்-கூடுமோகூடாததனால்
அணைத்துவிட்டேன்தனை அடைக்கதேன்-சுவாமிசித்தம்என்பாக்கியம்-ரா

௨, பாம்புக்குப்பால்வார்க்கவார்க்கப்-படுவிஷத்தைக்கொடுப்பதுபோ
ஆம்புத்திரனைசொல்லச்சொல்ல-அடித்துவிட்டான்சாமி (வி
விம்புக்காரன்அவனுக்கினி-மேல்அல்லலோதெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டேன்முற்றிலும் -காப்பாற்றஉன்தனக்கே
கடன்(ராகவ)

௩, காட்டியச்சிறைதன்னை-கம்குடிக்கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய்என்றடிக்கடி-தெரியச்சொன்னேன்சாமி
கேடுவரும்முன்னேமதி-கெட்டுவரும்என்பதனால்
மூடன்ஆனான்அவன்தனை நான்- முழுதும்துறந்துனை அடைந்தேன்-ரா

௪, வானவர்ஆகியபயிர்க்கு-வளர்ந்திடும்ராக்ஷதக்களையை
ஏனம்அறப்பிடுங்கவந்தான்-ராமன்என்றேன்சாமி
சானகியால்ஒருபத்துத்-தலையும்பனங்குலைபோல
மாவில்சநிலவிழுவானை -மறந்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன்-ராக

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசுக் கொடுத்தல்

விருத்தம்,

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணன்மேல்க்கருணைபொழிந்துதம்பியினால்
நலங்கும்துணைப்பாதுகைமகுடம்சூட்டி என்போர்உள்ளளவும்
தலங்கள்பதினால்உள்ளளவும்-சந்திராதித்தர்உள்ளளவும்
இலங்கைஉனக்கேஎனச்சொல்லி-எடுத்தான்வலக்கைகொடுத்தானே,

கூ-சரு-பரசுராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

இந்தாவிபீஷணா லங்காபுரிராச்சியம்

அநுபல்லவி

இந்திராதிதேவர்கள் உள்ளகாலவரைக்கும்—இந்தா

சரணங்கள்

௧, வேதம்உள்ளளவும்-வேத-கீதம்உள்ளளவும்-பாரி
சாதம்உள்ளளவும்-பஞ்ச-பூதம்உள்ளளவும்
இந்தா—இந்தா—இந்தா—இந்தா— (இந்தா)

உ. கார்உள்ளளவும் - கடல் நீர்உள்ளளவும் - சர்வ பூ
பார்உள்ளளவும் - என்தன்-பேர்உள்ளளவும
தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன்—தந்தேன்—(இந்தா)

௩. கேள்வியும் நீயே-பிர தாவியும்நீயே -என்
ஆவியும் நீயே - சிரஞ் சீவியும்நீயே
சொன்னேன்-சொன்னேன்-சொன்னேன் - சொன்னேன்(இந்தா)

விபீஷணர்ஸ்ரீராமருக்குராவணன்பெருமைகூறல்.

விருத்தம்,

வந்தவிபீஷணற்கிவ்வாறாகதந்து
வரிசைஉள்ள துணைவனைப்போல்ப்பரிவினுடலே
சந்ததமும்வாழ்கெனறாமச்சந்திரன்
தன்மனத்தருளால்இவனைவரவழைத்துன்வாக்கால்
அந்தராவணன்புரமும்உரமும்கோட்டை
அரணுமும்மக்களும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொந்தஉள்ளசேனைகளும்தெரியநீதான்
சொலெனவிபீஷணனும்சொல்லுவானே.

இ-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

அந்தராவணன் பெருமையை ஒருவகை
அறிந்ததைச்சொல்லக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி

இந்தக்கடல்உலகில் அந்தக்கடலைநீந்தி
எழுந்தலதாரச்செய்த செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிடாதபுச
பெலவிராவி குலசோமாநான்-அந்த

சரணங்கள்,

க, கோட்டைக்காம்றடிக்க-ஆழியில்மேருமலைச்
சிகரம்மூன்றுபற்றி போச்சுது
ஓட்டமாஅந்தவிசை-கடலில்எழுநூறு
யோசனைஅகலமாச் சாய்ச்சுது
கூட்டமிதும்மதில-ராமுதற்றுனைலங்கை
நகர்னறுதறகொருபேர் வாய்ச்சுது

கோட்டைவாசல்தவ்-வொன்றுக்குப்பதினுறு
கோடிசேனைகாவல் ஆச்சுது
ஆட்டம்றுலமதின்க்காவல் அரக்கர்ஆயிரங்கோடி
அரமனைகாக்கின்றபேர் அறுபத்துநாலுகோடி
மேட்டுப்பட்டணங்காவல் அரக்கர்முப்பதுகோடி
விழித்துவின்னாலிருப்பவர் கொழுத்துநாலீட்டுக்கோடி-அந்த

உ. சிந்தியபுனைக்கன்னைக்-குப்பன்னிருகும்பல்வச்சிர
தெகதன்மகாபுரிசன் அதிகாயன்
பந்தபந்தியாஇவர் கோடானுகோடிசேனைப்
படைத்தோர்இன்னமுமிரு வன்பேயன்
தகதுவென்னானைச் சுட்டிஅடித்தான்அவன்
தம்பிகும்பகர்ன்னன் பெருவயன்
மந்திரிகள்வெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த
மந்திரிமகோதரனுடனை பொருதியன்
சந்திரகேய்கத்தைக்கொள்ளை கொண்டானேரணமல்லன்
சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அதிபதிஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையுமசிறையில் இட்டானேஇந்திரசித்தன்
இவர்க்கு ஆயிரம்வெள்ளத்தவர்க்கு அவனைகர்த்தன்-அந்த

௩. போதவேவருணன் பாசத்தையுங்குபேரன்
புஷ்பகத்தையும்கூட்டப் பறித்தானே
ஏதோபோலவெள்ளி-மலையைப்பிடுங்கிமார்பால்
எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே
வேதனைசெய்தந்தவெய்யவப்பெண்களைவீட்டில்
வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மதித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்த-வாள்கொள்ளப்பலத்தினுல்
ஆனையுமவசமாக் குவித்தானே
வானதிசையுமூல பலமுடன்படைபரி
மண்டலத்தில்அவனுக் குன்றோவேறொன்கிரி
சீதாவேஉன்கைக் கோதண்டமீனுவரி
சிலைக்குமனைக்கும்அவன் தலைக்குபாணக்குச்சரி-அந்த

ஸ்ரீராமர்முன் விபீஷணர் அனுமானைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மானவிபீஷணன்இந்தவாறுசொல்லி
மாயனுமகரியும்பானவனையுங்கொண்டு

ஆனதாகண்டிருக்குவந்தேன் அல்லகண்டாய்
அய்யாஉன் தூதுவன் அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கொளுத்திஉன்பால
சேர்ந்துகண்டினிநீயேதிக்கெனறெண்ணரி
நாளும்இங்கேசேர்ந்தேன்என்றனுமான்தனை
நாடிஞன்சாமிமுன்கொண்டாடினனே.

௰௪-தரு-மத்தியமாவதிராகம் அட்தாளசாப்பு.

பல்லவி

இந்தஅனுமான்இலங்கையிற்போர்செய்த
விந்தையைஎன்னசொல்வேன்,

அநுபல்லவி.

புந்திசெய்தந்த — சிதையைக்கண்டு
மதத்தாலெங்கும் — குதித்துக்குதித்துகொண்டு — இந்த

சரணங்கள்

சாமிதந்தஅடையாளமதந்தமை
தந்தஅடையாளம் — அந்தமாக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோகவனத்துமரங்களை
வேரொடும்நூறொடும் — விசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்கும்அந்தவனகிங்கரர்களைத்
திசைக்கும்அப்பாலே — தெறிக்கும்படிஎற்றி
ஆமனஐம்பஞ்சசேனதிபரைக்கையால்
அறிடவேரத்தம் — பீறிடவேகுத்தி
அங்கவர்சேனை — புண்கிடவாரி
அடங்கலும்வீசி — பிணங்கள்அவர்அவர்
மங்கையர்முன்விழத் — தங்கள்பிணமென்று
மங்கியேகண்டு — ணயகளின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை — இரிதரிட
வாயகளைக்கவ்வி — காய்கள்உதறிட
பிடித்திடுங்கால — தூதர்பதறிடப்
பெண்களைகூடிக்கொண்ட — பெருங்கதறிட — இந்த
தோரணசம்பத்தின்மேல்கொண்டபின்னும்
தொடர்ந்துவரும்அக்ஷ — யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக்குத்திஉடைத்திலும்
பல்லாலும்கல்லாலும் — செல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீரியம்பேசியஅக்ஷயனைத்தூக்கி
மேலுங்கீழும்போட்டுக் — காலினுலேதேய்த்து

திருப்சரீரத்தூரத்தைகெற்பிக்குச்
சிங்காரம்ஆகிய — சிந்தூரமர்ச்சேர்த்து
சித்திரவில்இந்திர — சித்தன்விடும்படை
முற்றிலுமகாலால்உ — டைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று — கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவால்கோட்டை — வைத்தின்மேல்நின்று
மாயத்திஞலே — அறியாதடாசிசி
மார்க்கம்அல்லடா — என்றேசிவசி
வாயில்வாரிடும் — பாலேபேசிபேசி
வாலில்அவன்இட்ட — தீயைவீசிவீசி-இந்த
௩. சுந்தரமாடங்கள்கூடங்கள்பீடங்கள்
தூங்கம்எல்லாமதனால் — பக்கமெல்லாம்தணல்
சந்திகள்பந்திகள்மேடைகள்ஓடைகள்
சாலைஎல்லாம்தணல் — சோலைஎல்லாம்தணல்
முந்தியகோட்டைகள்கொம்மைகள்பொம்மைகள்
முற்றம்எல்லாம்தணல் — சுற்றும்எல்லாம்தணல்
விந்தையுதாகியதுங்கஅரங்கமும்
வீதிஎல்லாம்தணல் — வேதிஎல்லாம்தணல்
விலகிவெந்தோர் சிலர் — அலறிவெந்தோர்சிலர்
மெலியவெந்தோர் சிலர் — கலியவெந்தோர்சிலர்
தலைகள்வெந்தோர் சிலர் — முலைகள்வெந்தோர்சிலர்
கலைகள்வெந்தோர் சிலர் — கிலைகள்வெந்தோர்சிலர்
தாழும்பிணத்தால் — அவனிநெளிக்கவே
சாணகிவாழ்மரம் — ஒன்றும்தளிர்க்கவே
எழுதினம்பட்ட — ணமதத்தளிக்கவே
ராவணனும்பயந் — தோடிஒளிக்கவே-இந்

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்பு தொடுத்தல்.

விருத்தம்

அறியும்விபீஷணன்சொல்லஅனுமான்வெற்றி
அரிக்குலனுக்குசுக்கிரீவனாக
மருவில்வாமதுகொடுத்தான்கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரம்செபித்துவிரிதருப்பைமேலே
பெறுதினம்மூர்எழும்போய்ராமசந்திரன்
பின்னும்வருணனைக்காணன்கடிக்கோதி

எறிகடல்மேல்சினந்துகோதண்டம்நாணி
ஏற்றினன்சரமாரிதூற்றினனே.

ம௪-தரு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு-

பல்லவி

தொடுத்தானேசரத்தை - தாசரதிராமன்-தொடுத்தானேகடலினை

அநுபல்லவி

தொடுத்தானேஎழுநாள் படுத்தானேஅதைக்கூடத்
தடுத்தானேவருணன்என்றெடுத்தானேகோதண்டம்—தொடுத்

சரணங்கள்,

௧. கனல்கனலாஎங்கும் பாய்ந்ததே-பிரம்ம
ரமண்டலசலங்களும் தீய்ந்ததே-மலையிலச்
சுனையும்தரையாவற்றிக் காய்ந்ததே-புகையால்
சூரியன்பரியும்கண்டு ஓய்ந்ததே

புனலிலேசெங்கமலரஎ விரிகொழுந்தகடர்தழைய
வனதிமிங்கிலங்கிலதிமிங்கில மகரமீனுகள்குழைய
அனலெழும்பொற்சிதற வெகுகனகவெள்ளுகளைஇழைய
இனிஎங்கேஇடமென்றவடவாக்கினியுமபோய்-மறுகடலில்நுழைய
தொடுத்.

௨, சிட்டமுனிவர்தவம் சிறக்கவே-நீசில்
செழிக்குமராட்சதரும்போய் இறக்கவே-அவர்
பட்டஉகிரமெங்கும் பறக்கவே-கடல்
பாய்ந்துசெவசெவென்று திறக்கவே

அட்டதிசைகளும்தேவரும்பயப் பட்டுக்கண்விழிபிதுங்க
மட்டில்லாஅனலம்வேட்டையால்சுருண்-டெட்டுநாகமும்அதுங்க
இட்டமாஆம்கவிப்படைஎலாமகிழில் - இட்டுச்செடிசொறும்ஒதுங்க
கட்டளுதன்வந்தானேஎனலங்கைப் பட்டணமும்திடுக்கிட்டுப்பதுங்
தொடுத் (கத்

௩. தெரிந்துபாதாளமும் கண்டதே-ஆதி
சேஷன்முடியுமசாய்ந்து கொண்டதே-வானிலப்
பிரிந்துபவக்கிரகமும் விண்டதே-அந்த
பிரம்மலோகமும்புகை உண்டதே

பொருந்தவிடும்ஒருதொடைக்குநூறு யிரம்சரங்களாப்பெருக
விரிந்தகடலினில்இருந்தமலைகளும் எரிந்துகரியாக்கருக
மரிந்துநதிமடவார்களகண்ணீர் சொரிந்துராமிமுன்உருக
வருந்தவருந்தவாதவருணனும்பொரிந்து பொரிந்துடல்கரிந்துவரு
தொடுத். (கத்

ஸ்ரீராமனை வருணன் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்

பெருமான்மிறகக்கினிவாளிபிடிக்கவருணன்துடித்துலந்து
பருமாமணிஆயிரமாலைப்பாத்தகாணிக்கைஆகவலத்து
திருபாசரணம்பிழைபொறுப்பாய்நீயேசரணம்எனதாவி
தருவாய்சரணம்எனமுன்னேதாழ்ந்தான்அடிக்கீழ்விழுந்தானே

௩௪-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்-

பல்லவி

சரணம்சரணம்ரகுராமா-நீஎன்னைத்-தற்காத்தருள்பரந்தாமா.

அநுபல்லவி

விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம் ஆயிரநமஸ்காரம்—சரணம்

சரணங்கள்.

௧. மட்டிமீன்ஒன்றோடொன்று மல்லாடிஅமர்பூணும்
வழக்குதீர்க்கப்போனேன் இதுக்கோஉன்மனமகோணும
எட்டும்ரண்டுமதெரியா எனக்கித்தனையோகாணும்
என்னபிழைசெய்தாலும நீயேபொறுக்கவேணும்-சர

௨, ஏதும்பலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்தான் விழ்வேன்நரகத்துடன்
நீதிதுநல்லதிதென் றறியாதநான்அசடன்
சிறியோர்செய்தபிழையைப் பெரியோர்பொறுக்கக்கடன்- சர

௩, திக்குவேறிலலைஉன்தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்யஎன் முதுகிடம்தந்தேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாம்நான்மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நான்உன்னைநம்பிவந்தேன்-சரண

வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்

விருத்தம்

இரக்கமாவருணன்இந்தவாறுபோற்ற
ராகவனும்கருணைசெய்துமருகாந்தார
அரக்கர்மேல்அக்கணையைவிடுத்தான்அப்பால்
அபயதானம்கொடுத்தேவழிகாட்டென்றான்
பரத்திஞல்அவனும்என்மேல்அணைசெய்தான்தன்
படைஎல்லாம்நடத்தென்றான்கூடிக்கூடிக்

குரக்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாவிசிக்
கொட்டினர்கடலில்அணைகட்டினரே

௰௪-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே-தேவர்-சீதமலர்மழைபெய்தாரே

அநுபல்லவி.

நாதனும்கவிக்கெல்லாம் நாதனும்இலங்கைக்கு-
நாதனும்அல்லாமல் ஓதும்வானரர்எல்லாம்-(சேது)

சரணங்கள்

க, மூந்தநான்முகன்மகன் இந்திரன்மகன்மகன்
சுந்தரநிமுகன் கந்தமாதனன்அநு
மந்தன்குமுதன்ம யிந்தன்துயிந்தன்வ
சந்தன்முதலோர்கூடி
அந்தமலைஉனக்கு இந்தமலைஎனக்கென்
றெந்தமலையும்வாங்கித் தம்தம்கைகளால்வாங்கித்
தொந்தராகவன்முன்னே தந்தமொழிப்படிக்கு
வந்தந்தத்துரையில்க்கி டந்தவருணன்மேலே (சேது

உ கடுத்துமுகங்கள்கூடு சிடுத்தராக்ஷதர்தம்மைக்
கெடுத்துவேரோடேகில்ல டெடுத்தெறிவதுபோல
அடுத்தமலைகளைக்கிண்டெடுத்தொருவர்க்கொருவர்
சடுத்தம்பேசிப்பேசி
மடுத்துவாலினில்சில தொடுத்ததோளினில்சில
படுத்துச்சிலமலையை எடுத்துத்தலையில்வைத்து
விடுத்துகளன்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலின்
நடுத்திடல்ஆம்படி தடுத்துவகைவகையாச்(சேது

௩, மேட்டின்மலைகளொடு நாட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டிஎறியஅலை ஆட்டியதுஎரிதெய்வ
நாட்டின்மங்கையர்இடை பூட்டியதுகில்குளிப்
பாட்டிவெட்கம்ஊட்டி
தாட்டிகம்உடன்வெகு போட்டிபோட்டிகள்ஆகப்
பாட்டில்அடுக்கிச்சந்து மூட்டிமூன்றுகாவில்
நாட்டியோசனைபத்து கூட்டிஅகலம்செய்து
நீட்டியநூறுயோசனை காட்டிஇலங்கைமட்டும்(சேது)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்.

விருத்தம்.

வளம்ஆன அணைகண்டுமகிழ்ந்துராமன்
மலைஎனும்சுவேலையிலஅறிச்சகலபோக்கும்
களனிலேவிட்டங்கம்தங்கிருந்தபோது
சுலைசுகசாரணர்ராவணனுல்வந்து
தளம்மீதுந்திசல்கண்டுபிடித்துக்கட்டித்
தந்துவிபீஷணன்காட்டச்சாமிகண்டான்
களவாளன்அரக்கன்அய்யோஇவர்ஈடேறக்
கனாசொல்வீர்என்றவரோடுமொசொல்வானே.

௰௫-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சொன்னான்ஸ்ரீராமன்என்று-ராவணன்முன்னேசென்று
சொல்வீர்சுகசாரணரே,

அநுபல்லவி

செங்கெல்வளர்அயோத்தி தெசரதமகாராசன்
தீக்ஷணம்உளபாலன் ரகுகுலகாலன்(சொன்)

சரணங்கள்

க. மாயமான்பின்னேவந்து நான்எனவேறுரைத்து
சேயஅருந்ததிக்கும் தாயைஅருங்கொடிய
தீயைச்சிறையிலிட்ட பேயனைநரசதநல்
எயதுவேன்எனறும்
தாயமுனிவர்கண்டு ஏவஎன்றறிவிக்கச்
சாயும்பனங்குலையின் காய்எனவிழப்பத்து
வாயும்தலையும்சுற்றிப் பேயும்கழுகும்கொத்தப்
பாயும்கன்கணைஎன்றும் ஆயிரமதரம்ஆகச்(சொன்)

உ, மண்டலஅரசரும் எண்டிசைஅதிபரும்
அண்டரும்முனிவரும் புண்டரீகனும்அந்தக்
கொண்டல்வண்ணனும்நீல கண்டனும்வலதுண்டு
அண்டமிலெதிருகதானும் சண்டமாருதமென்ன
மண்டுகணிஇரு தண்டம்விடும்கணையால்
சண்டவிசயகோ மண்டலிகளோடுருளக்
அண்டினபடையுமகண துண்டம்இடுவேன்என்று(
கண்டமெண்டதிகள் ஆகக்

௩, மூத்தமகனும்பின்பு வாய்த்தமகனுங்கும்ப
கர்ண னுமுபடையும் கோத்திரமுங்குலமும்
கூற்றவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்இலவம்பஞ்சாத்
தூற்றிவிடுவேனென்றும்
வேம்பெருமயங்கயுனைப் பார்த்தவிழிகளெல்லாம்
நாற்றமுமேமப்பரி கோத்துவளைத்திமுக்க
நாற்றிசையிலுமப்ப நீர்த்தஉண்டான்படு
தூர்த்தனைமன்னுலக சேறவிடுவேனென்றும் (சொன்

ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்

விருத்தம்,

வள்ளலாகுமிராமனுடனாதலையேல்த்தொண்டு
வந்தகுகராசர்கள் போனர்சேர்ந்த
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலுமிலங்கைப்பட்டம்
பெற்றதுவுமகிருவனையுங்கவேலைமேலே
சொள்ளைகெடுஞ்சேனைஇறங்கினதுமெல்லாம்
கூறினர்புலனனிலக்கேள்ளுலப்போலத்
துள்ளிஇராவணனவெகுண்டான்அதற்குநீதி
சொல்லுவான்மாலியவான்சொல்லுவானே

௪௯-தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

கேள்அடாராவணனே- நான்சொன்னபுத்தி-கேள்அடாகலமுனிவே

அநுபல்லவி

நானைத்தெரியும்அடா மாலியவான்பேச்சு
ராமனைபோரொல்லச்சொல்ல- எழுக்குதே பெருமூச்சு (கேள்)

சரணங்கள்

௧, முன்னுந்தானே அந்த-ராமவதாரந்தன்னை
மூவருபருருவா எடுத்தாரென்றுரோ அப்பால்
சத்தமறிந்திலேயோ-தேவர்எல்லாங்குரங்காச்
சமைந்தாரென்றுரோ இப்பால்
நெற்றிவெள்ளமதுமுன்-அலைகோலிக்கொள்ளவேணும்
வரில்க்கட்டிவந்தார் செய்வதன்னோஇனிமேல்
பிடித்துப்பிடிக்கால்பபோலப்-பிடித்ததைப்பிடியாதே
பேசாதிருக்கவிடு பின்றுக்கிறதுமெய்ஆனால் (கேள்)

௨, பண்டிலங்கையாலேநான்-பட்டபாடுகொஞ்சமா
பழம்புண்ணுவிபரி யரிஎன்பதுபோய்யோ
மீண்டும்பண்ணுதேகூத்-தாடிச்சிலம்பம்படை
வெட்டுக்காரது மெய்யோ
உண்மையானவார்த்தைசொன்னேன்- சுடுகெண்டைக்காகவாரி
உடையாதேராமன்சேனைக்-குன்சேனைமாயோசொய்யோ
ஆண்டாரீசுபத்தி-வேண்டாமடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனலுமெனக்-சொல்புத்திவேணுமய்யோ (கே

௩, வரலாவிபரீதம்-கண்டீல்லேர சொல்லவந்தேன்
வயியத்தேழச்சொல்ல வந்தேனு உன்தன்ஆண்டை
கிரியைஅறிந்துவந்து-தூர்சொன்னுலேவண்டா
கிழித்துக்கொள்ளுகிருய் தொண்டை
ஒருகுரங்கன்னையாலே-படுபோதுசேனையும்போய்
வரில்முலைக்குறமுலை உருளுதேதலைமண்டை
இருமனதானவனுதே-எல்லாக்குரங்குவந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படிஆமோசண்டை (கேள்)

—— ✳ ——

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்

விருத்தம்

மீட்டமக்குரைக்கும்செயலுண்டோ
விடியும்தனையுமமைபெயிலும்
ஓட்டாஙக்குசில்கைரவதுண்டோ
அருமாலியவானுரைத்ததெல்லாம்
கேட்டாக்களாய்ணதுசெவிக்காரக்
கேளவிநீசொன்னதுபோதும்
பாட்டாகேளாய்எனஅரக்கன்
பழிப்பான்சொல்லிநிமிப்பானே

௫0-தரு-தோடிராகம்ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எங்கேவைத்திருந்தாய்இந்தஅறிமதி-என்மாலியவானே,

அநுபல்லவி.

அங்கேபோன விபீஷணன்போலே
ஆனைக்குற்றிப்பாராமல் அளுக்கிறாய்குருகாலே—எங்கே
உன்

சரணங்கள்.

௧. ஆயிரம் வெள்ளம்-சேனையுண்டிதை
பாரத்தவர்இங்கே — எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு-முள்ளுக்குத்தினால்
அதுகொண்டென்னபெரு — மலைகோமோ
மாயமோஇந்தக்-காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்அரக்கர்படைக் — கெதிராமோ
வாயைமூடடா-பேயாஉனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல — மதிதான்கெட்டுப்போமோ—எங்கே

௨. வழக்கமோமா-யனுக்குமென்கலோ
மணிமோமார்பில்இடும் — சவ்வாதோ
மக்கத்தைலாசம்-எடுத்தவன்இந்த
மனிதனைப்பொருதச்சகு — சலமதோ
உழக்கிலேகிழக்கும்-மேற்குமகாட்டி
உறக்கிறாய்இத்தன் — னகுதோ
உடற்குளளோநா-வளைக்கிறாய்விரல்
உரலஆனலஉரல் — எப்படிஆகாதோ—எங்கே

௩. அதம்செய்யேனோசீதை-யால்இளைத்தாலநீ
அழைஅய்யாஎன்னைப் — பேர்மாற்றி
ஆலகாலவிஷமோசிவனுக்குமென்
அம்மைபிழுக்கப்போமோ — கனைஆற்றி
பதுங்கிராட்சதர்முன்-பயப்படும்நாருக்குப்
பயப்படச்சொன்னாய்பயல — காயமேற்றி
பயப்படும்நார்கீழ பயப்படும்குரங்குக்கும்
பயப்படச்சொன்னாய்இது — வெகுநேர்த்தி—எங்கே

சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலோரைக் காட்டல்.

விருத்தம்.

அன்றுசொன்னப்பாட்டைஇலவைறுதள்ளி
அக்கோரம்கன்னியர்கள்ஆட்டமாடத்
துன்றுமணிஉத்தரகோபுரத்தில்ஏறிச்
சூரியனைக்கண்டகொகூருபோலக்
கன்றிஇராமனையும்சேனையையுங்கண்டு
காய்ந்தராவணனுக்குச்சகலேமேலே

நின்றவர்இன்னார்இன்னாரென்றேனைவ
காட்டினன்சாரணனதிர்காட்டினனே

ம-அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே - பாரும்பாரும்சாமி -பாரும்

அநுபல்லவி.

சேரும்கவிகளெல் — லாரும்கும்பிட
நீலமலைபோலே — சுவேலமலைமேலே
வர்வையாஎதிர் — சேவைதரும்ராமன்
இவனேஆரிநம்திரிணி — இவனேகோதண்டபாணி-பாரு

சரணங்கள்

௧. அடுக்கன்அந்தலட்சுமணன்-செவிகளும்மூக்கும் — விட்டவன்
சூர்ப்பநகையைக்கொய்து
அடுத்துராமனுக்குக்-கைகொடுக்கிறான்இதோ — இட்டவன்
ஆதித்தனுக்குப்பிறந்
இடுக்கேநிற்கிறவன்-நம்மைமோசஞ்செய்ய — பட்டவன்
இலங்கையைவிட்டுப்புறப்
ஒடுக்கிக்குரங்குகளோ-குரங்காநிற்கிறான்இந்த — சுட்டவன்-உற்றுப்—பாரும்
வானரக்கரிகரியாச்

௨. முந்தக்கடல்கடந்த-வாலிமகன்அவன் — தாக்கன்
மூர்க்கன்அங்கதன்வெகு
இந்தப்பெருவளையைக்-கட்டியநளன்அவன் — தாக்கன்
இவர்கள்குமுதன்குமு
கெந்தமாதனன்அவன்-சதவலிஇவன்அவன் — பாக்கன்
கேசரிஇவன்கவ
விந்தைக்கரடிக்கு-நாதன்சம்புவான்அவன் — இரக்கன்-உற்றுப்—பாரும்
வெகுநாள்

௩. வாய்ச்சநீலன்முதல்த்-தலைவரும்மனிதரும் — ஈதே
வானரச்சேனைகூட
பூச்சிக்கூட்டம்இவை-தேவரீர்உடன் — யீதே
போராடுமோகளம்
நீச்சுக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலைஎல்லாம் — போதே
கெட்டிபோலமிதக்க
ஆச்சுதென்னஇனிக்-காலாளுடலம்
அவர்க்கோஉமக்கோதெரியாதேசொல்லுறேனுற்றுப்-பாரும்

சுக்கிரீவனுக்கும்ராவணனுக்கும்மல்லுயுத்தம்

விருத்தம்,

சாரன்இதுசொல்லியபோது-தள்ளிஅரக்கனைத்தள்ளிவிட்டான்
வீரமுடனேசுவேலமலை-மேலேநின்றராகவன்முன்
ஈரம்அகன்றராவணனிவன்-இவனேஎன்றுவிபீஷணன்காட்ட
யாரும்உள்ளசுக்கிரீவன்அதை-மதித்தான்அவன்மேல்குதித்தானே.

சௌ-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

சுக்கிரீவனுக்கும்-தசக்கிரீவனுக்கும்தொடர்ந்ததேமல்லுயுத்தம்.

அநுபல்லவி,

கைக்குள்விபீஷணன் காட்டும்முன்சாய்ந்த
கருமலைமேலொரு பெருமலைபோலப்பாய்ந்த—சுக்கிரீ

சரணங்கள்.

௧. கருகியமேனிஅரக்கன்மேல்ப்பாய்ந்திவன்
கையால்க்கன்னத்தில் அடித்தான்
இருபதுகைகளும்தூக்கியேஅவன்
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருதிமிஷத்தில்இவன்அவன்மார்பில்
உதைத்தான்அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில்த்தேய்த்தான்இவன்அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்கைகள் ஒருவர்பின்னவே
ஒருவனைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்களிலும் பொறிகள்மின்னவே
இலங்கைகாரெங்கும் கிடுகிடென்னவே

௨. விறல்விறைச்சுக்கிரீவனாவீரனை-மேல்அரக்கனெறிந்தாடினான்
பிறகிவன்அந்தஅரக்கனைப்பாய்ந்து-பிடித்துநிலத்தோடோசாடினான்
பொறிஅரவம்கதிரோனைமூடினாற்-போல்அரக்கன்பின்னும்மூடினான்
கறுவிக்கிளம்பிக்கவிமன்னவன்அந்தக்-கண்டகனோடேகைகூடினான்
உறுமிவிழுந்தக அகழிஅடையவும்
ஒருவர்க்கொருவர்தம் தலைகளுடையவும்
மறுபடியுந்தொடர்ந் தரக்கன்இடையவும்
வரி[illegible]போல்இவன் அவனைக்கடையவும்—சுக்கிரீ

௩. தானம்செகாவட்டானைகளும்இந்தச்-சண்டையில்நல்லகனர்பிதிர
காணக்குரங்கும்அரக்கரும்என்னமாக-காணுவோமென்றுநெஞ்சதிர
ஆனஅரக்கன்மணியுமபணியும் அலங்கோலமாஅறந்துதிர
வானஉள்ளவும்தூள்படயஇருவர்க்கும் வாவாசுகோபமுமுதிர
ஈனஇருக்கையும் இவனும்அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் வேளையிலில்கொத
வானரேசுரன் அரக்கன்பத்துமுடி
மணியும்பறித்தெழுந் திட்டுவேஇப்படி—(சுக்கிரீ)

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவன்பிரிவைப்பற்றி அவனோடுமுறையிடல்

விருத்தம்,

பறித்தமர்மணியைச்சாமி பாதத்தில்வைத்துவீழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திவேந்தனைவிபீஷணனும்சொன்னான்
அறிக்கைஆகியசீராமன் அவனைமுன்பிரிவையாலே
குறித்தசுக்கிரீவனோடே குறைசொல்வான்முறைசொல்வானே.

௨-திவிதை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம்,

கண்ணிகள்.

௧. அம்போலப்பறந் நம்பினஎன்னை — தாயேஎன்னைப்பறந்தாய் - அடாசுக்கிரீவா எப்படிமறந்தாய்

௨. ஒதையைத்தம்பியை நீதானேஎன்றல்லோ — வேண்டிவருந்தேன் - அடாசுக்கிரீவா நம்பியிருந்தேன்

௩. எழுபதுவெள்ளம் முழுமதிமோசம் — சேனைக்குமனைக்கும் -நீஅல்லோசிவன் போச்சுதோஉனக்கும்

௪. கைப்பிடித்தஎன்னை எப்படிராவணன் — என்றுராசதித்தாய்-தன்னந்தனியே மேலேகுதித்தாய்

௫. அந்தராவண எந்தலோகமும் — னால்உன்உயிர்போமே-அனல்என்அம்பால் நீறுநீறுமே

௬. உன்னைக்கொன்றானை பின்னைகொன்றாலும் — கொன்றாலும்ஆற்றேன்-அவன்குலத்தை நான்அல்லோதோற்றேன்

௭. என்உடன்சொல் தன்னைஅறியாச் — லாதசென்னமுண்டோ-கோபம்வந்தாலும் சன்னதமுமுண்டோ

௮. அந்தஅரக்கன் முந்திக்கொண்டாயே-நீயேஆனபின்னை — முடியைக்கொள்ளை-நான்கொள்ளும்முன்னே

ஸ்ரீராமர்வானரவீட்டோடு லங்கையைவளைந்தல்

விருத்தம்.

எடுத்திந்தப்படி இராகச்-சுக்கிரீவனதனை
இசையவிபீஷணன்புகழ-அறிந்துமனுமாரைவரு
வடக்கிலேநீல்சுக்கிரீவன்மேற்-கினிலேஅநுமான்தெற்கு
வாசலிலங்கதனிருக்கு-வாசலிலேநீலன்
பண்டதனவுகாந்வொருவருக்குப்-பதினேழுவெள்ளம்
பதுமகனிகாய்களுக்கிரண்டு-வெள்ளயெனப்பகுத்தே
விதிதகப்பின்புவடக்கினிலத்தம்-பியினுடன்கோதண்ட
விற்பிடிகொண்டான்சிராமன்-நற்கின்றான்தானே

இராவணன்லங்கைக்குக்காவல்வருத்தல்.

(இதுவுமது)

கோலமுடிமணிஇழந்து-வெட்கிஇராவணன்போனான் - கோட்டை வாசல், நாலிலும்வானரப்படைகள்-வளைந்ததனைச்சார்ந்தால-னுலே கேட்டான்,மேலவடவாசல்தனை - நான்காப்பேனநீர்வாசல்-மூன்றும்கா ப்பீர், சாலும்எனஅவரவரைத்-தேற்றுவான்நகர்காக்கச்-சாற்றுவானே

உ௰-தரு-உசேனுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பட்டணம்பதனம்-இலங்கைப்-பட்டணம்பதனம்,

அநுபல்லவி

அஷ்டதிக்கெல்லாம் செயித்தோர்என்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கென் நகைதையேபண்ணி ‖
செட்டதுவசீயில் அகாதுகாலும் ‖
கெருஞ்சிமுளைத்தாலும்-குனிஞ்சுப்பிடிக்கவேணும்(பட்ட)

சரணங்கள்

௧. ஆச்சரியம்பதினேழுவெள்ளத்துடன் - அனுமந்தன்மேலக்கோட் டைவாசல்
பூச்சிக்குள்பெரும்பூச்சிபோலவந்தா -புறம்வளைததானும் (
பேச்சிக்குள் இங்காசித்தே அவனைப்படியடா இருநூறுவெள்ளம்கொ ண்டு
தேயச்சுவிட்டாஉன்கையாலே-நன்னடாதடைஎனடாஇந்த (
பட்டணம்.

௨. அப்பனைக்கொன்றமனிதர்க்காஅங்கதன்பதினேழுவெள்ளத்துட ன்
தப்புள்ளதெற்குவாசல்வந்தாருழகதுகொண்டானும் (
ஒப்பிலாதமாபெரும்பக்கா-உடன்மகோதாஇருவீரும்சென்று
கைப்படைக்குள்ளே அவன்படைஎல்லாம-கரையுங்களமனமேல்
பட்டணம், (அரையுங்கள்இந்த

௩, சுற்றியவெள்ளம்பதினேழுடன்-தொத்துமகுரங்குகளுக்கெல்லாம்
தளகர்த்தன்நீலன்கிழக்குவாசலைக்-கட்டிக்கொண்டானும்
பெற்றிஉள்ளபிரகஸ்தனைஉடதன் பேர்சொன்னாலுடனுக்காலனும்
தலைவைத்தப்பட்டான்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டு-மசகம்போல்க் (கையால்பிசையடாஇந்த
பட்டணம்

௪, நிட்டூரன்வாநாரும்நரரும்-சிங்கத்தின்காட்டைநரிவளைத்தாற் போல
வடக்குவாசல்சுக்கிரீவன்உடன்வளைத்துக்கொண்டாராம்(போல
அடக்கிறேன்இருநூறுவெள்ளம்கொண்டோர், நாழிகைக்குள்ளேஅவ (ரைஎல்லாரையும்
கெடுக்கிறேன்விடுபற்றும்முன்னமே-இனைறவெட்டவேணும்சொ (ன்னசொன்னேன்இந்த
பட்டணம்,

அங்கதன்தூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல்

விருத்தம

அரக்கன்இவ்வா றிலங்கையுள்ளேகாத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவீரர்வெளிவளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்குமனுமனேநிகர்அங்கதன்சிராமன்
உத்தரமகொண் டிலங்கைநகரத்திலபோனான்
இரைச்சல்அவ்வூர் எடுத்திடராவணனைக்கண்டான்
ராகவதூதுவனநான்அங்கதன்ஆம்என்பேர்
இருத்தமஉள்ள வாலிமைந்தன்என்றான்கேட்டுச்
சீறுவான்அரக்கன்இது கூறுவாதேன்,

உக-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

கேள்அடாஅங்கதா-எனதுவார்த்தை-கேள்அடாநீஅங்கதா.

அநுபல்லவி,

கேள்அடாநரர்கொஞ்சம நாள்அடாநீபழி
மீள்அடாஅவர்க்கென்ன வாள்அடாஇருக்கிது-(கேள்)

சரணங்கள்,

௧, தகப்பனைக்கொன்றவன் — ஞாதாகப்பாராட்டி
தன்னிவந்தாயிது — பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
செகத்தந்தவனைக்கூடப் — போகநான்உனைநாடி
சிஙகாசனத்தில்வைப்பேன — சிங்காரமுரகுட்டி(கேள்

௨, நீட்சாசனகிளன்னும் — பெலனைறக்கப்படுது
நின்னைப்பிள்ளைஆகளை — புண்ணியமேநீட்டுது

தேடப்போனமருந்து காலில்அகப்பட்டுது
தெய்வமேஉன்னைஎன்தன் கையில்கூட்டிவிட்டுது(கேள்)

௩, நெருங்கியதுனைஆம்உன் தகப்பன்மனிதன்ஆம்பில்
நெருக்குண்டான்என்னும்வார்த்தை உருக்குதேஎன்னைவெம்பி
திரும்பிப்புகிரிட்டாமல் இருந்ததென்னடாகமபி
செய்தார்க்குச்செய்வது செத்தபிறகோதம்பிகேள்

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழிஉரைத்தல்.

விருத்தம்,

தாவியவாலும்கரும்பும் -கசக்கில்உண்டாம்பலன்என்னும்-சொல்லேஅல்லால், பாவிஇவனுனைதூக்கிவாரான - எனத்துணைஅங்கதன்நீதான்-படித்ததெல்லாம், எளியனுக்காதுகொள்ளா- அரக்கநான்வந்தகாரியம்கேள்பிகாதேவிதனைவிடுத்தால-ஆவிதனைவிடுஎன்றே- செப்புவானே,

௨-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

அடடாவெளியேபுறப்படடா -இல்லே-ஆகிலச்சீதையைவிட்டுவிடடா

அநுபல்லவி.

தொடரும்வின்புரிதேடிக் கொண்டாயே-முன்ஒரு
தூதன்வந்துசெய்ததைகி கண்டாயே-நாளும்
சொரிமவீரர்ஆம்அந்த ரகுவீரர்விடவந்த
தூதன்-தூதன்-தூதன் வெட்கமுண்டானால்(அடடா)

சரணங்கள்,

௧, நினைவுவேறாய்வர்மம் முற்றியே-என்னை
நீஆளன்றாய்உன்னைப் பற்றியே-மூட்டித்
தனதுவாலைவைக்கட்டிச் சுற்றியே-இந்தத்
தரணியெல்லாம்தாவி வெற்றியேகொண்டு
சினவானிவரஅக்கிரன் நான்அடா-உனக்கோர்
சேதிசொல்வதம்காவக தேன்அடா-எங்கள்
சீராமர்தேவியைச் சூதாக்கொண்டுவந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா சேஷமஉண்டானால்-(அடடா)

௨, ஆக்கித்தாய்கைஉயிர் போக்கவும்-தங்கை
ஆகியபக்கியைமூளி ஆக்கவும்-பூமை
ரீதைக்காணவிடுக் காக்கவும்-வந்தாய்
இல்லேயேசீஅவர்உயிர் காக்கவும்-நல்லது

தடிக்கவேஅதுகப்பிப் போனாலும் - நாங்கள்
சமுத்திரம்அடைத்தபோ தானாலும் - உன்தன்
தளத்தோம்பாமல் ஒளித்ததேதடாஅடா
சண்டி-சண்டி-சண்டி மானம்உண்டானால்—அடடா

௩, அரசுமஉன்கொலுத்திருச் சட்டமும் - நானே
அழிப்பபோகுதேஉன்தன் கொட்டமும் - இதிலே
தருவேன்என்றாய்எனக் கிஷ்டமும் - காய்
தாக்கொள்ளுமோசிங்கம் பட்டமும் - எங்கள்
தாரைசுக்கிரீவனோடும் இட்டியே - ராமர்
சூழ்ந்துவடக்குவாசல் கட்டிய - தலை
துணைப்பேன்என்றுவில்லே வணங்கினின்றேனவாச்
சொன்னார்-சொன்னார்-சொன்னார் -சேவகன்ஆனால்—அடடா

அங்கதன்மீண்டுபோர்க்கலக்கவன்ன இருபடைகளும் கைகலத்தல்.

விருத்தம்

அங்கதன்இப்படிசொல்ல அரக்கன்இவனைப்பிடியும் அடியுமென்றான், கிங்கார்தொட்டவரைஎல்லாம் தலைசிதறஉதறிவிட்டுக், கிளம்பிவந்தான், செங்கண்இராகவசரணம் போய்வந்தேன்வல் அரக்கன்சிந்தனைகண்டேன், வெங்கல் இராவணனைப்போரிடுகென்றான் தயவையினிவிடுகென்றனே.

௩-இரெண்டு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. என்றுஅங்கதன்அங்கே-நின்றவானரர்எல்லாம் தானமெய்க்கவே
ராமசாமிமனது
சென்றுளேநிர்த்தமே-கொன்றோராட்சதர்கள் தாம்மெய்க்கவே
இரும்பித்திரும்பிவாது

௨, கல்லும்கருமலையும்-கெல்லும்பெருமரமும் விட்டெறிந்தார்
கைக்கொண்டுவானரர்கள்
வில்லும்வாளுங்கொண்டு-வெட்டிவெட்டிஅரக்கர் வாமேமறைத்தார்
மேலும்கீழும்அடிபு

௩, வாளும்காலும்தறிந்து-மேலும்தோளும்பறிந்து வானரங்கள்
மாய்ந்தஅனேகம்கோடி
மேலும்திசைசுகஞ்சுறு-காலும்ரத்தவெள்ளமாய் வொடுசிரங்கள்
விழுந்தஅரக்கர்கூடி ௨-அ

௪, அடுத்தாளை நச்சனை-வானரச்சேனையினில்
அலங்கோலம் பூச்சல்தனை ஊரினிலே
எடுத்தபின்னருவிந்து-கட்டழிந்திட்டல் ஆகவே
எழுந்தரக்கமுதுக்கப் போரினிலே

௫, கட்டுமலை பெங்கி-விட்டெறிந்தான் சுக்கிரீவன்
தலைதனைய அரக்கன் தயமைப்படுத்தான்
எட்டோடிரத்தவச்சிர-முஷ்டி தன்னையும் அவன்
எமனூர்தனைக் கண்டுகொள ஆக்கவொடுத்தான்

௬, தேக்கும் அனுமான் கையால்-பேருக்கு வசலிங்கந்து
சேனையோடு நானூறு கனும் தான்உயிர்விட்டான்
தாக்கும் அங்கதன் கையால்-தெற்கு வசலில் வந்த
தளத்தோடே மகோதரன் நசனும் பட்டான்

௭, நீலன் கையாலே கிழமை-வாசலிலே பிரகஸ்தன்
நீண்ட சேனையும் தானும் மாண்டிறந்தான்
சோறும் நீடும்பன் குத்த-கும்பானுமென்பவனும்
கூட்டமுடனுமந்தன் ஆவிஇழந்தான்

௮, அக்கச்சேதி அறிந்து-சிந்தித்து இராவணனும்
ஆயிரம்பரித்தேரை வரச்சொல்லிறான்
பந்தத்தேர்களிரண்ட-யிரம் கழற்பவசத்தானும்
பத்துதலையன் போர்க்களம் ஏறினான்

௯, எதிர்அம்புமழையாத்-தூவிக்கக்கிரீவன் பணாட
கல்லாயமெய்த்தவனை மூர்ச்சையாக்கினான்
மிலரும் மாருதி-விட்டமலைகளெல்லாம்
சிந்த அரக்கனவனை பொசுக்கோர்க்கினன்

௰, மாருதி வல்லரக்கன் தேரில் இருந்தபெரும்
சாரதிதலைமுடியார் வெருவிந்தான்
வீராவணனை ந்துகு-அம்பினால் அனுமான்
மெய்யும் கையும்தளர வெதெரித்தான்

௧௧, இலைபாசம்நின்றதம்பிக்கு-அனைவரும் அரக்கர்படை
எல்லாம் இவர்படைப் போரினில் சென்றொழித்தார்
மேலாய் இராவணனிடம்-விரைந்து கோரச் சண்டை செய்து
சிதறியபடியோடி அவன்தரக் கூடிதறித்தார்

௧௨, தளராமல்லட்சுமணன்-விளையாட்ட கண்டரக்கன்
சமர்த்தனிவன்றது தான்விளம்பினன்
வளம் ஆனமாருதியும்-களைபூசியே அல்லேவோ
மகமேருகிரிவன வெகுளப்பிறன்

அனுமாரும் இராவணனும் கைகுத்துக்கு நிற்குதல்.

விருத்தம்,

இளம்பிமாருதி இராவணனை நேரே
கிட்டிமலைத்தோள் இரண்டுமே தட்டிக்கேளாய்
விளம்புகிறேன் வெறுங்கை இரண்டையென்னாலே
வீரத்தால் இருபதுகை உடையை நீயோ
அளந்த வில்லும் அம்பும் எடுத்தகட்ட வந்தாய்
அதிலே ஆள்பலம் தெரியும் அமோ இந்தக்
களந்தனில் உன்பலமும் என்றனபலமும் காண்போம்
சற்றென்றுன் கொட்டாரைக் குத்தென்றானே.

௨௯-ரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

குத்துக்குவாட-ராவணனைக்-குத்துக்கு நீவாடா,

அநுபல்லவி

பத்துத்தலையும் இரு பலமும் குராக்குனிய
பத்தையும் ராகத பலமும் தெரியலேனும்—குத்துக்கு

சரணங்கள்,

௧, எட்டானை கொம்பும்-மொட்டைக் கிடாப்போலே ஒட்ட
முடித்தேனென்றும்-அந்த
ஈசன் கயிலையை-ஊசிபோலே ரோட்டோடான் எடுத்தும்
பிடித்தேனென்றும்
சட்டம் சட்டம் ஆய் பேசிக்கொள்ளுவதும்
சமர்த்தன் சமர்த்தன் நான் என்றுதான் சொல்லுவதும்
விட்டுக்கட்டடா எதுக்கு வீணும் நானும்
வீரமெல்லாம் இன்றைக்கு-வெளிச்சமாகவேனும்—குத்து

௨, நான் உன்னைக் குத்துவேன்-அந்தக் குத்துனக்குத்
பெருந்தந்தடா-பிழைத்தால்
தானே
காலைத்துகைகளும்-ஒவ்வொயென்தன்
நீகுத்தடா
மேலே

ஏன்எனக்குக்கிறைப் என்றுகோபிக்கஇல்லை
இதுவோம்பிக்கை தேறிக்கொள்என்சொல்லை
ஆனமட்டுக்கும்பார் வஞ்சனைப்பண்ணுதே
ஆண்பகட்டால்பிரட் டல்ஆம்என்றெண்ணுதே—குத்

௪, ஓடிபருத்தால்என்ன-நான்ஆருமோசற்றும்
ஒதுங்காதே நில்லடா-கையை
ஓங்கினேன்குத்து-வருகுதுவருகுது
தாங்கஉன்வசம் அல்லடா
சதியினாலேஎங்கள் சீதாங்கனிதன்னைத்
தப்பிப்பிரிந்துபோன பின்புகிருமிஉன்னை
எதிரிலேகண்டு னிம்மிசப்போகுதடா
எனதுவலதுகைக்குத் தினவுதின்குதடா(குத்து

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள்யுத்தம்

விருத்தம்.

அனுமான்இப்படிகுத்த அரக்கன்சாய்ந்தான்
அரக்கன்மறுபடிகுத்த அனுமான்சாய்ந்தான்
தனிவேல்லனரக்கன்விட்டான் இளையோன்சாய்ந்தான்
சாய்ந்தவனைஎடுத்தரக்கன் ஓய்ந்துநின்றான்
முனையால்மாருதிஇளையோனைக்கைக்கொண்டான்
முடித்தோகொண்டிராவணன்போர் தொடுக்கவந்தான்
மனுநாதர்எதிரேஅனுமான்மேல்க்கொண்டு
வளைத்திட்டார்இருவரும்போர்விளைத்திட்டாரே

௨௯-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும்-நடந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

ஏகோதண்டத்தில் இவன்கணைஎய்யவும்
ஈரைந்துகையாலும் அவன்அம்புபெய்யவும்(ராகவனு

சரணங்கள்

௧, அரக்கன்தேர்மேல்த் தாவினான் - சாமிஅனுமான்
பெருத்ததோள்களில் மேவினான் - சாமிமேல்வடு
சாத்தைராவணன் தாக்கினான் - ஏழையும்வட
சாத்தால்அய்யனும் போக்கினான் - பின்

கருத்தஞ்சூர்ஞ்கம்பு தூவினான்-மாற்றிக்
கண்டகன்பத்தம்பை ஏவினான்-அதைத்
தூர்த்திராகவன்வெற்றி கொண்டான்-பார்த்து
சுற்றியசேனையைக் கண்டான்
ஒருக்கரகொவ்வொருக்கனை தனுமலேஉந்தி
ஊழிமழையைப்போலே தலைதலையாச்சிந்தி
கரிக்கூட்டம்பரிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டங்களைச்சேர்த்து
கால்மாடுதலைமாடாக்களத்தை எல்லாம்தூர்த்து
கரைக்குள்அடங்கா ரத்தவெள்ளக்
கடலிலேகவக் கங்கள்நள்ள
இரைக்குவருகிற பேய்கள்கவிய
எங்கும்ராட்சதப் பிணங்கள்குவிய—ராகவனு

௨, செருக்கும்ராட்சதரைக்கொன்று தனதுசேனைக்
குரங்கைத்தற்காத்து நின்று-பொருதுமலேனை
தெரிந்துராவணன் அடுக்கான்-சாமிதோள்ளில
இரண்டம்புழுந்த விடுத்தான்-பின்
பரிதொருகணைராமன் தெறித்தான்-அவன்
பத்துக்கைவில்லையும் முறித்தான்கொடிவில்
இரும்பச்சாரதிதலை கொய்தான்-பரியும்
தேரும்கொடியும்பொடி செய்தான்
வாம்கொளஆயுதம்எல்லாம் அவன்தொடவெட்டி
மறுகேரும்சேனையும் வாராமல்வழிகட்டி
ஏரம்கொண்டுராகவன் முனைந்துநின்றதுகண்டு
ஓண்டியாத்தேர்விட்டுக் குதித்துபோசனைகொண்டு
உலையின்மெழுகாய்நின்று தேய
ஒருகணைவந்துதலையில்ப் பாய
இலைகள்உதிர்ந்தால்ப்போல் மணிமுடி
ஈனாந்துங்கிடந்தருள விப்படி—ராகவனு

௩. தொடுத்தகவசம் தீய்ந்தி-கிரிதொட்டு
விடுத்தபாம்புபோல் எங்கி-நாரதர்க்கெதிர்
படித்தநாகருகன காய்ந்து-ஓரம்சொன்னவன்
குடித்தனம்போலத் தேய்ந்து-ஆயின
இடைக்கிடைவிழுதுபோலக் காய்டும்-கைகள்
இருபதையும்தொங்கப் போட்டும்-தன

மிடுக்கெல்லாம்போய் — மெலியோகதோளில்
விரலட்சுமிஅப்பால்ப் — போக
அட்சுடிகுரங்குகள் — மலேப்பாட்க்ஷபட்டு
அரமைந்தனாகக்ருக்தால் — முதலெகாயமேதானேபட்டு
பண்டக்கலம்பிடவிட்ப் — பொடிப்பொடியாவண்டு
பாலன்னபேனி ஆலங்கோலம் — செய்திட்டக்கண்டு
பார்த்தீமுகமெல்லாம — வேற்றமுகமாய்
பத்தமுகத்துள்ளோ — பல்லெலாம்போய்
தோற்றுராவணன்மனறு — கொதிக்கவும்
சுவாமிகீர்த்திமையத்தேவர் — துதிக்கவும்—ராகவனு

ஸ்ரீராமர்ராவணனைச்சம்மதிகேட்குதல்.

விருத்தம்

வண்ணமவாடிஇளைத்திந்தவகைகவல்அரக்கன்நின்றளவில்
அன்னவேல்லாணுமராகவன்கண்டான் அய்யோவுனதுஆயுதம்அற்றாய்
எண்ணல்அருஞ்சேனையும்அற்றாய் இளைத்தாய்இனிஉன்றனைப்பேசு
நின்னசம்மதம்நான்அறியத்தெரிப்பாய்எனச்சொல்விரிப்பானே

உ௯-கரு-நாசவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எதடாராவணா-உன்சம்மதி-எல்அடாஉன்சம்மதி,

அநுபல்லவி

ஆதிமுதல்முதல்சண்டைக்குவந்தாயேநீ,
அலங்கோலமாஒன்றிஆகி - நிலம்கீழ்நின்றாயேதுரோகி(எதடா)
(போலே

சரணங்கள்.

க. பெருமகுடமும்வில்லும்படைகளும்போய்ப்பேதைப்பெண்களை
இருபதுகையும்வெறுங்கையாய்நின்றாயே எய்யுமென்அம்பினாலே
இதாறுவெள்ளமும் — பெருங்காற்றிலேபஞ்சை
ஈட்டம்போல்மாளக்கண்டு — போட்டாயோகைவில்லை
சரணம்புகுவன்றால் — இதுவேகவலவேண்டாம்
சண்டைக்குன்றால்ஆகாதினி - இன்றைக்குப்போய்நாளைவா(எத)

உ, மருத்திப்பொதிக்கொரு-நெருப்புப்பொறிபோலப்- பற்றம்முன்
(னேஅட்டா
தனைக்குள்அறியாமல்சிறைக்குள்ளேவைத்த சனகியைவிட்டுவிட்டா
செருக்கம்செய்யாதே — தேவர்முன்போலும்
நிலைக்கத்தேயளவைத்து — மகுடமும்செங்கோலும்

நானாக்கனமும்உன்றன் — தம்பிக்குத்தந்துமேலும்
சொல்லும்அவன்வல்கேட்டால்-கொல்லேன்உன்னைஒருகாலும்(எத
ரு, மயக்கம்தீர்ப்பமாதனைத்தேடாக்கவன் — வாழ்வுமில்லாதபடா
பரித்தியம்கொண்டேனிறுபத்தமத்தைப் — பாவம்வெல்லாதபடா
செயிக்கமாட்டாய் — சரடாஇனிப்புல்லு
நீயருகிசென்றல்லவோ — பிழைத்தேனைஇந்தவில்லு
பயப்படாதேநீ — சம்மதிக்இதில்லு
பத்துவாயும்போச்சுதோஉர் — உத்தரவிதும்சொல்லு(எத)

இராவணன்சம்மதியவரிலேறிஅமரிக்களம்கூறல்

விருத்தம்.

சம்மதிஎதென்றாகவனேடேடுத்
தர்மனேன்றும்சொல்லாதேமகுடமபத்தும்
செம்மியமார்பினில்ஆனிவட்டனைக்கொம்பும்
மெய்ம்மகிழுமக்கள்அழப்பெண்கள்கூவ
வெறுங்கையாய்நிலம்பார்த்தவ்விலங்கைசேர்ந்தான்
அம்மதிசொல்லியபாட்டிடையேசொன்னி
அழிகுவான்அமர்க்களம்கூறமோதிருவானே

உக-கரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

அந்தமானிடன்சண்டையில்கண்பட்ட-நிந்தையைஎன்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி,

கக்கமூலம்நின்றும்அவன்கையில்அம்புக்கும் — கூட்டாசண்டைக்
காலனுக்குமன்ன — யாட்டாஅட
சோலம்சொல்லலவிலை — என்பாடா—அந்த
மாலியவானே

சரணங்கள்.

க. லக்ஷ்மணப்பிரசல்வேதக்கடைபக்க — நானே-தேற்று
மலர்சனைவிலேபிடிக்
தெற்குவடக்குதிபுக்கெல்லிக்கான்க்க — தேனே-அதி
திக்கினிலேஇருந்
உச்சிமேஅனேயாஅவசர்வாசனம் — மானே-துன்பம்
மற்றிக்காற்றேறு.

நிக்ருத்திவசதெரியமல்நின்றேல்கண்டு
செக்கலுகொட்டினர் — வர்னேர்-அந்த
வெட்கத்துக்காளுனவி — கானேறு-அவன்
விக்கிரமமென்னசொல — வேசேநு—(அந்தமா)

௨, விடும்அவன்வாளின்னைக்கணேனயும்நிக்ரு
வேழுத்தையுமகூட்ச — சாடும்-நானும்
நிட்டித்துமேகம்அரக்கர்சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும — பேசடும்-இன்னம்
உடலோடிபிரகப்பிஇருக்கின்றராட்சகர்
உன்போலென்றன்டக்கைத் — தேடும்-பல
அடவின்ல்லாமகட்டுமேன்றுமபறக்
நிடமலேயுமிழித் — தோடும்-கடல்
வடனையுபேனபோ — சடும்-அவன்
விடுமதப்புக்கூட்டுலப்பின் — கூடும்—(அந்தமா)

௩, எற்சருடசவகொண்டுகதிரனேச்சந்திரனே
எல்லாரையுங்கட்டிச் — சேர்த்தேன் ஜீ
முறைமுறையேசென்று சவணடகோபித்தக்க
மூவர்சமர்த்தையும் — பார்த்தேன்
அதியவட்சவிலாசத்தைதவேரோடு
அங்கைவிருலகட்டிப் — பேர்த்தேன்-காலன்
குமினதோராமன்வாளிக்கெல்லேசேனையப்
புதுஇனன்றேதவா — வார்த்தேன்-கமா
இறகாபெருமபதி — சேர்த்தேன்-சானதன்
செறவாளலாம்அங்கே — தோர்த்தேன்—அந்தமா

௪, தக்கன்தம்பிநுலக்ருவன்சவடைக்கெவ
சனடைவெய்யிலமகுனன் — பூச்சே-மெத்த
எக்கவிபயங்அவ்வபக்கலக்குரகுக்
என்றுலெட்டிரக்கதும — ஆச்சே-பேற்று
மிக்கவன்காவன்று-ஓவைத்க்குச்சொலலிய
மேப்பெல்லாம்வெறும் — பேச்சே-எட்டுக்
திக்காகேக்கொமபுவன்மார்பிலக்குரககொரு
சைக்குசமேலஸித்துப் — போச்சே-சொன்னும்
நக்கவநுபெரு — மூச்சே-எல
முக்குமேஇதமெத்த — ஏசசே—(அந்தமா)

மாலியவான்புத்திமையைராவணன்கேட்காமல் மகோதரான்கலைத்தல்.

விருத்தம்

அடல்அரக்கன் இவ்வாறுமுசனுட் போசிஸிற் பட்டஅவஸ்தை எல்லாமு, இடம்உளமாலியவான் முன்சொன்னன் அங்கவனு மஅப்ப சிலைதன்னை, விட்டஇதுவேசமயமென்றுன் பாவிமகோதரன் அதனை விலக்கிவெள்ளக், கடல்ளனும்ராசஷகுலத்தைத்- தொலைக்கின்றுன் ராவணனை-கலைக்கின்றனே.

௨எ-தரு-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இந்தயோசனை என் அய்யா-மாலியவான்சொல்
எல்லாம்அவலம்தான்அய்யா

அநுபல்லவி.

விந்தைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்குமவானரர்க்கும் — பயந்தாமோ(இந்த)

சரணங்கள்

க, மெத்தப — யந்தகுடியோ-அய்யய்யோஎலி
வேட்டைக்கும் — தவிலடியோ
பற்றிக்கயிலேயைநீ — பறித்தெடுத்ததும்பொய்யோ
சக்தர்களுயும்இன்னம — கலங்கிருர்உனக்கையோ(இந்த)

௨, தளர்ச்சிசொல — வதோவீரம் - ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப — தலலோபாரம்
இளக்காரம்கண்டால்உன்னை — எங்கெங்கும்பழிக்காதோ
துள்க்குரங்கிலங்கைய — கொடிக்குள்ளேஅழிக்காதோ(இந்த)

௩, கெம்பீரம — தன்னிலமீசா - மூன்றுலோகமும்
கெடிபெற்ற — ராவணேஸ்பர
கும்பல்மனிதரென்றும் — குரங்கென்றும்பேசாமல்
தம்பிகும்பகர்ணனே — சனதஊறுசொலவிடாமல்(இந்த)

இங்கர்கும்பகர்ணனைஎழுப்பவும்அவன்தூங்குதல்.

விருத்தம்,

வினைவகுபயாதமகோ- தரன்உரையால் அரக்கன்மனம் - வேறாய் இங்கே, வனதருவானரங்களையும - மனிதனையும் உயிர்குடிக்க- வல்

லோன் ஆன, இளையவனெழுப்புமென்றான் - அப்போது கும்பகர்ணன் இரண்டுமூக்கின், தொளைதிறந்து தன் அறிவு நீங்கினன் பிணம்போலத் தூங்கினனே

௨௮-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

தூங்கினான் தூங்கினனே-கும்பகருணன்-தூங்கினான் தூங்கினனே

அநுபல்லவி,

தூங்கினான்ராவணனேவல்-தாங்கியராவுங்கிங்கரர்
வாங்கிஇருப்புலக்கைகொண்-டோங்கிஅடிக்கடித்(தூங்)

சரணங்கள்,

௧, தேவரும்திசையில்உள்ளயாவரும் இவன்மூச்சிலே
திடுக்கென்று மெய்கலக்கவும் கோட்டைவாசல்போல
வாய்வழியேஜயவாச ராவும்உசாத்தகால
வாயுவைப் போல்வலைக்கவும் குலத்தைக்கொண்டு
ராவணன்றூதுவர்காலன் ஏவியதூதரைப்போல
இருகாதி லும்துளைக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாவிஅரக்கர்கையால் ஆவதெல்லாம்செய்து செய்து
பார்த்தவர்கள் கைஇளைக்கவும் எழுந்திராமல்(தூங்)

௨, எட்டுமலையும்பிடுங்க முட்டுங்காற்றிவன்மேலே
இளந்தென்றல் போலேபடிய இருபக்கமும
கட்டிகட்டிஆகவடி இட்டுக்குன்றம்போலே
கண்களினிற் பீளையிடிய பெருங்காற்றென்ன
விட்டபெருமூச்சில்அகப் பட்டவர்பம்பரம்போலே
விசைகொண்டு ருண்டோடிய மழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாம்குறங்கு தட்டுவதுபோல்சுகமாக்
கோட்டுவாய் ஒழுகிடிய குறட்டைவிட்டுத்(தூங்)

௩, தாங்கிபூரிபேரிகை சங்குராகளெல்லாம்செவியில்
சத்தமற்ற ருமல்விடுக்க தாளம்தளம
மேற்கொளும்பானைசேனைகள் யார்க்குளும்தோளிலும்ஏற்
மிதிக்க மிதித்துழுடிக்க தலைசல்க்காய்ச்சிப்
போக்கிஉலக்கைகளால மூக்குயிர்வெட்டுமலகா
புரிவாகும் சாற்றைக்கொடுக்கப் பலவிதமா
ஆக்கியவேதனைகளெ ல்லாக்கியம்ஆகவென்மேனும்
அதிகமித் தூளெடுக்க காலைகெட்டுத்(தூங்)

கும்பகர்ணன்ராகவனுக்குப்புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

தூங்கியதோர்கும்பகர்ணன்வருத்தத்தாலே
துயில்எழுந்தான்அறுநூறுசகடச்சோறும்
ஒக்குபதினாயிரம்சாடியிலேகள்ளும்
உண்டான்பின்அண்ணன்முகம்கண்டான்தந்த
பூங்கவசம்முதல்எல்லாம்பெற்றான்அவ்வூர்ப்
புறத்தினில்வானரர்ஆரவாரம்கேட்டான்
ஈங்கிதென்னபுதுமையென்றான்அவனும்சொன்னான்
இடிக்கின்றான்புத்திசொல்லித்தடிக்கின்றானே,

௨௯-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

வந்ததோதீமை-இலங்கைக்கு-வந்ததோதீமை,

அநுபல்லவி.

வந்ததோசிறைப்பெண்
வெந்ததோகலகம்மி
நொந்ததோநகரெங்கும்
குந்ததோஉன்னாலே(வந்த)

சரணங்கள்.

௧, புலஸ்தியன்குலம்
தலத்தில்இருப்பு
விலக்காதபழி
செலுத்தும்செங்கோல்
கலைப்பவர்சொல்கொண்டு
குலைத்தாய்மேல்வைத்த
கெட்டதோ-நமக்கிந்த
விட்டதோ
மூண்டதோ-மூவுலகும்
மாண்டதோ
கலங்கிறாய்நீகுட்டி
கொள்ளைபோலேகட்டி(வந்த)

அம்பால் - வாலி

௨, தாய்வரம்பிடித்தானே
சிவனைக்குடித்தானே
தேவர்க்கும்
போய்வென்றபிழைப்பதெவன்
நீவெல்வேன்என்பதும்
மேவுவேன்என்பதும்
தேவன்அவன் - ராமன்முன்பாகப்
நினைத்தசனகிப்பெண்ணே
விருதாயோசனைஅண்ணேன்(வந்த

௩, அம்புராகவன்தொடுக்க-வருணன்வந்து
கும்பிட்டுவழிகொடுக்க
செப்பீர
முன்புபோய்ப்பீடை
அணைபடுத்து-வந்தமலிதன்
எடுத்து

கும்பலாறுமிக்கக் கூட்டுச்சண்டைகொடாமல்
தம்பிசொல்படியிதை தனையும்விட்டுவிடாமல்-வந்ததோ

௪, முழுதும்லட்சுமணன்அம்பாலே - இந்திரசித்து
விழுவான்பார் இனிமண்மேலே
எழுதும் எழுத்தின்படியே - ராமன்அம்பாலே
விழுவான்தன்மன்னி முடியே
பிழைபொறுசிந்தையைப் பிறகாகிலும்விடு
ஒழிவாய்ஆனால்உன்தன் உயிரும்போம்படு - வந்ததோ

விபீஷணன்ஸ்ரீராமருக்குகும்பகர்ணன்வரலாறுகூறுதல்.

விருத்தம்,

கும்பகர்ணன்இதுசொன்னான் அரக்கன்சீறிக்
குரங்கையும்மானிடரையும் கும்பிடுபோயென்றான்
தம்பிஅதுபொறுமல் ஆயிரம்பேய்பூண்ட
தடந்தேர்மேலேறிநெடுஞ் சூலம்கொண்டான்
வெம்பரக்கர்புடைசூழ இலங்கைவிட்டு
வெளிவந்தான்அதுகண்டான் வீரராமன்
நம்பிஇதேதென்ன விபீஷணனும்அங்கே
நாடினான்வணங்கிஉரை யாடினானே

௩௰-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

கும்பகர்ணன் இவன் அய்யா-நான் - தம்பிஎனக்குமூத்தவன் அய்யா.

அநுபல்லவி,

எம்பெருமானேஉன் இணைஅடிக்காளாய்
நம்பும்விபீஷணன் நான்சொலக்கேளாய்—கும்ப

சரணங்கள்,

௧, ஞாலத்திலேவெகு காளகத்தவம்செய்து
சூலத்தைச்சிவன்கையில் பற்றினான் - வந்து
மேலிட்டேஇந்திரனைக் குத்தினான் - ஒரு
காலிட்டேலோகமெல்லாம் எற்றினான் - இவன்
ஆலத்தைப்போலேதே வர்களைப்போய்ப்பிடிப்பான்
நாளுக்குஞ்சாப்பிடுக்கும் ஆகாரம்தூங்குவான்—கும்ப

௨. பகரமாமேருகையாலப் பந்துபோல்எடுக்கத்
மகமேருவையும்தோளில்த் தாங்குவான்-எங்கும்
புகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான்-பல
யுகம்ஒருநாள்ஆகத் தூங்குவான்-இவன்
சுகம்ஆகச்சிலநாள் தூங்கையால்பூமி
சகதரும்உயிர்தப்பிப்பிழைப்பித்தார் என்சாமி—கும்ப
தெரிந்தாரவணனுக்குச் சீதையைவிடச்சொல்லி
வருந்திவருந்திமெத்த முறைப்பட்டான்-அவன்
இரங்காமையால்இவன் குறைப்பட்டான்-நாலம்
பிரிந்தென்றேனன்னைப் புறப்பட்டான்உன்
சரண்புகுந்திடுவானே தமையன்தனசொல்லால்
சிரம்துணிபடுவானே தேவர்தன்வில்லால்—கும்ப

கும்பகர்ணன்தன்னைஅழைத்தவிபீஷணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

சத்தியவிபீஷணன் இவ்வாறுரைக்கச்சாமி
சண்டையிடவரும்இவனைஉன்முன்ஆகச்
சித்திரவதைசெய்திடில் உன்மனம்மறுதாமோ
தெரிந்துவா அவன்மனதை என்னச்சென்றான்
அத்திசையில் அரக்கர்படைக் கடலுக்குள்ளே
அண்ணன்அடிமேல்ப்பணிந்தான்பணிந்தபோது
புத்தியுள்ளகும்பகர்ணன் தம்பிதன்னைப்
புல்லினான்புத்திசில சொல்லினானே.

௩௧-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ஏன்வந்தாய்தம்பிவி பீஷணா-நல்லோர்
எவர்க்கும்அதிககுண பூஷணா.

அநுபல்லவி.

ஆனந்தராமனை வினைவிடுத்தாய்
அமிர்தம்உண்டிறவாய்-விஷம்உண்பார்களோ பேயா—ஏன்

சரணங்கள்

௧. அங்கேநீபோனதும் அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரசுபெற்றதும்கண்டு வருந்தேனே

லங்கைசமும்புலஸ்தியன் பேரும்விளங்கும்படிநான்
லந்துகெடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்கும்வன்குலத்திலே ராமன்அம்புக்கொருவர்
தப்புவாரென்றெண்ணம் இருந்தேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லாருங்களோடு
என்றும்கண்ணீருக்கு இரைப்பாய்ன்திருந்தேனே—என்

௨. காறுபதும்கொண்டாய்-சிரஞ்சீவியுங்கொண்டாய்
காங்களைகரம்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேசூர்ப்பணகையின்றான்-ராமனை எதிர்நின்றான்
விதியுடன்றாதுகால முடிவாலே
வெட்டுண்டவர்அவர்-தங்களையிர்விட்டாறும்
தெறிக்கவிடாச்சுடனேப் புவிமேலே
காலன்வாயினக்குள் நீ-இலங்கைபுரமனர்குன்று
களிலைந்தின்பனவிட்டுக் காதைந்தன்பதுபோலே-என்

௩. அப்புபோலச்சுறக்காமி-அவனைச்சேர்வதேகாரியம்
அறுக்கிறுப்சமதி பகவேனோ
தம்பியும்ராமனும் நிற்கக்குரங்கைகளெல்லாம்
சதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
வம்புக்கிடமானனை-வளர்த்தானைக்காவிட்டதுகே
வந்தபிர்கதியைத் தொடுவேனோ
நம்புதலைபிறேடே-சாறும்இறப்பதல்லால்
காதும்பெருமாளைக்க நானைக்கும்பிடுவேனோ-என்

கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறல்.

விருத்தம்

மொழிஇதனைக்கும்பகர்ணன்- சொல்லவிபீஷணன் அண்ணேன் முறைதப்பான, வழிஇதுநீகேட்டலேனும்- வந்துநீராமபதம்வணங்க வேணும், பழிபடும்ராவணனுடனே இறப்பதுநீ கருமம்அல்ல பரிந் தென்பின்னே, எழுவதுவேகருமம்என்ன அசைக்கின்றான்உறுதிமொ ழி-இசைக்கின்றானே.

௧௪-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணேன்-கும்பகர்ணநீ
ராமனைச்சேர்ந்துவாழ் அண்ணேன்.

அநுபல்லவி.

உன்வார்த்தைகேட்டதனாலே உகந்தனைப்பிறர்வண்ணே
உண்மையாராணைபட்டுமே தர்மமோசலைக்கட்டும்(என்)

சரணங்கள்,

மனத்துக்கராசுரா-வனனோரழிக்கவேணும்
வாணறுசேதுப வாதகம்
அனர்த்தமபகாரத்து-துரோகியுடனேசேர்ந்தால்
அனைவிடஉண்டோ பாதகம்
செவிக்கபாதலேத-குலமும்பலமும்போகச்
சித்திப்பதென்ன சேதகம்
கலத்தராமர்பணை முன்-கமராயனை-வெல்லுமோ
கடல்கேலபெருங்காரம் கலைத்தால்உண்டோசாதகம்(என்)
அனாவலனாய்தலையைப்-பெறுமாப்பாகரன்
அரிந்தனே பரிகாரம்
நிம்மதும்பிராணலைக்கூடப்-பெறுகவல்லிலப்பண்டு
நிரம்கொய்க தல்லோவிசாம்
நம்பாநடைநடந்தால்-அன்னைன்தம்பியானக்கூட
நறுக்கவேனும் அதிகாரம்
உடல்வைப்புனாசுரமே-அதன்தெரிவானைப்போல
ஒழிக்கவேணும்அல்லாமல உயிர்கொள்ளத்தெள்ளாகாரம்(என்)

உனக்குள்ளகாலம்எல்லாம்-உதக்கிட்டுக்காய்இருக்க
உடன்கம்இவையேல் கட்டாதே
நவித்தகோசம்-முன்னே-தன்னைதுயர்நீயுமங்கே
தப்பலிருப்ப முட்டாதே
வினைபடுதலியுமரும்-கைக்கள்முக்தியுமசேரமே
வேலைஇதுதுபோதக் வெட்டாதே
எனக்குத்ததக்கைகையை-உனக்குச்சந்தியேசொன்ன
எவ்வளதும்கேட்கிறேனல்லால் இனிநீ இடையூட்டாதே(என்)

விபீஷணன்கேட்டதின் இடைமைகளும்பேர்களத்தல்

விருத்தம்,

மைத்தின்றாமபதாபிஷேக்கடைசொல்ல
மறுத்தவன்கடைகண்குமபர்ணன்கவிதான்றான்

சிந்தைதெளிவுள்ளவிபீஷணனும்சொன்னான்
செயராமன்சண்டையேசெய்யும்என்றான்
பந்தமுள்ளசுக்கிரீவன்முதலாஉள்ள
பலபலவானரப்படைகளோர்தொகையில்லாத
சிந்தைஇராக்கதப்படைகளோர்கடலபோல்பொங்கி
சேரிட்டார்அதிகமுள்ளபோரிட்டாரே

௪-திபதை-சங்கராபரணராகம்-ஆடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க.	கோலாகலமாக-கடல்போலவளைந்தாரே கும்பகர்ணன்படை	வீரர்
	0 மேலேபெருங்கடல் போலேவளைந்து முந்திக்காரேவானர	சூரர்
உ.	எங்குமபரிக்குலம் எங்கும்கரிக்குலம் எங்கும்அரக்கர்கொண்ட	ஈட்டம்
	எங்கெங்கும்மந்திரிகள்எங்கெங்கும்பல்லாகம் எங்கெங்கும்வானரக்	கூட்டம்
௩.	சங்குகளகொம்புகள் தாளங்கள்மேளங்கள் சாகரமபோலவே	இடிக்க
	அங்கேகுரங்குநெருங்கிச்செய்கொச்சலை அண்டகடாகமும்	வெடிக்க
௪.	எதிர்ப்பிடிப்பார் அடிப்பார்உதைப்பார் இராக்கதர்வானரர்	உடலை
	குத்துகுதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும் குரங்குகள்ராட்சதக்	கடலை
௫.	அள்ளுமகுருதியிலத்துள்ளும்மகரம்போல் ஆடுமோராட்சதப்	பிணங்கள்
	விள்ளும்கவசங்கள் விள்ளும்ஆயுதங்கள் விள்ளும்தலைமண்டை	நிணங்கள்
௬.	மெத்தமலையும் கலையும்கவிக்குல வீரர்எதிர்எதிர்	விடுத்தார்
	அத்திரசத்திர தோமரத்தாலிரா க்கர்அவைஎல்லாம்	தடுத்தார்

0 இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது - அதில் - என்று இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்ள.

வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும மெத்தஇராக்கதர்	தாக்கினார்
காலாலும்கையாலும் வானரவீரர்கள் காறுதலைபெயரடி	தூக்கினார்
தோளுங்சிரங்களும் தாளுங்கரங்களும் துணைபட அரக்கர்கள்	துடித்தார்
மாளும்தலைவிடு நாள்வந்ததேக வானரவீரர்கள்	மடிந்தார்
சேர்த்துக்கெதிர் தங்களாகும்பகர்ணன் சேனைஎன்னும்பெரு	வெள்ளம்
சாய்த்ததுஇராம படைத்துசெலுத்து தவனித்தல்போலகடல்ப்	பள்ளம்
வேலைஅதிலொருநாலுவெள்ளம்படை வீரன்வசந்தன்ஓர்	மன்னன்
தேரெல்லாம்மலை போடப்பொடியாகத் தொலைத்தானேகும்ப	கன்னன்
குத்திஉடனே அவனைப்பிடித்தந்தக் கும்பகர்ணன்னனும்	காலன்
கெற்றித்திலகமா இட்டான்அதைக்கண்டு கேரிட்டானேவந்து	நீலன்
நீலன்எறிந்த மலையைக்கும்பகர்ணன் நீறுநீறுச்செய்து	நகைத்தான்
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான்இவன்குத்த வேசாறிநீலனும	இளைத்தான்
அங்கதனைக்கண்டு அங்கதன்ஓர்மலை அங்கையால்போட்டோம்	பேசினான்
செங்கல்பொடிபோல் தூக்கிக்கும்பகர்ணன் தென்கொன்றவன்மேலே	வீசினான்
விட்டகதைதன்னை அங்கதன்கையால் வெட்டிக்கொண்டுஒடித்துமுன்	போட்டான்
குட்டிக்குரங்கே ஆரவன்சொல்என்று கும்பகர்ணன்பின்பு	கேட்டான்
கேட்டால்உன்அண்ணனைவாலால்கட்டிக் கொடுபிடிவன்மகன்	தானவா

௯0

மாட்டி அவனைப்போய் உன்னையும் வாளால்
வளைக்கிற அங்கதன் காணடா

௧௬. என்று சொல் அங்கதன் தன்னைக் கும்பகர்ணன்
எற்ற அவன் அங்கே சாய்ந்தான்
கன்றுக்கன்றோடி வரும்பசப்போலக்
கணத்தில் அனுமந்தன் பாய்ந்தான்

௧௭. பாய்ந்தவன் மேலே ஒருமலை தன்னைப்
பறித்தே அனுமந்தன் எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன் தன்னை ராம
சரம் கொல்லும் என்றப்பால் பறிந்தான்

௧௮. பறியக்கண்டே கும்பகர்ணன் அந்தப்படை
பம்பரம் ஆம்படி தேய்த்தான்
அறியும் நீலாயன் அனுமான் மேல் எறிகின்ற
மஸ்திரம் மழைபோலே சாய்த்தான்

௧௯. தேரைப் பரியைக் கரியைத் தொலைத்தவன்
செங்கைச் சிலையையும் ஒடித்தான்
போரைக் கண்டோர் குலம் கும்பகர்ணன் தம்பி மேல்ப்
போட என்றே எண்ணம் பிடித்தான்

௨௦. பிடிக்கும் முன்னே வெறும் கையன் என்றே தம்பி
யோங்கொரு சிக்கினில் மேவினான்
அடித்தெறிந்தோவந்த சுக்கிரீவன் மேல் ஒரு
சூலம் கும்பகர்ணன் ஏவினான்

௨௧. ஏவிய சூலத்தைப் பாய்ந்தனுமான் கை
இரண்டாகும் தூள நொறுக்கினான்
தாவிய சுக்கிரீவனைக் கும்பகர்ணன்
தடங்கையால் கட்டி இறுக்கினான்

௨௨. சாமி அதை அறிந்தம்புகள் போடத்
தயங்கிக் கும்பகர்ணன் ஓய்ந்தான்
ஆம் அவன் காதையும் மூக்கையும் பிச்சுக்கொண்
டப்புறம் சுக்கிரீவன் பாய்ந்தான்.

௨௩. பாய்ந்த பின் தங்கைச் சிமூக்குப் போல் தன் மூக்கும்
பழுதாகவே வெட்கம் பூண்டான்
காய்ந்தெதிரேத்தோடும் ராகவன் மேல் கும்ப
கர்ணனும் சண்டைக்கு மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

மீண்டவன் நான் மூக்கிழந்தேன் தங்கை மூக்கும்
வீணிலே உங்களால் இழந்தாள் இங்கே
சண்டை இருவோரும் மூக்கிழந்தபோதே
இனி இலங்கை வேந்தனும் மூக்கிழந்தான் கண்டாய்
ஆண்டகைமை போகுமுன் உங்களை வாளாலே
அறுத்தறுத்துத் தெறிப்பேன் என்றொருவாள் ஏந்தி
பூண்ட செயராகவன் முன் கும்பகர்ணன்
போர்செய்தான் இப்படிப் போர் யார் செய்தாரே

தரு-தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

ஸ்ரீராகவனும் - கும்பகர்ணனும் - செய்தாரே சண்டை

அநுபல்லவி

வீரன் பதின்மூன்று கணைதொடுத்தான்
வெற்றிப் பரிசையாம் அவன் தடுத்தான்
நரசிங்கமும் இரணிய னும்போலே
நாதரும் தேவரும் காணமெய் மேலே (ஸ்ரீராகவனும்)

சரணங்கள்.

௧. விக்கிரமன் ஆம் கும்பகர்ணன் இராகவன்
மேல் ஒருபத்தம்பால்த் தாக்கினான்
கைக்கணையால் சாமி அவன் கையில் வில்லையும்
°கவசத்தையும் துண்டம் ஆக்கினான்
அக்கணத்தே தடிகொண்டவன் மீள
அடித்தானே வெகு குரங்குகள் மாள
கைக்கும் அம்பால் அந்தத் தடியையும் போகத்
தறித்தானே அய்யன் இப்படி ஆக (ஸ்ரீராகவனும்)

௨. மடித்தாவாயோடும் கும்பகர்ணன் வேறே
வாளும் பரிசையும் எடுத்தான்
தொடுத்து ராகவன் அவன் வலக்கையைத்
துணித்துடலின் வெளியில் விழ விடுத்தான்

○ இதை இரட்டித்துப் பாடியபோது - கணை - என்று - இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள.

பிடித்தவனொருபேரை யிழு — வெய்யப்
பேர்த்திடமல் விண்மேலெறிக்க — கையை
எடுத்தாக்கொண்டடிக்கதே — சங்கையுடகத
ஞெடுக்கையுங்கொய்தான் — இப்படி அந்த (ஸ்ரீராகவனும்)

௩. மறுவார்ப்பிலொரு கணையாலக் கும்பகர்ணன்
வலக்காலெறிய — எய்தான்
(o) அழிபடுமக்காலால் குதித்துக் குதித்துவர
அந்தக்காலுமறுபட — செய்தான்
எழும்வகை [illegible] — காடு
[illegible] — வாடு.
முழுதும் [illegible] — டாக்கன்சிரம்
முண்டமாக்கிட — அருளாதிசெய (ஸ்ரீராகவனும்)

கும்பகர்ணன் ஸ்ரீராமனை ஸ்துதித் தபயங்கொள்ளுதல்

விருத்தம்.

முன்புமாரீசனெனுநீசனும்பட்டான
மொய்குழல் சீதையுமிறைஞ்சிப்பட்டாள் அன்னை
உன்குலமுமவியப் போய்ப்படுவாயன்றோ
[illegible] அவனால் துக்கப்பட்டான்
என்பலம்போய்ச் சேனைபட்டேன் உனதம்பாலே
ராவணனுமிப்போது [illegible]
அம்பிகொருதி கும்பகர்ணன் ராமன்பாதம்
அகமகிழ்ந்து [illegible] வாசகமிவ்வாறே,

பி-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧. சாமிநமஸ்காரம்-சாமிநமஸ்காரம் — சத்தியராகவனே-இந்த
பூமியிலுத்தம [illegible] நமஸ்காரம் — புண்ணியராகவனே

௨. நீ பொய்யென்னைக் கும்பில் [illegible] — பேராகவனே-ஓர்
ஆயிரமாவலர்-வந்தெதிர்த்தாலும்பற் — றுதாராகவனே

௩. போரதுமுனிந்தேனே - தானும் [illegible] தேவர்களுமிராகவனே
வேலையில [illegible] கேட் கும்பகர்ண-வேறும்ராகவனே

௪. வங்கப்புறுவகை [illegible] கொடுத்தவன் — வங்கிசராகவனே
இந்தவிபீஷணனோக்கையிடமல — சட்சிந்தராகவனே

(o) அதை இரட்டித்துப் பாடும்போது - அது - என்பது - இவி டத்திலுமப்படியே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்ள,

௪. அக்காலமரணமடைய - நிறைவினராகுமிட - பாவோராகவனே - துகளை
எங்கேபோனாலும் - தெய்வம் [illegible] சாகராகவனே

௫. வினையாட்டல்ல இவன் உன் அருகேசித்தவேறும்ராகவனே - தம்பியி
இளையவனை அனுமானைப்பிரியாமல் இருத்துராகவனே (வனென்

௬. என்னைக்கொல்லவந்தபோதே தன் - அண்ணனையுங்கொல்வாய் நீ - இராக
தன்னைக்கண்டபேர்கள் - கையைத்தாழ்செய்வாய் சாயராகவனே.

௭. தக்கைதூக்குப்போலே - என் மூக்கும் போகவேண்டியராகவனே.
(தேவர்
பங்குசொல்லாமலே - என் தலைமறைப்பதுன் - பாரம்ராகவனே.

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்ணன் தலையைக் கடலில் விடுத்தல்.

விருத்தம்.

அம்பிறைவன் இதுவாகையும் தொகையும் விண்டளவில
அம்புயமாளுமைக்கண்டுடையான்
செம்பதுமக்கண்ணும் [illegible]
செழுந்துவில் [illegible] அம்புலிதொடவே
அம்பரதர [illegible] விழுமபடி
அரிகெதிர [illegible] யாசயாகல்
கும்பகர்ணன் சிரகொப்பப் பதட்ட கடல்
குழிந்திடவிழுந்ததுவே

சீதாதேவியின் பக்கலவந்து ராவணன் சேர்தல்.

இதுவுமது.

இவ்வகை கும்பகர்ணன் இறக்கவும் இப்பால
ராவணனுமத்தகனை [illegible]
பொன்அனையாளமுன்பு [illegible]
போய் [illegible]
மின்அனையாள் [illegible]
வில்லதனன் [illegible]
அன்னவெயதும [illegible]
அந்தவாயவிதமேகெருகளமே

௩-இபதை-கல்யாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧. இன்னம் [illegible] - இராயச்செய்வதுக்குமோ
இன்னாமையமானை [illegible] அருமேபோலேதமே

உ. குயிற்குழலையும் வீசினேன் காமக்-கோட்டியால் மனங்கூசினேன்
இறக்கவேமனம் பொங்கினேன்-உன்னை-எண்ணி அல்லோ இங்கே த
(ங்கினேன்

௩. மெத்தமெத்த நாயன்பட்டேனே-உன்னை-விஷமதாக்கேதடிக்கொண்
டேனே
பத்தென்பார் காம அவஸ்தையே-நான்-படுவதாயிரம் அவஸ்தையே

௪. தென்றல் வந்தென்னைப் பாயுதே-இந்த-திங்களும் தணலாக்காயுதே
என்றன் மேலக்கிருன்ப ஆகியே-மனம்-இரங்குவாய்வைதேகியே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்,

விருத்தம்,

விரும்பிய அரக்கன் இந்தவிதம் சொல்லிப்பதங்கள் முன்னே
பொருந்தலையத்தும் மண்மேல் படியவேவந்து வீழ்ந்தான்
திரும்பினள் முகம் பாராமல் சீதையும் அவனைத்தான் நேர்
அரும்பெண்ணோர் துரும்பைப் பார்த்து தூறவாள் கூறலானாள்

௩௪-தரு-சஹானாராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்,

பல்லவி

கெட்டுப்போகவேணுமோ கேளடா-அடா ராவணா துரும்பே நீ
கெட்டுப்போகவேணுமோ கேளடா

அனுபல்லவி.

க. அஷ்டத்தனம் எல்லாம்-விட்டுவிடடா என்
சுவாமி கோதண்டவில்லி-அம்பால்
போமோ உன்குலமெல்லாம்
துடுக்கு சொல்லு (கெட்டு)

உ. தாண்டாவிளக்கதைத்-தீண்டவருப்பூச்சி
மாண்டாலபோலமாளுவாய் நீயே-துள்ள
வேண்டாம் அடா கெடுவாயே
ஏண்டா பேயே—(கெட்டு)

௩. ஆக்கிரமசிங்கத்தைப்-பார்க்கிறபெண்சிங்கம்
சாக்கடைக்குள் நரிக்குட்டி தன்னைப்
பார்க்குமோ கண்ணாலே எட்டி
ஏண்டா மட்டி—(கெட்டு)

௪. பாருக்குள்ளோர்க்கு-வீரர்க்கல்லால் மற்ற
பேருக்கு நால்பச்ச நாயீ-நீ
ஆருக்கும் போகமாட்டாய் ஆசி
ஐயோ பாவி—(கெட்டு)

ரு, பத்தினிவாயால்-கத்துகிறாயேடன்
கற்றமும் வாழ்வும் நில்லாது-என்
பத்தினிவாக்கு பொல்லாது
ஏண்டா வாது—(கெட்டு)

௬. வாய்க்கொழுத்தால்-மூக்கறுபட்ட
வார்த்தை நீ கேட்டும் ஓசை-காதில்
எதிர்த்திட வேணுமென் ஆசை
ஏண்டா பிசாசே—(கெட்டு)

மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பனென்றழுதுபுலம்பல்,

விருத்தம்.

தெரியாள் இந்தப்படி உரைக்க நீசன் அரக்கன் ஏவலினால்
பெரியார் மருத்தன் தன்னைச் சனகன் போலே செய்து மகோதரன்தான்
மறியா இழுத்துவர அவனும் மகளே மகளே என்றிரைந்தான்
அறியாள் சீதை தகப்பன் என்றே அழுவாள் அழுது விழுவாளே

௩ரு-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

அய்யா சனகா-அய்யா என்னைப்பெற்-றனுபவித்ததிதுவோ

அநுபல்லவி,

கையும் கயிறுமாக்கண்ணுறேன் உன்னை என்முன்னே
கட்டுப்பட்டாய் என்னைத் தொட்டுப்பட்டாய் அல்லோ (அய்யா)

சரணங்கள்.

க. பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலத்திலே சிறைப்பட்டாய்
பலவேள்வியும் செய்து
அஞ்சாவனையும் கட்டும் இந்த குறைப்பட்டாய்
அரக்கரால் கட்டுண்டு
செஞ்சொல் அயோத்தியில் காணுமல் நீ என்னைச் புறப்பட்டாய்
சிறையிலே காணவோ
என் சிறைநீங்காமல் தவிக்கிறேனே அய்யா
இன்னும் போகாதென்றோ நீயும் சிறைப்பட்டாய் (அய்யா)

உ. சுற்றத்தாரோராய் மாரோ தங்கைமாரோ பெருஞ்சோலி
செய்வார் இருந்தும்

அக்கலத்திலேபாய்க்துங்களுக்கறிவிக்க
    அனுமானும்இலேயேபுன் ... னியசாமி
வெற்றிஅயோத்திராஜர்கீர்த்திகளை
    வெட்டிஅழிக்கநானே ... கோடாவி
பெற்லவீட்டையும்வைத்துபுருந்தவீட்டையும்நல்ல
    பேர்அழிக்கஎன்றுபிறந்தேனே ... பெண்பாவி (அய்யா)

௩, கர்த்தன்ஆகிக்கொண்டகணவனைக்கொல்லன்று
    கடும்பழிதேடிக்கொண் ... டேனமுன்னம்
பற்றும்பற்றுத்துக்கும்தந்தைக்குப்பிவினைசெய்தேன்
    பண்ணினேனேகள ... வுகள்வஞ்சனம்
உற்றார்நகைசெய்யப்பக்துமாதம்இங்கே
    ஒருத்திநான்இருந்ததே ... பெருங்குன்னம்
இத்தனைபாடுபடஎன்றுலேப்வரக்கலேசம்
    இங்கேசிவன்கொண்டிருக்கிறே ... னேகுன்னம் (அய்யா)

கும்பகற்னன்மரணத்தைக்கேட்டுராவணன்புலம்பல்.

விருத்தம்

உத்தமிசானகிஇந்தவாறழுதாள்சனகனென உருவப்கொண்ட பித்தனும்ஆகாவார்த்தைசொன்னன் அன்னையும்எச்சும்-பேச்சும்சொன்னுள், மத்தனிராவணன்கொதித்தான் அப்போது-கும்பகற்னன்மரணம்கேட்டான், சொத்தைமரம்போல்விழுந்தான் முடங்கினன்அரக்கன்அழத்-தொடங்கினனே,

௩௬-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

அப்பாகும்பகற்னஉனைப்பிரிந்-தெப்படிநான்பிழைப்பேன்

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலே ... உன்முகம்பார்ப்பேன்-நான்
    எந்தவிதத்தில் ... உன்னுயிர்காப்பேன்
செப்பும்முன்னமேபோய்ப் ... பட்டாயே-என்னைத்
    தெருவில்ப்பரதேசியா ... விட்டாயே-என (அப்பா)

சரணங்கள்,

௧, இனிமேல்என்னிறைதன்னிலேனவரோ
    டிகநிராமமங்கலையிலே ... யோவானே

தனியேஎன்முடிக்கொருமுக்கறப்பாத்
    தங்கையுமழுக்கறுகதாள ... தான்தானே
அனியாயத்திவில்க்கரன்மாரீசன்என்
    நவனையும்போக்கடித் ... தேன்கானே
சனிஆகும்இந்தமோகத்திருல்அல்லோ
    சருகுதிர்ந்தமரம் ... ஆனேனே-என்—அப்பா

௨. வரயும்முனையும்காண்படைக்கவே
    வளர்ந்தாயேகுலக் ... கொழுந்தாயே
ஓயும்என்குறைகண்டுறக்கிலே
    உறக்கம்விட்டுமலேபோல ... எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர்ஆயுதத்திருல்
    மயிர்முனையும்உடம்பில ... அழுந்தாயே
ஈயும்எறும்பும்போலிருக்கிற
    இருகமனிதன்அம்பால் ... விழுந்தாயே

௩. மயில்போல்ப்பெண்கள்கால்பிடிக்கமெத்தையில்
    வளர்ந்தஉன்நித்திரைகண்டு ... பயந்தானே
கையிலேபேய்கால்பிடிக்கக்களத்தில்
    கவிழ்ந்தாய்என்றுசொல்ல ... நொந்தேனே
சயமேசொல்லும்எமனுக்கும்உனைக்கிட்ட
    நானேஇளக்காரம் ... தந்தேனே
உயிர்போலஉனைக்கொடுத்தும்புணர்வேனே
    உன்பிறகேஇதோ ... வந்தேனே-என்—அப்பா

அதிகாயன்வரலாறுவிபீஷணன்கூறஸ்ரீராமர் தம்பியைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இராவணன்இவ்வாறழுதான்பின்னே
    அதிகாயன்படைஎழுந்தான்ராமன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணன்சொல்வான்சாமிமுன்னான
    விழுந்தமதுகயிடவர்ஆம்இரண்டுபேர்க்குள
ஒருத்தன்மதுகும்பகற்னன்உன்னால்போனன்
    ஒழிந்தகயிடவன்இவன்போல்வனைவதென்றான்
திருத்தியராகவன்இளக்குத்தம்பிபோதும்
    சேர்என்றான்சவ்வைஇளிப்பார்வன்றுனே

கூக

இருபடைகளும்கைகலக்கஆனைப்படையை அனுமார் அடித்தல்

விருத்தம்,

பார்எனவானரச்சேனைஅரக்கர்சேனை
பலசண்டைஇட இளையோன்விடும்அம்பாலே
கார்எனவேகண்டகண்ட துண்டம்ஆகிக்
கால்மாடுதலைமாடாய்அரக்கர்வீழ்ந்தார்
கோரன்அதிகாயன்விடும்யானைக்கூட்டம்
குமுறிவெகுவெகுவாகவரக்கண்டோங்கி
மாருதியோர்மரம்பிடுங்கிகடுவேபாய்ந்து
மாட்டினான்பிணமலையாக்காட்டினானே,

கஎ-தருதோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை-அடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

விதிஆகப்பலபேர்களும் கடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேபோடும் பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தொரு மாமரத்தாலே
சடைகொண்ட இலுப்பையைத்தடிகொண்டடித்தால்போலே

அதிகாயன்,

சரணங்கள்

க, கடியால்ச் சிலயானை உதையால்ச்சிலயானை
கதையால்ச் சிலயானை மாய்ந்தவே
அடியாலச் சிலயானை விதியால்ச்சிலயானை
அதிரால்ச் சிலயானை சாய்ந்தவே
இடியால்ச் சிலயானை அறையால்ச்சிலயானை
எதியால்ச் சிலயானை ஓய்ந்தவே
பிடியால்ச் சிலயானை விசையால்ச்சிலயானை
பிசைவால் சிலயானை தேய்ந்தவே
அடிஅற்றமரம்போல படும்சிலயானைகள்
அலறிக்கைகால்ஒடிந்து விழும்சிலயானைகள்
கெடுகக்கலங்கிஉயிர் விடும்சிலயானைகள்
கெளிவுற்றலைந்தலைந்து கெடும்சிலயானைகள்
கெரிபட்ட யானைசில-முறிபட்ட யானைசில
கெக்கிட்டு விக்கிட்டுச்சூழ-திக்குக்குதிக்குப்போய்விழ(அதி)

எடுத்தான் சிலசில குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான்சிலசில
ஒழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான்சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடுத்தான் சிலசில அழித்தான்சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
மடிப்படிஆகக்-கடல் ஓரம்எங்கும் யானைகள்
பருத்தமலைகள்அடி வாரமெங்கும் யானைகள்
துடிப்புடனேவிசிறும் தூரம்எங்கும் யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவிஸ்தாரம்எங்கும் யானைகள்
சுற்றிஎங்கும் யானைவிழ-ரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழத்
தோகைமா மேகைத்தட-ஆரவேகொண்டு டிக்கப்படி—அதிக
கைக்கே பலகெசம் - வாலால்ப்பலகெசம்
காலால்ப் பலகெசம் - சாடவும்
மிக்காம்பசிவிண்டு-பூதாதிகள்உடன்
வேதாளங்கள்நடம் ஆடவும்
திக்கேய்முனிவர்கள்-கைக்கேஅலர்கொண்டு
செயசோபனஇசை பாடவும்
அக்காலையினில்மிகப்போர்க்களம்எங்கும்
ஆனையின்வெடிகாற்றம் மூடவும்
சக்கிற்றல்பொழுந்தலைகள் இடேவிழ காட்டியும்
தும்பிக்கையைப்பிடித்துப் பம்பரம்போல்ஆட்டியும்
திக்கெசங்களுக்கு-வெட்கம்வர ஓட்டியும்
சேரச்சேரப்பிடித்து-வாரிவாரி மாட்டியும்
சிதறச்சிதறத்தூக்கிப்-பதறப்பதறத்தாக்கிச்
சேனைத்தளங்கள்சாக-ஆனைப்பிணங்கள்ஆக—அதிகாயன்

அதிகாயனுக்குமிலட்சுமணருக்கும்உயுத்தம்

விருத்தம்

குதித்தெழுந்தப்படிஅரக்கர்குலமும்கோடியானைகளும்
கதிப்பாவிழக்கண்டு அதிகாயன்கனமணித்தேர்மேல்கொண்டான்
அதித்தேவரும்அங்கதகுமரன்தோளில்இளையோன்மேல்க்கொண்டா
எதிர்த்தார்இரண்டுபேரும்வில்லைஎடுத்தார்சண்டைதொடுத்தாரே(ன

கூஅ-தரு-பைவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

லெட்சுமணனுக்கும்-அதிகாயனுக்கும் நேர்ந்ததேசண்டை,

அநுபல்லவி.

அட்சயத்தம்பி அங்கதன்தோளில் விறினான்
ஆயிரம்பரித்தேர்மேல்அதிகாயன் ஏறினான்
கட்சிஆகஇருபடைகளும மென்மேலே
கலந்துசண்டைசெய்யக் கடலும்மலையும்போல—லெட்சும

சரணங்கள்.

க, முக்திஅரக்கன்ஒரு கணைதொட்டான்- தம்பி
முறித்தந்தக்கணைதன்னைக் கூறிட்டான்- அவன்
பக்தியாய்ப்பதினாறு கணைஎய்தான் - தம்பி
பதினாறுகணையையும் பொடிசெய்தான் - பின்னும்
வந்தவன்கவசத்தை நூறம்பால்க்கிழித்தான்
வரும்அரக்கர்படையைச் சருகெனத்தூற்றினான்
பிக்கித்தேர்க்குதிரைஆ பிரத்தையும் அவன்செங்கை
பிடித்தவில்லையும்ஒடித் தானேஇப்படிஅங்கை—லெட்சும

உ, அனலாஸ்திரம்அரக்கன் ஏற்றினான் - தம்பி
அதுக்கதையேவிட்டு மாற்றினான் - தம்பி
கனகம்ஆம்பிரம்மாஸ்திரத்தை வீசினான் - அதி
காயன்எமபுரத்தை மேவினான் - பின
வினையும்அங்கதனல்காந்தகன் இடியவும்
நீலனுமேரணமஸ்தகன் முடியவும்
இனமஆமகக்கிரீவறகுக்கும்பன்போய்ப் படியவும்
இடபனுமேலஅந்தவய்யமஸதன் மடியவும்—லெட்சும

௩. வலஅரக்கர்மூவர யிரங்கோடி-லட்ச
மனன்அம்பால்மடிந்தாரே போராடி-அங்கே
கொல்லும்நிரிசிரன்தேவாந் தகன்கூடி-அனுமால்
குத்தப்போய்விழுந்தாரே உயிர்ஓடி-பின்பு
சில்லறைச்சில்லறை ஆதிமென்னமென்னத்
தெறித்தார்அரக்கர்படை இடறித்தள்ளத்தள்ள
எல்லாமுனிவர்களும் எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
ராட்சதர்அடங்கி ராமர்செயம்கொள்ள—லெட்சும

அதிகாயனுக்குப்புலம்பினராவணன்முன்னே தானியமாலைப்புலம்புதல்.

விருத்தம்

முனைபோய்இந்தப்படிதோற்றே மூர்க்கன்அதிகாயன்பட்டான்
அலைவாகத்தூதர்சொல்ல அதைராவணனும்அறிந்தழுதான்
தனைநேர்பெறும்தானியமாலை தானும்கேட்டுத்தலைவிரித்தே
பனைபோல்அரக்கன்முனவிழுந்து படுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே,

எ-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்

க. என்னசெய்வேன் இலங்கேசாகன் - என்னசெய்வேன்வெறிபிடித்(தாயே
மன்மதன்போல்அதிகாயன் தன்னைமாணிட னுலேபோக்கடித்தாயே
உ,மாமகள் ஆம்சீதைதன்னைவிட மாட்டேன்மாட்டேனென்றாயே
காமம்உன்னைக்கொல்லுகையால்அதி காயனைநீஅல்லோகொன்றாய்
௩.கான்முதலாக்கும்பகறனன்அதி காயன்இவருடன்இவர்ரணமோ
இருமனிதர்கையாலேஇன்னம் எவர்கள் தலைஉருளக்காரணமோ
௪. சின்னமனிதர்கள்என்றுவெகு சேனைகளைஎல்லாம்தொலைத்தாயே
தன்னைஅமிழ்த்தினதுமெத்தகீ சமுத்திரமன்றெவ்வளியாழ்வை
(த்தாயே
௫.மலைபோலேஒத்ததம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொலலும்தடு
(த்தாயே
தலைமேலேஇடித்தபின்னும்அய்யோசற்றும் தனியாமலேகெடுத்தாயே
௬.கொலைகாரிசூர்ப்பனகைசொன்ன கோளால்இந்தப்பலனைக்கண்டாயே
சிலைவரமாத்தலைசொரியக்கொள்ளி நீதானேதேடிக்கொண்டாயே
எ.பக்கக்கிளைஒடிமரம்போலஎன் பாலன்அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குச்செயஞ்செய்ததுபோயஉன்னைத் தேவர்கள்கைக்கட்டிக்கொடு
(த்தாயே
அ.பருக்கிரிபோலேசாய்ந்துமகனே படுகளத்திலேமாண்டுகிடக்கா
(யோ
அருக்களிறேஅதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயோ,

இந்திரசித்துசண்டைக்குவந்து அனுமானை இகழ அவர் அவனை இகழ்தல்.

விருத்தம.

வாரோறமுண்முலைதானியமாலைஇந்த
வகைஅழராவணன்சொல்லாலஇந்திரசித்துக்கேட்டான்
தேர்வதிகாகபாசமும்பிரம்மாஸ்திரமும்
சேமதேர்ஆயிரமும்சேனையும்கொண்டெழுந்தான்

போர்எதிரொருவெள்ளம்குரங்குகளைக்கொன்றான்
போர்எதிரேமாருதியைக்கல்லெடுக்க அறியாய்
சேரேவில்லெடுக்கறியாய்போபோடாஎன்று
நீக்கினான் அநுமன்வந்துதாக்கினானே.

௯௯-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இந்திரசித்தே-சேவகம்-எதடாசந்றே

அநுபல்லவி.

உன் துணை அதிகாயனைக்கொன்ற விலட்சணன்
உன்னையும்கொல்லவந்திருக்கின்றான் லட்சுமணன் (இந்தி

சரணங்கள்,

என்றேடேஎதிர்க்கல்ஆகுமோ
இளையவன் அம்பென்னஉன்னை காணுமோ
உன்னிராமனுடனேஎதிர்க்கஎன்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன் காணுமோ
என் அடாஉன்தன் அத்தைமூக்கறுந்தும்
இன்னம்நடிக்குச்சொல்ல வேணுமோ
குன்னமாச்சந்திரனைப்பார்த்தாய்
குலத்தால்என்ன அதின்மகிமை தோணுமோ
(இந்தி)

௨. அந்நாள்உங்கள்ஊரைக்கொளுத்தின-தறியாயோசற்றேனில்லடா
முந்தி அம்பாலேகும்பகர்ணனும்முண்டகண்டமானான் அல்லடா
இந்திரஜிகளையிரக்லேவாய்நீ-எங்கள்சாமிக்கொரு புல்லடா
மந்திரத்திலேமங்காய்விழுமோடா - மழைக்கோகுடை இடிக்கோகு
(இந்தி) (டைசொல்லடா

௩. வில்லெடுக்கஅறிவேன்என்றாய்-வில்லாளிஅல்லநீ தானடா
கல்லெடுக்கஅறிவாய்என்றென்னைநீகடக்கப்போகச்சொன்ன தேனடா
வில்லெடுக்கஉங்கள் அப்பனைக்கொல்லும்ரகு-வீரனேஎச மானடா
எல்லவர்க்கும்கல்லெடுக்கவிபீஷணனைஎப்போதென்று காத்திருக்கிறாய்
டா
(இந்தி)

வானரவீரர்களைமாட்டின இந்திரசித்துக்கும்
இளையவருக்கும் உயுத்தம

விருத்தம்,

அந்த அநுமான்சொல்லஅரக்கன்சீறி
ஆயிரம்அம்பால்அவனைக்களைக்கவைத்தான்
பந்தமடன்ககிரீவன்நீலன்சாம்பன்
பனசன்முதலாந்தலைவர்களும்படையும்சாய்ந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்தஅநுமான்மேல்க்கொண்டும்
சிங்கம்ஆயிரம்பூண்டதேர்மேல்க்கொண்டும்
வந்தலட்சுமணனுமஇந்திரசித்தும்வில்லை
வாங்கினார்சண்டையிலேறுகினாரே

௯௰-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

லெட்சுமணனுக்கும்இந்திரசித்துக்கும்-சேர்ந்ததேசண்டை.

அநுபல்லவி,

கட்டிஆகத்தம்பி அநுமான்மேல்க்கொண்டு
கார்முகம்கொண்டுசரமாரி நிறைக்கவும்
பட்சணைச்சிங்கம்ஆயிரம்கொண்டதேரிலே
பாவிஅரக்கனவன்தானிஅம் பிறைக்கவும்(லெட்சு)

சரணங்கள்,

௧, அரக்கன்ஆயிரம்கோடிஅம்புமுன்னெய்தான் அந்தலட்சுமணன்
ஊாத்திஆயிரம்கோடிஅம்பால்ப்பொடிசெய்தான் - தம்பின்னேடே
நெருக்கிஅர்த்தசந்திரம்ஒருகோடிபெய்தான் அதுகண்டவனும்
திருப்பிஅர்த்தசந்திரம்கோடிவிட்டுக்கொய்தான் கங்கபத்திர
கோடிஅரக்கன்விடக்கோடிஇளையவனும்விடுத்தான்-வச்சிரமுகாஸ்திர
ம், கோடிநிருதன்எய்யக்கோடிலட்சுமணன்விடுத்துத்தடுத்தான் அஞ்
சலியாஸ்திரம், கோபாதகனெயயக்கோடிதம்பியும் எதிர்தொடுத்தான்
கௌசகர்ஷஸ்திரம், கோடிஇவன்பொழியக் கோடிஅவன்பொழிந்துகெ
(டுத்தான்திவ்வியகாஸ்திரம்
நிருதன்கோடிஎய்யநிமலனும்கோடியால்மறித்தான் திரிமுகாஸ்திரம்வ
ஞ்சகன், கோடிஎய்யவஞ்சனும்கோடியால்முறித்தான்-பஞ்சமுகாஸ்திர
ம்திருடன், கோடிஎய்யத்திலகனும் கோடியால்தறித்தான்-பதுமமு
காஸ்திரம்-குரூரன், கோடிஎய்யக்குருசிலும்கோடியால்தெரித்தான்
இந்தவகையா, கட்டுமகாயுமமேல்களும்பற்றிவேகக்காணுமதேவர் மு
னிவர்சிந்தைகோக, இடம்இல்லாமலந்தஉலகந்தலோகம்எங்கும்இ
(லெட்சுமணனுக) (வர்கள்விடுசரமழைஆக

௨, சிறிஅரக்கன்பின்வானரப்படைகளை நீக்கி-இளையோன்மார்பில்
ஏறுகவசத்திலெழுநூறம்பால்த் தாக்கி-அனுமானுடல்
திறநாறையரைஆயிரம்வடிக்கணை தேக்கிப்-பெருங்குருதி
ஆறுசெய்தத்தைத்தம்பியும்விழ்ந்கொண்டுநோக்கித் - தேவர்மகிழ
ஒருபதினாயிரம்கணைஒருகொடியினிற்ப் பூட்டி - அரக்கன்தேரும்
விருதுக்கொடியுமசிங்கத்திரளும்புரண்டுவிழமாட்டி அவன்பொன்மா
உருவிறுமையுமணைகழுவிருநூறம்பை ஓட்டிச்சுற்றிலுமின்று(ரவை
பொருதுமவீரர்களைஒருகணையால்விழக்காட்டிநிற்கக்கண்டவன்(நீக்கி
சகஸ்திரகோடிகளைஒருமிக்கமழைஎனத்தளித்தான்- அதைஎல்லாம்
சகஸ்திரவாளிதம்பிவிட அவன்மெலிந்தாயத்தளித்தான் - தம்பிநெற்றி
மேல், பருத்தநூறம்புகள்பாதகன்சடிதியில்த்தெளித்தான-அவன்மே
ல்த்தம்பி, பருத்தநூறம்பெய்யமார்பினந்திரம்கொப்பளித்தான்-சி
லையைஉனன்றி, ஊருந்தேரின்மேலவனினைப்பாறஉதைத்தனுமான்அக்
கத்தேரையும்பிற, தேரூன்றூர்ந்தவன்ஐம்பதுகளை நூறுதேரும்அழி
(லெட்சுமணனுக்) (ந்துமறுதேர்அவன்ஏற

௩, ஏறவேறஇப்படிஅவன்ஆயிரம் தேரை-இளையோன்சிறி
ஆறுகோடிஅப்பால்அழித்தான்எதிர்த்தோரை-அனுமான்கையால்த்
தாறுமாறுமாக்கிழித்தெறிந்தான்சில பேரை-உடல்வெவ்வேறாக்
கூறுகூறுசெய்தான்குவித்தான் பிணப்போரை-ஆயிரந்தேரை
ஒருகையினால்அப்பிடையர்கட்டினில்விழச்சாய்த்தான் - லட்சம்யானை
யை,இருகையினால்ப்பற்றிஎயும்எறும்புமெனத்தேய்த்தான்-கோடிசே
னையை,வரிகருவாலகொண்டுவாறி அடித்தடித்துமாய்த்தான்அந்தவே
ளையில், கருமன்போலஅங்கதன்அங்கிருதன்முன் வாய்த்தான்பேய்
கள்ஆயிரம்பூண்டதேரைகெடுமலைஒன்றினால எறிந்தழித்தான்அடாஉ
ன்சேனை, மாண்டுகிடந்ததனைப்பார்க்கலையோ என்றுபழித்தான் அவ
னுமபோரில், மூன்றுதேரிலின்றுமுறைமுறைவெருகணை தொழிக்
கான்அவனைத்தம்பி, மீண்டுமதேர்அழித்துமார்பினிலக்கவசமும்-கிழி
த்தான்-மனம்கலங்கி, கைகதுவாடிஅவன்ஏறவும்லேநாதம்இல்லாமல
வெறுங்குருதிவெள்ளாறு, சிகதிஉடக்கையில்பிடித்திடு விறுவிலையும்
(லெட்சுமணனுக்) (அவனுமேதளிக்கஇவ்வாறு

௪, அரக்கனுடன்வரும்காற்பதுவெள்ளமும்அறக்கஅத்தோடேகூடிக்
குரங்குவெள்ளங்கள்காற்பதும் அப்படிபறக்க-வானரங்களுள்
பெருத்தபேர்சிலபேர்களும்உயிர்வந்துபிறக்க சமுத்திரம்போலே
இரத்தவெள்ளங்களேசெவேல் என்றுசிறக்க-வெள்ளத்தின்மேலே
வாளும்மா'ட்சகர்காளும்குவியுமறு ரண்டை-கொடிமுடிகள்
போதும்பறுகளும்கோலுமாரவுதர் மண்டையினாந்து

உண்டை-கோடானுகோடி
சாலும்தருமாறூளைபெருகிய
சண்டை-விடும்அம்பாலே
மேலும்கொகைஇலநாலுதிசையிலும்
கவிகைசிவிகைபொருகொடிகள் குடைகள்மலமுரிய- கண்டகண்டமாந்
துலசகவசம்அற கரிகள்பரிகள்குடல்சரிய - தொங்கயுத்தத்தால்
அவனைஇவர்அறைய இவர்அவர்தலைகளைஅரிய - ஆனந்தங்கொண்டு
தவசிகள்இருடிகள்முனிவர்கள்மலர்மழைசொரிய- தம்பிதொடுக்கும்
தெய்வபாணம்பட்டராச்சதன்ஏறுதேரும் நூறுபொடிஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்கஎடுக்க இளையாமல்இவ்வாறு
(லெட்சுமணனுக்கும்)

௫. பகிஆகஇருவரும்கணை முறைமுறைதொட்டு - சூரியபகவான்
அஸ்தமானசலைஅடைந்திருள் வருகிறமட்டும்-போராடஇந்திர
சித்தன்ஆயிரம்தேர்களும் முறிமுறிபட்டும்-மாயையினாலே
சத்தியாகலட்சுமணன்முத லோர்களைக்கட்டு-உபாயம்தேடி
நாகபாசத்தைவேகமதாகவே தொடுத்தான்-தொம்மையாலே
ஆகமஆனதுகட்டுண்டுதம்பியும் படுத்தான் - அனுமான்அப்பால்
வேகம்ஆகவேஇறந்குரங்குகெல்லாம்விடுத்தான்-சுக்கிரீவன்முத
ஆகவீரர்கள்அனைவரையும் அரக்கன்தடுத்தான்-தாறுமாறாகக்(ல்
கதறிவிழுவர்சிலர்கதறிவிழுவர் சிலபேர்கள்-வாலைஅடித்து
உதறிவிழுவர்சிலர் உறுமிவிழுவர்சிலபேர்கள் - சாமிகண்டாக்கால்
இதிலேவிதனம்வருமென மறுகுவர்சிலபேர்கள்-அனுமான்உண்டு
சிதறமோசமதுயிரென மகிழுவர்சிலபேர்கள்-சேனைசேனையா
கவலைஆகிஇப்படிவெகுவெள்ளக்-கவிகளபந்துமனம் தவிடென
த்தள்ள, எவரும்இறந்தனரெனஅரக்கனும்மெள்ள-எழும்பவிபீஷ
லெட்சுமணனுக்கும் (ணனும்பயம்கொள்ள

நாகபாசத்தால்லக்ஷ்மணர்கட்டுண்டதற்காக

விபீஷணர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

வமஇருளில்இந்தவகை மறைந்திந்திரசித்துவிடவந்தநாகக்
கைவளர்பாசமதனால்லட்சுமணன்முதல்ஆனோர் களத்தில்சாய்ந்தார்
அவ்வழியேவிடணனும்ஓடிவந்தான்லட்சுமணன்அவிதிகண்டான்
எவ்வகையும்செயமாட்டான்என்றுதெல்லாம்என்னைஇரங்குவானே

௪௧-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்-லட்சுமணாநான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தானே எசமானன் மகன்பாசத்துக்குநேரே
தந்தானேவிபீஷணன் சதிகாரனென்பாரோ (இந்த)

சரணங்கள்,

௧. போரிலடி இளைத்தானே ராட்சதனால்
சோரனைபோல வளைத்தானே
யாரென்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலேமுண்டோ
ஊனைவாய்மூடவும் உலேறிதானுண்டோ (இந்த)
௨. பதர்போல் ஆனேன் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதல்பாதகனான் என்பாரோ
பந்தப்பா அழைத்துவந்தான்-பழிவர்த்தானென்பாரோ
கொடிப்பாத்திப்பிடிமரக்கிலக்கூர்பார்த்தானென்பாரோ (இந்த
௩. சங்கைபோய் அழுதேனே காத்தசாமியை
லங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவர்க் காணேனோ அபயமென்றறவாகி
இங்கிவர்க் காணேனோ என்போலுண்டோதுரோகி (இந்த)

இளையவர்நாகபாசத்தால்கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர்இரங்கல்.

விருத்தம்,

விபீஷணனிவ்வாறழுதவாடும்
வேளையிலேராமசந்திரனிடத்திலேமேவி
அனலனைனுமதிசொல்லச்சுடர்ஆய்போந்தி
அவ்விருளைத்துரத்திஅய்யன்களத்தில்வந்தான்
முனைபெருக்கிகலைஅங்கதனைக்கண்டான்
முடித்தபடைகளைக்கண்டான்மூர்ச்சையானான்
தனிஅனுமானையுங்கண்டான்சாயிகேசம்
தாங்கினன்தம்பியைப்பார்த்தேங்கினனே

௪௨-தரு-ஆகிரிராகம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி

என்னதான்செய்வேன் அடா-லட்சுமணாநான்
என்னதான்செய்வேன் அடா

அநுபல்லவி,

உன்னைப்பாசம்கட்ட-உன்பாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருத்தன்நான் தவிப்பேனடா லட்சுமணா என்ன

சரணங்கள்.

௧, சனகிபிரிந்ததுறைமறக்கவோநீவந்து
தந்தாய்இந்தத் தொல்லையே லட்சுமணா
நினைவின்படிநான்இரும்கோட்டைக்கடுத்தொருவர்
நில்லென்றாலும் நில்லையே லட்சுமணா
எனதுகண்ணேஉன்னுடைதுயின்விருகிறேன்
ஏதுக்கெடுத்தேன் இல்லையே லட்சுமணா
உனதுயிர்போனால்என்உயிரும்போமப்புறம்
ஒருகவலையு மில்லையே லட்சுமணா (என்ன)
௨. எடுத்தென்பசிஅறிந்துஅருங்கனிதரும்கையை
எப்படி பிடிப்பித்தாயோ லட்சுமணா
படுத்தறியாதகரங்களைத்தலைத்தூங்கிறேன்நீ
யாரென்று வருவித்தாயோ லட்சுமணா
அடித்ததகப்பன்போலநீயும்போடஎன்னை இங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயோ லட்சுமணா
பிடித்தகொம்பையும்விட்டுமிதித்தகொம்பையும்விட்டும்
பேய்போலஅ லையவைத்தாயோ லட்சுமணா (என்ன)
௩. பொன்னுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்செய்துஉன்
பேச்சையும் கடந்தேனே லட்சுமணா
மன்னனும்வருமுன்னாலேமனைவியும்போமென்று
மனமகிழ்ச்சி அடைந்தேனே லட்சுமணா
கண்ணைக்கொண்டுகெட்கும்அவர்போலேநானும்
உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே லட்சுமணா
என்னைஎண்ணம்போய்எதிரிக்கிளக்காமா
ஏழையாக் கிடந்தேனே லட்சுமணா (என்ன)

கருடபகவான்வருதலும்நாகபாசம்அறுதலும்.

விருத்தம்.

அறிவுதிரகுபதி அனைவரும் அழுதிருளின்போதில்
உதறிஅரியதேர்-தசமுகன்மகன்விடும்உரகநெடும்பாசம்

சித்தியுஇளையவன்-எழுதாஅமரர்கள்-திசைதிசைநின்றுடக்
கந்திரவன்அவன்அலன்-இவன்-எனவிசையொடு கருடனும் வந்தானே

சஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

கெருடபகவானும்வந்தானே - தெய்வ - கெருடபகவானும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

கெருடபகவான்வந்தான்-இளம்பிப்பெருங்காற்றினை
இருசிறைகளும்பூட்டவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந் தோடவே-ராமனைக்கண்டு
உருகிமனது வாடவே-வனமலைபோல
உகைப்புதனம் ஆடவே-அநேரமே—கெருடபகவானும்

சரணங்கள்

௧, முந்திஆனையினுள்ளன்-முதுகேறிமுதலைமேல்-அந்தசக்கரம்விட்
அந்தசக்கரத்தைவிட்டும்புயவில்லும்கொண்ட (டாயே
செந்தாமரைப்பூங்கையனே-எவர்களுக்கும்
சந்தோஷம்தரும்மெய்யனே-அறியார்போல
நொந்தாலெப்படிதுய்யனே-அடியேன்இதோ
வந்தேன்வந்தேன்அய்யனே-என்றுசொல்லி—கெருடபகவா

௨, விரிசிறகால்மண்ணும்-விண்ணும்மூடிக்கொண்டுஒருமலையெனத்தா
ஒருமலைமேல்சூரியன்உதித்தாற்போல்தலைமேலே (வியே
பருமுடி ஒளிவிரிய-காதங்கள்கோடி
இருகண்பார்வையும்தெரிய-சாமிகைவிட்ட
பிரிவாலே மனம்பரிய-பரவசம்ஆய்
உருகிக்கண் ணீர்சொரிய-தேகமதாக—கெருடபகவானும்

௩, இயந்துடனேதெற்குத்திசையில்இருந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசை
வடக்குத்திசையில்அய்யன்மலர்பாதங்கண்டுகை (யைநாடியே
எடுத்துவணக்கம் குவிக்க-கழுத்தில்வெள்ளை
நாடிப்பாவெண்ணில வெறிக்க-ராகுகேதுவும்
திமிக்கென்றுடனே முறிக்க-நாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாத் தெறிக்க-அன்பினுடன்—கெருடபகவா

௪, இழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும்பாம்புகளும்-கண்கழன்றுதள்ளி
சுழன்றுநாகபாசம்தொடுக்கும்இந்திரசித்தாலே (த்திடவே
விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே-நித்திரைநீங்கி
எழுந்தவர்போலத் துள்ளவே-தம்பியைராமன்

அழுந்தத்தழுவிக் கொள்ளவே-தேவர்க
ஒழிந்துகவலை தள்ளவே-அவர்களவே

கெருடபகவான்ஸ்ரீராமனைத்துதித்தல்,

விருத்தம்

மிதம்சே[illegible] [illegible]கைபோல்தெறிக்கராமச்சந்திரன்
இதம்சேர்[illegible] மனை[illegible] [illegible]ார எழுதல்கண்டான்அநசயிக்கும்
விதம்சேர்ந்த[illegible] [illegible]ன் விவரித்துரைப்பேன்றேகன்று
பதம்சேவித்த[illegible] அன்பு பரிந்தால்கருடனதுதித்தானே

சச [illegible]ரவோரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அய்யனேஉன்மகிமையை-அறிந்துசொல்லவேணும்என்றால்
ஆதிசேஷனுக்கும்வருமோ

அநுபல்லவி.

அய்யனேசத்தருள்செய் மெய்யனேஎனத்தேவர்
தோத்திரம்செய்திடஒருஅ யோத்திநகரினில்வந்த—அய்ய

சரணங்கள்.

௧, பிரமாதிதேவர்களைப்பெறுவானும்நீ அவர்க்குப்
பெருமானும்நீஉனக்கு ஒருவர்நோ
சருமாதிபதவிகளைத்தருவானும்நீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலகுமாரா-எங்கள்—அய்ய

௨, உலகெல்லாம்உன்வயிற்றில்-ஒடுக்குவாய்விடும்பாய்பின்
ஒருவருக்குஉன்மேலிருக்கப்பெ ரியதிராணி
தலைவனேஉனக்கொருவர்-பலம்வேணும்என்பதென்ன
சத்தியமோநித்தியகோ தண்டபாணி-எங்கள்—அய்ய

௩, ஆதிகமுடிவாகிஎள்ளும்எண்ணெயும்போலே
அங்கங்குநிறைந்தாயே நீறுப்போது
மேதினியிலேஉனக்கும்-எதிர்ஒருவர்உள்ளரென்று
வில்லெடுத்துவிளையாட வந்ததேது-எங்கள்—அய்ய

௪. ஆரணங்கள்கூடஉன்தன்-காரணங்கள்அறியாமல்
அரளிக்கையால்அகில லோகமிகுதிரனே
காரணனேஅகண்டபரி-பூரணனேஉன்கீர்த்தி
காணஉரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனே-எங்கள்—அய்ய

...த்தொழிலிற் ... குணமும் ... முப்பெருமை
... முப்பொருளும் ஆகின்ற ... மூர்த்திராம
பக்தர் ஆசாபாசம் வெல்லுதற்கும் உனைப் ... [illegible]
... பாசம் கொலைத்திடுவது [illegible]

இராத்திரியில் ... [illegible]

விருத்தம்

கொடிக்கருடன் விடை கொண்டார் ... [illegible]
கொர்ச்சித்தார் கருடன் வந்து ... [illegible]
அடித்திடத்தான் அவர் சொன்னார் ... [illegible]
சொன்னான் இந்திரசித்தும் ... [illegible]
அடித்திடவே வங்காளப்பேய் ... [illegible]
காகாதமிக நொந்தேன் அப்பப்பா ... [illegible]
முடித்தலைபத்துள்ளவனும் படைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான் அங்கவனும் புறப்பட்டார்தாமே

அ-இப்படிஇராவணன் இராக்க - அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்.

க. விக்கிரமராவணன் அனுப்பவொருவே
வேகமாய்ப்படை
அக்கினிகேதுமுதற்ப்படை வீரர்கள்
அனேகருமகாம

உ. நீலன்முதற்ப்படைத்தலைவர்கள் இதுகண்டு
நெருக்குமின்போய்க | குதித்தாரே
ஆலகாலமுமடைவாசகிசெய்யும்போல
அவருமிவரும்போர் | எதிர்த்தாரே

ங. சாத்திரவேரிசதாயங்களைத்
தரையிலேவிழுவிழ | மிதித்தாரே
தாத்தாவேவர்ளார் அரக்கர்படைகளை
மண்டைகள் பிளந்திட | அடித்தாரே

ச. விற்றும்சரமும்கொண்டுராட்சதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை | உதைத்தாரே
கல்லும்மரமும்கொண்டுராசுதசேனைக
கபிப்படைத்தலைவர்கள் | புடைத்தாரே

௫. சுக்கிரீவன்வந்து குரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டமாக | முறித்தானே
வைக்காமல் அப்போது வந்து பாய்ந்தொரு
மாபெரும்பக்கனுயிர் | பறித்தானே

௬. தூதுக்கன்னன் ராமதூதன்னை
தூதனைப்போலவே | வென்றானே
மாமுதுகாப உளனீலன் மலைகொண்டு
மலைபோலமாவீமை | கொன்றானே

௭. இடபன்போய்ப் பொலவா வச்சிரதந்தனை
எற்றி அவன்கழுத்தை | ஒடித்தானே
உடனேபனசன்பசாசனைக்கண்டோடி
உதைக்கக்குமிறித்துளையால் | அடித்தானே

௮. இளையோன்மேலே அக்கினிகேதுவும்
ஈர்இருவெள்ளம்கொண்டு | நடந்தானே
இனிபோய்ச்சேனையும்போய் அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக | கிடந்தானே

௯. விரிவாகவே ஸ்ரீராமனைஓர்ஆறு
வெள்ளம் அரக்கர்போய்க | கவிந்தாரே
ஒருவாளிவிடுவேலாசல்ப்போக்குப்போலே
உடனே அவர்மண்ணில் | அவிந்தாரே

௰. நாயும்நரியும்கழுகுகளும்வந்து
காலுதிக்கிடும்குதி | குதித்தவே
பேயுமரணபத்திரகாளியும்கூளியும்
பிணங்களைத்தின்னும் அசதை | உதித்தவே

௰க. இரணசுக்கிரன்புறப்பட்டகண்ணிலே
இவைட முளைத்தத | தைப்போலே
மரணமகொடுத்தடுமராவணன் இந்த
வார்த்தையைக்கேட்டான் | அப்பாலே

௰உ. குளிர்ந்தமகராக்கண்ணைன் படைகள் அஞ்ச
கோடிகொண்டுராக்கன்முன் | நின்றானே
வலத்தேதன் அப்பனைக்கொன்றபழிக்கும்பழி
மன்றனையாய்க்குவேன் | என்றானே

௰ங. வெறுவாயைத்தின்னுகின்ற அவனுக்கு
வெள் அவல்கிடைத்தது | இன்னவே

குறியா அரக்கனும் இருபதுவெள்ளம்
கூட்டிஞனே துணை என்னவே

கச. சிங்கமுகனும்ரக்தாட்சனும்எனனும்
சேனைதலைவர் இரு வார்கூட
இங்கேஅநந்தமகாராட்சதன்வந்தானே
ராமச்சந்திரனுடன் போராட

கரு, ஓர்ஆயிரம்அம்புமகரக்கன்னான்
ஒருதொடை ஆகவே எய்தானே
ஓர்ஆயிரம் அம்பாலேஅய்யன் அதை
[illegible] டியில்ப்பொடி செய்தானே

கசு. பின்னுமராகவன் அம்பாலேஅவன்
பெருந்தேரும்பரியும் அழிந்ததே
மன்னுமஒருகணையாலேஅந்த
மகராட்சதன்தலை விழுந்ததே

கஎ, களனலேரத்தாட்சனும்அந்த
நமனர்உலகத்தைக் கண்டானே
இளையாதயனசனலேஅந்த
இகல்ச்சிங்கமுகன்உயிர் விண்டானே

கஅ, வில்லாலும்கல்லாலும்இருபது
வெள்ளம்படைகளுமபோய் இறந்ததே
சொல்லானதுராவணன்செவியிலே
சுட்டால்ப்போலேபோய்ப் பிறந்ததே(இல

லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாம் முறை

உயுத்தம்,

விருத்தம்

அதைஅறிந்தான்ராவணன்என்மகன்தன்னை இங்கே
அழையுங்கள்எனத்தூதர் அவன்பக்கல்சென்றார்
வதைபடையின்கதைகேட்டான் தந்தையிடம்வந்தான்
வணங்கிமக்கள் இறந்ததற்கு வருந்தாதேஎன்போய்ச்
சிதைய அந்தஇருமனிதர்சவட்சிதைக்கண்டும்
சிறுகுரங்கின்பிணக்குவகை அத்தேவதைகள்கண்டு
பதைபதைக்கல்நீகாண்பாய்என்றிந்திரசித்தன்
பதிவிட்டான்தம்பிஅவன் எதிரிட்டானே

சஙு-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பலலவி

பெருஞ்சண்டைகேளீர்-லட்சுமணன்செய்த-பெருஞ்சண்டைகேளீர்

அநுபல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளிர்கள் அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருகின்டேர்யானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
பருஞ்சண்டமாருதம்போல் நெருங்குண்டவாசிகள்
மருக்கண்டவேகந்திரத்தொடு வரும்கண்ட இந்திரசித்தொடு
பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்.

க. சிரத்தில்மகுடம் தரித்துமார்பில்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியபெருஞ்
கரத்தில்த்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல்ஆர்ப் பரித்துவக்கிரமத்துடன்
துங்கத்தைக்கோறி-ஓர்ஆயிரம்
சிங்கத்தேர் ஏறி-அலைஎறியும்
சீர்கொள்எழுகடலின் நீர்கள்கரைபுரளப்
பார்களிடுகிடெனச் சூர்கள்விட்டுவிட்டேன
ஊர்கொள்பருதிநிகர் ஏர்கொள்குடைகள்மலர்த்
தார்கள் அசையும்மணித் தேர்கள்ஆயிரம்கோடி
புடைசுற்றித்தரவே-அறுபதுவெள்ளம்
படைதந்து வரவே-உயர்ந்தஅண்ட
கோளம்கலந்தசக்கிர வாளம்பருதபுவி
நீளங்கனநெடும்பாள யாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள் அடிக்கக்கைத் தாளங்களதிக்களக்
காளங்களதொனிக்கத்திக் காளங்கயானைகள்
விரிட்டுக்கதறத்-திக்குப்பாலர்ப
கிரிட்டுப்பதறக்-களத்தில்வந்து
துன்றுசமர்விளைக்க மன்றில்அணிவகுத்து
இன்றுமனிதர்களை வென்றுபகைமுடிப்பன்
என்றுசங்கம்பூரித்து ஒன்றையத்துவளைத்தாக்
குன்றுவகதெனஎதிர்ட்டனே நின்றஇந்திரசித்துடனே
பெருஞ்சண்டை

உ. வீரன்இந்திரசித்தன் போரில்நின்றவுடனே
கார்எனலேஆர வாரமசெய்யஅதி
தீரன்சுக்கிரீவனைச் சேரும்வானரர்கள்
லாருமசிங்கத்தைக்கண்டு பெருமயானைக்குலம்போல்
கூ கூ

நடுக்கம்கொண்டோட-அரக்கர்அவர்
இடுக்கம்கண்டாட-அனுமக்கிரீ

வனும்அங்கதனும்ஸ்ரீரா மனும்சாம்பனும்லட்சும
ணனும்உக்கிரம்உள்ளவீரர் எனும்சிலவரும்அஞ்சா
தனும்முந்திவரும்ராட்ச தனும்இந்தப்போரினில்
தனுவிந்தையாவனைத்து மனும்மந்திரவாளிகள்

தொடுப்பதும்ஏற்போம்-நம்மைக்கெலித்து
விடுப்பதும்பார்ப்போம-எனவேநிற்க

நீதும்அதனில்மிக்க சூதும்உள்ளஅரக்கர்
வாதுசெயநினைத்துப் போதுப்படைகளைக்கொண்
டேதுநிசயம்இனி ஏதுவினையுமோஎன
மோதிஅமரர்வெட்க மோதிஅமர்விளைக்க

அதைஅய்யன் கண்டு-லட்சுமணனே
வதைசெய்வில்க்கொண்டு-என்றுசொல்லி

அனுமார்அங்கதன்தோளில் தனுவார்ராமலட்சுமணர்
எனும்ஓர்இருவர்கேச வனும்ருத்திரனுமிரு
கனமஆர்புள்ஏற்றின்மீ தினில்ஏறினல்போல
மனம்மகிழ்ந்திடஏறிஅன்றவன்- சினமிகுந்திடவீற்றின்றபின்
பெருஞ்சண்டை.

௩. நிடத்தலைன்முதல்ப் படைத்தலைவர்கள்எல்லாம்
மிடைத்தமலைகளைக்கீண் டெடுத்துமரங்களும்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத் துடித்துப்போம்அளவில்
அடுத்தராமச்சந்திரன் தடுத்தென்தம்பிசெய்யவும்

சண்டையைஇன்று-நீங்கள்பார்த்துக்
கொண்டிரும்என்று-சொல்லியேகம்

பெருமானும்தம்பியும் ஸ்திரம்ஆகவேநின்று
உரம்ஆம்வில்லைவளைத்துச் சரமாரிகள்பொழிய
அரனுஅன்றுதிரி புரம்நீறெழுந்தால்போல
வரம்ஆரும்வெள்ளம்ஓர் இருமுப்பதுமடிந்து

விழுந்ததைக் கண்டு-இந்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளம் விண்டு-அமர்க்களத்தில்

பெருகிபோலஉ திரவெள்ளம்ஓடவே
வருமயானைசேனைகு திரையாவையுமாய
ஒருநிமிஷத்திலே இருவோருமாகிட்ட
சரவேகமும்இவர்கள் கரவேகமும்சொல்ல

என்தனால் ஆமோ-ஆதிசேட
னும்சொல்லப் போமோ-மிருகநேசனை

ஞாலத்தில்இத்தகைக் கோலத்தர்விடும்ஆல
காலத்தைகீர்பாண சாலத்திலோசாபானு
கூலத்திலோஇந்திர சாலத்திலோஎந்த
காலத்திலுமகண்டிலேன்வென்ற - மூலத்தைதான்விண்டிலேன்
பெருஞ்சண்டை. (எனற

௪. இன்றபோரில்கமக் கென்றார்ராமலட்சுமணர்
அன்றும்அரக்கர்தமைக் கொன்றுவிருதுசெய்தார்
கன்றானென்றனவே சென்றுசென்றுபல்லால்
மென்றுமென்றுகளைத்துத் தின்றுதின்றுகொழுத்துக்

கூளிகளபாட - நனைபத்திர
காளியும்ஆட - அதனைக்கண்டு

துங்கம்ஆகுமுன்னம் பொங்கும்இந்திரசித்தன்
மங்கியேபிரமித்து இங்குஎய்த்தமர்செய்
சிங்கமதனை அங்கதன்அனுமனை
இங்குரைக்கில்அனேகர் எங்கும்மனிதர்என

ஆச்சரியம்கொண்டு - முன்இருந்த
மாச்சரியம் விண்டு - இருந்தபோது

காசம்ஆரும்தேவர் வாசமலர்கள்கொண்டு
நேசமாஇருவர்மேல் வீசஅதையும்கண்டு
பூசலிலேஅரக்கர் காசம்ஆகவேஇவர்க்
கேசல்ஆச்சுதேசமபிர காசம்வோச்சுதேஎன்று

மனமஜிக்கிட்டான் - பெருமூச்சுகள்
அனந்தமாவிட்டான் - அந்தவேளையில்

முக்கியம்ஆனஎட்டு திக்குகளும்அதிர
மக்கிநட்சத்திரங்கள் மிகஇடிவேடிர
சக்கிரமனந்துமந்திரி விக்கிரமன்சேர்அனுமன்
உக்கிரமுடன்இருதோளும் கொட்டியகெக்கிடும்ஒலிஆகாசமமு
பெருஞ்சண்டை (ட்டிய

௫. மாருதிதோள்க்கொட்டி ஆரவாரம்செய்ய
னும்ஆரவாரம்கேட்டுத் தேர்களிலேஇருந்த
போர்எல்லாமகடுக்கப் பாரில்விழுந்தார்லங்கை
னரில்இருக்கபெருந் கார்அரக்கரும்ரத்தம

நனைக்கக்கி றார்கள்-சிலஅரக்கர்
நினைத்துட்கி றார்கள்-மேகநாதன்கண்

போர்குரங்கார்ப்புக்கு நீர்கடுங்கினபோதே
பார்க்கிலேசெத்த பேர்கீங்களேஎன்று
கார்வண்ணராமன்பொன் நேர்வண்ணலட்சுமணன்
போர்மன்னியமுகத்தில் நேர்வரதெதிர்த்தபோதர

வீரம்கோடி உரவே - சுத்தேரவர்
மருங்கோடி வரவே - லட்சுமணன் கண்டு
அந்த இந்திரசித்தன் முன்   விட்ட நாகபாசக்
கட்டறுலே தோற்று   விட்டான் என்றுலகத்தோர்
சட்டமாயெனைச் சொல்வார்   வெட்டி அவன் தலை உன்
கிட்ட வைக்காவிட்டால்   இஷ்ட அடிமை அல்லேன்
என்கண்ணன் முன்னே - சிலசபதம்
தனைப் பண்ண பின்னே - சாமியும் மெய்க்க
ஆலம் உண்ட பிரளய   காலருத்திரனைப்போல
சீலலட்சுமணன் பாண   சாலத்தாயிரம்கோடி
மீகாலத்தேரை அழித்து   மேவிட்ட அரக்கரைக்
காலன் வெருவிட அன்றகன்றிடும் ஞாலம் மருவிட நின்று கொன்றி
பெருஞ்சண்டை   (டும்

௬. தனிக்கிந்திரசித்தன் வில்   குனித்து லட்சுமணனை நான்
உனைக்கொன்றுன் அண்ணன் உன்   தனைக்கும் தரிமை செய்ய
நினைத்தேன் முடிக்காவிட்டால்   அனைத்துலகையும் ஆளும்
கனத்தராவணன் மகன   எனப்பேர்படைத்தும் ஒரு
கலன் இல்லை இன்று - வில்லெடுத்ததால்
பலன் இல்லை என்று - சொல்ல லட்சுமணன்
கல்லவார்த்தை சொன்னாய்   செல்வம் கொல்லுக்கஞ்சு
மல்லார் போரினில் வந்தால   எல்லாம் அப்போ தெரியும்
பொல்லா உன்தனையே நான்   கொலலேன் உனக்குன் அப்பன்
கல்லார் கடன் கழிப்ப   தெல்லாரும் காண்பார் வா
வா என்று சொல்ல - இந்திரசித்தாஆ
ஆ என்று வெல்ல - பிரளயகாலத்
திடிபோலே ஆர்ப்பரித்து   துடனைகடோரம் ஆம
வடவாக்கினியைப்போலும்   திடவாளிகள் அனேகம்
படபடென அங்கதன்   உடலில் ஆயிரம் பாணம்
கடுக்கவும் அனுமான் மேல்   அடல்சேர் பாணம் இரண்டா
வீரம்விட்டுத் தடுக்க - தேவர்கள் கண்டு
உரம்கெட்டு நடுக்க - ராமாநுஜன்
இடிஉற்றெழுந்துகார்கற்   கடகர் சக்கிரபோட்டில்
படியில் பொழிந்தாலப்போல்   வடிவிட்ட சரமாரி
கொடியிலப் பொழிய நீசன்   கொடியப்பகழி எல்லாம்
பொடிபட்டிட அறுகெட்டவன் கெடிவிட்டிட நின்றுவிட்டிடு
பெருஞ்சண்டை

௭. லோகநாதன் தம்பியும்   மேகநாதனும் எய்யவும்
வேகம் ஆகிய பாணத்   திகள் எழுந்த திறல

சாகரங்களின்றிரும்   மேகநீரும் வற்றிப்
போகக்காடுகளைப்பற்றி   வேக அதனை ராமா
நுஜன் கண்டு கடுகி - சரங்கள் பல
தூஜம் சொல்ல முடுகி - விட்டே இந்திர
சித்தன் தேரிலக்கட்டும்   பத்தாறுதெல் லறுந்தின்
சத்திராயாளையும்   செத்துப்போக அந்த
எத்தன் தேரில் கட்டும்   சுற்றிவந்திடுமேசே
மத்தேர் இல்லாமையால்   மத்தியானசூரியன்
பரிமேலேறும் நீக்கி - நின்றால்போல்நின்
றுருகோஷம் ஓங்கி - செய்துகுரங்கின்
சேனைமேலே பெருஞ்   சோனைமழைபோல் கூர்மை
ஆசைசரங்கள் கையில்   ஆனமட்டுமெய்து
மானா அங்கதன்மேலும்   சேனைசரங்கள் விட்டு
வானின் மீதிடிக்குச்ச   மானம் ஆகச் சங்க
நாதத்தைப் பண்ணி - மகிழ்ந்தோர் வீ
காதத்தை எண்ணி - லட்சுமணன் பத்து
தேட்டம் ஆன பாணம்   போட்டு மேகநாதன்
மாட்டி வந்த கவச   மூட்டுகளைக் கழற்றி
கோட்டும் வில் குனைத்தொனி   காட்டி நின்றிடச் சுவாமி
கேட்டு மாநலம் என்று மகிழ்ந்திடும்   கூட்டவானோர் நின்றடியும்
பெருஞ்சண்டை   (டும்

மண்டுபோர் இளையாண பிர   சண்டை வில்குனைத்தொனி
கண்டுமனமகிழ்ந்து   கொண்டல்வண்ண ராமனை
அண்டம் உண்டவாயால்   விண்டு சொல்லவானோர்
எண்டிசைகளும் அதிர்   கொண்டாடவே அட்ட
காசத்தைப்பண்ணி - கெர்ச்சித்தார் துஷ்ட
நாசத்தை எண்ணி - அந்தவேளையில்
ஈசர்க்கும் எண்டிசை   வாசர்க்கும் உலகர்க்கும்
பேரிய பிரம   பாசத்தை விடுவதில்
மாசத்துவம் உடைய   நீசன் இந்திரசித்தன்
மோசத்தை எண்ணி அ   காசத்திலே போய்த்தன்
உடலத்தை மறைத்தான் - வானோர்கள் நாம
கடல்வறக் குழைத்தான் - அதனைக் கண்டு
நாமாமிலாபாரி   தாமாஸ்ரீராமநாம
எமாறிருந்தால் என்   ஆமோ இந்திரசித்தன்

சராமநுபிரமாஸ்திரம் காமேவிட்டிட்வேணும்
நேமம்அருளவாய்என்று ராமநுசன்சொல்ல
அதைராமன் தடுக்க - செயிக்குமவேளை
இதுஅன்றென் றீடுக்கம் - உறவேஇந்திர
சித்தன்மனநல்லெகு சத்திஉள்ளபிரம
அஸ்திரத்தைவிட்டு வெற்றிபெறவேஒரு
உத்திசெய்துலங்கை அத்திருன் இதுகண்டு
சுற்றம்வானரர்ஆரவாரித்த சத்தியவானவாநேமேபூரித்த
பெருஞ்சண்டை.

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்,

நலிஇந்திரசித்திலங்கைநகர்புகுதக்கிழே
லட்சுமணனேடுநங்கிக்கவசம்முதல்நீக்கி
மெலிசேனைஉணவுக்காவீடணனைப்போக்கி
வீரன்ஆயுதபூசைவிதிசெய்யப்போனுன்
கிலிகொள்மகன்உத்தியினுல்அவனாவமாற்றக்
கிளர்இராவணன்விடமகோதரனேடகம்பன்
வலியவந்தான்அவனையும்சேனகளையும்பாய்ந்தனுமான்
வர்ட்டினுன்தெண்டுகொண்டுமாட்டினுன்தானே,

சு௬-தரு பியர்கடைராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சாடினனே-அனுமான்-சாடினனே

அநுபல்லவி,

சாடிக்கும்பகர்னன் முன்னே-போயும்-அந்தத்தெண்டினுலே
காடிஅகம்பன்படையில் ஆடுகளில்வேங்கைபோலே(சாடி)

சரணங்கள்.

க. வாரும்வாரும்ராட்சதரே வாரும்என்றுகூவினன்
வாரிவாரிஅந்தலங்கை ஊரில்விழுத்தாவினன்
சாரிசாரிஆகஒரு கேசரிபோலத்தாவினன்
தான்ஒருத்தனுமேருத்திர சாமிபோலஉலாவினன்
ஆரநெருங்கியகுதிரைகளசருகென ஓட்டி - பிணம்பிணமா
ஆனைகள்பூனைகள்ஆகவிழும்படி வாட்டி - தேங்காய்போல்தள்ளி
தேர்தனையேயிடிசார்ந்து தலைகளைமூட்டி - மென்மேலும்வந்த
சேனையைவீசிஆகாசத்திலாகவேமாட்டி - திசைதிசையில

வீரிட் டாக்கியர் விழ - ஓரிக்குரல்போலேஅழ
கேரிட்டராட்சதர் விழ - பீரிட்டஇரத்தம்எழ—சாடி

௨. கோடிபேர்க்கொருகுத்தாகப் போடுவான்ஒருபுறம்
கொக்கரித்துராமனைக்கொலன் பாடுவான்ஒருபுறம்
ஆடுவான்வாலாலேசுற்றி மூடுவான்ஒருபுறம்
ஆட்டாசேவகன்என்று தேடுவான்ஒருபுறம்
மூட்டன்நிறும்பன்அவ்-வேளையிலேஅனுமானே- உன்னைநான்கொன்று
போடுவேன்என்றொரு-சூலம்எடுத்தெறிவானைபொருந்திஅவன்
தாடையில்ஓர்அடிபோட-முழங்கியசேனை-போலவேரத்தம்
ஓட்மடிந்தனன்மேலும் மகாபலசேனை-சுற்றியபோது
சாடிசட்டி ஒருகாலே-முடிஇட்ட சூளைமேலே
கோடைஇடிவிழுந்தாற்போலே-ஓடிஓடித் தெண்டினுலே-சாடி

௩. அகந்தையால்ஒருதெண்டுகொண்டா வீரம்கூறுதைத்தேரிலே
அகம்பன்வந்தடித்தான்முன்னே புகுந்தனுமான்மார்பிலே
இகழ்ந்தஅனுமானும்தெண்டால் தட்டினுன்அந்நேரிலே
தெண்டும்கொண்டகையும்பிண்டு முண்டஅந்தப்பாரிலே
புகுந்தவன்தனதிடக்கையால்அனுமானை-அடித்தான் - அடிக்கஅய்யன்
பொட்டெனவேஅந்ததட்டனைக்கையிலேபிடித்தான்-பிடித்துமார்
பகுந்துகுபீர்எனரத்தம்இறங்கிட இடித்தான் - இடித்தபின்னும்(பில்
பார்த்தவன்ஆவியைக்கூற்றுவன் ஆம்எனக்குடித்தான்-முந்திறையை
புகைந்துஇராவணன் தள்ள உகந்துவரும நூறுவெள்ள(யோ
மிகுப்படையைக்காலன்கொள்ள-அகம்பன்உயிர்துள்ளத் துள்ள-சா

இளையவர்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டதற்காக
ஸ்ரீராமர்இரங்கல்.

விருத்தம்.

அகம்பன்அங்கேபடஅனுமான்முதலோர்கள்இருளில்
அகன்றுதனித்தனிப்போர்செய்திளையவன்பால் அடைந்தார்
புகைத்தஇராவினில்மகோதரன்தேவேந்திரன்போல்
போர்செய்தான்இளையவனும்திகைத்தான்அப்போது
மூகித்தபிரமமாஸ்திரம்இந்திரசித்துவிட்டான்தம்பி
முதலானோர்பட்டுவிட்டார்அதைஅறிந்துராமன்
பிருந்துயரால்வந்தலைவாய்மெழுகுபோல்உருகி
விழுகின்றான்துணைவனைப்பார்த்தழுகின்றான்தானே

சு-திபதை-எருக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

க. அப்பனே ஐயனே அரும்பிறவியே எந்தன்
அரசே கண்மணியே லட்சுமணா
எப்படி நான் உனை மறப்பேன் எப்போது உன்னுடன் பிறப்பேன்
இனி என் பயனம் துணியேன் லட்சுமணா

உ. வனம் ஆம் பிரமமாஸ்திரம் கொடுத்தப் பிரம்மாவைப் பழி
வாங்க நீ தொடர்ந்தாயே லட்சுமணா
என்னுடன் பிறந்த குறை உசரப்போய்த் தசரதற்கு
இயம்ப நீ நடந்தாயோ லட்சுமணா

ங. தந்தையையும் சடாயுவையும் கொய்த்த தம்பி போதாமல் உன்
தனையும் பறிகொடுத்தேன் லட்சுமணா
இந்த வயதினில் இந்தக் கண்காட்சி காண நான்
என்ன உடம்பெடுத்தேன் லட்சுமணா

ச. அந்தோ நான் களை ஆறித் தண்ணீர் விடாய் எடுத்தால்
ஆர் முகத்தைப் பார்ப்பேன் லட்சுமணா
இந்தாரும் காய்கனிகள் அண்ணா என்றழைக்கும் உன்
இன்சொல் நான் என்று கேட்பேன் லட்சுமணா

ரு. நேர் அறிந்து என் வயிற்றில் காய்கனியை இட்ட நீ
நெருப்பை இட்டாயே ஐயோ லட்சுமணா
ஆரையும் விட்டு உனை விடேன் என்றுமே என்னைக் கூட
அகலவிட்டாயோ நீ லட்சுமணா

சு. சோற்றிலே கல் எடுக்க அறியேன் முகவனைக் கல் எடுப்பேன் என்ற
சொல்லையே நான் எடுத்தேன் லட்சுமணா
ஆற்றின் முடி பெறு முன் வந்த விபீஷணர்க்கு இலங்கை
ஆளமுடி கொடுத்தேன் லட்சுமணா

எ. படிக்கும் உன் புத்தி தள்ளி உனக்கும் வானரங்களுக்கும்
பழிக்காரன் ஆனேனே லட்சுமணா
பிடித்ததே பிடி ஆகப் பெண் வார்த்தை கொண்டு நான்
பிழை மோசம் போனேனே லட்சுமணா

அ. நீ மாள என் உயிர் போம் பரதற்கும் இது கேட்கில்
நிமிஷத்தில் உயிர் போமே லட்சுமணா
தாய்மார்க்கும் உயிர் போமே நான் பிறக்கச் சூரிய குலம்
தான் துலக்கம் ஆச்சே லட்சுமணா

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகள்
தோத்தரித்தல்

விருத்தம்.

இந்தா வந்தேன் வந்தேன் என்று இனிய பெருமாள் முகம் நோக்கி
செந்தாமரை சம்பெற மெலிந்து நோக்கும் பெரிய பெருமாள் முன்
அந்தோ உனக்கும் கவலை உண்டோ ஐயா என்றே அந்தரத்தில்
வந்தார் தேவர் சாமி முகம் மகிழ்ந்தார் இரங்கித் துதித்தாரே.

சஎ-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

உன்னது மகிமையை இன்னதென்றெவராலும் உரைக்கல் ஆமோ ராமா

அநுபல்லவி

மின் ஒரு காயில் பிரமாண்டங்களே
மிகில் சராசரங்கள் சகலமும் அதனாலே
கன்னி அரக்கருக்கு நீ பயப்படுவது
மாயமோ புவிமேலே—உன்னது
காயமோ சாமி உந்தன்

சரணங்கள்.

க. முப்பரம்பொருளும் ஆய் முப்பரம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும் அன்னையும் தம்பியும் உனக்குண்டோ
அவர்கள் வருத்தம் கண்டு நோவாயே
இப்படி உன் சரித்திரம் இது வேடிக்கை வரம்
எனறுல அத்தையும் கூட்டக் கடந்தாயே
செப்பிலும் இல்லை பற்றிலும் இல்லை உன் செயல்
சாமி என்பது நீயே—உன்னது
சிமையியே தகப்பன்

உ. அத்திமரத்தினிலே தொத்திய கனி போலே
அண்டம் என்னும் அனேக கனிகள் உன் மேலே
தொத்தி இருப்பவற்றுள் ஒரு கனியில் செனித்த
புழுவாலே அற்ப அரக்கன் ஏனும்
கன்று அடைவல் ஆமோ சிற்றுயிர் செல்வக் கூத்து
ஒரு காலே கட்டி இருப்பனனே
உத்தமனே உன் கீர்த்தி எத்தனை பேர் சொன்னாலும்
காசம் பாக்கி இருப்பாலே—உன்னது
ஊசிக் கண்ணாலே ஆ

ங. அம்பரீஷன் பிரகலாதன் முதலோருக்
அருளிச் செய்தாயே அனேக இரக்ஷணம்

நம்பினன் இ ... ரு
கடுங்கச்செய்ததென்ன ... மாருட்டம்
நம்பிடும்பிழைக்கிறன் உனதனக்கிவரென்ன
சண்டமாருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானேநீகொக்தால்எங்களுக்கொருகதி
இருக்குமோதேவர்என்றம்தரிக்குமோஎங்கள்கூட்டம். உன்

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குசீதாதேவிஇரங்கல்

விருத்தம்,

வானவர்இப்படிதுதிக்கத்தூதர்சென்று
மன்னவனேஉன்மகளுல்மனிதச்சாதி,
ஆனவருங்குரங்குகளும்முடிந்தார்என்றூர்
அவனும்அங்கேபுஷ்பகவிமானத்தேற்றிச்
சானகிக்குக்காட்டுயென்றான்கல்லாள்சீதை
தனல்அடுத்தவெண்ணெய்போல்உருகிவாடி
நான்ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வாறுச்சோஎன்று
கவிகின்றாள்கொத்துகொத்துமெலிகின்றாளே.

பைரவி-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

௧. என்னசெய்வேன்சாமிநான் என்னசெய்வேன்சாமிநான்
இந்தக்கோலமகாட்டவோ — வந்தீர்
தன்னிக்கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமலேபோக
தோதகம்வனஒருமிக்கத் — தந்தீர்

௨. கண்ணே அழுதேகரு ணகரோஎன்மனக்
காவலோடே இத்தனை — நாளா
மண்ணாில்இருக்கதுயிர்மறைக்கதிருமேனியை
மார்பில்அணைப்பதற்கோ — வாளா

௩. கரில்இடுமைகொன்றஉம்மை அகலேன்என்றேர்படியா
நான்தொடர்ந்ததிகறகுத் — தானே
மனைவர்இலங்கையிலே நீர்மடிந்தபிறகும்
பாவிநான்உயிர்தரிப் — பேனோ

௪, ஏகபோகம்ஆகவே இருக்கஎன்பிரானேசனா
இழந்தனைஉயிரமன் — கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த பொல்லாத்துயர்க்கடலில்ப்
போட்டுவிட்டாளோஎன்ன — கண்டு

௫. வர்மனிதர்க்கன்றநீர் பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவேன்என்றதும் — தப்போ
எர்ப்பிடித்தோன்என்செய்வான் பானேபிடித்தவன்பாக்
கியம்என்பார்அதுவேதான் — இப்போ

௬. ஆசைமான்பின்போனதுள காரணகாட்சிக்கெல்லாம்
அடியேன்இவள்என்றறி — வீரோ
மோசஞ்செய்தாள்இவளை முகம்பார்க்கலாகாதென்று
மூடிக்கொண்டீரோகண்ணை — நீரோ

௭. விட்டில்லன்சாமிஅண்ணே வார்த்தைதட்டாமல்வந்து
விரதங்கொண்டார்என்பதெல்லாம் — ஏனோ
காட்டில்எரித்தவிலா கானவில்மழைஆச்சே
கைகண்டபலன்இது — தானோ

௮. அருமைஆகியஅர்பெண் பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்கர்செயபெருக்தப் — போமோ
தருமமேசெயமபெரு மானேதுணைஎன்றும்என்
சாமிக்கபசெயமவர்க்கு — ஆமோ

௯. காதகஇந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
காரணமோநானமுன்செய் — சதியோ
ஆதிமறைபொய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதனை
அலேயக்காண்பதும்பாழ்த்த — விதியோ

௰. அய்யோலட்சுமணநீ என்சிறைமீட்கும்முன்னே
ஆவிஉனக்கும்சுமமாய்ப் — போச்சோ
கையாலேகாணபாவி உன்அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலம்இப்படி — ஆச்சோ

௰௧. ஓதும்பேச்சுமகாணேன் மூச்சும்காணேனேசாமிக்
குயிர்உண்டோஇலையோசொல் — மகனே
ஏதுமஆசையும்காணேன் இருவர்க்கும்ஓர்எழுத்தா
எழுதிவைத்தானோசது — முகனே

௰௨. மையானகாட்டில்அண்ணன் மெய்வருந்தாமல்தூங்க
மலர்கொய்துமெத்தைஇட்ட — தீயே
வெய்யராட்சதர்சேர் எய்யும்அம்புகள்என்றும்
மெத்தைமேலேகிடக்கி — றாயே

௰௩. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாற்கான்
விழுகதாலும்என்பார்அலவோ — நீவி
கைகேசிமகாபி கறவிக்ககுவினல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளோபாக்கிய — சாலி

௰ச. தாய்பகைவந்தபோது நீ இருந்தன்னையைக்
  காட்டிக்கொடாதேனென்று தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னுளே அதுக்கோநீ அன்னைன்முனனே
  சாய்ந்துகிட்டக்கிருய்பள்ளைக் கனியே
புத்திரனேகன்மணியே கைத்துணை ஆனஉன்னைப்
  போக்கடித்தேன்நான்பாவி பொய்யோ
வற்றிவட்டகம்ஆயும் இதத்தைபாம்கானை
  வைத்ததேபாவிதமெய்யம் அய்யோ
௰ரு. எப்போதுமபோலேசாமி செயிப்பாரென்றிருந்தேனே
  இங்கேகன்டேனே அலங் கோலம்
குப்பைஉயர்ந்ததென்னகோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
  கூடிச்சோநீசருட்ன காலம்
௰எ. தாய்மார்கள் இருவரும் பரதனும்இதுகேட்கத்
  தரிக்குமோஅவரவர் தேகம்
கேவலம்பழிகொண்டேன் எனக்கினிஇருக்காதும்
  கிடைக்குமோநல்லபர லோகம

திரிசடை அம்மன் சீதாதேவியைத் தேற்றுதல்.

விருத்தம்,

பரிந்திருந்தமனைச அழுதுசாமியேலே
  பதைத்துவிழுமழுந்தவனைக்கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுங்கண்ணீர் துடைத்துப்பிறர்கேளாமல்
  விசுப்பரித்தோர்களைத்தேற்றும்அழுதுபோலே
சரிந்தபயிர்களைத்தேற்றும்மழையைப்போல
  சவலைதனைத்தேற்றுகின்றதாயைப்போல
தெரிந்திரிசடைஎன்பாள்சீதைதன்னைத்
  தேற்றுவாள்மனக்குறையைஆற்றுவாளே

சஅ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஏதுக்குவருந்துகிருய் அம்மா-நீ-ஏதுக்குவருந்துகிருய்சும்மா.

அநுபல்லவி,

சேதப்பட்டதேதெய்வம் பொறுவென்பதறிந்ததோ
  கிணறுதப்பிஎன்ன தூரவிலே விழுந்ததோ—ஏதுக்கு

சரணங்கள்,

க. மாயமாமானென்றும் சனகராஜனென்றும்
  மயக்கம்காட்டிறுன் உன்னண்டை
மற்றைநாள்வெளி ஆச்சததுபோல்இந்திர
  சித்துச்செய்கிறுன் சிலசண்டை

வெறும் பொய்மாயமதின்னை
  உருளுதுபார்இவன் கலியண்டை
உரத்தராயனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
  உன்னன்னையிலே ழடிக்கிறேன்பார்தனைபறகொண்டை—ஏதுக்
௨. அநுமானென்பவன் தனதாகவேவந்து
  அடிமைக்கடிமை ஆகி உழைக்கிறுன்
அவனுலேயேஉன் கணவன்தம்பியுடனே
  தவருதபடி பிழைக்கிறுன்
நினைவேகோலட்சு மணன்இளஞ்சூரியன்
  எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறுன்
நிமிஷத்திலே ராவணனையும்படையையும்
  கமனுய்வந்துதன்உலகத்துக் கழைக்கிறுன்—ஏதுக்
௩. சொப்பனமும்உன்றன கம்பும்சகுனமும்
  சுபபலன்கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொலவாய்மங்கலம் இல்லார்களோஇந்த
  தூயவிமானமது தாங்குமோ
ஒப்பில்லாரகவன் இந்தராட்சத
  அம்புக்குப்பின் வாங்குமோ
ஒருக்காலேபயங் கிருக்கிறுயேஎன்ன
  ஒருகுளப்படிகண்டுதிரைகடல் தேங்குமோ—ஏதுக்

அநுமார் சஞ்சீவிபருவதத்தைக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்

திரிசடைசொல்லாற்சீதைதேறிப்போனுள்
  சிலைவீரர்பாடும்சேனைகளின்பாடும்
கருதிவிபீஷணன்சொல்லஅநுமானசாம்பன்
  கட்டுரையாலசஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுறமும்தூக்கிஅண்டகோளமட்டும்
  எட்டும்விஸ்வரூபம்கொண்டிவிமேல்நீங்க
வெருவிடவேண்டாம்நான்போய்வருவேனென்று
  விளம்பிறுன் அநுமந்தன்கிளம்பினுனே

சகூ-தரு-சுருட்டிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்,

பல்லவி,

பாய்ந்தானே அநுமந்தன் பாய்ந்தானே-சஞ்சீவி
  பர்வதத்தைக்கொண்டுவந்தானே

அநுபல்லவி.

சேர்க்கசாம்புவன்உரைக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
தேவர்மகிழ மூவர்புகழ
திசைஉளவெங்கண்டு விஸ்வசொருபமெடுத்தாண்டு—பாய்ச்

சரணங்கள்

௧, தெற்கிலேஇலங்கைநோக்கிவிஸ்வரூபத்தைப்பெருக்கி-சக்ஷத்
திரமண்டலமும்கிழித்தே அண்டகோளத்தைமுட்டிநெருக்கி-ஒண்டி
நிற்கப்போதஇசைவட்டிலும்இடம் இல்லாமலே அருக்கி-பெரு
நிலத்தைஉதைத்துவிசைத்துக்கிளம்பிநெடியகழுத்தைச்சுருக்கி-ஒரு
கைக்குகைஒராயிரம்யோ சனைமட்டும்நீட்டி-மிகுந்த
கனகமணவேவிரலாலின் மணிதனை ஆட்டி-தனது
விக்கிரமபுசபலபராக்கிரமம் அடக்கவும்காட்டி-தகப்பன்
விசையிலும்அதிவேகம்ஆகிய விசையைமுன்ஓட்டி-எங்கும்
மக்கிமலைகள்வேர்அறுந்தாட மரங்கள்செடிகள்பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவரும்பதற பக்ககடலும்கொதற
திக்குக்கரியும் கதற சக்கிரக்கிரியும்சிதற—பாய்ச்

௨, இலங்கைவிட்[illegible]டான்பதாயிரம்யோசனை இமயகிரியில்தாண்டி-அந்த
இமயம்விட்டெ[illegible]பதாயிரம்யோசனைஏமகூடத்தில்தாண்டி-அப்பால்
சலம்கொண்டெ[illegible]ண்பதினாயிரம்யோசனைநிஷதகிரியில்த்தாண்டி-நிஷ
(தமும்
விட்டொன்ப[illegible]ஆயிரம்யோசனை தங்கப்பெருமலைதாண்டி-அங்கே
இலங்கும்வெள்[illegible]யக்கயிலாசன் உமைக்குக்கையாலே வாயுவின்
சுதன்இவன்என்[illegible] காட்ட அவனைத் துதிசெய்தப்பாலே-விளங்கும்
அலங்கின்மாய[illegible]னைப்பணிந்து தாவிவிண்மேலே-போகையில்
அருக்கனைக்கண்[illegible]விடுக்துபோச்சென்றுநிகைத்தொருகாலேபின்னும்
நிலந்தனில் அங்[illegible]கபகலைஎனறிந்துநீல மலைகண்டப்பாலப்பதிகத
விலங்கிப்புயல்விண்பொழியதொலைந்தெட்டாவும்கழிய
குலங்[illegible]த்தரையும் குழிய கலங்கித்திசையும்கிழிய—பாய்ச்

௩, அரியமருந்[illegible]க்காக்கும்தெய்வங்கள் அடங்கவும்வந்துதடுக்கி-நீ
ஆராஎன்ற[illegible]கேட்கராம தூதன்நான்என்று கடுக்கி-ஒரு
பெரியசக்கரம்[illegible]ந்தலக்கதுபோமட்டுமநெஞ்சை நடுக்கி-கிட்டி
பெலத்தம்கிருந்[illegible]பேரையும்பின்னிட்டோடவேமுடுக்கி-அங்கே
தனையிலே ஆயிரயோசனை தாழ்ந்துவேரோடி-மேலே
தலைநடுதோர் ஆயிரயோ சனைமட்டும்சூடி-ஆர்க்கும்
தெரியவேநூர் ஆயிரம்யோ சனைபொழ்மூடி-தின்ற
நீர்க்கமலையைஒருகையாலே தூக்கிப்பாதாடி-திரும்பி

வருகையில்அந்தவாடைகழன்றுவஞ்சகன்பிரம்மாஸ்திரம்கழன்று
ஒருலட்சுமணன் தேற-பெருகிப்புவனம் தேற
தருமப்பயிரும் தேற-திருலட்சுமியும் தேற—பாய்ச்

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்காகப் பின்னும் இரங்கல்.

விருத்தம்

மறமமிகும்அநுமான்பாய்ந்து வரும்முன்னேசாம்புவானும்
திறல்விபீஷணனும்தேறத் தேற்றுவார்தம்மைநோக்கி
கறவைதன்கன்றைத்தேடிக் கனைகிறுற்போலராமன்
பிறவியைஎண்ணிவேதை பெருகுவான்உருகுவானே,

இ-தரு-எருக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஆனாலும்என்னைப்போல்இனி - ஆர்க்குண்டிந்த அநியாயம்

அநுபல்லவி.

மானுகரன்தசரதன்பிள்ளைத்தவம்
வருகையிலேஇப்படி இருந்ததோகாரணம்—ஆன

சரணங்கள்,

௧, ஆர்ஆர்க்கென்னசெய்திலும்தம்பிபோல துணைக்குமோ
அதுவந்தென்அவதி
கோராவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு புதைக்குமோ
நெஞ்சுஇடைந்துபுகை
தீரான்காலப்பிழைவெண்ணெய் உடைக்குமோ
திரண்டுவரச்சேமழி
தாரம்தேடக்கிடையாதோஎன் கிடைக்குமோ—ஆன
தம்பியைப்போல்எங்குமதேடக்

௨, சற்றும்தம்பிவார்த்தையைஎண்ணமல் லேனே
தயங்கிமாளின்பின்னேபோ
கத்திகொண்டுக்கனைதேற்றிவந்து தானே
கழுக்கறத்தேனைகான்
உற்றதகப்பனும்சடாயுவும தேனே
ஒருபிறவியும்இழுக்
பெற்றனையும்பிறந்தாரையும்கொன்றேன் கானே—ஆன
பெண்ணுசைகொண்டபித்தன்என்பது

௩, சதிகாறராய்சதப்பையல்கைக்கு கைவோ
தாழுவதென்தமய்

தம்பிமோசம் ஐயனைக்கொண்டேனு
மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
இதவர்க தருமமே செயித்துமென்
திருக்கணக்கறு மெய்யோ
கதைய்பாகரும்புக்குழுசபுழுதி
காய்ச்சினபாலுக்குச்சர்க்கரை ஆபோ ஆய்யோ—ஆறு

தம்பிக்காக இரங்கின ஸ்ரீராமனைச் சாம்புவன் தேற்றுதல்

விருத்தம

இளையவனை நினைந்திந்தப்படிக் ராகவன்புலம்ப எழுந்தான்சாம்பன், கலையுமனைகலைவல்லவனின்னருள் சாமிநீகொடிப்போது வருந்த வேண்டாம், விளையும் உயிர்தரும் மருந்துகொண்டு வருவான் அநுமான் விழுங்கோர்க்கெல்லாம், களை அகலும் அது செய்யுங்குணம் என்பார்கள் ஐயாய் இக்கணம் என்பானே,

௫௧. தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

இந்தவிதம் நீ கொண்டாடல் சாமி- இனி-எந்தவிதம் பிழைக்கும் பூமி

அநுபல்லவி,

சந்ததம் உனதுதர்மத்தாலே தழைப்போம்
தம்பியும் நீயும் எல்லாரும் பிழைப்பீர்கள்-ராமா—இந்த

சரணங்கள்.

௧. அளந்துன்னை நான் அறிவேன் உனக்கொன்றும் குறையில்லை
—அலைகடல்கடையச்சே நாலுமருந்தன்று
வளர்ந்துவடகுருவில் இருந்ததைக்கொண்டுவர
—மாருதிகிளம்பினான் பாய்ந்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டும் ஒன்று படைகளைப்படைத்தொன்று
—பிராணனைக்கொடுப்பதொன்று பெலன்கொடுக்கிறதொன்று
சந்தேகம் இல்லாமல்வரும் அதுபுனைகமலே
கலங்காதே உம்மனம் கலைகாத்தவனே இன்று—இந்த
௨. தன்னைப்படைத்த பிரம்மாவைப் பிரம்மாஸ்திரம்
—சாபமேவீர்குடித்துப் போடும் அதனை கண்டோம்
மின்னும் பிரம்மாஸ்திரமும் அந்தமருந்தைக்கண்டால்
—மெய்யைவிட்டுக் கபூனாறு செய்யுமென் காரம்
பின்னை தம்பியையாலே அரக்கர்படைதெல்லாம்
பெருக்கத்தெரியும் சற்றே பொறும்பொறும் என் விசாரம்

பன்னிச்சொல்வதென்ன முன்னோர்ச்சண்டை ஒரு
—பார்க்கும் இனிமேல்சண்டை தோப்பும் ஆகுமடுங்கோம் இந்த
௩. ஆரும் அறியார் அந்த மருந்திருக்கும் இடத்தை
அடையாளம் சொல்லுவேன் விஷ்ணுசக்கரம்காவல் உண்டு
பேருமவரும் அறியார் அத்தை இந்தமட்டுக்கும்
பிடுங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும் இல்லையண்டு
சாரும் வாயுவேகம் மனவேகமா அநுமான்
தருவான் கொடிக்குள் இங்கேவருவான் அதனைக்கொண்டு
கேருமஉன் காரியம் உனக்கே ஜெயம் ஐயா
நெருப்புமெழுகுபோல அடிக்கடி மனம்மிலண்டு-இந்த

கபிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அநுமானைப் புகழ்தல்,

விருத்தம்,

வெம்பிறுங்கவிதம் சாம்பன் தேற்றும்போது
விக்கிரமமாருதி மலைசஞ்சீவிதன்னைப்
பின்புகளத்தினில் வைத்தான் ஒருபிரம்மாஸ்திரம்
பிரிந்திடவே பரிபூர்ணசந்திரன்போலே
இம்பர் இளையவனுமே வெள்ளம் எழுபத்தும
—எழுந்திடப்பூமலர் தேவர்பொழிந்து வாழ்த்தத்
தம்பியைப்போல் எழுந்த இராகவன் விசாரம்
சாய்ந்தான் அநுமனைக்கொண்டாடினானே.

௫௨-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அநுமானே-நீயே-கனவானே.

அநுபல்லவி,

தனதாளங்கட்குப்பிரான தாரைநீவார்த்தாயே—அநுமா

சரணங்கள்.

௧, நமதுதுணைவரும்வா — யாருளும்தாமே
நிமிஷத்தானாலுயிர் — நீகொடுத்தாயே
சுமதலை உனக்கென்றே — துணிந்தேகாட்டினாயே
எமலோகபரியந்தம — இனிச்சாதிக்கப்போமே—அநு
௨. ஒன்றும் அதைவில்லாமல் — உடம்பையும்மறந்தோம்
கொன்றதுயிர்களை நீ — கொடுக்கவே சிறந்தோம்

கூ இ

அன்றுதசரதன்பெற் றுருவிற்றுறந்தோம்
இன்றுநீ துயரிற்றில் இருவரும்பிறந்தோம்—அநு

௩. வீழ்ந்போலுமென்தம்பி மெய்உயிர்போயே
முழுகாதபடிகாத்தாய் முழுதுமகாப்பாயே
பழிகாரன்முன்இந்த பயந்தீர்த்தாயே
அழிபாதனிருந்தேவி ஆயிருப்பாயே—அநு

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொர்ச்சனை இடுதல்.

விருத்தம்.

சுட்டிஉவந்தனுமந்தநிராகவ கர்த்தன்உரைத்தளவில்
தட்டறஉண்டரிறைத்தனர்பூமலர் தன்னையர்நிர்த்தமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடி ஆக வளைந்து நெருப்பதனைக்
கிட்டி இலங்கையில்இட்டனர்வானரர்கொர்ச்சனை இட்டனரே.

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அநுமார்முன் கொண்டுவருதல்

இதுவும்அது:

இக்கலையில்இவர் ஆரவாரம்கேட்டான்
இலங்கேசன்உள்ளுடைந்தான்உடனே இந்திர
சித்தெழுந்தானசஞ்சீவிமலையை முன்போல்
செலுத்தியமாருதியும்வந்தானெதிர்த்துக்கொண்டான்
விசனமில்லாலறுத்தனே அந்நேரமதனில்
மெய்ச்சீதைவடிவாக்கிவெட்டுவேனென்
றந்தலையிலங்கைக்குலத்தில்வாள்ஏனைநேர்ந்து
ஆட்டி ஜன்மாயையிருக்காட்டினே.

௯௩-தரு சௌராஷ்டிராகம்-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

மாயச்சீதைகொண்டிந்திரசித்தனு-மான்முன்னேவந்தானே

அநுபல்லவி.

இயலங்கைமேலேவாசவிலேமந்திரத்தாலேதந்திரத்தாலேசெய்த-மா

சரணங்கள்

௧. அளப்பில்லாவெகு களத்தோடே பேரிகை
அதிரவே அடித்துக்கொண்டு-சீ

விளைத்தசண்டைகள்விண்ஆச்சேஎன்று
விகடங்கள படித்துக்கொண்டு-உடைய
கெளிக்கமயிர்தொட்டிழுத்துப்பல்லைக்கடி
த்தென்று கடித்துக்கொண்டு-மகள்னை
பிளக்கவெட்டுவேனென்றுபார்ஒரேசத்தி
யடித்துகொண்டுஅடி அடித்துக்கொண்டு-ஒரு (மாய)

௨. வீரமஅம்புலிவாய்மானபோல்அவள்
மெலிந்து குறைந்துகொள்ள-மனைத்
தாரைபாய்ந்திட்டமுதகண்ணீர்பூமேல்
தடங்களில நிறைந்துகொள்ள-சுதே
சோரலேபுரண்டுதுகளுடைமைகள்
கற்பினும இறைந்துகொள்ள-அய்யா
மாருதியேமுறையோஎன்றவள்வெட்கம்
மறந்துகொள்ளக்கண்ணில் அறைந்துகொள்ள-ஒரு (மாய)

௩. கேசம்உள்ள அநுமானே இங்கேசத்தை
நிலைமை சொல்லுகிறேன்-வாரீர்
வீசிகொன் இந்தச்சீதைதனை உன்தன்
விழிமுன்னே கொல்லுகிறேன்-மனு
யோசனை இல்லை இப்பொழுதிந்த
யோத்திக்கும செல்லுகிறேன்-வாகை
கேசிபாதனைல்லாரையும்வேருடன்
கெல்லுகிறேன்உன்னை வெல்லுகிறேன்-என்று(மாய)

இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அநுமார்புலம்பல்

விருத்தம்

வந்தபாதகன் இந்திரசித்தென்பான்மாயாசீதையைவாளாலே
விந்தைமாருதிநல்லவர்தனைசொலவும்நல்லாரையாசீதப்பட்டான்
பந்தமாம்துபோத்திமேலேபோகுகாடழிந்துபடலாய்நின்றதால்
சிந்தைமாருதிகணைவிட்டுசோமபின்னல் அழுதழுதுபுலம்பினனே

௯௪-தரு-எருக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இறக்கோகான்பட்டது கம்மா-பாவி அநுமான்
இனிமேல்காணனைசெய்வேன் அய்யா

அநுபல்லவி.

பிறந்தும்கண்ணில்லையோச்சே விழுவக்கிறைந்தநீர்சுச்சே-இதை

சரணங்கள்

௧. நயனமுடன்நானுவந்தேன் உன்உயிர்க்குக்கேதந்தேன்
ஆமென்றபடிசெலவேன் அய்யனுக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதானென்னென்றுகேட்பான் தாய்நீஇருந்தால்அல்லோ மீட்பான்
இமைதானேமேல்பட்டதோ தெய்வமுமதான்கண்கெட்டதோ
இதுக்கோதான்.

௨. அன்னமேதாயேஎன்தன்னை அறிந்தாய்இந்திரசித்தன்னை
பின்னமேசெய்திடாமனே பிரேதம்போலஇருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிகாத்தான்டி கொடுக்காகரானஉன்னைவேண்டி.
என்னவென்னசெய்தாலுமதுக்கே இப்படிஆச்சுதேஇங்கே
இதுக்கோதான்,

௩, அருந்ததிதொழும்பெண்ணே அனைவர்க்கும்இருகண்ணே
விரும்புமுயிர்க்குயிர்ஆயே விலக்குஜனனனனதாயே.
கரைதநாகாரனஉன்னைத்தேடி கண்டேனான்றுறுனேடி.
இருந்தாளன்றவராயாலே இறந்தாளன்னவோமேலே
இதுக்கோதான.

சீதைக்காகஇறங்குகிற ஸ்ரீராமனைலட்சுமணர் முடுக்குதல்

விருத்தம்

அஞ்சனைபாலகன்இந்தப்படிக்குசொன்னான்
அய்யன்இராமனுக்குப்போய்அறிக்கைஇட்டான்
செஞ்சிலைவீரனும்அறிந்தான்எறிந்தான்வில்லைத்
தேடினன்வாடினன்தியக்கம்கொண்டான்
தன்செயல்அனைத்துமமறந்தான்அந்தவேளை
தம்பியுமப்படிதளர்ந்தான்இனிமேல்சாமி
என்செயல்ஆவதாகமக்கும்இருப்பேதென்றே
இலம்சொல்வான்லட்சுமணன்சினம்சொல்வானே,

௫௩-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இனிமேல்யோசனைஏதையா-தேவிபோனபின்இராமகிறுல்ஆகாதையா

அநுபல்லவி

உனதாகவலைசொன்னால் ஊரார்க்கென்னகஷ்டியோ
சினம்வாங்கோபோச்சுதையோ சிலங்கருப்பட்டியோ-இனி

சரணங்கள்.

௧. இலங்கைஉள்ளாரும்தேவரும் எல்லாரையும்இப்போதகேசே
குலங்களோடும்கொல்லாவிட்டால் கொஞ்சம்சொல்லிகைப்புமே

புலம்பல்ஆமோஇன்னம்சம்ற பொறுக்கால்எதிர்க்கபேசை.
விலக்கிடும்போர்வார்அடிமை வேலையுமசெய்யச்சொல்வாரோ
இனிமேல்,

௨, விலக்கவும்சீதையைப்பாவி விசினான்றனுமான்சொன்ன
கலக்கம்கொண்டாய்தர்மக்தாக்கிற காலமோஅல்லவேசின்ன
கொலைத்தொழில்செய்தபாவிஎக்கும் கொறுத்துலாய்செருப்பா (மினன
தலைக்குமேல்ஓடியவெள்ளம்சாண்ஓடிஎன்னமுழம்ஓடிஎன்ன
இனிமேல்,

௩, காட்டில்அரசம்போச்சுதுவனுடைய தன்மையாலேலங்கதெண்டம்
காட்டிலும்வந்திருதக்கொலைனை கட்டிக்கொண்டேமேநானகெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் பொடிப்பொடிஆமேமுதண்டம்
ஆட்டம்காட்டலஆமோசாமி அடியேன்சொன்னபடிஎங்கோதண் (டம்
இனிமேல்,

ஸ்ரீராமனை அநுமார் முடுக்குதல்.

விருத்தம்

சினமாஇப்படிஇளையோன்உரைக்கஇந்திர
சித்தயோத்துயின்மேலேபோனபோதகை
அநுமானும்சாமியுடன்சொன்னான்சாமி
ஆவிதுமோநினன்அந்தவேளை
புனைவீரப்படைகளையுமஉமையும்கொண்டு
போய்அரக்கன்முன்குநிற்பேன்அல்லவென்றால்
முனையாநானேபொருதசொலவேன்என்று
முடுக்குவான்மாருதியுமகவிகுலமே

௫௪-தரு-கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி-அநுமானான்இருக்க
இதுக்கோஇந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி.

பதைக்கிறேன்இந்திரசித்தை உதைக்கிறேன்அவனைநான்
வதைக்கிறேன்அயோத்தியில் புதைக்கிறேன்அதுக்கென்ன-இது

சரணங்கள்,

௧, சத்தியமதில்வரும் நீட்டி-ராவணன்தன்னைக்
எற்றிஊசிலேகையை
கொத்துப்பனங்காய்போலே தாட்டி-மகனேஇந்திர
பத்துத்தலையும்பிடித்

வந்தேனென்றவனங்கே
கத்தியலறப்பட்ட — பாட்டி-ஆட்டுக்குட்டிபோல
மொய்த்தவரக்கர்களை
குத்திக்குழுக்கினா — வெட்டி-பாராயென்சாமி
சற்றேலங்கைக்கத்தைப்பொருவ்வொரு
பச்சைப்போலாளாக்கிவிடச் செத்துவிட்டனடியேனே—இது

௨. துமிக்காளன்தாய்ப்புலைத்து
எடுத்தானவனுக்குக் — கிள்ளிட்டேன்-கொல்லாதேனென்று
படித்துப்படித்துச்சொலவி
அடிக்கடிவேண்டியேவடிக் — கொல்விட்டேன்-சேனாபதிப்பாவி
முங்கிவிழக்கண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம் — விண்டேன்-பாதன்மேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
கடகடவென்கண்ணீராக — கண்டேன்-உக்கிரமத்தால்
பிடிபட்டேனென்றுஅடியாக் — கடிபட்டேன்-அவனுயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழி — முடிப்பேன்-என்றன்ஆகாதோ (இது)

௩. பூக்கபுவனமெல்லாம
காத்திடவந்தபரம் — ராமா-உன்வில்லுக்கும்
மூர்த்திகளாகிலும்
பாத்திரரோருகு — ராமா-தாம்செயயென்ற
சாஸ்திரமுடனே
தோத்திரமுந்தப்பிப் — போமா-நம்பினதேவர்
பேய்த்தனமாசொன்னவென்ன
கூத்திவர்களுந்தல் — ஆமா-சேனையும்தோளில்
ஏற்றிஉடமையும்கொடி — மாத்திரத்துக்குள்ளாக
கேதியாக்கொண்டுபோய்அ — யோத்தியிலகுறிக்கிறேன்—(இது)

———*———

சீதையின் இருப்பைக்கண்டு விபீஷணன் ஸ்ரீராமருக்குஅறிவித்தல்.

விருத்தம்.

ஆளப்பரியஅனுமன்இது சொல்லவிபீஷணன் அதனை
அறிந்தான்காணப்போய்
வளப்பமெல்லாம்கண்டுவந்து சொல்வேனென்றிலங்கை
விரைந்துவிட்டாய்ப்போனான்

களக்கம்இல்லாச்சீதையையும் இலங்கையையரக்கன்செய்
வம்பகண்டான்
உனக்குவேலைக்கடலைக்கடக்கக் கணைசெய்வான்சாமிமுன்னே
உரைசெய்வானே.

௫௭-தருமோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இருக்கிறாளையா அசோகவனத்தினில்இருக்கிறாள்சாமி

அநுபல்லவி.

இருக்கிறாள்நமக்கொரு — பாக்கியமுற்றாற்போல
ராவணன்குடிகெடவொரு — சூனியமலைத்தாற்போல—இருக்

சரணங்கள்.

௧. போதுமேனென்றும் இருக்கிறேனென்றும்
முறைமுறை — யேயின்று-சொல்லும்
வ்யாதரக்கர்முன் புலிக்கூட்டத்திலொரு
மான்போல — மனம்மிண்டு-என்று
நிகலாதுராமாமிர்தமே
சேனை — ஆசஉண்டு-ராகு
காதலைஉன்கைவில்லையும்வா
ளையுமகண்டு — பரிபூரணம்கொண்டு—இருக்கிறா

௨. சொன்னமுறைப்படிச் சிறைப்பட்டதனையறிந்து
துவந்தாளன் — மேமுற்றுமோ-தர்மமேசெயம்
என்னகாதுவேதங்களும்...மாள்
இரக்கமும் — மிஞ்சுத்துமோகலைது
இனிமேதமெய்அனல்சந்திரசூரியகதி
இரண்டுமிதை — சேர்ந்துமோ-என்தன்
அனைவரையுந்தொட்டால்உவண்இன்னமுமிருப்பாளே
அருக்களிப்பேதக்கையோ நெருப்பைமுப்பற்றுமோ-இரு

௩. அக்கினிப்பிரவேசம்செய்யப்போனான்
அறிகேனே — அவன்குறை-சாமி
உன்தன்அயோத்திக்கவர் ஊர்அடிமைத்தலங்கிலே
உனக்கேன் — பலமேதை-சீதை
சீதைசேர்த்தவான்அடியேன்விபீஷணன்பெண்
இசைவை — எழுமபேதை-மதி

மந்திரி அனுமார்முன்னே-இந்திரசித்துகொன்றது
மாயசீதை அது   தாயார்என்பதை—(இருக்கிறு)

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணருக்குயுத்ததந்திரங்கற்பித்தல்.

விருத்தம்,

கலக்கம் அற இப்படிசொல்லிக் காட்டி அந்தவிபீஷணன்பின்
விலக்கவேணும்நிகும்பலையின் வேள்விமுடியாமுன்னென்றான்
பெலத்தபடையும்தம்பியுமன் பின்கூட்டென்றான்சாமிஉட்கொண்ட
டிலக்குமணனை அழைத்து உயுத்தன்சொல்லத்தொடுத்தானே

௫௮-௫-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

தம்பிலட்சுமணு-இந்திரசித்தன்-தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி

நம்பிஉன்னுடையவர் எதிர்ப்பார்கள்
நான்அறிவேனேஉன்   வீரம்-சத்தியம்
ஆனதுவே   உபசாரம்-உனக்
கேன்இனிச்சொல்லவிஸ்தாரம்-இதுவேபாரம்-இக்கோரம்-அடா-தம்

சரணங்கள்.

௧. முதல்ச்சண்டைபோல்மறுசண்டைபோல்ச்சேனையை
மோசப்படுத்தாமல்த்   தேக்கி-நின்று
பகைத்தவன் அம்புக்கெதிர் அம்புபோட்டுப்
பதினாள் ஆகவே   நீக்கி-காலு
விதத்திலும்போர்செய்து கைமெய்சலித்தவன்
மெலிவானவேளையை   நோக்கி-மார்பில்ப்
பதித்தகவசமுமவில்லையும்போக்குவாய்
பார்த்திடுவார்தேவர்   சாக்ஷி-அந்த
கூற்றுவன்போல்அம்பு   தாக்கி-எல்லாம்
தோற்றிடவேஒன்றாக்கிஉயிரைப்போக்கிவெட்டித்தூக்கி-அடா-தம்

௨. ஆசைநிகும்பலை வேள்விமுடித்தாலப்பின்
ஆராலும்வெல்லக்கூ   டாதே-ஒரு
கேசரிப்போலப்படை யோடும்போய்அத்தனைக்
கெடுத்திடுவாய்வேளை   யாதே அந்த
ஈசன்ஆனவன் பிரம்மாஸ்திரம்தொட்டால்
நீயும்பிரம்மாஸ்திரம்தொ   டாதே

ஈசன்சூலமும் சக்கரமும்இவை
சண்டையும்போட நினை   யாதே-அது
தாண்டிதுண்டாகும்சப்   பாதே-அவன்
சண்டைஎல்லாம்மெய்யாய்ந்தேமலைக்காதேஇப்போதேஅடா
தம்பிலட்சுமணு.

௩. மந்திரவாள்இது இந்திரன்கையினில்
வச்சிரத்தைப்பொய்யும்   நீங்கு-பார்
இந்தவில் அந்த மாயவனவில்இதனை
ஏதும்செய்யாதுபோல்   லாங்கு-என்று
அந்தகாளிகைக் கும்பமுனிசொல்ல
அதிகமாய்நீ அல்லவோ   ஆங்கு-இனி
வந்தமக்கு அருமைதானேபிர
மாணம்என்றுகையில்   வாங்கு-நான்
பூஜையும்வசத்தது   தாங்கு-அம்பறுத்
தானைஇந்தப்பிடித்தோங்கு-வென்றுநீங்கு-இதேபாங்கு-அடா
தம்பிலட்சுமணு.

இந்திரசித்தை அநுமார்பழித்தல்.

விருத்தம்,

படிக்கார்ராமன்சொன்னபடி பாய்ந்தார்லட்சுமணன்முதலோர்
அடிக்கார்பிடித்தார்கரிபரிதேர் அழித்தார்கழித்தார்அரக்கர்உயிர்
குடித்தார்கடித்தார்படைகள்தை குலைத்தார்கலைத்தார்கொக்கரித்தார்
இடித்தார்வரிவில்இந்திரசித்தை இழுப்பானஅநுமான்பழிப்பானே.

௫௬-௫-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தேஉன்தன் - தந்திரவித்தைகள்எல்லாம்-எங்கேபறப்பட(டா

அநுபல்லவி.

உன்தன்நிகும்பலையில்   ஒளித்துச்செய்கிறாய்பூசை
ஒளிக்கும்சேவகனுக்கு   முகத்திலஎனடாமீசை—இந்தி.

சரணங்கள்,

௧. முந்தகன்தாயைப்போல்   ஒருத்தியைக்கொன்றாயே
முடிக்கஅயோத்திமேல   நடக்கிறேனென்றாயே
நீயும்சென்றாயோ
பகல்அலைக்கவேறா   வென்றாயோ
பரதனை   வெட்கலச்சைகேடா
அந்தராவணனுக்கு
அங்கத்தைக்கொண்டுபோய்ஆற்றில் அலைசொன்னதோ
நடா

வந்துநாணிக்கொள்ள — மஞ்சமோகயிறு
வாளுள்வைக்கவேணுமோ-சான் அல்லவோவயிறு—இந்தி

௨. விடுக்கும்வச்சிராயுத — முனைவேலாயுதம்
விஷ்ணுசக்கராயுதம் — சிவன்சூலாயுதம்
எடுக்கும்நாகபாசம — பிரம்மாஸ்திரத்தோடு
எதைவேணும் — அதைகப்போடு
இடுக்கிடவினைசெய்யும் — உங்களுக்கேகாசம்
செத்தவனேஎங்க — ளுக்குண்டோடாமோசம
அடுக்களைப்பூனைபோல் — இடுக்கிலேகழிக்கிறாய்
ஆடெடுத்தகள்ளன் — போலேவிழிக்கிறாய்—இந்தி

௩. நிறைகடல்போலஉன் — சேனைகள்களமேலே
கோராகவிழுகத்தைப் — பாரடாகவ்ணாலே
பறபறப்பிலேங்கும் — பலையாகமும்போச்சே
பாழும்கடலே — ஆச்சே
இதுகருவிகமனும்வந்து — குறுகிக்கொண்டான்உன்னை
காலம்முடிந்ததினி — மேலேஎன்னடாமுன்னை
சிறைபட்டஇந்திரனும் — குறைவிட்டுத்தழைக்கிறான்
செல்வலட்சுமணன்இதோ-கொல்லவந்தழைக்கிறான்—இந்தி

இந்திரசித்துக்கும்லட்சுமணருக்கும்.

மூன்றும்முறையுத்தம்.

விருத்தம்.

மாருதிஇவ்வாறோத வனாந்தராசுருதரும்சேனை
வீரவானரரும்சண்டை விளைத்திட்டார்இந்திரசித்தன்
தேரினில்ஏறிக்கொண்டான் சிலைகொண்டான்தம்பிதானும்
மாருதிமேல்கொண் டம்புவருஷித்தான்கருஷித்தானே

ராக-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்-

பல்லவி,

அஸ்திரவருஷம்தம்பிபொழிந்தானே கிரும்பலையிலே இந்திர
சித்தனபடைகள்போ பொழிந்தானே

அநுபல்லவி

வைதகசயித்தும் பிணமும்எரியட மந்திரபூரணகும்பமநெரிபட
எத்திஅதில்வழும் தேரும்திசைபட எருமையின் கூட்டங்கள்எல்லாம்
ரத்தமழுந்திட சும்மம்விழுந்திட (வதைபட
யாகம்கலைந்திட பூசம்குலைந்திட—அஸ்திர

சரணங்கள்,

௧. ரதரில்அரக்கன்ஏறி அனுமானைச் — செய்தான்
சிலகணையால்க்கலை
கேரில்எழுந்த அனுமன்புயம்தம்பி — பெய்தான்
நின்றகணைசில
சூரியவாளிகளால அரக்கன்அந்த — அறுத்தான்
குரங்குப்படைசிந்த
வாரிஅம்பால்தம்பி அரக்கன்சேனையை — மடித்தான்-தேர்
மண்ணோடுமண்ஆக
வலம்கொண்டுசுற்ற-அனுமான்-இடம்கொண்டுதேத்த-அவன்தேர்
வானில்உலாவ அனுமான்கூட்டென்னன்றதாவ-இருவர்கை
வாழிநெடுங்கணை — எங்கும்மறை இட
மலைகள்எல்லாம்வெந்து — நீருய்இ
எழுகடல்நீரும் — வற்றிக் நடபட
எட்டுத்திக்கும்தெரி — யாமல்மறைய
எங்கும்புகைமுட்ட — எங்கும்தணல்கொட்ட
இரவுபகல்ஆக — திருதன்மனம்கோக—அஸ்தி

௨. இளையான்மேல்பின்னும் அரக்கன்சிறி — விடுத்தான்
இருபத்தைந்துகணை
தொளையா அவன்மார்புமகவசமும்தப்பி — தொடுத்தான்
தொளைத்தோடஓர்கணை
கணைஆய் அவன் அனுமான்மேலேரத்தம் — விதைத்தான்
காணச்சிலகணை
வளையாவரும்அனுமான்தேரினை — உதைத்தான்-அவன்
மனுக்கென்றேடியவே
மற்றொன்றில்ஏறி-அய்யன்மேலே- பத்தம்மைத்தூறி - விடத்தம்பி
மற்றொன்றில்ஏறி-அய்யன்மேலே- பொட்டஅவன்
வடிக்கணைசிந்தி-அவன்அதைத்-தடுக்காமலமுகநி - அம்பால்தொளைசெய்ய
மந்தரத்தோளைஓர் — தேரைவிழக்கொய்ய
மற்றோர்அம்பால்அவன் — கக்கிஅவசத்தில
கொரதரக்கன்ரத்தம் — தடபிகவசத்தில்
நாறுபத்தம்பெய்யத் — பழுதாய்விடக்கண்டு
நழையாமலேவிண்டு — எங்குமதன்கைமுகத—அஸ்தி.
நுங்கிஅவன்பிந்த

௩. சிந்தச்சிலகணை அரக்கன்பின்னும்அந்தச் — தூற்றினான்
சேவகன்மார்பினில்

புத்திமதிதம்பி அரக்கன்மனதெற்றி
புதையச்சிலகனை — ஏற்றினன்
இந்தவில்அந்த மாயன்வில்இவன்
நாசன்ஆமனென்றவன் — கூசினன்
அந்தவேளை விபீஷணன்தம்பியை
அரக்கன்மேலுருமேகனை — பேசினன்-அவன்
அக்கினி-அஸ்திரம் விடத்தம்பி-அக்கினி அஸ்திரம்-விட்டே அவனை
ஆதித்தன்-அஸ்திரம்-விடத்தம்பி-ஆதித்தன அஸ்திரம் விட்டேவிசை
ஆகப்பின் ஐம்பில் — அம்பைப்பொழிந்திட
அணிஅணியாகின்ற — தேர்கள்அழிந்திட
எத்திசைக்கும் — கெசங்கள்படிந்திட
ரத வீரர்கள் — அருமடிந்திட
இற்றனை ...ங்களும் — அற்றுமண்டைகளும்
லங்கையிலப்போய்வீழ — மங்கையர்கண்டழ—அஸ்தி

௪. ஆரணன்அஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
ஆயுதத்தால்தம்பி — கொய்தான்
காலன்சூலத்தை அவன்விடத்தம்பி
கைச்சூலத்தாலப்பொடி — செய்தான்
நாரணன்அஸ்திரம் தொட்டரக்கன்எங்கும்
நடுங்கிடவேஎய் — தோங்கினன்
போரினில்தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
போகக்கண்டேபயந் — தேங்கினன்தன்
புத்தியுங்கெட்டான்-தனக்குள்ள-சத்தியும்விட்டான்- தம்பிசெய்த
போரையும்பார்த்தான் - ஓடிஒளிக்க - ஊரையும்பார்த்தான்-அதுக்கும்
போக்கிடம்இல்லாது — பார்த்துமெல்பட்ட
போதினிலேஅந்தப் — பாதகன்மேலப்போட்ட
வாக்கிஅய்யன்அம்புபோடக் — களைபட்டு
மார்பும்கரங்களும் — தோளுந்தொளைபட்டு
வல்அரக்கன்லட்சம் — எல்லாம்ஒருலட்சம்
சல்லடைக்கண்ஆகச் — சில்லிகள்ஆய்ப்போக—அஸ்தி

இந்திரசித்துவிழமண்டோதரிவயிற்றெரிச்சலாலேங்குதல்

விருத்தம்,

சில்லிகளாய்ப்போன இந்திரசித்தனவன்அழிந்தொருதேர்மேல் நின்றே, கல்லின்மழைஎன அம்புபொழிந்தங்கேவீடணனைக்கண்டான்

எம்மைக், கொல்லவிரும்பலைகெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையுங்கெடுத்தாய்கோளினாலே, எல்லவரையுங்கெடுத்தாய் என்றுவசைபேசுவானேகவானே.

௪௩-ரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சிற்றப்பா நீதான் - இக்கினஅபகீர்த்தி பெற்றதேபோதும்அடா.

அநுபல்லவி,

சத்தியவிபீஷணனென்ன — கெடுத்தாயே-பேர்கான்
கெடுத்தாயே
சமைத்தகுடும்பவேயும் — போனுமோ அய்யோ
பெற்றமனிதர்களைப்பி
வளர்த்தபிடாக்கையில் பாய்ந்தாற்போலஆனதே—சிற்றப்

சரணங்கள்.

விபயம்சொல்லிமாயப்பூனைபோலத்தம்கொண்டாய் — கெல்லவோ-நாங்கள
வேறுடனேஎங்களைக்
அவைவரும்இறந்தபின் ஓராங்காரியா — செல்லவோ
அரசாளலங்கையில்ச்
இருமழுநகலத்தில உண்டும்இப்படிசதி — செல்லவோ-அற்ப
செய்தபாவம்இராச்
மனிதர்க்கும்பஞ்சை ஆய்ப் பணியச்செய்கிறாய்உயிர் — அல்லவோ—சிற்றப்
வைத்திருக்கிறதிலும் செத்தால்குணம்
மாடுமேய்க்கிறப்போல தடிகொண்டுதிரிகிறாய் — துறந்தாயோ - இனி
மானமும்லச்சையும்
குடிமுழுபெற்றதும் இவ்வாமனிதர்க்கு — இரங்கயோ
தொண்டன்ஆய்வாய்என்ன
தேடிநம்மையனைக்கும் பேரைநாமலனக்கினால் — மறந்தாயோ-உன்னுடன்
சின்னத்தனம்என்பதைக்
கூடப்பிறந்தவனைக் கொல்லன்றுகோட்சொல்லி — பிறந்தாயோ—சிற்றப்
குடிகெடுக்கவென்றிந்த குலத்தினில்ப்
பாந்ஆனல்ஆய்என்று மனப்பால்குடிக்கிறாய் — தன்றுமோ-இந்த
பஞ்சைஉன்றால்அது
ஊரில்வாரதுக்கு வழிஇட்டாயேஉனக் — கின்றுமோ
கொருக்காஅமவசைஇது
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனுமதுன்றும்அந் — தன்றுமோ-வெகு
நீர்போனாலமீனென்ன
பேர் ஆமாட்சுதர்எல்லாம் போயப்நீஒருத்தனும — நன்றுமோ-சிற்ற
பிணந்தின்றும்பூச்சிபோல் இருந்தாக்கனம்கொள்ளுமோ

விபீஷணர் இந்திரசித்துக்கு நன்மொழிதல்

விருத்தம்

எல்லாம்கூட்டன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்கஉரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதடடா தருமமுமசத்தியமும்நாளைக்கொண்டேன
பொல்லாப்பாவமகைக்கொண்டாய் போவாயஉருண்டுபோவாயென்
நல்லார்மேனிவிபீஷணன்எச் சபைப்பாளமறுசொல்உரைப்பானே.

கூ௪-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

அதேடப்பயலே-இந்திரசித்தேஎன்ன-சொன்னாய்அடாபயலே.

அநுபல்லவி.

இஷ்டம்ஆம்எனக்கு ராமன்பதமோசொந்தம்
எனக்குமஉங்களுக்கும் இனிமேல்என்னடாதொந்தம்—அதே

சரணங்கள்,

க. மன்னர்ஆகிமுன்பின் தர்மமதனைஅல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவர்தாமோ
தன்னிலேகுதிக்கிறாய் பாவச்சாம்அல்லாமல
தர்மமனை பதுசாமோ
கன்னிசீதைஅன்னை சிறைஇருந்தழுகிற
கண்ணீர்சும்மாப் போமோ
அன்னிஸ்பதிரிபுண்ணியஸ்திரி என்றெண்ணிப்பாராமல்
அபகீர்த்தியம்செய்யும்உங்கள்முகத்தில்விழிக்கல்ஆமோ - அதே

௨. சிக்கைவஞ்சனைசெய்யேன் புலைசெய்யேன்கொலைசெய்யேன்
தெய்வமஎன்னை ஒறுக்குமோ.
அந்தப்புத்திஉங்களுக் கிருந்தால்வரவர
ஆறிக்கமும சிறக்குமோ
என்தாய்சீதைமேல் ஆசைஉன்அப்பனுக்கு
இன்னம்தான் வெறுக்குமோ
இந்தபுத்தியினாலே இலங்கைச்செல்வம்எல்லாம்
இழுக்கல்ஆச்சேகாய்க்கு முழுத்தேங்காய்பொறுக்குமோ-அதே

௩, கொடும்பாவம்என்ன-செய்தேனோ நான்உங்கள்
குலத்தில்வந்துடம் பெடுத்தேன்
கடகருபோகவேண்டி உங்களைக்கடலிலே
[illegible]றவி விடுத்தேன்
மடக்காராவணனுக்கு எத்தனைபுத்திகள்
வகைமணியாத் தொடுத்தேன்

அடங்காப்பாம்புக்கு ராசா! மூங்கில்தடி
ஆம்என நவனைவிட்டு ராமன்தனை அடுத்தேசன்—

இந்திரசித்துதகப்பனுடன்முறைபடுதல்

விருத்தம்

எதிர்கொல்வடி வவார்த்தைசொன்ன விபீஷணன்மேல் அம்பொன்
றையெய்தான் அத்தைக்,கதிகொண்ட தம்பிகொய்தான்வேலெய்தான்அ
த்தையும்அக்கணத்திலக்கொய்தான், முதிர்கொண்டகோபமுடன்சொ
ர்ச்சனைவிட்டொளித்திலங்கைமூதூர்சேர்ந்தான், குதிகொண்டான்அ
ப்பன்முன்னே முறைபட்டான்இந்திரசித்தன் குறைபட்டானே.

கூரு-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

அய்யாராவணா-என்னும்சன்னையை ஆகாதாகாதைபா,

அநுபல்லவி.

கொய்ஆம்மனிதன் கைஅம்புகளாலே
கொந்தேஒளித்தோடி வந்தேஇனிமேலே—அய்யா

சரணங்கள்

க. வட்டவார்உலகில்த் தம்பிறக்கத்தனை
மட்டம்ஆச்சுதென்பார் எனக்கேஅந்ததனை
கிட்டிஉன்தம்பி—ன் வேள்வியைத்தடுத்தானே
கெடுத்தான் கெடுத்தானே
திட்டம்ஆனதொரு பிரம்மாஸ்திரம்போட்டு
சிவன்படையுடனேகே சவன்படைதன்னைவிட்டும்
குட்டிக்கரணம்போட் டென்றாலேஆனமட்டும்
குதித்தும்குடத்தில்இட்ட விளக்காச்சேஎன்னபட்டும்—அய்யா

௨. ஆரும்அறிவா ரேஎன்கைவில்லை
ஆண்டுஎன்காரியத்தில் சற்றும்வஞ்சனைஇல்லை
ஜாராளமா அடிக்கடிபோய்நின்றேன்
சகலபே ரையுங்கொன்றேன்
வாராஉயிர்வந்து வந்துகினைக்கிறார்
வருத்தபயறெழுந்து முனைத்தாலபோலமுனைக்கிறார்
இராப்பழிகொண்டோம் ஆரைவிட்டதுசனி
தெய்வபலமும்இல்லை செய்வதென்னடோஇனி—அய்யா

நீறிஆகோம் — என்செல்வம்செருக்கிறேம்
நீயுமாறும்அல்லோ — தப்பிஇருக்கிறேம்
ஏகோபலம் — வரவரஅடங்குதே
எந்தஅடி — மடங்குதே
ஆகலாலஅவர்முன்னென்றுசெல்லாமல்விட்டுப்போட்டேன்
அங்கேஇன்னமும்போனுல் — இங்கேநானவராமாட்டேன்
சினக்கவைவிடுவது — காரியம்அப்பால்உன்றன்
சித்தத்துக்குச்சரிப் — போனபடிஎன்றன்—அய்யா

இந்திரசித்தைராவணன்உதாசனித்தல்.

விருத்தம்,

இனம்கொண்டிப்படிசொன்னை இசைத்ததைஇலங்கைவேந்தன்
சினம்கொண்டதனலவாய்செய்யைககவிழ்த்ததுபோலேகொண்டான்
மனம்கொண்டபயத்தாலச் சொன்ஞய் மனிதரோர்பொருட்டோஎன
சினம்கொண்டேஇந்திரசித்தைச்சீறிவாய்கூறுவானே, (லச்

கூசு-தரு-சாதாரமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

என்னபுத்திசொன்னுய்அடா-இந்திரசித்தேநீ-
என்னபுத்திசொன்னுய்அடா

அநுபல்லவி

என்னபுத்திசொன்னும்நீ சின்னமனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை — இட்டாயே-பயப்
பட்டாயே-நீ
கெட்டாயே(என்னபுத்தி)

சரணங்கள்.

க. ஆறுமுகனையன் கோன் ஆறுமுகமிலையை
மேறுவின்னைபித்தனைத் — தலம்போச்சோ
நாறுசெய்வதற்குநீநாறுபடவேநீ
போர்தனிமன்னனென் — குலம்போச்சோ-படைக்
கலம்போச்சோ-மூல
பலம்போச்சோ(என்னபுத்தி)

உ, சோருவேருமனிதர் சாவுசிலாயுமெறி
வேருடனேகல்லிப் — பறியாமல்

X நீரும்போதுமரமன் பேரும்என்பேருமெல்
லாரும்சொல்லிக்கொள்வார் — பறியாமல்-இந்தை
அறியாமல்-முன்னே
குறியாமல்—என்ன

௩. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாமல்மனிதர்க்குப்
பயம்ஆய்அபகீர்த்தியைத் — தொடுவேனே
கைபிலஆகாதவன்போலே மயிலபோலும்பிணைகைய
உயிரோடேநான்இனி — விடுவேனே-முது
கிடுவேனே-சுமமாய்ப்
படுவேனே—என்ன

நிலாமுனையுத்தத்தில்இந்திரசித்தன்வதை.

விருத்தம்

தவறுபடா திடக்கும்ஒரு தலைவலிக்குத்
தலையணையை மாற்றிப்போட்டாற்போமோஎன்
உலமைந்த என்மகன்வார்த்தை யைக்கேளாமல்
உறுமும்இராவணனைவிட்டான் னாவிட்டான்
கவனமொடா பிரம்குதிரை கொண்டதேர்மேல்க்
கடல்படையும் தானும்போர்க் களத்தில்வந்தான்
புலன்னைலட்சுமணன்அம்பு பாயப்பாயப்
பாய்ந்திட்டான் இந்திரசித்து மாய்ந்திட்டானே.

சுயி-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

விழுந்தானே-இந்திரசித்தன்-சுமித்திரையின்மகன்மேல்.

அநுபல்லவி.

இழந்திட்டோம்இலங்கையை — என்மனம்பின்னிடின்றி
அந்தத்தழுவி அப்பன் — ஆசைவிண்டுவிண்டு
எழும்பிப்பரிசுரா வீரம்கொண்டதேர்மேல்கொண்டு
குழந்தைத்தம்பிகைஅப்பாக்க விடுத்திட்டுவைதயுண்டு—விழு

சரணங்கள்.

க. விறையக்கணைதொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும் — மழைபோலே
கெறகெறென்றுசொரி

X இந்த இரட்டித்துப்பாடியபோது நான்னென்முதல்லேசுட்
டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

பிரகலன்தேரையும் சாரதிதலையையும்
  பிளந்தானே தம்பி — அதன்மேலே
உறுதியா அரக்கன் கல்லின்மழைபொழிய
  உருண்டதே குரங்குகள் — ஒருகாலே
கருவிழி இளையவன் ஒருகணைவிட அந்தக்
  கனைகைதாக்கனைமேலப் — படலாலே
மறையும்கவசமபிளந் தாடம்படங்கனும்தைத்து
  வடிக்கனைநான்றால்அவன் விம்மிவன்குலமஇற்று
பிறையைப்பாம்புதொட்டுத் தரையில்விழுவதொத்து
  பிடித்தவில்லுடன்அவன் இடக்கையும்கூடஅற்று—விழு.

௨. வளர்த்ததாயாரும பெண்களும்இலங்கையில்
  வாய்விட்டழுதக்கண் — ணீர்வடிக்க
இனைப்பிலா இசை வந்ததென்றுபேய்
  எழும்பிஎழும்பிக்கொண் — டான்அடிக்க
ஒளித்திருட்டரக்கன் வருகிறானென்றுதேர்
  ஓசைகொண்டுதேவர் — கிலிபிடிக்க
கிளைத்தமலைபோலே ஆகாசத்திலவந்து
  கெர்ச்சித்தானேஅண்ட — மும்வெடிக்க
கெளைப்பில்லாமலவரும் — சேனைகளெட்டு
  திக்கிலும்மலட்சுமணன் கைக்கினாஆகவிட்டு
குளத்தைக்குழப்பிஅங்கே பருந்துக்கிரைஇட்டு
  கொடுத்தாலப்போல் அரக்கரைக்குரங்குக்கேஇட்டுபட்டு-வி

௩. நித்தியம்ஆவது வேதவிதிவச
  னத்திலேசொல்லும் — பொருள்ஒன்று
சித்தி ஆவது வேதியனைத்தெரி
  சிதறுவருகிற — தேகன்று
கர்த்தன் ஆமருராமனேபர
  தத்துவம்ஆம்அவன் — வேறன்று
(X) சத்தியம்எனில்இந்திர சித்தன்தலையி
  றத்திலேகொண்டு — வாவென்று
அர்த்தசந்திரபாணம் அய்யன்தொடுத்தாற்போலே
  அற்றதேஅவன்தலை எறிவிடுத்தாற்போலே
தத்துவமுனிவர்க்கெல்லாம்வெற்றிகொடுத்தாற்போலே
  தளருமஇந்திராதியர்க்குக் களைஎடுத்தாற்போலே—விழுந்

(X) இதைஇரட்டித்துப்பாடும்போதுஇவைஎன்றுமுதலிலேகூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

இந்திரசித்துவதைராவணன்கேட்டு இடத்திலேபுலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்திரசித்தன்இந்தவிதம்விழுந்தான்தேவர்
  இரக்கத்தால்குரங்கினத்தார்எழுந்தார்தம்பி
வந்தனுமானுடன்போனான்சாமிகாலில
  வல்அரக்கன்தலைதனைஅங்கதனும்வைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனைஅய்யன்மகிழ்ந்தான்அப்பால்த்
  தூதர்இராவணற்குப்போய்ச்சொன்னார்சொல்லப்
பந்தமெரிந்தாற்போலமகனைஎண்ணிப்
  பத்துவாயாலும்அலன்கத்துவானே.

௪௬-இபனைத-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. மந்திரியேஎன்துரையே-மகனே மகனேஎன்பான்ஒருவாயால்
  இந்திரசித்தேஇந்திரசித்தேஎன்று இரைந்தழுவான்ஒருவாயால்
இருக்கிலென்னைத்தவிக்கவிட்டுநீயும் இறந்தாயேஎன்பான்ஒருவாயால
முகத்தைஇனிக்காண்பதெப்போதே என்றுமுறைஇடுவான்ஒருவாயா
௨, பனிவாழைக்கனிதனிலே-முள்ளு பாய்ந்ததுபோலேமகனே
மனிதன்அம்புகள்பாய்ந்ததோ- உன்தன்மார்பிலென்பான்ஒருவாயால
௩, பாமசேர்இந்திரன்முடிமேல்-மகனே பதித்தமணிந்தமணிமாலை
  கான்காலில்விழல்ஆச்சோ-இந்த காளில்என்பான்ஒருவாயால்
௪, தள்ளும்முசலரலேசிங்கம்-பெருந் தாவில்விழுந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதன்கைஅம்பால்பட்டுப் பிரண்டாயோஎன்பான்ஒருவா
௫. ஈசன்முதலோர்படைகளும்-உயி எனப்போமேஉன்னைக்காலயால
  பாசமறுதீண்டிடுமோ-இப்போ பதறிஎன்பான்ஒருவாயால்
௬, அரனையும்மாயனையும்வென்றுதிக்கில்அடுட்டசெயங்களையும்வென்று
  நரனுக்குத்தோற்றிடல்ஆச்சோ இந்நாளில்என்பான்ஒருவாயால்
௭, மலைகலங்கினும்மசற்றேஉன்தன் மனதுகலங்காயேமகனே
  நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே-இந்த நிலத்தில்என்பான்ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காகராவணன்ரணகளத்திலேபுலம்பல்

விருத்தம்.

என்றழுதுகளம்பார்க்கஎடுத்தான்பின்னை
  இடக்கையும்வில்லும்அற்றுக்கிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்தான் முண்டம்ஆய் உடம்பைக்கண்டான்
சிரங்காணான் இரங்கினான் உலகம்மூன்றும்
வென்றவன் இந்த அலங்கோலம்பார்க்க
விதித்தாயோ என்மகனே மகனே என்று
கன்றிழந்தபசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினான் ராவணன் பயபதறினானே.

௯௯-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மகனே இந்திரசித்தே காண்-இனி மனதெப்படி ஆறுவேன்,

அநுபல்லவி.

இசம்மேல்காண் ஒரு பெண்ணாசையைத்தொட்டு
என் உயிர்க்குயிரான உன்னை இழந்துவிட்டு—மக

சரணங்கள்,

௧, வனமான் ஒருபுலியை அடித்தாற்போல
மனிதனை உன்னை அடிக்க விடுத்தேனே
கனமும் ஞானத்தனமும் தரும் உன்னை என் இரு
கண்பறிகொடுத்தாற்போலக் கொடுத்தேனே
மனிதன் காலைச் சண்டை யினில் என்னை மாட்டுவானே
மயங்கிய நமனும்மைச் சங்கிலி ஆட்டுவானே
இனிமேல் இந்திரனும் எனைக்காப்புகாட்டுவானே
இலங்கையில் சூரியன்தேரைக் கலங்காமல் ஓட்டுவானே—மக

௨, நாற்றிசையிலும் உன்தன் சுத்தமார் அழக்கண்டு
காணும் அமுதுதக களிப்பேனோ
சித்தியாம் சிவனுக்கும் மாயனுக்கும் பயந்து
திருடன்போலே இனி ஒளிப்பேனோ
பார்த்தால் இனி இந்த லங்கைத்தெருவாரே
பரியாசம்செய்து என்னைத் தானென்று மருவாரே
பேர்த்தெவரும் வகை வார்த்தைகள் தருவாரே
பெண்டுகள் கூட இனிச் சண்டைக்கு வருவாரோ—மக

௩, பயம்ஆம் குரங்கினில் ஒன்றும் செத்ததில்லையே
படிகளத்தினில் நீயே செத்தாயே
கயமாய் எனக்கு நீ செய்யும் உற்றுரிமையை
நானே உனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடே மன்தன கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகம் உள்ளமட்டிக்கும் தொலையாதோ இதுவச்சே

வயிரம்குடலும்பற்றி மண்டி எரியல் ஆச்சே
வல்லமையும்செல்வமும் எல்லாம் உன்னோடே போச்சே—மக

இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரிபுலம்பல்

விருத்தம்,

எடுத்திந்தவண்ணம் போர்க்களத்தினுள்ளே
இராவணனும் அழுது மகன் உடலைக்கொண்டு
தடுக்கரிய அரமனையில் வந்துசேர்ந்தான்
தாய்மண்டோதரி அறிந்தாள் அவன்கால்விழுந்து
கெடுத்தாயோ மகனை என்றொப்பாரி சொன்னாள்
கெட்டகெடு என்றுபுரண்டாள் பின் மகன்மேல்விழுந்தாள்
அடுத்தமகன் உடலைத்தன் கண்ணீராலே
அலம்பினாள் பதைபதைத்துப் புலம்பினாளே,

௱-தரு-ஆஹிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ஐயோமகனே-இனிஎன்செய்வேன்-ஐயையோமகனே,

சரணங்கள்,

௧ கைஇருபதுள்ள உன்தன்
ஐயனைப்போல் மூவுலகும்
மெய்மை ஆக நீ அரசு
செய்குவாய் என்றிருந்தேனே
ஐயோ, (முன்

௨, குழந்தை ஆய்ப்பிறந்த அன்
றழும்குரல்கேட்டிடுமேகம்
மழுங்கியே கெங்கைமண்மேல்
விழுந்தசீர்த்தியும் பாழாச்சே
ஐயோ,

௩, தன்னிகர் ஒன்றும் இல்லாத
உன்னை இவ்வுலகத்தில் ஓர்
சின்னமனிதன் கொல்லவே
என்னபாவம்பண்ணினேனே
ஐயோ,

௪, அம்புலிவாவென்ன வந்து
கும்பிட்டவன்மேல் அமுதை
வழங்குமென்றாக்கும் உன்தன்
தென்மையான் என்று காண்பே
ஐயோ, (னே

௫, கண்ணேஎன் கருக்குலமே
மன்னனே என் ஆனையோ
பெண்ணாலே கெட்டகுடியாப்
பண்ணிவிட்டானே உன் அப்பன்
ஐயோ,

௬, காட்டுச்சிங்கக்குட்டிகளைக்
கூட்டி நீ பிடித்த சண்டை
மூட்டியும் உன்னையும் வளினை
வாட்டை என்றைக்குக் காண்பே
ஐயோ, (னோ

௭, சின்னஞ்சிறு[illegible] [illegible]னில்
இனையடி ஆனாய்[illegible]
எனைமாய்பாவிப்[illegible] [illegible]ன்
தன்கைஎழுத்தை[illegible] [illegible]னே
ஐயோ

௮, அக்காமசி[illegible] யதந்த
இந்திரனைக்கய[illegible] [illegible]ன்றன்
தந்தைமுன்விட்[illegible] யேஇன்று
என்தனை தெரு[illegible] [illegible]ட்டையே
ஐ[illegible]

௯, கோருேம்குண்டுனைப்பேசும்
காளுமைசொல்லிஉன் அத்தை
ஆறுமயின்னையைக்கொல்ல
மூளுவித்தாளேபோர்யாவி
ஐயோ,

௰, இரக்கம்ஆய்உன்தேவியர்ஆம்
அரக்கியர்கூடிவந்திங்கே
உரககஅழுதும்உன்முகம்
பார்க்கநீகாட்டாத்தேனே
ஐயோ,

௰௧, ஒக்கலையும்மக்களையும்
தக்காமலேசெய்தெங்காளும்
மக்கிமனங்குலைந்துகான்
வெட்கவைத்தானேஉன்அப்பன்
ஐயோ,

௰௨ இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை
மெய்ச்சியேஉன் அப்பன்என்தன்
மச்சுனர்சொன்ன வார்த்தையைத்
துச்சம்ஆகமதித்தானே
ஐயோ,

௰௩, வீரியம்இல்லாமனிதன்செய்
போரில்நீஎழுந்துமக
மேருவும்மவாயுவினலே
வேரற்றுவிழுந்தாற்போலாச்சே
ஐயோ,

௰௪, அநிசெய்த சீதையைவிடத்
ததிஇதென்றுநீசொல்லியும
விதிவழியிலேஉனை அப்பன
மதிபோச்சுதேஎனசெய்வேன்
ஐயோ

௰௫, ஒப்பிலாசீதையாலேநீ
இப்படிமடிந்தபோதுன்
அப்பன்ஆர்உயிரும்தானோ
எப்படிஆமோஅறியேன்
ஐயோ.

௰௬, பெருகும்உன் துயரும்தானோ
வருதுயர்தன்னையுமஎண்ணி
இருதலைகொள்ளியில்எறும்
புருகுதல்போலஆனேனே
ஐயோ,

சீதையைவெட்ட நடந்தராவணனைமகோதான்தடுத்தல்

விருத்தம்.

தொடுத்துமண்டோதரிபுலம்பும் வாக்கியம்எல்லாம்
சுருக்கென்றுசுட்டிடஉம நிடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்தஅரக்கன்மனம கலங்கிமக்கள்
அனைவர்களும்அரக்கர்களும் மாண்டார்ஆசை
விடுத்தனென்சீதையைஇன்மேலக் கொல்வேனஎன்று
வெகுண்டெடுத்தான் அந்தவேளைஇந்த
துடுக்காமோராவணாஇதுபெண்பாவம்
செய்யன்றுமகோதரனும்நில்எனறுனே

௩௮-தரு.- ஆகந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இந்தச்சணிதன்னைக்-கண்டிக்கடக்கருய்- ஏதையாராவணேஸ்வரா.

அநுபல்லவி.

சொந்தமகன்தலையைப் பந்துபோல்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதர்தம்மை விட்டுவிட்டேதைதூன—இந்த

சரணங்கள்,

௧, பொங்காதேவர்களும் கெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துதகோர் பழிகாட்டிஇடிப்பாரே

அந்தடசெசமும்புகழ் கெட்டாய்என்றெண்ணுதே
அரனர்கயிலாசமும் பரியாசம்பண்ணுதே
கட்டானகாலகேயர் மேலேறிநதவரை
கன்னிமேலேஏறிநதால் குன்மைசொல்லாரோகானை
முட்டாளும்கூடஉன்னைச் சட்டைதான்செய்வாரோ
மூன்றுலோகமுமகட்டி ஆண்டிப்படிகாரோ—இந்

௨. முடிக்கில்இருந்துசொன்ன துடிக்கிறாய்என்னசாரம்
மூன்கொனமமனிகை மூனகொண்டால்அல்லோவீரம்
அடுக்காரைக்கெடுக்கிருய் உன்னைப்போல்உண்டோஎழை
ஆயிரம்வேதமகற்றும் நீயேகற்றறிமோமைழ
பிடித்தகத்திஉறையில் அடக்கவேணும்என்சாமி
பெண்பழிகொண்டால்முனை பங்கம்சொல்லதோபூமி
எடுப்பானபேருக்கெல்லாம் எடுப்பானநீஉன்மேலே
எய்தவனைநோகாமல் அம்மைநொந்ததுபோலே—இந்

௩, அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவர்க்கும்முதல்மூர்த்தி
ஆகியஉனக்கிது அருமையும்கீர்த்தி
பெருமையோசிறுமையோ பாராய்எனதுசொல்லை
பெண்மேல்கத்திஎடுத்த மன்னவர்எங்கும்இல்லை
தரும்ஒருகோபம்வந்து இனைநிலவிழுந்தாலஆயிரம்
சநதோஷம்வந்தாலும் எழும்பப்போமோசரீரம்
காளைக்கெலிப்பாயகானை கிருதகளும்பூணுவாய்
நகரில்வருவாய்பிற கிவளைஎங்கேகாணுவாய்—இந்

அதர்ராவணனுக்குமூலபலத்தைவிவரித்தல்

விருத்தம்.

அருந்துணைமந்திரிஇந்தவாறுசொல்ல
அரக்கனும்வாளவிட்டெறிந்தான்மகன்உடம்பைப்
பெருந்தயிலத்தோணிஇட்டான்அழைக்கப்போன
பெருமூலபலசேனைவரவுகேட்டான்
விரிந்தஅதுஅணி அணியாய்ப் போகட்டென்றுன்
மனமேலும்அதுபோக வகதனூதர்
தெரிந்தசொல்வோம சாமிகாதுக்குள்ளே
சேர்என்றார்வகைவகையாய்ப்பார்என்றுரே

௰௨-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்

க, இராவணவீரா விசயம்சேர் இருபதுதோளாய்
ஆரூனும்சொல்லா மூலபலம்இதை அறிந்ததுசொல்லக்கேளாய்

௨, சாகத்தீவினில்உறைவார் இவர்வேகத்தைஎவர்மொழிவார்
மேகத்தைத்கூடத் தாகத்தினாலேலோகத்தைகொண்டுபிழிவார்

௩, குசைஎனும்பெருந்தீவோர் இவர் விசயம்கேள்ஒருபேச்சு
வசனம்சொலலவேஇசையும்தேவர்க்கும் அசையுமோஒருமூச்சு

௪, இறலித்தீவினில்உறைவோர் உன்தன்முறைதப்பாமலேதிரிவோர்
திறம்மிக்கோர்இந்தக்கறைமுழுவதும்மறைக்கும்கொலைபுரிவோர்

௫, பவளத்தீவினைவிட்டோர் இவர்க்கனத்தால்புறப்பட்டோர்
அவனிக்கேபெருந் திவலைப்பாய்கடல் கவறக்கால்அடி இட்டோர்

௬, மலையமாமலைத்தீவோர் இவர் தொலைவிலேனின்றும்வந்தோர்
சிலையினால்இந்திரன் நிலையையுங்குலை குலைபடவேவசைவந்தோர்

எ, இவர்கள்கிரவுஞ்சத்தீவோர் இவர் எவரிலும்பிரதாபர்
அவர்இவர்என்றும் பாரார்தாயேஆகிலும்கொல்லும்கோபர்

அ, கந்தமாதனக்கோளர் இவர் சொந்தம்ஆழ்படையாளர்
அந்தகனுக்கும அந்தகனென்ன வந்தபாவசண்டாளர்

௯, புட்கரப்பெருந்தீவோர் இவர்விக்கிரமமன்னசெய்யார்
திக்கெசகளை மற்கொம்பைக்கையில வைக்கிறஇவர் அய்யார்

௰, இலவமாமரத்தீவோர் இவர் கலகமேகத்தைப்பிடித்தோர்
மலையையும்கடல்அலையையும்சேடன்தலையையும் தூக்கிப்பிடித்தோர்

சமர்க்குப்பேசினவன்னியைமாலியவான் இடித்தல்

விருத்தம்,

மதியுடன்இப்படி மூலபலத்தின்சேதி
வந்ததூதுவர்சொன்னார் அரக்கன்கேட்டான்
அதில்ஒருவன்வன்னிஎன்பான் சிதையாலே
அனைத்தெல்லாம்அறிந்தவர் ஆர்வலினென்னென்
பகறிஅரும்நோயாளி முகத்தின்முன்னே
பரிகாரிதலைமாட்டில்அழுகின்றாற்போல்
எதிர்இருந்தமாலியவான்வன்னிதன்னை
இடிக்கின்றான்பழமைசொல்லிப்படிக்கின்றானே,

௰௩-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வன்னிபோசனைசெய்வ தேதடா-அந்த
மாணிடரைவெல்லப்போவதேதடா

அநுபல்லவி

உன்றனுடையகெறுவத்தாலே ஒருகிறுப்புநம்வசம்
தென்னிலங்கைபட்டபாடு சென்மசென்மத்துக்கும்போதும்-வன்னி

சரணங்கள்.

க. கோலாமரீசனும்மானைப் போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனும்கொடி வேலையிலேபட்டான்
வாலியும்அவர்கை அம்பினாலேஉயிரைவிட்டான்
நீலவருணனுமாரத்தின மாலைதந்தனும்பிட்டான்
மேலென்னசரணிஎன்னும் விழுந்திடும்காமதப்பமோ
காலிலேசுற்றியபாம்பு கடித்தால்ஒழியப்போமோ-வன்னி

௨. பண்டுகும்பகர்ணனையும் கண்டதுண்டமாக்கினார்
அன்றும்அதிகாயன்முடி பின்றிவிழத்தாக்கினார்
கண்டகன்இந்திரசித்தன் மண்டைவிழத்தாக்கினார்
ஒண்டுஒழிக்கோரைகமல் துண்டைமேலேபோக்கினார்
மண்டுசேடலவெந்தமே வந்ததில்லைபோறிகுப்பு
பிண்டர்ஆம்அரக்கர்க்கினி மேலென்னஇருப்பு-வன்னி

௩. முக்கண்ணிற்குடித்தகேசர் சிகமஅனைபோட
தக்கிறதுகுரங்குசேர ஞமிந்தத்திவ்வாரட
மற்றதுசரசுர்விதந்த விதைனனபாரட
செத்தவர்பிழைத்தால்இனி வெற்றிகொள்வதாரட
இத்தலைஆயிரம்வெள்ளம் சகலதருமஅனாலே
புத்திலசலபோல்மடிந்து போவதுமினிமேலே-வன்னி

மூலபலம்கண்டுஓடின சாம்புவான் முதலானோமறித்த
அங்கதனுக்கு அவன்சொல்லுதல்.

விருத்தம்

அரக்கன்இந்தப்படிமாட்டவன்னிக்கோத
அதைமறுத்தான்மூலபலம்தன்னைவிட்டான்
தனைக்கடங்காதுவாக்கண்டஞ்சினஞ்சி
சாம்பன்முதல்அனைவரும்சாமினைவிட்டப்பால்
சாக்கரினைக்குமிலகடலைத்தாண்டிப்போனார்
ராகுத்தன் அருளாலேதுப்போதக்க

கூ ள

குரக்கினத்தைஅங்கதன்போய்மறிப்பேனென்று
கூடிஞன்சாம்பனுரையாடிஞனே.

எ௰-தரு-புன்னாகவாராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

எங்களால்ஆகாதையா-மூலபலத்தின்- எதிர்க்கப்போகாதையா.

அநுபல்லவி.

அங்கதாட்டன்தர்மம் எங்கள்மேலேயோவர்மம்
அரக்கர்கெஜகளைக் கொடுக்கத்துடிக்கிருய்
அருகினைப்பிடித்துப் பருகிக்கடிக்கிருய்—எங்க

சரணங்கள்

க. விளைக்குள்இந்திரசித்தம்பால் பட்டபுண்கள் ஆறி
வேறேரத்தம்இன்னம் ஊறவும்இல்லையே
அனர்த்தகாலம்போலக்கன்குகளைகாணுச்சேனைமேல்
அஞ்சாதேஅனுறக்கிருய் என்செய்வோம்கொலேயே
தனுக்கையா இருவரும் அனுமானும்இவர்முன்னே
தரிக்கொள்வதேமெத்த பெரிதவர்கிலேயே
பணித்தவற்றினிற்பாயும் கனல்போல்எங்களை அவர்
பாய்ந்துகொல்வாரென்று ஆய்ந்துபார்க்கலேயே
கனத்தகும்பகர் னேத்தின்பாரு
அரக்கன்பொரிக்கறி போதும்
கனிதம்இவர்களுக் குன்கோபெருங்கடல்
மனைலேயேனன்று ஆலும்
உனக்கென்ன சிறுபிள்ளை ஆலோ
சலைக்குத்தெரியுமோ காணும்
ஒட்டும்பாதையும் இட்டுத்தலைதொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிளைநீசொன் ஆனும்—எங்க

உ. ஆனராவணன்தலைபத்திவர்க்காயிரம்
ஐந்தாறுதலைகண்டோம் என்னென்னபோரோ
போனவாலியுங்காலனேயியும்மாவியும்
பூச்சிபோல்இவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
கனாஆரும்இவனா மூவரும்தாங்கி
நெட்டிப்பார்ப்பாரல்லாமல்நிட்டிப்பார்ப்பாரோ
இனர்ஆபிபெகஞ்ச வர்வார்காயஅந்த
தேவர்களிலும்பிலம் ஆகியடோ
உனையாஇந்த சேனைமுன்விடுத்த
தேன்குழைக்கநீபோல் குழைக்கிருய்

உற்றப்போர்களைக்கெடுக்கவோஉன்தன்
சிற்றப்பனெருடு பிழைக்கிருய்
ஆனமட்டும்பார்த்தோமேதுணையே
ஏனேவினிலே உழைக்கிருய்
அறமுறைக்குகொண்டபிரிபோல்அற்றுவிட
அறியாப்புத்தியி ஞேலேஅழைக்கிருய்—எங்க
ஙூ. இனித்தான்அவர்எங்களைத்தொடாமல்அனையைப்போய்.
இடிக்கிரேம்இதற்குநீ தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தளருதும்ளருதும்போராடிடுமப்புல்லைக்
தேய்த்தால்போலஎங்களை எய்த்துக்கொல்லாதே
இனத்தோடேகாங்கள்எல்லாரும்போய்அவர்கையில்
இறக்கும்மட்டும்உனது பறப்புஇல்லாதே
தனித்துதாய்வயிற்றினில்செனிக்கையிலேஇனர்
சதியுமாயமுடிகற்றேர் அதுவும்அல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலேகப்பலூட்டிட
நினைக்கிருய் நீசொன்ன
படிக்குநடக்குமோகுரங்குப்பிடியே
பிடிக்கிருய்பன்னப் பன்ன
அனுப்பினுல்மூபதுவெள்ளமும்ஒரு
வனுக்குப்போதுமோ இன்ன
அருந்தத்தலையும்உடைக்குறைஉண்டு
அரக்கர்ஆனபெடன்ன ...கர் ஆண்டெடன்ன—எங்க

அங்கதன் சாம்புவனை இடித்தல்

விருத்தம்,

இரங்கிசாம்பன்முதலானோர் இவ்வுமுரைக்கநீங்கள்என்ன
உரம்கெட்டோபடைக்கஞ்சி இப்படிமோகுரலுக்குத்
தரும்பத்தனையேபிலன்னென்ன சொல்வார்இலேயோவாகும்என்று
பரிந்தப்போதங்கதன்நீதி படிப்பான்சொல்லி இடிப்பானே.

எக-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

என்னகாரியம்என்னினீர்-சாம்புவரேநீர்-என்னகாரியம்பண்ணினீர்

அநுபல்லவி,

தன்னவர்என்றும்மைச் சாமிசொன்னதும்பேச்சே
சாமித்துரோகினின்று பூமிக்கும்பேர்ஆச்சே

மன்றும்அங்கதன்என்சொல் என்றுமல்லுதங்கிறீர்
பகைக்குப்பயந்திப்போது செடிக்குள்ளேபதுங்கிறீர்—என்

சரணங்கள்.

௧. பேய்த்தனம்ஆகவே இகத்துக்கும்பரத்துக்கும்
பிரட்டனென்றுசொல்லக் கெட்டீரே
பிராணன்போனால்என்ன மானம்போகல்ஆமோஙம்
பிணைபேணைப்போரில்க்கை விட்டீரே
ஏற்றாமன்ஆதி மூர்த்திஎன்றதீரே
இங்கேஒளிக்கத்தலைப் பட்டீரே
இளங்கைஅல்லவேகீர்என் லாம்தெரிந்திருந்தும்கா
டிப்பானேயிஙில்க்கையை இட்டீரே
ஆத்தரமோஅவர்க் கென்னஉங்களைத்தொட்டு
அழிந்துவாவிஜர் அம்பால் விழுந்தானேதலைகட்டு
சாத்திரமோஉடல் ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் சமுத்திரம்முழங்கால்மட்டு—என்

௨. திடுக்கென்றபோம்இந்தப் பாழும்சரீரத்தைத்
திரயனென்றெங்கேஎண்ணம் பெற்றீரே
சிவன்போனால்என்ன கீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமலநினைவெல்லாம் செத்தீரே
அடுத்தபேனைக்கொல்லும் விஷம்ஆனதீங்களும்
அமுதம்போலச்சாமியை உற்றீரே
அன்பெல்லாம்வெளிஆச்சே மனகுதிரையைநம்பி
ஆற்றில்இறங்கச்சொல்லி வைத்தீரே
முடுக்கிவாரும்உயிர் கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
முன்ஒன்றும்பின்ஒன்றும் செய்தவகைகழிப்பீர்
நடுக்கிஓடினலப்போ எடுத்தெப்படிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினி மேல்எப்படிவிழிப்பீர்—என்

௩. காலவரும்போல்ச்சண்டை பார்ப்பதல்லாஉண்டோ
நம்மாலேசாமிக்கு லவலேசம்
நமக்குத்தான்அபகீர்த்தி சுமக்கலாயமோஇனி
நானைக்கெப்படிசெல்லும் விகலாசம்
மேல்கிழ்ஆனாலும் அய்யன்வில்இருக்க
மிஞ்சிநமக்குவரு மோமோசம்
வீரர்என்றுகும்மா பேர்கொண்டீரேஅய்யோ
வேண்டாமோஅனுவா நெரும்ரோசம்

சாலம்செய்தோடினால் நம்மைத்தடுப்பதிரோ
சதிசெய்யும்பேருக்குச் சமர்த்தர்என்றும்பேரோ
கீல்அரக்கர்கெடும்காலம் என்றறியீரோ
கில்லாதுவாருங்கள் கிலேகட்ந்துபாய்வாரோ—என்

மூலபலசண்டை

விருத்தம்

ஓதிஇவ்வாறங்கதன்சொல்உரைக்குச்சாம்பன்
உடன்பட்டான்அங்குதம்பிமுதலஆனோர்கள்
காதன்உரையால்அவரைக்கூட்டிப்போனார்
காலுசமுத்திரமும்ஒன்றாய்வனைகதால்ப்போல
தீதுசெய்யுமூலபலம்எதிர்க்கக்கண்டான்
சீராமன்கோதண்டத்தினைநாண்எற்றிக்
காதளவுமவாங்கிஇதெம்மாதிரமென்று
கருஷித்தான்சரமாரிவருஷித்தானே

௭௨-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் - ஸ்ரீராமன்செய்த
மூலபலசண்டையைக்கேளும

அநுபல்லவி.

மூலபல்சண்டைகேளும் - வேலைசூழ்இலங்கைஆளும்
மூடன்இராவணன்குடி - கேடனுராவணன்கெடி
மூவ்உலகக்கிளைஞர்க்கும் - எவ்வுலகத்தவுணர்க்கும்
மூந்தஉபகசீம்பண்ணிப் - பிந்திடவிசாரமஎண்ணி
முன்அரக்கர்நம்பினோர் - தனனோடொத்ததம்பிமார்
முக்கியதேவாந்தகன் - உக்கிரமகாந்தகன்
முடிபெறும்சூரியகேது - கொடிபெறமயாககேது
முன்னைபெற்றசமபுமன்னன் - ரணமஸ்தன்குப்பகறனன்
முதுபோர்இடும்பன்அகம்பன் - அதிகாயன்கும்பன்நிகும்பன்
முச்சிரத்தாக்கன்சங்கன் - வச்சிரதெம்ஷ்டிறன்சிங்கன்
முகைக்கும்பருதிக்கன்னன் - புகைக்கும்குருதிக்கன்னன்
முதலவிரர்மடிந்தனர் - சதிமாருமமுடிந்தனர்
முழுதும்கெஞ்சுகாய்ந்தது - பழுதுவந்துநேர்ந்தது
முற்றுயிர்கொடுக்கும்போர்கள் - சத்திஎன்றெடுக்கும்பேர்கள்
முடவர்முதல்ஆகஇன்று - சுடுகிவாவேணும்என்று

மூயவிட்ட தூதர்செல்லப் - போய்எவர்க்கும்சேதிசொல்ல
மூந்திஇலங்கையைநாடி - வந்துதுக்கமகொண்டாடி
முண்டரக்கன் தன்னைத்தேற்றி - சண்டையைஉட்கொண்டுதோற்றி
மூளும்கனல் போலேபற்றி - ஆளும்கள மேலேசுற்றி
மூடவும்பூமிஅசைக் காடவும்-தேவர்அஞ்சி
யாடவும்வானரர்கண்டோடவும்-தேடிவந்த—மூலபல

சரணங்கள்.

க அஞ்சுமுகங்கள் ஈர் அஞ்சுகை வெற்பங்கள்
ஐயபதுதலைகள் ஈர் ஐம்பது புசமலைகள்
ஐந்தூறுமுடிகள் ஈர் ஐந்நூறு தோள்அடிகள்
ஆயிரம்சிரங்கள் இரண் டாயிரம் காலகளுடன்
அக்கம்மிகு காத்திரங்கள் பொங்குபொறி நேத்திரங்கள்
அலைபோலும் காக்குகள் மலைபோலும் மூக்குகள்
ஆவெனத்திறந்த வாய்கள் தாவெனப்புகுந்த ஈய்கள்
ஆகாசம் தொட்டகைகள் ஏகாசம் இட்டமெய்கள்
அட்ரக்கறு கறுத்துப் படையைக் குவிகுவிக்க
அண்டத்தில உள்ளோர் நவகண்டத்தில்உள்ளோர்எல்லா
அடியோடெழும்பி அந்தக் கடலஎழும பொங்கிஇந்தம்
அரும்பார்க்குள்நிறைபட்டால்போ-புற்றினில்ஈசல்
பெரும்போக்கு புறப்பட்டால்போல்-மலைமலைகள்
ஆனபெருராட்சதர்கள்-மானம்அளவாநிறைந்து
ஆயிரம்வெள்ளம் சேனை-ரதங்களுடன்
பாய்பரிகொல்லும்யானை-இவைஉரைக்கில்
அஸ்தகிரிஏமகிரி சித்திரகூடாமகிரி
அனைபெருமத்தகெஜங்கள்-தேவரைவென்று
தனிவிருதுபெற்ற துஜங்கள்-கணக்கில்லாத
அண்டபகிரண்டம்முட்டும்-எண்டிசைஅகன்றமட்டும்
அளவும்காத்திர ரதங்கள்-கண்களில்ப்பொறி
வளரும்போர்த்துரகதங்கள்-முறைமுறையா
ஆற்றுமணல்அளவிட்டேகட்-சேத்திரம்அளவிட்டாலும்
அதிகக் குதிரைகூட்டம்-திக்குகள்எல்லாம
பதறிக்கொள் ஆட்டபாட்டம்-கைக்கடகங்கள்
ஆகம்அணிபதக்கங்கள்-தோள்வளைகள்கால்வளைகள்
அக்குமணிக் குண்டலங்கள்-மணிஇழைத்த
பொறகொலுசுவெண்டையங்கள்-வெற்றிக்கொடிகள்
ஆலவட்டம்தாலவட்டம்-சாமரங்கள்கருட்டிகள்
அவுதாக்கள்முத்துக்குடைகள்-பீலிக்குடைகள்
கவிகைகள்சித்திரக் குடைகள்-வெயிலமறைக்க
அதிவிதநாகசுரம்-தவிலொடுதாரைசின்னம்

அறைந்தசங்குகள் எக்காளங்கள்-கர்ணுவொடு
சிறந்தகொம்புகள்கைத்தாளங்கள்-துத்தாரிகள்
ஆகுளிகள்மேளங்கள்-காகளம்டமாரங்கள்
ஐந்துவித பேரிகைகள்-வீராணங்கள்
பம்பையொடுபூரிகைகள்-முழங்கிவர
அங்குசங்கள்பரிசைகள்-சங்கிலியின்வரிசைகள்
அஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-வல்உலக்கைகள்
சஸ்திரம் சூலாயுதங்கள்-இப்படிக்கொத்த
ஆயுதத்தின்பேதங்கள்-கோடிகோடிபூதங்கள்
அங்கைகொண்டுசூழ்ந்துவர-பேய்களும்கொண்டு
கங்குகங்காய் பாய்ந்துவர-புலிஇறைச்சி
ஆட்டிறைச்சிமான்இறைச்சி-மாட்டிறைச்சிநாய்இறைச்சி
அவைகைகள்கொடுத்துவர-மதுக்குடங்கள்
பலபேய்கள் எடுத்துவர-கெக்கலிகொட்டி
அண்டமும்அகன்றநகை-கண்டமும்கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துத்தொடைகள்தட்டி-விழிகள்எல்லாம்
தீப்பறக்கப்பொறிகள் கொட்டி-ராவணன்சொன்ன
தாரடாமனிதன் அவன்-ஆரடாவென்றேகத்திகள்
அட்டங்கலைவீசிக்கொண்டு-ராமன்எங்கேஎன்
றிடம்புகள்பேசிக்கொண்டு-விதம்விதமா
ஆளிபுலிகரடிகள்-ஞாளிகழுதைகள்மேலே
அரக்கர்மெத்தப்பாய்குவாரும்-சிங்கத்தில்ஏறி
இரைச்சலிட்டுச் சாய்குவாரும்-சிலஅரக்கர்
ஆகத்தினில்அடங்காத-தாகத்தாலேமேகங்களை
அங்கையாலப் பிடிப்பாரும்-சலம்பிழிந்து
செங்கையால்க்குடிப்பாரும்அதுக்கிஷ்டம்ஆடி
ஆரும்வேசாறிஅந்த-நீரும்அகப்படாமல
அலைகடலை அள்ளுவாரும்-பெருவாயாலே
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும்-கைகளைநீட்டி
அஷ்டகெசங்களைக்கூட்ச்-கட்டெடுத்துத்தின்னவந்த
அனல்போலச்செறிவாரும்-மரங்களாலே
இனவுகளைச் சொறிவாரும்-பிறைகள்போலே
அக்கிரமம்மிகுந்தபல-வக்கிரதந்தங்களைக்காட்டி
ஆவென்றுதிறப்பாரும்-பசிக்குதையோ
கூவென்றுபறப்பாரும் கழுதைமுகம்
ஆனைமுகம்புலிமுகம்-பூனைமுகம்பரிமுகம்
ஆகும்அரக்கர் அனந்தம்-கண்கள்நெருப்பா
வேகும்அரக்கர் அனந்தம்-சற்றுஇலும்

அந்தத்தில்விரல்இல்லாமல்-ஒற்றைக்கையும்ஒற்றைக்காலும்
ஆன அரக்கர் கோடி-சொரூபம்கெட்டுப்
போன அரக்கர்கோடி-இவனைக்கண்டு
அண்டர்கள்எல்லாரும்கீலம்-கண்டன்இடம்போய்எப்படி
அய்யானென்றேழுந்திங்கியே-உயிர்மேல்ஆசை
வையாமலே கதிக்கியே-சிலனேஇந்த
அம்புவியிக்கடல்களும்,பம்புசராசரங்களும்
அரக்கர்ஆய் வந்தனஎன்று-ஓர் ஒளித்துக்
குரக்கினம்நொந்தனஇன்று-காங்களும்துனி
அமயாத்திருக்கும்இந்த-உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்பாலேசெல்வோமென்றார்-இருந்தால்இவர்
தப்பாமல்கொல்வாரென்றார்-என்னவேஅரன்
அந்தரமன்சாத்தாலே-இந்தஅரக்கர்கள்எல்லாம்
அதம்ஆகிப்போவார்இன்னம்-நீங்களெல்லாரும்
சதம்ஆகியோழ்வீர் என்ன-கேட்டமரர்கள்
அகத்தினிலேமுனம்-மிகுந்ததுயர்களெல்லாம்
அகற்றிப்பயங்கரம் விண்டார்-ராட்சதாகோரம்
சகித்துத்தவிரியம்கொண்டார்-முனிவர்எலலாம்
அண்டநிழல்இல்லைஎன்று-கண்டுகமண்டலங்கள்விட்
டலங்கோலம்ஆய்வெதுமபினார் தாமரை இலைச்
சலம்போலவே தளும்பினார்-சித்தர்களெல்லாம்
அனந்தம்அரக்கர்கொரு-குரங்கை உறைவிட்டாலும்
அளவிடத் தனைதென்பார்-இந்தச்சேனைக்கு
களம்இடம்கொள்ளாதென்பார்-சாக்கியர்எல்லாம்
அத்தனை இத்தனைஅல்ல இதனைபேர்களைகோ
அப்பனென்னசெய்யுமோஎன்பார்-கமலபங்கில்
தெய்வம்என்னசெய்யுமோ என்பார்-வித்தியாதரர்கள்
ஆயிரம்கோடிஅந்தகர்-ஆகிலும்இவனைக்கொல்ல
அனந்தம்காலவேணும்என்பார்-உலகழிக்க
நினைந்தேதாகாணும என்பார்-கந்தருவர்கள்
ஆனையும்சேஷனுமஇந்தப்-பூமியும்எப்படிஇவர்
அங்கத்தைச்சுமந்ததோஎன்பார்இத்தனைபேரும்
எங்கிட்டுச்சமைகதோஎன்பார்-இவர்கள்இந்த
ஆச்சரியம்கொள்ளவெகு-மாச்சரியம்கொண்டரக்கர்
அஷ்டதிசைமேலும் மேவினார்-ஆகாசமீனும்
வெட்டவெளிமேலும்காவினார்-இவனைக்கண்டு
ஆர்வமுள்ள பதினெட்டு-வீரகொடுசாம்புவனும
அரண்டுங்கோட்டம் கொள்ளவே-நடுநடுங்கிக்
குரங்கெலாம்ஓட்டம்கொள்ளவே-அவ்வனைக்கீசர்

அடர்ந்துமயேயம்குன்றும்-கடக்குறாழமதிக்கிலும்
படர்ந்தாரகவருமனலே-தொடர்ந்துதொடர்ந்தவந்த-அலைய

உ. எட்டி	வருவார்சிலர்	கிட்டி	வருவார்சிலர்
சண்டி	வருவார்சிலர்	தண்டி	வருவார்சிலர்
ஏறி	வருவார்சிலர்	சீறி	வருவார்சிலர்
இரைந்து	வருவார்சிலர்	விரைந்து	வருவார்சிலர்
இடத்தில	வருவார்சிலர்	கலத்தில	வருவார்சிலர்
எமிக்க	வருவார்சிலர்	முடுக்க	வருவார்சிலர்
இடிஇடி	என்பார்சிலர்	பிடிபிடி	என்பார்சிலர்
எற்றும்எற்றும்	என்பார்சிலர்	குத்தும்குத்தும்	என்பார்சிலர்
எட்டும்எட்டும்	என்பார்சிலர்	வெட்டும்வெட்டும்	என்பார்சிலர்
எதிர்எதிர்	என்பார்சிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சிலர்

இந்தவனைசரமீனவந்தவந்துமென்மேலும்
ஈய்கள்மொய்த்தாற்கொண்டவனைப்போல் பெரும்புலியை
நாய்கள்சுற்றிக் கொண்டவனைப்போல்-சுற்றுவீர்அய்யன்
எஞ்சமர்த்தும்ராவணன்-தஞ்சமர்த்தும்வந்தபனை
மிஞ்சமர்த்தும்பார்ப்போமென்றேத்தினைக்குமெள்ள
புன்சிரிப்பு கொண்டுகொண்டே-திகராட்சதர்
எல்லாரும்இவனைவெகு-வல்லாளகண்டன்தனித்
திருக்குமடி ருகக்கேபோதும்-இதிலும்செயம்
பெருக்கவேணுமோ இதும்-என்றுமதிங்
எத்தேசகாலமும்-வெருப்பெருமசமுத்திரம்
என்றஅம்புருந்துரணிசாதம்-பிரசண்டகோ
தண்டவில்லை காணிவற்றி-குணத்தொனிசெய்
திட்டபோதுமுமடிதமும்-பொட்டெனவேவுமைன்டுகண்,
இருண்டசிலையானைகளுக்கும்-தெசவனடையும்கூட
உருண்டசிலையானைகளுக்குச்-சிலையனைமேல்
இருந்தபாகனைத்தனி-வருந்தலைத்தந்துவகைய
எடுத்துப்பிடித்தவோட்டம்-படத்தவதனம்பலாம
விழித்தது தேவர்கூட்டம்-வல்அரக்கர்கள்
ஏறிவந்தபுரவிகள்-வீழ்ந்தவர்த்தகதிமாடு
இனைத்துத்தன காமனைவெவாசகுதருக்கு
உனைத்துனளம் வாழனவே-பின்சாயிமுனைக்
கினைஇல்லாவெருசுகிட-கனைஎவிறின்றவர்கள்
எவரும்இறக்கஅடித்தான்-அப்பாலேவின்ற
அவரும்பறக்கமுடித்தான்-முடிக்கவேகாம

இருநூறுவெள்ளம்இவன்-ஒருமானிடன்போகாதிர்
எனத்திருப்பிக் கூடிக்கொண்டார்-சூரியன்முன்னே
பனிக்குலம்போல்மூடிக்கொண்டார்-இவ்ரோகமக்

கிட்டெனச்சிகைந்துகாற்றூடிபோல்ச்சுழலும்கணை
இலக்கம்அற்ற [illegible] தாக்கினான்-தாக்கிஅவரைத்
தொலைத்துவெட்டவெளிஆக்கினான்-பின்னும்அரக்கர்

இருநூறுவெள்ளமுடன்-ஒருநூறுவெள்ளம்கொண்டு
ஏகோபித்துவளைத்துக் கொண்டார்-நெருங்கிவந்து
மாகோபத்தில்வளைத்துக்கொண்டார்-அவர்அவர்கள்

ஏறும்வழிமாறவெகு-நூறுகணைதூறிமுது
கிட்டோடத்துரத்தி நின்றான்-சிலரைத்தரி
கெட்டோடமுறித்துநின்றான்-விடவிடவே

இப்படிஅந்நூறுவெள்ளம்-தப்பறமுடிந்ததுகல்
டிசமானன்வன்னிகன்பவன்-மிகவும்பர
வசம்ஆகியே புலம்புவன்அரக்கர்இன்று

இறந்தவர்எல்லாரும்-பறந்தனர்அய்யோஎன்
றேக்கம்ஆய்க்கவலைபெற்று-குறுகுறுத்து
மூக்கிலே விரலைவைத்து-இனிஎப்படி

ராவணன்முகமுன்நிற்கப்-போகுவோம்இதென்னமெத்த
லச்சைக்கேடென்றுவிளம்பி-விளம்பியபின்
அச்சத்தோடன்று கிளம்பிப்-பலதிசையின்

இரைச்சலைமாற்றிநின்ற அரக்கரைப்பார்த்துநீங்கள்
ஈடழிந்துநொந்ததேதென்றும்-மனிதர்க்கஞ்சி
ஓடிஇங்கேவந்ததேதென்றும்.தேவர்கள்கண்டால்

ஏச்சாகும்இதுகொஞ்சப்-பேச்சாகும்என்றவரை
ஏசிட ஏச்சைஏசி-சீசீஎனவே
ரோஷமாவார்த்தைபேசி-அரக்கர்எல்லாம்

இரைந்தோங்கியேஒரு-பெரும்பாம்பைத்தேனீகள்
இளப்பம்என்றுசுற்றிக்கொண்டாற்போல்விட்டில்பூச்சிகள்
விளக்கைவந்துமொய்த்துக்கொண்டாற்போல்- மொய்க்

எம்மாத்திரம்என்றுதானே-ஐந்நூறுவெள்ளம்சேனை (மனிதர்
ஏகமாக் கூடிவிட்டான்-அமரிலும்அறி
வேகமாமுடுகவிட்டான்-விடுத்தபின்னை

இளைத்தவன்போல்அவர்தன்னை-வளைத்திடும்படிக்குச்சற்றே
இடம்கொடுத்துப்பின்வாங்கினான்-எவரும்கைக்குள்
அடங்கவிட்டுமுன் ஓங்கினான்-வந்தஅரக்கர்

எறிந்தேரிசம்கட்டாரி-தறிதோமரங்கள்வாரி
லக்காகமீதில் சொரிந்தார்-அதுகள்நொர்க்கு
கொக்கரகாமன்அரிந்தான்-பின்னும்நெருங்கி

இரதம்ஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவிஓர்பக்கத்தில்விட்டும்
யானைஓர்பக்கத்தில் விட்டும்-அணியணியா
சேனைஓர்பக்கத்தில் விட்டும்-கிளைகிளையா

இருப்புலக்கைபிண்டிபாலம்-பெருத்தகத்திகண்டகுலம்
என்றுமபடைவாங்கி விடுத்தார்-விசிகதே அதினை
பின்னும்கணைஓங்கித் தொடுத்தார்-அவர்அவருக்

கெத்தனைகைஎத்தனைவில்-எத்தனைஅம்பெத்தனைதல
யெப்படிஒருவன் தடுப்பான்-அவர்மேல்அய்யன்
எப்படிதான்போர்கொடுப்பான்-பெருமழைபோல்

எடுத்துவிட்டபடைஎல்லாம்-தடுத்துவிட்டான்என்றுவாயால்
எட்டிக்கடிக்க மேவினார்-கைப்பிடிஆகக்
கட்டிப்பிடிக்கத்தாவினார்-ஆகாசத்தினில்

ஈசனார்நிருதர்கள்-நாசமாப்போவார்என்
றெல்லோர்க்கும்மனம்தேற்றினார்-சாமியைத்தேவர்
உல்லாசம்ஆக வாழ்த்தினார்-அந்தவேளையில்

எப்புறத்தும்ராட்சதர்கள்-அப்புறம்போகாமல்வாளிக்
கிரைக்காகத்தொகுத்துக்கொண்டான்-சுற்றிலும்பொட்ட
சரக்கூடம் வகுத்துக்கொண்டான்-வகுத்தபின்பு

ரதங்கள்யானைகள்துர-கதங்கள்சேனைகள்பட
எவரையும்மன்னனில்ச்சரித்தான்-பிடித்தவில்லோ
டவர்அவர்முன்னில்க்குதித்தான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணம்-சந்திரவாணம்நாகவாணம்
எரிவாணம் வாயுவாணம்-விஜயமுர
ஹரிவாணம் மாயவாணம்-குபேரவாணம்

இமையாதவருணன்வாணம்-கமலவாணம்அருணன்வாணம்
இடிவாணம்ஆகதொடுத்தான்-அரக்கர்தம்மை
அடியோடேசாக அடித்தான்-பின்னையும்அவர்

என்இறந்தசேனைசண்டை-பண்ணிமுடியாதென்றெண்ணி
ஏகமாக் கடுகடுத்தான்-மந்திரம்சொல்லி
மோகனாஸ்திரம்தொடுத்தான்-தொடுத்தபோதில்

இக்குமாரன் அக்குமாரன்-அக்குமாரன்இக்குமாரன்
எக்குமாரன்ஆகத்தோற்றினான்-அவருக்கவர்
தங்களாலே சாகமாற்றினான்-இந்தவகையா

னர்ஆம்ஆயிரம்வெள்ளம்-சேனையும்முகூர்த்தம்தன்னில்
இறும்படிஆகப் புடைத்தான்-ரணகளத்தை
வெறுங்களம்ஆகத்துடைத்தான்-அனந்தம்கோடி

எரிவாளிகள்பிறந்த-கருமேகம்போல்ச்சிறந்த
ஒருராமனால்இரத-சருகுகள்போலப்பறந்த—மூலபல

௲. தோள்கள் அறுக்கபெரும் தாள்கள் முறிந்தபேரும்
தொடைகள் இடிந்தபேரும் இடைகள் ஒடிந்தபேரும்
தொந்திகள் சரிந்தபேரும் சந்துகள் முறிந்தபேரும்
அனைக்கைகள் இற்றபேரும் கணைக்கால்கள் அற்றபேரும்
தொண்டைகள் தறிந்தபேரும் மண்டைகள் இறந்தபேரும்
அண்டம்துண்டம் ஆனபேரும் கண்டமகண்டம் ஆனபேரும்
தாணிகள் இழந்தபேரும் காலணிகள் இழந்தபேரும்
ஆரகம் உலைந்தபேரும் இரதம் கலைந்தபேரும்
தோரணங்கள் கெட்டபேரும் வாரணங்கள் விட்டபேரும்
தோமரம் பறிந்தபேரும் சாமரம் எறிந்தபேரும்

தொட்டெடுத்துகாள்கெட்டு-கட்டைகட்டைபோல்ப் பட்டுத்
துள்ளித்துள்ளிகெளிப்பாரும்-பிணங்கள்தம்மேல்
தள்ளித்தள்ளி ஒளிப்பாரும்-பலபலவர்

அண்டங்கள் ஆடவம்புகள்-இடக்கொடிபோலஅம்பு
தைப்பட்டு மாய்வாரும்-குறைத்தலைஆய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும்-இவ்வளவென்று

சொல்இடமில்லாதபேரும்-சல்லடைக்கண்போல்உடம்பு
தொளைபட்டுவீழ்வாரும்-விடாயெடுத்துக்
களைபட்டுச் சாவாரும்-போடப்போடவும்

தொலையாஅம்புகளாலே-தலைபோய்ப்பம்பரம்போலே
சுற்றிச்சுற்றி மடிவாரும்-முண்டங்களாகித்
தத்தித்தத்திப்படிவாரும்-நிலைகலங்கி

தோள்என்றும்தாள்என்றும்-வாள்என்றும்அடையாளம்
தோற்றாமலக்கெட்டபேரும்-காயங்களாலே
ஆற்றாமலப் பட்டபேரும்-தலைகளறுந்துத்

தம்பிமேலேநின்றபடி-தெரம்பர்போலவாருகொண்டு
தொப்பெனவேவீழ்வாரும்-மண்ணைக்கடித்துக்
குப்புறவே தாழ்வாரும்-அம்புகளெங்கும்

சொருகிஉயிர்விடச்சே-மரணவலிப்பெடுத்துச்
சுருட்டிக்கொண்டுபடுப்பாரும்-கண்பூச்சிபறக்
கிருட்டிஉயிர் விடுப்பாரும்-கைகால்களறுந்துச்

சுருங்காமலேஅடிக்கும்-பெருங்காற்றில்க்கொம்புபோன
சோலைபோலேகாணுவாரும்-தங்கள்குடலை
மாலைபோலே பூணுவாரும் அடித்தடித்துத்

தொன்னூறுதரம்அய்யோ-தண்ணீர்தண்ணீரென்று
அடிஅடித்து ஓய்வாரும்-ரத்தத்தைஅள்ளிக்
குடிகுடித்துச்சாய்வாரும்-மனிதனென்று

தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித்-தாண்டித்தாண்டிப்பிணத்
தொலைத்திடும்சிலநாய்கள்-களத்திலெங்கும்
குலைத்திடும் சிலநாய்கள்-பெருகும்ரத்தச்

சுனைக்குள்விழும்பிணத்தை-உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
தொடுத்திடும்சிலநரிகள்-துண்டிக்கிறையாக
கொடுத்திடும்சிலநரிகள்-இழுத்திழுத்துத்

தினுக்குத்தினுக்காகக்கொத்தி-பிணத்தைப்பெரும்பசி ஆம்
தூளைஇடும்சிலநரிகள்-இலங்கையைப்பார்த்
தூளைஇடும்சிலநரிகள் எலும்புகளும்

தொண்டைகளும்மண்டைகளும்-கொண்டுபோய் லங்கையிலே
தூற்றும்சிலபருந்துகள்-வீடுகள்மேலே
ஏற்றும்சில பருந்துகள்-மூக்குகளாலே

தொப்புளின்காம்புகளை-முப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுருட்டும்சிலகழுகுகள்-தலைதலையா
உருட்டும்சிலகழுகுகள்-பிணமலைமேல்

தொத்தித்தொத்திமண்டைகளைக்-கொத்திக்கொத்தி மூக்கினாலே
தூக்கும்சில கழுகுகள்-ஓர்இடத்திலே
சேர்க்கும்சிலகழுகுகள்-கைஒழியாமல்

தூத்தித்தூத்திஅந்த-அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூதரும் சலித்தாரோ-எட்டுத்திசைக்கு
மாதரும்கெலித்தாரோ-பிணங்கள்மேலே

சோரும்அரக்கியர்கண்ணீரில்க்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண்ணும்சிலகூளி-அதற்குப்பலன்
உண்டுபண்ணும் ரணகாளி-சம்மோகனங்

கடுகணையன்றாலே-விடும்மூலபலம்எல்லாம்
தொலைத்ததென்றார்சிலதேவர்-ராவணன்கொட்டம்
குலைத்ததென்றார் சிலதேவர்-இந்தக்கணையைத்

தொடுக்கிறவித்தைரா-கவனுக்கும்சிவனுக்கும்
தோணும்என்றார்சிலதேவர்-பின்ஆர்அறிவார்
காணும்என்றார் சிலதேவர்-ராகவன்மேலே

சொர்க்கத்தலத்திலஉள்ள-கற்பகமலர்பறித்துத்
தூவினார்சிலதேவர்-செயமங்களம்
கூவினார்சிலதேவர்-இப்படிக்கொத்த

துரைராமன்முன் நடந்து-திசைஆழிபோலப்படர்ந்து
வளைஆனகோதண்டத்தக்-கிளைஆகவே மடிந்த—மூலபல

அதுக்குச்சொல்லியவாயின்-இதிக்குக்காயிரம்அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும்-இணைபிணைமா
அரிபட்டுச் சிதைவாரும்-கழுக்கள்கொத்த
தொங்கியபனங்காயிலே-தூங்குபோலக்கண்களும்போய்
டொங்குவிழும்தலைஎனந்தம்-ரத்தபெருகிப்
பொங்கிவிழும்தலை அனந்தம்-கழுத்துகளபோய்த்
தாரகொலையில்விழப் பிரிட்டுரக்தம்எழத்
தாழும்தலைகள் அனந்தம்-ஒன்றின்மேல்ஒன்று
ஏழும்தலைகள் அனந்தம்-அந்தத்தலையைத
தொந்தமிபிம்பேயினங்கள்-பந்துகள்போல்எடுத்தாடச்
சுற்றிலும்விழுதலை அனந்தம-கடலின்கரை
முற்றிலும்விழுதலைஅனந்தம்-கவரிஅம்பாலே
சொற்கம்உண்டெங்களுக்கென்று-கொக்கரித்துக்கொக்கரித்துத்
துடித்துவிழும்தலைஅனந்தம்-ஒன்றொடொன்றாக
அடித்துவிழும்தலை அனந்தம்-அம்புபட்டிரு
துண்டாச்சிலைகள்விழ-ரண்டாத்தலைகள்எழச்
சுழலும்கவந்தம்அனந்தம்-பிணங்களோட
உழலும்கவந்தம்அனந்தம் முடித்தலைகள
தண்டித்துவிழவும்தேகம்-கொண்டெட்டிடக்கப்பாலே
சோரும்கவந்தம்அனந்தம்-எதிர்எதிரா
நேரும்கவந்தம் அனந்தம்-சாரபளவரும்
துருவிட்டகண்பட்டு மாவட்டைஉருவிட்டுச்
சுருளும்கவந்தம் அனந்தம்-நரம்பசிக்க
உருளும்கவந்தம்அனந்தம்-நட்சத்திரம்போலத்
தொடுத்தமணிக்குண்டலத்தைத்-அடுத்தடுத்தம்மானைப் போடத்
தொட்டாடும்சிலபேய்கள்-கவந்தகோடு
முட்டாடும் சிலபேய்கள்-ரத்தத்திலஆனைத்
தோட்டியினில்பிணங்களை-மாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
தாண்டிவிடும் சிலபேய்கள்-அதைப்பறிக்கத்
தாண்டிவிழும்சிலபேய்கள்-தின்றுகொழுத்துச்
சயம்கொண்டராமனுக்குச் செயம்செயம்என்றுசொல்லித்
தரித்தாடும்சிலபேய்கள்-பிணமலைமேல
குதித்தாடும்சிலபேய்கள்-ஆனைமணியைச்
சேடானதாளம்ஆக்கி-ஆடிக்கொண்டுராகவற்குத்
ஸ்தோத்திரம்சொல்லும சிலபேய்கள்-சன்னைஉண்டென்று
சாஸ்திரம்சொல்லும் சிலபேய்கள்-ராட்சதர்வாயில்
சுவைபோன்றபல்லைப்-பொசினன்றுவாயில்கவ்வித்
தாவிஇடும்சிலநாய்கள்-லங்கையைப்பார்த்துக்
கூவிஇடும்சிலநாய்கள்-ஈசலைஎலலாம்

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

பொருமூலபலமஎல்லாம் இவ்வாறுசாமிகையில் போனபின்னை
வருபோரில்ராவணனும தேர்கொண்டான்பத்துவில்லும்வாங்கிக்கொ (ண்டான்
ஒருநூறுகோடிதேர் நானூறுகோடிபரி ஒங்குமயானை
இருநூறுகோடியுடன் குதித்திட்டான்இளையவன்வந் தெதிர்த்திட்டா (னே

ஏஅ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-நேர்ந்ததேசன்னை.

அநுபல்லவி.

அட்சயமானமூலபலம் — தன்னை
அக்கோதண்டம்உண்டுவிட்ட — பின்னை
கட்சிஅரக்கனும்தேரிலே — துள்ள
காவலிளையவன்அனுமான்மேற் — கொள்ள—லட்சு

சரணங்கள்,

க. குரங்குவெள்ளத்தாரும் அரக்கர்வெள்ளத்தாரும் — ஆடினார்
கூடித்தொந்தம்யுத்தம்
குன்றுமரங்களும தெண்டும்சரங்களும் — சாடினார்
கொண்டுஒன்றாய்ச்
செருக்களத்தினில் அரக்கன்நொடிக்குள்ளே — மேவினான்
சிலநூறுகோடிஅம்
திரும்பத்தம்பியும் அதுக்கதையேவிட்டுத் — தூவினான்
தெள்ளும்தவிடுபோலே — அரக்கன்எய்யவும்
தூரத்திப்பத்தமபை — தூளிசெய்யவும்
சுவாமிஅதைக்கூட்டத் — அஸ்திரம்தெறிக்கவும்
அரக்கன்மோகன — அம்பால்முறிக்கவும்—லட்சு
அய்யன்நாரணன்

உ. கொஞ்சதனம்எண்ணி அரக்கன்வீடணன் — தாண்டினான்
மேலேமயன்வேலைத்
குறுக்கேதம்பிக்கு முன்னேஅங்கதனோடு — தாண்டினான்
அனுமான்அதுக்கெதிர்
தஞ்சமஎன்றவிபிஷணனுக்காகத்தம்பி — ஓங்கினான்
இருவரையும்தள்ளி
சகலபேர்களும் உருகவேஅந்த — வாங்கினான்
வேலைமார்பினில

அஞ்சிவிபீஷணன் பயந்தோடவும்
அரக்கன்செவித்தோம்என் றாரிலோடவும்
சஞ்சீவியைக்கொண்டு அனுமான்அழைக்கவும்
தம்பியும்சே னைகளும்பிழைக்கவும்—௰௫

௧. பிழைத்ததம்பி விபீஷணன்சுகமோ
சுகமோஎன்று இளம்பினன்
பின்புசாம்புவன்ராமன்சேவடி
முன்பில்உள்ளது விளம்பினன்
தழைத்தராகவன் உனைப்போல்ஆரென்று
தம்பிதன்புகழ் பாடினன்
தங்கஞ்சிரஞ்சீவிஎன்றனு
மந்தனையுமகொண் டாடினன்
அழைத்துவானர வெள்ளம்கெர்ச்சிக்க
ஆசைமுனிவர்கள பேசிஅர்ச்சிக்க
மழைக்குநிகர்மலர் தேவர்தூற்றிட
வாழிஇளையவன் எனவாழ்த்திட—௰௬

மூலபலப்படைகளக்காட்சி

விருத்தம்.

சிலம்உள்ளராகவனும் இளையோன்தன்னைத்
தேற்றினன்பிறகு விபீஷணனும்அங்கே
கோலம்உள்ளசுக்கிரீவன் அனுமான்சாம்பன்
குமுதன்முதலோரைஎல்லாம்கூட்டிக்கொண்டான்
காலுதிக்கும்சூரியன்முன் பனியைப்போலே
காயகன்கைக்கோதண்டம்தன்றினாலே
மூலபலப்படைகளத்தைப்பாரீரென்று
மூட்டினன்வகைவகையாக் காட்டினனே.

௯௩-இராகம்-நீலாம்பரி-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

௧. வெற்றிகொள்ளவந்த மூலபலமான
வேதண்டமும்வீர சேதண்டஞ்செய்ததைச்
சுற்றியசேனைப் படைத்தலைவருடன்
சுக்கிரீவரோராரும சுவாமிசெய்த விக்கிரமத்தைப்பாரும்

௨. சண்டப்பிரசண்டமெ முங்காற்றிலேவெகு
சாக்தந்தனுலவிழும் மேகக்குலம்போலே

அண்டர்பெருமான் இராமன்கையால்வீழ்ந்த
ஆனைகளைப்பாரும் கிடக்கிற சேனைகளைப்பாரும்
௩. துண்ணெனப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமிஅம்பாலேசெந் தாமரைப்பூப்போலே
வண்ணம்செந்து மிதந்துவரும்முக
மண்டலத்தைப்பாரும் சிதறிய குண்டலத்தைப்பாரும்
௪. சிராம்பெரும்பாய்கள் கட்டும்கொடிஆக்ச
செத்தகள்த்திலே ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரம்கோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடும்தேரைப்பாரும் விசைஅறுந் நாடும்தேரைப்பாரும்
௫. கடலிலேபல மகரமீன்போலே
கண்டித்தயானையும் துண்டித்தயானையும்
இடலம்ஆகிய ரத்தக்கடல்மேலே
எழுகிறத்தைப்பாரும் அழுந்தி முழுகிறத்தைப்பாரும்
௬. கூத்தினில்நட்டுவன் பாத்திரம்என்றேத்தக்
குண்டலங்கள்குறைத் துண்டங்கள்ஆய்எங்கும்
பேர்த்துப்பேர்த்துநொண்டிக்கூத்தினைப்போல்ஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும் கைகள்கொட்டும் பூதங்களைப்பாரும்
௭. பண்டுபெட்டயானை வால்புறத்தேஅறுப்
புண்டுபெட்டயானையின் தலைகாணவே
ரண்டுபக்கமும்தலை உள்ளயானைபோலும் [ரும்
லட்சணத்தைப்பாரும்பேய்திகள்தின்னும் பட்சணத்தைப்பா
௮. அந்தரத்தக் கடலுக்குளேமத
யானைக்கொம்புஅந்தி வானத்திலேஇளஞ்
சந்திரனைப்போல மிதந்துமிதந்து
தளும்புவதைப்பாரும் அங்கங்கே கிளம்புவதைப்பாரும்
௯. அத்திக்கொம்பால்தந்த சுத்திசெய்துரத்தம்
அப்பிஅப்பிவாயைக் கொப்புளித்துவீழ்ந்த
கத்திகளைக்கொண்டு நாக்குவழிக்கிற
காளிதனைப்பாரும் சுற்றிவரும் கூளிகளைப்பாரும்
௰. யுத்தகளம்என்னும் ரத்தவயல்மேலே
எற்றசதைஎன்னும் சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்கள்பயிர் ஊத்துக்கிடக்கிற
அற்புதத்தைப்பாரும் ரத்தந்தனில் புற்புதத்தைப்பாரும்
[சும

௰௧. கொண்டகணவன்என் ஐம்பிணத்தைக்கையில்
கொண்டெழும்பும்பேயைக் கண்டஅரக்கியர்
அண்டம்மட்டும்அதை எட்டிப்பிடிக்கிற
ஆச்சரியத்தைப்பாரும் அவருடை மாச்சரியத்தைப்பாரும்

௰௨. தும்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசையைத்
துள்ளறுகாச்சாந்திப் பிள்ளையாரென்றேத்திக்
கொம்பில்அவர்மண்டைத் தேங்காய்உடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிற மட்டிப்பேயைப்பாரும்.

௰௩. பேய்முகம்நாய்முகம் ஆகியராட்சதப்
பெண்டுகள்அந்தப் பிணம்பிடுங்கவந்த
பேய்முகம்நாய்முகம் கண்டேஅடையாளம்
பிடிக்கிறதைப்பாரும் நல்வார்த்தை படிக்கிறதைப்பாரும்

௰௪. பெண்அரம்பைக்கூத்து பார்க்கிறதெல்லாம்போய்ப்
பேய்க்கூத்தாச்சுதோ என்றுமுடைபட்டு
பண்ணுடனேகிழப் பெண்கள்ஒப்பாரி
பாடுவதைப்பாரும் தலைவிரித் தாடுவதைப்பாரும்

௰௫. இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
எட்டுத்திக்கும்கொள்ளை இட்டுச்சிறைவைத்து
கந்தஅரக்கரை ராமன்வில்லுக்கின்
கற்பித்ததைப்பாரும் இராவணன். ஒப்பித்ததைப்பாரும்

௰௬. எள்இடவும்உடம் இல்லாமல்மண்டிய
இத்தனைசேனையும் கைத்தனுவொன்றாலே
வள்ளல்இராமன்மு கூர்த்தத்திற்கொன்றுயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீங்கினதைப்பாரும்

ஸ்ரீராமரை மாலியவான் கொண்டாடல்.

சந்தவிருத்தம்.

நீதன்கைவீசுசர மாரிபடவேபடை
பாடுண்டுபோனதை விபீஷணனுடேவிழி
நோக்கண்டெலோர்களும் இராகவனைமேவினர்அதன்மேலே
ஓதுமபிராணியுடன் ஓடியதசானன்
மூதண்டகோடிஉள தேவர்கள்புகிரிட
ஊர்எங்கும்வேணகளியாடல் விளையாட்ல்கள்செய்கிறபோதே
கோதண்டவாளியினில் மூலபலசேனையை
நாசஞ்செய்தான்எனவே ஓடிவருதூதர்கள்
கூறும்சொலால்இதென மானிடவனால்அவர்படுவாரோ
ஏதென்றுராவணன் விசாரமிடமாலிய

வான்வந்துகாதுகளி லேசுநில்சுநில்என
ராமன்பிரதாபசெய ராமன்இசைஆனதுபுகழ்வானே.

௭௪-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனுக்குநிகர்அஞ்சுராவணா பூமியில்வேறுண்டோ.

அநுபல்லவி.

மாமூலபலம்எல்லாம் ஒருத்தன்கொன்றதெந்த
வகைஎன்றுதூதரைப் பகையாதெழுந்தமுந்த
ஆமவன்கோதண்டம் வளைத்தானேபடைசிந்த
அரைஅம்புகால்அம்பு தெறித்தானேஏதோஅந்த—ராமனுக்

சரணங்கள்.

௧. பின்னும்சொல்லுகிறேன் அவனுக்குனதுசண்டை
பிள்ளைவிளையாட்டல்லோ அத்தாட்சி
மன்னும்மரமும்புல்லும் கல்லும்ஒருசரத்தால்
மண்ணோடேமண்ஆமே கண்காட்சி
சின்னமனிதன்என்றும் ஒருத்தன்என்றும்எண்ணாதே
தேவர்க்கும்தேவன்அவ னேசூட்சி
உன்னைக்கட்டினவாலி தன்னைக்கொன்றானேஇது
உன்அண்டையில்இருக்க இன்னம்என்னடாசாட்சி—ராமனுக்

௨. திண்டும்மிண்டும்செல்லாதே தர்மம்சேரும்இடத்தில்
செயமும்சேரும்அட நின்மூட
சண்டைஉன்னால்ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லாம்நில
தர்ப்பணம்செய்அட குடிகேட
பெண்டுகளேஅல்லாமல் லங்கையைவிட்டுனக்குப்
பின்படைவருவதுண் டோகூட
அண்டர்நாயகனை ஒருத்தன்ஒருத்தன்என்றாய்
அண்டம்அழிக்கும்தேவர் ரண்டுபேர்உண்டோடா—ராமனுக்

௩. வீரவேல்விட்டேன்என்றும் லட்சுமணன்பட்டான்என்றும்
வீம்புவார்த்தைகள்இங்கே தந்தாயே
மாருதிமருந்தாலே அவன்எழுந்தானேஇந்த
மதிமோசத்தால்அல்லவோ வெந்தாயே
காரியம்தெரிந்தவிபீ ஷணன்சொல்லும்கும்ப
கர்னன்சொல்லும்கேட்க நொந்தாயே
வீரியத்தால்அய்யோ காடுவாவாஎன்ன
வீடுபோபோஎன்ன விணைகொண்டுவந்தாயே—ராமனுக்

மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன் கண்டது.

விருத்தம்.

வல்லாலண்மைபேசியரா வணன்முன்இந்த
வகைவகையா மாலியவான்சொல்லிச்சொல்லிப்
பொல்லாதபுண்ணிலே கோலிட்டால்போல்
புடைபுடைத்தான் மூலபலம்மடிந்தஆறும்
சொல்லாதே தூதர்சொன்ன சொல்லும்உன்தன்
சொல்லும்கிலவரமோஎன் றரக்கன்பொங்கி
எல்லாம்பார்ப்போம்எனக்கோ புரத்தின்மேலே
ஏறினன்படுகளம்கண் டாறினனே.

௭௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டானேராவணன்மென்மேலே - மூலபலப்படு
களத்தைஇருபது கண்களாலே

அநுபல்லவி.

மீண்டாம்தூதர்சொல் இன்று-பொய்யோபொய்யோ என்று
மெத்தவிசாரப்பட்டக்கணமேசென்று-உத்தக்கோபுரஉச்சியிலேநின்று
கண்டானே.

சரணங்கள்.

௧. போனமுகந்தோறும்மலைமலையாப்பிணம் குவிய-இதுவேநல்ல
தானம்ஆம்என்று மேகங்கள்வந்துகவிய-ராகவன்விட்ட
மானக்கணைகள்பட்ட பானத்தளவும்முட்ட
வானத்திலும்அட்ட கோணத்திலும்எட்ட
சோனைப்பெரியமலை தான்ஒத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சோனைப்பிணங்களையும்-கண்டா

௨. சிலமுனிவர்கள் கண்டேட்டனேநடுநடுங்க-சிறியஅல
காலம்ஆம்எனும் கண்களைநாய்நரிபிடுங்க-வீரகோதண்டம்
காலமாரிமழை போலேகணைசொரிய
நாலுதிசையும்வளைந் தோலமிடும்பெரிய
மூலபலப்படையைக் கோலிவேர்அரிய
மூலைக்குமூலைஅலங் கோலம்ஆய்த்தெரிய-கண்டா

௩. பெருகவேகளம்எங்கெங்கும் கவந்தங்கள்ஆட-கட்டுவன்போல
அருகிலேநின்று பேய்கள்தாளங்கள்போட-ராமன்பிடித்த
ஒருசிலைஅதனாலே வரவரஒருகாலே
பெரியதிணைஅதுபட்ட நிருதர்முடிகள்கெட

ஒருபெருமலைமேலே வரும்அருவியைப்போலே
குருதிநீர்துள்ளத்துள்ளக் குருவிகள்கொள்ளக்கொள்ள-கண்டா

௪. மங்கைமீர்அந்த வானரப்பூச்சிகளைப்புடைத்து-நிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்வருவேன்என்றுகண்களைத்துடைத்து-துடுக்காவந்த
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கெதிர்கண்டுகிடைக்
கண்களில்நீர்பெருகி அங்கம்எல்லாம்உருகிப்
பெண்கள்திரண்டுமொய்த்துச் செங்கைதலையில்வைத்து
எங்கும்பதறிவிழ எங்கும்கதறிஅழ-கண்டா

௫. பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளும்விரலும்-கண்டுகண்கள்நீர்
சொரியஅரக்கியர்அடித்துக்கொண்டழும்கூக்குரலும் - கண்டம்கண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவன்உடல்எரிய[டம்ஆய்
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவன்கிலைஒடிய
ஒருவன்தொடைபறிய ஒருவன்குடைமுறிய
ஒருவனைஉயிர்வதை ஒருகணைசெய்தநை-கண்டா

இராவணன் தேர் ஏறுதல்.

விருத்தம்.

மூலபலப்படுகளம்இவ்வாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரம்இறங்கிக்கோவில்சேர்ந்தான்
காலம்எனும்முக்கோடிவயதும்ஈசன்
கைவரமும்தொலைக்கராவணன்முன்னாளில்
மால்எனும்ராகவன்கொடுத்தவரத்தினாலே
மதியும்அதுவிதியும்அதுஎனலால்துவார
பாலன்எனமுன்போல்வைகுந்தவாசல்ப்
படிகொள்வான்தேர்ஏறத்துடிகொள்வானே.

௭௬-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்மேல்கொண்டானே-இராவணன்-போர்மேல்கொண்டானே.

அநுபல்லவி.

பார்மேலும்திசை மேலும்மலைமேலும்
பாயும்திரைகடல் மேலும்முட்டிய
ஆயிரம்புர விகளும்கட்டிய— தேர்

சரணங்கள்.

க. இனத்தோடேவரச்சொல்லி உறுக்கினன்-தம்பி
இருந்தோரில்நாறுவெள்ளம் பொறுக்கினன்-சங்கம்
தொனித்துக்கைபொடுகையை முறுக்கினன்-மேலே
தூணியும்கவசமும் இறுக்கினன்
கனத்தபூமியும் மலையும்வெடித்திட
முனைந்தபேரிகை குமுறிஇடித்திட
சினத்தினல்முக வேர்வைபொடித்திட
தனக்கும்சிதைக்கும் இடக்கண்துடித்திட—தேர்

உ. பத்துமுடியும்தரித் தோங்கினன்-திசை
பத்தும்வெட்டியவாளைத் தாங்கினன்-கோ
பத்தால்அரமனையை நீங்கினன்-ஒரு
பத்துவில்லையும்கையில் வாங்கினன்
செத்தபேர்களை எண்ணிமனம்நொந்து
சத்தமேகங்கள் போலேநால்ஐந்து
கைத்தலத்திலும் வாரிக்கொடைதந்து
சுற்றிஅர்ச்சனை செய்துவலம்வந்து—தேர்

ந. இருபதுகையும்வளை யாட்டினன்-காதில்
இருபதுகுழைகளும் பூட்டினன்-தும்பை
இருபதுதோளிலும் சூட்டினன்-கண்கள்
இருபதும்நெருப்புப்போல்க் காட்டினன்
வருபெண்சானகி பதறுகிறதொன்று
ஒருமண்டோதரி கதறுகிறதொன்று
விருதெல்லார்களும் பார்க்கவேஇன்று
இருவகையில்ஒன் றுக்குவேன்என்று—தேர்

இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

கதிர்விடுகுண்டலம் மணிமகுடம்பல கடகம்அதங்கிருதம் மென் போர்வை, கவசம்நெடுஞ்சரம் அரைவடம்அந்தைகள் கலகலெனும்ப ணியின்கோவை, இதுமுதல்கொண்டொரு பதுகையில்வெஞ்சிலை ஒரு பதுசெங்கையிலும்பாணம், எரிவிழுசிந்திய கருமலைஒன்றென எவரும் நடுங்கநெடுந்தேர்மேல், மதிகதிர்சிந்திட உடுகிளைசிந்திட மலைகள்அதிர்ந் திடமண்பூமி, மறுகிடஎண்டிசை முறுகிதியங்கிட பனிதன்எனும்சொ ல்இடும்பாலே, அதிரணமண்டலம் அதிரரதம்தனை அதிரவிடென்ற

இலங்கேசன், அருகினில்எங்கணும் இருபதுகண்களில் அவசகுனம் பலகண்டானே.

௭௪-தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியாஅவசகுனம் கண்டானே-கண்டராவணன்
இடும்பாலேஎண்ணும்மல்ச்சென்றானே

அநுபல்லவி.

சேகரம்பண்ணி
கைப்படைஆனதைச் கொடுத்திடஎண்ணி
காகுத்தன்சரத்துக்குக் ராமன்மேலே
அப்படிவந்தானே
அறிந்திருந்தும்புத்தி கெட்டவன்போலே—இப்ப

சரணங்கள்.

வாங்கிடக்கால்பதறவும்
க. ஆனைகளும்குதிரைகளும்பின்னுக்கு அங்கேரத்தத்தூளிசிதறவும்
அறுந்தகொடிமேல்பருந்துவிழவும் பானைபோல்வருண்டுதறவும்
சேனைகாவலர்வாய்எலாம்வெறும் சூரியனைப்பார்த்தோர்கதறவும்
சேரநாய்களும்பேய்களும்அழச்
இப்படியா

இடப்புறக்கண்கள்துடிக்கவும்
உ. தோள்வளைசரியமாலைகள்கரிய ஆகாவாய்ச்சொல்படிக்கவும்
தோகைமார்அழக்காகம்மேல்விழ தூளிஆனதுபிடிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைமடங்கவும்கருந் வல்விடிஇடிக்கவும்
வாளின்மேல்க்கருமேகம்இல்லாமல் [கொள்ளிகள்வெடிக்கவும்
இப்படியா

விருதுசேதனம்அழியவும்
ந. முறைமுறையாத்தேரிலேகட்டும் சருகுபோலேகிழியவும்
முரசமும்பேரியுமடமானமும் வறவறென்றுபோய்க்கழியவும்
மறவர்கள்பூசும்சந்தனம் பெண்ஆனையிலேமதம்வழியவும்
மணமலரிகள்ஆனவைபொழியவும்
இப்படியா.

ஸ்ரீராமர் தேர் ஏறுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

ஆசைகள்அதிரஇவரவசகுனம்இராவணன்எதிர்படதேர்விடலால், ஆண்மைகள்பெருகியதீமறுபடிஅனுமான்மிசைவருதல்ஒழுமுனே மாசறுசதுமுகன்நேசமொடுதவியவாசவன்விடுகிறதேர்இதன்மேல் மாருதிபுசம்எனஏறினனவருமாதலிஉரைசெயஆதரவாய்

எசறுமுதுமறைஏறிடவிதிகிலேஏறிடமுனிவர்கள்தேவர்கள்ஈ
டேறிடமகம்நிறைவேறிடஅவர்அவர்ஏறியபதவியில்ஏறிடவே
வீசியமழைபொழிகார்முகில்ஒளிவிடுமேருஎன்மலைமிசைஏறுதல்போல்
வீரன்இரவிகுலதீரன்அதுலரகுவீரன்இரதமிசைஏறினனே.

எஅ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்ஏறினனே-ராமச்சந்திரன்-தேர்ஏறினனே.

அநுபல்லவி.

பார்மேலேவைப்பது நேர்அல்லஅரவிந்த
பாதம்வைப்பாய்என்று மாதலிகொடுவந்த— தேர்

சரணங்கள்.

க. சோதிமதிநுதலில் திருநாமம்அணிந்திட்டு
துலங்கும்அம்புறுத்தூணி வலப்புறத்தினில்இட்டு
காதல்செய்யுந்தும்பை மாலைதோள்மேல்விட்டு
கச்சைக்கட்டியமார்பில் வச்சிரக்கவசம்தொட்டு
குரோதம்செய்யும்இள நகைவிடுத்துக்கொண்டு
பாதம்தன்னில்மிதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
கோதண்டம்ஒருகை யினில்எடுத்துக்கொண்டு
தாய்தந்தமரவுரி யினைஉடுத்திக்கொண்டு— தேர்

உ. ஆரவாரம்செய்யும் வீரவெண்டையம்சாத்தி
அங்கைத்தலத்துக்கு முன்கைக்கட்டியும்ஏற்றி
தாரணிஉள்ளோரும் வானவரும்போற்றி
தான்சொல்லவேலட்சுமி காந்தன்என்றேதோற்றி
வீரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற்றி
நேரில்இட்டதி காரம்உள்ளகத்தி
ஓர்வலப்புற மீதினிலேசுற்றி
ஆகும்ஒப்பிடோ ணுதஒருவெற்றி—தேர்

௩. தேவர்மடந்தையர் சோபனங்கள்பாட
சிதைமனதினில் நினைந்ததுகைகூட
தூவும்மலர்க்கை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தேர்ஓட்ட லங்கைமேல்க்கண்போட
யர்வரும்கண் கண்டுதேறவும்
பாவிகள்சந் தங்கள்மாறவும்
தேவருக்கா நந்தம்ஊறவும்
ராவணன்வை குந்தம்ஏறவும்— தேர்

மகோதரன்வதை.

விருத்தம்.

திருத்தேர்ஏறிராகவனும்சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்துராவணன்பால் சார்ந்துபோர்க்குவிடைகொடேன்னா
செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்துவாவென்றனுப்பவந்து
கருத்தாவாளராகவனை கடிந்தான்அவனால்மடிந்தானே.

எகூ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடிந்தானேமகோதரன்-ராமன்கைஅம்பால்-படிந்தானேமண்மேல்

அநுபல்லவி.

கடிந்துராவணனால்லட்சு மணன்மீதில்விடப்பட்டு
கடுகிஓடி-அவன் மீதில்ப்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துராமன்மீத னேகசரங்கள்தொட்டு
சூதும்வாதும்சாமி தொடும்கணையால்க்கெட்டு—மடிந்

சரணங்கள்.

க. அனுகூலசத்துராதி ஆகியிருந்துரா
வணன்குடி யினைக்கெடுத்து-தன்னுடைய
அகத்தில்எண்ணம்எல்லாம் முடித்திலங்கையின்மேலே
ஆசையி னையும்விடுத்து-இணைஇல்லாரா
மனுக்குரதம்அனுப்பும் தேவர்களையும்மக
வானையும் கடுகடுத்து-லட்சுமணனை
மடித்துவருவேன்என்று வீரம்பேசிக்கையில்
வலியத னுவைஎடுத்து-அதிககடுஞ்
சினத்தினோடுபெருந் தேரைஓட்டிக்கொண்டு
சேனைகளைஎல்லாம்தன் பின்னேகூட்டிக்கொண்டு
கனத்தவில்லைவளைத்து நாணைப்பூட்டிக்கொண்டு
கணைகள்எய்துராமன் கையில்மாட்டிக்கொண்டு—மடிந்

உ. போர்க்களத்தினில்வந்து அட்டகாசம்செய்து
புவிஎங்கும்கிடுகி டென்னலட்சுமணன்மீதில்ப்
போகவிட்டிடும்தேரை மறித்துராமன்மீதில்ப்
போகட்டும்விடுவி டென்ன-சாரதிஇந்தப்
பார்க்குள்ராமனைவெல்லக் கூடாதென்றுசொல்ல
பற்களைநெடநெ டென்ன-வேகடித்து
பார்அடாஉன்னைவிழுங்குவேன்எனச்சாரதி
யுடம்புநடுநடுங்கி டென்ன-நடுகடுங்கி
கார்க்கடல்வண்ணனைரா மன்மீதில்த்தேர்விட

கலங்காமலேமகோ தரன்கின்றுபோரிட
ஆர்க்கும்சேனைராமன் அம்பினல்ப்போர்கெட
அகய்ஆகஅவன்மார்பில் ஓர்அம்பின்கூர்பட—மடிந்

௧. மாலியவான்சொல்லால் சீதையைவிடவேசம்
பகித்தராவணனை அன்று-தடுக்கப்பெரு
வயிற்றைச்சாய்த்துக்கொண்டு குடுகுடென்றேறுடி
வஞ்சனைஎண்ணி நின்று-அதிகபல
சாலியானராவணனைரு வுலகமும்
செளரியத் துடனேவென்று-இன்றுமனம்
தளர்ந்திந்தச்சனிதை விடல்ஆமோபோபோஉன்
தனக்கிது சரியோஎன்று-சொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல்அவன் பாலிலேயிருந்து
கழுவாக்கரைத்துநாளும் கலகம்செய்துதிரிந்து
சிலராமன்கணைக்குத் தன்சேனையைவிருந்து
செய்வித்தோர்கணையால்த்தன் பெருவயிறுஞ்சரிந்து—மடிந்

கடைசிநாளில் ராமராவணயுத்தம்.

விருத்தம்.

இடுதிடெனஒடிப்போர ராஜுஞ்சென்ற
சேனைகளும்சாமிகையில் மடிந்தபின்பு
முடுகிஇருவரும்தேரில் ஏறிக்கொண்டு
மூதண்டகோடிகளும் நடுங்கவிட்டே
கயிலைமலையொடுமலை எதிர்த்தாற்போல
கடலினொடுகடலெதிர்த்தாற் போலவில்க்கொண்
டுமிராகவனும் இராவணனும் அங்கே
அடுத்திட்டார்சண்டைசெய்யத்தொடுத்திட்டாரே.

அம்-கரு-தோடிராகம்- அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும்-நடக்குதேசண்டைதொடர்ந்ததே

அநுபல்லவி.

மேகத்தைப்போலவே அம்பன்கணைகள்சாட
மேலத்தைதக்காறுமல் வெம்பன்கணைகள்மூட
வாங்காத்ததேர்மேலே இருவருமகிழ்ந்தாரே
வானமும்பூமியும் ஒன்றாகமதித்தாரே

வானரவெள்ளம்-கடல்ப்போலே களத்தைப்போய்-வளைக்கவும்
எனர்விடும்கைச்-சரத்தாலே நெளிந்துப்போய்-இளைக்கவும்
வாரிவிடும்கல்ப-பெருக்காலே அரக்கர்க்காலி-தாளவும்
வீரர்விடும்கைத்-தடிக்குச்சூழ் குரக்குச்சேனை-விள்ளவும்
வடவையொடுபொரு வடவைவளைநிலை
மலையின்னொடுபொரு மலைபடெனஅலை
கடலின்னொடுபொரு கடலதெனவிரி
ககனமொடுபொரு ககனமெனஅரி—ராகவ

சரணங்கள்.

௧. அரக்கன்ராவணன் சிலசிலகணைஎய்தான்
அதைக்கண்டேராமன் தவிடுபொடிகள்செய்தான்
அரக்கன்நூறுநூறு யிரம்அம்புதூற்றினன்
அதைக்கண்டேராமன் நொடிஒன்றில்மாற்றினன்
அரக்கன்ஆயிரம் ஆயிரம்ஆயுதம்தொட்டான்
அதைக்கண்டேராமன் தூளிகள்தூளிகள்இட்டான்
அரக்கன்தேரைஆ காசத்திற்போக்கினன்
அதுக்கும்சாமிதேர் மேலாகநோக்கினன்
ஆதிசேடனுஞ்சே-ஷனும்பட்சி சனும்பொற்று-ணிடத்தேகன
காசுரனும்சிங்கமும்தப்பா தடுத்துப்போர்-தொடுத்தாலென
ஆனதுரங்கம்-திருப்பிச்சொல் பிடித்துத்தேர்-விடுத்தேவரும்
மாதலிசங்கம்-தொனிக்கச்சே பயப்பட்டார்-முடித்தேவரும
அக்கணம்-இருதேரும் தடம்த்தும்-நிலம்சுக்கும்
திக்குத்-திசைகளும்போய் இடம்சுற்றும்-வலம்சுற்றும்
அப்புறம்-மலைதாவும் அலைதாவுமகடல்தாவும்
இப்புறம்-செவிதாவும் புவிதாவும்வெளிதாவும்
அன்றுமுனிவர்ப யக்குமடைகட
என்றுபதறிக டுங்கிவிடவிட
அண்டமுகடுபி ளந்துநிலைகெட
மண்டலமும்திசை விலைகெட்டுநிலைகெட
அதிரமலைகளும் அதிரங்கைகளும்
அதிரவெகுதிசை அதிரமழைஇடி
அதிரஉததிகள் அதிரமகதிர்
அதிரபுவினம் அதிரஇப்படி—ராகவ

௨. வடதிசைமுதல் நாலுதிசையும்போவார்
கடலிலும்போவார் கடல்அப்புறமும்போவார்
பூவாதுவேகமோ வாயுவேகமோவன்ன
கனகலோகமோ மேல்கமோஎன்ன

வருவர்ஓடுவர் கூடுவர்இருதேரும்
பொருவர்சேருவர் நேருவர்இதைஅரும்
வசனமாகஉரை யார்சொல்வார்ஒருக்காலே
குசவன்ஆனவன் விடுதிரிகியைப்போலே
மாரிவழங்கும்-பிரசண்டக்கொண் டலைப்போல-இடித்தார்பல
தீவும்விசும்பும்-குலுங்கச்செஞ் சரக்காடா-முடித்தார்செல
மாதலிஅங்கம்-தொளைத்துப்பாய் பாரிக்குக்கோல்-விடுத்தான்ஒரு
சாமிநெடுந்தேர்-மறைத்தங்கே துசத்தைக்கீழ்-படுத்தானவன்
வளையராகவன்தேரை நிருதன்மூடலாலே
இளையவன்முதல்ஆனோர் களையானார்அதன்மேலே
மணவாளராகவன் பனிபோலஒறுத்தானே
கணைஎல்லாம்அறுத்தவன் கொடியையும்அறுத்தானே
மால்ஒத்தவன்படை மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு சுவாமிகொய்திட
வன்னிவாளியை அவன்விடுத்திட
அன்னதேகொடு சாமிதடுத்திட
மாமயன்படை அரக்கன்தொடுக்கவும்
சாமிகந்தரு வாஸ்திரம்எடுக்கவும்
மாகலோகமும் புவியும்பொடிப்பொடி
ஆகவேகள மீதில்அடிக்கடி—ராகவ

௩. சாமிமேல்ஒரு தெண்டவன்விடுத்திட
சாமிஓர்அம்பு கொண்டதைத்தடுத்திட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதான்ஞானாஸ் திரம்தொடுத்ததைச்சாட
சாமிமேல்சூலம் அவன்விடச்சினம்கொண்டு
சாமிஉங்காரம் செய்ததுவிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் இவன்என்னும்விவகாரம்
தம்பிசொன்னதை நினைந்தெண்ணஅந்நேரம்
நாகருடன்செஞ்-சரத்தை கைபிடித்துச்-சாமிதொட்டேஅவன்
நாகம்என்னும்-செஞ்சரத்தை கொத்தவிட்டுத்-தூளிஇட்டான்ஒரு
சாமிதிரும்பத்-தொடுத்துப்பொற் பிறைக்கொக்கும்-சரத்தால்வரு
ராவணன்நெஞ்சைதொளைத்தொற்றைச் சிரத்தைத்துண்டம்இட் [டான்பின்
தறிபடுசிரகரம் அவனுக்குமுளைத்திட
சரிசரிஅரியவே வரவரக்கிளைத்திட
தறிபடுகையால்மா தலிமார்பைக்கலக்கினான்
அவன்விடுதோமரத் தையும்அய்யன்விலக்கினான்

தயித்தியன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆய்மறைந்திட
சலித்தவன்சளை ஆய்விழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டட னேஎழுந்திட
சரமும்விடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலரதகச தளமும்அடிபட
இருவர்மனதிலும் வளர்முதுபகை
எமனும்உடல்விட விடைஎஇவ்வகை—ராகவ

௪. எடுத்துராவணன் வளைத்தகைச்சிலைதன்னை
ஓடித்தும்காணியை அறுத்தும்இப்படிபின்னை
இடக்கையோடவன் வலக்கையும்விழஎன்று
துடித்துராகவன் முடுக்கினான்கணைஒன்று
இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனும்சாக
அழுத்தத்தூணியும் குடையும்படையும்போக
எதிர்த்தராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமாமலை யினில்விழும்இடிபோலே
ராமன்விடும்-செஞ்சரத்தில்கொத் துடைப்பத்துப்-பனங்காய்என
நாய்நரிமண்டிக்-கடிக்கக்கொக் கரித்துச்சுற்றிலும்-போய்விழ
ராகவன்இப்படி-தொடுத்துக்கத் தரிக்சக்கத்-தரிக்கத்தலை
ராவணனுக்கு-சரிக்கட்டிச் சரிக்கட்டிக்-கிளைத்துக்கொள
இப்புறம்ராமன்அரக்கன் மாளும்வகைஎன்ன
அப்புறம்விபீஷணன்உ பாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசிதையும்காவல் கொண்டசிறைதீர
தட்சிணசூரியன்தேரும் லங்கைவழிசேர
இணக்கிடும்கர தண்டமனுபதி
வணக்கிடும்கோ தண்டநடுவதில்
இட்டுகைப்பிரம் மாஸ்திரம்தனை
விட்டிடத்தனி ராட்சதன்புனை
ரத்தினமணிமரு மந்தின்இடையிட்டு
வைத்தஅமுர்தக டத்தில்அடிபட்டு
மத்தன்விடுகிற சித்திரரதமவிட்டும்
பத்துமணிமுடி தத்திவிழும்மட்டும்—ராகவ

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது.

சந்தவிருத்தம்.

தூவிமுடிக்கயி லாசம்எடுத்திரு நாலுமதக்கரி யைச்சாடி
சூரியனைத்திசை பற்றவிடுத்தொரு சூறையடித்தமு டுக்காலே
பூவுலகத்தவர் கீழுலகத்தவர் மேலுலகத்தவர் தப்பாதே
பூசைசெலுத்திட ஆண்மைசெலுத்துபு யாசலமிக்கத சக்கிரிவன்

ஆவல்மிகுத்தொரு சீதைபொருட்டினில் வீரமும்வெற்றியு முக்கோடி
ஆயிசும்பட்டிடொ ஞாத அரக்கரும் அடலும்ஒக்கவி டுத்தேபின்
யாவரும்இக்கதை ஆரமுதொப்பன வேதினம்உத்தமர் கற்றோத
ராமசரத்தினில் மாமலைஒத்தஇ ராவணன்இப்படி பட்டானே.

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

நிருதன்இவ்வாறழிந்தபின்பு சரீதேரில்
நின்றிறந்தஇவன்முதுகில் வடுவேதென்றான்
வரும்முதன்னாள் அநுமான் கைக்குத்தால்வந்த
வடுஎனவிடணன்சொல்ல மகிழ்ந்தான்இப்பால்
அருளும்அய்யன்ஏவலினுல் இவனும்போனன்
அண்ணாஅண்ணாஎன்றே அண்ணன்மேலே
ஒருமலைமேல்ஒருமலைபோல் விழுந்தேகண்ணீர்
ஒழுகின்றான்பழமைசொல்லி அழுகின்றானே.

௰௪-நிபதை-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. உண்டால்க்கொல்லும்விஷம் உலகத்தில்எங்கெங்கும்
உண்டே அண்ணாவே-சீதைஎன்று
கண்டால்க்கொல்லும்விஷம் உன்னிடத்திலேமாத்திரம்
கண்டேன் அண்ணாவே
உ. இந்தஅபிப்பிராயத்தைப் பிரம்மாவுடன்சொல்ல
இறந்தாயோ அண்ணாவே-சீதைமேலே
பந்தித்தஆசையும் உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணாவே
௩. உள்ளதோசீதையைத் திருடுவதென்றஎன்னை
ஓட்டினாய் அண்ணாவே-உலகிலே
கள்ளனுக்குக்கூஎன் றவன்மேல்ப்பகைபோலக்
காட்டினாய் அண்ணாவே
௪. அடிநாளைச்சாபத்திடு சீதைஆய்வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயே அண்ணாவே-உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெந்தணலை மடியினிலேகட்டித்
தொலைந்தாயே அண்ணாவே
௫. இனியாதேசீதையை குலையும்வாழ்வென்றஎன்சொல்
நினைந்ததோ அண்ணாவே-ராமனை

மனிதன்மனிதன்என்று வாயும்துடுக்கும் எங்கே
மறைந்ததோ அண்ணாவே
௬. வள்ளல்கும்பகர்ணனும் மாலியவான்சொல்லியும்
மருண்டாயே அண்ணாவே-அடங்காமல்
துள்ளிவிளையாடுபோதி சுமக்கும்என்றல்ப்போல்ப்பட்டுச்
சுருண்டாயே அண்ணாவே
எ. சுற்றமும்சேனையும்உன் பத்துமுடியும்முதல்கான்
சேர்ந்தாயே அண்ணாவே-எல்லாரும்
செத்தபிறகாகிலும் ராமனேதெய்வம்என்று
தேர்ந்தாயே அண்ணாவே
அ. பரந்தகயிலாசமும் உன்னுடைத்தோளுக்குப்
பற்றுமோ அண்ணாவே-தோள்மேலே
சுரந்துகுரங்குக்கூட்டம் இப்போதணிஅணியாத்
தொத்துமோ அண்ணாவே
௯. விரிந்ததேவர்க்கெல்லாம் கடைக்கண்கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணாவே-களத்திலே
பருந்தும்கழுகும்கொத்த முழுமுழுக்கண்கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணாவே
௰. பூமலர்அம்புகளைக் காமன்கைஎய்தெய்து
பொழிந்ததே அண்ணாவே-இப்போதிந்த
ராமன்எய்தபிறகு காமன்எய்கிறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணாவே
௰க. சிறுமதிகொண்டல்லவோ மறுபெண்கள்மேல்ஆசை
திரண்டாயே அண்ணாவே-அவரவர்
பொறுமைஇடித்தல்லவோ மண்என்கிறபெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே
௰உ. பிரமாதிதேவர்கள் தந்தவரங்கள்எங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே-இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைத்தின்றுதொந்தி
சரிந்ததோ அண்ணாவே

மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்

நாடிவிபீஷணன்இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாம்புவன்தேற்றத்தெளிந்தான்இப்பால்
பாடல்செய்யும்மடமாதர் அரக்கமாதர்
பாதாளமாதர்முதல்ப்பலரும்சேர்ந்து

கூட்டமண்டோதரிஅங்கேகொள்கொம்பில்லாக்
கொடிபோலராவணன்பேர்உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேடரியதுணைஇழந்தகிளிபோல்வாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுதுபறக்கின்றாளே.

ஹி-திபதை-காம்போதிராகம்- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

க. என்னசெய்வேன்என்னசெய்வேன்மைந்நாகமலைபோல்உன்னை
இங்கேகண்டுநொந்தேன்நொந்தேன் லங்கைமன்னவா-அய்யோ
உன்உயிரைக்கொன்றநமன் என்உயிரும்கைக்கொள்ளானோ
ஓடிஇதோவந்தேன்வந்தேன் லங்கைமன்னவா

உ. கண்ஆனபேர்களெல்லாம் புண்ணாக்கிவிட்டனன்என்னும்
கரும்பையும்வேம்பாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா-அய்யோ
பெண்ஆனசீதைபிறக்க லங்கைஅழிந்துபோம்என்ற
பேச்சையேமெய் ஆக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா

௩. தினம்இந்தலோகத்திலேநீ தேவராலும்சாகாயென்று
சிந்தைமகிழ்ச்சிஆனேனே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
வினைபோல்இந்தநாளில் ஒரு மனிதனாலேசாவாய்என்ற
விதிஅறியாமல்ப்போனேனே லங்கைமன்னவா

௪. சீதைஆசையைவெளியில் ஓதாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில்த் தூங்கிறாயோ லங்கைமன்னவா-அய்யோ
ஏதையாசொற்கலோகத்து மாதருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைக்காண்கிறாயோ லங்கைமன்னவா

௫. எட்டானைக்கொம்பும்பிடுங்க ஒட்டாமல்க்கெட்டியாக்கட்டி
இருக்கிறமணிமார்பாச்சே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சட்டம்ஆகராமன் அம்பு பட்டாடைமேல்ஊசிபோலத்
தட்டாமல்உருவிப்போச்சே லங்கைமன்னவா

௬. ஊரிலேசீதைமேல்வைத்த ஆசைஇந்தமட்டுமெங்கே
ஒளித்திருந்துவாதிச்சதோ லங்கைமன்னவா-ரகு
வீரன்பாணம்உன்உடம்பை எலிவெட்டிசோதிக்கிறாற்ப்போல்
வெட்டிஇன்றுசோதிச்சதோ லங்கைமன்னவா

௭. அனர்த்தமாவினையும்அய்யோ நினைக்காதேசீதையையென்றேன்
அன்றுகேளாமல்வைதாயே லங்கைமன்னவா-நான்
உனக்குமுந்திக்கொள்ளாதமுன் எனக்குநீமுந்திக்கொண்டாயே
ஓரவஞ்சகம்செய்தாயே லங்கைமன்னவா

௮ தங்கைசூர்ப்பநகையென்கன் நங்கையைஎடுக்கச்சொல்லி
நமன்போல்வந்தாளின்றே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
என்கழுத்தம்பாவிஅவள் தன்கழுத்தைப்போலேஆக்க
என்னையேஉன்னைக்கொன்றாளே லங்கைமன்னவா

௯. அந்தம்ஆம்சீதையைஆரும் வந்தனைசெய்யும்தெய்வத்தை
ஆரோபோலஆசைப்பட்டாயே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
இந்தமரத்தைவெட்டினால் இந்தஇடத்தில்சாயும்என்
றெண்ணாமலபுத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

௰ வேதன்முதலோர்வரப்பிரசாதத்தால்மூவுலகுக்கும்
வேந்தன்என்வாழ்க்கிட்டாயே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
சீதைஆம்புரைமோர்விட்டு வாழ்வாம்பாற்கடல்கெடுத்து
தெருவிலேஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

சீதாதேவிக்கு அனுமார் ஜெயசேதிகூறல்.

விருத்தம்,

ஆனவண்டோதரிஇவ்வா றழுதுசோர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக்கடன்விபீஷணனும்செய்தான
வானரவேந்தனும்தம்பிதானும்செம்பொன்
மௌலிவைத்துஇலங்கைஅபிஷேகம்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை அழைத்தான்போய்
வாடியதோர்பயிர்க்குமழை பொழிந்தாற்போலச்
சானகிதன்காதில்இராவணன்போய்வீழ்ந்த
தனம்செல்வான்மகிழ்ந்துசோபனம்சொல்வானே.

அக-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம்சொல்லவந்தேன்-உன்தன்-தொண்டன்அனுமந்தன்

அநுபல்லவி.

சோபனம்சானகித்தாயே முந்தமுந்த
சுவாமிராமகாரியமேசெயம் அந்த—சோபனம்

சரணங்கள்.

க. ராமசாமிவிடுமொருகணைபட்டு-ராவணன்உயிர் விட்டு-ஒரு
மாமலைபோலத்தரைமேல்வீழ்ந்தானே-வைகுந்தம்சேர்ந்தானே இங்
சோபனம் [த

உ. தேவர்முனிவர்சிறைநீக்கி முன்போலே-செழிப்பாய்உடன்றுலே-வொ
ல்லாப், பாவிஅரக்கன்பயங்கரம்விண்டாரே-மதிசெளகொண்டாரே-
சோபனம் [இந்த

௩. இக்கேளுன்யோ இரம்தந்தானே-இருமென்றுசொன்னேனே - இப்போ, தங்கேளுந்தருளஎம்மானே-அனுக்கிரகமசெய்தானே- இந்த சோபனம்.

௪. சந்திரன் இந்திரன்தேவர்களுக்கும்ஸ்காயனம்-சகலர்க்கும்சோபனம் அம்மா-இந்த, அரக்கியரைகளைகொல்லவேணும்-எனக்கிதுசோபனம்கா [ணும்-இந்த சோபனம்,

———

சீதாதேவி அனுமாரை உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

கண்மலர்க்கராமதூதுவன் இதுசோபனம்சொல்லக்காதில்க்கொண்டாள், நினம்மலர்க்கசாமிதிரு வடிமலரைத்திசைநோக்கித் தெண்டனிட்டாள், தனம்மலர்ந்தாள் அகமலர்ந்தாள் முகமலர்ந்தாள் என் அன்னை சனகிறன்றனள், மனமலர்ந்த குறைஎல்லாம் மாற்றினள் அனுமானை வாழ்த்தினளே.

அஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நாளும்வாழி நீதானே-என்தெய்வம்
உன்னைப்போலஉண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி.

தென் இலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பட்சிததாயோ
பின்னைமங்களம்சொல்லி என்னைரட்சித்தாயே—எந்நாளும்

சரணங்கள்,

௧. இருக்கும்சிறைமீட்டேயென்என்ற பாக்கியம்-என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன் பாக்கிம்-அப்பாஉன்
கருத்திலநீபிடித்ததே வைராக்கியம்-உனக்குப்
பெருத்தமுஉலகும்கொடுத்தென்ன சிலாக்கியம்
சிரதினுலவணக்கம் செய்வதேயோக்கியம்—எந்நாளும்

௨. மனத்தினில அடக்காவி சாரம்-நீங்கி
எனக்கிறநீதந்த சரீரம்-ஐய்யா
இனிசொல்லதென்னஉப சாரம்-அங்கே
தனித்தசாமிக்கும்செய் தாயேஉதாரம்
உனக்குநான்என்னசெய் வேன்உபகாரம்—எந்நாளும்

௩. இதம்ஆம்என்சொல்லுன்றுந்த டமே.-கோபம்
இல் அரக்கியர்மேலை டமே.-இனம்
உதவிசெய்யும்செய்கைவி டமே-சாக்சன்
எதுவும்தந்தேன்நீ இனியபமடமே
முதலவர்மூவருக்கும் முதுகுகொடமே—எந்நாளும்

———

சீதாதேவி அக்கினியில்குளித்து எழுந்தது.

விருத்தம்

செவிக்கேகதமம்சொல் அனுமானைத்தேவி இவ்வாழிகள்சொன்னள்-பிரவிபீஷணனும்சென்றான் திருச்சேவைகருச்சமயமடைமுனே, புவிக்கோர்தாயேவருகஎன்றான் பூவையழும்கோலமகொண்டாள்- பூவாமனமேல்செஞ்சறையன்புனைதாள் அம்மையணிந்தினமுள், தவத்தோர்க்கருளும்சீராமன்தன திருவிப்புவேறாசு - சாமிஅடியேன்செய்தபிழைசகிப்பாய்என்றுள் தலைமேலக்கை, குவித்தாள்மூக்கால்வலம்வந்தாள்கொழுத்தன்வளர்த்தசெழுந்தணலில- குதித்தாள்அப்போதெழுந்தமலுக் கொழுந்தாய்சீதைஎழுந்தாளே.

அ௩-தரு-பிலஹரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

எழுந்தாளேபூங்கோதை-எழுந்தாளேசீதை

அநுபல்லவி,

கொழுந்துபோலஒளிஓங்கி - குளித்தசெந்தணல்நீங்கி—எழுந்

சரணங்கள்.

௧. புரந்தரன்இந்திராணி பூமேலஆரணிவாணி
பூதேசன்சர்வாணி
அருந்தவன் உடன்கூட அருந்ததியும்கொண்டாட
அமரர்சோபனம்பாட பூமலர்போட—எழுந்

௨. திருமேனி தன்னில்வன்ன செழுமஞ்சள்ஒளியின்னே
திசைஎங்கும்மாசவனென்னே
கருமம்புசழ்ந்த உள்ள தழைக்கும்எழுவாதுவெல்ல
சகலசேனையும்மெள்ள கயல்தன்னை—எழுந்

௩. மைரடி கசங்காமல் மணிக்கூறைமசங்காமல்
மாலைவண்டசங்காமல்
கலவைசாம் வாங்காமல் கனிவாய்நகைநீங்காமல்
கண்டோர்கள்ஏங்காமல் கூந்தல்நீங்காமல்—எழுந்

௪. குங்குமம் புலராமல் குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தல்பூவுலராமல்
அங்கேராமன் முன்னாலே அக்கினிதேவன்கைமேலே
அலர்ந்ததாமரைப்போலே மின்னலைப்போலே—எழு

அக்கினிபகவான் முறையிடல்.

விருத்தம்.

எழுந்தசோதிசீதைதன்னை ஏந்திய அக்கினிதேவன்
செழுந்துழாய்மாலைராமன் திருமுன்னே வைத்துவீழ்ந்தான்
அழுங்கினேன்சாமிஇந்தப் பூவைகற்பென்னும்தீயால
அழுங்கினேன் எனத்தன்வாய்மேல் அறைமிட்டான்முறையிட்டானே

அசு-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபிழைகள்செய்தேன்சாமி-நான் அக்கினிதேவன்
என்னபிழைகள்செய்தேன் சாமி

அநுபல்லவி.

பொன்னிச்சீதைதன்னை என்னில் இடுவித்தாயே
மின்னியதாக்கினியாலே என்னைச்சுடுவித்தாயே—என்

சரணங்கள்.

௧. ஏழுகருமேகாதுளையும் சுடுவதெனதுசென்மம்
எனையும்சுட்டதிந்த அன்னைபத்தினிதன்மம
சீதைத்திருமேனிஅல் லாலஉண்டோஒருகன்மம்
மெய்யிலாயவிளக்கும்என்மேல செய்யலஆமோவன்மம்—எ

௨. நாலும்மதக்குரோரும்பதக்கென் றெண்ணப்போமே
எந்தப்பெண்கள்தாமோ
கோலம்செய்யலஆமோ
அங்கம் இப்படிவேமோ—என்

௩. நீதிஅநுமான்சொன்ன சேதிக்கும்உண்டோலோபம்
உனக்கிதில்என்னலாபம்
சீதைகருணைபிரதாபம்
தென்மேல்என்னகோபம்—என்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்.

கலித்துறை.

மாட்டசிஇவ்வாறுசொல்அக்கினிதேவனைவள்ளலகண்டான்
சாட்சிஎல்லாருக்கும்நீயேசனகிக்குமசத்தியஞ்சொன்னாய்
மீட்சிசெய்வாய்என்றுவிட்டான அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெய்ராகவன்முன்னேஇருந்துகளித்தனளே,

பிரம்மதேவர் ஸ்ரீராமரைத் தோத்திரம்செய்தல்:

விருத்தம்,

அனம்மேல்இவ்வாறெழுந்தானை அருளாலநோக்கிராகவனும்
கனம்சேர்தென்முன்சனகிகுணம்கண்டுதுதிகான்பிரமாவும்
நினைந்தான்சாமிநின்மகிமைநீயேஅறிவாய்சீதையின்மேல
நினைந்தான்வடதென்றவன்பெருமை தெரிப்பான் புகழ்ந்துவிரிப்பானே,

௰௫-இமைதை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்,

௧, பரராமராவி குலராமபுச சலராமா
பலராமகோ
சராமாமன்று காராமசெளந் பிரகாமா-ராமராமா
தராமாஆ

௨, பள்ளமானைஇதற்குள்ளேபுகுந்தெவர்க்கும் என்கோவே
மாமுதமதருவாய்
கள்ளனும்ஆய்வினை விளக்கும்பிடிக்குருப்பன் கர்த்தாவே-ராமராமா
கபட்டை ஆர் அறிவார்என்

௩, மூக்காடிட்டபிள்ளை முன்பின்றபிள்ளை அல்லால் அறியாதே
முதலக்குட்டினைபிள்ளையை
இக்காரியம்போல ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி செப்போதே-ராமராமா
இடைநின்றஉனக்காசை

௪, நீதியாகவன்றுமேருக்குள்ஒருவனை பூண்டாயே
நீக்கிபுருஷம்வித்தை
ஆதிமூலமென்ற காதத்திலப்பதம்வைக்க தாண்டாயே-ராமராமா
ஆனைக்குமுன்னேவக்

௫, கயிற்றைப்பாம்பென்றெண்ணிக் கலங்கும்வண்ணம்ஒரு வகைபோலே
கருக்கல்உண்டாகிய
மயக்கத்திலேகாங்கள் மாங்கும்வண்ணம்இந்த நெடுமாலே-ராமராமா
மயக்கம்காட்டல்ஆமோ

௬, ஞானம்தண்ணீர் அனல் வளிவெளிஇவற்றைந்தா
காலுமூன்றிரண்டொன்றும் அதிகாரா
கோலம்மானிடம்காட்டி ஆளுக்குள்ளே ஆளாய்
குறைகுறைக்கிறதென்ன சுகுவீரா - ராமராமா

௭, மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையும்துடைப்பாய்உன்
வல்லமைஅறியாதவ லோபூமி
மாயைக்குள்இரும்பாயும் மாய்க்கம்காட்டிஞாலஉன்
மகிமையைஅறிவதெப் படிசாமி-ராமராமா

௮, நீயும்சீதையும்பெற்ற தாயும்தந்தையுமன்றோ
இனைக்கிரேனும்காணச நாகலம்
தாய்இவள்மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச்
சாமிநீசெய்தாயோ இக்கோலம் - ராமராமா

௯, கலிவினுலேஎந்தஉயிருமுயிருக்குள்ள
கருத்தும்நீதெரிவாயே வெரியோனே
சனகிகருத்துமாத்திரம் தெரியாதபோல்இந்திர
சாலம்செய்யல்ஆமோ நீதானே- ராமராமா

௰, அக்கினியையும்சுடும்அக்கினிசீதைஎன்
றக்கினிஅறிந்ததே இவள்சாட்சி
இக்கோலமாராவணன் தீண்டாமல்கிலதோடே
எடுத்தானேஇதைவிட என்சாட்சி - ராமராமா

௰௧, நீயையுமபினமுசொன்ன வாயையுமவடலைச்செந்
நீயையுமகடுமிவள் பிறதாகம்
வாய்புளித்ததோமாங் காய்புளித்ததோஎன்று
மனத்திலெண்ணினும் வெகுமாமை- ராமராமா

௰௨, என்னுக்குள்எண்ணெய்போல் இருக்கிறசீதை
இடத்தில்இருக்கலேயோ பார்த்தாவே
உள்ளக்கருத்தைவள்ளல அறியுமென்றவார்த்தை
உனை அல்லவோ சொல்லாய் கர்த்தாவே-ராமராமா

௰௩, எதிர் அரக்கரைக்கொன்றாய் மதியில்எங்களைவைத்தாய்
இந்தத்தயவுனக்கேன் கேபோச்சோ
மிதிலைவலிமையைஇங்கே சோதித்தாய்எங்களை
விருந்திட்டுப்பகைகாணோ மனதாச்சோ-ராமராமா

௰௪, இழுக்காகியபொன்னைப் புடத்தில்வைத்தெடுப்பார்கள்
இவளுக்குஎதோசொல்லாய் விதியோசம்
அழுக்கில்லாததங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்தெடுத்தாயே
ஐயாஉனக்குமஉண்டோ மதிமோசம்-ராமராமா

மக்களையும் மருமகளையும் சக்கிரவர்த்தி புகழ்தல்.

விருத்தம்,

ஆரதபிரமன்இவ்வா றுரைக்கத்தேவர்
அறும்தியாலதசரதன்தேர் விலமேல்கொண்டான்
காராரும்குழலசீதைக் குவசரித்தான்
கற்பகமேவாழ்கென்றுஞ் இளையோன்தன்னைச்
சோராமல்அண்ணன்தாசப் புண்ணும்இந்திரன்
தோள்புண்ணும்துடைத்தனையே என்றுகண்டு
மாராபிராமனைத்தன மார்பில்கட்டி
மகிழுவான் அவன்குணத்தைப் புகழுவானே,

அடு-ரூ-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பனேஇன்றுன்னைக்கண்டேன் ஆனந்தம்கொண்டேன்

அநுபல்லவி.

வையம்தசரதன் நானென்னை மறந்திக்கவிட்ட பின்னை
வானவருக்கும் அந்த நான்முகனுக்குமெட்டா
மாயவன்உலகத்திலேஇரா நென்னைவைத்த—அய்யனே

சரணங்கள்.

௧. மல்லிகைப்பூமிதித்தாலும் வருந்தும்உன்தன்தாளிலே
வனத்தில்உள்ளகலுமுள்ளும் பொறுத்ததோஇச்சாளிலே
எல்லாருக்காணக்கைகேசி சண்டாளிஎன்தோளிலே
இருந்துசெவியைக்கடித்தால்போல்உனைப்பிரித்தாளே ஒருகோளி
சொல்லும்தரித்திரனுக்குத் திரவியம்கண்டெடுத்தாளப்போல் [லே
சென்மக்குருடனுக்குத்தெய்வம்கண்கொடுத்தாலப் போல—அய்ய

௨. லங்கேசிசெல்வமுக்காயம் கொஞ்சத்திலேமாறுமோ
* கட்டிக்கொண்டாயினதலாலப் பின்னையும்ஒன்றாலஆறுமோ
அய்யாவுன்றாந்தம்போல அமுதாருமகனைவஉறுமோ
ஆர்முகமும்உன்முகம்போல் ஆறுமோமனம்தேறுமோ
கையும்மெய்யுமஎன்தன் கண்கள்தெரிசித்தது
கண்கள்படைத்தபலன் இன்றல்லோலபித்தது—அய்ய
வேனுமோஉற்றாரிமைக்கு

௩. மாதவையுமகட்டிக்கொள்ள அப்பாஉன்தன் அருமைக்கு
யாருள்ளோர்உனக்கொப்பானோரன் சீகேதாசீதைபெருமைக்கு
அருவம்ஆம்அருக்கதிகூட சொல்லேன்உனதன்ஒருமைக்கு
சோதிக்கவேணுமோஎன்

---

* இதை இட்டுத்துப் பாடுகையில உன்னை என்று முதலிலே கூட்டிக்கொள்க.

திருக்கண்டவனுக்குத் தேவாதிதேவர்க்கும் — நீக்குண்டோமென்மேலே சிறந்தேனேஉன்னாலே—அ

அனுமார் வசந்தனைக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

முடிபுனையும்தசரதன் உரைஇக்கிழ முழுதம்மொழிந்துடனே
முதலவர்வரமதனில் அனைவர்களும்பழ மறையிலெழுந்தபினே
இடர்பெருகும்பா தன் அருளும்படி வடதிசைபுஷ்பகம்மேல்
சகுலதியும்சனெ தியும்ஒருதம்பியும் எவரும்நிறைந்திடும்முன்
மடியும்வசந்தனை ஒருமிபிறைம்கொடு வருகெனஎம்பெருமான்
வளைநிருபமதனை முடிமிசைகொண்டொரு மறவியின்மண்டலமும்
அதிகளிறிந்திரன் உறைதரும்மண்டலம் அயன்உறைமண்டலமும்
அதிர்அதிரும்படி விசைஅனுமந்தன் அவ் வளவிலகிளம்பினனே,

அசு-திரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

தாவி அனுமந்தன் — பாய்ந்தானே-வசந்தனைராம
சாமிமுன்கொண்டோடி — வாய்ந்தானே

அநுபல்லவி,

காவல்வசந்தனை முன்னோலை காட்டென்று செங்கைஓலை
காருந்தனஎழுந்திட — எமபுரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அரை — கொடியினிலவிசைகொண்டு—தாவி

சரணங்கள்,

௧. துருவினமலோகத்தை — வாட்டி-வசந்தன்இல்லாமல்
சொல்லிஅதிகின் துபா — ராட்டி-ஈதிலவிழுந்த
நரகவாசவா அப்பால — ஓட்டி-காட்டாளென்று
நமனைவாளெச்சருக்கி — மாட்டி-எங்கெங்கும்தேடி
கருடவேகமொடு — கந்தர்வலோகமும்
இருவண்ணும்கிமிட்டாமுன் — இந்திரலோகமும்—தாவி

௨. ஐந்தருநீழலெங்கும் — தேடி-மயங்குவந்த
அந்தத்தேவரோடுவா — பாடி-சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகம்உண்டென்றதை — காடி-அந்தலோகத்தில
சற்றுகோத்திலேவோய்க் — கூடி-அதற்கப்புறம்
மந்துபோலஎழும்பிப் — பனைத்தலால்நெருக்கி
அந்தக்ஷணமே — இந்திரனையும்சுருக்கி—தாவி

௩. கனலையாபிர்மலோகம் — நோக்கி-வசந்தனை இங்கே
காட்டென்றுபிர்மாவுடன் — காக்கி-இந்திரனைமறே

உடலையும்வாலில்கட்டித் — தூக்கி-சாசசென்ன
அந்தஉலகைவிட்டுப் — போக்கி-மிகவும்நல்ல
தவமிகுத்தபெருஞ் — சத்தியமுனிவர்விட்டும்
விலாமூர்த்திதரும் — விஷ்ணுபதவிமட்டும்—தாவி

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்ப்பட்ட இடங்களைக்காட்டல்.

விருத்தம்,

ஓகையுடன் அனுமன் இந்த வாறுவசந்தனைத்தந்தான்உடனேகொண்டார், ஆசமிதமிகக்களித்தார் வானரர்கள்மானிடர்கள் ஆனார்இப்பால, வாகைபெறுதம்பியுந்தானும் படையும்புஷ்பகமேல் மகிழ்ந்தராமன், தீங்கைகளும்சீதையுடன் செல்லுவான்இவைஇவைகள் சொல்லுவானே,

௪௬-நிபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்,

௧. கன்னிகையே அந்த சனகன்வேள்வியில்வந்த கற்புள்ள — மடமானே
உன்னிமித்தத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை உற்றுப்பார் — நீதானே

௨. வடிகணைஒன்றாலேகான் ராவணன்உயிர்கொண்ட வடக்குவாசலைப் — பாராய்
கெடிபெறும்நீலன்அந்த பிரகஸ்தன்உயிர்பறித்த கிழக்குவாசலைப் — பாராய்

௩. தீரன்அங்கதன்அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற தெற்குவாசலைப் — பாராய்
வீரன்உன்மைத்துனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற மேற்குவாசலைப் — பாராய்

௪. உறுதிசொல்கும்பகர்ணன் அதிகாயன்முதல்ஆனோர் உருண்டகளத்தைப் — பாராய்
பிறகுமூலபலங்கள் காள்மாடுதலைமாடாய் பிரண்டகளத்தைப் — பாராய்

௫. அடுபோரில்வலிமைக்காத்த அனுமான்அகம்பனைஅன் றடுகளத்தைப் — பாராய்
படுபாவிதூம்மகோ தாள்என்தன்கையிலப்பட்ட படுகளத்தைப் — பாராய்

௬. வடிவானமாண்டம் கொட்டித்தட்டிச்செய்யும்குச வனுக்குப்பலகாள் — வேலை

நடிகாரனுக்கோ சுஷணம்போல் அரக்கர்என்றால்
சமைத்ததைப்பார்கண் ணே
௭. இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
ஏழுமதில்கள் பாராய்
ஆர்ந்தமாம்பாதாள லோகத்தின்கீழும்போம்
அரசுகள் இவை பாராய்
௮. சுக்கிரீவன்தக்கினின்று ராவணன்மேல்பாய்ந்த
சுவேலமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இத்தக்கடலைப்பாராய் பாராய்

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதின் மகிமைகூறல்.

விருத்தம்,

நிறமென்கூந்தல்சானகியே பின்னே அநுமான்கண்டுவந்த
பிரகிருதிகள் ஒருநாளறல் பெருகச்செயும்பேர் அணைபாராய்
உறதிஆசு இதனபகிமை உரைக்கமுடியாதானாலும்
சிறிதும்மொழிவேன் எனராமன் செலவானை எடுத்துச்சொல்வானே

அ-எ-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

இந்தச்சேதுவைக்கண்டால்போமே-சனகன்பெண்ணே-இகபரசித்தி [ஆமே

அநுபல்லவி,

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே-சகலபத்தினிகளும் தொழுவரும்மாதே
இந்த

சரணங்கள்.

௧. தந்தைதாயுடனே குருதெய்வந்தனையும்-சதிகீளன்று
தஞ்சம் அடைந்தவரைக் கெஞ்ச அடிக்கும்சற்பனையும்-அருகினே
அந்தணைப்பசுவை மைந்தனைகொலலும்வேதனையும-பஞ்சகாலத்
தில், அன்னம்இட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும்வஞ்சனையும-பயபடாமல்
கீந்தைஆனகள்ளைக் குடிப்பதும்-பக
மங்கைஉரைஞ்சுகலலை இடிப்பதும்-கடுச்
சந்திரிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கையைக் பிடிப்பதும்
கொந்தபேர்பொருளைக் கொண்டதோஷமும்
கோண்புகளைவில்ல விண்டதோஷமும்
லந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும்
படிரூபவபெண்களைக் கண்டதோஷமும்—இந்த

௨. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாயவிலையும்வயிற்றினிலப்ப
ரைன்றிட வழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும்-பாதிசாமத்தில்
வீடுகளிலமறைத் தேடிநெருப்பிடும்புலையும்-கண்ணிகள்குத்தி
விலக்கும்பறவைகளும் கலங்கிடவேசெய்யுங்கொலையும் ஆணும்பெண
கூடுமகூட்டுறவைப் பிரிப்பதும்-வழி [ணும்
பாடுதப்பிடக்கக் குழிப்பதும்-கடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும்-விளை
பாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
காடிக்கெடுப்பவரைத் தடிக்கும்பாவமும்
காண் இழந்தவென்னுடன் படிக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்துறந்து விடுக்கும்பாவமும்
கோள்ச்சொல்லிக்குடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும்—இந்த
௩. மாலைஇட்டவளைஇகழ்ந்துசொல்லும் பாதகமும்-வேறொருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்பாதகமும் - பசுவும்கன்றும்
மேலஇருப்பவரைக்கலக்கும்மித்திர பேதகமும் - மாதவிடாய்
பூத்தமங்கையரைச் சேர்ந்தவினைத்துரோகமும்-குருவேளென்று
மேலவர்களைஅலைக் கழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை அழிப்பதும்-செய்யும்
காலசெபதபத்தை ஒழிப்பதும்-இடும்
பாலைவிசரைப் பழிப்பதும்
ஏதும்இரைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
இநட்டினில்இடம்இல்லை என்றதோஷமும்
ஆலயங்களிலப்புனர் நின்றதோஷமும்
ஆற்றில்அம்மணத்துடன் சென்றதோஷமும் —இந்த

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்.

விருத்தம்,

திருவணைப்பலசேனதென்று நிலைநிறுஸ்பருக்கராமன்
கருப்பமர்க்குழலிஆன சானகிவதனமநோக்கிப்
பொருமதில அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டகாள்முன்தொட்டு
வருபவழி அடையாளங்கள் வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே.

அ-அ-தரு-ஆநந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சனகன்மாதே-பாராய்-சனகன்மாதே

அநுபல்லவி.

கிளிவினுடன்மனம்-மகிழப்பாராய்பெண்ணே—சனகன்

சரணங்கள்,

௧. இலங்கைநகர்மேலேமுன்னாள் எழுந்தனுமன்பாயவே
இடமதனுமயேந்திரமிது தானே
தலம்புகழுவேளன்னை வருணன் அடைக்கலமென்று
சரண்புகுந்ததானமிது தானே-பெண்ணே—சனக

௨. மதிகதிர்உள்ளளவும்மோம் பொதியமலைஇதுதிவ்விய
மகத்துவம்உள்ள அகஸ்தியமுனி தானம்
கெதியில்எதிரோடின்ற மலைஇதுசுக்கிரீவன்வாழ்
கிஷ்கிந்தை அவனுக்கா தினம்-பெண்ணே—சனக

௩. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல் உன்தனைஇணங்கவே
சகிசெனங்கள்ஆகலுக சாலே
இந்தமலையின்றும்வா னரமாதர்உருமாறி
இதோவருகிறார்பார்கண் ணாலே-பெண்ணே—சனக

௪. கிளைக்கும்என் அம்பினாலே ஏழுமரங்களும்வீழ்ந்து
கிடக்கிறதைப்பார்நமக்கு நேராய்
விளைக்கும்மழைகாலத்தில தம்பியுடன்நான்இருந்த
மாலியவந்தமலைஇதனைப் பாராய்-பெண்ணே—சனக

௫. துதிசெய்சநுனவணிகளைச் சுக்கிரீவன்காட்டநான்
துயருற்றமதங்க அடி வாரம்
அதிசயமத்தியா-என்னையும்உன்னையும்காத்த
அனுமன்கண்டதிவிடமம்மை ஓரம்-பெண்ணே—சனக

௬. தபவாகமனம்தேற்றிய பசிஆற்றிஎனைப்போற்றிச்
சபரிமுத்திபெற்றஇந்தச் சாலை
உயிர்போலும்உனைத்தேடி வாடிமவழிமேல்க்கவந்தன்
உயிர்கொண்டமூலைஇந்த மூலை-பெண்ணே—சனக

௭. எதிர்தரும்ராவணன்கையில்பழமைபாராட்டிஉன்னால்
இறந்ததந்தைக்கிக்கேசமஸ் காரம்
சதிர்செய்முன்றவருநூம் ராமஇருக்கதம்பிசெய்த
சாலைஇதுபஞ்சவடி தீரம்-பெண்ணே-சனக

௮. இவிடம்மாரீசன்பட்டதிவிடம்சூர்ப்பநகிகெட்ட
திவிடம்கரதூஷணர்வீ காரம்
இவிடம்கோதாவிரி அன்னை இவ்விடம்தம்பிகண்டதென்னை
இவிடம்உன்னைராவணன்செய் யோசம்- பெண்ணே—சனக

௯. கனித்துநீபுலம்புமாள் உனமீயித்தமஉயிர்விடும்
சடாயுவனமிது அவன்என் சாமி
அமித்தியம்இல்லா அகஸ்தியமுனிஎனக்குப்படைகொடுத்தஇடம்
அதிவைபோசதல்லேபுண்ணிய காமி-பெண்ணே—சனக

௰. இதுசுதிக்ஷ்ணமுனிவனம் இதுதண்டகாரணியம்
இதுவேமுனிவர்கட்குமி வாசம்
இதுசரபங்கமுனி தேவியுடன்முத்திபெற்ற
இடம்இது அதிசயி காசம்-பெண்ணே—சனக

௰௧. இங்கேவிராதனைக்கொல்லத் தேவன்ஆகினனைப்போற்றி
எதிரான் அல்லவோவானின மீதே
தங்கம்பனிஉனக்கனு ஆயைதானை அத்திரி
தபவோடசரித்தஸ்தலம் ஈதேபெண்ணே—சனக

௰௨. கன்றுபிரிந்தமகப்போல் கன்பிரியப்பரதனைக்கு
கண்டமலைஇதுசித்திர கூடம்
அன்றினையவசெந்ன்ன ஏறிவந்தமுனைஇறங்
கடையாளம்பார்குகன்இலாலச்செய் ஓடம்-பெண்ணே—சனக

௰௩. சர்வமுவருநூம் கமைமலரும்வழிநோக்கி
இருக்கும்பரத்துவனுச்சிரம காவி
கார்ஏறுகுகன்காக்கும் கங்கைஇதுகமைமுங்காள்
கரைஏற்றிவிட்டதிந்தத் தோணி-பெண்ணே—சனக

௰௪. சீலம்உள்ளதந்தையர்க்கு என்றும்நீரும்நான்இறைத்த
தீர்த்தம்இதுகங்கைநதி நேத்தி
மூலமுதல்ப்பொருள்இருக்கும் ஆலிலையைப்போலஇதோ
முன்காணுமகரமது யோத்தி-பெண்ணே—சனக

—oooooooooo—

ஸ்ரீராமர்வரஇல்லையென்றுபரதர்புலம்பல்,

விருத்தம்.

உரத்தாலேஇந்தவிதமஉரைத்தராமன்
உடன்வருமசேனையுமதாறுமாரத்துவாசன்
வரச்சாலையினில்புகுந்தான் அயோத்திதன்னில்
மாருதியை அனுப்ப அவன்வருமபோநிங்கே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்தநாள் ஆச்சையோ
சாமிவருவானோவாரானோஇன்னம
வரக்காணேனென்என் ஆவிவைக்கேனென்று
வாடிவாள்பரதன்கொக்குநேடுவானே.

௭௭-நியதை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. பதினாலுவருஷம்போய்ப் பரதாகான் அருமேறேன்
பாரடாளன்றுபடித்தப் பூமி
பதினாலுவருஷத்துக் குள்ளேவருவது
பதினாலும்போயோஎன் சாமி-ராமராமா

௨. உன்பட்டனாரமவாக் கொண்டோரண்டோஎன்தன்
ஊழ்வினைப்பயன் இது தானோ
மண்டெயிலேஎழுதியபிரால்மறைத்துவைத்த
மலாயன்கபடறி வேனோ-ராமராமா

௩. முக்கியமாதுகையே எல்லாத்தெய்வமுமென்று
முன்னாளிலக்கட்டளை இட் டாயே
தெற்குத்திசையேஎலலாத் திசையும்ஆர்என்றென்னைத்
திசைமயாத்துத்திசைக்கவிட் டாயே-ராமராமா

௪. வருவானென்சாமிஎன்னைப்பிரியாதேனென்றுநெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் காதே
இருபாதமன்றுசொல்லும் கனாகண்டால்அலரமல
என்கண்ணீர்வெள்ளமடங் காதே-ராமராமா

௫. உருசிறுதாய்மார்க்கும் ஊர்க்குமெனக்குமசொன்ன
ஒருவினைக்காலனைகண் மீதே
வருமவிதிஇவத்தென்றுல பதிமவிதிவிடவேனும்
மாட்டோமென்றும விடாதே-ராமராமா

௬. அண்ணன்ஆம்என்சொலலை சத்துருக்கனுமகேளாமல்
அரசாளமனமகிழ் ந்தேனே
அண்ணன் அழைத்துப்போனலட்சுமணனைபோல்என்னையும்
அழைத்துப்போகடன்கி ருனே-ராமராமா

௭. பூமிநெருப்பிலவிழும விழவேண்டாம்என்றொரு
புத்திமதிசொலலநில் லாயோ
சாமிபின்போன்நெஞ்சே வருவாரோ
சற்றேநீவந்துசொல லாயோ-ராமராமா

௮. பொடித்தவனம்தனிலே எனருடன்சண்டையோ
புரோகிதரேசொல்லிரா ரோ
கடிப்பைபிள்ப்போனதும்அடிப்படாமல்த்திருமபும்
காமகன்வாரத்தை ஏதோ-ராமராமா

௯. பருவங்கள்பதினாலும் தவம்செய்தென்னகண்டேன்
படைத்தேனேஇந்தஅப வாதம்
பெருமான்சென்றவழியில் புல்லாய்முளைத்தாலும்
பெறலாமெனுண்டவன் பாதம்-ராமராமா

௰. அரசனையும்காணேன் அரசுக்கரசாகின்ற
அண்ணனையும்காணேன் நானெம் மாத்திரம்
பாதம்என்றயேனைப் பதமென்றுசொல்லலாம்.
பாவிநான்அதற்கலலோ பாத்திரம்-ராமராமா

சத்துருக்கர் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்.

பரதனிக்கவிதம்புலம்பிச் சாமிதெரிசனம்காணாப் பாவியேனே, சாதம்இனித்தியம்பாய்வேன் உலகாள்வாய் சத்துருக்கா தம்பிஎன்று ன், விரவியகாதினிலதுபோய் நெருப்பாகச்சுட அவனும் விழ்ந்துசோ ர்ந்தான், காகம்அன்றோஉனக்குப்பின் நிலம்என்றான் எனக்கென்னக லையன்றானே.

௭௮-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இதற்கோநான்ஆளானேன்-இதற்கோஅண்ணாவே

அநுபல்லவி.

சதிக்குள்சத்துருக்கனை வாஎன்றழைத்திட்டாயே
சாமிபாதனென்னைக் கைகழுவிவிட்டாயே—இதற்

சரணங்கள்,

௧. பூமிஆளச்சொல்லி என்னைத்தானே-விட்டுப்
போனால்என்ஆருமோ சோமானே
ராமன்முகம்உன் முகமும்கண்டுகானே
கண்டாட்டிலவட்டின குட்டிபோலஆனேனே—இதற்

௨. ஒருவன்கானகத்தில ஏகவும்-அவன்
உடன்ஒருதம்பிதுணை போகவும்
ஒருதம்பிஆனநீ நெருப்பிலேமூழ்கவும்
ஒருதம்பிஎன்உயிர் வல்லுயிர்ஆகவும்—இதற்

௩. எனக்குமாத்திரம்உடல் கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்தலகாளவிட்டால் கஷ்டியோ
உனக்குப்பின்வாராமல் எனக்கொருவெட்டியோ
உன்உயிரிலும்என்தன் உயிர்கரும்பட்டியோ—இதற்

அக்கினியில் விழுந்த பரதனைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக் கூறுதல்.

விருத்தம்,

வாடி இவ்வாறழுத தம்பிக் கிரங்கான் நான்போய்
மாள்வேன் எனில் இவன் புவியை ஆள்வன் என்று
கூடிய மந்திரிமாரும் ஊர் உள்ளாரும்
குலைந்தலைப்ப பரதன் தீ வளர்க்கச் சொன்னான்
நாடியதோர் கௌசலையும் கேட்டு வந்தாள்
கண்மகனே மகனே என் செய்வேன் என்றே
ஓடி அவன் கையிணையைப் பிடித்தாள் புத்தி
உரைக்கின்றாள் மகன் மனதைக் கரைக்கின்றாளே.

௯௰-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

என்னை நினைந்தாய் மாதா-என்னை நினைந்தாயே |

அநுபல்லவி

அன்னை எனும் கௌசலையை-அகல விட்டிடுநீயே—என்

சரணங்கள்,

௧, முன்மகன் ஆகிய ராமன் முகம் பாராக்கவலை எல்லாம்
உன் முகத்தைக் கண்டு நீங்கி உளம் குளிர்ந்தேன் மகனே
நின் முகமும் காட்டாமல் நெருப்பின் முகம் நீ பார்த்தால்
என் முகத்தைப் பார்க்கும் முகம் எந்த முகம் மகனே—என்

௨, எத்தனை ராமரும் உனக் கிணை ஆவரோ நீ போனால்
செத்துலகம் போம் என அ சீவனும் போம் மகனே
பெற்ற மனம் பித்தென்னும் பிள்ளை மனம் கல் என்றும்
சுற்றிலும் சொல்கிறபடி துணிந்தாயோ ராமகனே—என்

௩, இதம் கொண்ட ராமன் வர விதோ அதோ வென்றிருக்க நீ
மதம் கொண்டால் போல் உயிரை மாய்க்கல் ஆமோ மகனே
சுதந்தர மாதவம் செய்தும் சுகம் தக்கினதும் அல்ல
விரதம் தக்கினதும் அல்ல வேண்டாம் அடா மகனே—என்

பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்.

கொச்சகம்,

மன்னி இது தாய் சொல்லப் பரதன் சரோம் ஆண்டும் அண்ணன்
சொன்னபடி காத்திருக்கும் சுபயி தெரிசனம் சுதனை

பின்னை எனக்கார் இருந்தென் ஆர் போய் என் நெருக்கீயின்
என் உயிரை விடுவேன் என்றழுவான் சொல்லி மொழிவானே.

௯௧-தரு-சௌக்தவிராகம் திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி.

இனி நான் இருக்கல் ஆமோ தாயே

அநுபல்லவி.

அநியாயத்தில் அய்யனுக் காராமல் போமே—இனி

சரணங்கள்,

௧. மறுவில்லா வரம் கொண்டேன் நானே-அண்ணனை
வழி பார்த்துப் போகச் செய்தன் விழியும் பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப் பருவம் கான் தானே-இதிலே
சிறகு பறி கொடுத்த பறவை ஆய்ப் போனேனே—இனி

௨. வருத்தம் அறியான் சாமி கொஞ்சம்-அறிந்தால்
வாராமல் இருப்பானோ எனக்குண் போதஞ்சம்
நெருக்கு கேதவலைப்பிர பஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலே போட்டாலும் வேமோ என் நெஞ்சம்—இனி

௩. அரசனுக்கு தவாமல் கெடுத்தேன்-அண்ணன்
அருமந்த முடிக்கும் சான் சடைமுடி கொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக் காட்டில் விடுத்தேன்-பாதன்
சாபித்துரோகி என்றே எங்கும் பேர் எடுத்தேன்—இனி

௪. அய்யர் ஆண்ணை சொல்லலே காமல்-சேட்க
அளிக்கத் தக்கவன் இரு வுளத்துக்கு ஆகாமல்
செய்தேன் வெகுகுற்றம் போ காமல்-பல
நீட்டுக்கு முழுக்கொன்று நெருப்பில் மூழ்காமல்—இனி

ஸ்ரீராமர் வரவை அனுமார் பரதருக்குக் கூறல்.

விருத்தம்.

நந்தாய் கௌசலை வந்தாளொடு பரதன் பாடுகள் இலைமுன் கூவி
சொந்தார் அனலை வலம் சூழ் பொழுது சூழ்ந்தாய் குழியில் அமிழ்ந்தாதே
அந்தோ பொறு பொறு பைந்த பொறு பொறு அன் பால் உனது முகம் தே
ந்தா ராகு பதி வந்தான் என அனுமன் தான் இங்கணைந்தானே, [பு-

௧௨-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

வந்தான்வந்தான்பரதா-ரகுராமன்-வந்தான்வந்தான்பரதா

அநுபல்லவி,

வந்தான்வந்தான்மோதிரம் தந்தான்தந்தான்கைமேல
இந்தாஇந்தாநதியினில் முந்தாதேமுந்தாதே—வந்

சரணங்கள்.

௧. நாயகன்சொல்மறந்தாய் அண்ணனென்று பேயனைப்போல்மறந்தாய்
தாயனையும்துறந்தாய்பழிபோட நீஇதற்கோபிறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்முகம்போல
சாயும்பூவுக்குச் சாயும்நிழல்போல
தீயும்பயிருக்குப் பெய்யும்மழைபோல
மாயன்கஜேந்திரனுக் காய்வந்ததுபோல—வந்

௨. பொருக்காதபுத்திதந்தாய்ஆலைவாயில்கரும்புபோல்மெத்தநைந்தா
ய், துரும்புபோல்வற்றுகொந்தாய்வீழ்வேனென்றுபெருந்தீயைச்சுற்றி
அரும்பதினால்ஆண்டும் ஆச்சென்றதினாலே [வந்தாய்
வருந்தும்தம்பிமடி வானென்றெரிகாலே
பரிக்கிதோசித்திர கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பும்பசுவைப்போலே—வந்

௩. தீமைவினைகள் மண்டி-இராவணைப் பாமரன்ஆவிஉண்டு
சேமலஞ்சேனை கொண்டு-பரத்துவாச மாமுனிபூசைகண்டு
சாமிரகுகுல சோமன்இதோவந்தான்
பூமகள்சனகி வாமன்இதோவந்தான்
ஓம்மென்னும்ஆயிர நாமன்இதோவந்தான்
நீமறவாது ராமன்இதோவந்தான்—வந்

பரதர் அனுமாருக்கு சங்கிரகராமாயணம் கூறல்.

சந்தவிருத்தம்,

இந்தவாறனுமந்தன்ஓதி இதெம்கைமோதிரம்ஈய்ந்திடவே
சந்தமாமுடிகொண்டதோர்பரதன்கனாவளர்ந்தனன்
உன்தனோடுபிரிந்துராமன்ஒழிந்ததும்பின்நடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிந்திடென்றுருமாதிறன்இவைகூறினான்,

௧௩-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

பரதமகாராசனேகேளாய்-ராமன்சேதி-பரதமகாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி.

இராமலாலியசித்திர கூடத்திலேமுன்னே
திருவடிகள்நீகொண்டு போகியஅதின்பின்னே
இருபதிதண்டகவ னத்தில்அடிநீட்டினன்
ராட்சதவிராதனை உபேசைஅபறமாட்டினன்—பரத.

சரணங்கள்.

௧. அந்தமுனிவர்க்கபயம் ஈய்ந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனிஆசிரம் சேர்ந்தான்-அவன்
தந்தபடைமுழுவதும் கொண்டான்-வந்து
சனகியொடுபஞ்சவடி கண்டான்
வந்தசூர்ப்பநகையவள் வாதாடும்காளிலே
வள்ளல்இளையவன்அங்கை மீதாடும்வாளிலே
கத்தமூலையும்செவியும் நாசியும்அறுக்கிறான்
கரதூஷணரையும்அவ ளாலேகொறுக்கிறான்—பரத

௨. பின்னுகமாயைமார விடவே-அதின்
பிறகுகனைஒன்றில்அற படவே-ஒரு
சன்னுசிராவணன் அடுத்தான்-சீதை
தன்னைநிலமங்கையோ டெடுத்தான்
அங்கிலேயிலேவருச டாயுவைவருத்தினன்
அம்மனைஅசோகவன காவலில்இருத்தினன்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினன்
கழுகராசனைக்கண்டு கவந்தன உயிர்வாங்கினன்—பரத

௩. சவரிசொல்லியவழி நடந்தான்-என்
தனைஅடிமைகொளவே தொடர்ந்தான்-பின்;
கவுனமரங்கள்துணி செய்தான்-அந்த
காலனவாலியையும்விழ எய்தனன்
அவனியைச்சுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன்அறிந்தம்மை நிலைகண்டுமீளவும்
தவம்உளவிபீஷணர்க் கபயம்கொடுத்தனன்
சாமிதிருவணைஒன்று கடலமேல்எடுத்தனன்—பரத

௪. பண்டைலங்கையின்மதில் பிடித்தான்-எழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டடித்தான்-வெரு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-மயிர்க்
களையெடுத்ததுபோல் எடுத்தான்
அண்டர்பணிதம்பியும்கெ டுங்கணைகள்தாக்கினன்
அதிகாயனையும்இந்த சித்தையும்மண்ஆக்கினன்

கொண்டல்மணிவண்ணனும் — சிலகணைதொடுக்கின்றான்
கும்பகர்ணனையுமா — வணையும் ஒடுக்கினான்—மாத

௩. மதிநுதல்சீதைதனை — உற்றான்-அங்கே
வந்ததசரதன்வரம் — பெற்றான்-தனது
மதியில்வரவேண்டும் — மதித்தான்-புஷ்ப
மகமிதில்சேவடி — பதித்தான
எதிர்மடும்காடும்கா — டும்கண்டுகொண்டினான்
இமையவர்புரந்தரா — திகள்புகழவேண்டினான்
அதிமுனிபாரத்துவாசன — ஆசிரமமமேவினான்
அதற்குமுன்உனைக்காண — அடியேனைஏவினான்—மாத

ஸ்ரீராமர் அநுமாரை உடனுண்ண வேண்டுதல்.

விருத்தம்,

சீதையுடன் அநுமன் இதுசொன்னான் இந்த
விசேஷம்வந்துசாமிஉனக்கருள்வானென்றான்
மோதரவப்பாரத்துவாசன்மடத்திற்பூர்வ
யோசனவேளையில்போய்ராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினான்பரதன்தன்னைப்
பார்த்ததும்கார்த்ததும்சொன்னான் அப்போதையன்
காதலனே அநுமானேநீயேஎன்தன்
கண்ணென்றான்என்னுடன்வாஉண்ணென்றானே.

௩௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

வாவா அநுமானே-என்னுடன் உண்ண-வாவா சீமானே

அநுபல்லவி,

சேவைம்இல்லாமல் — பரதனையும்தேற
தேற்றிஎனக்குவந்து — சொன்னஉன்இளைப்பாற—வாவா

சரணங்கள்,

௧. அங்கேபிரம்மாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
அமுர்தமருந்துதேடிக் — கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியில் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
என்வரத்தைச்சொல்லித்தாங்கி — எடுத்தாயே
சங்கடவேதனைகள் வந்தேதுவந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டுதீர்க்கத் — தொடுத்தாயே

ஓங்கும்இருப்புக்கோட்டையும்கல்க்கதவுமே
மோலஎங்களைக்காக்க — வாலாயம் அடுத்தாயே—வாவா

௨. மூட்டியதுநீபோய் அரக்கரைக்கொன்றரத்தம்
போச்சிலேயோஇன்னமலவ — சையில்சாம்
வாட்டம்இல்லாமல்சீதை தனையும்தந்தாய்நல்ல
வாழ்வுமதந்தாய்எனக் — குபகாரம்
கூட்டத்திலென்ன படையிலும்ஒருத்தன்
கொடையிலும்ஒருத்தனஉன் — னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்கும் தாய்மார்க்குமெனைப்பெற்றோர்
தனக்கும்உனக்குமகான் — சொல்வதேன்உபசாரம்—வாவா

௩. சுக்கிரீவனுக்கும்வி பீஷணனுக்கும்தங்கள்
துரைத்தனமேலாசை — எந்தாயே
எக்காலமும்உன்தன் ஆசைஎன்காரியத்தில்
எங்கெங்கும்போய்ச்சுற்றி — கொந்தாயே
விக்கிரமம்நீசெய்து வருகையாலேநாங்கள்
விருந்துமிருந்துண்ணத் — தந்தாயே
சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தாற்போல
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமையத்திலவந்தாயே—வாவா

ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல்.

விருத்தம்,

சுந்தரன்ஆம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதம்உபசாரம்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅநுமான்ஒடுங்கிவணங்கினான்எல்லாரும்மகிழ்ந்தேஉண்ணப்
பந்தியிருந்தார்அநுமான்பரதனையேஅடிக்கடிக்குப்படித்துப்பேச
அந்தஉரைசெவிக்கமுதாவிருந்தமுதுதிருந்தினான்அருந்தினானே,

௩௬-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

உண்டானேராமன் பாத்துவாசன்செய்தவிருந்
துண்டேஆனந்தம் கொண்டானே.

அநுபல்லவி,

வண்டார்குழல்சீ — தையும்இளங்கோனும்
வானரேசனும்வி — பீஷணவீரனும்
கொண்டனேஅருந்த — கண்டுமனந்திருந்த
அண்டமெல்லாம்இருந்த — பண்டியிலேபொருந்த—உண்

சரணங்கள்.

௪. ஓங்கியபொன்னுலக தந்தியிலப்பெண்கள்
  ஓடிக்கொண்டுவந்து வழங்கவும்
நாலுதிசையிலும் உள்ளமுனிவர்கள்
  நாடிக்கொண்டுவந்த முழங்கவும்
மாங்கனியுங்கதலிப் பூங்கனியும்பலாச்
தேங்கனியும்பல விளாங்கனியுமிருந்திப்
பாங்காகவேமெல்லமேலே படையும்தானும் அன்பாலே—உன்

௫. நானிலந்தனில் மாகலந்தரும்
  நானவிதம் உள்ள ருபமும்
வானமங்கையர் தான்உகந்திடும்
  வகைவகையான அ பூபமும்
தேனும்கறிவகைகள் தானும்குளிர்ந்தகல்ல
பானகமும்சமைந்த போனகமும்கொண்டு
சேனைஆராவாரிக்கத் திருமேனியும் பூரிக்க—உன்

௬. பவ்வியவான் அனுமானைக்கடைக்கண்ணாலே
  பார்த்துப்பார்த்துமனம் களிப்புற
செவ்வையானவை வேதியம்செயக்கண்டு
  தேவர்எல்லாம்சேர மனம்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வவ்இடத்தில்உள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாய்மலரில் வைத்து—உன்

பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர் ராக்ஷதர்மாண்ட வகைகூறல்.

விருத்தம்,

உண்டபின்புபரிகலத்தை அனுமான்கொண்டான்
  ஒருசுக்கிரீவனுக்கும்விபீஷணற்கும்சயந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான் தானும்பாதி
  கைக்கொண்டான் அவனை அயோத்தியிலேஅந்த
அண்டர்பிரான் அனுப்பினன் கடலைத்தாண்டி
  அரக்கர்குலமவேரோடே அழியவில்லால்
மண்டமரில்வென்றதெல்லாம் ராமசந்திரன்
  வகைசொல்வான்முனிவருக்குத் தொகைசொல்வானே,

௬௯-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இங்கேநாங்கள்இலங்கையைவென்றகதை
இத்தயாளுகாண்முனியர்களே

அநுபல்லவி,

தங்கும்குரங்கெல்லாம் அனுப்போல்எதிர்த்த
  சண்டைசெய்யும்அரக்கர் மலைபோல்வரவர
அங்கேநீங்கள்முன் ஆசீர்வாதம்செய்ய
  அனுவும்மலைஆச்சந்த மலையும் அனுஆச்சைய—இங்

சரணங்கள்,

௧. வானரத்தாலஅரக்கர் படைகள்எல்லாம்மடிந்தது
  மாயைஎல்லாம்விபீ ஷணனால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு நாகாஸ்திரமடிந்தது
  அதுவும்கருடனாலே பொனையாப்பொடிந்தது—இங்

௨. அந்தப்பிரம்மாஸ்திரத்தைஅரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
  அமிர்தமருந்தை அனுமான் கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே இளையவன்உயிர்பெற்றான்
  இளையவன்கைஅம்பாலே இந்திரசித்தனும்செத்தான—இங்

௩. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்னன்சென்மம்
  முடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
ஏலவேதொலைந்தது எங்களைத்தொட்டகன்மம்
  எங்களால்ஒன்றுமில்லை எல்லாம்உங்கள்தன்மம்—இங்

குகன் ஸ்ரீராமர் வரஇல்லையென்று, வருந்துதல்.

விருத்தம்,

காக்காமல்இவ்வாறு சொன்னராமன்
  கானமுனிவரைவிருந்தி ஆசிகொண்டு
மாப்பாம்புஷ்பகம்கொண்டு கங்கைஆற்றின்
  பக்கலவரும்புனமம்முன்னே பரிவினோடே
நாத்தாலேஎனக்குரைத்த நாளுங்கண்டேன்
  சருணமும்கண்டேன் இராமன் சாமிஇங்கே
வாக்கானேன்என் ஆவி வைக்கேனென்று
  வாடுவான்குகன்வருந்தித் தேடுவானே,

௫௮-இயதை-ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧. இன்றெனினும்போய்வருகிறோம்என்ற அய்யன்வரவுகாணேனே
வேண்டியனமரம்போலேவளர்ந்தேனேஇலத்திலிருக்கலான் ஏனே
௨, சாமியும்என்தாயும்தம்பியும்என்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியிலத்தங்களுடன்வாராக்குகன்புலையன்என்று அறந்தாரோ
௩, இச்சையாலேநான்என்னபிழைசெய்தாலும்ஏழைஎன்றென்னை அறி
நச்சுமரமானாலும்வச்சவர்கள்மரமனுகுறியாரோ [யாரோ
௪, உண்டாற்பசிதீருமென்றேஇந்த உலகம்சொல்லியமாண்பேனு
கண்டாற்பசிதீருமன்சாமிபதகமலத்தை என்றுகாண்பேனு
௫, சோராதஒருதோழன்என்றவர்சொல்லியசொல்என்ன பொய்யோ
கார்மேனியும்கோதண்டமும்என்தன் கண்ணிலேநிற்குதையோ
௬, அங்கேமுன்பழகினஊரினைக் காரேபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருக்க இடம்அயோத்திதானே
௭, வலக்கண்ணும்வலத்தோளும்துடிதுடித்துவருகிறதென்னஇதுதானே
கெலிக்கும்ராகவன்தரிசனம்கிடைத்தாலும்கிடைக்குமோஎன்ன அ
றியேனே,
௮, இனிமேல்ஒருதெய்வம்தன்னைக்கை எடுப்பேனோசற்றுகானே
தனியேஆனைதழுவும்கையாலேஆடு தழுவுமோஎன்கைதானே

பரதருக்கு ஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல்.

விருத்தம்,

கையும்இரத்தக்குகன்பணியச் சாமிவந்தான்
தம்பிபரதனும்நீயும் சுகமோஎன்றான்
அய்யருக்கனைசிவிபீ ஷணன்சுக்கிரீவன்
துணைவரென்றும்புஷ்பகமேல அயோத்திசேர்முன்
செய்யவசிஷ்டனும்பலபேர் களும்தாய்மாரும்
இரண்டுவரும்பரதனுக்குக் கையாலேஉன்
அய்யன்வந்தான்என்றனுமான் காட்டகாட்சி
யருளினன்ராமன்எழுந் தருளினனே,

௬௦-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி,

ராமன்எழுந்தருளினன்-பரதன்முன்சீதா-ராமன்எழுந்தருளினன்

அநுபல்லவி,

ஆமனும்தேவர்களுக் கமுதம்தந்தாற்போல
பூமியில்உள்ளோர்க்கெல்லாம்போனபொருள்வந்தாற்போல-ராம

சரணங்கள்,

௧. தாயவர்க்கெல்லாம்முத்தி துறைகள்சித்தித்தாற்போல
ஓயுமுடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்பருந்தன்றாற்போல
நேயமர்தர்க்கெல்லாம்கண் விழல்வந்துதித்தாற்போல
தாயார்க்கெல்லாம்அப்போது-தானையிள்ளைபெற்றாற்போல-ரா
௨. உத்தமர்கள்ராவுக்கெல்லாம் உதயம்தேன்மயம்ஆக
மற்றவர்கண்[illegible]க்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயம்ஆக
அலகசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருஞ்சந்திரோதயம்ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம்தாயைப் போலவசியம்ஆக-ராம
௩. சரியும்மாவுரியும் சடையும்நடையும்சோர
வருமிறகும்பியல் வரவுகண்டுகன்றோர
உருவிஉருவிஅவன் உடைமருமைகள்தீர
இருவும்தம்பியும்சேவிச சேனையும்காணும்சேர-ராம

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலேவணங்குதல்.

விருத்தம்.

இயல்புடன்இப்படிராமன்வந்தபோதில்
இதோவந்தான்சாமிஎன அநுமான்காட்ட
வியனுடுதாய்மாரும்ஊராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனகமழைகிடைத்தாற்போலத்
தயவுளதாய்முகம்காணும்சலைபோலச்
சாமிமுகம்இளையவனும்தானும்கண்டான்
உயிர்உருகஉளம்உருகத்திருத்தாள்மேலே
உணங்கினன்பரதன்வந்துவணங்கினனே.

௬௧-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வணங்கினின்றனேபரதன்-சாமிசேவைக்கு-இணங்கினின்றனேபரதன்
வணங்கினின்றனே

அநுபல்லவி.

கணம்குலாவும்தச ரதன்தன்னைஎிம்பாட்டு
கண்டபின்னைக் கண்டுதெண்டனிட்டு—வண

சரணங்கள்.

௧. அதிகாரம்- போய்வாழ்ந்தவன் உடம்பும் - மோசம்மிளன்ற
அடிமேலே - போய்விழுந்தவன் உடம்புங்கட்டிக்கொள்வோதில்
அதுவோஅல்லஇதுவோபின்னை எதுவோஉடல்வெறுவோஎன்
அன்னை துஅன்னைத்துராமன் கண்ணீர்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமக னேஎன்றுகட்டிகொள்ள—வண

௨. அடியேன்மேல் திருவுள்ளம்உதித்தோ-அடிமையைத்தான்
ஆளக்கடனென்பது மதித்தோ-தரிசனந்தந்
தாயேதந்தை-தாயேஎன்ன-நீயேவளர்த்-தாயேஇப்போ
தவித்தபயறுமுளைக் கத்தந்தகதைபோலே
ஆவிநீதந் தாயென்றொருகாலே—வண

௩. என்றோடே நீபிறந்ததெல்லாம்-என்மதாரி
இருந்தேனே நீவராநாள்ளெல்லாம்-கானஇருந்தாலும் [ங்கே
இறந்தேன்இன்றுபிறந்தேன் கண்டுசிறந்தேன் குறைமறந்தேன்இ
இருந்தநாள்இருந் தேனேநிலமகெலவி
இன்றல்லோபிழைத்தேனென்று சொல்லிச்சொலவி—வண

—※—

நகரியையும் ஸ்ரீராமனையும்சீதையையும் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்,

வந்தநம்பிஇந்தவகை பணிந்தான்ராமன்
மாதாக்கள்மூவரையும் பணிந்தான்பின்னே
அந்தலட்சுமணன்வாதன் பதம்பணிந்தான்
அவன்பதத்தில்சத்துருக்கன் பணிந்தானப்பால்
மந்தம்உள்ளசீதை திசையைநோக்கிப்
பரதனும்தம்பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையா எவரும்கூடிநாறு
விதம்செய்தார்அயோத்திஅலங் கிருதம்செய்தாரே

௯௬-நியதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧ தேசதேசமக-ராசராமனுக்குத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்கள்எல்-லாரும்முறைமுறையா
எடுத்தனர் வையோகம்

௨. சேனைசேனைமக-ராசராசர்களு
திரிந்தனர் சாரிகைகள் - மிக
ஆனைமேலேகெடு-வானமும்அதிர
அடித்தனர் பேரிகைகள்

௩. சோதிவிண்டுதொடும் வீதியில்மகர
தோரணம் தூக்கினர்-திசை
மீதினிலேபிச காமல்நால்இரு
மேருஉன் டாக்கினர்

௪. காரும்படிந்திடச் சூரியன்வெய்யல்மறைக்க
காவணப்பந்தல் படுத்தார்-இனி

ஆரும்இங்கனே வாருமென்றழைக்கும்வொக்
ஆலவட்டங்கள் தொடுத்தார்

௫ முத்துக்குடைமலைச் சித்திரக்குடைகள்எங்கும்
முறைமுறையா நிரைத்தார்-அப்புறம்
சுற்றுக்குசசுற்றிலே வர்னவர்ணம்உள்ள
சொர்ணமலர்கள் விரைத்தார்

௬ கோலப்பதுமைஇந்திர சாலப்பதுமைகட்டிக்
கூக்கற்கமுகு நட்டார்-சுற்றிலும்
மேலுக்கும்கீழுக்கும் கோலக்கண்ணாடிகள்
விதம்விதமாக இட்டார்

௭. குடகவால்வல்லைக் கோதையர்திங்கள்
சோபனமுடன் அமைத்தார்-அபிப
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும் சமைத்தார்

௮ முத்தாலாத்தியும் பவளாலாத்தியும்
முகம்தோறும் காட்டினர்-நல்ல
விஸ்தாரப்பெரு வீதிஎல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினர்

௯ பூர்த்திலதரித்து மாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்-புவி
வேந்தரும்பல மாந்தரும்ஆநந்தம்
மேலக்கொண்டுந்தி குதித்தார்

௰. ஆணிமுத்துப்பவளம் மாணிக்கத்தால்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினர்-சோபனம்
மாணிக்கும்கவாத்தின பாலிகைஎங்கெங்கும்
பளபளென இருத்தினர்

௰௧. கலவைப்பொடிகதம்பப் பொடிகள்குங்குமப்பொடி
கடைத்தலைஎங்கும் கொட்டினர்-மெத்த
விலைபெற்றபொன்எழுத்து விசித்திரவிசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியும் கட்டினர்

௰௨. சந்தனச்சேற்றிலும் அகிற்சேற்றிலும்போவோர்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
கெந்தப்பொடிஇறைத்துக்கெட்டிஆக்கிமெள்ளக
இளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்

௰௩. மாலையும்சொர்னவர்னச் சேலையும்வந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார்-தெய்வ
ஆலயங்களுமலர்ச் சோலையும்சாலையும்
அணிபெற அலங்கரித்தார்

௧௪, சோதிசொரும்கதிரவன் மறைபடமாணிக்கக்
கொடிகளாலே மறைத்தார்-வெகு
விதம்விதம் ஆகிய முத்துப்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும் இறைத்தார்
௧௫, செப்பமுள்ளபளிங்கில ஒப்பனை செய்கனகத்
திண்ணையில்ச்சோலை புனைந்தார்-நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறம்கனிவகை
முறைமுறையா வனைந்தார்
௧௬, ஆனைரதசாரங்க சேனையும்சிவிகையும்
அலங்கரித்தேவி வருவார்-இந்த
மாலிலதானமும் கன்னிகாதானமும்
வகைவகையாத். தருவார்
௧௭. யாழும்வீணைகளும் கின்னரிகளும்கொண்டு
ராகநிதம் படித்தார்-அலை
ஆழிபோலக்குமுற பேரிகைகளை
அதிர அதிர அடித்தார்
௧௮ சடைமுடிவள்ளலுக்குக் குடைமுடிதரித்திடத்
தக்க அலங்கிருதம் செய்தார்-எங்கும்
புடைவரும்வேதநூல்நூலறிபவரும்
புஷ்பமாருதங்கள் பெய்தார்
௧௯. பாமன்னர்களும் தாய்மாரும்கண்டு
மகிழ்ச்சிகளை விர களித்தார்-பின்னும்
நாமிங்கேசெய்த தவமேதவமென்று
நகருள்ளோரும் களித்தார்
௨௰. கற்பனைகடந்தவன் அப்போ ராமனைக்
காவலர் ஒப்பனை செய்தார்-மிகு
பொற்புனைசீதைதன் தாயார்சீதையைப்
பூவையா ஒப்பனை செய்தார்
௨௧ சந்திரகுலத்தில்வந்த சீதைக்குநாதனென்று
சந்திரன் புகழ்ந்தானே-கடல்
இந்தவையோகத்தை ஆயிரங்கண்ணிலக்கண்டு
இந்திரன் மகிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேக மண்டபம் பரதர் சோடித்தல்.

விருத்தம்.

இங்கிப்படியே அயோத்தியும்சீரமன்தானமைக்கையும்
பொங்கத்தானனேசிங்காரமபுனைமின்றாவிலப்பரதாமுவன்

அங்கப்போதுசாமிமுடிக்கபிஷேகம்செய்மண்டபந்தான்
சங்கத்தானும்மணியாலும் சமைத்தானன்று அமைத்தானே.

௬௬-ஆரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சிங்காரம்செய்தானேபரதன்-அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம்செய்தானேபரதன்

அநுபல்லவி,

துங்கவமணிகள் எங்குமிருந்துவெய்ய
சூரியப்பிரபைகளைமேலே வாரிப்பிரபைகள்பெய்ய
இங்குள்ளோருடன் அங்குள்ளபேருமுய்ய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய—சிங்

சரணங்கள்.

௧. வைரக்கலத்திலும் கோமேதகத்திலும்
வேதிகையும்சிறந்த போதிகையும்அடுக்கி
குவியும்படியுமும் பதுமமும்பாளமும்
சோமளத் தாலக்கடுக்கி
தவளப்பளிங்குத்தள விசைவருத்தமேலே
சாதிமாணிக்கக்கங்கா தமையாகதொழுங்காலே
மவளத்தூண்கள்கட்டி மதலைசெய்தொருகாலே
மதவிருப்பும்தொண்டர் இதயகமலம்போலே—சிங்

௨. தூய்பமருமலர்ச்சரங்களோவிளையினை
ஞாக்கிவகைவகையா மேற்கட்டிகளிருக்கி
பையகசுவரிகள் கையினிலலைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றும்இருக்கி
எய்துமவர்மனதில் ஐயம்செலலச்செலல
இதுவோஅயோத்திநகர் இதுவோஅலல அலல
ஐயாஇதுஅக்க கைகுத்தமனதுசொலல
ஆணிப்பொன்றுலேலங்கும் பார்வதிதுகலலகல—சிங்

௩. தேடிஉலகங்கள் ஏடிக்கும்பிம்ப
சிகரகும்பங்கள்பல தகதகென்றபின்னாலே
ஈடுள்ளபுவிக்குகண் ஜோடிபோலச்செய்தானே
திகெல்லாமேல
எங்குமிக ஆயிரம்தலைநாக
பாடிக்கொள்வேதமோ அந்தநாகரீக
பாம்பணைமேடைகலோ கூடுமோதேவலோக
வேடிக்கைகாணசொலலக் உசிதமுசிதமாக—சிங்
விசுவகர்மாவிறலே

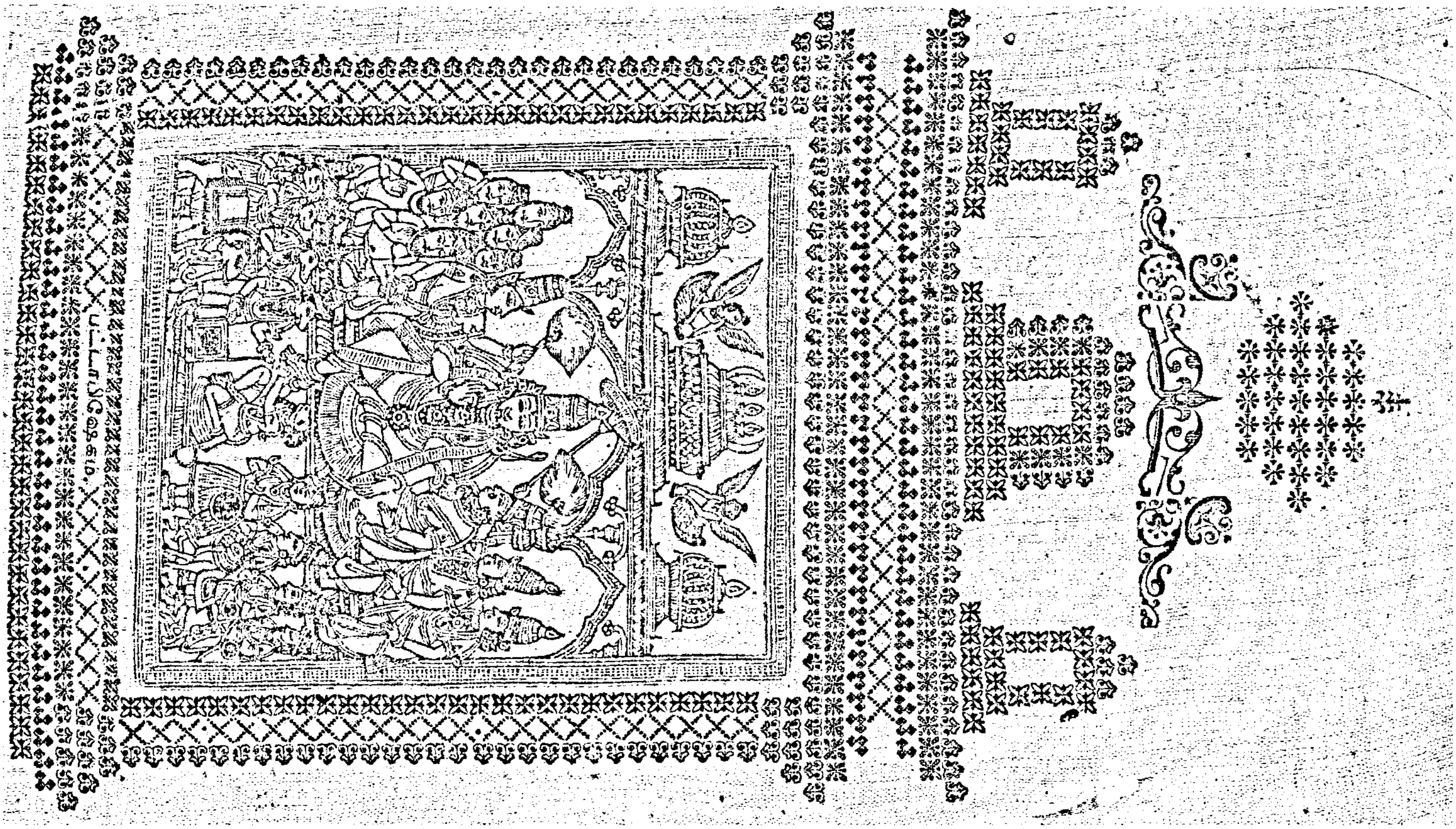

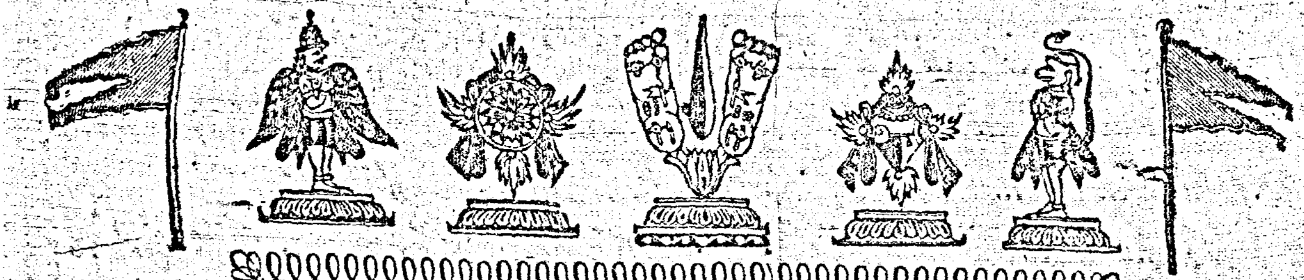

ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்.

சித்திரமண்டபம் அதிலே உள்ளம்கொண்டு - தேவர்கள்மானிடர்கள்செய்யும் சேவைகொண்டு.................*
சுத்தமெருகுகன்வீபி ஷணன்சுக்கிரீவன் - துணைவர்யணிகொண்டுசிங்கா சனமேல்க்கொண்டு................*
சத்தியமுமநீதியும் மேற்கொண்டுதுள்ளச் - சகலருமகைக்கொண்டு செங்கோல்கொண்டராமன்..............*
பத்தினிசானகியுடனே உலகைஆளும் - படிகொண்டான அபிஷேக முடிகொண்டானே..............................*

ஏ-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே-ஸ்ரீராமச்சந்திரன்-மகுடாபிஷேகம்கொண்டானே

அநுபல்லவி,

சகல ராஜர்களும் - சகல தேசர்களும் - சகல வேதியரும் - சகல ஜாதியரும்
சகல மந்திரிகளும் - சகல தந்திரிகளும் - சகல முனிவர்களும் - சகல மனிதர்களும்
சந்திராதி மூவர்களும் - இந்திராதிதேவர்களும்-சந்தோஷமாய்சொருந்து- சிங்கா தனத்திருந்து—மகு

சரணங்கள்,

க. மாதவமுனிவர்கள்புடைசூட - பல வேதவேதியர்கள்மறை ... ...ஓட
வானவர்ஆனவர் மலர்போட - ரம்பைமேனகைஊர்வசிநடம்... ... ... ஆட
மாதலத்துள்ளதீர்த்தமும் ஓதுசமுத்திரதீர்த்தமும் வரிசையுடன் அனுமான் ... ...கொண்டுவர
சோதிமிக்கஆலாத்தி மீதிலட்சுமிப்பெண்கள் சுபசோபனம்சொல்லிச்... ... ... கொண்டுவர
வானகத்தில்அமுர்தத்தை-மானமிக்கமிக்க முனிவர்கள்-மகிழ்ந்துமகிழ்ந்தாசிகள் விண்டுவர
ஞானமிக்கநாரதர்-கானவித்தைமுறைமுறை-சொனுவிதம்பாடிக் ... ...கண்டுவர
மகதர்குருதர் பலர் - கவுடர்யவனர் பலர் - வடுகர்குடகர் பலர் - துளுவர்லவர் பலர்
வங்கர்அங்கர்கள் பலர் - கொங்கணர்தெங்கணர்பலர் - மாளவர்சாளவர் பலர் - லாடர்கள்மராடர்பலர்
வங்காளம்பப்பரத்துளோர்பலர் - கொங்கிழம்குச்சரத்துளோர்பலர்... ... ... *
வங்தேசர்தித்திறைஞ்சிமுடிமணி - யுந்தோறமட்டுசிரந்தபொடிமணி ... ...*
வைத்தபதத்திலஉறக்கிடமற்றவர் - சுற்றிலுமறைந்திவரச்சிலகொற்றவர்... ... ... *
மட்டுவகுத்துவகுத்துவரச்சில - கட்டியமஉரைத்திட்டார்செலச்செல ... ...*
வாமாபராக்குவெகு - காமபராக்குரண - வீமாபராககுராகு - ராமாபராககுளன ... ... *
வாசவர்க்கும - கேசவர்களும் - ஈசர்க்கும் - மீசுரர்க்கும... ... ... *
வல்லோனெனப்பிதிர்கள்-பல்லோர்களும்துதிக்க-நல்லோர்களுந்துதிக்க - எல்லோர்களுந்துதிக்க—மகுட

உ, பூசுரவசிட்டன் திருவாசன் - உர - சென்குறுமுனிவன்பரத்து ... ...வாசன்
பூசிதகௌதமனுடன் வியாசன் - மிகு - காசிபன்கோசிகன... ... ...நூலவாசன
நூத்தமிலசுற்றிலை மாத்தமுறைவைத்ததிவ்விய பூரணகும்பம் அவரவர் ... ... கொடுக்க
எந்துநெய்யும்பொரியும் மாந்தி அக்கினிதேவன் எழும்பிஎழும்பிவரக்கொழுந்.. ... தெடுக்க
யோக்தமுகுர்த்தம்வந்து சேர்ந்ததெனத்திரணடு புண்ணியபுரோகிதர்கள் ... ...எடுக்க
குழ்ந்தமலமுனிவர் சாந்திமந்திரம்சொல்லிச் சுபம்தரும்வக்கிரகசெயம்... ... தொடுக்க
பூசுரர் உடைகளை - வேசிவர்கள் உடுக்க - வேசியர்உடைகளை ... ...பூசுரர்கள்உடுக்க
பூசிய ஒரடிவகை - வேசியர்கள் இறைக்க - வேசியர்மிசைஅது... வேதியர்கள்இறைக்க

பொங்போரும்சட்டமிட்டமாளிகை - மிங்யோரும்சுற்றினைத்தமாளிகை... ... ... *
பொங்கராங்கற்றிரும்பளபளென - எங்கேயுமசித்திரங்களாதளென ... ...*
புத்தமுத்தைநிகர்த்தமொழிச்சியர் - அஸ்திரசத்திகள்ஏந்தவிழிச்சியர்... ... ... *
பொற்கடகக்கையிற அம்பி அடிக்கடி - சற்சுகபுஷ்பம்இறைத்திடவிப்படி ... ...*
போராடவேதுவிலகள்-சேர்மாடவேமயிலகள்-போலஆடவேதகவும்-கோலஆடவேயும் *
பூமசரும்-பாமசரும்-காமசரு-மேமமிழ ... ...*
பூசுரர்யாரும்யோக-வேதாவுடனேலோக-மாதாளனும்மையபோக-சீதாசமேதன்ஆக

ங. அங்கதன் அருகிலஉடை வாள்பிடிக்க - சுக்ரீவன்கைஎருதக்கு ... தோள்பிடிக்க
அஞ்சிஅனுமான்சாமி தாழ்பிடிக்க - வந்துஅடைப்பமக்மந்துமக வெள்பிடிக்க
அட்சயவிசேஷிணும்-லட்சுமணனைசத்துருக்கன்-அருகிலிலவின் துசவரிசன் ... ...வீச
பட்சமுள்ளாகமந்திரன்-எச்சரிக்கைஎன்றுசொலல-மாதன்குடைபிடித்துமயம்... ... ... பேச
அற்புதக்குவேனவந்த-பொற்பணிதிருத்தமணி-அணிபணிகண்டுருமிபன ... ... கூச
கற்பனைகடந்தராமன்-ஒப்பிலைசெய்திருமார்பில-களபசந்தனமுக்கள்சந்திரன் ... ...வீச
அருள்முககமலமும்-அகில இருகமலமும்-இருகரகமலமும்... ... இருபதகமலமும்
அனையிசைவருதிற-அயன்வருகமலமும்-வனைதசனைதிரு ... ...ஸ்ரீகுசகமலமும்
அன்பூமம்சச்சசனுமசெருவமும்-மூன்காணுமகைப்பிரசண்டசாபமும் ... ...*
அந்தேகன்கொண்டுகண்டபேரிதை-இக்கேளன்சொலவீராமனனேய அதை... ... ... *
அந்தரதுந்துமி தும்தும்றம்ளனே-மூந்திபசங்குகள் பம்பம்பமளனே ... ...*
அம்மேதகள்பமைபகள் திம்திம்திம்ளனே-மொக்கைஅதிர்ந்து தொம்தொம்தொம்ளனே ... ... *
ஆதாளிகொண்டுகிரி-பாதாளமும்திசையும்-ஆலேலமமணிகடல-யோலேழுமுழங்கிட ...*
அந்தலோகம்-இந்தலோகம்-எந்தலோகமும்-திரியும்... ... ... *
அனைத்துயிர்களும்ஒக்க-மலர்க்கைதுயித்துமிற்க-அதிஷ்டம்அயோத்திதிக்க-வதிஷ்டமுனிவன்வைக்க *

(மகுடாபி)

ஸ்ரீ ராமர் அரசியல்.

விருத்தம்.

திருமுடிமேல்மகுடாபிஷேகம்கொண்டு
சீதையுடன்ரத்தினசிங்காசனமேல்கொண்டு
தருமநிலைவசிஷ்டமுனி உரைக்கக்கொண்டு
தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச் செங்கோல்கொண்டு
வருமறையோர்தம்ஆசீர்வாதம்கொண்டு
மன்உயிரனைத்துமொருபோல் மனதிற்கொண்டு
கருமுகில்சேர்மேனிஸ்ரீராமன்பூமி
காத்திட்டானொருகுடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே.

௪௯-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சிஇல்லாமல் அர-சாட்சிசெய்திருந்தானே

அநுபல்லவி.

மீட்சிசெய்துசீதா — மேதன் ஆ-வேறுங்கி
வீரசிங்காசனமேல் — மேவிக்கருணைதேங்கி
மாட்சிமைதங்கும்சடையன் — மாலோர்கொடுக்கவாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான — வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி — காட்

சரணங்கள்.

௧. ஏர்க்கும்பகலும்அதைத் தாக்கும்வேங்கையும்ஒன்று
இசைந்திருக்கவேபகை — நீக்கி
ஆர்க்கும்அடங்காததுன் மார்க்கம்அடையபொல்லா
அடையலர்படைகளைப் — போக்கி
சேர்க்கும்குடிகள்ஆறில் ஒருகடமைகொடுத்துச்
செழித்திடவேசெல்வம் — தேக்கி
மார்க்கம்உறும்துயரை நீக்கி அருளவல்ல
பாதகரைஇளைய — சாக்கி
தார்ப்புயலட்சுமணனோடே — முமதிஆகிவீற
சத்துருக்கன்ஞாயமதி — ஆய்நீதிநிறைவேற
கார்க்கடல்வண்ணம்தேவர் — கண்டுகண்களிப்பூற
கலைவல்லமலை — நிவிகள்வல்லான்கூற — காட்

௨. மல்ஆர்புயச்சுக்கிரீவன் முதலாம்வானரருக்கு
மாமணிக்கனிகளும் — ஈய்ந்து

கல்ஆர்சஞ்சீவிமலை கொண்டுவந்தஅனுமார்
களிக்கப்பிரம்மபட்டமும் — ஈய்ந்து
சொல்ஆர்விபீஷணனுக் சாங்கவிமானம்தந்து
துதிகுகன்சாம்புவனுக் — காய்ந்து
எல்லார்பலமணிகள் கோர்வைசெய்திட்டண்டி
எழில்பெறக்கழுத்தினில் — வேய்ந்து
சல்லாபம்ஆகஅவர் — தமையனும்அனுப்பிவிட்டு
...துசனர்களுட — வேளைப்பொழுதுங்கட்டு
வல்லாளன்ஆய்ந்துகொடும் — ...ல்மன்னவரைஅட்டு
வாடிவழங்கியமலர்க் — கையாற்செங்கோல்தொட்டு — காட்

௩. சேமம்இருக்கராம ராஜ்ஜியம்இருக்கும்இந்த
இயருரிகளும்பிர — காசு
நமோராச்சியத்துக்கிணை ஆமோஎந்தலோகமும்
காணும்அந்தேபோவோமென்று — பேசு
சாமவேதநாள் தண்டம்அறிந்தாரை
சமூகங்கள்எங்கும்வந்து — மூசு
காமராசனும்அந்த திவ்வியமங்களவிக்கிர
சந்தைக்கண்டுகண்கள் — கூசு
செம்படியேமந்திரி — பிரதானிகளுந்துய்ய
நெறியர்மனுவின்படி — உரியஅரசுசெய்ய
ஏமம்பெறமாகரும் — மாரிஎங்கெங்கும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளசர்வ — சீவர்த்துமக்களும்உய்ய — காட்

சமாப்தியில் மங்களம்.

பாயிரத்தில்வந்த மங்களத்தை அதின் விருத்தத்தோடே
இவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள.

சமாப்தியில்ச் சோபனம்.

பாலகாண்டத்தில்வந்த சோபனத்தை அதின் விருத்தத்தை
விலக்கி இவ்விடத்தில் பாடிக்கொள்ள.

வாழி.

விருத்தம்.

இரவிகுலம்வாழி தாசரதர்வாழி
இளையவர்மூவரும்வாழி இவர்பெண்டிர்வாழி
குருவசிஷ்டர்சுமந்திரர் அனுமார்சுக்கிரீவாதிக்
குழுவாழிகுகர்விபீஷணர்வாழி இந்தப்
பாவியபாரகர்வாழி மும்மூர்த்திவாழி
பலஅமரர்முனிவர்பசு மந்திரிசன்வாழி
தருவளர்காழியிலே அருணாசலகவிசொல்லியதித்
தனைபடிப்போரும்கேட்போரும்வாழிவாழி

நூற்பயன்.

விருத்தம்.

ஞானநாயகன் ஆம்ராமன் நாடகம் இசையாச்சொல்லும்
கானமாகவுதா உள்ளம் களித்திட இதனைக்கேட்போர்
தானம் ஆம் உலகில் உள்ள சௌபாக்கியமும்பெற்றேமேல்
வானநாட்டரசன் ஆக வசிகரம்பெறுவர்தாமே.

உயுத்தகாண்டம் - முற்றும்.

விருத்தம்-௩௨௭, கலித்துறை-௧, கொச்சகம்-௩, ஆக-௱௨௯.

திபதை-௨௰, தரு-௪௯, ஆக-௭௨௯.

பாயிரம்-௧-க்கும், காண்டம்-௬-க்கும், கூடிய் கொச்சகம்
வெண்பா-௨, வசனம்-௧, கலித்துறை-௧, விருத்தம்-௨௬௮, ஆக-௨௭௮.

தோடையம்-௧, திபதைகள்-௯௰, தருக்கள்-௪௯௭, ஆக-௨௫௮.

☞ சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார் திருவடிகளேசரணம்.

இராமநாடகம் - முற்றிற்று.

தலைப்புகளின் அகராதி.

பக்கம்.
அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும் ௨௫
அக்கினிபகவான் முறையிடல்... ... ... ௲௧௨
அக்கினியில் விழும்பரதனைக் கௌசலைஅம்மன் தடுத்துக்கூறல் ௲௪௪
அங்கதன் சாம்புவந்தனை இடித்தல் ௨௯௯
அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன் சொல்லுதல் ...௨௧௫
அங்கதன்மீண்டுபோர்கலக்கவென்ன இருபடைகளும்கைகலத்தல் ௨௧௭
அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழிஉரைத்தல் ... ௨௧௯
அதிகாயனுக்குப் புலம்பினராவணன்முன்னே தானியமாலைபுல-௨௪௫
அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் உயுத்தம்... ... ௨௪௩
அதிகாயன்வரலாறுவிபீஷணன்கூற ஸ்ரீராமர்தம்பியைப்புகழ்தல்-௨௪௧
அபசாரக்ஷமை ௯
அயோத்தியாகாண்டம்... ... ... ௪௨
அரசியல் ௰௪
அவையடக்கம்... ... ... ௯
அனுமார் அசோகவனம் அழித்தல் ௱௯௭
அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்... ... ௱௭௨
அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடுதல் ... ௱௪௯
அனுமார் இலங்கையைக்கொளுத்தல்... ... ௱௮௧
அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் உயுத்தம் ௨௯௨
அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்குசிற்குதல் ௨௧௯
அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தது ௱௭௧
அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல் ௱௮௰
அனுமாரைச் சீதாதேவி மனுக்கேட்குதல் ... ௱௯௩
அனுமாரை ராவணன் வினவுதல் ... ௱௭௯
அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல் ௱௪௨
அனுமார் கடல்தாண்டப்பாய்தல் ௱௪௪
அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல் ௨௯௯
அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறுதல் ... ௱௯௪
அனுமார் சீதாதேவியை வரம்கேட்குதல் ௱௯௩
அனுமார் சீதையைக்காணாததால் இரங்குதல் ௱௪௯
அனுமார் சீதையைக்காணுதல் ... ௱௫௰
அனுமார் சீதையைப்பிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள் அவனுக்கு ௱௬௪

பக்கம்.
அனுமார்தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண் அடைதல் ... ௱௨௩
அனுமார் தோத்திரம் ௩
அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல் ... ௱௭௪
அனுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல் ௱௨௧
அனுமார் மீண்டபின் ராவணன்கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனை ௱௮௯
அனுமார் ராவணனுக்கு விடையும்மதியும் கூறல் ... ௱௭௬
அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல் ... ௱௪௮
அனுமார் வசந்தனைக்கொண்டுவருதல் ௩௩௯
அனுமார்வாலில் தீச்சுடாமல் அக்கினியைச் சீதைவேண்டல் ௱௮௧
அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறுகூறுதல ... ௱௨௨
அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ன்னித்தல் ... ௱௫௮
ஆக்கியோன் பெருமை ௧
ஆரண்யகாண்டம் ௪௮
இதுவும் அது ௱௭௯
இதுவும் கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல் ... ௮௪
இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரிபுலம்பல் ... ௨௯௩
இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணக்களத்திலே புலம்பல் ௨௯௧
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்றும்முறை யுத்தம் ௨௮௰
இந்திரசித்து சண்டைக்குவந்து அனுமாரைஇகழ அவரவனைஇக-௨௪௫
இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைபடுதல் ... ௨௮௭
இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல் ௨௭௪
இந்திரசித்துவதை ராவணன் கேட்டஇடத்திலே புலம்பல் ௨௯௧
இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல் ௨௮௪
இந்திரசித்துவெட்டின சிதைக்காக அனுமார்புலம்பல் ... ௨௭௫
இந்திரசித்தை அனுமார்பழித்தல் ௨௮௧
இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசனித்தல் ... ௨௮௮
இராத்திரியில் மகாராட்சதவீரர்கள் வதை ... ௨௫௪
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல் ௩௧௮
இராவணன் கொலுவில்வீற்றிருத்தல் ... ௱௭௫
இராவணன் தேர்ஏறுதல் ௩௧௭
இராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம்கூறல் ... ௨௨௩
இராவணன் லங்கைக்குக் காவல்வகுத்தல் ௨௧௪
இருபடைகளும் கைகலக்க ஆனைப்படையை அனுமார் அடித்தல் ௱௪௨
இலங்கணிவதை ௱௪௫
இலங்கையில் வானரர் நெருப்பிட்டுக் கொச்சனைஇடுதல் ௨௭௪

பக்கம்.
இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர்இரங்கல் ௨௫௰
இளையவர் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர்இரங்-௨௯௩
யுத்தகாண்டம் ௱௮௯
ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கங்கள் ௩
ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜாக்கள் வருதல் ... ௪௩
கடவுளர்வணக்கம் ௰௩
கரதூஷணத்திரிசிரர்களின்வதம் ௬௭
கருடபகவான்வருதலும்நாகபாசம்அறுதலும் ... ௨௫௧
கலியாணச்சடங்குசெய்தல் ௩௪
கவந்தன்வதையும்துதியும் ௱௧௮
கிங்கரர்கும்பகர்னனைஎழுப்பவும்அவன் தூங்குதல் ... ௨௨௫
கிஷ்கிந்தாகாண்டம் ௱௨௧
குகன்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல் ... ௭௪
குகன் ஸ்ரீராமர்வரஇல்லையென்றுவருந்துதல் ... ௩௫௧
கும்பகர்னனுக்குவிபீஷணன் நீதிகூறல் ௨௩௰
கும்பகர்னன்தன்னைஅழைத்தவிபீஷணனுக்குப்புத்திகூறல் ௨௨௯
கும்பகர்னன்மரணத்தைக்கேட்டுராவணன்புலம்பல் ... ௨௪௰
கும்பகர்னன்ராவணனுக்குஆலோசனைகூறல் ... ௱௯௰
கும்பகர்னன்ராவணனுக்குப்புத்திகூறல் ௨௨௭
கும்பகர்னன்ஸ்ரீராமரைத்துதித்துவரம்கொள்ளுதல் ... ௨௩௯
கூனிகைகேசியைக்கலைக்கவருதல் ௪௯
கெருடபகவான்ஸ்ரீராமரைத்துதித்தல் ... ௨௫௩
கைகேசிகூனியைக்கோபித்தல் ௪௭
கைகேசிக்கும்சக்கிரவர்த்திக்கும்சம்வாதம் ... ௫௰
கைகேசிஸ்ரீராமரைவனத்துக்குஏவுதல் ... ௫௪
கௌசிகர்ஸ்ரீராமருக்குநீதிசொல்லுதல் ... ௨௩
கௌசிகர்ஸ்ரீராமரைக்குறித்துக்கேட்குதல் ௨௰
கௌசிகர்ஸ்ரீராமர்வரலாறுசொல்லுதல் ... ௨௭
சக்கிரவர்த்திஅதைமறுத்தல் ௨௧
சக்கிரவர்த்திமக்கள்வேண்டிவருந்தல் ... ௰௯
சக்கிரவர்த்திமுடிசூடஸ்ரீராமரைவேண்டல் ... ௪௨
சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப்பரதர்புலம்பல் ௭௧
சடாயுராவணனுக்குப்புத்திசொல்லுதல் ... ௱௰
சடாயுவிழவேசீதைபுலம்பல் ௧௧௨
சடாயுவுக்கும்ராவணனுக்கும்யுத்தம் ... ௧௧௧

	பக்கம்.
சத்துருக்கனர் அரசுநுரிமைக்குடன்படாமை ...	௩௪௩
சமர்த்துபேசினவனளியமாலியவான்இடித்தல் ...	௨௯௬
சம்புமாலிவதை ...	௧௬௯
சரணம்அடைந்தவிபீஷணரைக்குறித்துஸ்ரீராமருக்குஅனுமா	௧௯௩
சாம்புவந்தன் அனுமாரைத்துதித்தல் ...	௧௪௧
சாரணர்ராவணனுக்குஸ்ரீராமர்முதலோரைக்காட்டல் ...	௨௫௰
சீதாதேவி அக்கினியில்குளித்தெழுந்தது ...	௩௩௧
சீதாதேவிஅனுமாருக்குஅடையாளம்ஈதல் ...	௩௯௯
சீதாதேவிஅனுமாரைஉபசரித்தல் ...	௩௩௰
சீதாதேவிக்குஅனுமார்செயசேதிகூறல் ...	௩௨௯
சீதாதேவிக்குத்திரிசடைகனவினையுரைத்தல் ...	௧௫௪
சீதாதேவிதனியேபுலம்பல் ...	௧௫௭
சீதாதேவிதிரிசடையோடுமுறையிடல் ...	௧௫௨
சீதாதேவியின்பக்கல்வந்துராவணன்கெஞ்சுதல் ...	௨௩௭
சீதாதேவிராவணனையிடித்தல் ...	௧௫௬
சீதாதேவிராவணனையிடித்தல் ...	௨௩௮
சீதாதேவிலட்சணியைத்தெரிசித்தல் ...	௧௯௰
சீதைஆபரணங்களைக்கண்டுஸ்ரீராமர்இரங்கல் ...	௧௨௬
சீதைக்காகஇரங்கிறஸ்ரீராமரைலட்சுமணர்முடுக்குதல் ...	௨௭௬
சீதைக்கும்ராவணசந்நியாசிக்குமசம்வாதம் ...	௱௮
சீதைசபாமண்டபத்துக்குவருதல் ...	௩௧
சீதையின்பிரிவாற்றாமல்ஸ்ரீராமர்இரங்கல் ...	௧௧௭
சீதையைத்தேடப்போனவர்களைக்குறித்துஸ்ரீராமர்இரங்கல்	௧௮௪
சீதையைவெட்டநடந்தராவணனைமகோதரன்தடுத்தல் ...	௨௯௪
சுக்கிரீவன் அழைத்தபோதுவிபீஷணர்சொல்லிக்கொண்டுவரு-	௧௯௬
சுக்கிரீவனுக்கும்ராவணனுக்கும்மல்லயுத்தம் ...	௨௧௨
சுக்கிரீவன்தாமசங்கண்டுஸ்ரீராமர்கோபித்தல் ...	௧௩௭
சுக்கிரீவன்மதுபானத்தைநிந்தித்தல் ...	௧௩௭
சுந்தரகாண்டம் ...	௩௪௪
சுமந்திரன்புலம்பல் ...	௯௩
சுமித்திரைலட்சுமணருக்குப்புத்திசொல்லல் ...	௫௯
சூர்ப்பநகிராவணன்முன்சீதையைவர்ணித்தல் ...	௱௩
சூர்ப்பநகைகரனோடேமுறையிடல் ...	௯௬
சூர்ப்பநகைதன்உறவைநினைந்துபுலம்பல் ...	
சூர்ப்பநகைராவணனோடேமுறையிடல் ...	
சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமரைக்கண்டுமோகித்தல் ...	

	பக்கம்.
சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமருக்குமீளவும்இகலுரைத்தல் ...	௯௫
சோபனம்பாடுதல் ...	௩௭
தண்டகவனரிஷிகள்ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல் ...	௮௯
தம்பிக்காகஇரங்கினஸ்ரீராமரைச்சாம்புவான்தேற்றுதல் ...	௨௭௨
தம்பிமுதலானோரெழுந்ததற்காகஸ்ரீராமர்அனுமாரைப்புகழ்த	௨௭௩
தாடகைமுதலானவர்கள்வதம் ...	௨௪
திரிசடைஅம்மாள்சீதாதேவியைத்தேற்றுதல் ...	௨௬௮
திருஅயோத்தியைஅலங்கரித்தல் ...	௪௪
தூதர்ராவணனுக்குமூலபலத்தைவிவரித்தல் ...	௨௯௫
தேவர்களுக்குப்பெருமாள்அருளிப்பாடு ...	௰௮
நகரியையும்ராமரையும்சீதையையும்அலங்கரித்தல் ...	௩௫௪
நாகபாசத்தால்லட்சுமணர்கட்டுண்டதற்காகவிபீஷணர்புலம்ப	௨௪௯
நாலாம்முறையுத்தத்தில்இந்திரசித்தன்வதை ...	௨௮௯
நூற்பயன் ...	௩௬௪
நூற்பெருமை ...	௮
பஞ்சசேனாபதிகள் அட்சதன்இவர்கள்வதை ...	௱௭௰
பட்டாபிஷேகமண்டபம்பரதர்சோதித்தல் ...	௩௫௭
பரதருக்குஅனுமான்சங்கிரகராமாயணங்கூறல் ...	௩௪௬
பரதருக்குஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல் ...	௩௫௨
பரதர்கைகேசியைக்கோபித்தல் ...	௭௨
பரதர்கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம்கூறல் ...	௭௩
பரதர்கௌசலையம்மனோடுமுறையிட்டுஇரங்கல் ...	௨௪௪
பரதர்ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலேவணங்குதல் ...	௩௫௩
பரத்துவாசர்முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர்ராட்சதர்மாண்டவகை கூறல்	௩௫௰
பாதுகைக்குப்பரதர்பட்டாபிஷேகம்செய்தல் ...	௮௨
பாயிரம் ...	௩
பாலகாண்டம் ...	௰௩
பிரம்மதேவர்ஸ்ரீராமரைத்தோத்திரம்செய்தல் ...	௩௩௩
பெருமாள்சந்நிதியில்தேவர்கள்முறைபாடு ...	௰௭
பெருமாள்திருஅவதாரம் ...	௰௯
பெருமாள்தோத்திரம் ...	௫
மகோதரன்வதை ...	௩௨௧
மக்களையும்மருமக்களையும்சக்கிரவர்த்திபுகழுதல் ...	௩௩௫
மங்களம் ...	௧௧
மண்டோதரிபுலம்பல் ...	௩௨௭
மாயாசனகனைச்சீதைகண்டுதகப்பனென்றுபுலம்பல் ...	௨௩௯
மாரீசன்ராவணனையிடித்தல் ...	௱௪
மாலியவானைராவணன்நிந்தித்தல் ...	௨௱௯
மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்மகோதரன்கலைத்	௨௨௫
மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின்எழுச்சி ...	௨௯

பக்கம்

மூலபலச்சேனை ௩௱௧
மூலபலப்படைகளைக்காட்சி ௩௧௨
மூலபலப்படைகளைத்தைராவணன்கண்டது ... ௩௧௯
மூலபலங்கண்டோடினசாம்புவான்முதலோரைமறித்த அங்கத
னுக்கு அவன்சொல்லுதல் ௨௯௭
ராவணனுக்குமாலியவான்புத்திகூறல் ௨௱௮
லட்சுமணருக்கும்இந்திரசித்துக்கும்இரண்டாம்முறையுத்தம் ௨௫௯
லட்சுமணருக்கும்ராவணனுக்கும்யுத்தம் ... ௩௧௧
லட்சுமணர்சீதாதேவியைத்தேற்றல் ௱௭
லட்சுமணர்சுக்கிரீவனைஇடித்தல் ... ௱௩௮
லட்சுமணர்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல் ௭௫
லட்சுமணர்பொன்மானைப்பொய்மானென்றல் ... ௱௫
வசிஷ்டர்தகவுரைத்தல் ௨௨
வழிபடுகடவுள்வணக்கம் ... ௧
வாலிஇறந்தபின்தாரைபுலம்பல் ௱௩௩
வாலிகுற்றங்களை அவனுக்குராமன்விரித்தல் ... ௱௨௬
வாலிசுக்கிரீவனுக்குமதிசொல்லுதல் ௱௩௨
வாழி ௩௬௪
வானரப்படைத்தலைவர்களும்படைத்தொகையும் ... ௱௪௰
வானரவீரர்களைமாட்டினஇந்திரசித்துக்குஇளையவருக்கும் ௨௪௭
வானரவீரர்களசேதுபந்தனம்பண்ணுதல் ௨௱௫
வானரவீரர்கள்திருப்புகாலையில்மதுவனமழித்தல் ... ௱௮௩
விநாயகர்தோத்திரம் ௧
விபீஷணர்இந்திரசித்தைவிலக்கிராவணனுக்குப்புத்திகூறல் ௱௯௧
விபீஷணனைராவணன்சீறிக்கூறல் ... ௱௯௨
விபீஷணர்சரணாகதத்தைக்குறித்துராமர்கூறல் ... ௱௯௫
விபீஷணர்ராமருக்குராவணன்பெருமைகூறல் ௨௱
விபீஷணர்ராமருடையதெரிசனம்செய்தல் ... ௱௯௭
விபீஷணர்ராமரைச்சரண்அடைதல் ௱௯௮
விபீஷணன்மீண்டபின்இருப்டைகளும்போர்கலத்தல் ... ௨௩௧
விபீஷணன்ராமருக்குக்கும்பகர்ணன்வரலாறுகூறுதல் ... ௨௨௮
விராதன்வதையும்துதியும் ௮௫
ஸ்ரீராமபாணத்தால்இராவணன்இறந்தது ... ௩௨௫
ராமபாணம்கும்பகர்ணன்தலையைக்கடலில்விழுத்தல ... ௨௩௭
ராமர்அக்கினிவலம்வருதல்முதலியதுகள் ௩௭
ராமர்அத்திரியைக்கண்டுதண்டகம்சேர்தல் ... ௮௪
ராமர்அரசியல் ௩௬௨
ராமர்அனுயாரைஉடனுண்ணவேண்டுதல ... ௩௪௮
ராமருக்குஅனுமான்சீதையின்இருப்புக்கூறல் ... ௱௮௫
ராமருக்குசுக்கிரீவன்துணிவுகூறுதல் ... ௧௨௭
ராமருக்குங்கும்பகர்ணனுக்கும்யுத்தம் ... ௨௩௫
ராமருக்குஞ்சூர்ப்பநகைக்கும்சம்வாதம் ௯௨

பக்கம்

ராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்[illegible] ௩௮
ராமரை அனுமார் முடிக்குதல் ௨௭௭
ராமரை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல் ௨௬௫
ராமரைக் குகன் தன்ஊரில் இருக்கவேண்டல் ௬௮
ராமரைநினைந்து சக்கிரவர்த்தி புலம்பல் ௬௫
ராமரை மாலியவான் கொண்டாடல் ௩௧௪
ராமரை லட்சுமணர்தேற்றுதல் ௧௩௯
ராமரை வசிஷ்டர் தேற்றுதல் ... ௭௮
ராமரை வருணன் சரண் அடைதல் ௨௱௫
ராமரை வாலிநிந்தித்தல் ... ௧௨௮
ராமரை வாலி வரம்கேட்டுக்கொள்ளல் ... ௱௩௧
ராமர் கார்காலம் சீதையைநினைந்து இரங்கல் ௱௩௫
ராமர் குகனைச் சினேகம்கொள்ளல் ... ௬௯
ராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொள்ளல் ... ௫௯
ராமர்கோபத்தை சடாயுஆற்றுதல் ... ௱௪௫
ராமர் சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் புலம்பல் ௭௭
ராமர் சடாயுவின்மேலே விழுந்துஇரங்கல் ௱௰௪
ராமர் சடாயுவைக்கண்டு பஞ்சவடிதங்கல் ... ௮௪
ராமர் சவரிக்கு முத்திஅருளி அப்பால்ஏகல் ௱௰௯
ராமர் சீதாதேவி சூடாமணியைக்கண்டு மகிழ்தல் ௱௮௬
ராமர் சீதாதேவியை அங்கிகரித்தல் ௩௩௩
ராமர் சீதைக்காகத் தம்பியோடு இரங்கல் ௱௰௩
ராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூட வளம்காட்டல் ௭௰
ராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதின்மகிமைகூறல் ௩௩௮
ராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட இடங்களைக்காட்டல் ௩௩௭
ராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கூறல் ௩௩௯
ராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல் ௨௯
ராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல் ... ௨௱௭
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆக்ஞைசொல்லுதல் ௱௨௫
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதிகூறுதல் ... ௱௩௪
ராமர் சுக்கிரீவன்பிறிவைப்பற்றி அவனோடுமுறையிடல் ௨௱௰௩
ராமர் சுமந்திரனுக்கு நீதிஓதுதல் ... ௬௪
ராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம்ஈதல் ... ௮௭
ராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல் ௪௰
ராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக் காணுதல் ... ௱௮௭
ராமர் தேர்ஏறுதல் ௩௱௰௬
ராமர்பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல் ... ௯௧
ராமர் பஞ்சவடிதீரத்தைக் காணுதல் ... ௮௮
ராமர் பரதருக்குப் புத்திசொல்லுதல் ... ௮௧
ராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்டல் ௩௪௩
ராமர் பவனிவருதல் ௩௰
ராமர் பிறிதலைக்குறித்துச் சீதைஇரங்கல் ... ௬௰

	பக்கம்.
ராமர் மணக்கோலம்கொ[ள்ளல்]	௩௩
ராமர்முன் விபீஷணர் அனுமாரைத்துதித்தல் ...	௨௱௰௧
ராமர்முன்னே பரதர்புலம்பல்	௭௯
ராமர் ராவணனைச் சம்மதிகேட்குதல் ...	௨௨௨
ராமர் லட்சுமணருக்காகப் பின்னும்இரங்கல் ...	௨௭௧
ராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்ததந்திரம் கற்பித்தல்	௨௮௰
ராமர் லட்சுமணர்கோபத்தைத் தணித்தல் ...	௫௮
ராமர் வரஇல்லையென்று பரதர்புலம்பல் ...	௩௪௧
ராமர்வரவை அனுமார் பரதருக்குக்கூறல் ...	௩௪௫
ராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல் ...	௨௱௩
ராமர் வனம்ஏக கைகேசியின் விடைபெறல் ...	௫௪
ராமர் வனம்ஏகலால் பிரசனங்கள் புலம்பல்	௬௧
ராமர் வனம்ஏகலைப்பற்றி லட்சுமணர்கோபம் ...	...௫௭
ராமர் வனம்ஏகுதற்காகக் கோசலைபுலம்பல் ...	௫௫
ராமர் வானரவீரரோடு லங்கையைவளைத்தல்	...௨௱௰௪
ராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்	௱௯௯
ராமர் வில்வளைத்தல்	௨௮
ராமர் லட்சுமணருக்கு சீதாதேவிஇரங்கல் ...	...௨௬௯

விடுபட்டவைகள்.

அண்ணன்இறந்ததற்கு விபீஷணர் புலம்பல் ...	...௨௨௬
கடைசிநாளில் ராமராவணயுத்தம்...	௩௨௨
சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறையிரத்தல் ...	...௱௫௫
சீதையின் இருப்பைக்கண்டுவந்த விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு அறி-	௨௭௮
ராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள யுத்தம்... ...	௨௨௰
ராமர் பட்டாபிஷேகம்	...௩௫௯

ஆக-௨௮௪ - தலைப்புகளின் அகராதி - முற்றும்.

ரா - வென்னும் வரிசையில் முதலில் ஸ்ரீ - என்னும் அக்ஷரம் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

விருத்த அகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
அகம்பன்	௨௯௩	அன்னையெனும்	௧௫௮	இஷ்டம்உள்ள	௧௧௩
அகஸ்திய	௮௮	ஆசைகள்சங்	௩௧௬	ஈங்கிவைஇப்	௪௩
அசோகவனம்	௧௪	ஆதிஆய்நடு	௧௩	உண்டபின்பு	௩௫௰
அக்கினியை	௧௮௩	ஆராதபிரமன்	௩௩௫	உகிக்கின்ற	௧௯௨
அங்கதன்	௨௧௭	ஆலிலைமேல்	௧௮௯	உத்தமி	௨௪௰
அஞ்சனை	௨௭௯	ஆவதனால்	௬௧	உரத்தாலே	௩௪௧
அடல்அரக்க	௨௨௫	ஆனவள்இவ்	௩௨௯	உளம்மகிழ்ந்	௫௪
அடல்இராவ	௧௭௭	ஆனைமுகனே	௧	உற்றமகருமம்	௱௭
அடல்சேர்	௧௪௰	இங்கிப்படி	௩௫௭	உன்னித்தான்	௧௧௯
அடித்தநம்	௧௧௨	இசைய	௱௫	எடுத்திந்தப்ப	௨௧௪
அட்டிசொல்	௯௧	இசையும்வான	௧௮	எடுத்திந்தவன்	௨௯௩
அண்டர்தம்	௫	இத்தலையில்	௨௭௪	எண்ணிஅனு	௧௯௩
அண்ணல்	௧௨௬	இந்தவகை	௭௭	எதிர்கொண்ட	௧௯௨
அதிபதிசங்	௨௫௧	இந்தவண்ணம்	௧௮௭	எதிர்கொண்டி	௨௮௭
அதைஅறிந்தா	௨௫௯	இந்தவாறனுமங்	௩௪௬	எல்லாம்முடன்	௨௮௬
அந்தஅனுமா	௨௪௭	இந்தவிதம்	௧௨௭	எழுந்தோர்	௩௩௨
அந்தவகை	௫௰	இந்தாயங்	௨௬௫	என்றழுது	௨௯௧
அரக்கன்இந்த	௨௯௭	இந்திரஜித்தன்	௨௯௧	என்றுராவண	௧௯௩
அரக்கன்இரா	௨௪௧	இப்படிசிறு	௫௫	என்னாகு	௧௯௬
அரக்கன்இவ்	௨௧௫	இப்புறம்-சங்	௧௮௪	ஓசையுடன்	௩௩௭
அரசனை	௭௮	இயல்புடன்	௩௫௩	ஓதிஇவ்வா	௩௧
அரன்முடி	௯	இரக்கமா	௨௱௫	கடுத்தநங்கை	௱௪
அருந்துணை	௨௯௫	இரங்கி	௨௯௯	கட்டிசங்	௨௭௪
அருள்முனி	௮௮	இரவிகுலம்	௩௬௪	கண்டுதிரு	௧௯௧
அலகிலா	௭௯	இருந்ததசரத	௧௬	கதிர்விடு-சங்	௩௧௮
அளப்பரிய	௨௭௮	அருந்தராகவ	௮௯	கம்பஇரா-கொ	௧
அறியும்விபீ	௨௱௩	இருந்தராவண	௧௭௬	கரக்காமல்	௩௫௧
அற்புத	௫௯	இலகும	௧௪௮	கலக்கம்அற	௨௮௰
அனம்போல்	௩௩௩	இவர்இப்படி	௧௧௪	கலங்கிப்பணி	௧௯௯
அனுமன்இந்த	௧௫௨	இவ்வகையா	௧௯	கனமான	௬
அனுமான்இப்படிக்குத்த	௨௨௰	இளையவனை	௨௭௨	கனம்மலர்ந்த	௩௩௰
அனுமான்இப்படிசொ	௧௨௩	இனமதில்	௨௨	கன்னம்அறுங்	௱௩
அனுமான்பி	௧௭௪	இனம்கொண்	௨௮௮	காதகிருர்ப்ப	௯௭
அன்பினுடன்	௨௩௭	இன்னவகைக்கு	௨௩௭	கிளம்பியமா	௨௧௯
அன்றுசொன்	௨௱	இன்னவகை	௪௰	குதித்தேஇங்	௨௪௩
		இன்னவாறு	௧௩௨	கும்பகர்னன்இங்	௧௯௧
		...னவாலி	௧௨௯	கும்பகர்னன்றி	—

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
கொடிகொண்	௩௯௧	திடம்ஆம்	௨௬	பன்னி-கோ	௩௪௪
கொடிக்கருட	௨௫௪	திடம்பெருகு	௭௫	பன்னியசூர்ப்	௬௬
கொண்டல்	௧௫௰	திடுதிடென	௩௨௨	பாட்டில்	௧௪௨
கொம்பனை	௧௩௪	திரிசடைஇப்	௧௫௫	பாய்ந்த	௧௭௰
கொன்றவன்	௫௪	திரிசடைசொ	௨௬௯	பார்என	௨௪௨
கோடையிலே	௧௮௧	திருத்தேர்	௩௨௧	பாவையர்	௩௧
கோதண்டவெ	௩	திருமகள்ஆங்	௩௮	புங்கவன்	௨௮
கோதை-கொ	௧௫௪	திருமுடிமேல்	௩௬௨	புலம்பிய	௬௮
கோலமுடி	௨௧௪	திருவணைப்	௩௩௯	பெருமான்	௨௱௫
கோவித்தபர	௭௩	துங்கம்ஆம்	௪௮	பேயவடிவாம்	௯௫
சக்கிரபதி	௩௪	துதித்திடும்	௪௬	பொய்கலந்த	௮௫
சதிர்பெறும்	௮	துதிபேறு	௮௪	பொருமூல	௩௧௩
சத்தியம்செய்	௭௪	துதிவிராதன்	௮௬	பொறுத்தான்	௧௧௧
சத்தியவிழி	௨௨௯	துய்யமலை	௭௧	பொறை	௧௧௭
சம்மதிஎதே	௨௨௩	தூங்கியதோ	௨௨௭	போதரவா	௧௮௰
சரணென	௧௨௫	தூவிமுடிசங்	௩௩௫	மகராசன்	௧௪
சவரிசொன்ன	௧௨௧	தூவியளர்	௨௧௬	மணம்உள்ள	௩௭
சாமி	௨௱௨	தேசதேசத்	௪௪	மண்ணும்	௯௰
சாரன்இது	௨௧௨	தேரினில்இப்	௱௰	மதம்சோ	௨௫௩
சானகிஇப்	௧௫௭	தொடராஅனு	௧௯௫	மதிமான்	௧௩௭
சானகியை	௧௧௮	தொடுத்து	௨௯௪	மதிமுகம்	௧௧௫
சித்திரமண்ட	௩௫௯	நண்அரிய	௨௯	மதியுடன்	௨௬௬
சிந்தையை	௫௭	நலிஇந்திரசித்	௨௬௨	மந்திரிஎனும்	௨௩௧
சில்விகளாய்	௨௮௪	நாடிவிழி	௩௨௭	மந்திரிசுமங்	௬௪
சினமாஇப்ப	௨௭௭	நாட்டியேஇங்	௧௬௰	மழைநிறத்து	௧௩௧
சினம்கொண்ட	௫௮	நிருதன்இவ	௩௨௬	மறம்மிகும்	௨௭௧
சீலம்உள்ள	௩௧௨	நிறமென்கூந்	௩௩௮	மனதில்இந்த	௨௭
சீலம்கொண்	௩௩	நீதமுடன்	௩௪௮	மன்னவன்ஆம்	௧௭
சுந்தரன்ஆம்	௩௪௯	நீதன்கைசங்	௩௧௪	மாட்சிஇவ்வா	௩௩௩
செய்திகளை	௨௪	நெறியாள்	௨௩௯	மாசகல்இந்த	௧௰௨
செவிக்கேசுப	௩௩௧	நையும்இந்த	௩௫௨	மாதரசை	௧௪௯
சொல்லிஇந்த	௱௬௩	படபடென	௧௯௰	மாநகர்இப்ப	௬௩
சொல்லிது	௨௧	படித்தார்	௨௮௧	மாம்குடம்	௧௩௫
ஞானநாயகன்	௩௬௪	பணி-கொ	௧௮௯	மாருதிஇவ்வா	௨௮௨
தந்தாய்	௩௪௫	பதிஎனும்	௮௨	மானவிழி	௨௱௧
தம்பிவிழி	௧௮௧	பத்தியா	௱௧௯	மிக்கானகலி	௱௪௧
தருக்களும்	௮௭	பத்திவிழி	௧௯௭	மீண்டாளன்	௧௫௬
தவறுபடா	௨௮௯	பரதன்இந்த	௩௪௩	மீட்டாங்கு	௨௱௯
தனதுபுகலும்	௬௯	பரதன்இவ்வா	௮௧	மீண்டவன்	௨௩௫
தாடகைதான்	௨௫	பரிந்திந்த	௨௬௮	முடிபுனைசங்	௩௩௬
தாய்வருந்திட	௫௬	பறிக்கமர்	௨௧௩	முடிவரிய	௱௨

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
முத்துமுதல்	௯	வரம்உடன்	௧௯௮	வனிதையணி	௪௨
முந்தித்தாய	௧௬௭	வடிந்து	௧௬௪	வாடிஇவ்வா	௩௪௪
முனிவதிவ்வடன்	௨௩	வண்டே	௧௮௫	வாதாடும்	௯௪
முனைசேர்	௧௱௫	வண்ணம்	௨௨௨	வாயந்திடுசங்	௧௪௪
முனைபோய்	௨௪௫	வசந்தநசரந	௩௰	வாரவில்வ	௧௪௫
முன்புமா	௨௩௯	வந்தசூர்ப்ப	௯௨	வாரோறு	௨௪௫
மூலபலப்	௩௱	வந்ததம்த	௩௫௪	வாலிஇந்த	௧௩௩
மூவருக்கும்	௧௧	வந்ததொரு	௪௭	வானவர்இப்	௨௬௬
மெள்ளவே	௧௰௮	வந்தபாதகன்	௨௭௫	விரயவிழி	௨௫௰
மையிருளில்	௨௪௯	வந்தவிழி	௨௱	விரும்பிய	௨௩௮
மைந்தாஇவ்	௨௰	வரதன்எனும்	௭௰	விளைவதறி	௨௩௫
மொழிஇதனை	௨௩௰	வருதுயரம்	௭௨	வீரர்ஆம்	௧௭௧
மோதும்	௧௩௯	வல்லாணமை	௩௧௬	வீரர்எனும்	௬௫
ராகவன்சீதை	௩௭	வளம்ஆன	௨௱௭	வெம்பிஇந்த	௨௭௩
ராமனைஇந்த	௧௨௮	வள்ளல்எனும்	௨௱௮	வெய்யியே	௧௩௬

விருத்த அகராதி-முற்றிற்று, ஆக-௨௭௮.

தரு அகராதி.

பக்கம்.		சரணங்கள்.	பக்கம்.		சரணங்கள்.
௧௮௧	அக்கினிபகவானே	௩	௧௩௨	ஆதிதேவனேஸ்ரீராம	௩
௮௭	அஞ்சாதிருங்கள்	௩	௧௭௭	ஆரடாகுரங்கே	௪
௨௧௯	அடடாவெளியே	௩	௧௰௭	ஆர்என்றுராகவனை	௩
௧௯௭	அடித்தானேஅசேர	௩	௨௭	ஆர்என்றெண்ணாதே	௩
௯௮	அடித்தானோரகு	௩	௨௬	ஆரோ-இவராரோ	௩
௨௪௨	அதிகாயன்படை	௩	௨௭௧	ஆனாலும்-என்னை	௩
௨௨௩	அந்தமாலிடன்	௪	௬௮	இங்கேஇருங்காணும்	௩
௧௫௮	அந்தராமசவுங்	௩	௩௫௧	இங்கேநாங்கள்	௩
௨௭	அந்தராவணன்	௩	௩௪௩	இதற்கோநான்	௩
௨௪௰	அப்பாகும்பகர்ணா	௩	௨௭௭	இதுக்கோஇந்த	௩
௩௩௫	அய்யனேஇன்றுன்	௩	௨௭௫	இதுக்கோநான்	௩
௨௫௩	அய்யனேஎன்மகிமை	௩	௫௮	இத்தனைகோபமும்	௩
௨௩௯	அய்யாசனகா	௩	௨௦௨	இந்தஅனுமான்	௩
௨௮௭	அய்யாராவணா	௩	௨௯௪	இந்தச்சனகிதன்னை	௩
௧௩௬	அரசுசெய்ததென்ன	௩	௩௩௮	இந்தச்சேதுவை	௩
௯௮	அவதாரஞ்செய்	௩	௪௨	இந்தமனுத்தர	௭
௮௫	அறிவார்ஆர்உன்னை	௬	௨௨௫	இந்தயோசனை	௩
௧௭௨	அனுமந்தன்அடித்	௩	௧௪௮	இந்தராவணனை	௩
௧௬௬	அனுமானேசாமிக்	௫	௧௧௪	இந்தவிதிகாண	௩
௨௭௩	அனுமானேநீயே	௩	௧௯௪	இந்தவிபீஷணன்	௩
௩௨	அன்னைசானகி	௪	௨௪௯	இந்தவினைக்	௩
௨௮௨	அஸ்திரவருஷம்	௪	௨௭௨	இந்தவேதை	௩

பக்கம்.		சரணங்கள்.
௧௧௯	இந்தாவிபிஷணு	௩
௨௮௧	இந்திரசித்தேஉன்	௩
௨௪௬	இந்திரசித்தேசேவ	௩
௩௧௧	இப்படியாஅவ	௩
௧௯௩	இம்மாத்திரம்	௩
௨௭௯	இருக்கிறுள்தாய்	௩
௮௯	இருந்தானே	௪
௧௪௫	இலங்கணி	௩
௧௮௰	இவளைக்கொல்	௩
௩௪௫	இனிநான்இருந்	௪
௨௭௬	இனிமேல்	௩
௮௧	இன்னம்சிறு	௩
௩௪௬	உண்டானேராமன்	௩
௨௬௫	உன்னதுமகிமை	௩
௨௯௮	எங்களால்ஆகா	௩
௨0௯	எங்கேவைத்திருந்	௩
௧௬௫	எட்டுநாளையிலே	௩
௩௩0	எந்தநாளும்வாழி	௩
௬0	எப்படிமனம்	௩
௧௩	எவரும்வணங்-தோ	௬
௩௩௩	எழுந்தாளேபூங்	௪
௫	எனக்குன்இருபதம்	௬
௭௨	என்னடிபாவி	௮
௯௫	என்உருவினில்	௩
௧௫௪	என்கனவை	௩
௧௧௨	என்செய்வேன்	௩
௫௪	என்பாக்கியமே	௩
௨௩௰	என்வார்த்தை	௩
௨௬௯	என்னகாரியம்	௩
௨௫௰	என்னதான்	௩
௭௪	என்னத்துக்கு	௩
௩௩௨	என்னபிழைகள்	௩
௩௮௮	என்னபுத்திசொன்	௩
௱௪	என்னபுத்தினைந்	௮
௩௩௪	என்னைநினைந்தாய்	௩
௧௧௬	என்னையும்	௩
௨௨௨	ஏதடாராவணு	௩
௱௨௭	ஏதுக்குஇந்த	௩
௨௬௮	ஏதுக்குவருந்துகி	௩
௱௨௯	ஏன்இந்த	௩
௨௨௬	ஏன்வந்தாய்	௩

பக்கம்.		சரணங்கள்.
௨௯௩	ஐயோமகனே	௰௬
௭௫	ஒருமொழிமாத்	௩
௰௭	கடைக்கண்ணுல்	௩
௩௱௰௮	கண்டானேராவண	௫
௱௮௫	கண்டேன்கண்டே	௩
	ன்கண்டேன்சிதை	
௩௬௨	காட்சியுடனே	௩
௱௩	காணவேணும்	௩
௨௩௯	குத்துக்குவாடா	௩
௨௨௮	கும்பகர்னன்	௩
௪௬	கூனிவந்தாளே	௪
௨௩௮	கெட்டுப்போக	௬
௨௫௨	கெருடபகவானும்	௪
௨௧௫	கேள்அடாஅங்கதா	௩
௨௱௮	கேள்அடாராவண	௩
௱௯௧	கேள்அம்மா	௩
௨௪	கொடியதாடகை	௩
௱௬௰	கொண்டாளேசாமி	௩
௱௰௧	கொத்திக்கொத்தி	௩
௱௯௫	சரணம்சரணம்என்	௩
௨௱௫	சரணம்சரணம்ரகு	௩
௩௩௯	சனகன்மாதே	௩
௨௯௨	சாடினுளே	௩
௱௩௬	சாமிஏதையா	௩
௱௩௧	சாமிரகுராமா	௩
௩௫௭	சிங்காரம்செய்	௩
௨௮௫	சிற்றப்பாகீதான்	௩
௱௫௧	சீதையைக்கண்	௩
௨௱௰௨	சுக்கிரீவனுக்கும	௩
௱௨௨	சுக்கிரீவன்பேர்	௪
௱௮௬	சூடாமணி	௩
௨௱௬	சேதுபந்தனம்	௩
௭௩	சேருமகதியில்	௩
௬௪	சொல்லும்சொல்லும்	௩
௨௱௭	சொன்னுன்ஸ்ரீராம	௩
௩௨௯	சோபனம்	௪
௨௮௰	தம்பிலட்சுமணு	௩
௩௩௬	தானிஅனுமந்தன்	௩
௩	துணைவந்தருள்புரி	௫
௨௮௬	துஷ்டப்பயலே	௩
௨௨௬	தூங்கினுன்	௩

பக்கம்.		சரணங்கள்.
௩௨௰	தேர்ஏறினுனே	௩
௩௱௰௭	-தேர்மேல்	௩
௨௫	தேவிஇவள்	௩
௨௱௪	தொடுத்தானே	௩
௫௭	நானேலட்சுமணன்	௩
௱௯௰	நேத்திறுது	௩
௨௱௰௪	-பட்டணம்பதனம்	௪
௯௭	பட்டபாடு	௪
௩௪௬	பரதமகாராஜனே	௫
௰௯	பரப்பிரம்ம	௩
௱௮௨	பற்றிக்கொண்டது	௩
௨௬௯	பாய்ந்தானேஅனுமந்த	௩
௱௪௪	பாய்ந்தானேஅனுமான்	௬
௭௰	பாராய்பெண்ணே	௩
௨௱௰௧	-பாரும்பாரும்	௩
௱௭௯	பிழைக்கஎன்றல்	௩
௰	பிழைபொறுக்க	௩
௰௬	பிள்ளைஇல்லாத	௩
௨௩	பெண்இவள்	௩
௨௫௭	பெருஞ்சண்டை	௮
௱௯௨	போதும்போதும்	௩
௮	மகத்துவம்உள்ள	௩
௨௯௨	மகனேஇந்திர	௩
௩௫௯	மகுடாபிஷேகம்	௩
௩௨௧	மடிந்தானேமகோ	௩
௱௬௯	மடிந்தானேசம்பு	௩
௱௩௮	மதுவேஉன்றல்	௪
௨௭௪	மாயச்சீதை	௩
௩௱௧	மூலபலசண்டை	௩
௨௨	மோசம்வாரா	௩
௨௨௰	ராகவனுக்கும்ராவண	௩
	னுக்கும்முன்சண்டை	
௩௨௨	ராகவனுக்கும்ராவண	௪
	னுக்கும்பின்சண்டை	
௱௯௮	ராகவனேசரணம்	௪
௱௯௧	ராகவன்பகை	௩
௰௫	ராஜராஜர்க்கும்	௩
௨௯	ராஜன்அம்தசரத	௩

பக்கம்.		சரணங்கள்.
௱௫௯	ராட்சதப்பதரே	௩
௩௩	ராமசாமிகொண்ட	௩
௱௭௮	ராமசாமிதூதன்	௩
௩௱௰௫	-ராமனுக்குகிகர்	௩
௪௭	ராமனுக்குமன்னன்	௩
௩௫௨	ராமன்எழுந்	௩
௨௧	ராமன்ஏதுக்கு	௩
௱௯௭	ராமனைக்கண்	௩
௨௰	ராமனைத்தருவாய்	௪
௱௰௫	ராமாநீ	௩
௭௯	ராமாநீயும்	௩
௨௪௩	லெட்சுமணனுக்கும்	௩
	அதிகாயனுக்கும்	
௨௬௫	லெட்சுமணனுக்கும்	௫
	இந்திரசித்துக்கும்	
௩௰௧	லெட்சுமணனுக்கும்	௩
	ராகவனுக்கும்	
௱௩௰	வடிப்பம்	௩
௩௫௩	வணங்கினேன்றுனே	௩
௱௩௯	வந்தகாரியம்	௩
௨௨௭	வந்ததோதிமை	௪
௪௪	வந்தனர்	௪
௯௧	வந்தாளே	௩
௱௭௰	வந்தானே	௧
௩௪௯	வந்தான்வந்தான்	௩
௱௩௭	வருகிறுனே	௩
௫௬	வனம்போய்	௪
௨௯௭	வன்னியோசனை	௩
௩௩௮	வாவாஅனுமானே	௩
௱௮௩	வானரவீரா	௩
௱௰௧	விடுவிடடா	௩
௧	விநாயகாசரணம்	௩
௨௮	வில்லானது	௩
௨௮௯	விழுந்தானேஇந்திர	௩
௱௭௫	வீரசூர	௩
௨௩௫	ஸ்ரீராகவனும்	௩
௰௧	ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு	௩

நருஅகராதி-முற்றிற்று, ஆகதருக்கள்-௱௯௧.

திபதை அகராதி.

பக்கம்.		கண்ணிகள்.
௨௯௪	அப்பனே அய்யனே	௮
௨௧௩	அம்புபோலப்	௮
௫௫	அய்யய்யோராகு	௮
௧௫௨	அய்யோநான்	௧௭
௬௧	அரசுமணி	௰
௯௪	அருமைப்	௮
௭௧	அரைசேஎன்	௮
௩௫௨	ஆண்டுபதினாலும்	௮
௧௧௮	ஆதியும்ஆகி	௯
௧௪௯	இந்தஇலங்கை	௰
௫௯	இந்தமரவுரி	௮
௨௩௭	இன்னம்தான்	௪
௧௨௧	இன்னார்	௧௨
௩௨௬	உண்டால்க்கொல்	௧௨
௧௧௩	உற்றசிதையை	௬
௨௧௭	என்றான்அங்கதன்	௧௨
௨௪௫	என்னசெய்வேன்இலங்கேசா	௮
௩௨௮	என்னசெய்வேன்என்னசெய்வேன்	௰
௨௬௬	என்னசெய்வேன் சாமிநான்	௧௭
௧௪௧	எதுகாணும்	௰
௱௨	கண்டேன்கண்டேன்அடா	௰
௩௪	கல்லியாணயேரி	௨௧
௩௩௭	கன்னிகையே	௮
௬௯	காட்டில்இருக்க	௮
௧௨௩	குணசம்பிரம	௰௩
௨௩௨	கோலகல்மா	௨௩
௧௪௰	சதவலி	௫
௨௩௬	சாமிநமஸ்காரம்	௮
௬௫	சின்னம்சிறு	௨௰
௧௨௫	சுக்கிரீவாஉன்	௪
௬௩	செகம்மகிழும்	௪
௯௨	செம்பவள	௰௬
௩௰	சோதிநெடுந்	௮
௧௮௫	திக்குத்திக்காக	௮
௨௯௬	தீராவண	௰
௩௫௪	தேசதேச	௨௧
௮௯	தேவனே	௰௧
௧௫௮	தேற்றுவார்	௮
௧௧௭	நல்லோர்	௯
௧௨௬	நிணறுதெரிந்த	௰
௩௪௨	பதினாலுவருஷம்	௰
௩௩௩	பராமாரவி	௰௪
௩௯	மண்ணினில்	௮
௨௯௧	மந்திரியே	௮
௧௩௩	மன்னவனே	௰
௮௰	மன்னவன்	௮
௧௩௫	மான்காள்பழி	௪
௭௭	மெய்யையிலை	௧௧
௮௬	ராமபத்திரா	௰
௪௮	ராமன்முடி	௧௨
௧௭௪	வந்துகுரங்கு	௯
௱௬	வர்ன்னமானும்	௬
௮௪	வழிகொண்டு	௩
௱௮	வாருமன்ற	௧௪
௧௮௯	வாரும்வாரும்	௧௧
௨௫௪	விக்கிரம்	௧௮
௪௫	விசைய	௧௧
௩௧௨	வெற்றிகொள்ள	௧௬

திபதை அகராதி முற்றிற்று.

ஆகதிபதைகள் - ௬௰.